

Pater Slavko Barbaric doopt Julijana Ebert op 19 mei 1984 in Međugorje.

(J) Julijana voor haar huis in het Zwarte Woud – in 2014.

Dagboek van Julijana Ebert

Heiliges Kreuz und das Blutzzeichen
von Rodalben; Ein Geschenk von
Pater Gebhard Maria Heyder OCD
- Regensburg

Verklaring

Volgens het decreet van de Congregatie voor de Geloofsleer, aangenomen door paus Paulus VI (14-10-1966), zijn de artikelen 1399 en 2318 van het canoniek recht afgeschaft.

Religieuze geschriften mogen door gelovigen worden gelezen en verspreid zonder uitdrukkelijke kerkelijke drukvergunning, mits de algemene christelijke moraal in acht wordt genomen.

Commentaar:

De Heilige Heer en God is ook in de Heilige Hostie een levende God. Zelfs in de kleinste deeltjes is de Heilige God aanwezig (te zien in het Heilige Teken van Rodalben: een klein rood puntje, linksonder op het bloedteken te zien).

Daarom moet bij het toedienen van de communie een pateen worden gebruikt.

**Volgens de wil van de Almachtige Heilige Drie-eenheid,
† de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, heb ik, Julijana
Ebert
dit dagboek geschreven.**

(Gratis)

Hier kunt u het dagboek, alle gebeden, wonderen en cd's gratis downloaden:

www.gnadenvolle-gebete.de

www.vater-unser.net

www.wertvolle-gebete-und-erlebte-wunder.de

D-Forbach, Erbersbronn - Deidesheim - Niederkirchen - VS

Klaar voor druk: maart 2026 **Auteur:** De Almachtige Heilige Drie-eenheid, Julijana Ebert Overgenomen uit het originele dagboek: Bernhard Koppenhagen Controle op typefouten door broeder in Christus Samuel

Deinen Tod, o Herr, verkünden wir
und deine Auferstehung preisen wir
bis du kommst in Herrlichkeit.

Aus unserer Pfarrgemeinde verstarb

Julijana Ebert

Trauerfeier mit Beerdigung

Donnerstag 18.12.2025

Friedhof Forbach

Der Herr schenke der Verstorbenen ewigen Frieden.

Unsere Anteilnahme gilt den Angehörigen.

Julijana Ebert
Kolpingstraße 19
68789 - St. Leon-Rot (toenmalig adres)

April 1991:

Ongeveer zeven jaar lang aarzelde ik om op te schrijven wat ik sinds de dag van mijn doop, op 19-05-1984, had meegemaakt. Ik had visioenen gehad en hoor nu stemmen, de stem van de Heer Jezus Christus, of stemmen van engelen, of de stem van de onreine geest, en ik voel de aanvallen van de duivel.

Ik aarzelde daarom steeds weer, omdat ik niet wist of het wel nuttig zou zijn. Er zijn zoveel soortgelijke dingen, zoals cassettes en boeken over dit onderwerp. Vroeger ging ik er ook vanuit dat elke katholiek deze stem hoort en deze diepe vrede voelt bij de vereniging met de Heer Jezus Christus tijdens de Heilige Communie voelt. Ik wist niet dat dit een bijzonder charisma en een genade van God is. Een andere reden voor mijn aarzeling was mijn gebrekkige kennis van het Duits. En het belangrijkste was dat ik dacht: mensen die niet bidden, vasten, boete doen en niet volgens de Tien Geboden leven, kunnen toch niet in God geloven, met uitzondering van degenen aan wie God de genade van het geloof schenkt. Ook ik kreeg deze grote genade, niet omdat ik goed was, maar omdat ik een zondares was. De barmhartige God schenkt de genade aan wie Hij wil, wanneer Hij wil, waar Hij wil en hoeveel Hij wil. Want Hij kent mijn ziel beter dan alle kardinalen, bisschoppen en priesters van de hele aarde. Ik heb ingezien dat de Drie-eenheid mijn beste Vader is en dat de Moeder Gods mijn beste moeder is, dat het belangrijkste "de ware liefde" is, die niemand behalve U kan geven. Want er bestaat ook de pseudo (valse) liefde, die haar boosaardigheid bedekt met de schijn van deugd.

Mijn hele leven lang heb ik iemand gezocht die niet alleen van mij houdt, maar van wie ik ook houd. Na lang zoeken heb ik dat gevonden. Maar ik heb niet

"iemand" gevonden, maar de ware, levende God, met wie ik me meerdere keren per dag geestelijk verenig en die ik eenmaal per dag in de Heilige Communie ontvang.

Ik verenig me vooral met Hem in het Allerheiligste Sacrament, bij het ontvangen van de heilige hostie, waar Hij als ware God en ware mens van vlees en bloed aanwezig is.

Door de hemelse Moeder Maria, die zich in Medjugorje de Vredeskoningin noemt, mocht ik de eerste stap naar God zetten.

Voor mijn doop was ik blind en doof. De ware vrede kende ik toen nog niet. Steeds weer werd ik overvallen door een innerlijke onrust en talloze nachten kon ik niet slapen. Nu ben ik getuige van de ware vrede, die alleen de Drie-eenheid kan geven en geen ander mens op deze aarde.

Daarom wil ik altijd zeggen, wanneer ik mij met Hem verenig in de Heilige Communie: "U bent mijn Koning van de Vrede." Niet wij mensen maken de vrede, maar we moeten de vrede van God smeken en Hem aanvaarden als een geschenk van God en als een genade van God.

24-04-91

Ik heb in de kapel gebeden van 12.05 tot 12.40 uur. Daarbij moet ik zeggen dat de kapel mij qua uiterlijk niet bevalt. Voor de kapel staan lelijke beelden en in de kapel ziet het tabernakel eruit als een oven. Ze is dus heel modern ingericht. In het begin huilde ik vaak als ik in de kapel was en bad, want ik beschouwde dit als een belediging van God. Toch trok het me steeds weer daarheen om te bidden, want ik voelde dat de levende God ook in deze kapel aanwezig is.

En toch lopen er dagelijks zoveel mensen, artsen, verpleegsters en patiënten langs deze kapel zonder onze Heer te eren.

Zoals elke dag tijdens de lunchpauze was ik diep verzonken in gebed met de Verlosser. Voor het eerst hoorde ik: "Ik ben je zielengids":

Ik schrok een beetje, eigenlijk was ik meer verbaasd dan geschrokken. Na een tijdje herhaalde dat zich. Daarna vroeg ik de Heiland wat ik als eerste moest doen als Hij mijn zielengids is. De Heiland zei tegen mij: "Eerst moet je je aan Mij toewijden."

Mijn eerste gedachte was: weer zo'n woord dat ik moeilijk kan begrijpen.

Ik had het woord 'toewijden' wel eens gehoord, maar kende de innerlijke betekenis ervan nog niet. Ik zei tegen Jezus dat ik Hem toch al alles had gegeven: mijn hart, mijn leven, mijn ziel, mijn lichaam. Maar de Verlosser zei tegen mij: "Ik wil je toekomst."

En ik antwoordde dat Hij die ook mocht hebben.

Toen vroeg ik Jezus of ik dit aan de priesters moest vertellen, en dacht daarbij aan pastoor Dochat, pater Johannes, pastoor Vogt en pater Gebhard Heyder, die momenteel mijn geestelijk begeleiders zijn. De Verlosser zei: "Ja."

De hele dag was ik gelukkiger dan ooit tevoren in mijn leven. De Heiland schonk mij zoveel genade dat ik dit met woorden niet kan beschrijven, en waarvoor ik niet genoeg kan bedanken. Het was gewoon onbeschrijfelijk om deze innerlijke vreugde te voelen. Ik was gewoon een ander mens.

's Avonds ging ik naar de Rochuskapel in Mingolsheim. Daar heb ik gebiecht.

De pastoor zei weliswaar dat het geen zonden waren, maar ik wilde helemaal rein zijn. Na de heilige communie ontving ik nog meer genade. Ik kon het bijna niet meer verdragen. Mijn hart brandde van liefde. Toen ik de kapel verliet, hilde ik van alle genade die ik had mogen ontvangen. Daar kwam ik mijn vriendinnen uit de gebedsgroep tegen, Hilde en Hedwig, aan wie ik over mijn ervaring vertelde. Ze waren blij voor me. Op weg naar huis kwam ik een blinde neger tegen, die door een vrouw werd geleid. Ik gaf de blinde man een rozenkrans en de vrouw een gewijd beeldje van de Moeder Gods, en vroeg de Heiland ook deze mensen te laten delen in de genade die ik had mogen ontvangen. De blinde man was erg blij en ik reed toen naar huis. Thuis kon ik niets eten, omdat er bezoek was. We baden samen een deel van de rozenkrans, die ik vervolgens aan de Moeder Gods schonk.

's Nachts, rond 23.30 uur, kwam de verleiding meteen. Ik lag in bed en plotseling voelde ik hoe iemand op me sprong en me door elkaar schudde. Ik zei alleen "Jezus" en alles was weg. Daarna sliep ik verder.

25-04-91 - donderdag

's Avonds in Rot In de kerk voor de Heilige Mis bad ik de smartelijke rozenkrans. Na de Heilige Communie verenigde ik me met Jezus. Jezus zei tegen mij: "Zwijg." Na enkele minuten stilte vroeg ik de Heiland wat ik moest doen, want ik had Hem immers mijn wil gegeven. Ik kreeg het antwoord van de Heiland: "Je moet mij altijd trouw blijven." Toen was het weer stil, totdat ik hoorde: "Je mag niet zonder mij weggaan." Ik dacht na over wat de Heiland bedoelde en ik bedacht bij mezelf dat ik me geestelijk met de Heiland moest verenigen voordat ik wegging. Maar ik nam me voor om het daarna aan de biechtvader te vragen. Thuis, na de

Heilige Mis belde pater Johannes Ordinski me op. Hij zegende me via de telefoon. Een paar minuten later gaf mijn man me de hoorn weer. Dit keer was pater Gebhard Heyder uit Regensburg aan de lijn. We spraken af dat ik hem de volgende zondag om 11.00 uur zou bezoeken. Ook hij zegende me via de telefoon. Deze zegen was anders dan die van pater Johannes. Ik voelde bij de zegen van pater Gebhard Heyder zoveel liefde en kracht dat ik direct na dit gesprek drie Onze Vaders voor hem heb gebeden.

Sinds mijn doop spreek ik met de patiënten, niet met iedereen, alleen met degenen die mij door de leiding van de Heilige Geest worden aanbevolen. Zo ook vandaag, toen een patiënte mij vertelde dat ze al drie dagen pijn in haar wangen had die niet overging. Ik antwoordde daar spontaan op:

"Kleingelovigen moeten langer lijden." (Dat zijn woorden die de Heilige Geest mij heeft gegeven.) Ze glimlachte en zei dat dat goed was.

26-04-91 - vrijdag

Op mijn werk klaagde een patiënt bij mij tijdens de röntgenfoto's. Twee weken geleden was hij geopereerd en het had niets geholpen, en nu moest hij opnieuw geopereerd worden. Eerst dacht ik: "Ik zeg niets." Maar toen we klaar waren met de foto's, vroeg ik hem plotseling: "Bidt u nu meer of minder?" Vol trots zei hij dat hij een vrij mens was, dat hij niet in God geloofde en dat er geen God was.

Ik zei daarop: "Als u gelooft dat u hersenen heeft, dan gelooft u ook dat er een God is." Vol vreugde zei hij daarop: "Dat is maar goed, dat heb ik nog niet gehoord." 's Avonds in de kerk in Rot, voor de Eerste Communie, zag ik de zuster (non).

Het kostte me enorm veel moeite om naar de non te gaan voor de communie en ik vroeg Jezus: "Ik heb je mijn wil gegeven." Jezus zei: "Ga naar de priester." En de zuster liep langs me heen, zonder mij het Lichaam van Christus aan te bieden.

Ik ontving het Heilig Lichaam van Christus van de priester.

27-04-91 - zaterdag

Die ochtend kostte het me veel moeite om op te staan. Maar ik had een grote wil om de Heilige Mis bij te wonen. In de bedevaartskerk in Waghäusel begon deze om 7.15 uur. Al op weg naar Waghäusel en vóór de Heilige Mis in de kerk bad ik voor de priester die deze mis zou opdragen. Een oudere pater, pater Alanus, las de mis en ik voelde en zag ook dat pater Alanus moeite had om de mis te lezen. Hij werd in zijn gebed gestoord. Voor de consecratie had ik een visioen. Ik zag pater Alanus in het donker bij het altaar staan en de mis vieren. Ik was hier erg verbaasd over en vroeg me af wat dit te betekenen had. Bij het uitreiken van de Heilige Communie voelde ik zijn tegenzin om mij de Heilige Communie knielend te geven. Aangezien er geen communiebank in de kerk is, moest ik op de grond knielen. Ik kan de Heilige Communie alleen knielend ontvangen, omdat ik grote eerbied heb voor de Drie-eenheid.

Hij aarzelde en hield de Heilige Hostie ongeveer tien centimeter van mijn mond verwijderd. Ik opende mijn mond en de Heilige Hostie vloog vanzelf vanuit die afstand in mijn mond. Dat heb ik hier niet voor het eerst meegemaakt; ook bij andere priesters kwam het Heilig Lichaam van Christus vanzelf naar mij toe.

Rond 10.30 uur ging ik naar Speyer, naar het Karmelietenklooster. Daar wilde ik de kaarsen ophalen die het teken van het Kostbare Bloed van Rodalben dragen.

Daarna bezocht ik prelaat Bruno Tiebes in de Engalgasse 4, het bejaardentehuis van Speyer. Het was rond het middaguur en omdat ik op hem moest wachten, bad ik in de kapel een rozenkrans voor hem. Ongeveer een jaar eerder had ik prelaat Tiebes in Mingolsheim in de Rochuskapel leren kennen. Met pater Zeitler, van de Styler missionarissen uit St.

Augustinus, spraken we toen over Rodalben, ook over het bloedwonder van Rodalben. Prelaat Tiebes geloofde er toen niet in en sprak zich er uitdrukkelijk tegen uit.

Gedurende dat jaar heb ik voor hem gebeden en Jezus gevraagd hem niet te laten sterven zonder dat hij verlichting zou krijgen over de gebeurtenissen in Rodalben. Prelaat Bruno Tiebes herkende me bij mijn bezoek meteen weer. Ik schonk hem een boeket rode rozen en een kaars met het teken van het Kostbaar Bloed van Rodalben, evenals een boek van pater Gebhard Heyder over de gebeurtenissen in Rodalben. Hij was daar erg blij mee en gaf me de opdracht pater Gebhard Heyder de groeten te doen en hem te laten weten dat hij zich goed had geïnformeerd over de gebeurtenissen in Rodalben. Hij sprak zich er ook niet meer zo tegen uit als een jaar eerder. Voor dit bezoek was ik op de markt in Speyer en wist ik niet welke bloemen ik voor de prelaat moest kopen. Ik vroeg het aan de Heiland, en Hij antwoordde mij: "Wat je aan een priester hebt gegeven, heb je aan Mij gegeven." Daarom koos ik voor een boeket rode rozen.

Het is gewoon mooi om in elke priester Jezus te zien.

28 april 1991 — zondag

Ik heb vandaag de Heilige Mis bijgewoond in het Karmelietenklooster in Regensburg. Daar heb ik ook ongeveer vier en een half uur doorgebracht met pater Gebhard Heyder. Ik dank God dat we zulke paters hebben. Tijdens ons gesprek heb ik hem meer dan 20 vragen gesteld, die hij mij in vrede, rust en liefde beantwoordde. Het was alsof ik deze tijd met Jezus had doorgebracht. Hij is 86 jaar oud, heeft een zeer goed gehoor voor zijn hoge leeftijd en is zeer nauwkeurig in zijn antwoorden. Deze trouw aan God, die pater Gebhard heeft, moet voor veel priesters een voorbeeld zijn. Na ons gesprek zegende hij kaarsen, afbeeldingen en water voor mij. Ik ontving door hem vele genaden, en het viel me zwaar om afscheid van hem te nemen. Ik heb hem geld gegeven dat ik in onze gebedsgroep voor hem had ingezameld, zodat er een nieuw boek over Rodalben gepubliceerd kan worden. Pater Gebhard Heyder was getuige van het bloedwonder van 1952, dat in Rodalben plaatsvond. Telkens wanneer ik grote genaden mocht ontvangen, voel ik daarna de aanvallen van de duivel des te sterker. Zo ook op de terugweg van Regensburg naar St. Leon-Rot. Terwijl mijn man de auto bestuurde, merkte ik hoe hij veranderde; hij werd misselijk. In mijn ziel voelde ik echter de nabijheid van de onreine geest. Mijn man kreeg een rood hoofd en hij voelde zich misselijk. Ik vroeg hem om op de vluchtstrook van de snelweg te stoppen, maar hij antwoordde me dat dit niet was toegestaan. Ik zag meteen dat dit een smoes van de onreine geest was, besprenkelde mijn man onmiddellijk met wijwater en zei hardop: "Ik beveel je in de naam van God, rij onmiddellijk naar de kant en stop." Dat deed hij ook meteen. We wisselden van plaats; in de ene hand hield ik de rozenkrans en in de andere het stuur, en reed rustig naar huis. Mijn man viel meteen in slaap en na ongeveer honderd kilometer werd hij wakker, en alles was voorbij. Terwijl mijn man sliep, heb ik innig voor hem gebeden. Het was niet de eerste keer dat ik zo'n aanval van de demon meemaakte.

29-04-1991 - Maandag

Ik had wel al gehoord dat onze pastoor twee nieuwe communie-assistentes had gevonden. Na de Heilige Communie vroeg ik Jezus of er in de nabije toekomst echt twee vrouwen de Heilige communie in het rood zouden uitreiken. Jezus zei: "Ja. Er komt nog erger .

's Avonds rond 20.00 uur begon onze gebedsgroep weer. Pastoor Dochat was ook gekomen en had de Heilige Communie bij zich, die hij na de aanbidding aan de gelovigen uitdeelt. We hebben de Heiland aanbeden, ik knielde op ongeveer een meter afstand van Hem. Tijdens het rozenkransgebed hoorde ik de Heiland zeggen: "Alleen zij mogen de Heilige Communie ontvangen die ziek zijn en die geen mogelijkheid hadden om de mis bij te wonen." Nadat we ons gebed hadden beëindigd, biechtte ik bij pastoor Dochat en vertelde hem dat Jezus mijn zielbegeleider is. Hij zei dat hij dat al lang wist. Die dag voelde ik me innerlijk aangevallen, ook door de aanwezigheid van pastoor Dochat. Ik liet echter niets merken. Ik had bijna mijn vertrouwen in hem verloren. Daaruit begreep ik dat ik meer voor hem moest bidden. Die avond werd mijn man weer aangevallen door de onreine geest. Een van de bidders, Marga, merkte dit ook op. Het liefst had hij alles kapotgeslagen. Maar tijdens het gebed in onze gebedsgroep viel hij in slaap.

In de gebedsgroep nam pastoor Dochat, na het uitdelen van de communie, het schaaltje waarin hij de Heiland tijdens het transport had bewaard, en gooide de rest, de kleine deeltjes of kruimels van de Heilige Communie, in het wijwater. Het was als een schok voor mij. Ik dacht dat dat niet goed was. Maar toen ging ik slapen.

30 april 1991 — dinsdag

Toen ik 's morgens vroeg wakker werd, rende ik meteen naar het wijwater waarin pastoor Dochat de kruimeltjes van de Heilige Communie had gedaan. Ik nam de wijwaterkom in mijn hand en zei: "Ik drink de kelk met jou, Jezus." Toen dronk ik de kom met het wijwater helemaal leeg, omdat ik geloofde dat Jezus Christus aanwezig was.

's Avonds na de Heilige Communie vroeg ik Jezus of het juist was wat pastoor Dochat had gedaan. Jezus zei: "Dat is niet juist." Ik vroeg de Heiland of ik dit aan pastoor Dochat moest zeggen. De Heiland zei: "Ja." Ik dacht: wat zou de priester tegen mij zeggen, zou hij mij uitschelden? Jezus zei: "De priester zal het accepteren."

Tijdens die tijd werd in de kerk het lied gezongen "Wahrer Leib oh sei gegrüßet". Ik huilde en vroeg de Verlosser om vergeving voor alle priesters die niet geloven dat de Verlosser ook in de kleinste deeltjes van de Heilige Hostie aanwezig is.

Ik moet nog eens terugkomen op maandag **29 april 1991**:

's Middags in de kapel op mijn werk, na het Angelus, verenigde ik me met de Heiland en vroeg hem naar pater Alanus, die ik de zaterdag ervoor in het donker had gezien en waarvan ik nog steeds niet wist wat dit betekende. Jezus zei tegen mij:

"Zo ziet een priester zonder genade eruit. De Heiland stond mij toe om naar pater Aemilian te gaan, ook in Waghäusel, om er met hem over te praten. Dus ben ik op dinsdag

30-04-91 naar pater Aemilian gegaan. Mijn plaatselijke pastoor, pastoor Vogt, wist hier ook van, omdat ik het hem had verteld.

Toen ik bij het klooster in Waghäusel aankwam, meldde broeder Alois mij aan bij pater Aemilian. Terwijl ik op hem wachtte, kwam broeder Blasisus, met wie ik twee tientjes van de rozenkrans heb gebeden, totdat pater Aemilian kwam. Tijdens het gesprek met pater Aemilian voelde ik dat ik niet alleen was, want ik had Jezus eerder gevraagd om met mij mee te gaan, zodat ik niets verkeerd zou zeggen. Ik was sterk, zakelijk en kalm en heb zelfs gesproken over mond- en knie-communie, en heb ook met hem gesproken over pater Alanus en over wat ik op zaterdagochtend had meegemaakt. Tijdens ons gesprek vroeg ik hem om voor pater Alanus te bidden, en beloofde ik ook voor pater Alanus en voor hem te bidden.

Pater Aemilian zegende me en ik was blij dat ik de wil van God had vervuld toen ik daarna naar huis ging.

04-05-91 - zaterdag

Ik ging weer naar Waghäusel voor de heilige mis om 7.15 uur. Opnieuw celebreeerde pater Alanus de mis en ik zag hem weer in die duisternis.

06-05-91 — Maandag

's Avonds in Rot in de kerk. Daarna was er de gebedsgroep. Daarna sprak ik met pastoor Dochat en vroeg hem om de resterende stukjes en kruimels van de Heilige Hostie niet meer in het wijwater te gieten. Ik vertelde hem dat de Heiland mij had gezegd dat dit niet juist was, en vertelde hem dat ik de week ervoor al het wijwater had opgedronken, omdat Jezus Christus immers aanwezig was, ook in de kleinste deeltjes, en dat dit mijn geloof is.

Hij beloofde me dat hij de kruimeltjes van de Heilige Hostie voortaan mee naar huis zou nemen.

07-05-91 — Dinsdag

In de kapel op mijn werkplek verenigde ik me met de Heiland. Ik zei tegen de Heiland dat ik een niets was. Verder zei ik tegen hem: "Heiland, ik heb je al alles gegeven. Je hebt ook mijn wil. Wat moet ik je nog geven?" De Heiland antwoordde: "Ik wil je beweging." Ik kon dat niet begrijpen.

Later bij de röntgenafdeling vroeg een particuliere patiënte waarom ze geen loodschoot om mocht doen om de röntgenstralen tegen te houden, hoewel het schort al aan de stoel hing waarop ze net zat en ze voldoende bescherming had. Ik antwoordde haar heel spontaan: "U moet bidden, zodat u alles kunt zien en alles kunt horen." Ze lachte en zei dat dat goed was en liep verder.

08-05-91 — woensdag

Op woensdag was ik in Mingolsheim voor de vooravondmis voorafgaand aan Hemelvaart,

09-05-91 — donderdag — Hemelvaartsdag

Op de feestdag was ik in Rot naar de mis in de kerk en daarna ook bij de processie in het dorp. Het was erg mooi.

10-05-91 — vrijdag

's Avonds in de kerk in Rot, toen ik me met de Heiland verenigde in de Heilige Communie •, zei Jezus tegen mij dat ik tegen pater Johannes mocht zeggen dat zijn boeken niet klopten, en dat ik zaterdag naar hem toe moest gaan om hem dit te vertellen.

11-05-91 — zaterdag

Ik had de vroege mis verslapen, maar heb er meteen een uur voor gebeden. Rond 11.00 uur kwam meneer Deris uit Zeutern naar me toe en vertelde dat Roland goed in Rusland was aangekomen met de boeken van pater Johannes. Dat was een zware klap voor me, want ik wist dat deze boeken niet goed zijn.

Rond 15.30 uur ging ik naar onze pastoor Vogt in Rot en vertelde hem dat ik nu naar pater Johannes wilde gaan en informeerde hem over wat de Heiland mij over pater Johannes had gezegd.

Tot slot vroeg ik pastoor Vogt om een zegen en ging toen naar huis. Thuis bad ik een rozenkrans voor pater Johannes, voordat ik op weg ging naar hem. In mijn persoonlijke, innige gebed vroeg ik Jezus om met mij mee te gaan naar pater Johannes. Toen ik bij pater Johannes aankwam, begroette hij me met een kus. In eerste instantie dacht ik aan de kus van Judas en kon ik deze kus niet beantwoorden. Al bij het binnenkomen van het huis zei hij me dat ik vandaag heel anders was. Hij zei: "U bent niet zoals anders." Hij was erg onrustig. Ik zei: "Ja, ik ben niet alleen." Verbaasd antwoordde hij: "Aah, zo. En ik was echt niet alleen, ik had een bijzondere vrede in mij, evenals kracht en helemaal geen zorgen over wat ik pater Johannes nu moest zeggen. Tijdens ons gesprek vertelde ik hem wat Jezus mij over zijn boeken had gezegd.

Hij kreeg onmiddellijk kwelling. Hij toonde zijn onzekerheid en ik voelde dat hij gekweld werd door verschillende onreine geesten, die mij echter niets konden doen, want hij had eerbied voor mij en voor mijn metgezel (Jezus). Ik straalde liefde en rust uit en was nederig. Hij liet me verschillende boeken zien en probeerde zich te rechtvaardigen. Toen zei hij: "Nu ben ik weer ziek en moet ik sterven." Hij was daarbij erg impulsief. Ik antwoordde hem: "Dat is slechts een druppel in vergelijking met de eeuwigheid." Ik moedigde hem aan en zei verder dat ik was gekomen om hem te helpen. Hij vroeg wat hij nu moest doen, en ik antwoordde hem dat hij de boeken moest stoppen en dat hij ze niet mocht laten verspreiden. Later vertelde pater Johannes me dat op **7 mei 1991** zijn bisschop, bisschop Gorniliak Platon, had gebeld en dat deze hem had meegedeeld dat zijn boeken ketterij waren. Pater Johannes noemde deze bisschop een psychopaat en vond hem gek. Hij wilde niet naar hem luisteren. Als cadeau had ik pater Johannes een boeket rode rozen met fresia's meegebracht, als teken dat ik hem graag mocht en dat ik hem wilde helpen. Pater Johannes verbood me met bisschop Gorniliak Platon te praten en wilde me bij gelegenheid uitnodigen om met andere bisschoppen over zijn boeken te praten. Verder vertelde hij me dat ik hem nu helemaal ziek had gemaakt en dat hij me niet zou geloven, maar dat hij me toch zou vertrouwen. Mijn antwoord daarop was: "Met zulke verstrooide harten kan men niet geloven."

Ik was blij dat ik dit gesprek met pater Johannes had gevoerd. In het begin vroeg ik Jezus of ik dit wel tegen hem kon zeggen, want ik wist immers dat hij een zieke man is. Maar de Verlosser zei: "De waarheid gaat boven de ziekte."

12-05-91 - zondag

Mijn man was vandaag 50 jaar geworden. We vierden het niet, want we dachten aan de hongerende mensen in de wereld.

Tijdens de Heilige Mis in Rot: de preek werd deze zondag gehouden door juffrouw Wennebusch. Ik vond het niet prettig, omdat pastoor Vogt ook aanwezig was, en bad in deze bedoeling een rozenkrans.

's Avonds vroeg ik de Heiland of ik naar bisschop Gorniliak in München moest gaan? Jezus zei: "Zo snel mogelijk". Ik hoopte dat ik zaterdag zou kunnen vertrekken.

De Mariadienst 's avonds was erg mooi. Pastoor Vogt had deze dienst goed geleid.

13-05-91 - Maandag

Rond 10.00 uur in de kliniek: ik vroeg de Heiland wat Hij mij als zeker teken zou geven als ik mij tegen de ketterijen zou inzetten. De Heiland zei tegen mij: "Ik geef je mijn verstand." Ik zei: "O, dat is maar veel." 12.00 uur in de kapel in de kliniek: ik voelde dat het bezoek aan de bisschop in München dringend was, dat er haast bij was. Ik vroeg de Heiland wanneer ik naar de bisschop moest gaan, en Hij antwoordde: "Vrijdag." Ik vroeg verder waarom ik bisschop Gorniliak eigenlijk moest bezoeken. De Heiland zei: "Voor de katholieke kerk." Op mijn volgende vraag of de bisschop überhaupt met mij zou willen praten, zei de Heiland: "Ja." Mijn volgende zorg was: "Jezus, er zal vrijdag veel verkeer zijn, want het is Pinksteren!" Maar Jezus antwoordde: "'s Ochtends niet." Ik verliet de kapel met vreugde en vrede.

Tussen 16.30 en 17.00 uur belde ik met bisschop Gorniliak Platon in München. Voordat ik met hem sprak, bad ik meerdere rozenkransen voor hem. Ik vertelde de bisschop vervolgens de reden waarom ik hem wilde bezoeken. Hij gaf me een afspraak, namelijk voor vrijdag, 15.00 uur.

Ik stemde toe.

Tijdens dit gesprek had ik eigenlijk niet de indruk dat bisschop Platon Gorniliak een psychopaat was, zoals pater Johannes hem had beschreven. Integendeel, hij was zakelijk, correct en toegewijd aan de wil van God. Ik keek al uit naar vrijdag, omdat ik hem dan beter zou leren kennen.

Om 19.00 uur was ik bij de Maria-devotie in Rot en om 20.00 uur begon onze gebedsgroep. Volgens een zekere mevrouw Nuncia uit Mannheim zou ik die dag een verschijning van de Moeder Gods krijgen. Maar de Heiland had me al gezegd dat ik deze vrouw niet moest geloven. Tijdens het gebed maakte de demon zich opgemerkt. Ik werd aangestoten en geduwd en erg gestoord in mijn gebed. Daarop besprenkelde ik mijn plaats met wijwater. Ik dacht bij mezelf dat ik hem nu een klap in het gezicht kon geven. Maar ik wilde niet dat iemand die naast me knielde een klap zou krijgen. Bij deze gedachten moest ik plotseling lachen. Aan het einde van het gebed had ik zoveel genade ontvangen dat deze verstoringen me helemaal niets hadden gedaan.

14-05-91 - dinsdag

Mijn man werd 's nachts gestoord door een onreine geest, net als ik. Ik droom zelden, of kan me dromen niet herinneren, maar deze ochtend ben ik de droom bijgebleven.

De droom was interessant en ik wil hem opschrijven:

Ik zag heel veel vogels, ontelbaar veel vogels, die in werkelijkheid helemaal niet op aarde bestaan. Ze leken op mussen, maar waren opgeblazen en zo groot als duiven. Plotseling veranderden ze in mensen, die er smerig, vuil en ellendig uitzagen. Ze smeekten om hulp en je moest meteen medelijden met ze hebben. Ik zegende hen en op dat moment hoorde ik van de andere kant heel andere mensen roepen: "Ga weg bij hen, ze hebben aids en lepra." Ik was niet bang, knielde neer en schreeuwde uit alle macht: "Jezus, help deze mensen." De vuile mensen knielden ook neer en smeekten om hulp. Plotseling sloeg een van de mensen op mijn rechterhand. Op dat moment brandde mijn hand als vuur. Toen wist ik meteen dat het demonen waren. Toen werd ik wakker, ik voelde nog een paar minuten de brandwond op mijn hand en toen verdween alles.

Die dag hebben we ons verslapen en kwam ik te laat op mijn werk. Dat was me sinds de dag van mijn doop in 1984 niet meer overkomen.

De duivel had zich gisteren graag als de Moeder Gods willen voordoen. Maar door onze gebeden, onze trouw en onze liefde voor Jezus en de Moeder Gods had hij daar geen toestemming voor.

Want de duivel kan zoiets alleen doen als het Gods wil is en als hij de toestemming van God heeft. Tussen 10.00 uur en 10.30 uur in de recreatieruimte van de kliniek:

Ik vroeg Jezus naar de demonen van gisteren. Jezus zei: "Er komen nog meer van zulke gevallen." Met 'gevallen' bedoelde Hij de aanvallen van de demonen. Verder vroeg ik: "Lieve God, als men veel bidt, wordt men dan nog meer aangevallen?" Jezus antwoordde: "Ja, je neemt veel zielen van hen af!" Mijn volgende vraag was: "Weet pater Johannes dat de boeken niet kloppen?" Jezus antwoordde: "Ja!" Toen dacht ik: waarom worden de boeken dan niet tegengehouden, en bedoelde daarmee dat de boeken zouden moeten verdwijnen. Jezus antwoordde: "Satan heeft macht over hem".

Rond 14.30 uur belde mijn man me in de kliniek op en vertelde dat hij een dag vrij zou nemen om met mij naar München te rijden, naar bisschop Platon Gorniliak, hoewel hij me 's ochtends al had laten weten dat ik alleen moest gaan. En vanmorgen had ik gebeden dat, als het Gods wil was dat ik naar de bisschop zou gaan, het dan ook zou lukken. Rond 16.30 uur reden mijn man en ik van het werk naar huis. Tijdens de rit vertelde mijn man me hoe hij 's nachts door de duivel werd gekweld. Hij had een visioen van de hel en de duivel sprak tot hem: "Zie je wel, de Moeder Gods is niet aan je vrouw verschenen. Het was allemaal leugen en bedrog. En in Medjugorje heeft ze ook geen verschijning van de Moeder Gods gehad." Dat was 's nachts rond 02.30 uur. Daarop was hij opgestaan, had zijn vingers in wijwater gedoopt en 30 Weesgegroet gebeden, zonder zijn vingers uit het wijwater te halen. Toen was er rust en ging hij weer slapen.

Om 19.00 uur was ik bij de Maria-devotie die pastoor Vogt leidde. Het was heel mooi. Hij bad de litanie van de Moeder Gods. Dat deed me veel plezier, want die wordt zo zelden gebeden. Al voor de kerk kwam ik een oudere vrouw uit Litouwen tegen. Ze vertelde dat ze de hele nacht gekweld was en niet kon slapen, en dat dit haar vaker overkwam. Ze ging met me mee naar huis en ik gaf haar wijwater, gewijd zout en gewijde kaarsen. Toen ze naar huis ging, kreeg ik opnieuw bezoek van een vrouw uit Rot (Hedwig H.). Ze hilde en vroeg me om hulp, want ze had problemen met haar man. We hebben samen de smartvolle rozenkrans gebeden.

15-05-91 woensdag

Vroeg in de ochtend vertelde mijn man me over zijn droom, waarin hij veel zwarte vogels zag die zo groot waren als duiven.

Rond 10.00 uur in de dokterskamer vroeg ik Jezus: "Jezus, als mijn man zo door demonen wordt gekweld, hoe moet ik dan met hem naar Polen reizen?"

Jezus antwoordde: "Ik ben bij je!"

Tijdens de lunchpauze ging ik naar de kapel, ik verenigde me met Jezus en bad. Toen vroeg ik Jezus wat de zwarte vogels zouden betekenen? Ik kreeg als antwoord: "Dat zijn demonen van onreinheid."

Toen vroeg ik de Verlosser: "Lieve Jezus, is het Uw wil dat ik mij inzet tegen de dwalingen van de katholieke kerk?" Jezus antwoordde mij: "Ja, het is mijn wil." Ik vroeg de Heiland of ik alles aan pastoor Vogt moest vertellen en de Heiland antwoordde: "Ja." Daarna vroeg Jezus mij: "Voel je nu ook de vrede?" Ik antwoordde met "Ja" en hoorde Jezus zeggen: "De onreine geest kan de ware vrede niet geven."

Om 14.15 uur kwam er een patiënt voor een röntgenfoto (van de keel) die maar één arm had. Hij vertelde dat hij die tijdens de oorlog in Frankrijk had verloren. Ik sprak met hem en zei dat hij zonder arm een zware kruisweg had afgelegd. Hij zei toen dat je aan alles went.

Daarop antwoordde ik hem onmiddellijk:

"Het zou goed zijn als alle mensen aan God zouden wennen".

Om 19.30 uur woonde ik de Heilige Mis bij in de Rochuskapel in Mingolsheim. De priester had de Heilige Mis in een zeer hoog tempo gelezen. Het was niet mooi en de mensen zongen ook niet mooi. Daarna ging ik naar de priester en voerde een ongeveer 20 minuten

. De priester was innerlijk nogal onrustig. In mijn hart heerste diepe vrede en ik voelde dat ik niet alleen was, Jezus was bij mij.

Toen de priester ophield met spreken, zei ik tegen hem: "Dat was aardse wijsheid." Ik wilde de absolute ontvingen en de priester zei tegen mij: "U hebt geen zonde."

Ik vroeg hem toen om de zegen en ging weg. Buiten stond Julchen uit Malchenberg al op me te wachten. Ze vertelde me dat er vandaag in Kronau een lezing zou worden gehouden over Mgr. Lefebvre. Ik was blij en ging meteen met Julchen mee. De pastoor van Mingolsheim sprak. Maar hij sprak niet de waarheid. Hij maakte Lefebvre zo zwart dat ik dacht: welke grote zonde wil hij in de katholieke kerk wel verdoezelen? Hij zag de splinter in het oog van Lefebvre, maar de balk in zijn eigen ogen zag hij niet.

Aan het einde van de lezing stelde ik hem twee vragen: **1.** "U spreekt over de ongehoorzaamheid van Lefebvre, daarover wil ik opmerken: "Ik ken Lefebvre niet goed, maar mijn ziel voelt aan wat goed en wat slecht is. En nu wil ik vragen: hoeveel priesters zijn er in deze wereld die ongehoorzaam zijn, omdat ze de communiebanken uit de kerk hebben verwijderd?"

Maar er zijn nog verstandige kerken waar de communiebanken nog binnen staan. Iedereen heeft de vrije wil om te kiezen of hij de communie staand of knielend wil ontvangen, of dat hij met de mond of met de hand communiceert. Maar degenen die de communie knielend in de mond willen ontvangen, moeten daartoe de mogelijkheid krijgen, en men moet de communiebank ter beschikking stellen. Want in de Heilige Hostie is de ware God en de ware mens van vlees en bloed aanwezig, daarom kniel ik bij het ontvangen van de levende God".

De mensen om me heen waren als bezeten door een onreine geest. Ze schreeuwden tegen me en zeiden: "Ga hier weg, wie heeft je überhaupt uitgenodigd? Als je wilt, kun je thuis de hele dag knielen."

Op dat moment dacht ik aan de Bijbel, en dat het Jezus ook niet beter is vergaan. Toen vroeg ik innerlijk aan de Heilige Geest of ik de tweede vraag moest stellen. Ik kreeg het antwoord: "JA". Ik dankte God voor de diepe vrede die ik had; en stelde de tweede vraag: "Dominee, u kunt Uta Ranke-Heinemann en Lefebvre niet met elkaar vergelijken! Hij aarzelde even met het antwoord en zei: "Misschien vanwege de ongehoorzaamheid."

Ik ging met Julchen naar huis en ontving veel genade.

Rond 22.30 uur ging ik thuis naar ons beeld van de Moeder Gods, stak een kaars aan voor Lefebvre en bad voor hem, omdat hij zo beledigd was. Toen vroeg ik de Moeder Gods uit het diepst van mijn ziel: "Waarom werd Lefebvre geëxcommuniceerd?" Ik kreeg het antwoord: "Jezus was bij hem". Daarna ging ik slapen.

16-05-91 donderdag

Bijna altijd als ik 's ochtends opsta, schenk ik de aflaten die ik die dag zou vragen aan iemand.

Vandaag schonk ik alle aflaten aan Lefebvre. Om 12.00 uur ging ik naar de kapel in de kliniek. Eerst praatten twee mensen heel luid met elkaar en daarna speelde iemand heel luid op het orgel. Ik dacht: ik bid het Angelus, dat is vast Gods wil, want het was 12.00 uur. Eerst bad ik voor de twee heren meerdere Weesgegrootjes en het gebed tot de aartsengel Michaël. Toen kwam er een derde man bij, die meepraatte, en ik bad ook voor hem. Mijn gebed werd verhoord, want ze gingen allemaal naar buiten. Ik dankte God en kon in alle rust verder bidden.

Rond 15.30 uur was ik in het klooster in Neuburg. Ongeveer een half uur sprak ik met broeder Johannes. Daarna bad ik ongeveer twee uur voor het tabernakel. Vervolgens ging ik naar Rot. Omdat daar geen heilige mis was, ging ik naar Malsch en offerde de heilige mis op voor bisschop Platon Gorniliak.

17-05-91 — vrijdag

Vroeg in de ochtend reden mijn man en ik naar München om bisschop Gorniliak te bezoeken. Het was precies zoals Jezus had gezegd. Er was geen verkeer op de wegen, geen files en alles verliep wonderwel.

De bisschop ontving ons om 15.00 uur. Ik was verrast door de hoeveelheid liefde en rust die bisschop Gorniliak uitstraalde. De bisschop vertelde me dat pater Johannes al eens geschorst was omdat hij veel onjuistheden over de leer van Jezus had geschreven. Verder vertelde hij dat hij al veel priesters schriftelijk had gewaarschuwd dat de artikelen van pater Johannes niet juist waren, maar niemand wilde naar hem luisteren.

Zoals men ziet, was pater Johannes ongehoorzaam aan zijn bisschop. Ik was ongeveer een uur bij de bisschop en dank God dat ik met hem heb kunnen spreken.

Op weg naar huis reden we nog even langs bij pater Gebhard Heyder in Regensburg. Toen we de snelweg naar Regensburg opreden, hoorden we een prachtige zang. Ongeveer twintig minuten lang hoorden we de engelenkoren zingen; het was geen aardse zang. We voelden een grote eerbied en in gedachten bad ieder van ons heel innig. Ik dank God dat ook mijn man dit mocht horen, want ik mocht dit een paar jaar geleden al eens meemaken. Tegen de tijd dat we thuis waren, hadden we zeven rozenkransen en andere gebeden gebeden. —Bij pater Gebhard waren we ongeveer een uur.—

18-05-91 — zaterdag

Ik woonde de vroege mis om 6.30 uur bij in Waghäusel. De heilige mis werd opgedragen voor mijn overleden ouders en mijn broers en zussen. Deze dag was ook de 7e verjaardag sinds de Moeder Gods aan mij was verschenen.

's Middags verenigde ik me met de Verlosser en vroeg hem: "Jezus, als je bij bisschop Lefebvre was, waarom heb je dan toegestaan dat hij geëxcommuniceerd werd?" Jezus antwoordde: "Opdat vele zielen gered zouden worden". Dit antwoord was me niet helemaal duidelijk, maar toen zei Jezus verder: "Door zijn lijden zijn vele zielen gered".

19-05-91 — Pinksterzondag

10.00 uur — Ik woonde de Heilige Mis bij in Rot.

Rond 13.00 uur belde pater Buran uit Mannheim me op. Hij vertelde me dat het goed ging met pater Johannes en dat hij naar Frankrijk moest om naar de bisschop te gaan. Pater Buran prees Johannes, maar ik zei er niets van, want ik wist dat hij niet de waarheid sprak. Ik had de indruk dat pater Buran belde omdat pater Johannes een slecht geweten had en contact had gezocht met pater Buran.

's Middags bad ik een rozenkrans met Hedwig uit Rot. Om 19.00 uur ging ik naar de Mariadienst in de kerk.

Rond 20.00 uur kwam Zita uit Rot bij me langs en baden we samen een rozenkrans. Zita vertelde me dat de pastoor van Mingolsheim een slechte preek had gehouden. Hij sprak erover dat de mensen niet naar bedevaartsoorden moesten gaan. (Deze pastoor hield ook de lezing tegen Lefebvre. In die dagen had ik al veel voor deze priester gebeden.

Het was een heel mooie dag, want vandaag zeven jaar geleden was ik gedoopt en ik bleef trouw aan Jezus en Maria. Ik dank God voor deze grote genade die Hij mij heeft geschonken. Wat is het toch mooi met Jezus en Maria. Ik zou me niet meer kunnen voorstellen zonder God te leven. Dat zou vreselijk zijn, want er is geen groter kwaad dan zich van God af te keren.

20-05-91 — Pinkstermaandag

Om 7.00 uur woonde ik de Heilige Mis bij in Waghäusel, die werd opgedragen aan mijn overleden ouders en mijn broers en zussen. Het was heel mooi. Ik verenigde mij met Jezus en Maria. Jezus zei: "Blijf zo bidden, mijn dochter".

Daarna gingen we naar de familie Hamsch in Wiesental en ontbeten daar. Ze gaf me een mooi boeket rode rozen voor de Moeder Gods. Het was het boeket dat ze van haar man had gekregen voor hun huwelijksverjaardag.

Toen ik thuiskwam, bad ik meteen een rozenkrans voor deze familie.

's Middags werd ik op de proef gesteld. Ik voelde me misselijk en moest overgeven.

Ik ging even liggen en werd gekweld door de woorden: "Ga niet naar de kerk, je bent ziek, je bent vandaag al eens in de kerk geweest, enz."

Ik keek naar een afbeelding van Jezus en hoorde: "Bid!" Ik stond meteen op en bad de smartelijke rozenkrans en daarna de rozenkrans van de Barmhartigheid.

Toen waren de kwelling plotseling verdwenen.

Ik ging naar de kerk voor de Maria-devotie. Een jonge priester leidde de devotie. Ik was nog geen vijf minuten thuis of de kamer zat al vol met mensen. Terwijl ik van tevoren nog dacht dat er op Pinkstermaandag niemand naar de gebedsgroep zou komen. Maar ik heb veel voor onze gebedsgroep gebeden. Op deze dag baden we in het bijzonder voor de priesters.

21-05-91 - Dinsdag

Van 9.00 tot 10.00 uur was ik bij de tandarts. Ik offerde de pijn op ter grotere eer van God. In gedachten bad ik tijdens de hele behandeling. Omdat ik wist dat juffrouw

Bennebusch 's avonds een woorddienst zou houden en daarna de Heilige Communie zou uitreiken, vroeg ik Jezus wat Hij in mijn plaats zou doen. De Heiland zei: "Ga daar niet heen". Ik bad thuis ongeveer een uur en nam geestelijk de communie.

22-05-91 - woensdag

Ik woonde de heilige mis bij in de Rochuskapel in Mingolsheim. Ik offerde de heilige mis en de heilige communie op voor de jonge vrouw uit de DDR. Ik gaf haar gebedsbriefjes, gewijde medailles en een gewijd afbeelding van de Moeder Gods. Ze was communistisch opgevoed en was erg blij met de gewijde voorwerpen. Ik dacht er nauwelijks aan dat mijn man en ik vandaag 26 jaar geleden in Waghäusel katholiek zijn getrouwd, zonder dat ik eerder gedoopt was. Omdat ik toen slechts een paar woorden Duits sprak, kon ik de pater helemaal niet verstaan. Vandaag beschouw ik dat als een zonde, waar ik al vaak berouw over heb gehad.

23-05-91 - donderdag

Ik was in de kapel in de kliniek en vroeg de Heiland of ik naar de woorddienst van juffrouw Bennebusch moest gaan? De Heiland zei: "Nee." Toen vroeg ik de Heiland of Calugiero en Wendi uit Kronau priester moesten worden? De Heiland zei voor beiden: "Ja".

's Avonds ging ik eerst naar de kerk in Malsch. Omdat er daar geen heilige mis was, ging ik naar Mühlhausen en woonde daar de mariale devotie bij.

24-05-91 - vrijdag

Omdat er in Rot geen heilige mis was, ging ik naar Malsch. Maar ook daar was er geen. Toen zei ik tegen de Heiland: "Als je wilt dat ik me met je verenig, help me dan om op tijd in Mühlhausen te komen, want het is twee minuten voor zeven uur." Met Gods hulp lukte het me toen om op tijd in Mühlhausen te komen voor de heilige mis. Het was als een wonder. Het was heel mooi, ik heb veel genade ontvangen en kon me diep met de Heiland verenigen. Ik dank U, mijn Heer en mijn God.

25-05-91 — zaterdag

's Ochtends was ik om 7.15 uur bij de Heilige Mis in Waghäusel. 's Middags kwamen Beate en Marion Hamsch uit Wiesental en brachten een taart mee. Daarna kwam ook nog de heer Dieter Erben. Met hem bad ik toen drie rozenkransen voor zijn intentie.

26-05-91 — zondag

Om 10.00 uur woonde ik de hoogmis bij in de kerk in Rot. Op deze dag had ik last van hevige hoofdpijn, daarom ging ik van 13.30 tot 15.00 uur liggen. Toen kwam Hedwig uit Rot. Met z'n drieën baden we de smartelijke rozenkrans, mijn man bad mee. Vanaf 15.00 uur had ik geen hoofdpijn meer.

Ik offerde de lijden op voor de bekering van de zondaars. 's Avonds ging ik in Rot naar de Maria-devotie.

27-05-91 - Maandag

Het was een moeilijke dag. Ik voelde de onreine geest bij verschillende patiënten. In de kapel op mijn werk ontmoette ik een Roemeense vrouw die me bedankte voor de gebeden.

's Avonds ging ik in Rot naar de Heilige Mis. Om 20.00 uur begon onze gebedsgroep. Er waren heel veel mensen, ook veel kinderen. We hebben de Verlosser aanbeden, er hebben ook veel mensen bij pastoor Dochart gebiecht. Het was heel mooi en ik heb veel genade ontvangen.

28-05-91 — Dinsdag

Een goede visvangst!

Een katholieke vrouw, ongeveer 30 jaar oud, kwam als patiënte naar me toe en ik voelde heel duidelijk dat ze bezeten was.

De demon had haar neus en mond totaal veranderd. De neus was helemaal krom. Ze was vol haat tegen God en erg onrustig.

Toen kwam er een patiënte uit Roemenië, ze was haar man onderworpen als een slavin. Hij was 58 jaar oud en zij 32. Ik gaf haar een afbeelding van de Moeder Gods, medailles en gebeden. Het was interessant, want ze sprak geen Duits, maar wat ik met haar over God sprak, begreep ze wel.

Toen kwam er een jood, aan wie ik ook een afbeelding van de Moeder Gods schonk.

De volgende patiënte was een Poolse, met wie ik ook over God sprak. In de kapel bad ik voor iedereen. Van 15.00 tot 15.30 uur baden Veronika, een collega en ik de Rozenkrans van de Smarten.

Toen ik alleen in de kapel bad, verenigde ik me met de Heiland, communiceerde geestelijk en vroeg hem of ik ook naar de DDR en naar Polen moest gaan? Het antwoord luidde: "Red de zielen". Ik zei dat ik zonder Jezus de zielen toch niet zou kunnen redden. De Heiland zei: "Ik ben altijd bij je." Ik vroeg de Verlosser hoe ik de patiënten kon helpen en Hij antwoordde: "Bid voor hen". Verder vroeg ik nog of ik voor hen moest vasten? Jezus antwoordde: "Als je het kunt". Toen vroeg ik voor de Roemeense patiënte, die ik 's ochtends had geröntgend en daarbij met wijwater had gezegend en voor haar had gebeden. Ik bad voor haar, opdat haar man de gebedsbriefjes niet van haar zou kunnen afpakken, want haar man was boos en verbood haar alles. Ze was mager en ziek, als een slavin en gekweld door de duivel. Ik vroeg de Moeder Gods om bescherming voor haar.

Ik vroeg Jezus opnieuw of haar man de gebedsbriefjes niet mocht afpakken, waarop Jezus tegen mij zei: "Heb je zo weinig vertrouwen?" Ik vroeg Jezus onmiddellijk om mij meer vertrouwen te schenken.

Na het gebed in de kapel was ik heel gelukkig, ik was niet eens moe, hoewel ik pas 's nachts rond 1.00 uur naar bed was gegaan. De Heiland schonk mij veel genade en kracht.

Een arts, dr. Wenig, kwam de röntgenkamer binnen. Tijdens een gesprek met mij beledigde hij de Heiland. Ik vroeg Veronika wat zijn woorden betekenden. Ze zei dat hij God had vervloekt. Lachend liep hij toen weer weg. Meteen daarna hoorde ik een stem. "Werp de parels niet voor de zwijnen".

In gedachten antwoordde ik onmiddellijk: "Verlosser, ik wist niet dat hij een varken is". Ik schrok van mijn eigen gedachten. Toen de arts na een half uur terugkwam, vertelde ik hem wat de Heiland tegen mij had gezegd en wat er zo plotseling in mijn hoofd was opgekomen. Hij werd rood en zei dat hij het voor de grap had gezegd. Ik antwoordde hem dat we geen grapjes met God moeten maken en dat we allebei moeten gaan biechten.

Rond 16.15 uur verliet ik de kliniek en wilde ik mijn man van zijn werk ophalen. Ik reed langs het station. Na het eerste kruispunt richting Römerkreis stopte ik, omdat ik een andere auto voorrang moest verlenen. Terwijl ik stond te wachten, botste een zwarte auto tegen mijn auto aan. Mijn bumper was ingedeukt. Ik voelde meteen dat er een Satan in die ziel zat. **12**

Hij wilde geen politie. Ik zei tegen hem: "U hebt al lang niet meer gebiecht." Hij zei dat hij nooit biechtte. Ik zei tegen hem dat de schade minstens 500 DM bedroeg. Hij zei dat hij me 200 DM 200. Ik zei dat dat goed was.

Hij maakte zijn portemonnee open, maar had slechts 130 DM bij zich. Ik nam de 130 DM aan en zei tegen hem: "De rest offer ik op voor uw bekering." Hij verzette zich en zei dat hij God niet nodig had, dat het goed met hem ging. Hij antwoordde: "U bent toch bang!"

Ik zei hem toen dat hij in de eeuwigheid bang zou zijn.

Hij antwoordde dat als je sterft, er dan niets meer is.

Ik zei: "Jawel" en liet hem de rozenkrans zien die ik nog in mijn hand hield en zei hem dat ik voor hem zou bidden. Hij verzette zich en antwoordde boos dat ik niet voor hem hoefde te bidden. Ik haalde mijn man en bad, tot we thuis waren, de Rozenkrans van de Smarten voor deze man.

Om 18.20 uur ging ik in Rot naar de kerk, bad daar de rozenkrans en offerde de Heilige Communie op voor de patiënten die ik vandaag had geröntgend.

Net zoals het vandaag een goede visvangst was, zo had ook de duivel zich verzet. Ik geloof dat deze ziel met het ongeluk belangrijk was voor Jezus, want ik zal voor deze man blijven bidden.

29-05-91 — woensdag

Ik was niet in de kerk, niet bij de heilige mis. Ik bad in de kapel en het speet me dat ik de heilige mis niet had bijgewoond.

30-05-91 — Donderdag — Sacramentsdag

Ik liep mee in de processie in Rot. Het was prachtig. Voor de processie werd ik aangevallen door het kwaad. Na de processie kreeg ik veel genade. Het weer was mooi, er was geen wolkje aan de lucht en men kon tijdens de processie devotievol bidden. Pastoor Vogt heeft het heel mooi georganiseerd.

01-06-91 — zaterdag

's Ochtends ging ik in Waghäusel naar de kerk. De heilige mis werd opgedragen door pater Reinhold, die pas kort geleden naar Waghäusel was gekomen. Voor de consecratie keek pater Reinhold me diep in de ogen, en ik hem evenzo, want ik bad dat hij mij de heilige communie knielend zou geven, aangezien ik op de eerste bank zat en sommige paters de heilige communie communie naar de gelovigen in de eerste bank, zodat zij de Heiland knielend kunnen ontvangen. De dagen ervoor, zo vertelden de ochtendbezoekers van de kerk mij, was hij niet naar de eerste bank gekomen. Ik bleef in de bank knielen en pater Reinhold kwam en bracht mij en de andere gelovigen de heilige communie. De anderen verbaasden zich.

02-06-91 zondag

Ik woonde de Heilige Mis in Rood bij en ook de devotie in de namiddag, waarvoor de rozenkrans werd gebeden.

's Avonds na het gebed "Engel des Heren" nam ik geestelijk de communie. Daarna zei ik tegen de Heiland: "Ik zal nooit rust vinden, als ik geen duidelijkheid krijg over het probleem van de communie in de hand." Ik voelde een diepe vrede tijdens de vereniging met de Heiland. Plotseling hoorde ik stemmen. "Zul je me geloven als ik je iets vertel?" Ik zei: "Heiland, als U het me zegt, zal ik U geloven." Hij zei: "Degenen die hun hand uitstrekken, van hen onttrek ik genade." Op dat moment stakte mijn adem. Ik dacht meteen aan de mensen bij ons in Rot, die de Heilige Communie weliswaar knielend ontvangen, maar toch met de hand communiceren. De Heiland zei tegen mij: "Dat reken ik hen aan." Daarna bad ik nog de Glorieuze Rozenkrans en de Barmhartigheidsrozenkrans.

03-06-91 - Maandag

In de kapel op mijn werkplek bad ik de Angelus. Daarna verenigde ik me met de Heiland en voelde ik een diepe vrede. Ik vroeg de Heiland: Moet ik pastoor

Dochart en pastoor Vogt zeggen dat je genade onthoudt bij het ontvangen van het Lichaam van Christus met de hand? Ik hoorde: "Ja, mijn dochter, zeg het hen, het is belangrijk."

Ik antwoordde de Verlosser: wat als ze zeggen dat ze naar de bisschop luisteren? De Verlosser antwoordde: "Vraag hen dan of ze naar alles luisteren wat de bisschop zegt."

Om 15.30 uur bad ik samen met mijn collega Veronika de Smerteloze Rozenkrans voor de priesters en voor de bekering van de zondaars.

Rond 14.00 uur verenigde ik me met de Heiland, ik communiceerde geestelijk. Ik vroeg de Heiland naar een ervaring met pastoor Dochart. Toen hij de zegen gaf, zag ik achter hem een persoon van zijn lengte en postuur, net als pastoor Dochart met uitgestrekte handen om te zegenen, die in helder licht stond. Ik vroeg het al voor de tweede keer, omdat ik het de eerste keer niet goed had begrepen. De Heiland zei tegen mij: "Het was de onreine geest." Ik had gedacht dat het Jezus was geweest. De Heiland zei tegen mij: "Ik bevind mij in het hart van de priesters en niet daarbuiten."

Het was moeilijk voor mij om te begrijpen, want pastoor Dochart is een charismatisch priester. Maar ik dacht bij mezelf: misschien moet hij de zegen geven zoals de kerk dat voorschrijft.

Daarna kwam er een patiënte die zich heel slecht voelde door een injectie.

Ik nam wijwater, besprenkelde haar ermee en bad meteen samen met haar een Weesgegroet. Ze voelde zich meteen beter. Dezelfde patiënte was die ochtend al eens bij ons op de röntgenafdeling geweest. Ik had haar gezegd dat ze moest gaan biechten, want ze vloekte tegen God.

Om 19.00 uur woonde ik de Heilige Mis bij in Rot. Ik offerde de Heilige Communie op voor de heer Wermuth, hij had een ongeluk gehad en was ernstig ziek.

Om 20.00 uur begon onze gebedsgroep. Pastoor Dochart kwam ook en bracht de Heilige Hostie, de Verlosser, mee. We hielden aanbidding. Ik vond het wat moeilijk, want mijn knieën deden pijn; ik had ongeveer twee uur onafgebroken geknield.

Ik heb toen als laatste bij pastoor Dochart gebiecht. Wat hij tegen mij zei, was mij onduidelijk, maar ik nam me voor om de Heiland daarna te vragen of het klopte.

04-06-91 — Dinsdag

's Middags kwam er een patiënte uit Roemenië bij me, Monika Gorcea. Ze was al meerdere keren bij de röntgenafdeling geweest. Ik gaf haar eenmaal gewijd zout. Eigenlijk had ik het haar gegeven zodat ze het kon uitstrooien als ze bad, want ze had verteld dat ze tijdens het bidden zo'n onrust had. Dit zout was gewijd door pater Gebhard Heyder, die er ook genezingsgebeden en de exorcisme over uitsprak. Ze vertelde me dat ze dit zout vaker gebruikte. Ze legde een paar korrels van het gewijde zout op haar tong, een paar dagen lang, en werd snel genezen van een chronische ziekte. De arts Dr. Maran van de EBO-kliniek vroeg zich af waarom ze zo snel genezen was.

Mevrouw Gorcea vertelde me dat ze het niet had durven vertellen aan Dr. Maran over het gewijde zout, omdat hij geen katholiek is, maar moslim. Ik gaf haar nog enkele gebedskaartjes en ze ging weg. Monika Corcea is een vrome vrouw en werkt aan de universiteit als docent Duits en Engels in de stad Cluj-Napoca in Roemenië. Ze was vanwege haar ziekte naar Duitsland gekomen. Ze was blij toen ze afscheid van me nam. Ze vertelde me ook dat ze nu meer zou bidden dan vroeger, en we dankten God voor haar genezing.

's Avonds bezocht ik de Heilige Mis in Rot.

05-06-91 - woensdag

Ik bad in de kapel op mijn werk. De Heiland gaf me meer inzicht in de communie in de hand. Er spelen meerdere factoren een rol. We moeten echt met de mond communiceren en daarbij knielen. We moeten ons afvragen waarom het toch het "Allerheiligste Sacrament van het Altaar" heet? Of, waarvoor bestaat de priesterwijding en hoe groot is onze liefde voor Jezus? Hoe belangrijk is toch de eerbied voor God, dan de reinheid, de gehoorzaamheid.

Jezus onthoudt genade aan degenen die bij de Heilige Communie hun hand uitstrekken, maar Jezus lijdt daarbij, omdat Hij deze mensen de genade niet kan geven.

Toen Jezus mij vertelde dat Hij lijdt bij de communie in de hand, voelde ik ook een zware last op mijn hart. Ik vroeg me af hoe ik dit aan de priesters moest vertellen. Ik geloof dat ik veel moet bidden voor dit gebed.

's Avonds was ik in de Rochuskapel in Mingolsheim. Een missionaris uit Keulen, die in Paraguay missionaris is, de Heilige Mis opdroeg en preekte. Tijdens de preek sprak hij erg snel. Ik smeekte de Heiland onmiddellijk: "Lieve Jezus, schenk hem liefde en vrede, geef hem de kracht om te prediken wat wij moeten weten. Laat hem alstublieft heel langzaam preken.

Meteen begon hij langzamer en vol liefde te preken. Hij was meteen veranderd. Na de heilige communie kon ik me heel diep met de Heiland verenigen.

Vandaag vroeg ik de Heiland of ik een heilige zou worden? Het antwoord was: "Ja, mijn dochter, je zult een heilige zijn." Ik zei: "Vorm mij zoals U wilt, want ik heb U alles gegeven, of zeg mij wat ik moet doen." De Heiland zei: "Verspreid mijn woorden." Ik zei: "Ja, dat zal ik doen. Want U zult altijd bij mij zijn." Ik vroeg Jezus of ik het boek van Rodalben en de gewijde kaars van Rodalben aan de missionaris moest geven. De Heiland zei: "Ja." Na de Heilige Mis ging ik naar de missionaris in de sacristie en sprak ongeveer 20 minuten met hem. Hij was erg blij.

Hij vertelde dat hij diezelfde dag pater Johannes had bezocht. Ik hoorde van hem dat pater Johannes veel bisschoppen had aangeschreven, omdat hij geld nodig heeft voor zijn boeken. Ik vertelde de missionaris dat Jezus mij had gezegd dat de boeken van pater Johannes niet juist waren. Tot slot zegende de missionaris mij en kuste hij mijn hand. Ik hoop dat ik hem nog eens zal zien.

06-06-91 — donderdag

Het was mijn wens om weer de preek van pater Josef, de missionaris uit Paraguay, te horen. Daarom ben ik vandaag weer naar de heilige mis in de Rochuskapel in Mingolsheim gegaan. Het was een goede preek.

07-06-91 — Hart-van-Jezus-vrijdag

Ik vroeg de Heiland of Hij mij niet meer kon vertellen over mensen die de heilige communie ontvangen terwijl ze in zware zonde leven, omdat iemand mij had verteld dat de Heiland niet in deze harten kan blijven. Ik wilde daar meer over weten van de Heiland. Jezus antwoordde: "Men kan niet twee heren dienen". 's Avonds was ik in Rot voor de Heilige Mis. Daarna reden we naar Grombach, in de buurt van Sinsheim. Dat is de parochie van pastoor Dochart, die in zijn kerk op Hart-van-Jezus-vrijdagen een boeteviering hield.

Terwijl ik voor de biecht wachtte, bad ik de Rozenkrans van de Vreugdevolle Geheimen. Tijdens het gebed schonk de Moeder Gods mij een rozengeur. Enkele minuten later rook ook mevrouw Rita Knoch deze geur, een vrouw uit mijn gebedsgroep. Ongeveer twee meter van ons vandaan stond een Lourdesgrot met de Moeder Gods.

08-06-91 - zaterdag

Pater Josef uit Paraguay wilde me graag ontmoeten. Hij was op dat moment nog in Mingolsheim voor een kuur. We spraken af dat hij me op zaterdag om 20.00 uur zou bezoeken. We spraken ongeveer twee uur. We voelden allebei dat we veel genade hadden ontvangen. Het was Gods leiding dat we elkaar ontmoetten. Ik gaf hem een bijbel van pater Gebhard Heyder, die hij graag wilde hebben.

09-06-91 - zondag

Ik woonde de Heilige Mis bij in Rot. Daarna reed ik naar Mingolsheim, naar de Rochuskapel, waar ik pater Josef weer ontmoette. Jezus had me tijdens de vereniging in de Heilige Communie gezegd dat ik naar hem toe moest gaan en hem moest zeggen dat hij met bisschop Platon moest praten. Pater Josef beloofde me dat hij hem zou bellen. Daarna gaf pater Josef me nog een icoon van de Moeder Gods en het Kindje Jezus.

10-06-91 — Maandag

Rond 19.00 uur vertrokken mijn man en ik op vakantie. Nadat we ongeveer 20 km hadden gereden, werd mijn man zo ziek dat hij niet meer met de camper kon rijden. Ik nam de rozenkrans ter hand en reed toen zelf verder. Hij viel toen in slaap. Aan het begin van de tweede rozenkrans voelde hij zich weer goed. We sliepen in de camper, maar we hadden een onrustige nacht. Mijn man had last van kwelling, kon slecht slapen en praatte ook in zijn slaap. De duivel wilde voorkomen dat we pater Gebhard Heyder zouden bezoeken.

11-06-91 — dinsdag

Rond 10.00 uur kwamen we bij pater Gebhard Heyder aan, zonder ons van tevoren te hebben aangemeld. Het was belangrijk dat ik daar was. Hij gaf me goede boeken die ik moest uitdelen en vroeg me om voor zijn intentie te bidden. Hij wilde een boek over Rodalben uitgeven, maar kon dat niet omdat de zusters van Anneliese Wafzik daar tegen waren.

's Middags bezochten we het plaatsje Mettenbuch, een bedevaartsoord met de Moeder Gods van de Bedroefden. Het was daar erg mooi. Ik was al voor de derde keer in Mettenbuch en ontmoette daar Annemarie, die het bedevaartsoord beheert. Rond 17.30 uur waren we dan al in Oostenrijk. Ik dank God, want we hebben onderweg veel kunnen bidden. We voelden dat er vanuit Mettenbuch veel genade uitging.

12-06-91 — woensdag

We kwamen aan in Sintawa, een plaats in Tsjechoslowakije. Daar bezocht ik de familie Markuskova, die ik in 1985 in het bedevaartsoord Turzovka had leren kennen. In Turzovka was in 1958 de Moeder Gods verschenen.

13-06-91 — Donderdag

Vandaag hield ik in het Slowaaks een lezing over mijn bekering tot het katholieke geloof in Medjugorje.

14-06-91 — Vrijdag

's Ochtends bezocht ik pastoor Daniel in Sintawa. Ik gaf hem boeken van pater Gebhard Heyder. We spraken ongeveer een uur met elkaar. Ik vertelde hem over mijn bekering tot het katholieke geloof en hoe ik mijn leven nu in het geloof inricht.

's Avonds kwamen we aan in Litmanova, een plaats waar de Moeder Gods momenteel aan twee kinderen verschijnt. Toen ik daar aankwam, ging ik meteen de kerk binnen en heb ik de kinderen ook meteen leren kennen. Na de Heilige Mis gingen we naar pastoor Jan, bij hem hebben mijn man en ik ook overnacht. Ik heb al op de eerste dag ingezien dat de verschijningen echt zijn en dat de kinderen niet liegen. De kinderen en ook de priester stralen een grote liefde uit, en je voelt dat ze door de Heilige Geest worden geleid.

's Nachts had ik last van kwelling; de duivel wilde me ervan weerhouden om in deze verschijningen te geloven. Ik droomde over een van de zienersmeisjes. Ik zag haar met grote hoektanden voor me staan, zodat ik bang voor haar was.

Maar ik ken de werken van de duivel en zijn sluwheid. Hij speelde me iets voor, zodat ik een afkeer van de zieners zou krijgen. Maar het is hem niet gelukt.

15-06-91 — zaterdag

Ik voelde me thuis bij pastoor Jan. Het was alsof we hem al 100 jaar kenden. Zo'n lieve ziel kom je zelden tegen. Een waar geschenk van God.

's Ochtends hadden we allemaal samen de rozenkrans in het Latijn gebeden.

Om 11.00 uur zou er een commissie van de bisschop komen om de gebeurtenissen te onderzoeken. Terwijl de zuster van pastoor Jan de lunch klaarmaakte, bad ik de Heilige Geest-rozenkrans voor de commissie, die zich al in de aangrenzende kamer bevond.

Verder bad ik de Rozenkrans van de Smarten, de Litanie van de Moeder Gods, de Litanie van Jezus en vijf Onze Vaders ter ere van het Kostbaar Bloed.

Het was al 13.00 uur en de kinderen waren nog steeds bij de commissie. Twee priesters waren al lang voor de andere onderzoekers in Litmanova. Met hen heb ik bijna een uur gesproken over mijn bekering en mijn leven. Ik heb hen ook verteld over de verschijningen van de Moeder Gods die ik in Medjugorje mocht meemaken. Een van de twee priesters hilde. Bij de commissie was ook een psychiater aanwezig. Met hem heb ik 's middags gesproken. Hij was erg aardig en kende de Bijbel ook goed. Later heb ik de twee zienerskinderen Katharina en Iveta ontmoet, aan wie ik het Pater noster, het Weesgegroot en het Gloria patri heb geleerd. Ze hadden de Latijnse gebeden allebei heel snel in hun hoofd.

16-06-91 - zondag

Vandaag heb ik bij pater Jan Zavacky gekookt. We waren om 7.30 uur bij de heilige mis. Pastoor Jan heeft heel mooi gepreikt. 's Middags gingen we naar de verschijningsplaats, die de naam Maidan draagt. Er waren een paar duizend pelgrims aanwezig en de zienerskinderen hebben de rozenkrans voorgelezen. 's Avonds liet een vrouw uit Bratislava ons een film zien over de verschijningen in Litmanova. Daarna bezochten we de moeder van pastoor Jan, die ongeveer 40 km verderop woonde.

17-06-91 - Maandag

Samen met pastoor Jan maakten we een uitstapje naar de Hohe Tatra, een gebergte. Na de heilige mis 's avonds kwamen veel mensen bij pastoor Jan bijeen en ik vertelde hen hoe ik tot het geloof was gekomen. De Heilige Geest verlichtte mij tijdens mijn toespraak en pastoor Jan nam daar veel van over voor zijn preek de volgende dag. God schonk ons een mooie, vrolijke avond.

18-06-91 - Dinsdag

's Avonds waren we om 19.00 uur bij de Heilige Mis in Litmanova. Na de Heilige Communie vroeg ik de Heiland of ik iets tegen pastoor Jan moest zeggen?

Jezus antwoordde in het Slowaaks: "Povedz mu, že ho ľúbim." Dat betekent in het Nederlands: "Zeg hem dat ik van hem houd". Ik vertelde het aan pastoor Jan na de Heilige Mis. Pastoor Jan glimlachte. 's Middags was ik rond 16.00 uur in Krakau, in het klooster waar zuster Faustina heeft gewoond. Het schilderij "Jezus, ik vertrouw op U", dat daar hangt, is zo mooi en levendig dat ik daar een half uur heb gehuild en ervoor heb gebeden. Rond 16.45 uur leerde ik zuster Maria Ruth uit Duitsland kennen. Ze vertelde me dat zij het schilderij had geschilderd dat in de kapel in Mettenbuch hangt. Ze schonk me een Barmhartigheidsrozenkrans. Ik heb zuster Maria Ruth beter leren kennen; ze bezit een schijnbare nederigheid. Meerdere keren heeft ze me gestoord tijdens mijn innerlijke gebeden.

19-06-91 — woensdag

Vandaag waren we in Auschwitz. Op dezelfde dag reden we ook naar Częstochowa, naar de Koningin van Polen.

20-06-91 — donderdag

's Avonds woonden we de heilige mis bij, nadat 's middags, rond half vier, het trombonekoor had gespeeld en het gordijn voor het beeld van de Zwarte Madonna in Częstochowa was opengegaan. Rond half elf 's avonds kwamen we tijdens een wandeling een oude vrouw uit Warschau tegen die geen onderdak en geen geld had. We hebben haar overnachting in het pelgrimshuis betaald en zijn daarna verder gereden.

21-06-91 — vrijdag

's Avonds kwamen we aan in Turzovka in Tsjechoslowakije. We gingen meteen naar de kerk. Na de heilige mis gaf de ziener Latus Matus ons een plek om te overnachten in de tuin van een buurman.

22-06-91 — zaterdag

We woonden de vroege mis bij in Visia, een deelgemeente van Turzovka. Van daaruit loopt het pad omhoog naar de verschijningsplaats. Een jonge priester, genaamd Balaž, had de Heilige Mis opgedragen. Hij had heel mooi gepreikt. De mis werd in de open lucht gehouden, omdat er zoveel mensen aanwezig waren dat ze in de kapel geen plaats meer hadden. Na de heilige communie vroeg ik de Heiland waar in Turzovka een kerk gebouwd moest worden. De kinderen van Litmanova hadden namelijk verteld dat de Moeder Gods dit wenst. De Heiland antwoordde mij: "Tu".

De Heiland sprak weer Slowaaks, "Doe" betekent hier.

Meteen daarna vertelde ik dit aan de priester, pastoor Michael Balaž. Hij vertelde me dat er al twee kerken waren gebouwd, maar helaas op de verkeerde plek.

's Middags sprak ik op de verschijningsplaats voor veel mensen over mijn bekering en over Litmanova. Ongeveer anderhalf uur later werd ik gevraagd om voor de mensen uit drie touringcars over mijn bekering en over Litmanova te spreken. Een van hen had me boven op de berg al horen spreken. Diezelfde avond kwamen we weer aan in Litmanova, bij pastoor Jan.

23-06-91 — zondag

We woonden de vroege mis bij in Litmanova. 's Middags waren we op de verschijningsberg en baden we.

24-06-91 — Maandag - Johannesdag

's Ochtends woonde ik de heilige mis bij. 's Middags sprak ik op de verschijningsberg voor honderden mensen. Met pater Jan, mijn man en drie andere vrouwen maakten we een uitstapje naar het platteland en hebben we gebarbecued.

Daarna gingen we naar een herder, bij wie we schapenkaas kochten. 's Avonds kwamen er weer veel mensen en sprak ik over mijn bekering en mijn huidige leven in het geloof. Het was vandaag ook precies 10 jaar geleden dat de Moeder Gods in Medjugorje in Joegoslavië was verschenen.

25-06-91 — Dinsdag

Terug in Sintawa bezochten we de kerk. 's Avonds hield ik een lezing, waar weer veel mensen op afkwamen.

26-06-91 — woensdag

We waren bij pastoor Daniel in Sintawa, brachten hem levensmiddelen en gaven hem wat geld. Vroeg in de ochtend werd de heilige mis voor de kerk gehouden, omdat de kerk werd gerenoveerd. Direct na de mis werd ik uitgenodigd bij Jozco, die op het punt stond om zijn eerste mis als priester te vieren.

Met hem heb ik ongeveer twee uur gesproken en gebeden.

's Middags vergezelde hij ons bij een bezoek aan een kapel. Daar hebben we weer gebeden. 's Avonds waren er weer mensen bijeengekomen en heb ik weer over mijn geloof gesproken.

27-06-91 — donderdag

Oostenrijk

28-06-91 — vrijdag

's Avonds kwamen we weer thuis in Rot aan.

30-06-91 — zondag

We waren in Rot voor de hoogmis. Ik nodigde een Poolse priester, pater Stanislav, uit om met ons mee te gaan naar Rodalben.

01-07-91 — Maandag

In Rodalben werd vandaag het Heilig en Kostbaar Bloed vereerd.

's Ochtends was ik in Rot voor de Heilige Mis. Rond 12.30 uur kwam pastoor Dochart lunchen. Ook pater Josef uit Paraguay kwam en at mee. Het was voor mij een grote verrassing dat twee priesters en nog 20 andere mensen met ons mee naar Rodalben reden.

05-07-91 — Hart-van-Jezus-vrijdag

Ik was in Grombach voor de boeteviering en heb daar gebiecht. Aan het einde was ik erg verdrietig. Er waren vier priesters aanwezig en toch ging pastoor Dochart naar achteren en deelde de heilige communie uitgedeeld aan de mensen die stonden, hoewel er achterin maar ongeveer 8 of 10 personen waren. Dat was voor mij als een klap in het gezicht. Bij het ontvangen van de Heilige Communie knielde ik op de grond. Maar ik dacht aan de mensen die zonder steun of hulp niet op de grond kunnen knielen. Ik vroeg me af waarvoor we eigenlijk communiebanken hebben. De mensen kunnen er niets aan doen, de priester had geen geduld en wilde alleen maar dat alles sneller ging. Na de Heilige Communie vroeg ik Jezus of dat juist was.

Jezus antwoordde nogal streng: "**Het was niet juist**".

08-07-91 - Maandag

's Middags vroeg ik de Heiland naar de brief die de zusters (alle drie) van Anneliese Wafzig mij hadden geschreven. De drie zusters verzetten zich in de brief tegen de publicatie van het boek over Rodalben. Als reden daarvoor voerden de drie zusters aan dat Anneliese Wafzig uiteindelijk verslaafd raakte aan morfine. Jezus antwoordde mij dat ik moest luisteren naar wat pater Gebhard mij zou zeggen. Dus moet ik weer naar Regensburg rijden, naar pater Gebhard.

09-07-91 — dinsdag

Ik bad in de kapel op mijn werk. Ik vroeg Jezus of hij in mijn plaats een gebedsruimte zou bouwen? Jezus zei: "Ja".

Ik zei tegen Jezus dat ik geen geld had. Jezus zei tegen mij: "Bid voor dit verzoek". Ik kreeg veel genade en bedankte Jezus daarvoor.

Vanmorgen is mijn collega Veronika ingestort. Ze ligt momenteel op de spoedeisende hulp van de afdeling neurologie.

10-07-91 — woensdag

Ik was in de kapel en bad, maar ik heb vandaag de heilige mis niet bijgewoond.

11-07-91 — donderdag

Ik was in Rot voor de Heilige Mis. Om 16.30 uur was ik in het klooster Stift-Neuburg om te biechten. Een oude pater nam mijn biecht af. Ik was niet tevreden.

Hij sprak zich zeer negatief uit over degenen die de mondcommunie beoefenen.

Hij vond dat onesthetisch en voegde er nog aan toe dat sommigen uit de mond stinken. Ik zei tegen hem dat Jezus de voeten van de discipelen had gewassen, waarop hij antwoordde dat zij ook hun voeten zouden wassen. Daarna zei ik nog dat Jezus er geen afkeer van had gehad om de voeten van de discipelen te wassen, maar ik nam me voor om niet meer naar deze priester te gaan.

Om 23.00 uur kwam Bernd met zijn vrouw uit Ladenburg. Hij bracht me vijf boeken van Maria Agreda om te lezen.

13-07-91 — zaterdag

Mijn man en ik reden naar Regensburg, naar pater Gebhard Heyder.

14-07-91 — zondag

Om 10.00 uur woonden we de Heilige Mis bij in het karmelietenklooster. Van 11.30 tot 17.00 uur bracht ik de middag door met pater Gebhard. Deze pater is voor mij een levende Jezus. Je kunt alleen maar goede dingen van hem leren. Ik dank God dat ik bij hem mocht zijn. Tot slot zegende hij ons, zegende onze camper en wat we bij ons hadden om te laten inzegenen: zout, water, rozenkransen, prentjes enz.

Hij wijdde de spullen op prachtige wijze, in het Latijn met de oude zegenformule en het exorcisme. Op de terugweg naar huis hebben we nog veel gebeden.

15-07-91 Maandag

Ik was met Fridolin in de kerk in Malsch. Na de Heilige Communie vroeg ik de Heiland naar het boek over Rodalben en het Kostbare Bloed. Jezus antwoordde mij: "Ja, mijn dochter, het boek moet geschreven worden". Deze vraag hield me nog steeds erg bezig, aangezien pater Gebhard ook een brief had ontvangen van de drie zussen van Anneliese Wafzig. Ik vertelde alles ook meteen aan Fridolin, die immers uit Rodalben komt.

's Avonds was de Heiland weer bij ons in de gebedsgroep. Er kwamen veel mensen om te bidden.

Pastoor Dochart nam de biecht af. We hebben de Heiland aanbeden.

Het was heel mooi. Ik dank God voor deze grote genade. Ik

ging om 3.00 uur 's nachts naar bed.

16-07-91 - dinsdag

Ik voelde de vele zegeningen die ik had mogen ontvangen, want ik was fris en vrolijk, hoewel ik pas zo laat naar bed was gegaan. Omdat mijn collega Veronika nog ziek was, moest ik alles in mijn eentje röntgenen.

17-07-91 - woensdag

Ik woonde de heilige mis bij in de Rochuskapel in Mingolsheim. Daar heb ik ook gebiecht.

18-07-91 — donderdag

Fridolin belde me op en vroeg me om de Heiland te vragen of ze nu, nu er oorlog is in Joegoslavië, naar Medjugorje moesten gaan en of Claude uit Luxemburg mee zou gaan. 's Middags in de kapel heb ik dat toen aan Jezus gevraagd. Jezus zei tegen me: "Ze moeten gaan. Claude uit L. gaat niet mee."

19-07-91 – vrijdag

Fridolin belde me weer en wilde weten wat de Heiland had gezegd. Ik vertelde het hem.

20-07-91 - zaterdag

We reden naar Heidelberg om een baan te zoeken voor mijn nichtje, dat hier op bezoek was. Ze kreeg een baan als keukenhulp.

21-07-91 - zondag

Ik bezocht de HI-mis in Rot en om 13.00 uur het rozenkransgebed in de kerk en de devotie. 's Middags maakten mijn man en ik een uitstapje, we maakten een boottochtje op de Neckar en gingen wandelen. Het was erg mooi. Ook mijn man vond het erg leuk.

22-07-91 - Maandag

Ik was in de kerk in Rot. Pastoor Vogt preekte over Maria Magdalena. Toen hij zei dat Maria Magdalena een hoer was, was ik erg geschokt en voelde ik pijn in mijn hart. Ik offerde deze pijn onmiddellijk op voor de bekering van de zondaars. Deze uitspraak raakte me diep, want ik voelde dat dat niet klopte.

Na de heilige communie vroeg ik de Heiland: "Wat was Maria Magdalena?" Jezus antwoordde: "Ze was een zondares". Verder vroeg ik de Heiland waarom pastoor Vogt dat had gezegd? Jezus antwoordde: "Omdat hij dat liever zo zag".
Om 20.00 uur was er weer gebedsgroep. Ik bad veel voor pastoor Vogt. Vandaag duurde de gebedsgroep iets langer, het was heel mooi.

23-07-91 - Dinsdag

Rond 18.00 uur belde Fridolin om te zeggen dat Claude niet mee zou gaan naar Medjugorje. Fridolin vertelde dat Claude bang was om naar Joegoslavië te gaan vanwege de oorlog. Tijdens ons gesprek merkte ik dat ook Fridolin bang was. Hij aarzelde zelfs om naar Medjugorje te gaan. Ik zei tegen hem: "Jullie kleingelovigen, hoe kunnen jullie bang zijn als Jezus heeft gezegd dat jullie moeten gaan?" 's Avonds woonde ik de Heilige Mis bij in Rot. Na de Heilige Communie vroeg ik de Heiland of ik met pastoor Vogt moest praten over de communie in de hand en over Maria Magdalena. De Heiland zei tegen mij: "Ja, op zaterdag".

24-07-91 - woensdag

Nadat ik die dag al meerdere rozenkransen had gebeden, verenigde ik me in de kapel op mijn werk met de Heiland. Ik vroeg Hem of pastoor Vogt zijn houding zou veranderen als ik zaterdag met hem over de communie in de hand zou praten. Jezus zei dat hij niet zou veranderen. Ik zei tegen Jezus dat ik dan helemaal niet met hem behoefde te praten. Maar Jezus antwoordde: "Jawel. Doe wat hij je zegt." Ik dacht dat het niet eenvoudig zou zijn om te doen wat pastoor Vogt zegt, als pastoor Vogt niet doet wat Jezus zegt.

Maar ik zei tegen Jezus: "Ik zal het doen".

Later vroeg ik de Heiland of mijn zoon priester moest worden, of dat hij moest trouwen? Jezus antwoordde: "Ja, hij moet priester worden."

Dat was niet gemakkelijk voor mij, want ik wist immers dat mijn zoon geen priester wilde worden.

Daarna vroeg ik de Verlosser of ik het hem moest vertellen en Jezus antwoordde: "Nee, Ik zal hem de verlichting geven, hij zal het zelf ervaren".

Nu weet ik dat ik veel voor mijn zoon moet bidden. Mijn Heer en mijn God, ik dank U dat ik weet dat mijn zoon priester moet worden.

Heer, Uw wil geschiede.

Ja, mijn Heer, het is mijn enige zoon en toch niet van mij, want wij behoren beiden U toe.

25 juli 1991 — donderdag

Ik was in Rot in de kerk voor de Heilige Mis. Na de Heilige Communie vroeg ik Jezus wanneer ik naar pastoor Vogt moest gaan. Hij zei: "Zaterdag".

26-07-91 — vrijdag

Na de Heilige Mis in Rot vroeg ik pastoor Vogt of ik zaterdag met hem kon spreken. Hij stemde toe en we spraken af voor zaterdag om 16.00 uur.

27-07-91 — zaterdag

Om 7.15 uur woonde ik met mijn nichtje in Waghäusel de Heilige Mis bij. Tijdens de consecratie zag ik de priester en de kerk in een duisternis, maar niet helemaal donker. Toen ik de Heilige Communie ontving, zei ik tegen Jezus: "U bent bij mij".

Iedereen stond bij het ontvangen van de Heilige Hostie. Ik knielde op de grond. De pater aarzelde om mij de Heilige Communie te geven. Hij beefde alsof Satan zijn hand terugtrok. Na de Heilige Mis bad ik knielend voor het tabernakel voor deze pater. Toen vroeg ik iemand hoe de pater heette en ik kwam te weten dat het pater Florin was.

Er waren vrouwen uit mijn gebedsgroep die ik kende en ik vroeg hen om voor mijn intentie te bidden en vertelde hen dat ik vandaag een gesprek zou hebben met pastoor Vogt.

Daarna vroeg ik ook nog mevrouw Vetter en mijn nichtje of ze tussen 16.00 en 17.00 uur voor mijn intentie te bidden.

Toen ik om 16.00 uur bij pastoor Vogt aankwam, ontving hij me vriendelijk en spraken we ongeveer 50 minuten met elkaar. We spraken over mond- en handcommunie en over Maria Magdalena. Ik zei hem dat Maria Magdalena geen hoer was, maar een zondares.

Van 17.45 tot 22.30 uur had ik bezoek van Nicol en Adriana, twee Slowaakse vrouwen.

Ik sprak over God en over mijn bekering. Daarna hebben we de boodschappen van de Moeder Gods in Litmanowa (Tsjechoslowakije) gelezen. Ik leerde hen de rozenkrans bidden.

Daarna kwamen er nog twee vrouwen uit Joegoslavië, die in Duitsland wonen.

28-07-91 — zondag

Ik woonde de Heilige Mis bij in Rot. Samen met mijn nichtje Jaquiline bad ik een rozenkrans. Tijdens een boswandeling hebben we nog twee rozenkransen gebeden.

29-07-91 — Maandag

Gebedsgroep om 20.00 uur. Pastoor Dochart was ook gekomen.

12-08-91 — Maandag

De afgelopen dagen heb ik bijna dagelijks gebeden dat de Moeder Gods vanavond veel bidders naar de gebedsgroep zou sturen. De Moeder Gods heeft me niet teleurgesteld, nog nooit. Integendeel, in Malschenberg in de kapel, waar pastoor Dochart een heilige mis opdroeg, eveneens om 20.00 uur 's avonds, waren er maar weinig mensen aanwezig. Het zou beter geweest zijn als pastoor Dochart daarvoor een ander tijdstip had gekozen.

We hebben die dag in de gebedsgroep de boodschappen van de Moeder Gods voorgelezen die ze in Litmanowa heeft gegeven.

19-08-91 — Maandag

Gisteren belde pastoor Dochart me op en vroeg of hij vandaag kon komen. Twee dagen eerder had ik bezoek gehad van pater Buran uit Mannheim. Hij bracht groeten over van pater Johannes. Ik merkte dat pater Buran niet eerlijk was en werd op mijn hoede. Veel dingen bevielen me niet aan hem, bijvoorbeeld dat hij de handcommunie verkiest en dat je dan niet ziet dat hij priester is; hij draagt geen kruis, geen priesterkleding en geen ander teken. Het leek me alsof hij door pater Johannes als detective was gestuurd. Ik voelde ook dat hij trots was. Hij zei: "Niemand heeft zo'n macht als een priester bij de consecratie." Ik antwoordde hem: "Ja, u hebt gelijk, maar niemand heeft zo'n verantwoordelijkheid als een priester." Dat beviel hem niet zo goed, toen ik hem dat zei.

Op deze maandag zei pastoor Dochart 's avonds in de gebedsgroep dat communie in de hand net zo nederig zou zijn als communie in de mond. Dat was voor mij alsof ik een klap in mijn gezicht kreeg en het deed me veel pijn.

20-08-91 - Dinsdag

Ingrid Bauer was elf dagen bij ons. Vandaag heeft mijn man haar teruggebracht naar Pirmansens. Ze verbleef hier gratis en wilde haar geloof versterken.

21-08-91 — woensdag

Ik had last van beproevingen. Satan probeerde me in te fluisteren dat niet Jezus tot me sprak, maar de duivel. Hoewel ik op 14-08 en op 19-08 had gebiecht, waren de beproevingen er steeds weer.

Na de Eerste Communie vroeg ik aan Jezus: "Ik vraag je om verlichting. Als Satan tegen me spreekt, laat het me dan weten. Ik zal voorzichtiger zijn."

Ik had dat nog maar net uitgesproken, of Jezus zei tegen mij: "Ik heb tot je gesproken." Ik vroeg dit ook omdat pastoor Vogt zei dat ik Jezus een paar weken geleden verkeerd had begrepen. Ik dank God dat ik deze bevestiging kreeg dat Jezus tot mij spreekt en niet de duivel.

23-08-91 - vrijdag

Na de heilige mis zijn mijn man en ik vertrokken. We wilden naar Chevremont in België.

24-08-91 — zaterdag

We waren in Banneaux, bij de "Moeder van de Armen".

25-08-91 — zondag

In Chevremont vindt elk jaar de "Internationale Bijeenkomst van de Kleine Zielen" plaats.

Vlak voor de heilige mis ging ik biechten. Ik wilde mijn dagelijkse zonden kwijtraken en helemaal rein zijn. Tijdens het rozenkransgebed hoorde ik een stem die me vroeg om in het Kroatisch voor alle pelgrims te bidden. Een reeks rozenkransen, net als vorig jaar in Lourdes. Ik dacht: als het Gods wil is en de Moeder Gods dat wenst, dan zal ik ook voorbede doen. Rond 15.00 uur 's middags was ik aan de beurt. Ik nodigde de Moeder Gods en Jezus uit om met mij te bidden en vroeg de Verlosser om bij mij te zijn.

Ik bad heel vurig, vanuit mijn hart en duidelijk, en was niet bang om voor zoveel duizenden mensen te bidden. Integendeel, ik voelde een kracht in het gebed zoals nooit tevoren. Ik dank God en de Moeder Gods voor het vertrouwen dat ik in hen heb.

26-08-91 — Maandag

's Ochtends heb ik een man geröntgend, Thomas Henze. Hij was door iemand geslagen, was dakloos en gewond. De artsen hebben hem onderzocht en als ziek weggestuurd.

Ik zei hem dat hij bij mij thuis kon wonen totdat hij weer gezond was. Ik zag in deze patiënt Jezus, hoe Hij leed en hulpeloos was. Ik belde mijn man en vertelde hem dat ik een dakloze mee naar huis zou nemen. Hij was behoorlijk boos. Maar omdat ik eerder in de kapel voor deze zaak had gebeden, moest mijn man doen wat Gods wil is.

Ik doe dit uit grote liefde voor Jezus en Maria, want ik geloof dat als je Jezus van ganser harte liefhebt, je ook de anderen liefhebt.

Rond 16.00 uur kwam de patiënt Thomas. Ik heb hem mee naar huis genomen. In de auto bad ik de smartvolle rozenkrans. De geur van Thomas was ondraaglijk. Hij stonk vreselijk. Thuis zocht ik schone kleren en schoenen voor hem en daarna heeft hij gedoucht. 's Avonds aten we goulash met rijst en salade. Onze gast heeft heel veel gegeten.

Na het eten vroeg ik hem de tuin water te geven en ging ik naar de kerk. Ik offerde de heilige communie voor hem op.

Thomas was 's avonds ook bij de gebedsgroep en heeft meegebeden.

Pastoor Dochart heeft vandaag een klein communiebankje meegebracht. Ik hoop dat hij de volgende keer ook de pateen meebrengt, zodat de Heiland niet meer op de grond valt. Dat deed me erg veel pijn. Pastoor Dochart beloofde me de pateen de volgende keer mee te brengen.

27-08-91 — dinsdag

Ik bracht de patiënt Thomas weer naar de kliniek, zijn neus werd gereduceerd.

28-08-91 — woensdag

Ik was met Adriane uit Emmertsgrund in de Rochuskapel in Mingolsheim en heb daar gebiecht.

29-08-91 – donderdag

Ik was met Ratko, mijn neef, in de kerk in Rot.

30-08-91 — vrijdag

Ik hielp Ratko bij het zoeken naar een baan en ging met hem weer naar de kerk in Rot. Hij bad samen met mij de rozenkrans.

31-08-91 - zaterdag

's Ochtends was ik met Jaquolina in de kerk in Waghäusel. Daarna gingen we boodschappen doen bij Globus. 's Middags bracht Erich een afbeelding mee die de 11e statie van de kruisweg toont.

01-09-91 — zondag

We woonden de heilige mis bij in Rot.

02-09-91 - Maandag

In de kapel van de kliniek vroeg ik de Heiland naar het gesprek dat ik gisteren met pater Johannes had gehad. Pater Johannes wilde weten wat bisschop Platon had gezegd.

Maar ik heb niets verteld over het gesprek dat ik met bisschop Platon Gorniliak had gevoerd.

Pater Johannes Ortynskyj had waarschijnlijk een slecht geweten vanwege zijn boeken.

De Heiland zei me in de kapel dat ik het goed had gedaan.

Deo gratias.

's Avonds gebedsgroep: pastoor Dochart deelde de Heilige Communie uit, voor het eerst met communiebank en patene. Ik merkte dat alle mensen bijzonder gelukkig waren en genade hadden ontvangen.

06-09-91 — Hart-van-Jezus-vrijdag

's Avonds bezocht ik de boeteviering in Grombach. Na de Heilige Mis werd de Heilige aanbeden. Ik keek naar de monstrans en huilde bitter. Bisschop Ratzinger had gezegd dat Medjugorje niet bovennatuurlijk was, zo stond het in de Bildpost.

Ik huilde ongeveer 15 minuten.

Toen sprak Jezus tot mij. De innerlijke stem was duidelijk en helder, als nooit tevoren.

Jezus zei: "Kijk naar mijn kruis." Het kruis hing boven het altaar en boven de monstrans. Ik keek naar het kruis en hoorde verder: "Hebben ze mij geloofd?"

Toen hield ik meteen op met huilen.

Ik geloof dat Jezus mijn tranen heeft weggenomen. Voor mij was dat een bevestiging dat Medjugorje echt is, alleen wil de kerk het niet geloven.

In de eerste week van september had ik de Heiland gevraagd naar Litmanowa in Tsjechoslowakije en kreeg het antwoord: "De verschijningen in Tsjechoslowakije zijn bovennatuurlijk".

Daarop zei ik dat de kinderen dus niet liegen. Toen ging ik naar de kapel in de kliniek en vroeg het opnieuw, want ik herinnerde me de starende ogen van Ivetka, een zieneres, en die ogen zetten me aan het denken. Ik vroeg de Heiland of ook de duivel die blik kon veroorzaken. De Heiland zei: "Ja." Toen herhaalde hij: "De verschijningen zijn bovennatuurlijk."

Ik begreep daar nog niet veel van. Ik kan daar alleen maar over zeggen wat de heilige Paulus zegt: Onderzoek alles en behoud wat goed is.

12-09-91 — donderdag

Ik was biechten in Stift Neuburg. De priester gaf me als boetedoening op dat ik me door de Heiland moest laten aanschouwen. Dat had nog geen enkele priester me gezegd en ik was blij dat de Heiland me wilde aanschouwen.

13-09-91 – vrijdag

Vooravondmis in Rot. Voor de "Hubertusmis" was de kerk versierd met dennenbomen. Dat vond ik niet mooi, want het leek op Kerstmis en paste niet bij de gelegenheid.

14-09-91 - zaterdag

Ik was bij de hoogmis in Malschenberg. Mijn kruis, dat normaal gesproken in onze slaapkamer naast mijn bed staat, werd de kerk binnengedragen.

De mis werd door jongeren geleid. Het ontbrak echter aan eerbied. Men moet de traditie in ere houden en van de kerk geen theater maken.

16-09-91 - Maandag

Ik was in de kapel in de kliniek. 's Avonds woonde ik de Heilige Mis bij in Rot. Daarna was er een gebedsgroep, pastoor Dochart was ook gekomen.

Oktober 1991

Na lang zoeken had ik mijn dagboek weer gevonden.

Bij de begrafenis van onze voormalige pastoor Köstel waren veel mensen aanwezig, ook veel priesters. Ik had de indruk dat pastoor Köstel daarbij meer werd geëerd dan God. De priesters drongen er bij de gelovigen op aan om de Heilige Communie staand te ontvangen, hoewel de communiebank er was. Toen ik de Heilige Hostie ontving, knielde ik op de grond. Ik voelde veel onreine geesten en merkte dat deze mij het liefst zouden hebben verscheurd, als ze dat hadden mogen doen. Toen ik me na de Heilige Communie met Jezus verenigde, zei ik tegen de Verlosser: "Nu hebben we zoveel priesters en toch delen ze de Heilige Communie zo uit dat de mensen staan. Toen hoorde ik: "Blijf knielen, mijn dochter." Toen werd mij veel duidelijk.

Na een paar dagen heb ik dominee Vogt hiervan op de hoogte gesteld. Dominee Vogt zei dat dit alleen voor mij gold en niet voor anderen.

23-11-91

Ik was in de Rochuskapel in Mingolsheim voor de heilige mis. Daar heb ik bij een missionaris gebiecht.

25-11-91 - Maandag - Dag van de heilige Catharina

Ik was in Rot voor de Heilige Mis. Bij de vereniging met Jezus na de Heilige Communie zei Jezus tegen mij: "**Bid, bid veel, mijn dochter, er komt een oorlog uit Rusland!**"

Eerst schrok ik erg en daarna huilde ik. Ik vroeg of ik naar pastoor Vogt moest gaan. Jezus zei: "Nee, hij zal je niet geloven." Toen vroeg ik verder of ik het in de gebedsgroep moest vertellen. Jezus bevestigde dat.

Ik verbaasde me, want in de gebedsgroep was immers ook een priester aanwezig. Ik verliet de kerk met grote zielsangst en huilde bitter.

Voor de kerk stonden Rita en twee andere vrouwen uit Pimasens al op me te wachten, die mee wilden naar de gebedsgroep.

Voordat ik er in de gebedsgroep iets over zei, vroeg ik pastoor Dochart om mij te zegenen. Pastoor Dochart had de Heiland meegebracht en we aanbaden Hem. Maar ik moest steeds aan de woorden van de Heiland denken en huilde en snikte.

26-11-91 - Dinsdag

Ik dacht voortdurend aan de oorlog en vroeg de Heiland wanneer die zou plaatsvinden. De Heiland zei: "**Binnenkort.**"

27-11-91 - woensdag

Ik vroeg de Heiland of deze woorden alleen voor mij belangrijk waren.

De Heiland zei: "**Vertel het aan iedereen!**"

29-11-91 - vrijdag

In de kapel op mijn werk. Ik wilde zekerheid hebben en vroeg nogmaals naar de oorlog. Ik hoorde het nogmaals: **"Er zal een oorlog komen in Rusland."**

02-12-91 - Maandag

11.15 uur in de kapel in de kliniek. Ik was blij dat ik weer voor het tabernakel mocht knielen. Ik communiceerde in gedachten en vroeg de Verlosser waar Hij zich bevond als Hij met mij sprak. Jezus antwoordde: **"In het diepst van het hart."**

Verder vroeg ik Hem hoe ik aan anderen moest uitleggen dat ik Hem hoor.

Jezus zei: "Dat is bovennatuurlijk, anders zou het niet van Mij zijn." Ik vroeg verder of het zou kunnen dat ik gehyptiseerd ben.

Jezus zei: "Degene die zich met mijn hart verenigt, kan zichzelf niet hypnotiseren."

Ik dacht aan de oorlog in Joegoslavië en aan het feit dat de zieners Ivan en Jakov naar het buitenland waren gereisd. Ik vroeg of ik ook Duitsland moest verlaten vanwege de oorlog die nog zou komen. Maar Jezus zei: "Ik houd niet van lafaards."

Toen dacht ik aan de heilige Johanna van Orléans, die tegen de Engelsen vocht en Frankrijk bevrijdde. Ik vertelde Jezus ook over mijn zoon, dat hij zich niet kon voorstellen dat er een oorlog uit Rusland zou komen. Jezus zei tegen mij: "Hij moet dringend gaan biechten."

's Avonds in de gebedsgroep, na de derde decena van de rozenkrans, hielden we zoals altijd enkele minuten stilte, zodat iedereen met het hart kon bidden en voor anderen kon bidden. Ik vroeg de Heiland of ik iets moest doorgeven aan de gebedsgroep.

Jezus zei: "Zeg tegen iedereen dat ik van hen houd."

Dat was de eerste keer dat ik de Heiland in de gebedsgroep hoorde.

03-12-91 - Dinsdag

In de kapel van de kliniek hoorde ik de stem van Jezus:

"Luister naar mij, mijn dochter, bid, bid veel."

's Avonds in Rot in de kerk klonk er tijdens de Heilige Communie muziek van een plaat, ik kon me niet openstellen voor de Verlosser, de muziek stoorde me.

04-12-91 — woensdag

In de dokterskamer in de kliniek, rond 10.45 uur: ik verenigde me met de Heiland en hoorde de stem:

"Je bent mijn dienaar, doe alles wat ik je zeg. Heb groot vertrouwen in mij.

Blijf standvastig. Je hebt een kort leven voor je. Ik zal je tot Mij nemen. Het bewijs daarvan is je geloof."

Ik vroeg de Heiland, nadat ik het had opgeschreven, of ik het ook goed had opgeschreven. Jezus antwoordde: "Ja, mijn dochter".

's Avonds: Ik bad elke dag meer voor pastoor Vogt en voor zijn verlichting en vroeg Jezus mij toestemming te geven om met pastoor Vogt te spreken. Jezus zei: "Ga".

Van 18.00 tot 18.45 uur sprak ik met pastoor Vogt. Na dit gesprek zei pastoor Vogt tegen mij dat hij mij bewonderde en dat ik zo door moest gaan.

Toen ik hem vroeg wat de woorden van Jezus "het bewijs daarvoor is je geloof" betekenen, antwoordde hij mij: "Moet je alles begrijpen?"

05-12-91 — donderdag

Om 9.00 uur 's ochtends vroeg ik de Heiland of ik echt niet alles hoefde te begrijpen, zoals dominee Vogt had gezegd. De Heiland zei: "Ja, je hoeft niet alles te begrijpen. Alles komt op zijn tijd. Wat je niet begrijpt, geef dat aan mij terug".

Verder vroeg ik de Heiland of ik de waarschuwing over de oorlog vanuit Rusland naar de hoofdredacteur van Bild am Sonntag moest sturen.

De Heiland antwoordde dat ik dat vandaag nog moest doen.

06-12-91 - vrijdag

Ik ging rond 8.25 uur naar de kapel in de kliniek en bad daar met de bedoeling dat de brief gepubliceerd zou worden. Tijdens het gebed vroeg ik de Heiland of de brief goed was. Antwoord: "Je brief is goed". Ik ontving genade en hilde van vreugde omdat ik de Heiland liefheb.

De Heiland zei hierover tegen mij: "Ik houd heel veel van je, ga in vrede".

's Avonds in de kerk in Rot: ik vroeg de Heiland hoe de oorlog kon worden afgewend. De Heiland antwoordde: "Alleen door te vasten en te bidden".

Ik vroeg de Heiland ook waarom hij juist tot mij sprak, ik ben toch een zondares. De Heiland antwoordde: "Iedereen is een zondaar".

Toch bleef ik me afvragen waarom Hij tot mij sprak en hoorde ik Zijn stem: "Ik kom binnen waar Ik wil.

07-12-91 — zaterdag

Vroeg in de ochtend woonde ik de Heilige Mis bij in Mingolsheim in de Rochuskapel. Na de Heilige Communie zei de Heiland tegen mij: "Spreek met de missionaris".

Ik sprak met de missionaris over mijn bekering en over de oorlog. Hij hilde toen we met elkaar spraken. 's Middags bad ik samen met Fridolin Keilhauer, theologiestudent in Lantershofen.

08-12-91 — zondag

's Ochtends woonde ik de Heilige Mis bij in Rot. Van 12.00 tot 13.00 uur was ik ook in de kerk en bad ik; dat is het genade-uur op de dag van de Onbevleete Ontvangenis van Maria. Daarna was er nog een gebedsbijeenkomst tot ongeveer 14.00 uur.

's Middags vroeg Fridolin me tijdens een gesprek:

"Wat heb je dat je niet van God hebt ontvangen?"

Na even nagedacht te hebben, antwoordde ik: "Ik heb niets en alles wat ik heb, is van God.

09-12-91 - Maandag

Enkele dagen geleden zei de Heiland tegen mij: "Geef mij je hele wezen".

Ik begreep dat niet en gaf het aan Jezus terug, zoals Hij het had gezegd. Toen zei de Verlosser verder: "Je moet alles vragen".

Dus vroeg ik het Hem vandaag, rond 9.45 uur. "Verlosser, wat moet ik U geven?" Jezus antwoordde: "Geef mij alles."

Daarna vroeg ik of ik onze gebedsgroep iets moest doorgeven. Hij zei dat ze de gebeden moesten vermenigvuldigen en vasten.

's Avonds heb ik nog gebiecht bij pastoor Dochart.

10-12-91 — dinsdag

10.10 uur Dokterskamer: Ik verenigde mij met de Verlosser, toen hoorde ik: "Schrijf: Ik heb mijn schapen lief en ik wil alle verdwaalde schapen terug. Zoek ze. Help mij. Voor elk gevonden schaap is er een grote beloning in de hemel. Jouw doel is steeds weer zoeken. Houd nooit op. De Boze ligt op de loer."

Ik zei: "Heer, ik ben toch zo zwak."

De Heiland antwoordde: "Maar met Mij heb je kracht."

's Avonds in de kerk in Rot: ik wist niet welk evangelie er die

dag werd voorgelezen. Ik was verbaasd toen het evangelie van Matteüs over het verloren schaap werd voorgelezen. Ik vroeg me af waarom de Heiland me daar 's ochtends al iets over had verteld. Ik bad vandaag meer dan anders voor dominee Vogt. Ik nam de communie en nauwelijks had ik me met de Heiland verenigd, of ik hoorde heel langzaam en duidelijk de stem: "Hoor je me?" Ik zei: "Ja." Er viel een diepe stilte. Toen hoorde ik: "Ga naar de priester."

Weer een stilte. "Zeg het hem" — stilte — "Dat ik het serieus meen met de oorlog." Het trof me als een klap. Ik herhaalde het voor mezelf en vroeg of ik het goed had begrepen en wanneer ik naar de priester moest gaan. Hij zei: "Na de Heilige Mis."

De Heiland bevestigde nogmaals dat ik het goed had gehoord. Toen begon ik bitter te huilen. Zita kwam naar me toe en vroeg me wat er met me aan de hand was. Vervolgens kwam ook mevrouw Speckart naar me toe en informeerde. Ze bevestigden het en zeiden: "Dat is niets nieuws, dat kennen we van de boetedoeningnachten". (Ze bedoelden de oorlog uit Rusland.) Toen ging ik meteen naar pastoor Vogt. Pastoor Vogt luisterde naar me en zei toen: "Meer dan bidden kun je niet doen". Het was nog geen week geleden dat ik voor het eerst met hem over de oorlog uit Rusland had gesproken, zoals de Heiland me had opgedragen.

Ik vroeg hem om zijn zegen en ging toen naar huis.

11-12-91 — woensdag

Kort na 10.00 uur in de dokterskamer: ik verenigde me met de Heiland. Er heerste toen een aangename rust en stilte om me heen. Ik voelde een warmte, maar hoorde niets.

12.30 uur in de kapel van de kliniek: ik bad de Engel des Heren, verenigde me met de Heiland en voelde een aangename warmte, rust en stilte. Een tijdje hoorde ik niets en plotseling hoorde ik: "Ik rust in je hart". Dat was zo mooi en ik was zo blij dat ik het niet kan beschrijven. Helaas kon ik de pauze niet verlengen, omdat mijn collega nog steeds ziek was en ik alles alleen moest doen.

Als je weet dat de Heiland in je hart rust, is dat zo'n bijzonder mooi gevoel en voel je een vrede die alleen onze Heer kan geven.

's Avonds in de Rochuskapel: ik vroeg de Heiland hoe lang men niets mocht eten vóór het ontvangen van de Heilige Communie, omdat Rita uit Würzburg mij daarom had gevraagd.

De Heiland zei: "Enkele uren voor de Heilige Communie is juist." Ik zei: wat zou de priester wel niet zeggen als ik hem dit zou vertellen. De Heiland antwoordde: "Ik zal voor je spreken. Ga heen in vrede".

12-12-91 — donderdag

10.15 uur in de dokterskamer: Ik vroeg de Heiland of ik een valse profeet was, omdat ik in de Bijbel iets over de eindtijd had gelezen. De Heiland zei tegen mij: "Je bent geen valse profeet, je bent mijn dienaar. Doe alles wat ik je zeg. Er zal een oorlog komen. Ik ben je Heer en God. Je zult steeds weer op de proef worden gesteld."

Ik vroeg de Verlosser of ik geen teken kon krijgen. Verlosser: "Ik zal je een teken geven als de tijd daar is."

Ik vroeg of dit teken voor mij was. Verlosser: "Voor iedereen".

12.15 uur in de kapel van de kliniek: ik bad het Angelus.

Ik vroeg de Verlosser of dit teken in de lucht zou zijn of bij mij? De Verlosser vroeg me daarop: "Ben je het ermee eens?"

Ik zei zonder aarzelen: "Ja."

Maar toen zei ik verder tegen Jezus: "Laat mij nooit van U gescheiden worden, want ik houd heel veel van U." Ik vroeg de Verlosser of de gebeden die we in de gebedsgroep bidden goed zijn, of dat ik iets moet veranderen?

De Heiland zei: "Bid veel; verdubbel de gebeden. Alle gebeden zijn goed."

13-12-91 vrijdag

Dokterskamer: Ik bad, daarna verenigde ik me met de Heiland en hoorde hem zeggen: "Luister goed, mijn dochter. Ga naar de priesters, vertel het hen.

Ik meen het serieus met die oorlog."

Ik vroeg de Heiland hoe ik dat moest zeggen. De Heiland antwoordde: "Ik zal voor je spreken."

Ik zei verder tegen de Verlosser dat ze me niet zouden geloven, maar de Verlosser antwoordde me: "Laat dat maar aan mij over."

Verlosser: "Je begrijpt het bovennatuurlijke niet. Niemand kan het bovennatuurlijke begrijpen behalve ik."

Ik voelde een warmte en een rust in mij en zei tegen Jezus: "Ik geloof dat je bij mij bent."

Jezus: "Je gelooft het! Geloof dan ook het andere."

's Avonds in de kerk in Rot. Ik vroeg de Heiland of wat ik tot nu toe had geschreven ook juist was.

Jezus bevestigde met JA en zei: "Ga heen in vrede, mijn dochter."

14-12-91 - zaterdag

Om 7.00 uur 's ochtends was ik in de Rochuskapel in Mingolsheim. Ik bad voor vrede en hulde. Toen hoorde ik: "Ga heen in vrede, mijn dochter."

15-12-91 — zondag

We reden naar Regensburg en woonden om 10.00 uur de Heilige Mis bij in het Karmelietenklooster.

Tijdens de vereniging met de Verlosser zei Jezus:

"Wil je naar mijn stem luisteren?"

Ik beaamde dit en de Verlosser zei tegen mij: "Geloof het dan."

Ik zei: "Geef me alstublieft het mosterdzaadje, anders kan ik de bergen niet verzetten."

Toen viel er een stilte.

Toen zei de Verlosser: "Ik hou van je."

Na de heilige mis sprak ik met pater Gebhard Heyder. Hij bekeek mijn innerlijke gesprekken die ik in mijn dagboek had opgeschreven. Ik dank God dat hij er nog is, want hij is al 86 jaar oud. Hij is niet aards-wijs, maar goddelijk-wijs.

Iemand als hij moet je met een vergrootglas zoeken. Het maakt me niet uit dat ik in totaal meer dan 600 km moet rijden om met hem te spreken. Hij heeft me heel veel geholpen. Tot slot heeft hij mij bevestigd dat het voor hem niets nieuws is dat er een oorlog uit Rusland zal komen. Hij noemt Therese Neumann (Duitse mystica – gestigmatiseerde), die eens zei dat de Russen 30 jaar na haar dood over haar graf zouden trappen.

Zij stierf in 1962. Pater Gebhard noemde ook Heroldsbach, Mettenbuch en andere plaatsen waar naar deze oorlog wordt verwezen.

Hij wijdde nog de spullen die we hadden meegenomen, bijvoorbeeld water, kaarsen, afbeeldingen enz. Pater Gebhard heeft deze spullen heel bijzonder gewijd. Zo zou elke priester moeten wijden.

Toen ik thuiskwam, ben ik meteen gaan koken, want we hadden een hongerige gast gekregen. Ik at niets en ging naar de kerk in Waghäusel. Ik offerde de heilige mis op voor de arme zielen. Die dag heb ik heel veel gebeden. Maar in Waghäusel, in de kerk, voelde ik dat de hel om me heen was. Ik werd aangevallen. Het was heel erg toen ik de heilige communie knielend ontving. Ik voelde hoe de pater weigerde mij de heilige

communie te geven terwijl ik knielde. Pas bij het derde Weesgegroet gaf hij me de Heilige Hostie. Ik voelde heel sterke aanvallen in mijn ziel. Dat zal ik niet snel vergeten. Maar de Verlosser zal altijd overwinnaar zijn. Na de vereniging met Jezus had ik een vrede in mij die alleen God kan geven.

Verlosser: "Ik hou van je, mijn dochter." Daarna bad ik voor deze priester.

16-12-91 - Maandag

Omdat ik voelde dat de erkenning van Kroatië en Slovenië als afzonderlijke staten niet goed was, vroeg ik de Verlosser of dat juist was.

De Verlosser zei hierover: "Ik heb geen grenzen nodig, ik houd van alle mensen."

Om 17.00 uur was er bij ons in de kliniek een kerstfeest.

Prof. Weidauer, de directeur van onze kliniek, hield een toespraak en deelde cadeautjes uit. Daarna ging ik meteen naar de kerk, want ik gaf er de voorkeur aan de Heilige Communie te ontvangen in plaats van alle kerstfeesten bij te wonen die overal ter wereld op de werkplek werden gevierd. Moge God hen vergeven dat ze dat een kerstfeest noemen. Voor mij zijn het farizeïsche kerstfeesten. Dus ging ik naar de kerk in Rot. Op weg naar Rot bad ik voor de collega's die bij het feest waren gebleven.

Ik offerde de Heilige Communie op voor de stervenden en voor de arme zielen in het vagevuur. Na de Heilige Communie vroeg ik de Heiland of het juist was wat ik vanavond had gedaan.

Verlosser: "Ja, dat klopt, ik dank je daarvoor." Dat had de Verlosser nog nooit gezegd.

Ik zei tegen de Heiland dat ik daarvoor moest danken.

's Ochtends in de kapel op mijn werk had ik de Heiland gevraagd naar gisteravond in de kerk in Waghäusel, omdat pater Werner Egon aanvankelijk had geweigerd mij de Heilige Communie knielend te geven en ik grote aanvallen in mijn hart had gevoeld. Het was een aanval, een aanval zoals ik nog nooit eerder had meegemaakt. Ik vroeg de Heiland hoeveel duivels er om mij heen waren?

De Heiland zei: "Als je ze had gezien, dan was je gestorven."

Deze pater leeft niet in Gods genade. Ik vroeg de Heiland of ik hem dat moest zeggen? Want ik vroeg om vergeving voor deze pater. De Heiland zei: "Zeg het hen."

Ik dacht bij mezelf dat ik naar pater Aemilian zou gaan om er met hem over te praten.

18-12-91 - woensdag

Ik was met mijn nichtje in de Rochuskapel in Mingolsheim. Toen de communie werd uitgedeeld, knielde ik aan de communiebank. Anderen stonden bij het ontvangen van de Heilige Hostie of knielden op de trap voor de priester. Ik dank God dat Hij mij zoveel moed gaf om alleen aan de communiebank te knielen.

Ik wachtte en bad ondertussen voor de priester, totdat hij naar mij toe kwam. Na het uitreiken van de Heilige Communie draaide de priester zich om en liep ongeveer twee stappen naar het altaar.

Een kracht trok zich terug. Hij kwam naar mij toe en gaf mij de Heilige Communie. Ik vroeg de Verlosser of dat juist was.

Verlosser: "Ga zo door, mijn dochter. Ik dank je voor deze moed."

Ik zei tegen de Heiland: "Ik dank U, want deze moed komt van U en niet van mij." 's Ochtends in de kapel in de kliniek: ik vroeg de Heiland of iemand die plotseling sterft, de tijd heeft om berouw te tonen. Ik vroeg dit omdat er een paar dagen eerder over gediscussieerd was. Een priester zei zelfs dat er dan geen tijd meer zou zijn.

Verlosser: "Er is een bepaalde tijd om berouw te tonen voor de zonden. Deze tijd is afhankelijk van God."

Toen vroeg ik de Heiland hoe vaak men per dag sacramentaal de communie kan ontvangen. Heiland: "Slechts één keer per dag en geestelijk zo vaak als men wil."

De Heiland zei verder: "Als men meerdere keren per dag de communie ontvangt, heeft men onvoldoende vertrouwen in God. Want als men met een onzuiver hart de communie ontvangt, dan volstaat zelfs na de tiende keer de Heilige Communie niet."

19-12-91 - donderdag

Ik bleef piekeren over het telefoontje van broeder Alois van gisteren. Hij vertelde dat pater Werner Egon een anonieme brief had ontvangen en dat ik mogelijk verdacht werd. Toen ik broeder Alois toen zei dat ik toch al van plan was om naar de priesters in Waghäusel te gaan, schrok hij en zei dat ik dat niet moest doen, anders zouden ze hem uit het klooster gooien.

Ik moet hieraan toevoegen dat ik nooit anonieme brieven aan iemand zou schrijven. Want ik ga persoonlijk naar de priesters als ik voel dat de ware leer van Christus wordt geschonden.

Daarom vroeg ik de Heiland of ik naar de paters in Waghäusel moest gaan, vanwege wat ik daar op 15-12-91 had meegemaakt. Heiland: "Ga naar de paters en vertel het hen." Ik neem de vrijheid daarheen te gaan, als het Gods wil is. Vervolgens zei de Heiland verder tegen mij: "Bid elke dag veel."

20-12-91 - vrijdag

In de kapel in de kliniek: De Heiland zei tegen mij: "Bid veel, mijn dochter, de oorlog is nabij." Ik vroeg de Heiland wanneer de inflatie zou komen.

Verlosser: "Nog vóór de oorlog."

Verder vroeg ik de Heiland hoe lang men voor de heilige communie niets mocht eten. Heiland: "Enkele uren voor de heilige communie niets eten en niets drinken is een boetedoening voor niet-gelovigen!"

Ik vroeg of ik iets moest doorgeven?

Verlosser: "Pastoor Vogt moet met de gelovigen veel meer voor het Allerheiligste bidden dan tot nu toe." 's Avonds was ik in de kerk in Rot.

21-12-91 – zaterdag

Heilige Mis om 7.15 uur in Waghäusel.

Voor de Heilige Mis bad ik voor de priester die de mis zou opdragen. Het was pater Alanus. Eerst zag ik de kerk in duisternis, de pater zag ik niet, hoewel hij de Heilige Mis celebreerde. Ik bad vurig voor de pater. Toen zag ik ook de pater, maar ook in het donker. Na de consecratie werd de hele kerk iets lichter. Ik wist niet wat dat betekende en kreeg ook geen antwoord. Na de Heilige Mis was ik bij de familie Hambusch.

's Avonds kwam meneer Zank naar me toe en vertelde me dat hij een brief had gestuurd naar een pater in Waghäusel. Hij zei dat hij had geschreven dat hij zijn preek dom vond en dat hij in de brief ook iets over Medjugorje had vermeld. Ik vroeg meneer Zank of hij een antwoord van de pater had gekregen. Hij zei dat hij geen antwoord verwachtte. Ik heb hem bekritiseerd en vroeg hem waarom hij niet persoonlijk naar de priester was gegaan. Ik voelde aan deze man dat hij niet eerlijk was en dat hij loog. Hij kwam op mij over als een lafaard. Nu is mij iets duidelijk geworden, en ik dacht aan de anonieme brief aan pater Werner Egon, waarover broeder Alois mij had verteld. Maar ik zal hem niet verraden aan de paters in Waghäusel. De priesters in Waghäusel zullen me zeker verdenken, al voor de tweede keer. Het gaat mij niet beter dan Jezus. De schuld wordt op de onschuldigen afgeschoven.

22-12-91 – zondag

Voordat ik de heilige mis in Rot bijwoonde:

Zondagmorgen bad ik ongeveer anderhalf uur lang in het bijzonder voor pastoor Vogt en de paters in Waghäusel. Ik vroeg de Heiland naar het klappen met de handen in de kerk.

Verlosser: "Mijn kerk is geen theater, men moet meer vertrouwen hebben in het 'God vergelde het'." Ik heb veel gebeden voor de priesters en de mensen die in de kerk waren. Ik vroeg de Verlosser wanneer Hij mij zou ophalen naar het vaderland (de hemel).

Hij zei: "Binnenkort." Toen vroeg de Heiland mij of ik bang was. Ik antwoordde hem: "Nee, als jij bij mij bent."

's Middags was ik in de kerk voor het rozenkransgebed en de devotie.

's Middags bad ik samen met Erich twee rozenkransen. Ik voelde een drang om te bidden, alsof iemand me had gezegd dat ik moest bidden. 's Avonds hoorde ik op de radio dat op het moment dat ik had gebeden, er bij Heidelberg een vliegtuig was neergestort, waarbij 26 doden waren gevallen. Rond 20.00 uur vroeg ik de Heiland tijdens de vereniging met Hem of mijn dood een martelaarschap zou zijn. Een vrouw uit Mannheim vertelde me dat ze mijn dood in een visioen had gezien. Ze vertelde over een zwaar martelaarschap, over verbranding.

Omdat ik voelde dat de demon aan het werk was, wilde ik dat zelf van de Heiland weten, of dat klopte. Op mijn vraag zei de Heiland: "Ja, het zal een kort martelaarschap zijn en ik zal bij je zijn."

23-12-91 - Maandag

Ik bad eerst thuis de hele psalmen en andere gebeden. Daarna communiceerde ik geestelijk; ik was ongeveer 20 minuten verenigd met de Heiland. Er heerste een bijzondere stilte en ik voelde een diepe vrede in mij.

Ik schrijf alleen de belangrijke dingen op die de Heiland mij laat opschrijven. De waarheid moet aan het licht komen, ook al is het moeilijk om het op te schrijven. Ik vroeg de Heiland hoeveel mensen er in de oorlog zouden omkomen.

De Heiland zei: "Bijna iedereen. Degenen die in leven blijven, zouden blij zijn als ze dood waren. De zonde is zwaar."

Ik dacht aan de atoombom.

Verlosser: "Ook de kerncentrales zullen de aarde besmetten." Ik zei tegen de Verlosser dat Hij iets voor mij moest zeggen.

Verlosser: "Ik houd heel veel van je, blijf mij trouw, standvastig en verlaat mij niet."

Toen vroeg ik de Verlosser of Hij ons in de gebedsgroep een teken wilde geven, zodat we sterk zouden blijven in het geloof. Ik zei: "Ik weet dat we niet waardig zijn om dit teken te ontvangen, maar ik laat het over aan de Heer, onze God."

Daarna was ik in een diepe rust en in een diepe vrede, zoals ik die nog nooit eerder had gehad. Het kan alleen zo zijn dat de Verlosser in mij was en ik in Hem.

Er is niets mooiers dan één te zijn met de Heiland. Ja, de Heiland alleen is genoeg. 's Middags, na 11.00 uur, ging ik met mijn nichtje Jaquelina het bos in. We hebben de Immaculata-rozenkrans gebeden. Daarna zongen we het Salve Regina in het Latijn. Toen we midden in het bos zongen, kwamen er plotseling veel vogels die meezongen en floten. Eerder had de wind nog hard gewaaid, maar plotseling was het windstil, de wind waaide niet meer. Tijdens het zingen werden we vervuld van ontzag. Toen we klaar waren met het lied Salve Regina, vlogen de vogels weg en begon de wind weer te waaien. Dit met de vogels had ik nu voor de derde keer meegemaakt, en dat de wind niet meer waaide, voor de tweede keer.

's Avonds: gebedsgroep. Ik heb bij pastoor Dochart gebiecht. Vandaag hebben veel mensen in de gebedsgroep gebiecht. We hebben de Verlosser aanbeden en zoals altijd de rozenkrans en andere gebeden gebeden.

24. 12.91 — Dinsdag — Kerstavond

Ik ben naar de kerstmis geweest en heb veel gehuild.

25. 12.91 — Kerstmis

Voor de heilige mis heb ik de psalmen gebeden, daarna heb ik geestelijk de communie ontvangen. Ongeveer 20 minuten was ik verenigd met de Verlosser.

Verlosser: "Ik ben altijd bij je."

Ik vroeg Jezus naar dingen waarover ik met pastoor Dochart had gesproken. Verlosser:

"Wat ik je zeg, is voor jou, voor priesters en voor iedereen."

Jezus zei me dat ik naar de priester moest gaan als Jezus het me zegt, niet wanneer ik dat wil, maar wanneer de juiste tijd daar is.

26. 12.92 - Tweede Kerstdag

De muziekvereniging verzorgde de mis. Ik vond het niet mooi. Tijdens de muziek bad ik de litanie van het Heilig Sacrament en de litanie van het Heilig Hart.

Ik kon me goed verenigen met de Verlosser en ontving veel genaden.

27.12.91 - Vrijdag

's Avonds woonde ik de heilige mis bij in Rot.

28.12.91 — zaterdag

Ik heb de hele psalmenboek gebeden.

29.12.91 — zondag

Van 6.30 tot 8.30 uur bad ik de psalmen voor de heilige mis. Ik heb me geestelijk verenigd met de Verlosser en vroeg voor het eerst naar mijn familie. Ik vroeg hoe het met mijn familie staat. Verlosser: "Ze zijn allemaal op de brede weg. Ze kunnen nog terugkeren, als ze dat willen." Ik vroeg naar mijn man en Jaquelina. Ik kreeg geen antwoord.

Toen ik naar mijn familie vroeg, dacht ik aan mijn nog levende broers en zussen in Frankrijk, Joegoslavië en hier in Duitsland. Toen vroeg ik ook nog naar mijn zoon. Verlosser: "Hij ook."

30.12.91 - Maandag

De heer Erben heeft me gevraagd om de Heiland te vragen of het juist is wat hij nu doet. Heiland: "De weg die hij is ingeslagen, is niet goed."

Ik vroeg de Heiland of de nieuwsbrief van Maria Itten (Rasenkreuz) juist is.

Verlosser: "De brief is juist. Maak er veel kopieën van. Wie het niet gelooft, laat dat maar aan mij over." Ik heb bij pastoor Dochart gebiecht.

31.12.91 — Dinsdag

In de kliniek: ik vroeg de Verlosser wat er met mijn man aan de hand was.

Verlosser: "Bid veel voor hem, mijn dochter. Het is een strijd van de onreine geesten." Maar ik zei tegen de Verlosser dat hij gisteren had gebiecht.

Verlosser: "Hij heeft weer gezondigd."

Ik vertelde de Heiland dat mijn man zei dat de priester hem niet had geholpen. Heiland: "Hij heeft geen diepe berouw getoond voor zijn zonde."

Ik vroeg of het juist was dat pastoor Dochart de heilige mis in het privéhuis van de heer Deris uit Zeutern viert.

Verlosser: "Het is niet juist van pastoor Dochart, want hij heeft een vergunning nodig.

Dat betekent dat de kerk weigert iets onrechtvaardigs te doen. In mijn kerk kan altijd gebeden worden."

Ik vroeg de Heiland of de gebeden gisteren goed waren.

Heiland: "Het was goed, het beviel me."

12.00 uur in de kapel in de kliniek: Het was bijzonder mooi om met de Heiland verbonden te zijn.

Ik zei tegen de Heiland: "O, Heiland, ik heb nu geen twijfels meer, het is zo mooi en ik geloof alles.

De Heiland zei daarop: "Je ziel is nu zuiver." Ik zei nog dat ik Hem nu beter hoor.

Verlosser: "Omdat je je meer voor mij hebt opengesteld."

Ik vroeg de Heiland wat Hij me aan het einde van het jaar wilde zeggen.

Heiland: "Ga door, mijn dochter. Alles wat je doet bevalt me." Ik vroeg of ik de gebedsruimte moest bouwen.

Verlosser: "Bouw hem."

Toen vroeg ik wat ik moest doen als mijn man het daar niet mee eens zou zijn. De

Verlosser zei: "Hij zal het ermee eens zijn."

Oudejaarsavond:

Ik was 's nachts verdrietig, ik huilde bitter, het knallen om 24.00 uur beviel me niet, omdat zoveel mensen honger lijdten. Rond die tijd bad ik.

01-01-92 - woensdag

Heilige Mis in het rood. Na de kerk sprak ik met mevrouw Speckart over de kopie van Eisenberg, die in de gebedsgroep werd voorgelezen. Toen we zo op straat stonden, verspreidde de duivel ongeveer 5 minuten lang een helse stank, zodat ik wijwater sprenkelde. De stank was meteen verdwenen. Van 16.00 tot 19.00 uur had ik een gesprek met Artur Wagner, student theologie. Daarbij hebben we ook in het Latijn gebeden.

Ik vroeg de Heiland hiernaar, omdat de heer Ziegler in het boek "Medjugorje – Gods vredesaanbod aan de wereld", dat hij had geschreven, de naam had veranderd. Verlosser: "Het is niet juist om namen te vervalsen."

Toen vroeg ik nog naar de ziener Ivan. Ivan is vaak in Duitsland, in het naburige dorp. Ik vroeg de Verlosser waarom hij me niet komt bezoeken, ik was in Medjugorje vaak bij hem.

De Heiland zei daarover: "Laat dat maar aan mij over."

12.10 uur:

Ik vroeg de Heiland naar de kop in het tijdschrift "Medjugorje— Aktuell", pagina 12, een interview met prof. Max Thürkauf. De kop luidde: "We moeten erin slagen zo te leven dat men gelooft dat wij geloven."

De Heiland zei hierover: "Om het geloof moet men vragen."

Daarna vroeg ik of ik dit tijdschrift "Medjugorje—Aktuell" moest lezen.

Verlosser: "Je hoeft dit blad niet te lezen, het boek van de Kleine Zielen is belangrijker dan miljoenen van zulke tijdschriften."

Daarna vroeg ik naar mijn man, omdat hij te vaak wordt aangevallen. Ik dacht aan de demon.

Verlosser: "Ja, mijn dochter, er zijn veel demonen. Dat is zijn kruisweg. Het is een bezetenheid."

Daarmee help je mij de zielen te redden."

Ik vertelde Jezus dat veel mensen geloven wat mijn man over mij zegt. Heiland: "De mensen geloven veel meer in wat de duivel zegt. De waarheid wordt weinig aanvaard. Anders zou ik niet gekruisigd zijn."

's Avonds in de kerk in Rot:

Na de Heilige Communie vroeg ik de Verlosser of het juist was wat ik mijn man tegen 17.20 uur had verteld over de bezetenheid.

Verlosser: "Het was juist. Je hoeft niet bang te zijn. Ik ben bij je." Ik was vol vreugde en voelde een diepe vrede in mij.

03-01-92 — Hart-van-Jezus-vrijdag

De Heilige Mis bijgewoond in de kerk in Rot.

04-01-92 — Zaterdag

Ik bezocht de zieke pater Müller in Mingolsheim. Ik sprak ongeveer 45 minuten met hem. Later vroeg ik de Heiland of ik goed had gesproken.

Verlosser: "Niet jij, maar ik heb voor jou gesproken." Dit gesprek was door God gewild.

Na ons gesprek heb ik bij hem gebiecht.

05-01-92 — zondag

Voor de Heilige Mis verbrandde de duivel de kopie van de nieuwsbrief van Maria Itten (Eisenberg). Mijn slaapkamer stond bijna in brand.

06-01-92 — Maandag Driekoningen

Ik bezocht de hoogmis in Rot en de gebedsbijeenkomst. 's

Avonds: gebedsgroep, er waren veel mensen gekomen.

07-01-92 - Dinsdag

10.00 uur Dokterskamer: Omdat ik de dag ervoor het verlangen had gehad om voor de tweede keer die dag sacramentaal de communie te ontvangen, maar dat niet had gedaan, vroeg ik de Heiland of het juist is om slechts één keer per dag sacramentaal de Heilige Communie te ontvangen.

Verlosser: "Eén keer per dag is juist."

Toen vroeg ik de Heiland of ik het aan de priesters moest vertellen.

Heiland: "Wat ik je zeg, is voor jou, voor priesters en voor anderen."

Toen vroeg ik de Verlosser of ik, als ik de gebedsgroep zou vertellen dat men slechts één keer per dag sacramentaal de communie mag ontvangen, de gebedsgroep zou verliezen.

Verlosser: "Zelfs als je ze allemaal verliest, blijft de waarheid gelden."

Toen vroeg ik de Verlosser of er uitzonderingen zijn.

Verlosser: "Slechts één keer."

Ik vroeg de Verlosser of ik het goed had opgeschreven.

Verlosser: "Je hebt het goed opgeschreven, laat je niet door anderen beïnvloeden."

Ik herinnerde me dat pastoor Vogt op oudejaarsavond de leken had bedankt die de Heilige Communie uitreiken. Ik vroeg de Heiland of het juist was dat pastoor Vogt daarvoor bedankte.

Verlosser: "Daarmee heeft hij mij pijn gedaan."

Toen vroeg ik de Heiland of ik nog zou meemaken dat de leken geen communie meer zouden uitreiken.

Heiland: "Ja, dat zul je meemaken. Bid voor dit doel."

Toen vroeg ik de Heiland (rond 12.00 uur in de kliniek) of de Heilige

mis op zaterdagavond een zondagse mis is, omdat er op zaterdag zoveel mensen naar de kerk gaan.

Verlosser: "De zondag is een heilige dag, die mag niet ontheiligd worden."

08-01-92 - woensdag

's Avonds in Mingolsheim in de Rochuskapel:

Ik knielde bij de communiebank, hoewel niemand knielde. Ik vroeg de Heiland of het avondmaal en de Heilige Communie hetzelfde waren, omdat een protestantse zuster mij dat had verteld.

Verlosser: "Een protestantse priester heeft geen vermogen tot transsubstantiatie en geen macht. Wat Petrus destijds was, geldt ook vandaag."

09-01-92 — donderdag

10.15 uur in de dokterskamer: Tijdens het gebed beloofde ik de Heiland dat ik zou geloven en ook zou doen wat hij mij zegt, maar ik vroeg hem ook dat hij, voordat hij mij iets zou zeggen, ook de twijfels zou wegnemen die ik nog had, en dat hij mijn menselijkheid met goddelijkheid zou bekleden, en dat hij mij zuiverheid en vrede zou schenken. Toen vroeg ik Hem wanneer ik naar de priester, pastoor Vogt, moest gaan.

Verlosser: "Zo snel mogelijk! Er komt een oorlog uit Rusland. De priester moet meer bidden voor het Allerheiligste en vóór de Heilige Mis samen met de gelovigen de rozenkrans bidden."

Ik vroeg de Heiland of hij mee zou bidden als ik hem dat zou vertellen. Heiland: "Ja, hij zal mee bidden. Het zal een tijdje duren."

Ik vroeg de Heiland verder hoe hij de rozenkrans moest bidden, voor de uitgestelde Heiland of niet.

Verlosser: "Zoals de priester wil."

Mijn volgende vraag was of hij dat één keer per week moest bidden of elke dag. Verlosser: "Elke dag." Op mijn vraag of de Heiland bij mij zou zijn als ik naar de priester ga, antwoordde hij: "Ja, ik zal bij je zijn."

12.20 Kapel in de kliniek: Ik bad in de kapel. Toen ik verenigd was met de Verlosser verenigd was, vroeg ik hem hoe ik het aan pastoor Vogt moest zeggen. Ik bedoelde daarmee de vorm, of beter gezegd, ik wist niet precies welke woorden ik moest kiezen, "moeten" of "moeten".

Verlosser: "Luister, mijn dochter. Hij moet elke dag de rozenkrans bidden met de gelovigen." Na het werk heb ik weer gebeden. Van het vele bidden was ik vergeten mijn man op te halen bij het Bauhaus. Ik was 30 minuten te laat. Onderweg naar mijn man bad ik in de auto de tweede rozenkrans en daarna samen met mijn man de derde. Ik bad in het bijzonder voor pastoor Vogt. Toen ik thuiskwam, ging ik naar het beeld van de Moeder Gods en bad dat zij mij zou helpen te doen wat God van mij wil en mij zou laten weten wanneer ik naar pastoor Vogt moest gaan. Iets drong zich aan mij op en liet me geen rust, of ik nu naar pastoor Vogt moest gaan. Toen knielde ik voor het kruisbeeld, bad tot de vijf wonden van Jezus en vroeg Hem wanneer ik naar pastoor Vogt moest gaan. Verlosser: "Ga na de heilige mis." Ik vroeg nog of de priester tijd voor mij had. Verlosser: "Ja."

Ik zei daarop: "Als het Gods wil is, dan zal ik naar hem toe gaan."

Na de Heilige Mis vroeg ik een paar mensen uit de gebedsgroep, die nog in de kerk waren, om voor mij te bidden, omdat ik naar pastoor Vogt moest gaan. Ik ontmoette de pastoor bij de deur van de pastorie en vroeg hem of ik met hem kon spreken.

Hij zei: "Meteen." Maar hij was niet zo vriendelijk als anders en voegde eraan toe: "Slechts een paar minuten."

Toen we in de spreekkamer waren, probeerde ik hem alles in het kort te vertellen. Toen ik hem vertelde dat hij de Heiland pijn had gedaan door de leken te bedanken die de heilige communie uitreiken, zei hij dat hij me dat niet geloofde. Verder zei ik tegen pastoor Vogt dat de Heiland mij al had verteld dat het uitreiken van de heilige communie de taak van de priester is. Daarna vertelde ik hem ook dat de Heiland wenst dat hij vóór de heilige mis samen met de gelovigen de rozenkrans bidt. Toen werd hij onrustig en zei dat de Heiland hem dan priesters moest geven, want hij had al genoeg te doen met de misdienaars.

Toen zei pastoor Vogt verder dat de rozenkrans toch al voor de heilige mis werd gebeden. Ik zei hem toen dat er misschien meer mensen zouden meebidden als hij ook zou meebidden.

Ik vroeg hem om de zegen en ging toen naar huis. Ik was ongeveer 30 minuten bij hem.

Thuis aangekomen bad ik meteen tot de Heiland en vroeg hem of ik iets verkeerd tegen de priester had gezegd, vanwege zijn pijn over de communiehelpers.

Verlosser: "Je hebt het goed gezegd, mijn dochter, hij kent mijn pijn." Ik zei tegen de Verlosser dat de pastoor me niet zou geloven.

Verlosser: "Laat dat maar aan mij over."

Toen zei ik nog tegen de Heiland dat hij de rozenkrans niet wilde bidden voor de heilige mis. Heiland: "Mijn dochter, de tijd komt nog dat hij zal bidden."

10-01-92 — vrijdag

10.15 uur in de dokterskamer: Ik had veel gebeden en zei tegen de Heiland dat pastoor Vogt priesters zou willen hebben.

Verlosser: "Als hij meer priesters zou hebben, zou hij dan nog steeds de communie in de hand uitreiken?"

Ik controleerde nogmaals of ik het goed had opgeschreven. Heiland:

"Ja, mijn dochter, je hebt het goed opgeschreven."

14.15 uur: Ik zei tegen de Heiland dat als het Gods wil is dat de priester dit alles doet, d.w.z. de rozenkrans bidden vóór de Heilige Mis Geen communie in de hand meer geven, alleen knielende communie in de mond, en daardoor vele zielen bekeren, dan zou ik bereid zijn om daarvoor de open wondtekens te lijden, als ik de Heiland trouw zou blijven, mij nooit van Hem zou afkeren en als ik dit lijden tot het einde toe kan dragen, en als het Gods wil is.

Verlosser: "Ik dank je voor dit aanbod. Ga heen in vrede." Opnieuw controleerde ik of ik het goed had geschreven.

Verlosser: "Ja, je hebt het goed geschreven."

PS: Ik ben me ervan bewust dat de open wondtekens vreselijke pijn veroorzaken. Maar ik ben bereid om met de Verlosser te lijden, als het Gods wil is en ik daardoor met de Verlosser zielen kan redden. Heer, Uw wil geschiede.

11-01-92 - zaterdag

Ik woonde de vroege mis bij in Waghäusel. Tijdens de consecratie zag ik pater Benedikt in het donker staan. Om hem heen was het halfdonker. Ik zag dit met gesloten ogen en vroeg de Heiland wat dit betekende.

Verlosser: "Je ziet de lijdende Jezus." Daarna heb ik veel voor de pater gebeden.

Om 11.00 uur bad ik samen met mijn nichtje Jaqueline dat de New Age-beweging zich niet zou verspreiden en dat ze geen kwaad zou kunnen aanrichten.

Om 17.00 uur ging ik biechten in de Rochuskapel in Mingolsheim. 's Avonds rond 20.00 uur kwamen er veel mensen en we baden opnieuw dat de New Age-beweging geen kwaad zou kunnen aanrichten, en tegen de satansmis. We baden tot ongeveer 23.00 uur. Ik vertelde wat de Heiland mij zegt en heb de gelovigen gesterkt.

12-01-92 — zondag

Al vóór de heilige mis had ik twee rozenkransen gebeden en de Jezuslitanie. Rond 11.40 uur was pastoor Vogt bij mijn schoonmoeder thuis en feliciteerde haar met haar 80e verjaardag. Hij was snel weer weg en toen hij weg was, huilde ik, want ik bad al acht jaar voor hem en hij was niet eens een minuut naar boven gekomen.

Dat deed me veel pijn, toen omhelsde ik het grote kruis in mijn slaapkamer en huilde. Plotseling hield ik op met huilen, alsof het huilen van me was weggenomen, en toen hoorde ik de Verlosser zeggen:

"Huil niet, dominee Vogt heeft twijfels en ontzag. Bid voor hem, hij zal beter worden."

Daarna was ik blij en ging ik om 13.00 uur naar de kerk, bad de rozenkrans voor dominee Vogt en bleef nog voor de gebedsbijeenkomst.

Om 17.00 uur was Marga F. met haar man bij mij. Later kwam Erich er ook bij. Samen met mijn man baden we de smartelijke rozenkrans.

Om 19.00 uur was ik in de Rochuskapel in Mingolsheim bij de heilige mis en nam ik geestelijk de communie. Ik vroeg de Heiland of ik op een donatie voor onze gebedsruimte kon rekenen.

Verlosser: "Meneer Müller zal je een beetje helpen."

Daarna zei de Heiland tijdens ons innerlijke gesprek:

"Ik hou heel veel van je."

Ik kwam gelukkig thuis, maar al snel was de duivel bij mijn man.

Hij was weer bezeten. Ik bad onmiddellijk de litanie van het Kostbaar Bloed, de Hart-van-Jezus-litanie, de Lauretansche litanie en nog andere gebeden. Daarna was er weer rust.

13-01-92 - Maandag

Zoals elke ochtend baden mijn man en ik tijdens de rit naar Heidelberg een decennium van de rozenkrans, het Angelus, het Magnificat, het Salve Regina, twee gebeden tot de Heilige Geest, de litanie tot de Moeder Gods, het Fatima-gebed, het Aartsengel Michaël-gebed, het Beschermengelgebed, het Hart-van-Jezus-gebed, het Sanctus, het Gloria en het Cor Jesu Sacratissimum. Ik zette mijn man vervolgens af bij het Bauhaus en ik bid dan verder. Op mijn werk bid ik dan door totdat de patiënten komen. Rond 10.00 uur ga ik dan naar de dokterskamer om de patiënten in een boek in te schrijven. Terwijl anderen dan een sigarettenpauze nemen, bid ik verder in de dokterskamer, sprenkel ik wijwater voor de arme zielen en zegen ik de patiënten, de artsen en verpleegsters en overig personeel met het Benedictus-kruis.

Daarna communiceer ik geestelijk met de Heiland.

Vandaag was ik rond 10.10 uur in de dokterskamer. Ik controleerde nogmaals of de Heiland mij nogmaals bevestigde wat hij mij op 10-01-92 had gezegd, omdat pastoor Vogt toch meer priesters wilde hebben. Ik vroeg de Heiland of ik dat goed had opgeschreven.

Verlosser: "Hoor je mij, mijn dochter?"

Ik: "Ja, Heer."

Verlosser: "Als hij meer priesters zou hebben, zou hij dan nog steeds de communie in de hand uitreiken?"

Dat waren dezelfde woorden als drie dagen eerder.

Verlosser: "Je kunt het hem zeggen. Je hoeft niet bang te zijn, ik zal bij je zijn." Ik vroeg de Verlosser wat er zou gebeuren als ze me daarom zouden excommuniceren.

Verlosser: "Houd je van mij?"

Ik zei: "Ja."

Verlosser: "Blijf mij trouw."

Ik vroeg verder: "Dat betekent dat ze me zullen excommuniceren."

Heiland: "Je wordt geëxcommuniceerd."

Ik vroeg het nog een keer, omdat ik dacht dat er tegenwoordig niemand meer geëxcommuniceerd wordt.

Verlosser: "Mijn dochter, je wordt geëxcommuniceerd." Ik: "Dat zal een grote pijn zijn."

Verlosser: "Maar je zult niet door mij geëxcommuniceerd worden. Ik zal bij je zijn." Ik vroeg de Verlosser of de reden voor de excommunicatie de leken en de communie in de hand zijn.

Verlosser: "Ja, vanwege de leken en de communie in de hand, dat zal de reden zijn, je hebt het goed geraden."

Ik vroeg de Heiland of ik het goed had opgeschreven en of ik naar pastoor Vogt moest gaan.

Verlosser: "Je hebt het goed opgeschreven. Doe wat ik je zeg. Ga naar hem toe."

Voor mijn gesprek met de Heiland vandaag zei ik tegen hem dat ik alles zou geloven wat hij mij zou zeggen. Ik smeekte: "Ik zal geloven wat je mij zegt, maar neem eerst mijn twijfel weg, reinig mijn ziel, neem mijn menselijkheid weg en bekleed mij met jouw goddelijkheid."

De Heiland zei tegen mij: "Ik wil jouw bezit."

Maar ik begreep deze woorden niet precies en zei: "Ik heb je toch alles gegeven. Ik heb niets, alles is van jou, want ik ben ook een niets."

Ik vroeg de Verlosser of de mensen naar mij zouden komen om te bidden als ik geëxcommuniceerd zou zijn.

Verlosser: "Ja, zelfs velen."

Ik zei tegen de Verlosser: "Dank u, mijn Heer, voor wat u mij hebt gezegd. Ik zeg er ook JA tegen, als op deze manier zielen gered kunnen worden, en als ik altijd bij u zal zijn."

Ik vroeg de Verlosser of het Hem beviel hoe ik dat had opgeschreven. Verlosser:

"Dat weet je, mijn dochter."

Daarna vroeg ik of ik dit in de gebedsgroep mocht vertellen, en aan pastoor Dochart over de excommunicatie.

Verlosser: "Je mag alles zeggen. Ik ben je Heer en God. Het is allemaal waarheid, wat ik je ingeef. Ga heen in vrede."

Ik: "Ik dank U, mijn Heer en God."

12.10 uur In de kapel in de kliniek: Tijdens het Angelus, bij de vereniging met de Heiland, vroeg ik:

"Heer, hoe moet ik dit begrijpen, dat U mijn bezit wilt hebben?"

De Heiland zei: "Ik moet altijd vragen voor een nieuwe taak. Bezit — alles. Je ziel, je lichaam."

Ik onderzocht mijn ziel, in welke toestand zij zich bevindt, en voelde een bijzondere rust, liefde, vrede in mijn hart, alsof er geen smet in mijn hart was.

Ik dacht dat ik nu zou kunnen vliegen.

's Avonds in de kerk vroeg ik de Verlosser tijdens de Heilige Communie of ik in de gebedsgroep mocht vertellen wat Hij mij vandaag had gezegd.

Verlosser: "Dat mag je, ik verheug me er nu al op."

's Avonds in de gebedsgroep: Eerst hebben we gebeden en gezongen en daarna heb ik verteld wat de Heiland tegen mij had gezegd.

Hoewel ik al laat in de middag ruim een uur met H. Müller uit Würzburg had gesproken (H. Müller nam alles op band op), vertelde ik 's avonds in de gebedsgroep ook over mijn gesprekken met de Heiland.

14-01-92 - dinsdag

10.10 uur in de dokterskamer: Ik vroeg de Heiland of ik naar de paus moest gaan, want het ging immers om belangrijke zaken die mij te wachten stonden, en of ik de Heilige Vader moest schrijven of dat het beter zou zijn om persoonlijk naar hem toe te gaan.

De Heiland zei: "Ga naar hem toe, mijn dochter. Het zal goed zijn als je naar hem toe gaat. Ik zal je begeleiden."

Ik: "Ik begrijp niet wat je bedoelt met begeleiden."

Heiland: "Ik zal bij je zijn."

Ik zei verder: "Verlosser, het zal moeilijk zijn om met hem te spreken."

Verlosser: "Mijn dochter, hij zal met je spreken."

Ik zei: "Dank u, mijn Heer en mijn God. Ik zal me voorbereiden om naar hem toe te gaan met veel gebeden."

Verlosser: "Dank je wel, mijn dochter. Ga in vrede."

12.00 uur in de kapel na de Angelus: Ik vroeg of ik naar mijn geestelijk leidsman pater Gebhard Heyder moest gaan.

Verlosser: "Nu nog niet. Wat je doet, is allemaal goed, ga zo door. Ga ook nog niet naar pastoor Vogt, bid eerst nog voor hem."

's Avonds in de kerk in Rot: dominee Vogt duwde mij bij de heilige communie de heilige hostie met zo'n kracht tegen de lip en de tanden, dat ik dacht dat ze zou breken. Dat was bij dominee Vogt nog niet eerder voorgekomen.

Het deed me pijn en ik huilde, want ik had die dag veel voor hem gebeden.

15-01-92 - woensdag

10.10 uur dokterskamer: Ik vroeg de Heiland opnieuw naar pastoor Vogt, omdat hij mij gisteren de Heilige Communie niet mooi had gegeven.

Verlosser: "De onreine geest heeft hem geen tijd gegeven, hij heeft hem gedwongen de Heilige Communie snel uit te reiken." Omdat ik ook voor mevrouw Vennebusch, de communie-assistente, bid, vroeg ik de Verlosser of mevrouw Vennebusch dan niet voelt dat het niet juist is, het uitreiken van de communie.

Verlosser: "Mijn dochter, ze weten allemaal dat het niet juist is."

Ik: "Maar Heer, als ik weet dat het uitreiken van de Heilige Communie niet juist is, dan zal ik dat niet doen."

Verlosser: "Mijn dochter, zij zijn bang voor Satan."

Ik begreep dat niet zo goed en wilde dat de Heiland het me wat duidelijker zou uitleggen.

Verlosser: "Als u eerbied voor God had, zou u de Heilige Communie niet uitreiken."

Ik vroeg de Heiland wat het betekende als een priester de gelovigen dwingt de communie in de hand te ontvangen.

Verlosser: "Hij doet niet de werken van God."

Toen vroeg ik wat er gebeurt als een priester de gelovigen dwingt op te staan terwijl ze al knielen.

Heiland: "Hij luistert naar de bevelen van de duivel en probeert hen te dwingen op te staan."

14.30 uur Röntgenkamer: Ik bad en communiceerde geestelijk. Ik vroeg wat het betekende als ik de Heilige Communie van een leek ontving.

Verlosser: "Als je die aanneemt, doe je de duivel een plezier."

En als ik blijf zitten en niet communiceer, omdat de leek de Heilige Communie uitdeelt aan de kant waar ik zit?

Verlosser: "Dan ben je laf en doe je de duivel een plezier."

Ik zei verder: "Dan kan ik naar de Heilige Communie gaan, en als de leek naar mij toekomt, dan kan ik voor de Heiland buigen, de Heilige Communie echter niet aannemen, maar geestelijk communiceren en teruggaan naar mijn plaats."

Verlosser: "Ja, dat kun je doen."

Ik zei toen nog dat de bisschoppen hadden goedgekeurd dat leken de communie uitreiken. Heiland: "Zij dragen de grootste verantwoordelijkheid."

Ik vroeg de Heiland of je, als je dit aan de gelovigen vertelt, alleen zou staan. Heiland: "Alleen voor de mensen, maar je bent niet alleen. Mijn dochter, ik ben bij je." 's Middags heb ik gezondigd. Ik had er spijt van. 's Avonds ging ik toen naar Mingolsheim, naar de Rochuskapel. Voor de Heilige Mis bad ik zes kruiswegstaties.

Hoewel ik pas vier dagen geleden was geweest bij de biecht, voelde ik me opnieuw aangetrokken om te biechten. Na de biecht bedankte ik God, ik was gelukkig en zei dat er niets mooiers is dan wanneer de ziel rein is. Vervolgens offerde ik de Heilige Communie op voor de Heilige Vader, die zo veel lijdt.

16-01-92 - donderdag

10.10 uur - dokterskamer: Ik bad al enkele dagen in het bijzonder voor pastoor Vogt, zoals de Heiland had aanbevolen.

Tijdens het gebed en de vereniging met de Heiland vroeg ik wanneer ik naar pastoor Vogt moest gaan.

Verlosser: "Luister, mijn dochter, ga vandaag nog naar hem toe. Hij zal je ontvangen." Ik

vroeg: "Heer, maar wat moet ik hem allemaal zeggen?"

Verlosser: "Je maakt je altijd zorgen over wat je zult zeggen. Ik zal voor je spreken."

Ik vroeg of ik het dagboek mee moest nemen. Heiland:

"Dat mag je meenemen."

Daarna viel er een stilte. Ik hoorde de Heiland een tijdje niet.

Toen zei de Heiland: "Je moet altijd stilte bewaren, de Boze ligt op de loer, want hij wil zich er ook mee bemoeien en tot je spreken."

Ik: "Dank u, mijn Heer en God, voor deze woorden die u mij hebt gezegd. Ik moet ze alleen bewaren, als een parel die zo mooi is en waar men op let, zodat je hem niet kwijtraakt."

Verlosser: "Dat heb je mooi gezegd."

Ik vroeg de Verlosser: "Heer, is er een bijzonder teken wanneer de onreine geest zich ermee bemoeit?"

Verlosser: "Hij brengt onmiddellijk twijfel met zich mee."

Ik: "Mijn lieve Jezus, ik voel nu zo'n mooie rust, vrede en warmte. Ik heb geen twijfels."

Verlosser: "En in deze toestand ben ik altijd bij je, mijn dochter." "Ik geloof dat mijn ziel nu mooi en zuiver moet zijn."

Ik werd naar de röntgenkamer geroepen. De heer Pfeleiderer, een ingenieur van de firma Müller, wilde me spreken over de apparatuur. Ik heb weinig over het röntgenapparaat gesproken, maar wel heel veel over God. Want de heer Pfeleiderer is een groot twijfelaar en scheldt vreselijk op de paus. De Heiland gaf me de juiste woorden en hij ging tevreden weg.

12.00 uur na de Angelus: Na het gebed vroeg ik de Heiland om meer kenmerken om de onreine geest te herkennen. Ik vertelde hem ook dat ik bang was om naar pastoor Vogt te gaan.

Verlosser: "Zie je, mijn dochter, die angst, maar jij bent niet bang." Ik zei: "Eigenlijk niet."

Verlosser: "Zo is het. De onreine geest fluistert angst in."

Ik herhaalde: "Dus het tweede kenmerk na de twijfel is de angst?" Heiland: "Ja, en dan onrust."

Verlosser: "Mensen in deze toestand kunnen zich soms niet beheersen." Ik: "Dan kun je in deze toestand de mensen niet aanspreken." Verlosser: "Niet veel – alles in nederigheid."

's Middags belde ik dominee Vogt op en vroeg hem of hij tijd had, zodat ik met hem kon spreken. Eerst zei hij nee. Toen ik hem echter vertelde dat ik hem slechts kort wilde spreken om hem te vertellen wat de Heiland mij voor hem had gezegd.

Toen zei hij dat ik om 17.30 uur kon komen.

Op weg naar huis bad ik de Rozenkrans van de Pijn voor dominee Vogt, thuis vervolgens het Exorcisme, gebeden tot de Moeder Gods en de 7e, 8e, 9e, 10e en 11e statie van de kruisweg.

Ik bad nog in stilte voor pater Vogt. Daarna ging ik naar de kerk en voor de kerststal bad ik opnieuw voor pater Vogt.

Precies om 17.30 uur was ik bij pater Vogt.

Hij ontving me vriendelijk. Ik voelde vrede en liefde voor pater Vogt in mij.

Ik wist dat ik niet alleen was, want de Verlosser had me gezegd dat Hij bij me zou zijn, en dat geloof ik. Toen ik de priester over de dingen vertelde, zei hij dat ik alleen zou zeggen wat mij bevalt. Dus God spreekt via mij wat mij bevalt.

Priester: "En ik zeg u, u gaat nu door het lint. U hebt psychologische en theologische kennis en hebt dit zelf verzonnen, zoals het u uitkomt."

Ik zei: "Ik heb toch geen verstand van theologie." Priester: "Jawel, jawel."

Ik bedacht dat ik nooit katholiek onderwijs had gehad.

Ik vroeg de eerwaarde pastoor: "Wat van wat ik u tot nu toe heb verteld, is dan verkeerd of niet juist?"

Hij gaf geen antwoord.

Ik vertelde dat hij op 12 december bij ons thuis was geweest toen mijn schoonmoeder op bezoek was, en zei hem dat ik bitter had gehuild omdat hij niet eens even naar boven was gekomen, waar ik woon.

Ik vertelde hem dat ik het kruis van Jezus met heel mijn hart had omhelsd en daarbij had gehuild, en dat ik de Heiland had gevraagd waarom de priester niet naar mij was gekomen, want ik bad toch zo voor hem. Plotseling hield ik op met huilen en de Heiland zei tegen mij: "Huil niet, mijn dochter, hij heeft twijfels en eerbied. Bid voor hem."

Ook toen ik de pastoor over deze gebeurtenis vertelde, zweeg hij. Later zei hij: "Ze kunnen zich niet alles hebben verzonnen, bijvoorbeeld de oorlog."

Ik zei hem dat hij de kruisweg die Jezus van mij verlangt, zeker niet zou gaan, en dat ik daar in de gebedsgroep al op had gezinspeeld.

Ik zei verder dat, aangezien hij geen tijd voor mij had, ik er nu niets over hoefde te vertellen, misschien een andere keer, zoals het Gods wil is.

Ik vroeg nog om een zegen. Ik knielde op de grond. Hij zegende me.

Ik was ongeveer 25 minuten bij hem, hoewel ik slechts ongeveer 2 minuten met hem wilde spreken.

Daarna ging ik de kerk binnen. Ik offerde de Heilige Communie op voor de eerwaarde pastoor en bad voor hem de rozenkrans van de vreugdevolle mysteries.

Aan het begin van de mis hoorde ik een stem: "Geloof je hem?" Ik

dacht aan de priester en antwoordde onmiddellijk: "Nee."

Tijdens de vereniging met de Verlosser vroeg ik: "Verlosser, zeg me of de priester gelijk heeft, misschien heb ik me vergist."

Verlosser: "Je hebt al geantwoord dat je hem niet gelooft." Ik: "Maar

Verlosser, dat is voor mij niet genoeg."

De Verlosser sprak nu iets krachtiger, terwijl hij anders zachtmoedig spreekt:

"Je hebt alles juist gezegd, mijn dochter."

"Maar de pastoor zei me dat ik dat allemaal uit mezelf had gezegd," zei ik tegen de Verlosser.

Verlosser: "Niemand kan uit zichzelf iets doen."

Ik had vrede in mij, maar ook innerlijke pijn, want ik voelde dat de Heiland diep beledigd was door dominee Vogt. Thuis bleef ik voor dominee Vogt bidden. Het was precies zeven dagen geleden dat ik voor het laatst met dominee Vogt had gesproken.

17-01-92 - vrijdag

Mijn verjaardag – Ik moest echter werken:

Een patiënt, een NAVO-soldaat, Martin Wolfgang Sp., kwam voor een röntgenfoto. Ik vroeg hem wat hij vond van de relatie tussen Duitsland en Rusland. Hij zei dat ze hun eigen problemen hadden. Toen vroeg ik hem wat hij vond van de hongersnood in Rusland.

Hij was erg onrustig en ik voelde de onreine geest bij hem, maar ik liet dat niet merken. Toen liet ik hem mijn dagboek zien, waarin staat: "Bid, bid mijn dochter, er komt een oorlog uit Rusland"

Daarop werd hij nog onrustiger en vroeg hij heel energiek, als een generaal, wie dat had gezegd. Ik zei: "Jezus." Op dezelfde toon zei hij verder: "Er is geen Jezus. Ik ben atheïst." Toen vroeg hij me of ik kon bewijzen dat er een God bestaat.

Ik antwoordde hem: "U leeft toch." Hij zei: "Wie zegt dat ik leef?", maar bleef op scherpe toon praten.

Ik zei tegen hem: "Weet u wat, ik heb het u verteld, zodat u voor Gods rechtbank niet kunt zeggen dat u van niets wist."

Hij: "Wie zegt dat er een Gods oordeel is? Er is geen God! Wie heeft u dat verteld?" Ik vroeg hem: "En als God u het komende uur roept?"

Toen stopte ik met hem te praten en vroeg hem buiten op zijn röntgenfoto te wachten, want ik zag dat het geen zin had om met hem te praten.

Van binnen voelde ik het alsof er een heel leger duivels bij hem was. Toen hij wegging, besprenkelde ik alles met wijwater.

Ongeveer anderhalf uur later in de dokterskamer, rond 10.10 uur: ik bad en wenste als verjaardagscadeau dat deze patiënt, de NAVO-soldaat, zich zou bekeren. Omdat ik voelde dat er bij deze man een demon was, vroeg ik de Verlosser welke dat waren.

Verlosser: "Mijn dochter, bedenk goed: wie God verloochent, dat is de duivel Lucifer.

Deze ziel is dood. Deze wens kan ik je niet vervullen."

Toen zei ik dat ik een tweede wens had:

"Ik wens dat ik je altijd trouw ben, standvastig blijf, steeds meer van je houd en dat ik je wensen vervul en dat ik tot mijn laatste ademtocht 'JA' tegen je zeg, en dat je altijd bij me bent.

Verlosser: "Ik bevestig dat."

Omdat ik dat niet begreep, zei de Verlosser verder:

"Ik zal deze wens voor je vervullen."

Ik zei: "Dank u, mijn Heer en mijn God. Dat was het mooiste geschenk dat ik ooit heb gekregen.

Verlosser: "Ik hou van je, mijn dochter. Geloof het." Ik:

"Ik dank je voor dit boeket rode rozen.

's Avonds in het rood in de kerk: de zuster, een non, deelde de Heilige Communie uit. Ik had er eerder voor gebeden dat ik de Heilige Communie niet van een leek zou ontvangen. Toen ik aan de beurt was, liep de zuster aan mij voorbij. Ik voelde het alsof mijn ziel verscheurde. Mijn hart raakte in grote onrust. Toen kwam de priester en ontving ik van hem de heilige Communie.

Tijdens de communie, toen ik me met de Verlosser verenigde, vroeg ik Hem wat dat was, toen ik die sterke onrust voelde.

Verlosser: "Het was Satan, hij wilde je ziel vernietigen, maar hij kon het niet, want ik ben bij je."

Toen ik thuiskwam, had ik onverwacht bezoek en daar was ik erg blij mee. Ik kreeg ook nog een groot boeket rode rozen, die me aan de Heiland deden denken, en aan het gesprek van vanmorgen.

18-01-92 - zaterdag

Vroege mis in Waghäusel: ik zag pater Aemilian en nog een priester in het donker staan. Hij had een storing bij de consecratie. Na de consecratie was het weer lichter en zag ik nog maar één priester. Toen opende ik mijn ogen en zag dat pater Aemilian geen haar had. Ik sloot mijn ogen weer en zag Jezus in plaats van pater Aemilian, maar in een zekere duisternis; toch kon men herkennen dat het Jezus was. Jezus had haar tot op de schouders.

Thuis vroeg ik de Verlosser of het klopte wat ik had gezien, nadat ik de situatie nog eens had overwogen.

Verlosser: "Ja, je hebt de lijdende Jezus gezien."

19-01-92 – zondag

HI. Mis in het rood

Rozenkrans en gebedsdienst in Rot.

Mijn man geloofde me niet dat ik geëxcommuniceerd zou worden. Hij dacht dat dat tegenwoordig niet meer gebeurt. Hij dacht dat men tegenwoordig geschorst wordt.

Daarom vroeg ik aan de Heiland:

Verlosser: "De pijn blijft hetzelfde, of het nu schorsing of excommunicatie is." Ik bad vijf rozenkransen voor de priesters en de paters.

Ik had last van een kwelling en vroeg daarom aan de Verlosser. Verlosser: "Er waren veel onreine geesten aanwezig."

Ik: "Dan moet ik toch bang zijn.

Verlosser: "Ik heb je angst weggenomen."

20-01-92 — Maandag

Kliniek — dokterskamer: broeder Alois had me gezegd dat ik niet zo veel moest vertellen over wat ik met de Heiland meemaak. Daarom vroeg ik het aan de Heiland.

Hij zei: "Zeg alles wat ik je ingeef. — De tijd vraagt erom." Hij sprak verder: "Je mag niet luisteren naar mensen die bang zijn."

Ik vroeg naar pastoor Dochart.

Verlosser: "Je kunt het hem ook vertellen. Het zal je niet anders vergaan dan bij pastoor Vogt." Ik maakte me zorgen of de priesters ook iets zouden doen als ik hen iets zou doorgeven.

Verlosser: "Of de priesters iets doen of niet, als je met hen gesproken hebt, laat dat maar aan mij over. Anders zul je niet eens een derde vervullen van wat ik je ingeef."

Ik zei: "Schenk Waghäusel de communiebanken."

Heiland: "Als ik hen de communiebanken schenk, zullen de gelovigen weer de handcommunie ontvangen."

's Avonds gebedsgroep: er waren veel mensen. Er was biecht en de Heiland werd aanbeden. Na de gebedsgroep maakte mijn man zich erg boos op mij. Hij gelooft niet dat de Heiland tot mij spreekt. Toen bevestigde pastoor Dochart aan mijn man dat de communie in de hand ook juist is.

21-01-92 Dinsdag

De avond ervoor was ik in Rot in de kerk. Toen ik bij de communiebank knielde, kwam meneer Anton, een communie-assistent, naar me toe en wilde me de Heilige Hostie geven. Ik maakte een buiging voor de Heiland, nam de Heilige Hostie echter niet aan en ging terug naar mijn plaats. Ik nam geestelijk de communie en de Heiland kwam naar me toe; ik ontving heel bijzondere genaden tijdens die geestelijke vereniging.

's Middags in de kapel van de kliniek vroeg ik de Heiland of ik het de dag ervoor goed had gedaan.

Verlosser: "Ja, het is juist – uitstekend."

's Avonds in de kerk in Rot: voor de Heilige Mis brandde het eeuwige licht weer niet.

Toen ik dat zag, rende ik meteen naar buiten, zag een misdienaar en zei tegen hem dat hij het aan de priester moest melden. Omdat er na een tijdje nog steeds niemand was, bad ik in plaats van de rozenkrans voortdurend het Sanctus. Toen riep ik mijn beschermengel aan, de heilige aartsengelen Michaël, Rafaël en Gabriël, de Moeder Gods en de heilige Jozef, opdat zij de priester zouden halen die het Eeuwige Licht zou aansteken.

De priester kwam, liep naar de dennenbomen en ging weer naar buiten zonder het Eeuwige Licht te hebben aangestoken. Ik bleef het Sanctus bidden, een hele reeks van de rozenkrans lang. En toen kwam de vrouw van de misdienaar en stak het Eeuwige Licht aan. Ik moet hierbij vermelden dat ik in innerlijke onrust raak als het Eeuwige Licht niet brandt.

22-01-92 - woensdag

's Ochtends vroeg vertelde mijn man me dat ik 's nachts last had gehad, dat ik 's nachts luid had gekreund.

10.10 uur dokterskamer: Ik vroeg de Heiland of er 's nachts onreine geesten bij mij waren geweest.

Heiland: "Ja, mijn dochter, het waren er meerdere. Ze willen je ziel vernietigen, maar dat kunnen ze niet, want ik ben bij je."

Ik herhaalde het om te controleren of ik het goed had opgeschreven. Heiland: "Ja, mijn dochter, zo is het."

12.30 uur in de kapel: Na het gebed zei de Heiland tegen mij:

"Het is Gods wil dat je getuigenis aflegt."

Omdat pastoor Dochart me eens had gezegd dat wat de Heiland tegen me zegt alleen voor mij bestemd is, vroeg ik het daarom nog een keer.

Verlosser: "Het is voor jou, voor priesters en voor alle mensen."

Toen vroeg ik de Heiland welke andere kenmerken er zijn wanneer de onreine geest aan het werk is.

Verlosser: "Verwarring, gebrek aan geloof en gebrek aan liefde voor God."

Een paar dagen geleden had de Heiland mij al gezegd dat de onreine geest twijfel, onrust en angst met zich meebrengt.

Van 16.30 tot 18.00 uur was ik in het klooster van Stift Neuburg. Ik heb mijn dagboek aan pater Swidbert toevertrouwd. Hij is erg aardig. Ik heb bij hem gebiecht en hij heeft de exorcisme over mij gebeden. Toen ik het klooster uitkwam, stond er al een man op me te wachten die met me terug naar de stad wilde rijden. Ik vroeg hem of hij vandaag al de psalmen had gebeden. Hij antwoordde vrolijk met "Ja." Toen vroeg ik of hij het gebed "Adem in mij, Heilige Geest" ook al had gebeden. Hij zei "Ja." Ik nam hem mee in de auto. Toen hij in de auto zat, merkte ik meteen dat de onreine geest bij hem was. Voor de grap zei ik tegen hem: "Weet u dat u de onreine geest hebt?"

Hij: "Ja, ik heb er veel. — en hoe heet die ene?" Ik zei hem dat ik het aan de Heiland zou vragen.

Deze man trok de hele rit onophoudelijk op een grappige manier zijn neus op. 's Avonds ging ik naar de Rochuskapel in Mingolsheim voor de Heilige Mis.

Na de heilige communie voelde ik rust en warmte in mij, evenals vrede. Ik vroeg de Heiland naar de man die ik in de auto had meegenomen. Een tijdje hoorde ik niets. Toen hoorde ik: "Ik heilige je ziel." Omdat ik al enkele dagen met de onreine geest had geworsteld, zei ik tegen de Heiland: "Mijn ziel ziet er vast uit als een verscheurd kippetje." Ik lachte daarbij.

Ik kwam thuis en daar wachtte al een man op me, die tot mijn familie behoort en nu in scheiding leeft, maar in zijn hele leven maar een paar keer in de kerk is geweest. Hij kauwde onophoudelijk op zijn nagels en was erg onrustig. Hij ziet overal schuld, alleen niet bij zichzelf. Toen ik dat zag, ging ik naar een andere kamer en bad het exorcisme voor hem en mijn man.

23-01-92 - donderdag

Ik vroeg de Verlosser nogmaals naar de man die ik in de auto had meegenomen, welke demonen het waren, omdat ik die bij hem voelde.

Verlosser: "De hoogste is Lucifer. Het waren er meerdere. De hoogste lijdt het meest. Als ze om je heen zijn, zijn het er altijd meerdere."

Ik vroeg de Verlosser of ik al met Lucifer zou vechten. Verlosser: "Ja, mijn dochter, je hebt al vaker met hem gevochten." Maar ik zei dat ik helemaal niet met hem kon vechten.

Verlosser: "Daarom zeg ik je: ik ben altijd bij je."

Lucifer kan overal zijn, hij is vrij en kan iedereen op de proef stellen.

Toen vroeg ik de Heiland waarom pastoor Vogt op dinsdag het Eeuwige Licht niet had aangestoken, terwijl hij toch in de kerk was en mevrouw Messner pas later kwam en het Eeuwige Licht aanstak.

Verlosser: "Zie je wel; je leeft."

Ik begreep dat niet goed en vroeg het daarom. Heiland: "Er zijn er al veel dood. Zij leven niet meer en zien niet meer."

Daarna vroeg ik naar de televisie.

Verlosser: "Iedereen die ernaar kijkt, is een afgodendienaar."

Ik vroeg of ik hem kapot mocht slaan. De Heiland gaf me toestemming.

Toen ik thuiskwam, heb ik eerst de televisie naar beneden gedragen en vernield, zodat niemand er meer naar kan kijken. Ik wilde hem niet verkopen, hoewel hij pas twee jaar oud was, omdat ik niet wilde dat iemand anders erdoor verleid zou worden.

's Avonds: HI. Mis in het rood:

Ik vroeg de Verlosser naar de televisie.

Verlosser: "Je hebt het goed gedaan. Het is een stap dichterbij mij. "

Daarna vroeg ik de Heiland naar de pateen. Ik vroeg wat hij zou doen

zou doen als Hij in mijn plaats was. Of Hij liever de Heilige Communie met of zonder pateen zou ontvangen.

Verlosser: "Mijn dochter, het zou mij niet onverschillig laten. Ik zou de priesters altijd aanraden een pateen te gebruiken. Ik vroeg of ik dat aan pastoor Vogt mocht zeggen.

Verlosser: "Ja, je kunt hem alles in liefde zeggen."

De man voor wie ik gisteren het exorcisme had gebeden, heeft me vandaag in de kliniek bezocht en vertelde dat hij de hele nacht niet had kunnen slapen en badend in het zweet was. Ik heb hem al vaker gezegd dat hij moet bidden en biechten, maar hij doet dat niet.

24-01-92 - vrijdag

Hi. Mis in het rood.

Een jong stel dat samenwoont, heeft me al een paar keer gebeld en me uitgenodigd om een film te bekijken over een verschijningsplaats in Zwitserland, in de buurt van St. Gallen. Ze hebben me ook al erg aangespoord om daarheen te gaan.

De Heiland had me daarover al gezegd: "Je hoeft de film niet te bekijken."

25-01-92 - zaterdag

Heilige Mis om 7.15 uur in Waghäusel:

Ik zag de pater weer in het donker staan voor de consecratie. Het was pater Werner Egon. Na de consecratie was het iets lichter. Ik bad voor hem. Ik zat op de eerste bank. Pater Werner Egon kon me echter niet in de ogen kijken, zoals de andere paters. Ik was zeer verbaasd dat hij geen voorbeden bad.

12.15 uur thuis, na het 'Angelus', nam ik geestelijk de communie. Ik vroeg de Verlosser waarom pater Werner Egon geen voorbeden had gebeden.

Verlosser: "Hij kon het niet."

Ik zei: "Dat begrijp ik niet, kun je me dat niet duidelijker uitleggen?" Verlosser: "Satan heeft hem niet laten spreken."

Dit is nu de vierde pater die ik in duisternis heb gezien.

Hoewel ik vandaag helemaal niet naar Waghäusel wilde gaan, om dat niet te zien.

Ik wilde liever naar de Rochuskapel in Mingolsheim. Maar mijn zoon had zijn auto zo geparkeerd dat ik er niet uit kon rijden. Daardoor raakte ik te laat, en ik zou het niet meer hebben gehaald om om 7.00 uur in Mingolsheim te zijn, wanneer de mis begint.

Het is toch Gods wil dat ik naar Waghäusel ga.

17.15 uur: Ik huilde bitter en dacht voor wie ik het dagboek zou moeten schrijven en of het überhaupt door iemand gelezen zou worden. Ik vroeg de Verlosser of ik het moest schrijven of niet.

Verlosser: "Je moet schrijven, mijn dochter, het zal iemand helpen."

Ik vroeg voor Marion in W. of het goed is dat zij het dagboek op de machine schrijft. Verlosser: "Ja, ik heb haar daar ook de genade voor gegeven."

26-01-92 – zondag

Pastoor Vogt was zondag ziek en kon geen mis opdragen.

Om 5.00 uur 's ochtends stond ik op, bad de rozenkrans en andere gebeden.

Ik heb kaarsen aangestoken voor de arme zielen en voor priesters en religieuzen die nog in het vagevuur zijn, en heb wijwater voor hen gegeven. Na het gebed verenigde ik mij met de Heiland. Ik vroeg de Heiland, met betrekking tot juffrouw Bennebusch, omdat zij vandaag de woorddienst houdt, of dat juist of verkeerd is.

Verlosser: "Ja, mijn dochter, het is volslagen ketterij.

Ik zei tegen de Heiland dat de priester daar toch mee had ingestemd.

Heiland: 'Hij moet zich daarvoor verantwoorden.'

Ik: "Mag ik dat in de gebedsgroep zeggen?" Ik dacht aan mevrouw Hambsch, die had gezegd dat men niets over priesters mag zeggen.

Verlosser: "Luister niet naar de mensen als het in tegenspraak is met wat ik je leer. Ik vroeg waarom de leken zo iets doen, en bedoelde het uitreiken van de communie.

Verlosser: 'Ze hebben geen eerbied voor mij, ze luisteren niet naar mijn stem. De mensen zijn medeschuldig.'

Ik: "Waarom de mensen?"

Verlosser: "Omdat ze niet genoeg voor hen bidden. (voor de leken)"

Ik: "Maar veel mensen zijn er tevreden mee, zoals bijvoorbeeld mijn schoonmoeder?"

Heiland: "Ze zijn blind."

(Ik wilde niet 'blind' schrijven, maar de Heiland zei tegen mij: 'Schrijf het op.')

Toen zei de Heiland verder: 'Verharde harten zijn moeilijk te onderwijzen.' Ik: 'Mijn

Heiland, wat moet ik nu doen?'

Verlosser: "Bid voor deze zaken."

Ik: "Mijn Heiland, dan word je zo ontheiligd en zo onteerd." Heiland:

"Ja, dat ben ik al heel lang."

Ik: "Waarom laat je dat toe?"

Verlosser: "Omdat ik nog steeds van de mensen

houd." Ik: "Kun je me daar nog iets over zeggen?"

Verlosser: "Ik ben nog steeds de lijdende Jezus."

's Avonds woonde ik de Heilige Mis bij in de Rochuskapel.

Vandaag zijn we begonnen het dagboek op de typemachine te schrijven.

27-01-92 - Maandag

Ik vroeg de Heiland naar de woorddiensten en vertelde hem dat de bisschoppen ervoor zijn.

Verlosser: "De bisschoppen die ervoor zijn, naar die mag je in geen geval luisteren."

Verlosser: "Luister naar mij, mijn dochter."

Ik: "Ik zal altijd geloven dat je met mij en bij mij bent. Heiland: "Ja, geloof het; mijn dochter."

Ik: "Wat moet ik weten als er iets op me afkomt .

Verlosser: "Satan zal je zeven. Je zult ook met de bisschop spreken. Ik zal voor je spreken. Blijf mij trouw en blijf standvastig. Satan zal je veel fouten verwijten. Dat zijn niet jouw fouten. Dat zijn de fouten die de kerk maakt. Je krijgt veel bedreigingen. Deze bedreigingen neem je niet aan. Blijf trouw aan de waarheid, want uiteindelijk zegeviert de waarheid. Wees niet zo snel. Oefen geduld."

Ik: "Ik dank je voor deze lieve woorden.

's Avonds was er in de kerk in Rot een zielenmis. Pastoor Vogt was ziek. Pastoor Vetter celebreerde de heilige mis.

Daarna om 20.00 uur — gebedsgroep. Er waren veel mensen. Pastoor Dochart nam de biecht af.

Holger, die 's middags op het werk al vaker met mij in de kapel het Angelus heeft gebeden, was vandaag voor het eerst bij mij in de gebedsgroep. Hij was hier met Christoph uit Hirschhorn.

Ik heb griep en ben ziekgemeld.

28-01-92 — dinsdag

Ik bleef in bed en bad. Gisteravond belde Fridolin me op en vroeg of ik de Heiland kon vragen of er vroeger Mariaverschijningen waren geweest in Luxemburg, waar Claude woont. Ik zei tegen Fridolin dat ik het gênant zou vinden om de Heiland zo iets te vragen en dat ik niet zeker wist of ik dat zou doen, want het leek me nieuwsgierigheid en daar houd ik niet van. Maar vandaag, na het gebed en tijdens de vereniging met de Heiland in de geestelijke communie, heb ik het toch gevraagd.

Verlosser: "Ja, mijn dochter, dat klopt. Er was daar een Mariaverschijning." Ik vroeg of het er maar één was.

Verlosser: "Meerdere."

Iemand belde drie keer aan, maar toen ik wilde openen, was er niemand meer. Ik bleef bidden en verenigde me weer met de Heiland. Ik vroeg naar pastoor Vetter, de vervanger van pastoor Vogt. Hij deelde de Heilige Communie zo snel uit dat ze bijna weer uit mijn mond viel. Ik vroeg de Heiland of dat aan mij lag.

Verlosser: "De priester deelt de Heilige Communie uit zonder eerbied."

Om 9.25 uur werd ik weer gestoord. Fridolin belde opnieuw en vroeg naar de verschijningen in Luxemburg. Ik vertelde hem wat de Heiland had gezegd.

Daarna verenigde ik me voor de derde keer met de Heiland en vroeg verder:

"Heiland, waarom heeft de priester de Heilige Communie zo snel uitgedeeld, hij had toch tijd. Ik vroeg verder of het kwam door de vele mensen en omdat er geen communiehulpers bij waren.

Verlosser: "Ja, dat is mensenvrees. De onreine geest probeert eerst de priester in mensenvrees te brengen."

Ik zei dat Erich het mooi vond hoe pastoor Vetter dat deed.

Verlosser: "Niet iedereen ziet het hetzelfde. Jij ziet altijd meer dan de anderen."

Toen bij het ontvangen van de Heilige Hostie de hostie half uit mijn mond hing, wilde ik net met mijn vinger de hostie in mijn mond duwen. Toen hoorde ik een stem: "Raak het niet aan met je vinger." Dat heb ik toen ook niet gedaan en op hetzelfde moment ging de Heilige Hostie mijn mond in. Vandaag vroeg ik de Heiland wie er gisteren zo tot mij had gesproken, want op het moment dat ik de stem hoorde, was ik nog niet verenigd met de Heiland.

Verlosser: "Het was je beschermengel. Hij spreekt vaker tot je."

Ik: "Wat goed dat ik de beschermengel vereer en gebeden tot hem spreek

Gisteravond in de gebedsgroep:

Terwijl de anderen sacramentaal communiceerden, verenigde ik me geestelijk met de Heiland, want ik had al in de kerk in Rood de communie ontvangen. Ik voelde me onrustig en kon me pas na een paar minuten met de Heiland verenigen. Ik vroeg de Heiland wat dat was.

Verlosser: "De onreine geest probeert binnen te sluipen en mijn plaats in te nemen, maar als ik er ben, voelt hij mijn nabijheid en trekt hij zich terug. Elke ziel moet opletten wie er in haar woning is. Alleen als de woning rein en vrij is, ga ik naar binnen."

Daarna was ik zo verenigd met de Heiland dat ik me helemaal niet van hem wilde scheiden, maar de mensen wachtten immers op mij om verder met hen te bidden, hoewel de priester, pastoor Dochart, naast mij stond.

Ik vroeg de Heiland of het juist was dat ik de vereniging met hem had afgebroken. Heiland: "Dat staat iedereen vrij, zoals iedereen wil, niemand kan je van mij scheiden behalve je eigen wil."

Toen ik gisteren mijn ogen opende, keken ze allemaal naar mij, want waarschijnlijk was ik langer dan de anderen met de Heiland verenigd. Ach, als de anderen wisten hoe mooi dat is, zouden ze ook langer met Hem verenigd zijn. Daarna bad ik met de hele gebedsgroep het gebed "Ziel van Christus – heilig mij".

De Verlosser heeft me vandaag nog gezegd dat ik de onreine geest een doorn in het oog ben, maar daar begrijp ik nog niet genoeg van. Eén zin onthoud ik goed: Lucas 21:36: "Waakt en bidt te allen tijde, opdat gij aan al hetgeen geschieden zal, zult ontkomen en voor de Zoon des mensen zult verschijnen."

Om 15.00 uur bad ik thuis tot de Moeder Gods, opdat zij mij naar de Verlosser zou leiden.

Ik vroeg de Verlosser om Claude uit Luxemburg, die ik weliswaar nog niet persoonlijk ken, maar voor wie ik al veel heb gebeden.

Verlosser: "Hij is uitverkoren. Hij zal priester worden. Er moet veel voor hem gebeden worden. Ik zei: "Hij is zo aangevallen."

Verlosser: "Allen die uitverkoren zijn, worden blootgesteld aan zware beproevingen. Ik vroeg waarom.

Verlosser: "Mijn dochter, Satan wil overwinnaar zijn." Ik: "Is er hoop voor Claude?"

Verlosser: "Satan zal spoedig verslagen worden."

Ik: "Dan is er hoop. Heiland: "Ja, jullie kunnen hopen."

Ik: "Ja, Heiland, maar hij is nu aan het werk."

Verlosser: "Hij zal niet tevreden zijn met dit werk."

Toen vroeg ik de Heiland om de nieuwe student in Landershofen, Andreas. Fridolin had me aangeraden om voor hem te bidden.

Verlosser: "Dat zijn beproevingen die hij moet doorstaan." Ik:

"Van jou of van de onreine geest."

Verlosser: "Van de onreine geest. Want de onreine geest doet niets liever dan de priesters dwingen tot communie in de hand."

Ik vroeg waarom.

Verlosser: "Omdat de eerbied ontbreekt. Satan kent de zwakheden van de mensen." Ik: "Mag ik dat tegen Fridolin zeggen?"

Verlosser: "Daarom heb ik het je ook verteld."

Ik: "Dank u, mijn Heer en mijn God, ik zal het hem vertellen."

Ik heb Fridolin meteen gebeld en hem alles verteld. Hij heeft het toen opgeschreven. Toen zei hij: "Vreemd. Gisteren durfde ik niet te vragen of je de Heiland kon vragen of Claude uitverkoren is."

Ik wilde het weten en jij hebt het aan de Heiland gevraagd. Ik zei tegen hem dat dit voor mij een bevestiging was dat het juist was.

29-01-92 — woensdag

Ik bad in bed. Na een lang gebed zei ik tegen de Heiland dat ik een grote zondaar ben. Hoe dichterbij de Heiland ik kom, hoe meer ik me een grotere zondaar voel. Ik huilde en durfde aanvankelijk niet echt iets aan de Heiland te vragen. Maar toen vroeg ik voor mijn zoon of hij nog een kans heeft om priester te worden.

Verlosser: "Laat het maar aan mij over."

Toen vroeg ik of ik er überhaupt mee door moest gaan, dat ik de communiehelpers afwijs. Heiland: "Doe, mijn dochter, wat ik je tot nu toe heb gezegd."

Ik vroeg of ik stil moest zijn, zoals zuster Faustina. Verlosser: "Je hoeft niet stil te zijn, de tijd vraagt erom." Ik: "Ik begrijp niet dat de tijd erom vraagt."

Verlosser: "Mijn dochter, we hebben heel weinig tijd."

Dat was me weer onduidelijk en ik vroeg of dat ongeveer zo was als wanneer ik naar mijn werk ga en mijn best doe om sneller te zijn, zodat ik niet te laat kom.

Verlosser: "En ik wil jullie daar hebben waar ik jullie nodig heb." Ik:

"Maar de tijd is eeuwig."

Verlosser: "Voor mij."

Ik: "Dus dan hebben we maar heel weinig tijd. Heiland:

"Ja, mijn dochter."

Ik: "Wie kan er dan nog gered worden?" Heiland:

"Zeer weinigen. Ze weten allemaal wat ze doen."

Ik: "Maar je hebt aan het kruis gezegd: Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen."

Heiland: "Ze hebben allemaal de tijd gehad om te beseffen wat ze doen."

Ik: "Zoveel gruwelen en goddeloosheid. Ik zie de wereld in grote zonde. Verlosser: "En die kan ik niet meer opheffen."

Ik: "Heer, U zegt dat U de eeuwigheid hebt om te straffen."

Verlosser: "O, mijn dochter, die is overvol van gruweldaden."

Het was zo zwaar voor mij dat ik niet meer kon vragen en praten met de Verlosser. Dat moet ik eerst verwerken.

Ik: "O Heer, moet ik überhaupt naar een priester gaan?"

Verlosser: "Kun je dat nu?"

Ik zei: "Nee."

Verlosser: "Laat het maar aan mij over."

Ik was ongeveer 30 minuten met de Heiland verenigd. Ik kon echter niet veel schrijven, zoals ik graag had gewild. Dat is niet eenvoudig, men moet altijd zeer geconcentreerd zijn en de rust bewaren, zodat men de Heiland verder kan horen.

Vanmorgen heb ik van 6.40 uur tot 9.50 uur gebeden.

Om 11.00 uur ging ik naar de kerk in Rot. Direct voor het altaar van de Moeder Gods heb ik twee kaarsen aangestoken. Ik bad de Barmhartigheidsrozenkrans voor de hele wereld. De Smerteloze Rozenkrans had ik thuis al gebeden.

's Middags ging ik in het bos wandelen en bad daarbij meerdere rozenkransen voor vele intenties. Het was mooi weer en de zon scheen. Toen bleef ik staan, zong het Lourdes-Ave en plotseling waren er weer veel vogels die met mij floten en zongen.

Het was heel mooi. Omdat ik toch langs de begraafplaats kwam, ging ik naar het graf van pastoor Köstl en bad daar.

's Avonds woonde ik de Heilige Mis bij in de Rochuskapel in Mingolsheim. Ik huilde tijdens de rozenkrans voor de Heilige Mis, tijdens de Heilige Mis en daarna. Ik kon mijn tranen niet bedwingen, alsof iemand met mij mee huilde.

30-01-92 — donderdag

Ik bad ongeveer een uur in bed. Toen verenigde ik me met de Heiland en huilde weer. Daarom vroeg ik de Heiland naar gisteren, toen ik zo veel huilde in de Rochuskapel.

Verlosser: "Jouw Jezus huilt met je mee, om de toestand in de wereld." Er was stilte en een diepe rust. Ik zei tegen de Verlosser:

"Je spreekt te weinig tegen mij."

Verlosser: "Een God die liefheeft, spreekt

weinig." Ik: "Maar ik hoor je niet zo goed."

Verlosser: "Maar je hebt het begrepen." Ik:

"Ja."

Gisteren knielde ik alleen bij de communiebank en vroeg daarom voor de mensen die de Heilige Communie staand ontvangen.

Verlosser: "Met het staan en knielen bij de Heilige Communie is het zo, zoals iedereen mij eert."

Ik: "Als de gelovigen staan, eren ze je dan?"

Verlosser: "Nee. Dat is hoogmoed."

Ik: "Maar de priesters, als ze elkaar de Heilige Communie geven, staan ze."

Verlosser: "Een priester is een tweede Christus, hem moet men eer betonen. Een priester die in de genade van God is, zal niemand dwingen om op te staan bij het ontvangen van de Heilige Communie."

Verlosser: "De onreine geest kan niemand dwingen, alleen als de mens hem zijn wil geeft."

Verlosser: "Zeg tegen de mensen dat ze elke dag moeten bidden: 'Heer, bevrijd ons van de vrees voor mensen. Want bijna iedereen is eraan ten prooi gevallen.'"

Ik: "Wat is belangrijk dat ik moet weten over de vrees voor mensen?"

Heiland: "Vrees voor mensen wordt altijd veroorzaakt door Satan."

Ik: "Maar wij zijn toch kinderen van God en geen kinderen van Satan."

Verlosser: "Daarom moet men eerbied hebben voor God en niet voor Satan."

Verlosser: "Hoe weinig bidden de mensen: 'Heer, schenk ons de gave van het onderscheiden van de geesten.'"

Ik: "Dus moet men toch om alles vragen."

Verlosser: "Ja, mijn dochter. Mensenvrees is een groot kwaad dat mensen kan treffen."

Ik: "Kan mensenvrees de mensen naar de hel leiden?" Verlosser:

"JA."

Ik: "Zullen de priesters dat geloven?"

Heiland: "Slechts enkelen."

De hele tijd voelde ik een warmte en rust, een bijzondere stilte in mij. Het is een heel mooi gevoel en je denkt dat je losstaat van alles wat werelds is. Ik dank U, mijn Heer. Op zo'n moment geloof ik bijzonder diep. In deze momenten van vereniging heb ik geen greintje twijfel en geen gevoel dat er iets met mij niet in orde zou kunnen zijn. Waarom zou het niet altijd zo kunnen blijven? Waarom komen er altijd deze voortdurende verleidingen op mij af?", zei ik tegen de Verlosser

Verlosser: "Daar word je pas in de hemel van

bevrijd." Ik: "Bedoel je in het paradijs?"

Verlosser: "Ja, ja, je hebt het geraden."

Ik: "Ik houd van U, mijn Heer en mijn God, met heel mijn hart, met mijn hele wezen. Verlosser: "Ik houd ook van jou, mijn dochter, ga heen in vrede."

Van 9.00 tot 11.00 uur heb ik veel gebeden gebeden en de Heilige-Geest-rozenkrans. Daarna was ik ongeveer 30 minuten verenigd met de Heiland. Ik moet nog vermelden dat ik vannacht tussen 2.00 en 3.00 uur de Smerteloze Rozenkrans, de Wondenrozenkrans en de litanie van het Heilig Kostbaar Bloed heb gebeden.

's Middags in het bos heb ik nog twee rozenkransen in het Latijn gebeden en andere gebeden. Na de eerste rozenkrans hebben de vogels weer mooi met mij meegezongen, het Ave van Lourdes.

Ik bid al enkele dagen voor pater Lesch, die ik in de Rochuskapel heb leren kennen. Een kracht trok me om naar hem toe te gaan en met hem te spreken. Toen ik terugkwam uit het bos, ging ik naar het beeld van de Moeder Gods en bad daar, daarna ging ik naar het kruis van Jezus en bad kort.

Vervolgens verenigde ik me met de Verlosser. Ik was een beetje ongeduldig en lette niet goed op mijn ziel.

Hoewel ik ook een stilte in mij vond, gebeurde het volgende:

Ik vroeg de Verlosser of ik naar pater Lesch moest gaan, of het de wil van de Verlosser was en of de pater met mij zou spreken.

Toen klonk de stem. "Wat wil je bij die priester?"

Ik zei aarzelend: "Biechten, en praten over wat je me de afgelopen dagen hebt verteld.

De stem: "Je hoeft niet naar hem toe te gaan. Blijf vandaag thuis."

Ik was eerst verbaasd, dacht erover na en herhaalde voor mezelf de woorden "blijf vandaag thuis", en dacht: wat moet dat nou, de Heiland wil me vandaag toch in de kerk hebben.

Ik kreeg twijfels en sloeg een kruis. Toen verenigde ik me weer met de Verlosser. Toen hoorde ik:

"Herken je nu mijn stem?"

In gedachten zei ik tegen mezelf: "Niet zo goed."

Toen hoorde ik: "Ga naar de priester. Hij zal met je spreken."

Ik zei tegen de Verlosser: "Dan moet ik opletten of de onreine geest tegen mij heeft gesproken en dat heb ik toen in het dagboek opgeschreven.

Verlosser: "Het klopt allemaal tot nu toe. Dan had ik je daar al op gewezen."

Daarna ging ik gerustgesteld naar pater Lesch. Ik sprak van ongeveer 17.30 tot 18.30 uur met hem.

Hij heeft me verteld wat ik moet weten en wat me ook heeft geholpen. Pater Lesch komt uit het Saarland en is missionaris in Afrika, momenteel op kuur in Mingolsheim. Hij heeft aandachtig naar me geluisterd en zei dat ik naar de stem moest blijven luisteren en alles absoluut moest opschrijven, omdat de Heiland sommige dingen wil herhalen. Tot slot heb ik bij hem gebiecht. Ik zei hem dat, ook al zijn het dagelijkse zonden, ze me toch belasten en dat ik helemaal rein wilde zijn. Daarna ging ik naar de kapel, bad vier staties van de kruisweg en daarna samen met de gelovigen de rozenkrans: pater Lesch celebreerde de heilige mis. Het was heel mooi.

31-01-92 — vrijdag

Ik heb meer dan een uur in bed gebeden. Toen ik de smartelijke rozenkrans had gebeden, heb ik geestelijk de communie ontvangen. Ik vroeg de Verlosser: Was het gisteren een demon die eerst met mij sprak?

Verlosser: "Ja."

Ik: "En welke was het?"

Verlosser: "De duivel Lucifer. Ik heb toegestaan dat je op de proef werd gesteld."

Verlosser: "Zo misleidt hij bijna alle mensen."

Ik dacht nog eens terug aan gisteren en aan de stem van de demon. Er was geen zachtheid in die stem, zoals bij de Verlosser, maar het was een bevelende, scherpe stem.

Toen zei ik tegen de Verlosser: "Ik heb toch tegen u gesproken, waarom kan hij dan tegen mij spreken?"

Verlosser: "Ik heb het toegestaan, anders mag hij dat niet doen."

Men moet altijd waakzaam blijven, want zoals de Heiland heeft gezegd, zo misleidt hij bijna alle mensen.

Ik: "Ik heb gisteren ongeveer een uur met pater Lesch gepraat. Had dat zin?" Verlosser: "Ja, dat heeft zin, een grote zin voor hem."

Op dit moment heb ik pijn in mijn rechterhand en mijn rechtervoet, op de plaatsen waar de Heiland met spijkers werd doorboord. Dat is al vaker voorgekomen, soms minder, soms meer. Soms zou ik het uitschreeuwen van de pijn.

Ik vroeg de Verlosser wat dat te betekenen had.

Verlosser: "Dat is de Satan. Maar de grote pijn neem ik van je weg."

Als ik bij deze pijn bid: "Ik offer deze pijn op voor de redding van vele zielen" of "Mogen massa's zielen zich hierdoor bekeren", dan was de pijn vaak weg. Hetzelfde geldt voor mijn hoofdpijn. Als ik bid en mijn hoofdpijn verenig met het lijden van Jezus voor de bekering van de zondaars, dan verdwijnt de hoofdpijn. Sinds mijn doop acht jaar geleden heb ik geen tabletten meer nodig gehad. In plaats daarvan gebruik ik nu veel goed gewijd wijwater, gewijd zout om mee te koken en gewijde kaarsen. Goed gewijd betekent: volgens de oude ritus in het Latijn gewijd voor het heil van lichaam en ziel.

Bij de oude ritus wordt ook het exorcisme gebeden over de gewijde voorwerpen. Dit gebed is bijzonder belangrijk in onze tijd. En in het gewijde water komt nog gewijd zout, dat doen de moderne priesters niet meer.

Pater Gebhard Heyder wijdt zoals het hoort. Hij neemt ook de nodige tijd voor het wijden. Ik dank God dat ik dat nog mocht meemaken.

Na een uur gebed verenigde ik mij met de Verlosser en vroeg hem welke zielen in de modder waren. Want ik herinnerde me dat de Verlosser mij vroeger had gezegd dat ik moest bidden voor degenen die in de modder zijn. Ik had al vijf priesters gevraagd wat dat betekende, en iedereen zei iets anders.

Verlosser: "Schrijf het op. De zielen die onwaardig de communie ontvangen, zitten in de modder." (Modder is zonde.)

Verlosser: "De modder walgt mij."

Ik: "Welke zielen communiceren onwaardig?" Verlosser: "Degenen die de eer van God verachten!"

Verlosser: "In de modder zijn degenen die slechts 1-2 keer per jaar de boetedienst bijwonen en niet ter biecht gaan. Alle priesters die (alleen) handcommunie toedienen, zitten in de modder. De gelovigen nemen de Heilige Hostie in de hand, zij zijn medeschuldig, want zij hebben geen eerbied voor God."

Ik: "Dan had pater Gebhard Heyder gelijk, hij heeft mij gezegd dat degenen in de modder zitten die onwaardig communiceren, de andere priesters hebben iets anders gezegd. Mijn plaatselijke priester, pastoor Vogt, geloofde niet wat pater Gebhard Heyder zei." Verlosser: "Hebben ze mij geloofd?"

Ik moet opschrijven: het is interessant dat de vier andere priesters die ik nog heb gevraagd, naast de mondcommunie ook de handcommunie uitreiken.

Pater Gebhard Heyder heeft nog nooit een heilige communie in de hand gegeven, dus alleen mondcommunie uitgedeeld, zoals het hoort. Ik ken nog meer priesters die alleen mondcommunie uitdelen. Godzijdank dat er nog priesters zijn die geen handcommunie uitdelen.

Verlosser: "Bid dat deze modder uit de kerk wordt verwijderd." Ik: "Ach

Verlosser, hoe weinigen nemen de communie in de mond.

Verlosser: "En hoe weinigen zijn er op de smalle weg die naar mij leidt.

De brede weg is overvol. Op dit moment zijn er meer zondaars in de kerk dan erbuiten."

Mijn Heer en mijn God, ik kan niet meer schrijven.

Het is me te zwaar en het voelt alsof deze zonde op mij drukt. Ik huil, het is bitter zwaar voor mij.

Ik: "Wie zal mij geloven?"

Verlosser: "Maak je geen zorgen over wie je zal geloven. Dat is mijn probleem."

Ik: "Dank U, mijn Heer en mijn God, ik doe wat U mij hebt opgedragen en wat ik maar kan doen."

Daarna bad ik voor iedereen die de communie in de hand ontvangt, opdat God hen zou vergeven en hen een diep berouw zou schenken en een eerbied voor God in hen zou wekken. Ik bad voor de mensen, opdat zij allen het licht zouden ontvangen en zouden inzien dat dit een belediging van God is. Daarna ontving ik vele genaden. Ik voelde een warmte in mijn hart, een diepe vrede, en de last die ik daarnet nog had, was verdwenen.

Ik: "Ik dank U, mijn Heer en mijn God. U geeft en U neemt." Toen bad ik nog even innig, en de Heiland zei: "Ga heen in vrede."

Met veel vreugde las ik daarna nog een uur in een goed boek.

11.50 uur: Ik ging naar de dokter. Toen ik in de wachtkamer zat, hoorde ik de innerlijke stem: "Bid."

Eerst voelde ik bij een vrouw de onreine geest, daarna nog bij twee mannen. Ik kreeg innerlijke aanvallen en bad voor hen. Toen kreeg ik hoofdpijn, die steeds erger werd. De doktersassistente was me vergeten en gaf voorrang aan andere patiënten. Ik offerde dit geduld op voor priesters die de Heilige Communie snel uitreiken. Er gingen ongeveer 45 minuten voorbij, toen kwam de doktersassistente en verontschuldigde zich omdat ze me was vergeten.

Ik zei tegen haar: "Nee, u bent me niet vergeten, dat was Gods wil. Want ik heb voor de patiënten gebeden, daar zaten demonen in.

Toen ik bij de dokter zat, begonnen we over God te praten. Mijn hoofdpijn werd erger en ik dacht dat mijn hoofd zo zou barsten. Ik zei tegen de dokter dat dit boetedoening was en dat ik dit opofferde voor de bekering van de zondaars en voor de redding van de zielen.

De dokter zei dat hij zoiets niet zou doen. Hij heeft mijn bloeddruk gemeten en zei: "Dat durf ik helemaal niet te zeggen.

Ik vroeg: 'Hoeveel?

Mijn bloeddruk was 180/90.

Mijn hoofd was helemaal rood en ik had heel erge hoofdpijn.

De dokter schreef me iets voor tegen de hoge bloeddruk. Ik ging naar huis en ging in bed liggen.

Thuis werd de pijn nog erger. Met die hoofdpijn bad ik de kruisweg en daarna de overdenking over de zeven laatste woorden van Jezus.

Om 15.00 uur verdween de pijn. Ik had echter geen medicijnen ingenomen. Daarna was ik behoorlijk krachteloos, en om 15.30 uur stond ik weer op, alsof er niets aan de hand was. De pijn was helemaal verdwenen.

's Avonds woonde ik de Heilige Mis bij in Rot. Na de Heilige Communie vroeg ik de Verlosser: "Alstublieft Verlosser, zeg het mij, waren dat vanmiddag tussen 12.00 en 15.00 uur verzoeningspijn die U mij gegeven hebt?"

Verlosser: "Ja."

Ik zei vragend dat dit niet de eerste keer was. Heiland: "Nee. "Wil je het nog een keer?"

Ik: "Ja, als daarmee de zielen gered kunnen worden. Maar

Heiland, je weet hoeveel ik aankan.

01-02-92 — zaterdag

7.15 uur tijdens de heilige mis in Waghäusel.

's Middags verenigde ik me met de Heiland en vroeg naar het "Eeuwige Licht", omdat het in Rot in de kerk was gedooft. Ik was in Rot in de kerk en kon het niet verdragen dat het Eeuwige Licht was gedooft. Ik had daardoor innerlijke kwelling en kon niet bidden. Ik vroeg de Heiland of het juist was om iemand te roepen die het zou aansteken.

Verlosser: "Je hebt dat heel goed gedaan."

Ik vroeg de Heiland verder of ik naar dominee Vogt moest gaan om met hem over de zorgen van Jezus te praten?

Verlosser: "Wacht nog even af."

Ik: "Dat betekent dat ik voor hem moet bidden." Verlosser: "Zo is het."

17.10 uur: Ik kwam thuis en bad meteen ongeveer 30 minuten voor dominee Vogt. Meteen daarna kreeg ik aanvallen op mijn ziel. Ik heb toen nog een uur ononderbroken doorgebeden. Mijn man was bij me, maar hij was innerlijk ontevreden, onrustig en boos. Alles stoorde hem.

Ik wist dat de onreine geesten weer terug waren en heb nog meer gebeden.

Daarna kwam er bezoek. Deze bezoeker wist niet eens of hij gedooft was, want zijn vader behoorde tot de hogere militairen van het Servische, communistische leger.

Het viel me erg zwaar, ik heb mezelf vaak vernederd en geprobeerd hem te helpen met zijn problemen.

Van binnen dacht ik dat het hele Servische leger op mij afkwam. In die tijd kon ik ook niet met mijn man praten, dus bleef ik bidden totdat het leger van de onreine geesten weer weg was en de sfeer verbeterde.

02-02-92 - zondag — Maria-Lichtmis

Ik heb ongeveer een uur gebeden. Ik vertelde de Verlosser dat het me was opgevallen dat wanneer ik voor de priesters bid, ik dan extra aangevallen word.

Verlosser: "Het kost veel kracht om een goede priester te hebben, om met de duivel te strijden. Je hebt veel voor je priester gebeden. Vergeet niet dat een goede priester een tweede Jezus is. En voor een tweede Jezus moet er veel gebeden worden."

Ik: "Ik voel dat de onreine geesten ook over mijn man gaan om mij in verleiding te brengen.

Verlosser: "Hij moet meer bidden."

Ik: "Maar deze strijd met mijn man duurde gisteren ongeveer drie uur aan één stuk door. Verlosser: "Satan is woedend omdat je hem veel zielen afneemt."

Ik: "Ik ben niet bang om met hem te strijden." Verlosser:

"Die angst heb ik bij je weggenomen."

Ik: "Ik stop niet met vechten, omdat ik van je houd, want alle zielen zijn van jou." Verlosser: "Dat klopt. Maar Satan wil ze ook hebben."

Ik: "Dan zal de strijd voortdurend zijn?"

Verlosser: "Ja, totdat de laatste cent is betaald." Ik: "Ik begrijp er niets van."

Verlosser: "Totdat de laatste zonde is geboet."

Ik: "Ach Heiland, moet ik niets meer schrijven?"

Verlosser: "Jawel, schrijf, de mensen moeten heel veel bidden, zonder ophouden. De zonde weegt zwaarder dan het goede. De mensen bevinden zich in grote modder. De modder dreigt de mensheid te verstikken."

Ik kan nu niet meer schrijven, want ik vind het moeilijk om dit alles op te schrijven.

Ik dank U, mijn Heer en God, ik houd van U en houd ook van U voor hen die U niet liefhebben. Ik wil U altijd aanbidden en prijzen voor hen die dat niet doen.

Mijn Heer, ik leg alles wat op mij afkomt via het onbevleete hart van Maria in Uw handen.

03-02-92 - Maandag

Ik vroeg de Verlosser of ik mijn dagboek goed schrijf.

Verlosser: "Wees er zeker van dat wat je hebt geschreven juist is. De onreine geest zal altijd proberen je van de waarheid af te brengen."

Ik: "Schenk ook de anderen genade."

Verlosser: "Als ze die aannemen."

(Ik dacht aan mijn man en aan de mensen die kwalen hebben). Ik: "Wat bevat je niet aan onze gebedsgroep?"

Verlosser: "De nederigheid ontbreekt, er is nog zoveel trots." Ik: "En moet ik dat tegen hen zeggen?"

Verlosser: "Je moet het hen zeggen. Ze mogen hun hart niet sluiten, anders kan ik hun de genade niet geven."

Ik: "Waar komt dat door?"

Verlosser: "Er moet vroom gebeden worden. Het gebed moet uit het hart komen en niet alleen uit de mond."

Ik: "Wat kun je ons zeggen over de biecht?"

Verlosser: "Er moet meer berouw zijn. Het voornemen ontbreekt meestal. Blijf mij trouw.

Verlosser: "Bid meer dan tot nu toe."

Ik: "Heiland, er zullen zeker sommigen zijn die niet geloven wat ik hen heb gezegd." Heiland: "Jij hebt het gezegd, dat is genoeg."

Ik: "Hoe moet ik dat opvatten, dat het genoeg is?"

Verlosser: "Wie oren heeft, die hore."

Ik bleef vurig bidden, vooral voor mijn gebedsgroep, opdat het beter met hen zou gaan. In totaal heb ik ongeveer anderhalf uur gebeden.

's Avonds woonde ik de heilige mis bij in Rot.

Daarna was er om 20.00 uur onze gebedsgroep en vertelde ik wat de Heiland had gezegd. Er werd die avond veel mooier en eerbiediger gebeden dan anders.

Na de gebedsgroep heb ik het ook aan pastoor Dochart verteld. Hij heeft er echter geen commentaar op gegeven.

04-02-92 — Dinsdag

Vroeg in de ochtend was ik ongeveer twee uur in gebed verzonken. Gisteravond in de gebedsgroep communiceerde ik geestelijk, daarvoor was ik in de heilige mis in Rot en communiceerde ik sacramentaal. Ik vroeg de Heiland of Hij gisteravond, toen ik geestelijk communiceerde, niet bij mij was.

Verlosser: "Ik was bij je."

Ik: "Waarom klopte mijn hart zo hard? Heer, U spreekt niet tot mij."

Verlosser: "Uw Heer spreekt wanneer Hij wil."

De Heiland zweeg.

Ik huilde en zei: "Hoe kan er een niets zijn zonder God?"

Toch voel ik een rust en vrede. Ik ben niet alleen, de Heer is bij mij, maar Hij zwijgt. Normaal gesproken kan ik me niet voorstellen dat God slaapt.

Toen voelde ik een bijzonder aangename rust. Ik voelde me vrij van alles en ik zou zo urenlang kunnen blijven, omdat ik geloof dat U bij mij bent, Heer.

De twijfels die ik had, heeft de Heer bij mij weggenomen. Er was niets meer. Ik dank U, mijn Heer en mijn God, het was alsof mijn ziel genezen was van de pijn van gisteren, want ik leed vanwege de modder in de kerk. Ik voelde me als een klein kind dat de Vader in zijn armen houdt en dat aan zijn borst rust. Het kind wordt door de Vader bemind en die liefde is genoeg voor het kind en het blijft rusten in zijn armen.

Hoe snel is het kwaad er toch. Even later hoorde ik een stem:

"Ben je nu verenigd?"

Ik zei "Ja", maar ik geloof dat dat niet de stem van mijn Heer is, de stem van mijn Heer klinkt anders. Ik hoorde de stem ook niet echt vanuit het diepst van mijn hart, zoals anders. Mogelijk was het weer de praatjesmaker, de onreine geest, die aan het werk was, die me alleen maar in verwarring wil brengen.

Dus heb ik weer gebeden om hem te verjagen, anders raak ik hem niet kwijt.

Want hij wil me alleen maar in onrust, verwarring en twijfel brengen, het is slechts de onreine geest. 's Avonds in Rot in de kerk bij de rozenkrans en de Heilige Mis.

05-02-92 — woensdag

Ik had me geërgerd omdat een priester tijdens het biechtgesprek met mij die starende blik in zijn ogen had. Het was weerzinwekkend om in zijn ogen te kijken. Zoiets heb ik bij pater Gebhard Heyder nog niet meegemaakt. Daarover heb ik de Heiland gevraagd.

Verlosser: "Het was een onreine geest die probeert je vaste geloof te vernietigen." Ik: "Weet de priester wat hij met zijn ogen doet?"

Verlosser: "Ja, dat weet hij. Dat zijn beproevingen die je ziel voelt en waartegen ze zich verzet." Die starende blik heb ik al drie keer meegemaakt.

Ik: "Waarom doet hij dat?"

Verlosser: "Omdat hij het bovennatuurlijke geloof mist. Zeer weinig priesters hebben het bovennatuurlijke geloof."

Deze priester gelooft mij niet wat betreft de excommunicatie. Mijn man ook niet. Ik: "Wat moet ik tegen hen zeggen als ze het niet geloven?"

Verlosser: "Het beste is om te zwijgen."

Ik: "Wat bereik ik daarmee, als ik zwijg?" Verlosser:

"Nederigheid."

Ik sprak nog een hele tijd innig met de Heiland. Toen zei ik tegen de Heiland: "Ik verafschuw het wereldse."

Verlosser: "Schrijf dat op."

Ik: "Wat hebben we toch weinig tijd om ons voor te bereiden op het hemelse leven. Wat ben ik blij dat ik de televisie uit de woning heb gegooid. Mijn Heer en mijn God, ik kan U daar niet genoeg voor bedanken.

07-02-92 - Vrijdag

Op deze dag was ik thuis. Van 7.00 tot 8.30 uur heb ik gebeden. Ik vroeg de Verlosser of ik weer boetedoening zou moeten ondergaan."

Verlosser: "Je zult weer boetedoeningen hebben."

Ik: "Ik zal ze opofferen opdat de pastoor vóór de heilige mis samen met de gelovigen de rozenkrans bidt, zoals de Verlosser dat wenst. En opdat de pastoor alleen nog mondcommunie uitreikt, en dat de leken geen heilige communie meer uitreiken.

Bovendien offer ik deze lijden nog op, opdat de priester bevrijd wordt van mensenvrees en ik vraag U, lieve Heiland, dat hij nederigheid verkrijgt.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter. Boete voor allen die Mij in jouw plaats beledigen en die de Heilige Communie zonder eerbied ontvangen."

Ik: "Ik smeeek U, mijn Heer en mijn God, schenk mij vele genaden, opdat ik de lijden kan verdragen die U mij geeft. Ik zal deze lijden aanvaarden, ook uit grote liefde voor U, mijn Heer en mijn God, en voor de redding van de zielen die zich op de brede weg bevinden.

Mijn Heer en mijn God, maar Uw wil geschiede. Verlosser:

"Doe, mijn dochter, zoals je hebt geschreven."

Ik: "Ik dank U, mijn Heer en God, bij voorbaat voor de lijden die U mij zult geven. Met U lijden, daar ben ik toe bereid, want U weet beter wat ik kan verdragen.

Ik zei tegen de Verlosser dat ik in zijn hart wilde blijven en smeekte de Verlosser enkele minuten lang onophoudelijk: "Mijn Verlosser, vergeving, genade en barmhartigheid voor mij en voor de hele wereld.

Uit mezelf kan ik niets doen, maar met U kan ik alles. Tot 10.40

las ik weer in een goed boek.

08-02-92 — zaterdag

Ik woonde de Heilige Mis bij in Waghäusel. Het beviel me helemaal niet hoe pater Werner Egon de mis opdroeg, hij heeft zelfs geen voorbeden gebeden.

Van 16.20 tot 17.50 uur heb ik ononderbroken gekniel en alleen voor pastoor Vogt vier rozenkransen gebeden en nog andere gebeden.

Deze tijd heb ik graag voor hem opgeofferd, want daarvoor heb ik ook de genade ontvangen. Het is genoeg als God ziet hoeveel ik voor pastoor Vogt bid. Ik weet dat ik niet zo van hem zal houden als ik van Christus houd, maar ik zou het wel willen, want hij is de tweede Christus, en ik ben me ervan bewust dat hij een grote verantwoordelijkheid heeft voor de zielen die God hem toevertrouwt. Daarom zeg ik dat men niet genoeg kan bidden voor de priesters, want een priester die in de genade van God leeft, kan vele zielen waarschuwen voor de afgrond van de hel en hen naar het paradijs leiden.

09-02-92 - Zondag

Van 6.30 tot 8.00 uur: Ik heb ongeveer een uur gebeden en ongeveer 30 minuten was ik verenigd met de Verlosser.

Verlosser: "Op dit moment heerst Satan over de harten." Ik: "Maar jij bent de Koning van alle harten."

Verlosser: "Bijna iedereen sluit zijn hart voor mij." Ik: "Heb ik het goed opgeschreven?" Verlosser: "Je hebt het voor mij geschreven."

Ik: "Verlosser, om welke reden sluiten zij hun harten af?"

Verlosser: "Uit trots, gebrek aan liefde voor mij, haat en omdat ze niet willen terugkeren van de brede weg."

Ik: "Verlosser, toen ik daarnet huilde, toen ik 'Avertere, avertere' zei, wat u

Don Bosco hebt gezegd en wat betekent: het leven veranderen, stroomden de tranen uit mijn ogen, als parels en in een snel tempo. Het was heel bovennatuurlijk en ik werd vervuld van eerbied. Heiland: "Ja, het waren ook mijn tranen."

Ik: "Ik heb een goede zielbegeleider nodig. Ja, ik heb jou, maar ik heb ook een priester nodig."

Verlosser: "Je kunt nog niet naar pastoor Vogt gaan. Wacht tot de juiste tijd daar is."

Ik: Heiland, gisteren heb ik vier rozenkransen voor hem gebeden (pastoor Vogt), heeft dat effect gehad?"

Verlosser: "Ja, het heeft bij hem gewerkt."

Ik: "Heiland, pastoor Vogt denkt dat ik over mezelf spreek. Heiland: "Zo denken jullie allemaal, maar zonder Mij kunnen jullie niets doen."

Verlosser: "Hoeveel nederigheid hebben jullie nog nodig om jullie schuld te erkennen? Bid, mijn dochter, bid veel."

Ik woonde de Heilige Mis in Rood bij.

Vanaf 13.00 uur bad ik de rozenkrans voor pastoor Vogt. Ik was blij toen ik zag dat hij geknield voor het Allerheiligste de Hart-van-Jezus-devotie bad. Ik bad dat hij een voorbeeld zou zijn voor alle priesters in de omliggende dorpen. Ik wens priesters, zodat ik in hen alleen Jezus zie, en zulke priesters moet men afsmecken. Want onze God heeft overvloedige genade, als we er maar om vragen. Ik geloof dat pastoor Vogt een geliefde priester is, als hij Gods wil vervult.

Er zullen dagen komen waarop hij mij beter begrijpt dan nu. Ik zal nooit ophouden voor hem te bidden. 14.30 uur. Een zekere heer Pavar heeft gebeld vanuit Zwitserland. Hij belt af en toe. We sterken elkaar in het geloof. Ik heb hem in Jeruzalem leren kennen. Hij was de enige van de pelgrimsgroep die naar mij luisterde. De andere Kroaten met de priesters lachten mij uit, bespotten mij, ik voelde me alleen, alsof ik door iedereen in de steek was gelaten.

Toen we in Jeruzalem naar Masada liepen, bad ik meerdere rozenkransen voor de pelgrimsgroep en voor de priesters. Iedereen kreeg hoofdpijn en ik voelde me zo licht dat ik de berg nog een keer had kunnen beklimmen. Daardoor heb ik veel genade ontvangen. De heer Pavar uit Zwitserland was de enige van de groep die geloofde in mijn bekering in Medjugorje.

17.00 - 18.00 uur Ik las eerst een boek van zuster Faustina. Na een uur verlangde ik ernaar om me met de Verlosser te verenigen. Ik bad innig tot de Heer. Maar er kwamen ook beproevingen op mij af. Ik huilde bitter en dacht dat ik iets verkeerd had gedaan. Daarna kreeg ik echter vrede. Ik vroeg de Verlosser om mij nogmaals iets te zeggen over de mondcommunie en beloofde Hem te geloven.

Verlosser: "Ik wil mondcommunie in de knieën en in eerbied, door de gewijde handen van de priester."

Toen vroeg ik naar de misdienaars; ik dacht dat zij, omdat zij misdienaar zijn, voorrechten bij God zouden hebben. Verlosser: "Dat geldt ook voor de misdienaars."

Ik: "Dat betekent dat pastoor Vogt het niet goed doet?"

Verlosser: "Ja."

Ik: "Moet ik hem dat zeggen, Heiland?"

Verlosser: "Daar wacht ik al de hele tijd op."

Ik: "En als ik het hem vertel, zal hij dan luisteren naar wat de andere priesters zeggen en doen?"

Verlosser: "Hij zal het niet doen zoals de andere priesters, maar de bisschoppen eisen het van hem."

Verlosser: "De hoogste bisschop is de Heilige Vader, naar hem moet hij luisteren."

Ik: "O, Heiland, ik zal er alles aan doen dat U niet beledigd en onteerd wordt. Schenk mij de genade en zeg mij een woord, ik luister."

Verlosser: "Blijf zo doorgaan, mijn dochter."

Rond 19.00 uur belde Maria uit Augsburg. Ik zei tegen haar dat ze naar haar man terugkeren en Gods wil vervullen. Ooit werd er in het tijdschrift "Frau im Spiegel" een verslag over mij gepubliceerd. Maria uit Augsburg las het, schreef me daarop en bezocht me. Ze werd een ijverige christin. Destijds had de Heiland me na de Heilige Communie gezegd dat ze naar haar man moest terugkeren. Tot op heden heeft ze dat nog niet gedaan.

Vandaag, na de Heilige Communie, vroeg ik de Heiland of pacifisme juist was, want Fridolin had gebeld en verteld dat Josef een pacifist was en dat hij niet precies wist of dat juist was. Heiland: "Mijn dochter, pacifisme is juist – iedereen mag zich ook verdedigen."

Dat heb ik niet helemaal begrepen, want ik weet niet precies wat pacifisme betekent.

10-02-92 - Maandag

10.00 uur in de dokterskamer:

Heiland: "Vraag me wat je aankunt." Ik: "Ik ben zo onbekwaam."

Heiland: "Je hebt mij, je hoeft mij alleen maar aan de anderen te schenken. Elk woord van mij is mijn leven, en in degenen aan wie je het woord geeft, leeft het.

Ik: "O mijn God, hoe belangrijk is het dan om over U te spreken. Nu begrijp ik meer wanneer ik bij het Angelus bid: Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond.

Het is weer dat onbegrijpelijke voor een mens.

Ik: "Ik begrijp nu, als je me zegt dat ik alleen moet vragen wat ik aankan.

Ik heb twee patiënten aangesproken over het geloof en dat ze moeten gaan biechten. Ik vroeg de Verlosser of dat wel juist was.

Verlosser: "Dat was juist, ga zo door." Verlosser:

"Heb mij veel lief, mijn dochter."

Ik: "Maar ik kan je alleen liefhebben met jouw liefde, hoe moet ik dat begrijpen?"

Verlosser: "Heb de anderen lief alsof je mij liefhebt."

Ik: "Dus je wilt in de andere zielen bemind worden. Ik vraag je, Heiland, om de genade dat ik de anderen kan liefhebben zoals ik jou liefheb."

Ik zei tegen de Heiland dat het me pijn doet als de anderen Hem afwijzen.

Verlosser: "Deze pijn is mijn pijn, die jij voelt. Schenk de patiënten meer liefde."

12.45 uur in de kapel van de kliniek: Tijdens de vereniging met de Verlosser vroeg ik hem of protestanten ook moeten biechten.

Verlosser: "Ja."

Ik: "Maar zij houden niet van de Heilige

Vader." Verlosser: "Dan houden zij niet van mij."

Ik vroeg dit omdat velen al hadden geantwoord, toen ik hen zei dat ze moesten biechten, dat ze protestants waren en daarom niet hoefden te biechten.

's Avonds in de heilige mis in Rot.

20.00 uur — Gebedsgroep. Er waren zoveel mensen dat sommigen weer zijn weggegaan. Een half uur lang heb ik verteld wat de Heiland tegen mij zegt. Ik had me niet voorbereid. Maar als de Heilige Geest de woorden geeft, dan moet men ze uitspreken. Een vrouw van de gebedsgroep stelde mij de vraag, ze zei dat de Heilige Vader de Heilige Communie ook in de handen geeft.

Ik antwoordde haar: "De Heilige Vader was hiertoe gedwongen, omdat de mensen een vrije wil hebben en de bisschoppen het hebben goedgekeurd en omdat de vrijmetselaars ook in het Vaticaan zijn.

11-02-02 — Dinsdag

Ik vroeg de Verlosser of het juist was wat ik gisteren tegen de vrouw had gezegd, over de communie in de hand en de Heilige Vader.

Verlosser: "Je hebt juist geantwoord."

12.20 uur in de kapel in de kerk. Heiland:

"Je moet alleen naar mij luisteren."

Ik: "Mijn man zei dat ik gisteren te lang heb gesproken in de gebedsgroep. Heiland:

"Kan iemand mij tegenhouden als ik spreek?"

Om 10.40 uur had ik de Heiland nog gevraagd of ik het pacifisme goed begrepen had.

Verlosser: "Schrijf op, mijn dochter, pacifisme is juist. Iedereen mag zich verdedigen." Ik:

"Kun je daar nog iets over zeggen?"

Verlosser: "Jullie hebben de Bijbel."

Ik: "Verlosser, zou je het in mijn plaats ook vragen?" Verlosser: "Je mag het mij vragen, het is zo juist, mijn dochter."

12-02-92 - woensdag

Ik woonde de Heilige Mis bij in de Rochuskapel. Zoals altijd bad ik voor de Heilige Mis de rozenkrans. Ik bad ook voor de priester die de Heilige Mis zou opdragen.

Ik zag deze pater voor de tweede keer. Ik vond het niet prettig toen hij de eerste keer de Heilige Mis opdroeg en vandaag, bij de tweede keer, vierde hij de consecratie zo snel en aan het einde van de Heilige Mis boog hij zich naar het altaar en niet naar het tabernakel. Ik vroeg de Heiland: "Wat is nu juist?"

Verlosser: "Naar het tabernakel."

Ik: "Moet ik hem dat zeggen, Heiland?"

Heiland: "Als je dat wilt."

Ik bad eerst voor de pater en ging toen naar hem toe. Toen ik bij de poort aanklopte, vroeg ik of ik hem kon spreken. Tijdens ons gesprek, nadat ik hem had verteld wat er verkeerd was, begon hij zich meteen te verdedigen en zei dat hij professor was.

Ik zei tegen hem dat het me toen allemaal duidelijk was.

Eerst zei ik hem dat hij de consecratie heel snel had gebeden, waarop hij zei dat de anderen dat ook zo zouden doen. Daarop antwoordde ik hem dat men de Heiland meer moest gehoorzamen dan de mensen. Ik legde hem uit dat ik hem wilde helpen en dat ik de Heiland na de Heilige Mis had gevraagd waarom hij zich naar het altaar had gebogen om afscheid te nemen en niet naar het tabernakel.

Daarop heeft de pater het verleden een beetje bekritiseerd. Hij was nogal onrustig en trots. Ik zei hem dat de Heiland toen en nu dezelfde Heiland is.

De pater beloofde me de heilige mis langzamer te vieren. Toen vroeg ik om de zegen en ging weg. Ook deze keer was ik niet alleen. Ik weet dat de Heiland bij me was.

Toen ik thuiskwam, kreeg ik meteen de telefoon in mijn hand, Fridolin was aan de lijn. Hij vertelde dat de jonge student Andreas nu geen mondcommunie meer nam, omdat hun subregens had gezegd dat het voor hem beter zou zijn als hij de communie in de hand zou ontvangen.

Op **28-01-92** had de Heiland al iets tegen Andreas gezegd.

Andreas had tegen Fridolin gelogen. Hij zocht een smoes en zei dat zijn lippen open waren en dat hij daarom niet met de mond kon communiceren.

Maar hij had niet de waarheid verteld, namelijk dat de subregens hem dat had gezegd.

Rond 13.30 uur in de kapel in de kliniek vroeg ik de Heiland naar de gebedsruimte. Heiland: "Je kunt al beginnen. De tijd is al daar."

Ik: "Maar ik heb nog niet genoeg geld. Heiland:

"Laat dat maar aan mij over."

13-02-92 — donderdag

Ik vroeg de Heiland of ons gesprek effect zou hebben op de pater die de Heilige Transsubstantiatie zo snel had gevierd."

Verlosser: "Het Woord leeft in hem."

Toen vroeg ik voor Andreas, de studiegenoot van Fridolin, waarom de Heiland had toegestaan dat Andreas nu de communie in de hand ontvangt.

Verlosser: "Hij heeft een vrije wil en die wil is ziek."

Ik: "Ik kan me niet voorstellen dat sommige professoren zoiets doen en de theologiestudenten ertoe aanzetten de communie in de hand te ontvangen.

Verlosser: "Dat zijn de schriftgeleerden en farizeeën die mij gekruisigd hebben. Voor Andreas moet men op woensdag vasten — dat is verraad."

Ik: "Wat moet men doen als de wil ziek is? Verlosser:

"Vasten en de psalmen bidden."

14-02-92 — vrijdag

10.30 uur in de dokterskamer: Ik vroeg opnieuw of ik überhaupt nog verder moest schrijven. Heiland: "Ja, mijn dochter, schrijf je dagboek, het is belangrijk."

Ik: "Heb je gisteren tegen mij gesproken?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter."

Ik: "Heer, wat is Uw wil? Laat mij nu weten wat ik moet doen, want U bent mijn zielengids, maar Heer, alleen als het nog steeds Uw wil is."

Verlosser: "Bid veel, mijn dochter. De gebeden zijn zeer noodzakelijk."

15-02-92 zaterdag

Pater Aemilian heeft de HI-mis prachtig opgedragen. Het was een Mariaverering. Ik zag weer hoe de pater in het donker stond, maar na de consecratie zag ik iets helders rond zijn hoofd. Dat heb ik voor het eerst gezien, daarna verdween het weer.

Ik heb veel gebeden voor pastoor Vogt, een heel psalmboek.

Eén ding heb ik vandaag begrepen: als je een goede priester wilt, moet je die bij God afsmeaken. Ik mag deze priester erg graag, hoewel ik weet dat hij niet alles doet wat de Heiland wil. Maar ik heb de hoop dat hij ooit een voorbeeldige priester zal zijn.

Ik verliet de biechtstoel gelukkig, mijn gebeden waren verhoord.

Ik dank U, mijn Heer en mijn God, voor deze genade die U de priester en mij hebt geschonken.

16-02-92 Zondag

Ik heb thuis twee uur gebeden voor de Heilige Mis. Op zondag wil ik me extra voorbereiden op de Heilige Mis. Voordat ik begin met bidden, zet ik een kruis en het beeld van de Moeder Gods op de tafel en wijwater voor de arme zielen. Dan bid ik het Confiteor, het exorcisme en vele andere gebeden, zoals litanieën en de rozenkransen. Aan het einde ontvang ik geestelijk de communie.

Dat is dan ook de voorbereiding op de sacramentele communie. Dan is de Heilige Mis devoter, en krijg je meer verlichting en weet je ook wat verkeerd is en herken je de onreine geesten beter, want die zijn ook in de kerk.

Omdat ik gisteren bij pastoor Vogt had gebiecht, vroeg ik de Verlosser: "Waarom heb ik niet over de communie in de hand gesproken?"

Verlosser: "De tijd is nog niet gekomen."

Ik: "Denkt de priester nu dat ik jouw stem hoor?" Verlosser: "Ja, dat denkt hij, mijn dochter."

Ik: "Heeft hij nog steeds zulke twijfels, of niet meer zo veel?"

Verlosser: "Blijf voor hem bidden."

Ik: "Heer, maar hij heeft gisteren in het parochieblad geschreven dat elke gedoopte een woorddienst kan houden en daarna de heilige communie kan uitreiken, als de pastoor afwezig is."

Verlosser: "Als hij zou weten dat ik het ben die in de Heilige Hostie ben, zou hij het niet in het parochieblad vermelden. In zijn hart is nog zoveel onduidelijk."

Ik: "Maar Heer, hij verricht toch de consecratie, hij weet toch dat U de levende God werkelijk, wezenlijk, van vlees en bloed, lichaam en ziel, van mensheid en goddelijkheid in de Heilige Hostie – de Eucharistie – aanwezig bent!

Verlosser: "Het geloof is bij iedereen anders."

Ik: "Waar komt het door dat het geloof verschillend is?"

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, het hangt af van het eerste en het tweede gebod, de gebrekkige liefde voor mij en de naaste."

Ik: "Het geloof hangt dus af van de liefde, en om liefde moet men smeken en haar beleven. Het is een grote genade van God."

Verlosser: "De liefde stroomt in zuivere harten." Ik:

"Heer, hoe moet ik 'stroomt' begrijpen?"

Verlosser: "De liefde is een bron, kom naar de bron en laat u verfrissen." Ik: "Hoe is het geloof van de professoren?"

Verlosser: "Dat is, mijn dochter, het wereldse geloof, dat geen vruchten draagt." Ik:

"Maar Verlosser, zij leiden toch de toekomstige priesters op."

Verlosser: "Daarom moet je voor hen bidden."

Ik: "Heiland, moet men om alles bidden?" Heiland:

"Ja, mijn dochter."

Ik dank U, mijn Heer en mijn God, voor de liefde en de genade die U mij hebt geschonken. Ik haastte mij om eerder naar de kerk te gaan. De Heilige Mis begon om 10.00 uur.

Voor de Heilige Mis bad ik de litanie tot de Heilige Geest voor iedereen die op dat moment in de kerk was. Pastoor Vogt celebreerde de Heilige Mis goed. Het evangelie ging over de Bergrede (Evangelie volgens Lucas). Bij de uitreiking van de Heilige Communie hielpen twee leken en een theologiestudent, de heer Artur Wagner.

Vroeger ontving ik de Heilige Communie van hem. Nu dacht ik dat de Heer mij had gezegd dat de kerk in de modder ligt. Hoe zou ik dan de Heilige Communie kunnen ontvangen van de heer Wagner, wiens handen nog niet gewijd zijn, zoals die van een priester?

Ik bad tot de Verlosser: Heer, als het Uw wil is dat ik de Heilige Communie ontvang van diaken Wagner, dan ja. Maar alleen als het Uw wil is.

Zo niet, laat hem dan niet naar mij toe komen. Ik leg al mijn vertrouwen in Uw handen. De heer Wagner deelde de Heilige Communie naast mij uit. Hij kwam echter niet naar mij toe en ik voelde duidelijk dat het Gods wil was dat hij mij de Heilige Communie niet gaf. Ik ontving de Heilige Communie als laatste en van pastoor Vogt.

Na de Heilige Communie zei ik tegen de Heiland dat als Hij dat wilde, ik met de heer Wagner zou spreken, maar ik zei ook dat de Heiland hem de verlichting moest geven, zodat hij weet dat hij de Heilige Communie niet mag uitreiken.

Ik vroeg de Heiland of ik dit moest opschrijven. De

Heiland zei: "Schrijf het op."

Daarna bad ik nog een kwartier.

Toen ik de kerk verliet, stond er buiten een jongen op me te wachten, Christian Fellhauer, een lief kind van God. Na zijn eerste heilige communie kwam hij naar me toe en vroeg me wat hij moest doen om de heilige communie ook met de mond te mogen ontvangen.

Ik zei hem dat hij elke dag een decennium van de rozenkrans voor dit voornemen tot de Heilige Moeder Gods moest bidden. De daaropvolgende zondag, een week later, kwam hij dolgelukkig naar me toe en vertelde vol vreugde: "Julijana, ik heb de communie met de mond ontvangen.

Sindsdien begroet hij me vaker na de Heilige Mis, zoals vandaag. Ik gaf hem de zegen met wijwater, dat ik altijd bij me draag, en hij vroeg me of het water goed gewijd was. Ik zei ja en vertelde hem dat dit water door pater Gebhard Heyder uit Regensburg was gewijd.

Mijn Heer en mijn God, als er iets niet klopt, zeg het me dan, zodat ik het kan doorstrepen. Ik heb je alles gegeven en het is allemaal van jou.

Verlosser: "Dan is alles goed, ook wat je hebt geschreven."

17-02-92 - Maandag

10.00 uur Dokterskamer: Ik vroeg de Verlosser, met betrekking tot de diakens, of zij de Heilige Communie mogen uitreiken.

Verlosser: "Mijn dochter, een diaken mag de Heilige Communie niet uitreiken, omdat hij de volledige wijding mist."

Ik: "Maar de Kerk heeft het toegestaan."

Verlosser: "Dat is ketterij. Een diaken is geen priester. Alleen een priester mag de Heilige Communie uitreiken."

Ik heb eerder gebeden dat God mij zou vertellen waarom H. Wagner mij geen heilige communie zou mogen geven. Ik heb de Verlosser beloofd dat ik zal geloven wat Hij mij wil zeggen. Moge de Verlosser mij daarvoor het vaste geloof schenken en mijn menselijkheid met goddelijkheid bekleden. Ook al is het voor anderen niet duidelijk dat diakens dit niet mogen doen, ik heb opgeschreven wat de Verlosser heeft gezegd. Amen.

12.15 uur in de kapel op het werk: Vandaag heb ik langer in de kapel gebeden dan gewoonlijk. Ik huilde om de ketterij die zo sterk is in de katholieke kerk.

Ik was ook in gedachten bij een vrouw uit onze gebedsgroep, die me eens in vertrouwen had verteld dat ze tegen de pastoor, die in de gebedsgroep de biecht afnam, had gezegd dat ze last had van verstoringen tijdens het rozenkransgebed. De pastoor had haar daarop geantwoord: waarom bidt u dan de rozenkrans?

Ik vroeg de Heiland wat voor geest dat was, die zoiets zegt. Heiland: "Dat was een onreine geest."

Daarna bad ik: Heiland, behoed mijn gebedsgroep voor de ketterij en laat geen wolf in schaapskleren binnenkomen.

Later op het werk baden mijn collega Veronika en ik de rozenkrans. Dat kunnen we alleen doen als er nog geen patiënten zijn.

Ik dank God voor deze genade, want anderen gaan meestal een sigaret roken.

13.50 uur: ik heb een zeer zwaarlijvige patiënt geröntgend. Toen hij mijn kruis zag, dat ik aan een ketting op mijn borst draag, en de verschillende medailles die eraan hangen, vroeg hij me wat voor moois ik daar had.

Ik vertelde het hem en liet het ook zien: "Dat is het kruis met de 14 staties. Die moeten we allemaal doorlopen. Met 13 komen we niet in de hemel, alleen met alle 14."

(Op de achterkant van het kruis staan de 14 staties van de kruisweg afgebeeld.)

De patiënt vroeg nieuwsgierig of het kruis van goud was.

Ik zei tegen hem: "Ik houd niet van goud en zilver. Dat heb ik daarboven in de hemel."

Hij antwoordde: "Stuur me, als u daarboven bent, iets naar beneden."

Ik zei: "Als u zich met God verzoent en goed biecht, dan kunt u er zelf ook van profiteren." Hij lachte en ging toen weg."

18-02-92 Dinsdag

10.00 uur: Artsenbezoek: Zoals altijd bad ik. Tijdens de geestelijke vereniging vroeg ik de Verlosser waarom ik tot ongeveer 2.30 uur 's nachts last had gehad, nadat we gisteravond zo veel hadden gebeden.

Verlosser: "Degenen die je vannacht hebben gekweld, dat waren demonen van Lucifer. Ik heb het toegestaan, zodat je weet dat je hem veel zielen afneemt, en hoe hij nu weer moet vechten."

Ik: "Maar ik kon vannacht niet bidden."

Verlosser: "Hij probeerde je te binden, maar dat lukte hem niet, want ik was bij je. Ze komen al in ontelbare aantallen. Ik sta alleen zoveel toe als je kunt verdragen."

Ik: "De onreine geest wilde me influisteren en zei voortdurend dat het zondag was, dat ik voor de heilige mis niet hoefde te bidden, dat ik genoeg gebeden had, dat ik moest slapen en uitrusten. Ik had me bijna verslapen."

Mijn man maakte me wakker, hoewel ik normaal gesproken zelf wakker word. Toen mijn man me vroeg of ik vandaag niet naar mijn werk wilde gaan, zei ik tegen hem: "Het is toch zondag, laat me slapen."

Toen hij zei: 'Was het gisteren geen maandag?', werd me alles duidelijk.

Toen ik gisteren aan pastoor Dochart vertelde wat de Heiland mij over diakens had gezegd, namelijk dat zij de Heilige Communie niet mogen uitreiken, zei pastoor Dochart tegen mij dat dit alleen voor mij zou gelden.

Ik vroeg de Heiland of dat klopte.

Verlosser: "Wat je aan dominee Dochart hebt verteld, is juist." Ik:

"Waarom heeft hij iets anders gezegd?"

Verlosser: "Laat dat maar aan mij over."

Toen vroeg ik de Heiland of de godsdienstleraar, die nu diaken wil worden en daarvoor studeert, de Heilige Communie mag uitreiken als hij klaar is?

Verlosser: "Dat mag alleen de priester, die gewijde handen heeft."

Ik had hoofdpijn en vroeg de Heiland of dat boetedoening was. Heiland: "Ja, dat is boetedoening, mijn dochter."

Ik maakte me plotseling zorgen dat ik plotseling zou sterven. Heiland:

"Dan kom je naar mij toe."

Ik vroeg dit omdat ik dacht dat mijn broer heel plotseling aan te hoge bloeddruk was gestorven.

Daarom liet ik later mijn bloeddruk door de zusters meten, maar die was normaal.

Ik had zo'n hevige hoofdpijn dat ik die opofferde voor de bekering van de zondaars. 's Middags kwamen er maar weinig patiënten. Mijn collega Veronika en ik lazen in de Bijbel. Ik lees het liefst de Bijbel van pater Gebhard Heyder. Daarna leerde ik het lied uit mijn hoofd: "O Jezus, Gij zijt mijn hele leven." Dat lied vind ik erg mooi. De meeste Latijnse gebeden heb ik op mijn werk uit het hoofd geleerd of achter het stuur in de auto. Alleen God weet hoeveel rozenkransen ik al in de auto, in het bos en in de kerk heb gebeden.

Na het werk wilde ik gaan zwemmen, maar ik gaf er toen de voorkeur aan om naar de kerk te gaan. Ik voelde weer verstoringen tijdens het rozenkransgebed. Ik heb al vaak gemerkt dat ik bijzonder aangevallen word als ik bid voor de priesters en de theologiestudenten en de professoren die hen opleiden.

Dus bad ik in het bijzonder voor Fridolin, Andreas en de subregens in Landershofen.

De subregens haalde de theologiestudenten over om de communie in de hand te ontvangen, net als bij Andreas.

Ik bad ook voor pastoor Vogt en voor pastoor Dochart. Al enkele dagen nam ik pastoor Vogt op in mijn gebed, opdat hij het onderscheiden van de geesten beter zou herkennen en mij beter zou begrijpen.

In de kerk in Rot, voor het begin van de algemene rozenkrans, voelde ik aanvallen van de onreine geesten. Ik merkte ook meteen waar ze vandaan kwamen.

Schuin voor mij zat een man, van gemiddelde lengte, met een volle baard. Hij kwam binnen, ging zitten en hield beide handen voor zijn gezicht, zodat hij niet naar het tabernakel kon kijken. Plotseling schudde hij zijn hoofd met zoveel kracht, erger nog, alsof hij rillingen had. Dit gebeurde meestal wanneer pastoor Vogt in het bijzonder over de eer van God sprak, bijvoorbeeld bij de lezing of het evangelie, wanneer het Woord van God werd verkondigd.

Hij lachte toen ook heel lelijk. De misdienaars lachten en een van hen moest zelfs naar buiten gaan.

Bij de consecratie werd hij bijzonder woedend. De man stond op, liep dichterbij de priester en het altaar toe en dreigde met opgeheven handen en vuisten naar de pastoor en schold. Tijdens de mis heb ik al voor deze man gebeden. Want de innerlijke aanvallen van de demonen ken ik al.

Toen de vreemdeling luider ging praten, zei ik bevelend tegen hem: "Zwijg."

Op dat moment draaide hij zich om, liep langs me heen en keek me bitter boos aan. Ik zei alleen: "Ga weg van mij." Hij schold en liep de kerk uit.

Na de Heilige Communie vroeg ik de Heiland wat voor demon dat was. Heiland: "Het was een Lucifer-demon en er waren er veel bij hem."

Ik zei tegen de Heiland dat hij vannacht bij mij was geweest. Heiland:

"Hij kan overal zijn."

Ik dank U, Verlosser, voor deze beproeving in de kerk, omdat velen niet geloven dat de duivel bestaat.

In ieder geval waren veel gelovigen na de Heilige Mis bang en trilden hun benen.

Pastoor Vogt zong eindelijk ook eens het derde couplet van het lied "Maria, spreid je mantel uit".

Ik had dergelijke gevallen met de onreine geest al meerdere malen in de kerk meegemaakt.

Ook in andere kerken, zoals in Lourdes, Jeruzalem, Medjugorje, Waghäusel, in de kliniek op de werkplek, in Rot in het stadhuis (er waren 8 mensen uit Rot aanwezig) en in Rome op weg naar een bisschop in het Vaticaan en ook bij lezingen die ik al heb gehouden, enz.

Voor mij is dit ook een genade van God, hierdoor worden de gelovigen vroomder en gaan ze meer bidden en eindelijk geloven dat de duivel en de hel bestaan.

Na de kerk ontmoette ik verschillende gelovigen die ook hadden gemerkt dat dit de duivel was en die ook voor deze man hadden gebeden. Een vrouw merkte het niet en ze zei dat deze man ziek was. Ze vertelde ook dat de arme zielen naar haar toe kwamen. Ik vroeg me af: als ze niet de gave van het onderscheiden van geesten heeft, hoe kan ze dan weten of het echt de arme zielen zijn? Maar ik zei niets.

Deze vrouw zat op dezelfde bank als de vreemdeling.

19-02-92 - woensdag

10.00 uur Dokterskamer: Ik vroeg de Heiland naar de beproeving die gisteren had plaatsgevonden. Verlosser: "Mijn dochter, deze beproeving was het begin. Er komen er nog meer. Satan vecht om de zielen die hij verloren heeft."

Ik: "Moet ik iets doen voor onze kerk?" Heiland: "Bidden, bidden, veel bidden."

Ik voelde toen een warmte en een vrede in mij, het was een heel mooi gevoel.

's Avonds was ik in de Rochuskapel, eerst bij het rozenkransgebed en daarna bij de heilige mis.

20-02-92 — donderdag

10.10 Dokterskamer: Ik vroeg de Verlosser naar het geweten.

Verlosser: "Wat het onbegrijpelijke is aan het geweten, is dat ik het zelf ben." Ik: "Wie ben jij, deze zelf?"

Verlosser: "Schrijf het op, mijn dochter, ik ben je Heer en God." Ik: "Waarom leert men ons niet meteen dat God het geweten is?"

Verlosser: "Dat is het wereldse. Het onbegrijpelijke is van mij."

Ik: "Waarom zien sommige priesters niet in dat de innerlijke stem die ik hoor van jou komt?" Verlosser: "Omdat ze het onderscheiden van de geesten niet kennen. Ze hebben een zwak geloof, prediken de Bijbel, maar leven er niet naar."

's Avonds woonde ik de Heilige Mis bij in Rot. Ik bad de rozenkrans. Bij het ontvangen van de Heilige Communie liep de non langs me heen en deed ze niet eens een poging om me de Heilige Communie te geven, omdat ze wist dat ik die niet van haar zou aannemen. Ik ging toen onmiddellijk terug naar mijn plaats en communiceerde geestelijk. Ik ontving zoveel genaden, toen hoorde ik de stem:

"Wil je de Heilige Communie niet opofferen voor de zuster?"

Ik zei meteen: "Ja". Maar ik zei: "Ik offer het op voor de zuster, zodat ze verlichting krijgt, zodat ze weet dat ze de Heilige Communie niet mag uitdelen."

Toen de heilige mis voorbij was, was ik nog diep in gebed verzonken, kwam de zuster naar me toe en vroeg me: "Was het niet juist wat ik heb gedaan?"

Ze vroeg dat omdat ze dacht dat ik zou wachten om de Heilige Communie van pastoor Vogt te ontvangen.

Ik zei tegen haar: "Nee, zuster, het is niet juist. U mag de Heilige Communie niet uitreiken, want u heeft mij daar al eens naar gevraagd en de Heiland heeft gezegd: 'Zeg het haar, wij hebben priesters.'"

Ze verzette zich met hand en tand en zei dat ze ook gewijd was en dat de bisschoppen het hadden goedgekeurd.

Ik zei dat ze naar de Opperbisschop moest luisteren.

Ze was opgewonden en een beetje boos en ze stoorde me op een ongelegen moment. Ze zei dat ik van kant moest wisselen. (d.w.z. naar de kant gaan waar de eerwaarde pastoor de Heilige Communie uitdeelt)

Ik zei: "Waar God mij plaatst, daar blijf ik." Ik bad voor haar.

Daarna ging ik met Hedwig en Hilde naar de Rochuskapel. Er begon meteen weer een heilige mis. Daar kon ik dan de Heiland sacramentaal ontvangen. Ik offerde de heilige Communie op voor de arme zielen.

21-02-92 - vrijdag

10.30 uur Dokterskamer:

Verlosser: "Met de non, dat heb je goed gedaan — zelfs uitstekend."

Ik vroeg nog of ik in de kerk van kant moest wisselen, zoals de non had gezegd. Heiland: "Dat hoef je niet te doen, want je hebt gelijk."

Gisteravond, toen ik thuiskwam, verdedigde mijn man de non. Hij was erg opgewonden en zei dat ik van kant moest wisselen, enz.

Ik heb wijwater gepakt en hem en de omgeving ermee besprenkeld, want ik voelde de onreine geest. Dat heb ik aan de Heiland verteld.

Verlosser: "Het was de Judas-demon bij je man."

Ik zei dat ik mijn man had gezegd dat hij moest gaan biechten. Maar mijn man had gezegd dat dat geen zonde was.

Verlosser: "Hij heeft de zonde niet herkend, omdat hij zijn hart heeft gesloten." Ik:

"Wat betekent het als hij zijn hart heeft gesloten?"

Verlosser: "Dan kan ik er niet in." Ik: "Dat betekent dat de ander erin zat."

Verlosser: "Deze keer wel."

's Middags bad ik veel voor de non en pastoor Vogt.

Toen ik bad, zag ik steeds een persoon geestelijk voor me staan. Ik kende deze man, want hij stond al vaker voor me. Ik weet dat hij de heilige communie heeft uitgedeeld en dat ik de Heiland niet van hem heb ontvangen. In de zomer was een communie-assistent heel plotseling overleden, door een ongeluk op de snelweg, maar ik wist niet of dit die man was die nu altijd zo geestelijk voor me stond. Deze persoon was zo opdringerig dat ik een Onze Vader, een Weesgegroet en een Eer aan de Vader voor hem bad. Maar ik geloofde niet dat dat genoeg was voor deze man.

Ik bezocht Marga Fellhauer in Rot en vroeg haar of ze een foto had van de zangers van het kerkkoor, want ik wist dat deze man, die geestelijk voortdurend voor mij had gestaan, ook in het kerkkoor had gezongen. Ze liet het me zien en ik herkende hem. Toen deze man in de zomer dodelijk verongelukte, was ik net op bedevaart in Slowakije.

's Avonds heb ik in de kerk de rozenkrans gebeden voor deze man, die Werner Heinzmann heette, en de Heilige Mis voor hem opgedragen. Ik vroeg hem ook voor mij te bidden, zodat ik 's nachts wakker zou worden om verder voor zijn ziel te kunnen bidden. Het speet me dat ik had gezegd dat hij me al op de zenuwen werkte met zijn opdringerigheid. Maar toen wist ik nog niet dat hij dood was.

's Nachts, rond half twee, werd ik wakker en bad ik de rozenkrans voor hem en de litanie tot het Kostbaar Bloed. Ik stak een gewijde kaars voor hem aan en gaf hem wijwater.

Toen vroeg ik de Heiland nog wat ik moest doen als de leken weer zouden komen om mij de Heilige Communie te geven.

Verlosser: "Doe weer hetzelfde."

22-02-92 — zaterdag

Ik woonde de heilige mis bij in Waghäusel. Pater Werner Egon celebreerde de heilige mis samen met een onbekende pater. Bij het ontvangen van de heilige communie aarzelde pater Werner Egon om mij het Lichaam van Christus te geven, omdat ik voor hem knielde. Hij zei ook niet, zoals gebruikelijk, 'Lichaam van Christus', maar zweeg. Mijn man kwam direct na mij naar de Heilige Communie en zag nog hoe de pater zijn hoofd schudde.

Wat moet deze pater slim zijn. Door hem is het zo ingeburgerd geraakt dat de gelovigen op de eerste bank de heilige communie knielend mogen ontvangen. Maar alleen die op de eerste bank.

Ja, en de anderen? Mogen zij niet knielen voor onze Verlosser? Zo gaat dat niet. Iedereen moet knielen voor onze God. Toen de mis voorbij was, begon een vrouw, Alice, het lied 'Segne du Maria' te zingen. Dat beviel de pater ook niet, want hij schudde zijn hoofd.

Toen hij de kerk had verlaten, bad ik nog met de gelovigen de Lauretanische litanie.

Daarna hebben we nog het Salve Regina gezongen. Deze gebeden heb ik voor de paters opgeofferd. Toen ging ik voor het tabernakel staan en knielde op de grond. Daar bad ik heel innig voor de paters en de gelovigen die in de kerk waren. Toen ik de kerk verliet, sprak een man (Walther uit Hockenheim) me aan en zei: "Dat heeft u goed gedaan."

"Bid alstublieft voor mijn vrouw. Ze heeft kanker."

Ik beloofde hem voor haar te bidden. Ik geloof dat God mijn gebed heeft verhoord, het gebed voor de gelovigen die in de kerk waren, anders zou deze vreemde man niet naar mij toe zijn gekomen.

16.30 uur: Ik bad de rozenkrans met de gelovigen in de kerk.

Daarna bad ik nog drie rozenkransen en offerde ze allemaal op voor pastoor Vogt. Het kostte me offers, want ik had de hele tijd geknield.

23-02-92 - zondag

Om 7.30 uur begon ik te bidden, ongeveer een uur voordat ik naar de kerk ging. Ik klaagde bij de Heiland over pater Werner Egon.

Verlosser: "Je hoeft niet naar hem te luisteren. Luister naar mij."

Ik: "Bedoel je dat ik voor het Lichaam van Christus moet blijven knielen?" Verlosser: "Ja."

Ik: "Mag ik ook weggaan als hij aarzelt om mij de Heilige Communie te geven terwijl ik kniel?" Heiland: "Je mag weggaan, ik zal toch bij je terugkeren, ook al heb je mij niet sacramentaal ontvangen."

Ik: "Hoe zit het, Heiland, als ik 's nachts wakker word? Wie maakt me wakker, zodat ik kan waken en bidden? Ben jij dat, of zijn het de arme zielen?"

Verlosser: "Ik ben het. Ik wil dat je met mij waakt." Ik: "Ja, maar dan bid ik voor de arme zielen." Verlosser: "Dan ben ik heel bijzonder blij."

Ik: "Heer, ik heb echter moeite om te beginnen met bidden."

Verlosser: "Je moet beseffen dat je uit jezelf niets kunt. Daarvoor heb je mijn genade nodig, want de Boze houdt er niet van als je bidt."

Ik: "Is de Boze zo dicht bij mij?" Verlosser: "Ja. Waar ik ben, is hij ook."

Ik: "Lieve Heiland, ik heb U alles gegeven, ik ben helemaal van U, waarom laat de onreine geest mij dan niet met rust?"

Verlosser: "Dan zou hij mijn verstand hebben. Maar mijn verstand is niet zijn verstand." Ik: "Maar hij is toch intelligent."

Verlosser: "Intelligentie is geen verstand."

Ik: "Dan rest mij niets anders dan wakker te blijven? Ja, nu komt mij te binnen wat er in de Bijbel staat: Waakt dan te allen tijde in het gebed, opdat gij in staat zult zijn al deze komende dingen te ontvluchten en te bestaan voor de Zoon des mensen."

Ik: "Lieve Heiland, wil je me iets zeggen? Vandaag ben ik 27 jaar getrouwd." Heiland: "Blijf zo, blijf bidden, mijn dochter."

Ik: "Ja, mijn lieve Jezus, ik zal bidden uit liefde voor U en voor de mensen, voor het eeuwige leven van mijn naasten en om mijn leven te redden."

Daarna wachtte ik nog even af of de Heiland nog iets zou zeggen. Toen hoorde ik de Heiland: "Ga heen in vrede."

Ik: "Dank U voor Uw grote liefde. Ik houd meer van U dan van wat dan ook."

Ik woonde de Heilige Mis bij in Rot en bezocht daar ook de gebedsdienst en de rozenkrans tussen 13.00 — 14.00 uur.

24-02-92 Maandag

10.00 uur in de dokterskamer: ik bad en verenigde mij met de Heiland.

Ik: "Waarom aarzelde pater Werner Egon om mij de heilige communie knielend te en waarom heeft hij niet 'Lichaam van Christus' gezegd, en waarom schudde hij zijn hoofd?"

Verlosser: "Jij hebt Mij ontvangen, mijn dochter. Jij hebt geloofd dat Ik in de Heilige Hostie ben. Hij niet."

Ik: "Maar als hij niet gelooft, kan hij de consecratie niet bidden." Verlosser:

"Jawel, ik heb macht over hem."

's Avonds was ik eerst bij de rozenkrans en daarna bij de heilige mis in Rot. Om 20.00 uur was er gebedsgroep. Pastoor Dochart was er ook.

Het gesprek met pastoor Dochart beviel me niet. Lioba had verteld dat de duivel ook in Waghäusel zou zijn geweest en dat de paters hem uit de kerk hadden weggestuurd.

Misschien was dat dezelfde man die een paar dagen geleden in de kerk in Rot was. Pastoor Dochart is het er niet mee eens dat de priesters meer over de duivel zouden moeten spreken om de gelovigen te informeren en te waarschuwen.

Hij zei: "Wat zouden de mensen wel niet zeggen."

Ik: "Er wordt te veel gezwegen over het bestaan van de duivel."

Ik zei dat de priesters hier meer over zouden moeten preken. Hoeveel mensen bevinden zich vandaag de dag in het net en in de strikken van Satan, zonder dat ze het merken, alleen maar omdat er altijd over de blijde boodschap wordt gesproken en omdat er wordt gezegd:

God is goedheid, God is barmhartigheid, God straft niet.

Dat is allemaal waar, maar God heeft de eeuwigheid om te straffen.

Ik vond het niet prettig toen pastoor Dochart kort daarna opstond en me met starre ogen aankeek, alsof ik hem een klap had gegeven. Die starre ogen zag ik niet voor het eerst.

25-02-92 — dinsdag

Al vroeg in de ochtend bad ik de rozenkrans voor de priesters.

10.30 uur Dokterskamer: Ik vroeg de Heiland naar pastoor Dochart. Toen ik hem zei dat de priesters de gelovigen moesten waarschuwen als de duivel de kerk binnendringt en de mensen angst aanjaagt, en dat het een fout is die de priesters maken als ze daarover zwijgen, zag ik bij hem die starende ogen. Het was weerzinwekkend.

Verlosser: "Dat was de onreine geest, wanneer je over de ware leer spreekt." Ik:

"Kan de onreine geest via de priester op mij overgaan?"

Verlosser: "Ja, dat kan, als je de ware leer verdedigt."

Eigenlijk moest ik naar pastoor Dochart in Bretten gaan om te bidden. Ik moest altijd aan de Heiland vragen waar ik heen moest gaan.

Ik vroeg het aan de Heiland voor donderdag, want ik wilde niet alleen op mezelf vertrouwen (op donderdag was de gebedsavond in Bretten).

Ik: "Heiland, u weet wat ik u wil vragen, nog voordat ik het vraag, weet u het al." Het antwoord kwam onmiddellijk, nog voordat ik de vraag goed had uitgesproken.

Heiland: "Ga niet heen, mijn dochter." Ik:

"Dank U, mijn Heer en God."

Vanavond, toen ik na de heilige mis naar huis liep, sprak een vrouw, mevrouw Östringer, me aan. Haar stem trilde en klonk angstig.

Ze zei tegen mij: "Je mag niet voor de mensen spreken. Anderen doen dat allemaal in stilte." Ik zei tegen haar dat ik de Heiland toch had gevraagd wanneer en waar ik moest spreken en dat Hij mij de woorden geeft die ik moet spreken."

De Heiland zei daar later over: "Spreek, mijn dochter, luister niet naar wat anderen zeggen. Luister naar mij. Als anderen je aansporen om iets in het verborgene te doen, is dat afgunst. Ik heb je de gave gegeven om te spreken."

Ik: "Heer, vindt U het goed dat ik naar de Zönackel ga?" Verlosser:

"Ja, ga daarheen."

Ik: "Moet ik nog iets opschrijven? Wilt u dat?" Verlosser: "Ga zo door, mijn dochter."

Ik dank U, mijn lieve God.

13.00 uur in de kapel van de kliniek:

Ik bad eerst. Ik had een zwaar hart, zodat ik moest huilen. Ja, het is pijn, omdat God door de mensen wordt beledigd. De patiënten beledigen God vaak, sommigen zonder het te weten. Want ze herkennen de zonde niet meer. De meesten zeggen dat ze geen zonden hebben.

Vandaag was er een patiënte bij me die zei dat het voldoende was om één keer per jaar te biechten. Ze was daarbij erg onrustig en eigenwijs en zei dat ze geen zonden had.

Ze vertelde me dat ze een vrouw kende die zo slecht is en elke dag naar de kerk gaat. Ze zei dat ze tegen deze vrouw al had gezegd dat ze weg moest blijven van de kerk en ook van de biecht.

Tegen deze patiënte zei ik recht in haar gezicht: "De duivel spreekt uit u."

Ze kon me niet meer in de ogen kijken.

Ach, daar zijn er duizenden van. Het is erg moeilijk om deze patiënten te helpen, omdat hun ziel meestal verroest is. Ik neem de patiënten mee in mijn gebed. Sommigen zijn dankbaar en gaan blij weg, anderen met tranen in de ogen, wanneer ze afscheid nemen met het verzoek dat ik voor hen bid.

Maar het doet me nog meer pijn als de priesters de ketterijen verspreiden of prediken. Ik voel een stekende en brandende pijn in mijn hart, alsof ik een hartafwijking heb.

Ja, de priesters bezorgen mij de meeste hartpijn. Begrijpen zij niet dat zij zo'n grote verantwoordelijkheid voor de zielen hebben?

Toen ik voor het tabernakel huilde, vroeg ik de Verlosser wat Hij nu in mijn plaats zou vragen?

Verlosser: "Ik zou de Verlosser vragen: 'Houd je van mij?'"

Op dat moment dacht ik: God is liefde, en zei: "Ik hou toch van je." Verlosser: "Zie je wel, en ik hou nog veel, veel, veel meer van jou."

Op dat moment glimlachte ik naar de Heiland en huilde ik niet meer. Ik voelde dat het lijden weg was, alsof iemand het had weggeveegd.

Dank u, lieve God, voor deze grote genade, die mijn ziel onmiddellijk genas. Zou een zenuwarts of een psychiater dat kunnen?

De beste zielendokter is onze lieve Verlosser:

Bij hoeveel patiënten zouden röntgenfoto's kunnen worden bespaard, als de patiënten eerst zouden biechten en pas daarna naar de dokter zouden gaan. Bijna alle patiënten gaan niet biechten. Maar de mensen willen blijkbaar eerst naar het vagevuur en dan pas naar het paradijs. Heel veel van hen wijzen God volledig af. Ze tonen geen berouw en hebben zelf hun heer gekozen, de Satan, die hen dag en nacht kwelt voor eeuwig.

's Avonds woonde ik de Heilige Mis en de rozenkrans in Rot bij.

26-02-92 — woensdag

10.30 uur — Dokterskamer: Bij de vereniging met de Heiland keerde er een diepe rust en vrede in mij terug, en een warmte. Ik weet dat de Heiland dan bij mij is. Hij rust bij mij en ik bij Hem.

Ik: "Lieve Verlosser, U heiligt nu mijn ziel. U wilt dat ik zwijg." Verlosser: "Ja, mijn dochter."

Ik: "Hoe noodzakelijk is het voor een ziel om een paar minuten rust te houden met de Heiland. Dat wist ik niet. Dat is de opium van de liefde. Het wereldse is heel ver weg. Wat missen zoveel mensen? O Heer, heb medelijden met hen. Zo verenigd met de Heiland heeft men alles. Dat is zo mooi. Het is als het Rijk van God. Ik begrijp nu veel beter, als ik bid 'Uw Rijk kome'

Ja, de geestelijke communie is zo waardevol, je voelt je steeds dichterbij het paradijs. Op dit moment heb ik het gevoel dat ik geen problemen meer heb, geen zorgen en geen vragen. Ik geloof dat alles van mij is weggenomen. Mijn Heer en mijn God, ik dank U voor deze genade.

12.30 uur in de kapel van de kliniek:

Eerst fluisterde de demon me toe dat ik niet naar de kapel moest gaan, omdat ik nog naar de Zönackel wilde. Ik geloofde het bijna. Maar mijn collega zei tegen me: "Je moet naar de kapel gaan"!

Ik ben toen ook meteen gegaan.

Ik ontving weer veel genade en bad voor iedereen die in het universitair ziekenhuis was en zei tegen de Heiland dat Hij hen moest roepen, zoals Hij mij had geroepen, zodat ze hierheen zouden komen.

Verlosser: "Ze luisteren niet."

Ik dacht aan de Bijbel, waar de Heiland zegt: "Mijn schapen luisteren naar mijn stem."

Ik wilde deze heilige geestelijke communie voor iemand opofferen en vroeg de Heiland voor wie ik die moest opofferen?

Verlosser: "Offer het op voor degene die mij nu zo dierbaar is."

Ik bad toen nog: Pater noster, Ave Maria, Gloria Patri en Cor Jesu sacratissimum. Om 15.00 uur was ik in Bocksberg in de Zönackel. Ik heb gebiecht.

Ik heb de heilige communie opgeofferd voor pastoor Vogt. Moge God hem verlichting schenken, zodat hij de wil van God erkent en geen communie meer in de hand geeft.

27-02-92 — donderdag

12.30 uur in de kapel op mijn werk: ik knielde zoals altijd voor het tabernakel en bad. Ik had een zwaar hart en ik huilde weer, omdat de patiënten God zo erg beledigen. Ik heb meer ingezien hoe klein ik toch ben voor God.

Ik zei tegen de Heiland: "Ik ben onwaardig om uw stem te horen en ik heb steeds meer ontzag voor u. En toch ben ik een niets."

Toen hoorde ik: "Blijf een kind."

Ik bad de "Lofzang – God zij geprezen" en nog enkele innerlijke gebeden.

Vandaag, donderdag, was er weer een gebedsgroep in Bretten bij pastoor

Dochart. Ik vroeg de Heiland opnieuw of ik daarheen moest gaan.

Verlosser: "Nee. Ga er niet heen."

Ik vroeg of ik dat zo tegen pastoor Dochart kon zeggen, als hij mij ernaar zou vragen. Verlosser:

"Ik zou het fijn vinden als je hem dat zegt."

Later maakte ik nog een korte wandeling, aan het meer, achter de kapel. Ik had nog pauze en had nog een stukje brood bij me om de eenden, meeuwen en die ene zwaan te voeren. De zwaan kwam naar me toe en wilde van het brood eten. Ik gooide het brood iets verder het water in. De zwaan was de slimste. Hij kwam uit het water, rechtstreeks naar me toe en wilde het hele stuk brood. Ik sprak tegen hem alsof hij een mens was. "Wat wil je?"

Hij strekte zijn trotse nek uit en mompelde en werd boos, je had bang voor hem kunnen worden. Tot nu toe had ik nog nooit naast een

zwaan gestaan. Ik zei dat hij terug het water in moest gaan. De zwaan gehoorzaamde en ging terug het water in, en ik heb de rest van het brood verder uitgedeeld, voor iedereen een stukje.

Ik dacht: zelfs dieren luisteren beter dan mensen.

Na het werk ging ik zwemmen. Daarna ging ik de rozenkrans bidden en naar de heilige mis en offerde die weer op voor pastoor Vogt.

28-02-92 - vrijdag

Ik kon weer meer bidden. Om 10.00 uur ging ik naar de dokterskamer. Eerst gaf ik de arme ziel wijwater, daarna verenigde ik me met de Heiland en bad.

Ik zei tegen de Heiland dat ik alles zou geloven wat Hij mij zegt, als Hij mij eerst alle angst en twijfel wegneemt, zodat niemand mij in verwarring brengt. Ik bad dat Hij mij mijn menselijkheid zou ontnemen en mij met Zijn goddelijkheid zou bekleden. Ik heb altijd al tot de Heiland gebeden om nederigheid, opdat ik nederig en zachtmoedig zou worden.

Hier bij ons wordt weinig gesproken over de oorlog in Joegoslavië, hoewel Dubrovnik vannacht weer werd gebombardeerd.

Ik vroeg de Verlosser of de oorlog die over Duitsland zou komen, door de gebeden was verzacht.

Verlosser: "Er komt een oorlog." Ik:

"Uit Rusland?"

Verlosser: "Ja."

Ik: "Ze geloven het niet."

Verlosser: "Mijn dochter, ze geloven pas als het te laat is." Ik: "Moet ik het aan de gebedsgroep vertellen?"

Verlosser: "Ja, vertel het hen, zodat ze meer bidden."

Verder vroeg ik of ik het ook mocht zeggen als pastoor Dochart samen met de Heiland aanwezig is en we de aanbidding houden?

Verlosser: "Natuurlijk."

Ik dacht na over hoe de reactie zou zijn als ik dit zou zeggen. Heiland:

"Laat dat maar aan mij over. Het is belangrijk dat je het hebt gezegd."

Ik: "Moet ik het nog ergens anders vertellen?"

Verlosser: "Je hebt het al aan je priester gezegd."

Ik: "Moet men zich op deze oorlog voorbereiden met gebeden of iets anders?" Heiland:

"Ze moeten altijd voorbereid zijn."

Na het werk ging ik in het bos wandelen en bad vier rozenkransen voor

pastoor Vogt. Daarna ging ik naar de kerk en bleef voor hem bidden. Ik offerde de heilige communie voor hem op. Alleen God weet hoeveel ik voor deze priester bid. Mijn beloning verwacht ik alleen in de hemel. Ook al heeft pastoor Vogt me beledigd, ik mag hem heel graag en wil altijd Jezus in hem zien.

Ik heb geen gemakkelijke taak, maar pastoor Vogt ook niet. Dus geldt voor ons beiden: Per crucem ad lucem (door het kruis naar het licht)

29-02-92 zaterdag

Ik woonde de vroege mis bij in Waghäusel. Tijdens de consecratie hoorde ik de onreine geest brullen.

Die stem had ik al eens in Zwitserland bij pater Rudolf gehoord. Het was toen 's nachts rond half twee, en ik was aan het bidden, want de duivel had me enorm bang gemaakt.

De stem is niet zoals die van een mens.

Hier in Waghäusel heeft pater Aemilian vandaag de mis opgedragen. Voor de mis had ik speciaal voor de paters gebeden. Ik schrijf nu ook op wat ik heb gebeden bij de grote kralen: "Eeuwige Vader, ik offer U het Lichaam en het Bloed, de Ziel en de Godheid van Uw boven alles geliefde Zoon, onze Heer Jezus Christus, ter verzoening voor onze zonden en de zonden van de paters en broeders van Waghäusel."

Op de kleine kralen bad ik: "Vanwege zijn pijnlijk lijden, heb medelijden met ons en met de paters en broeders van Waghäusel."

Aan het einde bad ik driemaal: "Heilige God, heilige sterke God, heilige onsterfelijke God, heb medelijden met ons en met de paters en broeders van Waghäusel."

Daarna bad ik nog de Rozenkrans van de Vreugdevolle Geheimen, het Exorcisme en andere gebeden. Na de Heilige Mis vroeg Alise mij om voor te bidden.

We baden de litanie van de Heilige Maagd.

Daarna bad ik knielend op de grond voor het tabernakel voor vele intenties.

Nauwelijks was ik de kerk uit, of ik hoorde dat een vrouw had geklaagd dat de litanie tot de Moeder Gods haar te veel was. Maar ik weet dat dit gebed door de hemel gewild was, want de duivel houdt niet van de litanie tot de Moeder Gods; integendeel, hij wordt woedend bij dit gebed, dat heb ik al meegemaakt.

Want ik heb dit al meerdere keren meegemaakt; deze woede van de duivel was in Medjugorje eens bijzonder erg, toen een jonge student uit Wenen tijdens het bidden van de litanie tot de Moeder Gods luid riep: "Stop, het brandt." Ik bleef toch bidden. Toen dacht ik dat de duivel mijn ziel zou verscheuren terwijl ik bad.

Nadat ik 's middags boodschappen had gedaan en het appartement op orde had gebracht, ging ik om 16.15 uur weer in het rood naar de kerk tot 18.15 uur. Ik begon te bidden en moest stoppen, want het Eeuwige Licht brandde weer niet. De vrouw in de pastorie gaf me lucifers en ik stak het licht aan.

Ik bad meerdere rozenkransen voor pastoor Vogt. Het viel me zo zwaar om te bidden, ik had het liefst gehuild.

Ik wil graag een biechtgesprek met pastoor Vogt, maar ik hoop dat hij dat ook wil en mij aanspreekt. Ik bad dat God hem daarvoor de genade zou geven, want ik moet hem veel vertellen over wat de Heiland tot nu toe allemaal heeft gezegd. De Heiland heeft mij ook gezegd dat ik voor hem moet bidden.

Toen ik thuiskwam, kwelde de onreine geest, de praatjesmaker, me. Hij wilde me wijsmaken: "Zie je wel, het helpt niets. Het heeft geen zin, stop met voor hem te bidden."

Maar ik luisterde niet naar de onreine geest, maar bleef bidden.

01-03-92 - zondag

Ik bad ongeveer een uur lang en daarna was ik ongeveer 30 minuten verenigd met de Heiland. Ik besepte dat ik weer een niets ben en dat ik alles wat ik nodig heb van de Heiland moet vragen. Ik huilde bitter en smeekte de Heiland om zijn hulp. Zonder Hem ben ik niets, maar met Hem bereik ik veel.

Wat mij momenteel het zwaarst belast, is de communie in de hand, omdat deze niet wordt afgeschaft, integendeel, ze wordt nog steeds toegepast, want ik weet dat de Heiland niet wil dat de gelovigen de Heilige Communie in de hand ontvangen. Ik bad de aanroepingen van de Goddelijke Barmhartigheid, de Rozenkrans van de Barmhartigheid, gebeden van de heilige Theresia van Lisieux, Franciscus van Assisi, stormgebeden en vele andere gebeden.

Ik had nog niet begrepen wat de Heiland mij eens had gezegd, namelijk dat Hij Zijn genade onttrekt door de communie in de hand.

Daarover moest ik de Verlosser nog eens vragen, omdat ik dat beter wilde begrijpen. Verlosser:

"Het is een belediging en een onverschilligheid jegens mij."

Ik: "Geef je hen genade bij de communie in de hand?"

Verlosser: "Nee. Ik onthoud het hen."

Ik: "Wat is dat, onthouden?"

Verlosser: "**Een boom moet vruchten dragen, zij zullen geen vruchten hebben door de communie in de hand.**"

Ik: "Wat is het ergste aan de handcommunie?" Verlosser:

"Dat iedereen in de modder terechtkomt."

Ik: "Maar Heiland, ligt dat niet alleen aan de mensen, want de priesters geven ook mondcommunie."

Verlosser: "Wie heeft het de mensen geleerd?" Ik:

"Mijn Heer, is dat het werk van Satan?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter, het is het werk van Satan, heel duidelijk. Hij wil geen goede vruchten, hij wil alleen slechte hebben. De slechte vruchten behoren allemaal aan hem toe."

Ik: "Ik begrijp het niet, waarom geloven de priesters dat niet?"

Verlosser: "Omdat ze het geloof niet meer hebben."

Ik: "Hoe moet men deze modder uit de kerk verwijderen?" Verlosser:

"Bidden en vasten."

Ik: "Vasten is zo moeilijk."

Verlosser: "Het is ook zo moeilijk voor de rijken om het paradijs binnen te gaan."

Ik: "Kun je me nog iets vertellen over communie in de hand?"

Verlosser: "Bid onophoudelijk dat het afgeschaft wordt." Ik:

"Ja, mijn Heer, dat zal ik doen."

Ik: "Hoeveel vijanden zal ik nu hebben?"

Verlosser: "Meer dan je je kunt voorstellen. Ik ben bij je, je hoeft niet bang te zijn." Ik:

"Verlosser, heb ik dat goed begrepen?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter, je hebt het goed begrepen."

Op dit moment heb ik rust, vrede en helderheid in mij, geen twijfels, geen angst.

Het is een mooi gevoel. Ja, de Verlosser is bij mij. Ik dank U, mijn Heer en mijn God. Ik vroeg de Verlosser verder:

"Heer, gisteren hebt U mij in de kerk niets gezegd, hoewel ik twee uur lang voor de priester, pastoor Vogt, heb gebeden. Waren mijn gebeden niet goed?"

Verlosser: "Ik leed met je mee, want de priester luisterde niet naar mijn stem." Ik: "Heer, als ik voor hem vast, zal er dan een verandering komen?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter."

Ik: "Mijn Heer en mijn God, mijn goede zielbegeleider, ik zal vasten voor mijn priester, pastoor Vogt." Mijn Jezus, ik hou meer van U dan van wat dan ook. Ik dank U voor dit gesprek. Ik ging iets eerder naar de Heilige Mis en bad voor mijn vijanden.

Ik zag de jonge student Wagner, hij is diaken. Toen

vroeg ik de Heiland:

"Als het niet juist is dat H. Wagner mij de Heilige Communie geeft, dan vraag ik U dat de priester mij de Heilige Communie geeft."

Ik kreeg de heilige communie van de priester.

Toen ik thuiskwam, zette ik de braadschotel in de oven, maakte zelf spätzle en sneed de sla.

Om 12.00 uur baden we het Angelus. Om 12.15

uur hebben we gegeten.

Om 12.45 uur was ik weer in de kerk. Er was aanbidding, het Allerheiligste was uitgesteld. Tot 14.45 uur bleef ik in de kerk en heb ik gebeden.

Om 15.30 uur kwam een vrouw, Barbara. Ze stortte bij mij haar hart uit over haar zoon. Toen ze wegging, kwam Marion tot 17.30 uur.

We schreven de dagboeknotities op.

Om 18.15 uur bad ik in de kerk voor het Allerheiligste twee rozenkransen voor pastoor Vogt, want het Eeuwige Licht brandde weer niet.

Helaas zag hij het niet. Geestelijk ging het niet zo goed met me. Het deed me pijn dat pastoor Vogt vlak voor de monstrans een schijnwerper had geplaatst. Ik geloof dat de levende God aanwezig is in de Heilige Hostie.

Normaal gesproken zet je geen schijnwerper op ongeveer een halve meter afstand van een mens. Het is alleen zo dat de monstrans helder verlicht is en van veraf mooi schittert en verblindt.

Moet de Heiland ook hier nog lijden, vroeg ik me af, en ik voelde hoe het licht in mijn ogen brandde. Op sommige momenten kon ik er niet naar kijken.

Uiteindelijk kon ik de kerk niet verlaten voordat ik de kosterin zag en haar vertelde dat het Eeuwige Licht niet meer brandde.

Ze mompelde wat en zei: "Het is weer uit."

Voor het slapengaan bad ik nog de smartelijke rozenkrans voor de arme zielen. Mijn dag is in een oogwenk voorbij, zo snel.

Ik was blij dat ik geen televisie had en dankte God voor de kracht en de liefde van vandaag.

02-03-92 - Maandag

10.00 uur dokterskamer: Ik besprenkelde de kamer met wijwater en zegende daarbij iedereen die in de kliniek was met het Benedictus-kruis. Ik verenigde me met de Verlosser en zei: "U weet wat ik U wil vragen, U weet alles en ik zal opschrijven en geloven wat U mij zegt." Ik dacht aan de schijnwerper die gisteren brandde en misschien vandaag nog steeds voor het Allerheiligste brandt.

Tijdens de drie carnavalsdagen wordt bij ons altijd aanbidding gehouden voor het Allerheiligste.

In de stilte hoorde ik:

'Schrijf het op, mijn dochter, het is niet juist om de lamp voor mij te houden. Hij moet proberen de lamp drie minuten voor zich te houden.'

Ik: "Heer, ik vind geen rust als ik weet dat de lamp zo dicht bij U blijft branden. Want ik voel zelf dit leed.

Verlosser: "Als je het wilt, bel hem dan op."

Ik: "Heer, heb ik me dat misschien verbeeld?" Verlosser:

"Je bent nauw met mij verbonden."

Ik: "Moet ik dominee Vogt voorlezen wat ik heb geschreven?" Verlosser: "Ben je bang?"

Ik: "Eigenlijk niet." Verlosser:

"Doe het dan."

Ik: "Ja Heiland, ik zal hem bellen, want ik geloof dat U, de levende God met vlees en bloed, lichaam en ziel, mensheid en goddelijkheid, waarachtig en wezenlijk in de Heilige Hostie bent."

12.30 Ik heb een vijftienjarige jongen, genaamd Markus, geröntgend.

Er kwam een verpleegster met hem mee. Ze vertelde me dat iedereen op de afdeling geschrokken was toen hij zich slecht voelde en zijn ogen helemaal star werden.

Ik vroeg wanneer dat dan was geweest en realiseerde me dat het op het moment was dat ik het exorcisme voor iedereen in de kliniek had gebeden, zelfs meerdere keren.

Toen ik naar deze jongen keek en hem vroeg of hij wat wijwater wilde, zei hij meteen: "Nee, dat heb ik thuis, dat geef ik aan de dieren."

Ik heb toen met wijwater een kruis op zijn voorhoofd gemaakt en meteen waren zijn ogen weer star.

In het bijzijn van de verpleegster vroeg ik hem of hij het Weesgegroet kon bidden. Hij zei "Ja" en begon te bidden, maar al bij het derde woord kon hij het niet meer uitspreken, waarna ik alleen verder bad.

Ik gaf hem nog een gebedskaartje van het Kostbaar Bloed en zei hem dat ik voor hem zou bidden.

12.45 uur in de kapel: ik bad voor Markus en vroeg de Heiland of de onreine geest bij hem was.

Ik wist het, maar ik wilde van de Heiland de bevestiging hebben.

Heiland: "Ja, dat heeft hij, en hij moet erin blijven."

Ik vroeg de Heiland om de patiënt Markus weer naar mij toe te sturen.

Om 14.10 uur kwam hij inderdaad, dit keer met zijn moeder. De jongen lag in bed.

Naar verluidt kon hij niet opstaan. Toen hij mij zag, vroeg hij mij onmiddellijk om wijwater, en ik gaf het hem. Toen zei hij tegen zijn moeder dat ze naar het beeld van de Moeder Gods moest kijken. Toen de moeder het beeld zag, zei ze tegen hem: "Moet je dan ook alles weer zien?"

Ze was vol trots en zei: "Hopelijk ben je snel weer thuis."

Toen de moeder een beetje opzij ging, zei ik tegen Markus: "Je hebt met glazen gespeeld." Hij wist meteen wat ik bedoelde en zei: "Ja. In Berlijn en hier, dat is onschuldig gedoe." Ik keek hem aan en vroeg hem: "Pardon?"

En hij zei daarop: "Mijn moeder ook."

Het was me nu duidelijk geworden waarom de demon binnen moest blijven. Ik drukte hem een medaille van de Moeder Gods in de hand en hij nam die aan. Over deze jongen moest het exorcisme worden gebeden en hij mocht niet op de afdeling neurologie blijven. Ik kan hier niets doen, want noch moeder noch arts zullen me geloven. Ik heb voor hem gebeden.

's Avonds in de Rotkerk heb ik de rozenkrans voor Markus gebeden en daarna de heilige mis voor hem opgedragen.

Om 20.00 uur – gebedsgroep:

Vandaag waren er veel mannen gekomen, de heer Deris, de heer Artur Wagner, theologiestudent Fridolin, pastoor Dochart enz.

Het was mooi. We hebben ook voor de patiënt Markus gebeden. Pastoor Dochart en de heer Deris waren een beetje onrustig. Ik had veel genade ontvangen.

03-03-92 - Dinsdag

10.00 uur dokterskamer: Ik vroeg de Heiland naar H. Deris.

Verlosser: "Deris mag geen diaken worden, daar is hij niet voor uitverkoren. Het is hoogmoed dat hij diaken wil worden. Bij pastoor Dochart was weer de onreine geest."

Ik: "Welk Confiteor moeten we bidden, het oude of het nieuwe?"

Heiland: "Het oude, mijn dochter."

Ik: "Heiland, je hebt ons gisteren veel genade geschonken, meer dan

anders." Heiland: "De gebeden die jullie hebben gebeden, bevielen me."

Ik: "Wat kan ik de gebedsgroep doorgeven, wat moeten we weten en wat is belangrijk voor ons?"

Verlosser: "Bid met het hart." Ik: "Hoe dan, Verlosser?"

Verlosser: "Laat jullie harten spreken, niet de mond. Vraag om veel liefde." Ik:

"Moeten we dan meer de Heilige Geest aanroepen?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter. Als de Heilige Geest jullie harten met liefde doet ontvlammen, dan kunnen jullie met het hart bidden. Reinig jullie harten, zodat de Heilige Geest ook bij jullie kan binnenkomen.

Houd je zonden niet langer vast, ze vormen een grote wond en die geneest langzamer dan een kleine wond. Grote wonden veroorzaken grote pijn, en dan bid je niet meer zo graag."

"Schrijf, mijn dochter, alleen met de mond bidden is zo, omdat we de Heilige Geest niet in ons hart laten werken. Bid zo dat er tijdens het gebed liefde ontstaat."

Ik: "Mijn Heer en mijn God, schenk ons de genade dat we met het hart kunnen bidden. Verlosser, U hebt gezegd dat er bij mijn man nog onreine geesten zijn. Maar hij heeft gisteren de communie ontvangen."

Verlosser: "Je man moet gaan biechten."

Ik: "Hij zal me vast vertellen dat hij gebiecht heeft." Heiland:

"Zeg hem, mijn dochter, dat hij echt moet biechten."

Van 16.00 tot 17.00 uur was ik ingedeeld om voor het Allerheiligste in de kerk voor te bidden en aanbedding te houden. Mijn man, Fridolin en ik hebben dat samen gedaan en voorgebeden. Mijn man was een beetje onrustig, hoewel ik voor hem had gebeden.

Pastoor Vogt had de schrijn nog niet weggehaald, hoewel ik het hem al had gezegd.

Om 18.30 uur was er de Heilige Mis en ik offerde de Heilige Communie op voor pastoor Vogt.

04-03-92 — woensdag — Aswoensdag

Ik vastte met water en brood en had de hele 24 uur hoofdpijn. Op sommige momenten was het ondraaglijk. Het waren boetedoeningen en ik offerde ze op voor pastoor Vogt en de bekering van de zondaars.

Ik vastte voor pastoor Vogt en voor Andreas (student theologie).

Ik vroeg de Heiland waarom de non gisteravond de heilige communie was blijven uitdelen, hoewel ze weet dat ze dat niet mag doen. Ik heb toen de heilige communie voor haar opgeofferd.

Verlosser: "Aan een verhard hart kun je de genade niet schenken. Bid voor haar, vast voor haar."

's Avonds in de kerk. Drie leken en pastoor Vogt hielpen bij het uitdelen van het askruis. Ik vroeg de Heiland of ik het askruis door gewijde handen zou mogen ontvangen. En pastoor Vogt kwam naar mij toe, hoewel hij normaal gesproken aan de andere kant stond. Bij het ontvangen van de communie vroeg ik de Heiland opnieuw of ik de Heilige Communie door gewijde handen mocht ontvangen, en ik ontving de Heilige Hostie van pastoor Vogt.

Ik offerde de heilige communie op voor pastoor Vogt.

Ik vroeg het, omdat ik zag dat leken het askruis maakten. Onder de leken was ook een student theologie (acoliet).

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, dat de as alleen door gewijde handen mag worden uitgedeeld. Alleen de priesters, alleen de priesters. Dat hoort ook bij de modder in de kerk."

05-03-92 — donderdag

Vroeg in de ochtend bad ik de Rozenkrans van de Barmhartigheid en de Litanie tot Gods Barmhartigheid en andere gebeden.

10.00 uur in de dokterskamer:

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, ik kon de genade niet schenken, want de leken hebben het askruis uitgedeeld. Ik schenk de genade bij het uitdelen van de as door de gewijde handen van de priester."

's Middags heb ik een uur gebeden, er waren geen patiënten en daarna heb ik de rozenkrans gebeden.

's Avonds in de kerk in Rot heb ik eerst samen met de gelovigen de rozenkrans gebeden en daarna de heilige mis. De heilige communie heb ik weer opgeofferd voor pastoor Vogt. In de kerk was ook een priester uit Polen, pastoor Stanislau.

06-03-92 Hart-van-Jezus-vrijdag

Om 13.00 uur ging ik naar de kapel. Die was echter gesloten. Dat deed me pijn, maar ik ging op zoek naar de sleutel. Ik haalde de portier van het ziekenhuisgebouw erbij en hij opende de kapel. Na de geestelijke communie vroeg ik de Heiland of het juist was wat pater Stanislau uit Polen doet, en bedoelde daarmee dat hij de heilige communie ook in de handen uitreikt.

In het begin kon ik heel goed met deze priester opschieten, maar nu was hij zo vreemd voor me. Ik vroeg de Heiland verder of hij vroeger ook de communie in de hand had uitgedeeld. Heiland: "Nee, hij doet dat vanwege het geld. Daarmee heeft hij mij verraden."

Ik: "Mag ik dat in mijn dagboek schrijven?"

De Heiland: "Ja, schrijf het op, hij heeft daarmee veel genade verloren." Ik: "Wie heeft hem beïnvloed om de communie in de hand te geven?"

Verlosser: "Het is het werk van Lucifer. Zolang ze de communie in de hand geven, dienen ze Satan."

Ik: "Mijn Heer, mag ik dat aan pater Stanislau zeggen?"

Verlosser: "Mijn dochter, hij zal niet naar je toe komen."

Ik: "Weet hij dat dat niet juist is? Voelt hij dat?"

Verlosser: "Mijn dochter, ken je je zonde als je die begaat?" Ik: "Maar Heer, misschien denkt hij dat het juist is?"

Verlosser: "Mijn dochter, als men de zonde niet herkent, dan is men er slecht aan toe." Ik: "Wat betekent dat, er slecht aan toe zijn?"

Verlosser: "Men bevindt zich niet in de genade van God."

Ik schrok een beetje en mijn adem stakte even, en ik vroeg de Heiland of hij het nog eens kon zeggen, misschien had ik het niet goed begrepen.

Verlosser: "Schrijf het op, mijn dochter, men bevindt zich niet in de genade van God."

's Ochtends had ik de Heiland gevraagd of hij me iets wilde vertellen over de zielen in het universitair ziekenhuis.

Verlosser: "Kun je verdragen wat ik je ga vertellen?"

Ik: "Verlosser, u kent mij beter dan ikzelf."

's Avonds in de kerk in Rot zag ik pater Stanislau niet meer.

Aan het einde van de heilige mis werd ik door de misdienaar uitgescholden, omdat ik haar eraan had herinnerd dat het eeuwige licht niet brandde. Ze schreeuwde luid door de hele kerk in woede:

"Ga naar huis, dat gaat u niets aan." Ik bad voor deze vrouw. Een man uit

Rot, Erich, sprak buiten nog met haar.

Ik offerde de heilige communie op voor Marion. Om 20.00 uur bad ik de exorcisme- en de Heilige-Geest-rozenkrans, opdat geen leek meer de heilige communie zou uitreiken, want de communiehulpers hadden rond die tijd een bespreking.

Erich was bij mij en bad met mij mee. Ik nam ook mijn man mee in het gebed. Maar die was erg nerveus en raasde, zodat Erich naar huis ging. Ik geloof dat de exorcisme op mijn man werkte. Mijn man had die avond overal last van. Voor het slapengaan bad ik nog twee rozenkransen.

07-03-92 - Maria-Boetedoening-zaterdag

's Ochtends vroeg was ik met mevrouw Cordula in de kerk in Waghäusel.

Van 16.15 tot 18.15 uur bad ik voor pastoor Vogt. Het Eeuwige Licht brandde niet toen ik de kerk binnenkwam. Ik bad dat er iemand zou komen om het aan te steken. Toen zei ik tegen de Heiland: "Ik offer dit aan U op, opdat 100.000 zielen gered worden, als er om 17.00 uur niemand komt om het Eeuwige Licht aan te steken."

Het was 17.05 uur toen de misdienaar kwam en het Eeuwige Licht aanstak; ze haastte zich erg. Ik knielde die twee uur en bad vier rozenkransen en vele andere gebeden.

08-03-92 - zondag

Om 5.45 uur 's ochtends stond ik op en bad ongeveer een uur, eerst tot de Heilige Geest, daarna het oude Confiteor, het exorcisme, een gebed tot de heilige aartsengel Michaël en tot de beschermengel, de toewijding aan de Moeder Gods, een gebed tot het Heilig Hart van Jezus en de rozenkrans van de vreugdevolle mysteries, daarna nam ik geestelijk de communie.

Ik begon weer uit de grond van mijn hart te huilen, want er kwamen zoveel kwelling over mij heen. Het ergst zijn die welke over mijn man gaan. Het liefst had ik alles opgegeven en gestopt met zoveel bidden.

Ik vroeg de Verlosser om hulp en klaagde bij Hem. Ook tot de Moeder Gods bad ik dat het me te veel was. Ik zei: "Van alle kanten word ik gekweld en bovendien ben ik nog teleurgesteld door mijn priester. Plotseling hield ik op met huilen. Daarna voelde ik een diepe vrede en stilte in mij. Ik vroeg de Verlosser om een teken dat de priester en iedereen in de kerk zouden zien.

Ik zei tegen de Heiland dat ik een zondares was en onwaardig om dit teken te ontvangen, en voegde eraan toe: "Heer, Uw wil geschiede."

Verlosser: "Ja, je krijgt een teken dat iedereen ziet."

Ik: "Ik wil nog weten of de priester dat dan ook ziet." Verlosser: "Ja."

Ik: "Wordt het een goed teken, zodat de mensen zich bekeren, of ga je ons bang maken?"

Verlosser: "God jaagt niemand angst aan."

Ik: "Wanneer zal dit teken komen, voor Pasen of erna?" Verlosser: "Voor Pasen."

Ik: "Zal de priester door dit teken veranderen?" Verlosser:

"Nee, hij zal er niet door veranderen."

Ik: "Waarom, Heiland? Ik ben er nu helemaal klaar mee. Ik dacht dat hij ooit zou veranderen?"

Heiland: "Dat dacht je."

Ik: "Maar waarom, Heiland?"

Heiland: "Er is nog zoveel trots."

Ik: "Heer, ik smeed U, geef mij dan een andere priester aan wie ik mijn dagboek kan toevertrouwen.

Verlosser: "Laat dat maar aan mij over."

Ik: "Mijn Heer en mijn God, vind je het goed hoe ik je aanspreek, bijvoorbeeld mijn Heer, mijn Verlosser, lieve Jezus, mijn grote Liefde, mijn heilige, sterke en eeuwige God, Koning der Koningen, mijn Vredeskoning, almachtige en barmhartige God, enz. Vind je dat goed?"

Verlosser: "Wat uit je hart komt, dat spreek je uit."

Ik bedankte Hem voor dit gesprek en offerde de Heilige Communie op voor alle mensen over de hele wereld en voor de arme zielen in het vagevuur, net zoals ik elke dag de aflaatgebeden voor de arme zielen opoffer.

Het was ongeveer 8.30 uur. Mijn man stond op en ging naar Waghäusel om te biechten. Mijn gebed werd verhoord, want ik had tijdens de rozenkrans gebeden dat God hem de genade zou schenken voor een goede biecht.

Van 9.45 tot 11.10 uur was ik in de kerk in Rot. Voor de Heilige Mis bad ik voor alle kerkgangers de litanie tot Gods barmhartigheid. De Heilige Communie offerde ik opnieuw op voor de arme zielen in het vagevuur.

Toen ik thuiskwam, was mijn man veranderd. Hij was als een nieuw mens en ging mee naar de gebedsbijeenkomst. De hele dag was er vrede, hij was lief en aardig. Dank u, God, voor deze genade.

's Nachts werd ik om 2.30 uur gewekt en kreeg ik de genade om te kunnen bidden.

Ik bad de zeven laatste woorden, telkens een Onze Vader en een Weesgegroet "en Ere zij de Vader", daarna de rozenkrans van de Barmhartigheid. Daarna gaf ik de arme zielen wijwater en sliep daarna heerlijk verder.

09-03-92 – Maandag

10.00 uur dokterskamer:

Ik vroeg de Heiland naar de mensen in de kliniek, degenen die daar werken.

Vrijdag had de Verlosser mij gevraagd of ik kon verdragen wat hij mij zou zeggen, dus zei ik nu tegen hem dat hij mij in ieder geval het mildste moest vertellen, als hij dat wilde.

Verlosser: "Ze moeten zich allemaal bekeren. Bijna iedereen bevindt zich op de brede weg." Ik: "Wat moet ik voor hen doen, Verlosser?"

Verlosser: "Bid voor hen."

Ik: "Maar mijn gebeden kunnen niet velen redden."

Verlosser: "Jawel, want met mij kun je velen redden."

Er was een arts bij ons op de röntgenafdeling gekomen, een gast uit Turkije, een moslim, die zich wilde informeren over röntgenfoto's en de opnames.

Ik heb hem meer verteld over het katholieke geloof dan over röntgenfoto's. Ik vertelde hem vooral hoe belangrijk de Heilige Geest is.

Ik vroeg de Verlosser of dat wel juist was, omdat de arts toch moslim is.

Verlosser: "Ze hebben allemaal hetzelfde geloof nodig."

Ik: "Kun je me vertellen hoe ik moet zijn?"

Verlosser: "Blijf zoals je bent."

13.00 uur in de kapel van de kliniek.

Ik zei tegen de Heiland dat er op zondag zoveel mensen in de kerk zijn en op weekdays maar weinig. Ik vroeg: "Zou de priester de heilige communie niet alleen kunnen uitreiken, heeft hij de leken nodig?"

Ik dacht dat de anderen geduldig moeten wachten, en als ze niet kunnen wachten, dan moeten ze bidden voor jonge priesters in opleiding, zodat we meer priesters krijgen.

Verlosser: "De meesten die alleen op zondag de communie ontvangen, doen dat onwaardig." Ik: "Dat moet je de priester zeggen. Ziet de priester dat niet?"

Verlosser: "Als hij de communie niet in de hand zou uitreiken, zou hij het zien." Ik: "Mag ik dat in het dagboek schrijven?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter, schrijf het op."

Ik: "Velen zeggen dat ze met de mond meer zondigen dan met de hand."

Verlosser: "Dat geloof ik ze niet. Maar het is de onverschilligheid dat ze geen onderscheid meer maken tussen de Drie-eenheid in de Heilige Hostie en het gewone brood. De priesters moeten hen het verschil prediken, maar omdat ze de communie in de hand toedienen, kunnen ze daar niet meer over prediken.

Ik: "Ze zeggen dat het met de hand ook eerbiedig is."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, het is onwaardig om de Heilige Hostie met de hand te ontvangen en als iemand onwaardig ontvangt, is het ook meteen oneerbiedig."

Ik: "Worden er veel heiligschennis veroorzaakt door de communie in de hand?" Verlosser: "Meer dan je kunt bedenken."

's Avonds in de kerk in Rot, terwijl de pastoor het evangelie voorlas, rende een vrouw door de hele kerk tot vlak voor de eerwaarde pastoor.

Ze maakte zoveel lawaai met haar schoenen en haar stevige tred dat alle gelovigen haar opmerkten. Naar verluidt zou er iemand in de kerk zijn die met zijn auto de uitgang voor haar blokkeerde. Maar haar onrust kwam mij vreemd voor.

Ze wenkte met haar hand naar de misdienaar, die naar haar toe kwam en vervolgens de pastoor onderbrak en hem alles vertelde. Toen de pastoor vroeg van wie die auto was, meldde niemand zich. Na de heilige communie vroeg ik de Heiland naar pater Johannes, want Roland had me aan de telefoon verteld dat pater Johannes zich tot bisschop Platon had bekeerd en zijn boeken nu accepteerde.

Heiland: "De boeken van pater Johannes kloppen niet."

Toen vroeg ik naar de lezing die op 13-03-92 zou plaatsvinden en over Garabandal zou gaan. Ik zei tegen de Heiland: "Ik geloof in de verschijningen in Garabandal, maar deze vertoning van de film en het daaropvolgende gesprek, en de vele reclame ervoor, storen me. Is daar niet de duivel aan het werk die het goede wil vernietigen?"

Verlosser: "Je hebt het goed geraden."

's Avonds om 20.00 uur gebedsgroep. Er waren veel mensen.

10-03-92 — Dinsdag

Ik vroeg de Heiland naar de vrouw die gisteren de kerk binnenkwam.

Verlosser: "Dat was de onreine geest. Ik heb het toegestaan. Er komt nog meer van. Ik was in de kerk in Rood en offerde de Heilige Communie op voor pastoor Vogt."

11-03-92 — woensdag

10.10 uur dokterskamer:

Ik vroeg de Verlosser opnieuw naar het teken.

Verlosser: "Je krijgt een teken in de kerk." Ik: "Wat zal dat zijn?"

Verlosser: "Laat dat maar aan mij over."

Ik: "Kan ik onderscheiden wat van jou komt en wat van mij komt?" Verlosser: "Ja, dat kun je."

De Heiland schonk mij veel genade. Ik dank U, mijn Heer en God. Ik:

"Vertel mij iets, ik wil ook iets van U horen."

Verlosser: "Ik hou van je, mijn dochter." Ik:

"Dat doet deugd, als je dat hoort."

16.30 uur: Ik was in de Zönackel in Boxberg en heb naar een lezing geluisterd.

Omdat ik te laat was, kon ik daar niet aan de heilige mis deelnemen.

Om 19.00 uur woonde ik vervolgens de heilige mis bij in Mingolsheim in de Rochuskapel.

Ik knielde weer alleen bij de communiebank. Een nieuwe pater gaf me pas aan het einde de heilige communie. Terwijl ik wachtte, heb ik meerdere Weesgegroetjes voor deze pater gebeden.

Ik heb de heilige communie opgeofferd voor Marion.

Om 20.30 uur kwam Marion en schreven we de dagboeknotities.

12-03-92 — donderdag

Het was al de tweede dag dat ik alleen in de kliniek werkte. Er kwamen veel patiënten.

Toch kon ik veel bidden.

12.30 uur in de kapel van de kliniek:

Ik wilde weten of het juist was dat ik gisteren in de Rochuskapel alleen op de communiebank knielde.

Veel mensen die ik kende, stonden bij het ontvangen van de heilige communie of knielden direct voor de pater op de trap, hoewel de communiebank er was.

Misschien heb ik een fout gemaakt, dacht ik. Verlosser:

"Blijf knielen, zoals tot nu toe."

Ik: "Wat is de reden waarom de anderen niet bij de communiebank knielen?" Verlosser:

"Valse nederigheid, mensenvrees, angst voor de priester."

Ik dacht aan mensen uit de gebedsgroep en vroeg de Verlosser of ik dat tegen hen moest zeggen?

Verlosser: "Ja, maar met liefde."

Het komt me een beetje vreemd voor. Als je iets goeds voor de Heiland wilt doen, sta je er alleen voor. We zijn tenslotte allemaal verplicht om God te eren.

Op weg naar huis bad ik zoals altijd de rozenkrans.

Om 16.00 uur ging ik naar Mingolsheim om ongeveer anderhalf uur in het zoutbad te zwemmen.

's Avonds ging ik in Rot naar de kerk en bad daar ook mee de rozenkrans. Bij het

ontvangen van de communie liep de non naast me voorbij.

Ik stond op en ging terug naar mijn plaats, zonder de sacramentele communie te hebben ontvangen.

Op weg van de communiebank naar mijn plaats dacht ik dat de duivels me zouden willen verscheuren.

Maar de Heiland kwam geestelijk naar me toe en ik ontving veel genade, een bijzondere genade. Ik

offerde de communie op voor de mensen in de kliniek waar ik werk.

Meteen daarna reed ik naar Mingolsheim, naar de Rochuskapel.

Daar was om 19.30 uur nog een heilige mis en daar ontving ik ook de sacramentele heilige communie, die ik opofferde voor de priesters en religieuzen die nog in het vagevuur waren en voor de non die de communie uitdeelde en voor alle andere zielen in het vagevuur.

13-03-92 - vrijdag

Vanmorgen heb ik ongeveer een uur lang gebeden, minstens 10 keer het exorcisme voor de hele kliniek, voor mijn familie, voor pastoor Dochart en pastoor Vogt.

Ik had het erg druk, maar toch had ik tijd voor de Heiland. Er ontbreken twee mensen op de röntgenafdeling: de ene is ziek en de andere komt pas in mei. Ik vroeg de Heiland of Hij mij de genade wilde schenken om voor drie personen te werken.

Hij gaf het me en met Gods kracht kon ik goed werken.

Om 10.10 uur ging ik naar de artsenkamer. Daar communiceerde ik geestelijk, vandaag al voor de tweede keer. Ik vroeg de Heiland wat er gisteren gebeurde, toen de non met de Heiland langs me liep en ik opstond en terugging naar mijn plaats zonder de Heiland te hebben ontvangen; ik voelde innerlijk grote aanvallen.

Verlosser: "Mijn dochter, het waren heel veel onreine geesten."

Ik: "Dachten ze dat je niet bij mij zou binnenkomen als ik je niet sacramentaal ontving?" Verlosser: "Ja, dat denken ze altijd."

Ik: "Ik had het gevoel dat ze me op dat moment wilden verscheuren. Heb ik me dat misschien verbeeld?"

Verlosser: "Mijn dochter, als ze dat hadden gekund, zouden ze je in stukken hebben gescheurd."

Ik: "Mijn Heer, toen U toen geestelijk tot mij kwam en ik mij met U verenigde, heb ik meer genade ontvangen dan wanneer ik sacramentaal de communie had ontvangen. Wat is daar de reden voor?"

Verlosser: "Omdat ik wens dat ik door de gewijde handen van de priester aan de gelovigen geschonken word."

Ik: "Hoe moet ik me tegenover de priester gedragen?"

Verlosser: "Je moet altijd naar de priester luisteren, maar als hij de eer aan mij schendt, dan niet." Ik wilde weten of het juist was dat ik zonder de heilige communie voor de zuster was weggerend; ik dacht dat de Verlosser dat misschien niet goed vond.

Verlosser: "Nee, mijn dochter, integendeel, je hebt iets goeds gedaan."

Ik: "Maar mijn Heer en God, als de priester zegt dat ik dat niet mag doen?" Verlosser:

"Doe dan wat hij zegt, op zijn verantwoordelijkheid."

Ik: "Wanneer kan ik een gesprek hebben met pastoor Vogt? Ik wil het van U weten. Heer, Uw wil geschiede."

Verlosser: "Ja, mijn dochter, spreek met hem."

Ik: "Wanneer?"

Verlosser: "Zo snel mogelijk."

Ik: "Schend ik de eer van God omdat ik wegga, of degenen die blijven en de Heilige Communie van een leek ontvangen?"

Verlosser: "Mijn dochter, luister goed. Iedereen die de communie in de hand ontvangt en de leken die de Heilige Communie uitreiken, allen schenden de eer van God.

Ik: "Lieve Heiland, ik wilde je nog vragen: moet ik alles aan pastoor Vogt voorlezen of slechts op sommige dagen?"

Verlosser: "Alles, mijn dochter, alles."

Ik: "Heer, zult U bij mij zijn als ik naar hem toe ga?" Heiland:

"Ja, Ik zal bij je zijn."

Ik: "Mijn Heer en mijn God, ik voel nu zoveel liefde en warmte, zoveel genade in mijn hart. Is dat een bevestiging dat ik naar pater Vogt moet gaan? Ben je blij dat ik naar hem toe ga?"

Verlosser: "Ik ben daar heel bijzonder blij mee."

Ik: "Ik heb al zo veel gevast, gebeden en de Heilige Communie al zo vaak voor hem opgeofferd. Zal hij nu een beetje veranderen als ik met hem spreek?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter, hij verandert al, maar hij zal weten wat ik van hem wil." 's Avonds was ik in de kerk in Rot, ik heb de Heilige Communie opgeofferd voor de arme zielen.

14-03-92 - zaterdag

Ik woonde 's morgens vroeg de Heilige Mis bij in Waghäusel. Pater Alanus celebreerde de Mis. Na de Mis bad ik in de kerk de Lauretaanse litanie. Daarna ging ik met Marion het dagboek schrijven.

Vanaf 16.30 uur bad ik voor pastoor Vogt. Om 16.45 uur ging ik bij hem biechten. Ik was erg teleurgesteld en heb zelfs gehuild. Daarna bad ik verder voor pastoor Vogt.

15-03-92 - zondag

's Nachts om 3.45 uur begon ik te bidden voor alle mensen. Ook pater Vogt nam ik in mijn gebed op. Ik zei tegen de Heiland: "Alle zielen behoren aan U, allen moeten gered worden.

Ik bad ongeveer anderhalf uur, daarna verenigde ik me. Ik huilde. Het viel me erg zwaar na het biechtgesprek met pater Vogt gisteren.

Toen kreeg ik weer twijfels of de Heiland wel tot mij spreekt. Want als ik zou doen wat pastoor Vogt mij had gezegd, zou ik helemaal niet meer naar de kerk hoeven te gaan.

Ik vroeg de Heiland om een antwoord.

Ik zei: "Mijn Heer en God, mijn Jezus, mijn zielengids, mijn Drie-eenheid, ben jij het die tot mij spreekt?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter, ik ben je Heer en God, je Jezus, je zielengids."

Ik: "Hoe moet ik na het biechtgesprek naar pater Vogt gaan en hem uit het dagboek voorlezen?"

Verlosser: "Wacht nog even."

Toen vroeg ik opnieuw naar het teken.

Verlosser: "Er komt een teken in de kerk. Heb vertrouwen in mij." Ik:

"Zullen daardoor zielen zich bekeren?"

Verlosser: "Ja."

Ik: "Wanneer?"

Verlosser: "Het zal nog voor Pasen zijn."

Ik: "Ik voel een brandende pijn in mijn hart. Wat is dat?" Verlosser: "Dat is mijn wond. Ik lijd in jou."

Ik: "Heb je via de priester tot mij gesproken?" Heiland:

"Nee, hij laat mij niet in zijn hart toe."

Ik vroeg of ik juist had gehandeld in de biechtstoel bij pastoor Vogt.

Verlosser: "Je hebt juist gehandeld in de biechtstoel. Mijn dochter, blijf mij trouw." Ik: "Ja, Heer, dat zal ik doen, omdat ik van U houd."

Rond 6.00 uur ging ik weer naar bed en heb ik nog 2 1/2 uur geslapen. Van 10.15 tot 11.15 uur bad ik voor de kerk in Rot, in het bijzonder voor pastoor Vogt, de misdienaars, de leken, het kerkkoor en allen die in de kerk onwaardig de communie ontvangen. 's Middags was ik bij de gebedsbijeenkomst.

's Avonds woonde ik de heilige mis bij in de Rochuskapel in Mingolsheim. De pater hield een prachtige preek en ik mocht een heel mooie vereniging met de Verlosser ervaren.

Ik had al drie dagen griep en ik dankte God dat ik naar de kerk mocht gaan.

16-03-92 — Maandag

Ik had last van een zware verkoudheid. Ik kon bijna de hele nacht niet slapen en had hevige hoofdpijn, keelpijn en pijn op de borst.

Mijn hoest was nauwelijks te stillen, wat me ook veel pijn deed. Ook mijn borstwervelkolom deed me erg pijn.

Ik bleef thuis en kreeg om 11.30 uur een afspraak bij de dokter.

Toen ik vanmorgen opstond, bad ik anderhalf uur. Daarna verenigde ik me met de Verlosser.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter. Je leven ligt in mijn handen. Je bent helemaal in mij en bij mij."

Ik: "Maar ik begrijp er nog niets van. Ik heb enorm heimwee naar de hemel." Verlosser: "Omdat je helemaal van mij bent."

Ik: "Je hebt gezegd dat ik een kort leven op aarde heb. Wat betekent dat?" Verlosser: "Ik neem je al bij Mij. Maar de tijd is van Mij."

Ik: "Heb ik mijn taak op aarde al vervuld?" Verlosser: "O mijn dochter, er is nog zoveel te doen."

Verlosser: "Draag je problemen niet met je mee. Leg ze in mijn handen. Je behoort helemaal aan mij." Ik: "Mijn Heer, ik ben zo zwak. Ik leg mijn zwakheid in uw handen."

Ik: "Jezus, het is mooi bij U. Men wil zich niet van U scheiden."

Verlosser: "Niemand kan ons meer scheiden, mijn dochter."

Ik: "Ik wens dat het altijd zo blijft. Ik houd van U, mijn Heer en God, met heel mijn hart en met al mijn kracht. Het Rijk van God hebben we al op aarde."

Ik geloof dat als men U heeft, men alles heeft. Volledige tevredenheid bestaat alleen met U, mijn Heer en God.

Ik vroeg naar dominee Vogt, omdat ik na het laatste biechtgesprek zo teleurgesteld was. De Heiland zei eerst dat dominee Vogt een lafaard was. Ik wilde dat niet opschrijven. Maar de Heiland herhaalde het nog een keer.

Ik: "Zeg me iets anders, in plaats van lafaard."

Verlosser: "Hij zal weinig tijd hebben om te doen wat ik hem heb opgedragen." Ik:

"Ik begrijp daar helemaal niets van."

Verlosser: "Maar hij zal het wel begrijpen."

Ik: "Zal ik nog een kans krijgen om met hem te spreken?" Verlosser:

"Ja, die zul je krijgen."

Ik: "Maar hij zal niet geloven wat ik hem zeg, hij is neutraal." Verlosser:

"Neutraal bestaat niet. Ofwel gelooft hij, ofwel gelooft hij niet." Ik: "Mijn Heer

en mijn God, ik leg dit probleem in Uw handen."

's Avonds in de kerk in Rot bad ik de rozenkrans voor pastoor Vogt en offerde ik de Heilige Communie voor hem op.

20.00 uur Gebedsgroep:

Het was heel mooi. We hebben de kruisweg gebeden en iedereen heeft geestelijk gecommuniceerd.

Ik zei in de gebedsgroep dat als er geen priester in de buurt is en er iets gebeurt, we geestelijk moeten communiceren en ons geestelijk met de Verlosser moeten verenigen, en dat moet je leren en in praktijk brengen, het liefst meerdere keren per dag.

Daardoor kom je steeds dichterbij Jezus, leer je Hem steeds meer lief te hebben en krijg je veel kracht en genade voor het geestelijk leven. We hebben allemaal veel genade ontvangen.

Pastoor Dochart was er niet bij.

17-03-92 - Dinsdag

Gisteren kreeg ik genade en vanmorgen had ik tranen. De verleiding kwam over me. De onreine geest wilde me wijsmaken dat dat niet de stem van de Verlosser is en dat het niet kan dat de priester een lafaard is.

Hij zei: "Zie je, dat ben je zelf." Ik begon te huilen en bad toen onmiddellijk. Hoe snel is de twijfel er toch.

Ik zei tegen de Verlosser: "Heer, ik zal U niet vragen totdat ik een teken heb gekregen dat U mij beloofd hebt. Een teken dat de priester ziet en dat de mensen zich bekeren en dat mijn priester de verlichting krijgt. Ik kan niet zonder een priester zijn. Ik wil niet met zonden sterven. Alleen een gewijde priester kan de zonde vergeven. U hebt hem de volmacht gegeven. Ik houd van U, mijn Heer en God, maar ik moet een priester hebben aan wie ik alles kan toevertrouwen wat U tegen mij zegt. Heer, ik ben bereid om ook te lijden voor deze priester, die U ook een lafaard noemt.

Maar Heer, Uw wil geschiede.

Na alles wat ik had gezegd, was er stilte en rust, ik wilde de Verlosser niets meer vragen. Toen hoorde ik een stem.

Jezus zei daarover: "Ja, mijn dochter, zo zal het zijn."

Ik was verrast dat ik dat hoorde. Daarna bad ik nog ongeveer een uur vroom als nooit tevoren. Ik was ongeveer 40 minuten weg voor gymnastiek, vanwege de tussenwervelschijven, die me momenteel pijn doen.

Toen ik terugkwam, waren de brandweer en de politie bij onze buurman. De garage en de auto hadden gebrand. Er stond een fles met explosief materiaal in de garage; meerdere huizen in de omgeving hadden de lucht in kunnen vliegen.

Ik dacht: de duivel heeft niet alleen mij vanmorgen gekweld, maar heeft ook de buurman schade berokkend. Het was goed dat ik veel had gebeden, anders was er misschien meer gebeurd.

's Middags ging ik het bos in en bad nog drie rozenkransen. Ik deed mijn best om nog meer voor pater Vogt te bidden. In de kerk bad ik weer de rozenkrans en offerde de heilige communie op voor pater Vogt.

Ik was blij, want het was de tweede dag in de kerk dat er geen leken de heilige communie uitdeelden, hoewel er een zielenmis was en er veel mensen in de mis waren.

Het gaat dus prima als de eerwaarde pastoor de heilige communie alleen uitdeelt. Je moet alleen veel voor hem bidden en voor de leken, zodat zij niet uitdelen.

18-03-92 - woensdag

's Ochtends vroeg bad ik ongeveer anderhalf uur. Tijdens de vereniging hoorde ik geen stem, maar de Heiland was bij mij, alleen sprak Hij niet tot mij.

Ik voelde vrede en rust en was niet verdrietig dat Hij niet tot mij had gesproken, want ik kende de reden.

's Middags bad ik de rozenkrans en woonde ik de heilige mis bij in de Rochuskapel in Mingolsheim. Ik vastte vandaag voor pastoor Vogt en offerde de heilige mis voor hem op.

19-03-92 — donderdag

Om 3.30 uur stond ik op en begroette de heilige Jozef met liefde. Ik heb meer dan een uur gebeden voordat ik weer ging slapen. Na twee uur ging ik weer bidden. Ik bad voor

Eerwaarde pastoor Vogt, alleen voor hem de rozenkrans van de vreugde. Daarna bad ik 50 keer, in plaats van de rozenkrans, het gebed tot de aartsengel Michaël met de toevoeging

"Heilige Maria, Moeder van de Kerk, gij engelen en heiligen allen, bidt voor ons", vervolgens het Pater Noster op de grote kralen, evenals het Gloria Patri, het Magnificat, driemaal het Sanctus en het gebed "Aanroeping van de Moeder Gods Maria tegen de opstandige engelen". In deze "exorcisme-rozenkrans" nam ik al mijn vijanden op, de eerwaarde pastoor Vogt, de paters in Waghäusel en Stift Neuburg, in Speyer en Freiburg en alle priesters in de omgeving. Ook mijn gebedsgroep, de eerwaarde pastoor Dochart en de leken die de heilige communie uitdelen, waren erbij inbegrepen.

Daarna nam ik geestelijk de communie. Toen ik me met de Heiland verenigde, hoorde ik de stem: "Dank je wel, mijn dochter."

Ik verbaasde me een beetje dat God me bedankte, want Hij alleen weet hoe ik gebeden heb. Toen bedankte ik Hem ook voor deze kracht die Hij me gaf om te bidden. "Ik dank U, mijn Heer en God, voor de genade dat ik U mag dienen."

's Avonds in de kerk in Rot kwam de leek, de communie-assistent, naar me toe. Ik boog voor de Heiland en ging terug naar mijn plaats zonder sacramentaal te hebben gecommuniceerd. Ik ontving de Heilige Communie geestelijk en de Heiland kwam naar me toe. Ik offerde de geestelijke communie op voor de Heilige Jozef.

20-03-92 - vrijdag

Na het gebed verenigde ik mij met de Heiland. Ik vroeg opnieuw of het juist was om de Heilige Communie niet van de leek te ontvangen.

Verlosser: "Ja, mijn dochter, het was juist. Ga zo door, voor zover het mogelijk is." Ik vroeg naar pastoor Dochart, omdat ik had gehoord dat hij elders de communie in de hand verdedigde.

Verlosser: "Hij doet wat hij wil."

Ik: "Hoe moet ik me gedragen tegenover zo'n priester, als hij ook over de communie in de hand spreekt en dit juist acht?"

Verlosser: "Zeg hem wat ik je heb gezegd, dat de juiste manier de mondcommunie is." Ik vroeg de Verlosser naar Witte Donderdag. Broeder Alois had Hedwig verteld dat er op die dag iets zou gebeuren.

Verlosser: "Zoiets hoef je niet te geloven."

Ik: "Jezus, wil je me iets zeggen?" Heiland: "Ja. Blijf me altijd trouw."

Ik: "Mijn liefste Vader, ik wens U altijd trouw te zijn. Daarvoor vraag ik om de genade om U altijd trouw te kunnen blijven, ook al wordt het kruis dat U mij geeft zwaarder."

's Avonds in de kerk in Rot heb ik de rozenkransgebeden en de heilige communie opgedragen aan H. pastoor Vogt op.

21-03-92 - zaterdag

Ik woonde de vroege mis bij in Waghäusel en bad in het bijzonder voor pater Werner Egon. Ik vond het niet prettig dat hij ons vroeg om tijdens het evangelie te blijven zitten.

Ik knielde neer en dacht dat ik nu knielde voor iedereen die zat. Op dat moment kwam er een innerlijke aanval. Vanuit het diepst van mijn hart heb ik toen voor pater Werner Egon gebeden. Deze keer gaf hij mij de heilige communie zonder aarzeling, terwijl ik op de grond knielde. Ik dankte God, de Moeder Gods, de heilige aartsengelen Michaël, Gabriël en Rafaël en alle gestigmatiseerden, zoals pater Pio, want ik had hen allen uitgenodigd om bij mij te zijn toen ik voor de Verlosser knielde.

's Middags van 16.15 tot 18.15 uur bad ik niet alleen voor pater Vogt, maar ook voor de modder in de kerk en dat de communiehulpers geen heilige communie meer zouden uitreiken, dat de gelovigen niet langer onwaardig met de hand zouden communiceren en dat God niet meer zo beledigd zou worden door de handcommunie. Ik ging biechten bij pater Vogt. Ik had een zonde en die zat me dwars. Pater Vogt gaf me de absolutie en zei geen enkel woord tegen me, alsof ik in een vreemd land had gebiecht. Ik verliet de biechtstoel en bad verder, nog een rozenkrans. 's Avonds las ik nog een uur in de Bijbel.

22-03-92 - zondag

Om 7.00 uur begon ik te bidden. Ik bad een uur lang, daarna verenigde ik me met de Heiland. Ik huilde om dominee Vogt en dankte God voor de absolutie. Toen vroeg ik de Heiland waarom de priester geen enkel woord tegen mij had gezegd.

Verlosser: "Bid voor hem, mijn dochter. Hij heeft nu zelf problemen."

Ik: "Ik dacht dat je via hem zou spreken?"

Verlosser: "Ik had graag via hem gesproken, maar dat gaat nog niet." Ik: "Ik heb het gevoel alsof de priester me in de steek heeft gelaten."

Verlosser: "Zo voel ik me ook."

Ik heb me al vaker afgevraagd of ik wel uitverkoren ben, of dat ik me dat verbeeld. Ik zei tegen de

Verlosser: "Als je het wilt, zeg het me dan."

Verlosser: "Denk er goed over na, mijn dochter."

Ik dacht toen eerst aan de woorden van Jezus: "Ik ben je zielengids, enz."

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op. Je bent uitverkoren en van tevoren bestemd." Ik:

"Maar ik heb zoveel jaren gezondigd."

Verlosser: "Maar je bent naar mij gekomen."

Ik: "Was ik zo lang verdwaald?"

Verlosser: "Ja. Zoals zoveel miljoenen mensen nu." Ik:

"Kan men die miljoenen mensen terugroepen?"

Verlosser: "Bid voor hen."

Ik bedankte de Verlosser en de Moeder Gods.

Ik ging iets eerder naar de kerk, voordat de Heilige Mis begon. Daar bad ik de litanie tot de Heilige Geest voor iedereen die naar de mis zou komen. Vurig bad ik dat niemand onwaardig de Heilige Communie zou ontvangen.

Ik geloof dat mijn gebeden zijn verhoord, want er gingen zo weinig mensen communiceren als nog nooit tevoren. Ik geloof dat ik geen tekenen meer van de Heiland nodig heb. Men moet bidden, opdat de mensen gaan biechten.

Toen ik bij het ontvangen van de communie op de bank knielde, zei ik tegen de Heiland:

"Heer, Uw wil geschiede, van wie ik nu de heilige communie zal ontvangen, van de priester of van de leek."

Toen de leek dichterbij kwam en mij zag, draaide hij zich bliksemsnel om en liep van mij weg, alsof hij geschrokken was. Zo kwam pastoor Vogt en gaf mij de heilige communie.

's Middags was ik in de kerk voor de rozenkrans en de gebedsdienst. 's Middags was Marion bij mij en schreven we het dagboek.

23-03-92 - Maandag

's Ochtends vroeg begon ik te bidden. Na ongeveer anderhalf uur verenigde ik me met de Heiland en bad ik innig.

Toen vroeg ik de Verlosser of het teken voor mij was, omdat er zondag zo weinig mensen de communie hadden ontvangen.

Verlosser: "Er komt nog een teken voor Pasen, mijn dochter, geloof me, twijfel niet." Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, ik wil dat je mij altijd trouw blijft."

Ik: "Heer, Uw wil geschiede."

Verlosser: "Ik zal je leiden op de weg die naar mij leidt." Ik:

"Ik ben bang dat ik verdwaal."

Verlosser: "Houd altijd mijn hand vast."

Ik: "Heer, als ik al uitverkoren ben, wat moet ik dan doen?" Heiland:

"Bid dat de ketterij wordt uitgeroeid."

Schrijf, mijn dochter, de communie in de hand moet worden uitgebannen." Ik: "Dat is een zware taak."

Verlosser: "Ja, mijn dochter, dat moet je doen."

Verlosser: "Ga heen in vrede."

Ik: "Ik dank U, mijn Heer en God, voor dit gesprek. Ik zal doen wat in mijn macht ligt."

Mijn ziel was in diepe vrede en diepe rust. Ik geloof dat ik alles veel serieuzer moet nemen dan tot nu toe.

Voor de Heilige Mis bad ik de rozenkrans. Ik legde al mijn zorgen in dit rozenkransgebed. Ik offerde de Heilige Mis op voor de arme zielen.

20.00 uur Gebedsgroep: Er waren veel mensen gekomen. We baden ongeveer twee uur, in het bijzonder voor de priesters, opdat zij de communie niet meer in de hand zouden uitreiken.

24-03-92 - Dinsdag

Eerst heb ik een uur gebeden, daarna heb ik geestelijk gecommuniceerd.

Een Kroatische professor, een priester, hield op 21-03-92 een lezing in Speyer. Ik heb de cassette daarover al beluisterd.

Ik vroeg de Verlosser naar de priester, de professor, uit Kroatië. Ik vroeg of dat de stem van de woestijn is.

Verlosser: "Maar je bent daar niet heen gegaan."

Ik: "Je hebt me ook niet geroepen."

Verlosser: "Bij een priester zul je altijd iets vinden dat niet goed is. Zoek bij hem ook iets goeds."

Ik: "Heer, ik houd van de priesters, waarom houden zij niet van mij?"

Verlosser: "Omdat je hun slechte daden herkent."

Ik: "Heer, maar hun slechte daden kunnen ze niet voor U verbergen."

Verlosser: "Nee, dat kunnen ze niet, maar voor de mensen wel." Ik: "Het lijkt mij alsof blinden blinden leiden."

Verlosser: "Ja, dat heb je goed geraden."

Ik: "Heer, bevinden wij ons in zo'n duisternis?" Verlosser:

"Bid, opdat het lichter wordt."

Ik: "Heer, U bent het licht. Doorbreek alstublieft de duisternis met Uw eeuwige licht."

Verlosser: "Bijna iedereen bevindt zich in deze duisternis. Ze willen allemaal twee vaders hebben. Ze kunnen niet kiezen tussen de twee."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, alle mensen moeten zich bekeren."

Ik: "Dan kan men dus zeggen, zoals U tegen Don Bosco zei: 'Avertere, avertere!' Ik vroeg naar de sleutel van Petrus, of alle apostelen de sleutel tot de poort van de hemel hadden.

Verlosser: "Mijn huis is geen aards huis. Hier is er maar één sleutel en het is Petrus die hem heeft. Naar hem moeten allen luisteren."

Ik: "Maar hij heeft zoveel tegenstanders."

Verlosser: "Dat is juist een teken dat hij door mijn Geest wordt geleid."

Onthoud goed, mijn dochter, wie de erkende leer van Jezus Christus tegenspreekt, zondigt tegen de Heilige Geest. Dat is de ergste zonde.

Zij zijn niet meer te helpen."

Ik: "Heer, ik kan niet meer schrijven, ik vind het moeilijk om dit op te schrijven. Ik dank U voor deze genade die U mij hebt geschonken."

Van 13.00 tot 14.00 uur was ik aan het zwemmen. Zoals overal, zo bad ik ook in het water korte gebeden. In gedachten zei ik tegen de Heiland: "Lieve God, ik hou zoveel van U, zoveel als er waterdruppels in het zwembad zijn."

Ik kreeg meteen antwoord van de Heiland: "En ik hou van jou, zoals alle waterdruppels in alle zwembaden die er zijn."

Ik glimlachte daarbij.

's Avonds in de kerk in Rot. Ik heb de rozenkrans en de heilige communie opgedragen aan mijn man, die vandaag aan zijn been is geopereerd en in het ziekenhuis lag.

25-03-92 — woensdag

Omdat ik de Heiland op de eerste plaats in mijn leven heb gezet, moet ik eerst bidden. Ik heb ongeveer een uur gebeden, daarna kon ik goed innerlijk met het hart bidden.

Ik zei tegen de Heiland: "Vandaag vraag ik je niets, misschien heb je me iets te zeggen, of wil je me tot iets oproepen."

Spreek, mijn Heer en God, uw dienares luistert. Maar Heer, Uw wil geschiede.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, dominee Vogt moet luisteren naar wat je hebt geschreven."

Ik: "Wanneer moet ik naar hem toe gaan?"

Verlosser: "Ga naar hem toe, vraag het hem nog eens." Ik: "Zul je dan bij me zijn?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter, ik zal bij je zijn." Ik: "Zul je nu via hem spreken?"

Verlosser: "Laat dat maar aan mij over."

Ik: "Wanneer moet ik naar hem toe gaan? Voor Pasen of na Pasen?"

Heiland: "Ga nu, deze dagen."

Ik: "Hij wil niet doen wat ik hem van jou vertel." Heiland:

"Het is voor mij genoeg als hij ernaar luistert."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter. We hebben zo weinig tijd."

Ik wilde dat niet opschrijven, omdat de Heiland het ons had gezegd. Maar de Heiland herhaalde het nog twee keer.

Ik: "Moet ik dominee Vogt nog iets doorgeven?"

Verlosser: "Zeg hem dat ik veel van hem houd."

Ik: "Mijn Heer en God, ik zal doen wat U mij hebt gezegd. Ik dank U voor dit gesprek.

Tijdens de vereniging met de Heiland voelde ik een heel bijzondere, diepe vrede en rust. Ik kan helemaal niet beschrijven hoe vrij ik was en hoe ik de liefde van de Heiland voelde. Ik kreeg ook veel genade.

Hoe belangrijk is het toch hoe je bidt en wat je bidt, helemaal innerlijk met het hart, dacht ik. Dat wist ik vroeger niet. Dank U, God, voor deze genade.

Om 15.45 uur was ik bij pater Vogt. Daarna ging ik naar de kerk en bad twee rozenkransen voor pater Vogt.

16.30 uur: Ik hoorde van Marga F. wat voor dag het vandaag was, "Aankondiging van de Heer".

Marga en ik kregen allebei kippenvel, omdat de Heiland juist vandaag had gezegd dat ik naar pater Vogt moest gaan en dat pater Vogt moest luisteren wat ik geschreven had.

Ik ging naar huis en bad nog ongeveer 30 minuten voor pater Vogt.

Om 18.00 uur belde ik één keer aan bij de pastorie, maar niemand deed open. Toen ging ik naar de kerk en bad samen met de gelovigen. Na de rozenkrans ging ik naar pastoor Vogt.

Nu werd ik ontvangen. Ik liet dominee Vogt lezen wat de Heiland mij vandaag op 25-03-92 had gezegd.

Pastoor Vogt heeft zich hier niet over uitgelaten. Ik vroeg om de zegen, knielde op de grond en ging toen weg.

Om 19.00 uur was ik al in de kerk in Mingolsheim. Daar woonde ik de heilige mis bij en offerde de heilige communie op aan de Moeder Gods.

Het was heel mooi, er werd veel in het Latijn gebeden. Ik was heel verrast en dacht dat bisschop Lefebvre voor deze pastoor moest bidden, want deze priester had een lezing tegen Lefebvre gehouden.

Aan het einde ging ik naar de priester en bedankte hem voor deze mooie mis. Zo'n bijna-Latijnse mis heb ik in onze omgeving nog niet gehoord.

God zij dank.

26-03-92 — donderdag

's Nachts van 4.00 tot 5.00 uur bad ik voor alle zielen twee rozenkransen en vele andere gebeden.

Om 9.30 uur begon ik weer te bidden, maar eerst huilde ik. Ik huilde zo bitter dat ik moest snikken. Ik dacht aan pastoor Vogt en dat hij zich zo koel tegenover mij gedroeg. Hij gaf me niet eens de hand, zoals gewoonlijk. Hij kan niet verbergen wat er onder zijn masker schuilgaat. Ik heb hem zelfs verteld dat ik niet graag naar hem toe kom, omdat ik weet dat hij me niet graag ontvangt.

Ik zei hem dat ik dit doe omdat de Heiland dat zo wil.

Toen mijn huilen heviger werd, hoorde ik van de Heiland: "Is dat niet meer waard om door mij bemind te worden dan door alle mensen?"

Toen hield ik meteen op met huilen.

Ik zei tegen Jezus: "Ja, dat klopt, want jouw liefde is sterker dan de liefde van alle mensen bij elkaar." Ik: "Heer, U hebt mijn huilen weggenomen. Uw pijn was veel groter dan de mijne." Verlosser: "Ja, dat klopt, mijn dochter."

Ik: "Ik dacht dat ik iets verkeerd had gedaan bij de priester, omdat ik me zo leeg voelde toen ik bij hem wegging."

Verlosser: "Je hebt het bij de priester goed gedaan, het andere komt nog. Laat het aan mij over. Heb vertrouwen in mij."

Ik: "En wat Marga me gisteren vertelde, dat er slechte dingen over mij werden gezegd." Verlosser: "Je mag geen aandacht schenken aan wat mensen zeggen."

Ik: "Toen ik vannacht van 4.00 tot 5.00 uur bad, kon ik niet in slaap vallen. Wat was dat voor een onrust die mij kwelde."

Verlosser: "Mijn dochter, je hebt de duivel veel zielen ontnomen. Ik heb die kleine verleidingen toegestaan, zodat je weet hoe belangrijk het is om 's nachts te bidden." Deze vereniging met de Verlosser was prachtig. Ik voelde een diepe vrede, een rust en warmte in mij. Je zou kunnen denken dat ik alleen aan Jezus toebehoor, maar dat is niet zo.

Jezus houdt van alle zielen, anders zou Hij niet de God van de liefde zijn. Mijn gekwetste ziel was een paar minuten genezen. Dat is toch bovennatuurlijk. Een aardse arts kan dat niet doen, maar alleen de hemelse, onze Verlosser.

Ik zal altijd zo blijven denken, ook al laten ze me allemaal in de steek en verlaten ze me, dat de liefde van de Verlosser sterker is dan die van alle priesters en mensen samen. Ik dank U, mijn Heer en God, dat U Uw dienaar niet verlaat.

Ik vroeg de Verlosser of ik dit goed had opgeschreven.

Verlosser: "Je zou dit niet geschreven hebben als het je niet ingegeven was."

Ik: "Heer, neem alstublieft mijn impulsieve temperament van mij weg, zodat ik rustiger ben en zodat ik uw dienaar mag blijven."

Verlosser: "Dat bevalt me nu aan jou, mijn dochter."

Ik: "Heer, men kan U alles geven, dat is mooi. U kunt mij vormen zoals U wilt, want ik behoor geheel aan U. Ik zou nog zo lang met U kunnen praten, maar ik moet nu gaan."

Verlosser: "Ga heen in vrede."

Toen ik op de klok keek, was het al 10.40 uur. Om 10.30 uur had ik een afspraak bij de gymnastiek. Ik rende er snel heen. Onderweg bad ik dat ik nog zou worden toegelaten.

De gymlerares zei tegen me dat ik te laat was, maar gaf me een nieuwe afspraak om 11.30 uur, die die dag nog net vrij was. Ik was blij dat mijn gebed was verhoord. Want toeval bestaat niet. Ik dank U, mijn Heiland, dat ik nog een afspraak kreeg, want de afspraken voor deze ruggymnastiek zijn al een paar weken van tevoren volgeboekt.

's Avonds was ik in Rot in de kerk bij de rozenkrans. De heilige mis daarna heb ik opgedragen aan de arme zielen.

Hedwig en Hilde kwamen even bij me langs. Daarna kwam Marion en schreven we in ons dagboek.

27-03-92 - vrijdag.

Na ongeveer een minuut gebed communiceerde ik geestelijk. Daarna vroeg ik de Heiland, omdat het me nog onduidelijk was wat de Heiland gisteren had gezegd: "Dat bevalt me nu aan jou..."

Ik vroeg of ik mijn impulsieve karakter moest veranderen?" Verlosser:

"Blijf zoals je bent, mijn dochter."

Ik vroeg opnieuw naar H. Pastoor Vogt, omdat hij weer geen woord had gezegd, noch in de biechtstoel noch bij hem in de pastorie.

Heiland: "Vind je het nu moeilijk?"

Ik: "Nee."

Verlosser: "Alles komt op zijn tijd."

Ik: "Mijn Heer, vertel me alstublieft of er iets op me afkomt waar ik op moet letten en voorzichtig mee moet zijn."

Verlosser: "Ja, er komen veel verleidingen op je af. Met gebeden kun je ze afwenden." Ik: "En laat je dat op me afkomen?"

Verlosser: "Niemand is daarvan vrijgesteld."

Ik: "Wat is het sterkste wapen tegen de verleidingen?" Heiland: "Dat weet je, mijn dochter, de liefde."

Ik: "Dan vraag ik je, laat me nooit van deze liefde gescheiden worden."

Verlosser: "Een mens zonder liefde is geen mens meer, maar een slaaf van Satan. Van hen oogst men slechts helse vruchten. Bid dat zij worden uitgeroeid."

Dank u, mijn Heer en God, de les van vandaag is genoeg voor mij.

Verlosser: "Ga heen in vrede, mijn dochter."

's Middags bij de kapper. Ik heb daar veel gebeden. Maar uiteindelijk heeft de duivel me toch te pakken gekregen. Een kapster sprak kwaad over een gelovige en ik bevestigde dat. Ik besepte meteen dat dit een zonde was, want ik heb niet het recht om te oordelen. Later probeerde ik deze persoon te verdedigen, maar ik geloof dat wat gebeurd is, gebeurd is.

's Avonds had ik diepe spijt van deze zonde en ging ik de rozenkrans bidden. Ik ontving de heilige communie, maar het was niet zoals anders.

28-03-92 — zaterdag

Van 1.45 tot 2.50 uur bad ik vroom voor alle zielen.

Ik hoorde nu van de Heiland: "Ik dank je, mijn dochter", verder niets.

's Ochtends bad ik weer ongeveer een uur en concentreerde me, maar hoorde geen stem.

15.45 — 17.15 uur: Ik bad twee rozenkransen, maar was afgeleid. Daarna ging ik weer biechten. Ik wilde de zonde van het roddelen kwijt.

Tijdens de biecht zei pastoor Vogt behalve de absolutie geen woord. Ik bedankte de Heiland dat Hij mij de zonde had weggenomen door de priester. Daarna bad ik voor pastoor Vogt nog een rozenkrans.

Om 19.00 uur was ik al in de kerk in Bad Schönborn. Ook hier bad ik vurig dat de gelovigen de heilige communie niet onwaardig zouden ontvangen, uit gewoonte of met een grote zonde, want de Heiland is al genoeg beledigd.

Twee leken en de priester deelden de heilige communie uit. Ik zat achterin de kerk. De leek kwam naar achteren om de communie uit te delen en er gingen meer mensen bij de leek communiceren dan bij de priester vooraan in de kerk. De priester was al klaar en de leek versperde mij de weg. Ik liep toch langs hem naar het altaar. De priester was alweer boven, maar ik knielde op de trap en wachtte tot de priester kwam en mij de heilige communie gaf. Ik voelde dat iedereen naar mij keek. Het was voor mij belangrijker wat God van mij wil en niet de mensen. Na de mis was de kerk in een oogwenk leeg. Niemand was in staat om nog even te bidden na de kostbare heilige communie. Je zou denken dat ze gewoon brood hadden ontvangen en niet de Drie-eenheid in de gedaante van brood.

29-03-92 — zondag

Nadat ik 45 minuten had gebeden, verenigde ik me met de Verlosser. Ik vroeg opnieuw naar de priester, omdat hij nog steeds niets tegen me had gezegd.

Verlosser: "Het moet nog zo doorgaan."

Toen vroeg ik of het juist was wat ik in Bad Schönborn had gedaan, dat ik niet naar de leek was gegaan, maar naar de priester, ook al had dat me moeite gekost.

Verlosser: "Mijn dochter, je hebt mijn wil vervuld."

Ik: "Ik had daarvoor zo'n onrust in mij. Mijn hart was als verscheurd."

Verlosser: "De onreine geesten strijden om te voorkomen dat je zoiets doet."

Ik: "Pas toen je bij me kwam, had ik diepe vrede en voelde ik dat de onrust en de aanvallen in mijn hart plotseling weg waren, alsof er een oorlog voorbij was."

Verlosser: "Mijn dochter, dat is mijn wens, ga zo door."

Ik: "Liefste Vader, het maakt me niet uit als de mensen naar me kijken alsof ik iets verkeerd doe, maar de innerlijke strijd is veel erger. Als je niet bij me was gekomen, had ik het niet kunnen verdragen. Maar omdat ik weet dat U komt, niet alleen bij de sacramentele communie maar ook bij de geestelijke communie, heb ik groot vertrouwen in U, en ik zal doorgaan zoals U het van mij verlangt."

Ik: "Wie leidt de leek, zodat hij naar achteren gaat om de Heilige Communie uit te delen? Is dat de wil van de priester?"

Verlosser: "Mijn dochter, dat is het werk van Satan."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, allen die de Heilige Communie van de leek ontvangen, hebben onwaardig gecommuniceerd."

Ik: "Mijn Heer, ik heb in ons kerkblad gelezen dat juffrouw Vennebusch de Heilige Communie naar de zieken brengt. Komt dat overeen met de ware leer van Christus?" Verlosser: "Dat is ketterij."

Ik vroeg nogmaals of ik dat goed had gehoord."

Verlosser: "Dat behoort tot de ketterij."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, de mensen zitten zo diep in de modder dat ze niet meer weten wat juist is."

Ik: "Mijn Heer en God, ik zal voor deze zaak bidden." Ik bad nog een tijdje innig.

Toen zei de Verlosser: "Ga heen in vrede."

Ik woonde de Heilige Mis bij in Rood. Bij het ontvangen van de Heilige Communie stond de leek direct naast mij. Hij durfde mij de Heilige Communie niet te geven. Ik voelde weer aanvallen.

Het was vreselijk. De priester kwam en gaf mij de heilige communie.

Pas bij de vereniging voelde ik diepe vrede. Ik offerde de heilige communie op voor het personeel van de KNO-kliniek.

Om 13.00 uur was ik bij het rozenkransgebed, daarna bij de gebedsbijeenkomst in de kerk. Om 14.30 uur heb ik mijn man in het ziekenhuis bezocht.

30-03-92 - Maandag

Ik was alleen op mijn werk. Mijn collega was nog steeds ziek.

Totdat de patiënten kwamen, kon ik veel bidden.

Toen kwam de hoofdarts en zorgde voor me, toen ik hem vertelde dat ik alleen was en dat er twee medewerkers ontbraken.

Hij zei dat hij me anderhalf uur hulp zou sturen. Er kwam een dienstplichtige uit de polikliniek. Ik kon de patiënten ook behandelen, hoewel ik alleen was om te werken.

Rond 10.30 uur ging ik naar de artsenkamer. Ik vroeg mijn beschermengel of er achterin een patiënt op me wachtte.

Ik hoorde: "Ga erheen", maar twijfelde er meteen een beetje aan. Toen ik achterin bij de röntgenafdeling aankwam, was er geen patiënt.

Rond 13.00 uur was ik in de kapel. Ik vroeg de Heiland of dat de beschermengel was, want het kwam me een beetje vreemd voor.

Verlosser: "Mijn dochter, de onreine geest mengt zich erin. Onderzoek de stem goed. Je was te snel. Je moet de stem van de zachtmoedigheid herkennen."

Ik: "Zeg me iets, zodat ik kan herkennen wat van jou komt."

Heiland: "Ik hou van je, mijn dochter."

Ik: "Ik hoor je zo slecht." Heiland:

"Maar je hebt het gehoord."

Ik: "Dat komt uit het diepst van het hart."

Verlosser: "Bewaar je rust en vrede wanneer je met mij spreekt." Ik:

"Je hebt gezegd dat de beschermengel ook tot mij spreekt."

Verlosser: "Ja, maar niet wanneer jij dat wilt."

's Avonds was ik in de kerk in Rot. Ik heb de rozenkrans gebeden en de heilige mis opgedragen voor de arme zielen.

20.00 uur gebedsgroep.

Pastoor Dochart was ook gekomen en we hebben de Heiland aanbeden. De mensen hebben ook gebiecht.

Ik heb geprobeerd de gelovigen te sterken door te vertellen over de genaden die ik van de Heiland had ontvangen. Nadat we twee uur hadden gebeden, hebben we, zoals vroeger, nog even met de priester gediscussieerd.

Ik vond niet alles wat de priester zei even leuk. Ik heb vandaag weer gebiecht bij pastoor Dochart.

31-03-92 - dinsdag

11.30 uur in de dokterskamer:

Omdat ik het niet eens was met wat pastoor Dochart gisteravond over de paus had gezegd, vroeg ik het vandaag aan de Verlosser.

Verlosser: "De Heilige Vader is onfeilbaar. Hij is de ware Kerk van Christus, die door mijn Geest wordt geleid. En aan deze Kerk moeten allen zich onderwerpen."

Ik vroeg of het juist was wat ik in de gebedsgroep had gezegd. Heiland: "Ik heb je ingegeven wat je hebt gezegd."

Ik vroeg of ik naar Bretten moest gaan, want de Heiland is immers mijn zielbegeleider. Heiland: "Mijn dochter, je hoeft daar niet heen te gaan."

01-04-92 — Woensdag - Verering van het Kostbaar Bloed - Rodalben.

Totdat de patiënten kwamen, heb ik ongeveer anderhalf uur gebeden.

's Avonds ging ik naar de Rochuskapel in Mingolsheim.

Daar bad ik de rozenkrans en woonde ik de heilige mis bij.

02-04-92 - donderdag

Ik was in de kerk in Rot, voor de rozenkrans en de heilige mis.

03-04-92 - Hart-van-Jezus-vrijdag

11.00 uur dokterskamer:

Na het gebed, tijdens de vereniging met de Verlosser:

Verlosser: "Ga naar de priester, vertel hem wat je hebt geschreven. Als priester heeft hij de plicht om naar je te luisteren."

Ik: "Heer, en als hij me eruit gooit?" Verlosser:

"Dan doet hij dat ook met mij."

Ik: "Wanneer moet ik gaan?"

Verlosser: "Ga vandaag, vraag het hem."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, ik zal gaan en doen wat U wilt. Mijn liefste Vader, wat is de belangrijkste reden waarom ik naar de priester moet gaan?"

Verlosser: "Dat hij veel met de gelovigen bidt, en dat zij zich van de ketterij afkeren." Ik: "En dat moet ik hem zeggen?"

Verlosser: "Dat moet je hem zeggen."

Ik: "En als hij mij vraagt, wat is de ketterij?" Verlosser:

"Dat weet je, mijn dochter. "

Ik: "Ik zal het doen, mijn Heer en God."

's Avonds offerde ik de rozenkransgebeden en de Heilige Communie op voor pastoor Vogt op. Na de vereniging met de Heiland vroeg ik de Heiland, omdat ik zeker wilde weten wanneer ik naar pastoor Vogt moest gaan.

Verlosser: "Ga erheen, nog vandaag."

Ik begon te huilen. Het kostte me veel kracht om naar pastoor Vogt te gaan. Die vernedering. Ik kon door al dat huilen de kerk niet uitkomen.

Ik vroeg de Heiland mij de kracht te geven.

Toen ik voor de deur van de pastorie stond, kon ik door al dat huilen de bel niet indrukken. Toen kwam er een misdienaar en riep de priester.

De priester kwam, zag dat ik huilde en zei: "Kom maar binnen."

Ik zei tegen hem: "U heeft als priester de plicht om naar mij te luisteren en te horen wat de Verlosser wil."

Hij praatte maar door, alleen niet wat ik wilde horen.

Hij vond dat ik een andere priester moest zoeken, uit een andere plaats. Want als hij dit zou doorgeven, zou hij in een vicieuze cirkel terecht komen.

Dat deed me bitter veel pijn en ik zei tegen hem:

"De Verlosser komt niet in een vicieuze cirkel terecht. Dat is niet mooi wat u zegt, zoiets zegt men niet."

Toen zei ik hem nog dat ik voor hem bid, vanwege de domme grappen in het kerkblad. Toen moest ik er nog aan toevoegen dat je 's avonds in de kerk, na de heilige communie, zo snel mogelijk de kerk uit moet, omdat de lichten zo meteen worden gedoofd.

(Ik ben zelfs een keer in de kerk opgesloten geraakt).

Toen zei hij dat de kerkmeesteres meteen naar huis moest gaan.

Ik zei hem dat men de sleutel van de kerk ook aan iemand anders kon geven. Ik zag dat het geen zin had en ging met pijn in het hart naar huis.

Thuis huilde ik als nooit tevoren.

Daarna ging ik naar mevrouw Hamsch, wilde in mijn dagboek schrijven, maar dat lukte niet. Toen ik thuiskwam, bad ik ongeveer een uur.

04-04-93 - zaterdag

Ik was 's morgens vroeg in de kerk in Waghäusel. Na de heilige communie bad ik innig op de grond voor het tabernakel.

Ik dacht dat ik misschien iets verkeerd tegen pastoor Vogt had gezegd. Verlosser:

"Je hebt hem goed aangesproken."

Ik: "Moet ik dan doorgaan met het schrijven van het dagboek of moet ik ermee stoppen?" Verlosser: "Schrijf verder, mijn dochter."

Daarna ging ik naar de familie Hamsch. Daar ontbeten we en daarna schreef ik samen met Marion het dagboek.

Van 16.15 tot 18.15 uur bad ik knielend in de kerk in Rot voor pastoor Vogt, voor de intenties van de Heiland en voor alle zielen.

05-04-92 - zondag

Voor de heilige mis heb ik ongeveer anderhalf uur gebeden. Ik verenigde me met de Heiland en bad innig. Ik was teleurgesteld over wat pastoor Vogt op vrijdag had gezegd, namelijk dat hij in een vicieuze cirkel terecht zou komen als hij dat zou doen. Deze woorden lieten me geen rust.

Eigenlijk betekenen deze woorden dat ik me in een vicieuze cirkel bevind.

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op. Iedereen bevindt zich in de vicieuze cirkel, als ze niet veranderen wat ik van hen vraag."

Ik: "Wat vraag je van hen?"

Verlosser: "Een diepe eerbied voor de Drie-eenheid. De communie in de hand moet zo snel mogelijk worden afgeschaft. Behalve de gewijde handen mag niemand de Heilige Communie uitreiken. Dat is al door vroegere pausen bevestigd en dat moet ook vandaag nog zo blijven."

Ik: "Eerwaarde pastoor Vogt wilde dat ik naar een andere priester zou gaan, die niet uit deze plaats komt, die zou beter voor mij zijn."

Toen was er een halve minuut diepe stilte.

Heiland: "Mijn dochter, het komt nog." Ik:

"Wat dan, wat komt er nog?" Heiland: "De juiste priester."

Ik: "Zal de nieuwe priester dan mijn dagboek lezen?" Heiland:

"Hij zal doen wat ik hem zeg."

Ik: "Mag ik dan al voor de nieuwe priester bidden?" Heiland:

"Ja, doe dat."

Van binnen deed me dat pijn, want ik kende pastoor Vogt nu al zeven jaar en bad zelfs al acht jaar voor hem, want hij was nog niet in het rood en ik bad voor de nieuwe priester, omdat de oude priester, pastoor Köstel, al met pensioen was en bovendien ziek.

Ik: "Ik dank U, mijn Heer en God, ik zal alles doen wat U mij zegt." Heer, Uw wil geschiede.

De Heiland was vandaag wat strenger.

Hij zei: "Dat is genoeg voor vandaag."

Ik nam het kruisbeeld dat voor mij op de tafel stond, drukte het tegen mijn hart en troostte de Verlosser.

Toen kuste ik het kruisbeeld, zoals altijd. Ik vroeg de Verlosser om vergeving voor degenen die uit onverschilligheid de Verlosser met de hand ontvangen.

Ik zei tegen de Verlosser: "Prent uw gelaat in mijn hart, zodat de mensen zien wat u mij gegeven hebt, want ik ben uw dienares en blijf dat zolang u dat wilt, mijn Heer en God, mijn zielengids.

Ik: "Mijn lieve Jezus, doe met mij wat U wilt, ik behoor geheel U toe. In Uw liefde, mijn Heer en God, ligt alles. Zonder Uw liefde was ik niets en ben ik niets. En alles wat ik heb, is van U, en dat leg ik in Uw gewonde Hart, de bron van barmhartigheid.

Mijn ziel bevond zich toen in een heel bijzondere rust en warmte. De liefde van de Verlosser was sterker voelbaar dan anders. En toch is Hij een levendige, ontzagwekkende, rechtvaardige en barmhartige Vader.

10.00 uur: Ik woonde de Heilige Mis bij in Rot.

Om 18.00 uur was er een boetedienst, en ik voelde me innerlijk niet op mijn gemak. Het hoeft me niet te verbazen dat er zo weinig mensen gaan biechten.

Om 20.00 uur kwam Marion en we schreven ongeveer anderhalf uur in ons dagboek. Daarna bad ik nog een rozenkrans.

Ik moet nog opschrijven dat ik vanmiddag rond 13.30 uur op de proef werd gesteld.

Ik lag op de bank in de gebedsruimte. Eerst las ik een boek van Margarete. Toen overviel me plotseling een sterke vermoeidheid. Ik wilde opstaan, omdat ik nog iets in mijn dagboek wilde schrijven. Maar het lukte niet. Het was bijna alsof iemand me verdoofd had. Toen smeekte ik Jezus: "Help me alstublieft, ik wil opstaan, ik heb geen kracht."

Dat ging een tijdje zo door, toen zei ik: 'Mijn vlees is zwak, maar mijn geest is gewillig.'

Plotseling hoorde ik: 'Sta op en ga schrijven.'

Plotseling voelde ik geen vermoeidheid meer. Ik was zo fit en schreef verder in het dagboek.

06-04-92 — maandag

Nadat ik had gebeden, wilde ik nog eens controleren of ik het goed had gehoord, dat over de nieuwe priester.

Verlosser: "Er komt een nieuwe priester."

Ik: "Is dat zijn wil of jouw wil?" Verlosser:

"Het is mijn wil."

Ik: "Ik voelde me gisteren niet op mijn gemak tijdens de boetedoening, er ontbrak iets." Verlosser: "De boetedoening beviel de duivel, maar mij niet."

Ik: "Dan zullen er zoveel onwaardigen de Heilige Communie ontvangen."

Heiland: "Ja, mijn dochter, je hebt het geraden."

Verlosser: "Bid voor deze zaak.

Schrijf, mijn dochter, de biecht in de biechtstoel blijft geldig. Bij de boetedienst is er nog zoveel trots en ontbreekt het de gelovigen aan berouw."

Er kwamen enkele gedachten in me op, alsof alles echt van mijzelf kwam. Verlosser: "Mijn dochter, dat heb ik je ingegeven. Uit jezelf kun je niets." Verlosser: "Ga heen in vrede."

12.00 uur in de kapel op mijn werk: Eerst vroeg ik de Heiland of Hij mij nog een kans wilde geven om nogmaals met pastoor Vogt te spreken. Ik bad een tijdje, toen hoorde ik:

"Wees nederig."

Toen was het weer stil, totdat ik hoorde:

"De pastoor zal je nog een keer aanspreken." Ik vroeg of ik hem moest aanspreken.

Verlosser: "Hij zal je aanspreken."

Toen vroeg ik de Heiland: "Wat bedoel je, Heiland, met het woord 'nederig'?" Heiland:

"Wees klein."

's Avonds bad ik in de kerk de rozenkrans voor pastoor Vogt en woonde daarna de heilige mis bij.

20.00 Gebedsgroep:

We baden ongeveer tweeënhalve uur. Ook hier bad ik voor pater Vogt, want ik mag hem graag en wil hem niet kwijtraken, ik wil ook niet dat hij weggaat.

07-04-92 — Dinsdag

Ik vroeg de Heiland of de gebedsgroep lang had geduurd.

Verlosser: "Nee, mijn dochter, het duurde niet lang. Jullie moeten nog meer bidden."

Ik vroeg de Heiland of wat ik in de gebedsgroep had gezegd, Hem bevallen was.

Verlosser: "Wat je zegt is allemaal waarheid."

De boetedoening-rozenkrans, als reddingsanker voor de wereld, die we in de gebedsgroep hadden gebeden, was erg vermoeiend. Velen waren moe en uitgeput.

Verlosser: "Het is een boetedoening-rozenkrans."

Ik: "Hoe moet ik me gedragen als het om de ware leer van Christus gaat? Moet ik mezelf daar verdedigen?"

Verlosser: "Het volstaat als je het hen vertelt. De rest doe ik wel."

13.00 uur in de kapel van de kliniek:

Na het gebed verenigde ik mij met de Heiland:

Verlosser: "Stel me niet teleur, blijf me trouw."

Ik: "Lieve Heiland, waarmee zou ik U teleurstellen?" Heiland:

"Met wat je hebt geschreven."

Ik: "En als de priester me zegt dat ik het moet doen zoals hij wil?" Verlosser: "Doe dan wat hij wil, op zijn verantwoordelijkheid."

Bij de röntgenafdeling stuur ik veel patiënten ook naar de biecht. Zo ook vandaag een jonge vrouw, een studente. Ik vroeg haar of ze duizelig was.

Ze zei: "Ja."

Ik vroeg verder of ze koude zweetaanvallen had en of ze misselijk was. Ze beaamde dat weer.

Ik: "Heeft u ook al lang niet meer gebiecht?" Zij: "Ja."

Toen begon ze te huilen. Ik omhelsde haar en keek rustig naar het kruis met Jezus en het beeld van de Moeder Gods, die in de röntgenkamer hingen, en bad in gedachten:

"Lieve Verlosser, lieve Moeder Gods, ik schenk jullie deze ziel."

Ik gaf de jonge vrouw nog gebedskaartjes om te bidden. Ze was blij en ging gelukkig weg. Er zijn duizenden patiënten met deze symptomen en deze diagnose die ik al heb geröntgend. En op de röntgenfoto is niets te zien. Dat is een teken dat de klachten niet organisch zijn. (De röntgenfoto's worden allemaal bewaard als bewijs, tien jaar lang, daarna worden ze vernietigd.)

Het zou beter zijn als de patiënten vóór de doktersafpraak zouden gaan biechten, dan zou men zich veel röntgenfoto's kunnen besparen, omdat deze straling schadelijk is.

De klachten zijn niet organisch, d.w.z. ze zijn psychisch, en de zegen van het sacrament van de boete zou de gezondheidstoestand van de ziel aanzienlijk verbeteren.

's Avonds in de kerk in Rot:

Ik heb de rozenkrans en de heilige mis opgedragen aan pastoor Vogt, dat had ik me voorgenomen.

Toen de pastoor de schaal met de heilige hosties aan de communie-assistente gaf, wist ik dat zij naar mij toe zou komen om mij de heilige hostie te geven.

En zo gebeurde het ook. Maar ik nam de heilige communie niet, boog voor de Verlosser en ging terug naar mijn plaats, zonder sacramentaal te hebben gecommuniceerd.

De Heiland kwam geestelijk tot mij. Maar voordat Hij kwam, moest ik strijden tegen de onreine geest. Daarna ontving ik echter grote genade, omdat ik de Heilige Communie niet via de ongewijde handen van een leek wilde ontvangen en de Heiland niet wilde beledigen.

08-04-92 - woensdag

10.00 uur in de dokterskamer:

Ik vroeg naar het weigeren van de communie.

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op, het was juist wat je hebt gedaan."

Ik zei: "Er was zo'n onrust van de onreine geest, omdat ik de Heilige Communie weigerde."

Toen je toen geestelijk naar mij toe kwam, was er absolute vrede. Je bent toch voor hen (onreine geesten) verborgen, hoe kan dat zo gebeuren?

Ik dacht dat de onreine geesten weliswaar zien dat de Heiland niet sacramentaal tot mij komt, maar dat ze niet kunnen herkennen dat U geestelijk bij mij binnenkomt.

Verlosser: "Ik blijf voor hen verborgen, maar waar ik ben, moeten zij wijken." Ik: "Was het de wil van de eerwaarde pastoor Vogt dat ik de Heilige Communie van een leek zou ontvangen?"

Verlosser: "Ja, het was zijn wil."

Ik: "Waarom doet hij zoiets, als hij weet dat ik de heilige communie niet van een leek aanneem?"

Verlosser: "Omdat hij niet het geloof heeft dat jij hebt."

Ik: "Maar ik bid voor hem. (Heer, geef hem het levende geloof, het mosterdzaadje van geloof dat bergen kan verzetten.)"

Verlosser: "Dat geloof moet men ook aanvaarden."

Ik: "Moet ik zo doorgaan met sommigen van de communiehulpers, als ze naar mij toe komen?"

Verlosser: "Ja, doe dat."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, ik zal het doen. Geef mij alstublieft de genade, de kracht en de liefde daarvoor, maar neem mijn angst en mijn mensenschrik weg. Dank u, mijn liefste Vader.

Ik was in de Zönackel in Boxsberg bij Heidelberg, voor de heilige mis, bij de aanbidding en heb nog naar een lezing geluisterd.

Daarna heb ik nog een ziekenbezoek afgelegd in het ziekenhuis van Bruchsal. Om 21.00 uur schreef ik samen met Marion nog in het dagboek.

Om 22.00 uur belde H. Ziegler uit Frankfurt en vertelde dat de verschijningsberg in Medjugorje was gebombardeerd.

Om 22.45 uur stuurden we een telegram naar bondskanselier Helmut Kohl, dat we telefonisch doorgeven:

Aan het
bondskanselarij 5300
Bonn

Geachte heer bondskanselier, wij verzoeken u dringend om internationaal protest aan te tekenen tegen de militaire aanvallen op het Maria-bedevoortsoord Medjugorje in Joegoslavië – Bosnië en Herzegovina

Gebedsgroep Julijana
Ebert
6837 St. Leon-Rot - (Telegram nr. H 261)

09-04-92 — donderdag

10.30 uur in de dokterskamer:

Ik bad en verenigde mij met de Verlosser.

Verlosser: "Blijf bij wat je tot nu toe hebt geschreven." Ik vroeg opnieuw naar het teken.

Verlosser: "Er komt een teken."

Ik: "Dat met 'stel me niet teleur' heb ik niet begrepen." Verlosser: "Dat je vasthoudt aan wat je mij beloofd hebt."

Ik: "Pater Maier heeft me in Zönackel gezegd, nadat ik hem had verteld dat ik geëxcommuniceerd zou worden, dat als men gescheiden is van de paus, men dan ook in de hemel gescheiden zou zijn."

Verlosser: "Je bent bij mij, mijn dochter, en je blijft bij mij." Ik vroeg naar de oorlog in Joegoslavië.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, de oorlog gaat door. Bid, mijn dochter."

Om 16.45 uur was ik in de kerk in Rot. Tijdens de aanbidding voor het Allerheiligste heb ik voorgebeden. Daarna was er 15 minuten stilte. Aanbidding.

Om 18.00 uur werd de rozenkrans gebeden.

Om 18.30 uur was er de Heilige Mis. Na de Heilige Communie huilde ik vanwege Medjugorje. Toen kwamen de woorden die pastoor Vogt na de consecratie had gesproken weer bij me op, ongeveer zo: "bewaar haar voor valse zekerheid". Ik dacht dat ik misschien die valse zekerheid had.

Toen vroeg ik de Verlosser: "Als ik die valse zekerheid heb, zeg het me dan, dan stop ik onmiddellijk met het schrijven van het dagboek."

Verlosser: "Je hebt geen valse zekerheid. Ik hou van je, mijn dochter."

De stem was veel duidelijker en helderder dan anders. Ik ben meteen gestopt met huilen. Het was een gevoel dat alleen God kan geven. Ik glimlachte naar de Heiland en ging vanuit de kerk naar huis.

10-04-92 — vrijdag

9.00 uur in de röntgenkamer:

Ik bad ongeveer een uur en verenigde me met de Heiland.

Verlosser: "Mijn dochter, ga naar de priester, vraag hem of hij zich heeft bedacht en met je wil praten."

Ik: "Je hebt me gezegd dat hij mij zou aanspreken, dat is tegenstrijdig." Verlosser: "Ik moet de tijd inkorten. Het grote gevaar staat voor jullie."

Ik: "Wanneer moet ik naar pastoor Vogt gaan?"

Verlosser: "Ga, mijn dochter, nog vandaag."

Ongeveer 30 minuten later:

Ik: "Moet ik hem bellen of naar hem toe gaan?"

Verlosser: "Bel hem op en als je bij hem komt, zal ik je wel vertellen wat je tegen hem moet zeggen."

20 minuten later:

Ik vroeg wat de Heiland bedoelde met de tijd. Ik

zei: "De tijd is toch eeuwig."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter. De tijd behoort alleen mij toe."

Ik: "Ik begrijp het niet. Ik schrijf het op, als jij het zegt, dan is het zo." Ik vroeg of ik nog iets moest opschrijven.

Verlosser: "Ga naar hem toe, ga (naar de priester)."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, ik zal het doen. Heer, Uw wil geschiede."

12.15 Kapel in de kliniek:

Na het gebed:

Ik vroeg opnieuw: "Zal de priester met mij spreken?"

Heiland: "Wat wens je, mijn dochter?"

Ik: "Wat U wilt." Heiland: "Praat dan met hem."

Rond 15.40 uur:

Ik belde pastoor Vogt en vertelde hem wat de Heiland vandaag had gezegd.

Hij zei: "Ik heb u al gezegd dat u naar een andere priester moet gaan. Laat dat boek achterwege, anders komen we in de problemen."

Pastoor Vogt was niet vriendelijk aan de telefoon.

Ik bad: "Mijn Heer en mijn God, er is een grote wond in mij. Het doet me veel pijn. Het liefst zou ik helemaal niets meer doen. Maar omwille van U, mijn Verlosser, ga ik door met wat U van mij wilt." Hoe meer ik voor de priester bid, hoe slechter hij op mij reageert.

In Rot was er vandaag geen Heilige Mis. Fridolin en ik reden naar Bad Schönborn, nadat we in de kerk in Rot de rozenkrans hadden meegebeden.

In Bad Schönborn - Mingolsheim, in de kerk, celebreerde een pater uit Zaire de heilige mis. Hij preekte heel mooi en men voelde dat hij door de Heilige Geest geleid werd.

Helaas hoor je zulke preken zelden. Ik dank God voor deze preek. Ik heb de heilige communie opgedragen aan pastoor Vogt.

11-04-92 - zaterdag

7.15 uur: Ik was in de kerk in Waghäusel voor de Heilige Mis. Na het ontvangen van de communie bad ik innig. Na de Heilige Mis leidde ik de Lauretanische litanie in. Daarna zongen we nog het Salve Regina en baden we het gebed "Maagd Maria, mijn Moeder!"

Toen zei ik hardop voor de gelovigen: "We bidden nog een Onze Vader voor Medjugorje, want op de verschijningsplaats, die al door miljoenen mensen is bezocht, zijn bommen gevallen." Daarna ging ik voor het tabernakel staan, knielde op de grond en bad.

Ik vroeg de Verlosser: "Moet ik het boek laten vallen als het moeilijkheden brengt?"

Verlosser: "Het zou verbetering brengen, maar geen moeilijkheden."

Ik vroeg het de Heiland nog een keer, omdat ik het niet helemaal begrepen had. De Heiland herhaalde het nog een keer en ik schreef het op.

Al op vrijdag in Bad Schönborn in de kerk hield het me erg bezig dat pastoor Vogt had gezegd dat het boek ons in moeilijkheden zou brengen.

Gisteren had de Heiland ook gezegd: "Het zal een verbetering brengen voor de kerk, mijn dochter."

Gisteren had de Heiland mij ook gezegd, nadat ik hem had gevraagd of hij bij mij was: "Ik ben altijd bij je."

Na de kerk ging ik naar Marion en schreven we in ons dagboek.

Van 16.20 tot 18.20 uur bad ik in de kerk in Rot, knielend, meerdere rozenkransen voor pater Vogt en voor alle zielen en voor de intenties van de Heiland.

Thuis bad ik van 20.30 tot 21.30 uur meerdere malen het exorcisme, de Wondenrozenkrans, de Heilige Geest-rozenkrans en andere gebeden voor pater Vogt

12-04-92 — Palmzondag

Ik bad ongeveer een half uur, daarna communiceerde ik geestelijk.

Verlosser: "Er komt een priester."

Ik: "Dan is dat niet mijn echte priester." Verlosser:

"Nee."

Ik: "Waarom heb je me dan naar hem gestuurd, dat begrijp ik niet."

Verlosser: "Met ieder mens probeer ik wat hij kan."

Ik: "Maar je wist van tevoren al wat hij kan." Verlosser: "Ik stel ook jou daarmee op de proef."

Ik: "Dan ben ik voor deze test gezakt."

Verlosser: "Mijn dochter, je hebt het tot nu toe uitstekend gedaan."

Ik vroeg vanwege het teken voor Pasen: "Verander je je belofte?" Verlosser: "Nee, ik verander mijn belofte niet."

Toen viel er een korte stilte.

Toen hoorde ik de Verlosser:

"Schrijf, mijn dochter, ik wil", er volgde een korte stilte en ik vroeg me af wat er nu zou komen—

"een antwoord van dominee Vogt, van hem persoonlijk, zonder dat hij iemand om raad vraagt." De Heiland vervolgde:

"Als hij in nood zou verkeren, zou hij dan eerst de anderen vragen of mij?"

De Heiland sprak verder:

"Je hoeft geen antwoord te verwachten, het is voor mij. Je kunt hem schrijven of naar hem toe gaan, zoals je wilt."

Ik: "Mijn Heer en mijn God, ik heb ervoor gekozen om hem te schrijven." Verlosser: "Doe dat."

Ik: "Mijn Heer, Zoon van de levende God, wat moet ik tot slot schrijven?" Verlosser: "Ik houd van jullie, mijn kinderen."

Ik woonde de heilige mis bij in Rot. Ik offerde de heilige mis op voor Marion. Moge God haar de genade schenken om verder te schrijven wat de Heer van mij verlangt.

Tussen 13.00 en 14.00 uur bad ik de rozenkrans in de kerk en bleef daar voor de gebedsdienst. Na 15.00 uur schreef ik de brief aan pastoor Vogt.

Om 20.15 uur 's avonds gooide ik hem samen met Marion in de brievenbus van de pastorie.

In de brief schreef ik wat de Heiland mij op Palmzondag vroeg had gezegd.

13-04-92 — Maandag

Op het werk, rond 8.00 uur 's ochtends, baden mijn collega Veronika en ik de smartvolle rozenkrans. Om 10.00 uur bad ik in de dokterskamer.

Ik bad en verenigde me met de Heiland.

In 1984, enkele weken na de verschijning van de Moeder Gods, had ik 's morgens vroeg ongeveer 20 minuten lang een visioen van aardbevingen. De hele aarde om mij heen werd hevig door elkaar geschud.

Alles was groen, net als in de lente. Toen zei ik tegen mijn man dat hij moest kijken, zodat hij zou zien dat ik niet sliep. Want ik zag dit terwijl ik wakker was.

Maar mijn man sliep en was niet wakker te krijgen.

Vannacht dacht ik dat dat de aardbeving was. (Het was 's nachts inderdaad een aardbeving, zoals later op de radio werd gemeld.)

Verlosser: "Nee, mijn dochter, het moet nog komen."

Waarschijnlijk zal de zware aardbeving, zoals ik die in dit visioen in 1984 zag, nog komen, zoals de Heiland heeft gezegd.

Daarna vroeg ik naar dominee Vogt.

Verlosser: "Dominee Vogt blijft niet lang bij jullie." Ik: "Komt er dan een andere priester?"

Verlosser: "Zo is het. Degene die komt, wordt je zielbegeleider." Ik:

"Zal hij mij dan geloven wat jij mij zegt?"

Verlosser: "Niet meteen in het begin."

Ik: "Het maakt me niet uit dat pastoor Vogt weggaat, maar zoals U het zegt, zo moet het zijn.

Dan moet ik opnieuw beginnen met bidden voor de nieuwe priester. Dat is niet eenvoudig. Het zal me weer veel offers kosten.

Ik: "Wanneer gaat pastoor Vogt ongeveer weg, mag ik dat weten?" Verlosser: "Dat kan spoedig zijn."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, je zult bespot, verloochend en verhoond worden, neem alles op je."

Ik: "Heer, maar ik begrijp niet wat 'bespot' betekent. Ik zal het in het woordenboek opzoeken."

Verlosser: "Je vijanden zijn meer in de kerk dan daarbuiten." Ik:

"Maar dat zijn gelovigen."

Verlosser: "Onder de gelovigen bevinden zich veel huichelaars."

Ik: "Geef me alstublieft een ander woord voor huichelaar, dat begrijp ik niet zo goed."

Heiland: "Schijnheiligen."

Ik: "Kan men het nog anders zeggen?"

Verlosser: "Dat zijn de onverschillige gelovigen die de communie in de hand verdedigen." Ik:

"Heb ik het goed opgeschreven?"

Verlosser: "Ja, zo is het."

Ik: "Verlosser, als ik zeg dat degenen die de communie in de hand ontvangen huichelaars zijn, dan beledig ik hen."

Verlosser: "Zo beledigen degenen mij voortdurend."

Toen ik gisteravond, rond 20.15 uur, de brief in de pastoriepostbus gooide, voelde ik meerdere keren een doffe steek in mijn hart, net zoals ik aangevallen word wanneer ik bij het ontvangen van de communie voor de leek sta.

Heiland: "Ook daar zijn onreine geesten. Ze staan als wachters voor de pastorie."

12.25 uur in de kapel in de kliniek: Holger was er ook. Later kwam Holger in de röntgenkamer en bespraken we de brief aan pastoor Vogt. Holger heeft me interessante dingen verteld. Ik moet afwachten.

's Avonds in Rot in de kerk. Ik heb de rozenkrans en de Heilige Mis opgedragen aan de zielen die nu in de oorlog zijn gesneuveld.

20.00 uur gebedsgroep:

Er waren heel veel mensen. Ik moet absoluut de gebedsruimte bouwen.
Ik vond het niet prettig hoe pastoor Dochart begon te bidden. Hij maakte vandaag in het begin geen kruisteken en begon meteen een lied te zingen, zonder eerst de pagina aan te geven.
Daardoor konden sommigen niet meespreken en meebidden.
Aan het eind zaten we samen in de keuken en praatten we wat. We waren samen met pastoor Dochart zeven personen. Toen pastoor Dochart zei dat men vanuit de kerk de privé-openbaringen niet hoefde te geloven, voelde ik een grote pijn in mijn hart. Ik sprak over Fatima en over Lourdes en zei dat de gelovigen zonder de bedevaartsoorden lauw zouden worden. Pastoor Dochart herhaalde nogmaals dat men dat niet hoefde te geloven. Toen zei ik tegen hem dat men de boom aan de vruchten herkent.
Ik zei dat als ze allemaal in de verschijningen in Medjugorje zouden geloven, de oorlog niet zou zijn uitgebroken.
De Moeder Gods zei aan het begin van de verschijningen: "Bid de rozenkrans, daarmee kunnen jullie de oorlog tegenhouden."

14-04-92 - Dinsdag

Thuis tussen 8.30 en 10.30 uur:

Na het gebed verenigde ik me met de Verlosser. Ik klaagde omdat pastoor Dochart gisteren had gezegd dat men niet in de privé-openbaringen hoefde te geloven.

Verlosser: "De priester heeft geen gelijk."

Ik: "Waarom had ik deze pijn?"

Verlosser: "Omdat je mijn pijn mag voelen wanneer ik beledigd word." Ik: "Was deze belediging een zonde?"

Verlosser: "Schrijf het op. Ja, mijn dochter."

Ik: "Als ik deze privé-openbaringen niet had, zou pastoor Dochart dan naar mij toe komen?"

Verlosser: "Nee, mijn dochter. Hij zou niet zijn gekomen."

Ik: "Wat is de reden dat hij al zoveel jaren (naar de gebedsgroep) komt?"

Verlosser: "Satan wil via hem vernietigen wat ik je heb ingegeven voor de verbetering van de kerk."

Ik: "Wat moet ik nu doen?" Heiland: "Je zult hem samen met mij verslaan."

Ik: "Pater Buran heeft gezegd dat de duivels de priesters niet benaderen." Heiland: "Schrijf, mijn dochter, bijna iedereen hoort wat de duivels hen zeggen."

Ik vroeg naar Maria Itten, omdat pastoor Wagner niet zo goed over haar had gesproken als de gelovigen uit de gebedsgroep mij hadden verteld. Ik vroeg opnieuw of het blad van haar juist was.

Verlosser: "Het blad van Maria Itten is echt en juist. Satan is sterk. Men moet standvastig blijven in wat ik heb gezegd. Mijn dochter, zij heeft hetzelfde probleem als jij." Ik: "Wat is dat voor een probleem?"

Verlosser: "Blijf mij trouw."

Ik: "Mijn Heer, ik zou haar bezoeken, Maria Itten."

Heiland: "Doe dat."

Ik vroeg naar de brief die ik aan dominee Vogt had geschreven en of ik daar gevolgen van zou ondervinden.

Verlosser: "Je zult wat ongemakken ondervinden." Ik: "Hoe moet ik me gedragen?"

Heiland: "Je hoeft geen antwoord te geven, want ik heb je al gezegd dat je geen antwoord hoeft te verwachten. Blijf nederig, mijn dochter."

Ik bleef heel innig bidden. Er was zo'n diepe vrede en liefde in mij, dat ik voortdurend kon zeggen: "Ik hou van U, mijn Heer en God, met heel mijn hart en met al mijn kracht."

Ik was niet ikzelf, het was de Heer in mij.

Toen hoorde ik nog: "Ga heen in vrede, mijn dochter."

Ik: "Dank U, mijn Heer en God, voor deze genade, die alleen U kunt schenken."

Van 13.00 tot 15.00 uur was ik in het bos en bad ik drie rozenkransen.

Om 17.00 uur was ik bij mijn neef, Ratko. Hij vertelde me dat hij 's nachts werd gewurgd en dat hij een hand voelde en bijna geen lucht meer kreeg. Toen hij "Jezus" zei, was het weg. Hij is nog niet gedoopt. Hij bidt, maar nog niet genoeg.

Hij wil zich laten dopen, maar weet nog niet wanneer.

18.00 uur in Rot in de kerk: het eeuwige licht brandde weer niet, maar deze keer kwam de kosterin meteen binnen, stak het aan en wachtte niet zo lang als anders.

20.30 uur kwam Marion en schreven we in ons dagboek.

15-04-92 — woensdag

Ik heb een oudere vrouw geröntgend die, toen ze binnenkwam, aarzelde om überhaupt binnen te komen om zich te laten röntgenen. Ik voelde de onreine geest, zegende haar en gaf haar wijwater. Ze mompelde wat in zichzelf. Toen bad ik het Weesgegroet, ze begon te vloeken en sprak zo snel dat je het niet kon verstaan: "Bebebebebe".

Toen mijn collega dat zag, zei ze tegen de patiënte: "Dat is niet aardig, dat doe je niet."

De patiënte zei tegen haar: "Ik sla je nog wel."

10.30 uur in de dokterskamer:

Ik vroeg de Heiland om hulp voor deze patiënte.

Verlosser: "Het zijn meerdere onreine geesten. Ze blijven erin. Ze wilde het zo."

Ik: "Welke is de onreine geest die spot tijdens het Weesgegroet?"

Heiland: "Ze spotten allemaal."

Ik: "Moet ik me voorbereiden op het teken als het komt?"

Verlosser: "Nee, mijn dochter, je hoeft je niet voor te bereiden. Er zal er een komen."

Ik: "Zult u mij ook vertellen wanneer dit teken er is, want ik weet niet wat voor teken het zal zijn."

Verlosser: "Ja, dat zal ik doen."

Ik: "Verlosser, moet ik iets doen, iets ondernemen? En als ik iets moet doen, neem dan mijn angst en twijfel weg en alles wat mij kan beletten te geloven wat U mij zegt en te doen wat U wilt, want ik behoor helemaal aan U.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, je moet binnenkort naar de paus gaan en hem vertellen wat je hebt geschreven."

Ik: "Moet ik niet eerst met een priester spreken?" Heiland:

"Dat mag je doen, maar je moet naar hem toe gaan."

Heiland: "Schrijf hem persoonlijk dat je komt."

Ik: "Wat moet ik doen als de priesters mij verbieden naar de paus te gaan?" Verlosser:

"Mijn dochter, doe wat ik je zeg."

Ik: "Mijn Heer en God, ik zal het doen. Heer, Uw wil geschiede." Verlosser:

"De paus zal voorbereid zijn op je komst."

Ik: "Heer, dit is voor mij onbegrijpelijk, maar als U het zegt, dan is het zo en ik geloof dat het zo zal zijn.

Verlosser: "Schrijf op: je zult bij mij zijn." Ik:

"Heer, ik heb geen vragen meer."

Verlosser: "Ga heen in vrede, mijn dochter."

Ik: "Dank je wel, mijn lieve Jezus, mijn zielengids. Ik zal me stevig aan je hand vasthouden, zodat ik niet verdwaal. Heer, bescherm me, leid me waarheen je wilt, want ik ben slechts je dienaar."

Vandaag was ik niet bij de heilige mis. Hier in Rot was er geen en in de Rochuskapel ook niet, maar ik sprak met pater Josef uit Zaïre.

Thuis wachtte Marion om haar dagboek te schrijven.

Vannacht heb ik ongeveer 45 minuten gebeden. Het was na 3.00 uur 's nachts, ik kon niet slapen. Het waren beproevingen voor Pasen.

's Middags in de kapel op mijn werk, na het gebed van de Engel des Heren, vroeg ik de Heiland hoe ik mij aan de Heilige Vader moest melden.

De Heiland zei tegen mij dat ik de Heilige Vader een brief per aangetekende post moest sturen, geen telegram."

16-04-92 — donderdag

10.10 uur in de dokterskamer:

Marion had me gevraagd of wat we tot nu toe hadden geschreven, juist was. Heiland: "Schrijf, mijn dochter, wat Marion tot nu toe heeft geschreven, was goed."

Ik: "Verlosser, misschien heb je me iets te zeggen."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, het bevat me, de manier waarop je bent." Ik: "Ik heb je mijn beweging gegeven."

Verlosser: "Je hebt je beweging gegeven, dat bevat me." Ik:

"Wat betekende dat: beweging?"

Verlosser: "Altijd mijn wil vervullen."

Ik: "Was het gisteren ook jouw wil dat ik met pater Josef uit Zaire heb gesproken, iets meer dan een half uur, en daarbij over de ketterij heb gesproken?"

Verlosser: "Ja, dat was mijn wil, mijn dochter."

Ik: "Heer, ik heb hem ook gezegd dat ik met zoveel priesters moet praten. Hij zei daar niets op."

Verlosser: "Maar hij heeft begrepen waarom."

Ik: "De pater heeft gezegd dat het onmogelijk is om iedereen van de handcommunie af te brengen, zodat ze de mondcommunie ontvangen. Ik dacht dat bij God alles mogelijk is en jij, Heiland, wat zeg jij daarover?"

Verlosser: "Na het laatste oordeel zullen allen de communie in de mond ontvangen." Ik: "Wat is dat, het laatste oordeel?"

Verlosser: "Het is de zuivering van de zielen."

Ik: "Ik begrijp er niet veel van."

Verlosser: "Het is genoeg voor vandaag. Ga heen in vrede, mijn dochter."

Ik beloofde de Heiland dat ik alles zou geloven en opschrijven wat Hij mij zou zeggen.

18.00 uur - 19.15 uur Heilige Mis en rozenkrans in het rood.

Tussen 3.00 en 4.00 uur 's nachts had ik aanbidding in de kerk. Normaal gesproken was mijn man ingedeeld om de aanbidding voor dit uur te houden, maar hij kon niet vanwege zijn zieke been. Ik nodigde de Moeder Gods uit om met mij te bidden.

Ja, en ik voelde dat ik niet alleen had gebeden, ik zong beter dan anders en bad heel duidelijk en met mijn hart.

Maar wat ik toen voelde, kan ik aan niemand uitleggen of beschrijven; het was net als op 18 mei 1984, toen de Moeder Gods aan mij verscheen en met mij bad, zo'n gevoel.

Toen ik met Rosswita en haar moeder naar huis ging, zei Rosswita's moeder tegen me dat ik mooi had voorgesproken en mooi had gezongen. Dat verbaasde me, want ik kan niet mooi zingen.

Ik had de hele nacht gebeden, thuis tot 3.00 uur 's nachts en daarna in de kerk, daar bleef ik drie uur, tot ongeveer 6.00 uur 's ochtends.

17-04-92 — Goede Vrijdag

Ik had ongeveer drieënhalf uur geslapen, toen moest ik opstaan. Om 14.30 uur ging ik weer naar de kerk.

Bij de Heilige Communie stond Anton, een communiehulp, in het midden van de kerk. Ik liep naast hem langs, maar boog voor de Verlosser. Omdat we in het rood de

Toen ik bij de communiebank stond, wilde ik daar ook de Heiland ontvangen, knielend, zoals het hoort. Ik bad uit de grond van mijn hart dat ik de heilige communie van pastoor Vogt mocht ontvangen.

Mevrouw Vennebusch had de mogelijkheid om naar mij toe te komen om mij de Heilige Communie te geven. Ze probeerde het ook. Ze deed een stap naar mij toe, maar deed meteen daarna een stap terug, keek me aan en deed weer een stap naar mij toe, waarna ze weer terugging. Onze Heer had het niet toegestaan, het was heel duidelijk dat mevrouw Vennebusch mij de Heilige Communie wilde geven. Ik dacht dat dit al een teken was, omdat zo velen hadden gezien wat er was gebeurd.

Toen kreeg ik de Heilige Communie van pastoor Vogt.

Toen ik diep verenigd was met de Heiland, zonder Hem iets te hebben gevraagd, zei de Heiland: "Dat is het grootste teken dat er bestaat."

Toen keek ik naar het kruis voor het altaar, dat ik eerder in gedachten had gekust. In Medjugorje wordt het kruis op Goede Vrijdag door alle gelovigen gekust.

Hier buigen alleen de pastoor en de misdienaars voor de gekruisigde Jezus. De gelovigen bleven in de banken zitten. Ik vroeg mijn man of hij een balpen had, zodat ik kon opschrijven wat de Heiland tegen mij had gezegd. Hij had er geen.

Ik vroeg de Verlosser om het nog eens te herhalen.

Verlosser: "Je mag het nu opschrijven, maar onthoud het voor altijd:

"Dit is het grootste teken dat er bestaat."

Ik keek naar het kruis van Jezus dat voor het altaar stond voor de kruisverering. Toen hoorde ik: "Ga heen in vrede."

Ik offerde de Heilige Communie op voor de arme zielen.

18-04-92 - Paaszaterdag

's Ochtends vroeg bad ik meer dan een uur. Ik verenigde me met de Heiland en bad innig, ik wachtte een tijdje, maar ik hoorde geen stem. De gedachte kwam bij me op dat ik misschien iets verkeerd had gedaan, of dat ik geen stem meer zou krijgen...

Ik bad vandaag vooral voor de huichelaars, voor de priesters, voor de communiehulpers, ik bad meerdere keren het exorcisme, vooral voor mijn vijanden.

's Middags van 16.30 tot 18.45 uur bad ik in de kerk op mijn knieën voor onze pastoor en voor de nieuwe die zou komen. Het was vermoeiend om te bidden, want meneer Blank oefende op het orgel. Ik dacht hoe de Heiland zich wel niet moet voelen als hij in de kerk oefent.

Als hij zou geloven dat de levende God hier is, zou hij in de kerk niet zo luid orgel spelen.

20.00 uur Paasviering

Het was me erg onduidelijk, omdat we in het Credo baden "die op de derde dag uit de doden is opgestaan", want vandaag was pas de tweede dag. Ik miste iets, ik was niet gelukkig zoals in Medjugorje. Daar werd vanaf middernacht de verrijzenisviering gevierd. Daar juichte mijn hart bij de verrijzenisviering. In de kerk hoorde ik ook geen stem van de Heiland.

Eigenlijk was het hier te veel ceremonie met de misdienaars. Tussendoor had ik hartklachten en voelde ik me niet lekker.

Thuis hilde ik toen, ik was als het ware in de war, alsof ik niet met de Heiland was opgestaan.

19-04-92 - Paaszondag

Ik bad van 6.00 tot 8.10 uur. Mijn Heer en God, ik voel me niet goed na deze ceremonie van de verrijzenisviering. Over het geheel genomen leek het alsof er iets niet klopte. Ik had gisteren niet weinig gebeden, meer dan vier uur, en toch voelde ik mijn gekwetste hart. Wat is de reden, wat heb ik niet begrepen?

Mijn Heer, neem mijn angst, mijn verwarring en mijn twijfels weg, en schenk mij alstublieft de vrede die alleen U kunt geven. Verlicht mij met het licht van de Heilige Geest.

Heer, spreek, uw dienares luistert, want ik zal geloven wat u mij ingeeft om te schrijven, maar Heer, uw wil geschiede. Ik ben een niets en uit het niets hebt u een dienares gemaakt en aangezien u, mijn Heer en God, mijn zielengids bent, open ik mijn hart voor u.

Vorm mij zoals U wilt, en maak van mij wat U wilt.

U alleen bent mijn Heer en God, mijn liefhebbende Vader, mijn lieve Jezus en Verlosser.
Eerst vroeg ik of ik dit op Goede Vrijdag na de heilige communie had gehoord, of ik het goed had begrepen, toen ik naar het kruisbeeld voor het altaar keek, dat daar op de grond lag, ter aanbedding. Ik heb het in gedachten vaak gekust.
Verlosser: "Ja, mijn dochter, je hebt het goed gehoord. Het grootste teken aller tijden is mijn kruisiging voor jullie zondaars."
Toen vroeg ik naar de viering van de Verrijzenis, omdat ik zo bedroefd was dat ik zelfs moest huilen.
Verlosser: "Mijn dochter, de verrijzenis volgt op de derde dag."
Ik: "Dat kan verwarrend en in de war brengen, als het al op de tweede dag wordt gevierd."
Verlosser: "Ja, dat klopt. Blijf mij trouw."
Ik dacht verder na over de vele ceremonies in de kerk.
Verlosser: "Schrijf, mijn dochter. Satan wil overal ceremonie om de mensen af te leiden van de waarheid."
Ik: "Ik heb bij de misdienaars gezien dat ze diep kunnen buigen, maar bij het ontvangen van de Heilige Communie kunnen ze dat niet."
Verlosser: "Ze kennen de eerbied niet en ze hebben die niet voor mij."
Ik: "Mijn Heer en God, wilt U mij na de verrijzenis vertellen wat ik moet opschrijven en wat nu belangrijk is?"
Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, de mensen moeten zich dringend bekeren."
Ik: "Jezus, levende God, wat wordt er bedoeld met 'dringend'? Ik vind het moeilijk om te schrijven. Heer, U bent de waarheid en als U het zegt, dan moet het wel zo zijn. Wat is dat 'dringend'?"
Ik: "Heer, maar vertel het me alleen als U denkt dat ik het ook aankan. Heer, Uw wil geschiede."
Verlosser: "Er staan jullie veel rampen te wachten. Schrijf, mijn dochter, er moet de komende tijd heel veel gebeden worden."
Ik: "Ik hou van U, mijn Heer en God, ik zal meer bidden dan tot nu toe." Ik bad nog innig voor de zaken die de Heer van mij wil.
Ik: "Is het goed wat ik heb geschreven?" Verlosser: "Het is genoeg voor mij, mijn dochter."
Verlosser: "Ga heen in vrede, mijn lieve dochter." Ik: "Maar dat 'lieve dochter' heb je nog nooit gezegd."
Verlosser: "Dat mag je zo opschrijven."
Ik: "Heer, ben ik een lieve dochter voor U?"
Verlosser: "Ja, je bent mij dierbaar."
Ik: "Dank u, mijn Heer en God. Dank u."
10.00 uur Heilige Mis in het rood. De preek beviel me niet. Na de Heilige Communie was ik gelukkig en ontving ik veel genade.
12.30 uur: Fridolin kwam, student theologie.
13.30 uur: Ik was met Fridolin bij de rozenkrans en bij de gebedsbijeenkomst.
15.00-18.30 uur: Ik las Fridolin voor wat de Heiland tegen mij had gezegd. We hebben elkaar gesterkt in het geloof.

20-04-92 Paasmaandag

Rond 3.00 uur 's nachts werd ik gewekt door een stem van de goede Geest. Ik had rust en vrede, in tegenstelling tot sommige nachten waarin ik onrustig was en daardoor wakker werd. De woorden die ik hoorde, waren helder en duidelijk, zoals nog nooit tevoren. Ik hoorde: "Bid veel, mijn dochter, want na een tijdje zal het Woord zegevieren." Toen was het even stil en toen hoorde ik: "HET Woord leeft."
Iets na een half uur herhaalde dat zich. Je zou het steeds weer kunnen horen, zo'n aangename stem.

Ik droomde niet, ik was wakker. Ik stond op, knielde voor het kruisbeeld en zei: "Ja, Heer, ik zal bidden. Geef me alstublieft de kracht van de Heilige Geest, zodat ik kan bidden."

Zo begon ik rond 3.30 uur te bidden. Ik bad toen gebeden voor de vijanden, het exorcisme, de Wondenrozenkrans, de Barmhartigheidsrozenkrans en vele andere gebeden, daarna communiceerde ik geestelijk en offerde de geestelijke communie op voor de hele wereld.

Nu begrijp ik die zin beter: "Mijn schapen luisteren naar mijn stem". Ik heb tot half vijf gebeden en ben daarna gaan slapen.

Toen ik opstond, zette ik de radio aan, het was 8.00 uur en ik hoorde op het nieuws dat de stad Mostar vannacht was gebombardeerd.

De stad Mostar ligt vlakbij Medjugorje en daar woont bisschop Žanić, die Medjugorje ontkent. Hij zei dat de kinderen zouden liegen.

Toen ik bij hem was, in 1985 op Witte Donderdag, en hem over mijn ervaringen en de verschijning van de Moeder Gods had verteld, had hij tranen in zijn ogen.

Hij zei tegen mij: "U kent mijn situatie."

Ik zei: "Ja" en wist dat hij bang was voor de communisten, om het duidelijker te zeggen: bang voor Satan. Bisschop Žanić had het geloof, maar het ontbrak hem aan de moed om te belijden.

Maar waar zijn de andere bisschoppen, van wie er zo velen in Medjugorje waren?

Ik heb het verslag van het gesprek met bisschop Žanić al aan Klaus Ziegler gegeven, zodat hij het kon opnemen in zijn boek, dat hij onder de naam Peter Zimmermann publiceerde.

Hij heeft over mij geschreven, maar het verslag van het gesprek met de bisschop niet gepubliceerd, wat ik betreurt.

Jezus is voor velen gestorven, maar bisschop Žanić wilde zijn leven niet voor Jezus geven.

De vrije wil van de mens brengt hem naar het paradijs, het vagevuur of de hel.

Ik zeg: als God zijn volk via Maria roept, dan wil Hij iedereen redden en niet aan de duivel geven.

Helaas horen de wereldse priesters de stem van de Heer niet meer. Ze zijn blind en doof.

Tegenwoordig wordt in de kerk geleerd dat men niet in privé-openbaringen hoeft te geloven.

Misschien zullen ze geloven als het te laat is.

Ik bleef meteen na het nieuws bidden. Rond 8.45 uur verenigde ik me en communiceerde ik geestelijk. Ik vroeg de Verlosser of hij het was die me vannacht had geroepen om te bidden.

Verlosser: "Ja, het heeft lang geduurd."

Ik: "Heer, vergeef mij dat ik niet meteen ben opgestaan en heb gebeden.

Ik heb er veel spijt van. Heer, ik kan niet eens tegen de priester zeggen dat er veel rampen zullen komen.

Wat moet ik doen totdat de nieuwe priester komt?"

Verlosser: "Bid, mijn dochter, bid veel."

Ik: "Maar het is triest dat ze niet in de privé-openbaringen geloven." Verlosser: "Daarvoor moeten ze verantwoording afleggen."

Verlosser: "Ga heen in vrede, mijn lieve dochter." Ik: "Ik dank U, mijn lieve Verlosser."

10.00 uur Heilige Mis in het rood.

12.30 uur - Na de lunch bad ik even op het balkon. De Heiland herhaalde nogmaals de woorden: "Het Woord zal zegevieren, het Woord leeft."

Ik had geen papier op het balkon. Toen ik later keek, merkte ik dat het dezelfde woorden waren die Hij vannacht tot mij had gesproken. Het viel me op, toen ik dat van vannacht nog eens doorlas, dat het mij net zo was vergaan als de leerlingen van Emmaüs. Ik had de Heiland in de geest pas later herkend. (Vandaag werd het evangelie van de leerlingen van Emmaüs voorgelezen.)

21-04-92 - dinsdag

10.10 uur in de dokterskamer:

Na het gebed, tijdens de vereniging met de Heiland, zei hij: "Schrijf, mijn dochter, de Russische oorlog nadert."

Ik: "Hoe moet ik dat opvatten? Is alleen Rusland getroffen?"

Verlosser: "Iedereen wordt getroffen."

Ik: "Wordt het vergelijkbaar met de Serviërs en Kroaten?"

Verlosser: "Deze oorlog is niet te vergelijken met die."

Ik: "Hoe moet ik dan een kapel bouwen als er zoiets komt?" Verlosser: "Bouw de kapel zo snel mogelijk."

Ik: "Ik heb geen priester aan wie ik dit alles over jou kan vertellen." Heiland:

"Mijn dochter, de priester zal spoedig komen."

Ik: "Blijft hij in mijn dorp?" Heiland: "Ja, hij blijft in jouw dorp." Ik: "Krijgen we twee priesters?"

Verlosser: "Nee, pastoor Vogt zal naar een andere plaats gaan. Verlosser:

"Heb geduld, mijn dochter, alles komt op het juiste moment." Ik: "Moet ik nog iets opschrijven?"

Verlosser: "Bid veel, mijn dochter. Ik hou van je, mijn lieve dochter." Ik:

"Zo kan ik het niet opschrijven."

Verlosser: "Schrijf het zo op."

Ik: "Mijn liefste Heiland, ik voel je woorden in mijn hart als vuur. Het is niet alleen wat men hoort, maar het doet goed als je zoiets zegt, en het werkt onmiddellijk. Dat bevestigt voor mij wat je me al hebt gezegd: 'HET WOORD LEEFT', en dat is waar.

Ik kan je met mijn woorden niet genoeg bedanken. Mijn Heer en mijn God, ik hou meer van jou dan van wat dan ook."

Verlosser: "Ga heen in vrede, mijn lieve dochter." 's

Avonds rozenkrans en Heilige Mis in het rood.

22-04-92 — woensdag

Ik bad zoals gewoonlijk, maar hoorde geen stem, ook niet in de kapel, en 's avonds na de Heilige Communie evenmin. Bij de vereniging met de Heiland voelde ik echter zijn aanwezigheid. De Heiland had mij niet verlaten, hij rustte bij mij.

's Avonds kwam Marion en schreven we in ons dagboek.

Op mijn werk had ik vandaag patiënten bij wie ik moeite had om hen van het geloof te overtuigen. Ik vroeg bijvoorbeeld aan een man of hij geen paasbiecht had gedaan. Hij zei dat hij immers geen zonden had. Toen vroeg ik hem hoe vaak hij de laatste tijd niet in de kerk was geweest.

Hij: "Ja. Dat klopt."

De volgende patiënt klaagde dat hij al 10 jaar ziek was. Ik voelde de demon bij hem en besprenkelde hem met wijwater. Hij week uit, deed een stap achteruit en zei: "Ga weg met die chemicaliën." De afkeer van het wijwater was duidelijk voelbaar.

De laatste tijd zijn er al meerdere zigeuners voor een röntgenfoto gekomen. Ze behoren allemaal tot dezelfde sekte, degenen die bij mij voor een röntgenfoto waren. Toen ik hoorde wat ze allemaal vertelden, kan ik alleen maar zeggen dat ze in totale ketterij zijn vervallen.

Ze kwamen allemaal, zo'n 6 à 7 personen, op me af en hun stemmen werden steeds luider. Ik nam wijwater en besprenkelde ze allemaal. Daarna zegende ik ze allemaal met het Benedictus-kruis. Plotseling waren ze allemaal weg.

's Avonds rozenkrans en de Heilige Mis in het rood.

23-04-92 — donderdag

10.10 uur in de dokterskamer:

Na het gebed voelde ik meerdere keren sterke steken in mijn rechterhand, op de plek waar Jezus de wondtekens draagt. De pijn was hevig, alsof iemand me had gestoken, maar er was niets te zien.

Ik vroeg de Verlosser daarom.

Verlosser: "Ja, het is de onreine geest. Als ze het konden, zouden ze je al lang gekruisigd hebben.

Wat je bidt, dat bevat hen niet."

Ik: "De anderen bidden ook."

Verlosser: "Je neemt veel zielen van hen af." Ik:

"Iedereen heeft een beschermengel."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter. Je hebt meer dan één beschermengel."

Ik: "Als ik de steken in mijn hand voel, zijn de beschermengelen dan niet aanwezig?"

Verlosser: "Jawel, maar dat sta ik toe. Hoe zou je anders kunnen geloven dat de onreine geesten om je heen zijn."

Ik: "Het zou erg zijn als ik zou stoppen met bidden." Heiland: "Ga zo door, mijn dochter, zoals tot nu toe."

Ik: "Wat zou je me aanraden voor de komende tijd?" Heiland:

"Vast."

Ik: "Ja. Mijn Heer, ik zal het doen."

Ik: "Mijn Heer, is dat alleen voor mij, of kan ik dat ook in de gebedsgroep zeggen?" Verlosser: "Dat geldt voor iedereen."

Verlosser: "Ga heen in vrede, mijn lieve dochter."

's Avonds bad ik in Rot de rozenkrans in de kerk. Omdat er in Rot geen heilige mis was, reed ik naar Mingolsheim, naar de Rochuskapel, en woonde daar de heilige mis bij.

24-04-92 — vrijdag - De Heiland spreekt al een jaar tot mij.

10.10 uur in de dokterskamer:

Ik bad.

Verlosser: "Schrijf het op, mijn dochter. Dit jaar en de jaren daarna behoren allemaal aan mij toe." Ik: "Ja. Heer, aangezien ik een niets ben."

Verlosser: "Ja, dat heb je goed gezegd. Mijn dochter, je werk bevalt me tot nu toe." Ik: "Ik heb het gevoel dat ik geen vooruitgang heb geboekt."

Verlosser: "Heb je dat echt niet gedaan?"

Ik: "Ik blijf bijna elk uur in gebed, dan weet je niet zo goed wat je gedaan hebt. Dit jaar met jou is zo snel voorbijgegaan, zoals nog nooit een jaar tevoren.

Hoe gaat het nu verder met mij? Blijf je mijn zielengids?" Verlosser:

"Ja, mijn dochter, ik blijf je zielengids."

Ik: "Ik ben bedroefd, omdat alle uitverkorenen een priester hebben aan wie men alles kan vertellen, en ik heb er geen."

Verlosser: "Het moet zo gaan, mijn dochter, maar niet lang meer." Ik vroeg de Verlosser naar de oorlog die nadert.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, de oorlog vanuit Rusland zal een grote oorlog zijn. Niemand kan deze oorlog stoppen."

Ik: "Heer, maar U kunt hem wel stoppen."

Verlosser: "Mijn dochter, de zonde is te zwaar."

Ik: "Kun je me iets zeggen, want het is vandaag een jaar geleden dat ik je stem hoor?"

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, bid zonder ophouden."

Ik: "Ja, mijn Heer, dat zal ik doen. Wat ik kan, met U." Verlosser: "Ik

hou heel veel van je, mijn dochter. Ga heen in vrede." 's Avonds

rozenkrans en Heilige Mis in het rood.

25-04-92 — zaterdag

's Ochtends woonde ik de Heilige Mis bij in Waghäusel. Na de Heilige Communie knielde ik voor het tabernakel. Ik vroeg de Heiland of we de Heilige Vader een brief moesten schrijven, of dat er nog tijd was.

Verlosser: "De juiste tijd is aangebroken."

Ik: "Hoezo, Heiland, want anderen zeggen dat je niet theologisch tegen mij zou spreken. Je spreekt zoals ik spreek, in mijn stijl."

Verlosser: "Als ik zou spreken zoals het alle anderen bevalt, zou je me niet begrijpen."

Daarna ging ik naar Marion en schreven we een brief aan de Heilige Vader.

Van 16.30 tot 18.30 uur bad ik knielend in de kerk in Rot.

26-04-92 - zondag

Om 6.00 uur 's ochtends stond ik op en bad ik in het bijzonder voor degenen die vandaag onwaardig de Heilige Communie willen ontvangen en in het bijzonder voor pastoor Vogt.

Na de vereniging met de Verlosser vroeg ik of we nog iets moesten veranderen aan de brief die we aan de paus hadden geschreven.

Verlosser: "Mijn dochter, de brief is goed. Stuur hem op."

Ik: "Mijn Heer en God, het viel me gisteren erg zwaar toen ik hoorde wat de eerste communicante Jyng me vertelde: ze mogen niet buigen voor de Heiland en voor het tabernakel wanneer we zingen of bidden voor het altaar, omdat pastoor Vogt het hen had verboden. Ze vertelde het me in het bijzijn van haar stiefvader en mijn man, toen ik het haar vroeg. Heiland: "Schrijf, mijn dochter, deze priester leeft niet in de genade van God."

Eerst wilde ik niet geloven wat de Heiland mij zei, maar toen herhaalde hij het voor de derde keer.

Ik: "En hoe zit het bij hem met de consecratie?"

Verlosser: "Hij heeft de bevoegdheid bij de consecratie. Dat kan ik hem niet afnemen."

Ik: "Mijn Heer, dat is toch verschrikkelijk. Dat kan ik straks niet meer aan. Mijn Heer, niemand zal me dat geloven."

Verlosser: "Er heerst grote blindheid."

Ik: "Mijn Heer, u weet hoe ik bid voor pastoor Vogt. Wat moet ik toch doen?" Verlosser: "Laat deze priester aan mij over."

O, wat was dat moeilijk voor mij. Ik kon dat nauwelijks opschrijven, het raakte me als een klap. Ik: "Ja, mijn Heer en God, nu begrijp ik waarom ik naar de Heilige Vader moet gaan.

Mijn Heer, zijn de priesters in gevaar?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter. Ze zijn bijna allemaal in gevaar. Ze vervullen mijn wil niet." Ik: "Willen ze jouw wil niet vervullen of kunnen ze het niet?"

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, ze zijn onverschillig wanneer ze voor mij staan. Ze moeten zich bekeren."

Ik: "Ze hebben toch het geloof?"

Verlosser: "Ze bidden weinig voor dit geloof."

Ik: "Ik dacht dat het geloof een geschenk van God was?"

Verlosser: "Ja, maar ik kan het geven aan wie ik wil."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, ga heen in vrede."

Ik: "Mijn Heer en God, ik dank U voor Uw leer, Uw goedheid, Uw geduld met mij en Uw zachtmoedigheid. Ik houd ook van U voor de priesters. Wees hen genadig. Ik zal voor hen bidden."

Eigenlijk bid ik al meerdere jaren voor hen in mijn gebedsgroep.

10.00 uur Heilige Mis in het rood.

Ik kon het nauwelijks uithouden en moest voor mij wijwater sprenkelen. Ik voelde het alsof de hel op mij losbarstte. Onophoudelijk bad ik voor de gelovigen en de priester en offerde de Heilige Communie op voor pastoor Vogt.

De ceremonie beviel me niet. Het was niet mooi dat pastoor Vogt juffrouw Vennebusch liet preken. Dat pastoor Vogt de eerste communie in Steeten in de hand gaf, daar moet hij zich echt eens voor verantwoorden.

Voor de lunch was ik uitgenodigd door het 'Witte Zondag'-kind Jyng in het schuttershuis.

Kort na de lunch reed een non uit Karlsruhe met mij mee naar huis en baden we samen.

Daarna kwam Marion en schreven we in ons dagboek.

Daarna kwamen mijn broer Vladimir en mijn neef Ratko weer bij me op bezoek.

Ook Hedwig uit Rot kwam nog langs. Daarna schreef ik de dagboeknotities netjes over.

27-04-92 - Maandag

Op weg naar mijn werk in de auto kwam ik in de file terecht. Zo kon ik meer bidden dan anders.

Werkplek:

Ik stak meteen een kaars aan voor de zielen in het vagevuur en gaf ze wijwater. Totdat de patiënten kwamen, baden mijn collega Veronika en ik samen de rozenkrans van de vreugde en gebeden tot de Heilige Geest. Daarna maakte ik röntgenfoto's van enkele patiënten en ging ik naar de tandheeskundige kliniek om een tand te laten vullen. Ik lag ongeveer twee uur in de tandartsstoel. De tandarts vroeg me of ik een verdoving wilde. Ik zei nee en offerde de pijn op voor de bekering van de zondaars en de redding van de zielen. Vervolgens heb ik tijdens het hele onderzoek onophoudelijk gebeden voor de Heilige Vader, voor de vijanden van de Heilige Vader, voor de bisschoppen en priesters, en daarna voor de artsen en verpleegsters en andere zielen. De behandeling duurde ongeveer twee uur. De tandarts zweette erg veel. Aan het einde zei ik tegen hem dat hij niet had gebiecht. Maar hij schreef het zweten toe aan de lamp, die zo warm en fel was.

Ik heb weer enkele patiënten geröntgend.

12.00 uur in de kapel van de kliniek:

Ik bad eerst het Angelus en daarna heel innig verder. Ik zei tegen de Heiland dat ik Hem niets zou vragen, omdat ik een niets ben, en dat als Hij mij iets wilde zeggen, Hij dat dan moest doen.

Toen ik diep verenigd was, communiceerde ik geestelijk.

De Heiland zei tegen mij: "Schrijf, mijn dochter, je moet met pastoor Vogt spreken." Ik: "Voordat ik de brief naar de paus stuur, of nadat ik de brief heb verstuurd?" Heiland: "Nadat je de brief naar de paus hebt verstuurd."

Ik: "Ja, Heer, wat wilt U dat ik met hem bespreek?"

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter: 'Wil hij van gedachten veranderen of niet?'" Ik: "O, mijn Heer, dat begrijp ik nu helemaal niet."

Ik: "Grote God, sterke God, onsterfelijke God, hoe moet ik hem dat zeggen en wanneer?" Verlosser: "Ga vandaag nog naar hem toe."

Ik: "Heer, maar ik weet niet wat zijn mening is."

Verlosser: "Hij weet het."

Ik: "Wat bereik ik daarmee, als ik naar hem toe ga?"

Verlosser: "Zijn redding."

Ik: "Mijn Heer en God, dat is echter het moeilijkste wat ik tot nu toe heb moeten doen."

Verlosser: "Doe het, mijn dochter, het is belangrijk."

Ik: "Heer, ik kan niet meer schrijven, ik krijg een hartaanval als ik naar hem toe ga."

Verlosser: "Ben je bang?"

Ik: "Ik ben niet bang, maar na dit alles geloof ik nu ook dat hij niet zal veranderen. Maar als je hem de grote genade weer geeft, dan kan het allemaal weer goed komen."

Verlosser: "Ja, mijn dochter, zo is het." Ik:

"Moet ik nog iets schrijven?"

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, dat ik nog steeds heel veel van hem houd." Ik: "Mijn Heer, moet ik hem ook de dag van gisteren voorlezen?" Verlosser: "Die van vandaag."

Ik: "Ja, Heer en God, ik zal het doen. Heer, Uw wil geschiede."

Toen vroeg ik de Heiland nog of hij met mij mee zou gaan naar de priester, of dat ik alleen zou zijn. "

Verlosser: "Ik zal altijd bij je zijn, waar je ook heen gaat."

Ik bedankte de Heiland en verliet de kapel om naar mijn werkplek te gaan om te werken. Ik was ongeveer 40 minuten in de kapel geweest. Gemiddeld blijf ik slechts ongeveer 15 minuten in de kapel.

Na het werk bracht ik de brief aan de Heilige Vader per aangetekende post naar het postkantoor. Het was ongeveer 16.15 uur. Op weg naar huis bad ik de rozenkrans voor pater Vogt. Om ongeveer 16.45 uur bad ik even in de kerk en om 16.50 uur was ik bij pater Vogt. De pater luisterde naar me.

Hij was vriendelijk en zei: "We zullen wel zien hoe het verder gaat."

Ik gaf hem de kopie van de brief die ik naar de Heilige Vader had gestuurd om te lezen.

Toen hij de brief las, vroeg ik de Heiland in mijn hart wat ik nu moest zeggen en ik hoorde: "Zwijg nu." Het was een kort gesprek, zo kort als nooit tevoren. Ik vroeg om de zegen van pater Vogt. Hij zegende me en ik ging weg.

's Avonds was er geen Heilige Mis in

het rood. 20.00 uur gebedsgroep:

We hebben de Heiland aanbeden. Zoals altijd knielde ik direct voor de Heiland.

We baden drie litanieën, het Magnificat, de Drievuldigheidslitanie, de Litanie van het Hart van Maria en de Allerheiligenlitanie. Ik voelde een sterke warmte en vreugde die van de Heiland kwam. We baden 2 1/2 uur.

Velen hadden weer gebiecht, aan het einde deed ik dat ook. Iedereen is gelukkig weggegaan. De Heiland schonk ons veel genade.

28-04-92 - dinsdag

9.45 - 10.45 uur in de dokterskamer:

Vandaag had ik niet zo veel gebeden als gewoonlijk. Ik maakte me zorgen over pastoor Vogt, hoe het nu verder zou moeten gaan.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter. Pastoor zal daar wel over nadenken." Ik: "Ga ik nu met andere personen van de kerkelijke autoriteiten spreken?" Verlosser: "Je zult met meerdere mensen spreken."

Ik: "Zal dominee Vogt mij in Freiburg melden?"

Verlosser: "Ja, aartsbisschop Oskar is al door mij op de hoogte gebracht van jouw stem." Ik: "Ja, had hij tot nu toe geen interesse om met mij te spreken?"

Verlosser: "Dat komt nog wel. Hij zal nog met je spreken."

Verlosser: "Ook al bespotten, verloochenen en beschimpen anderen je, je moet alles aanvaarden. Met mij zul je het tot het einde volhouden."

Ik vroeg nog naar de communie-assistente Franziska.

Heiland: "Zij zal nog met je spreken."

Ik: "Moet ik haar iets vertellen over het uitdelen van de communie?"

Heiland: "Vertel haar wat ik je heb gezegd."

Gisteravond na de gebedsgroep, nadat ik iets had verteld over de gesprekken met de Heiland, zeiden twee vrouwen tegen mij dat zij de Heiland niet zouden vragen of Hij bij hen was als zij naar de priester moesten gaan, want het was vanzelfsprekend dat de Heiland bij hen was.

Verlosser: "Let op. Geef geen antwoord op zulke opmerkingen, wat ze gedaan zouden hebben, weet ik het beste."

Ik: "Zeg het me, Heiland, als je me iets wilt zeggen."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, kun je je nu voorstellen wat ik je zeg?" Ik: "Nee, Heer.

Ik ben benieuwd."

Verlosser: "Je zult een brief ontvangen van de Heilige Vader. Je mag naar hem toe komen."

Eerst wilde ik het niet geloven, toen dacht ik dat ik iets verkeerd had geschreven en vroeg ik de Heiland om het mij te herhalen.

Ik zei: "Herhaal dat alsjeblieft nog eens, lieve Jezus, mijn zielengids." Toen hoorde ik het voor de tweede keer.

Verlosser: "Je krijgt een brief en je mag naar de Heilige Vader gaan."

Ik: "Mijn Heer en God, wanneer ik daarheen moet gaan, leg ik in Uw handen, want U weet hoe het met mijn werk hier staat. En als ik nu moet gaan, dan vlieg ik er ook met het vliegtuig daarheen."

Ik: "Mijn Heer en God, ik verheug me er nu al op dat ik met de Heilige Vader mag spreken. Grote God, U weet alles, U ziet alles, U doet alles zoals U het wilt en alles is goed zoals U het doet. Mijn grote Liefde. Men mag zich niet van U afscheiden.

Ik geloof dat dat het allerergste kwaad zou kunnen zijn, als iemand denkt dat hij zonder U zou kunnen redden en leven.

Ik dank U uit de grond van mijn hart voor Uw liefde en zachtmoedigheid, mijn Heer en mijn God."

Verlosser: "Ga heen in vrede, mijn lieve dochter."

Mijn ziel was vol liefde en vrede, en ik was zo gelukkig. Ik had meer dan 30 minuten met de Verlosser gesproken.

12.00 uur in de kapel van de kliniek. Daarna maakte ik een wandelingetje buiten en plukte ik een klein boeketje bloemen voor de Moeder Gods.

Van 15.00 tot 15.45 uur schreef ik in mijn dagboek. Eerst bladerde ik erdoorheen en las ik wat de Heiland de afgelopen dagen had verteld.

Ik woonde de Heilige Mis bij in Rot en offerde de Heilige Communie op voor de Heilige Vader en voor Marion.

Na de kerk kwam Marion en schreven we in ons dagboek.

29-04-92 - woensdag

Vanmorgen heb ik weer meer gebeden.

Om 10.00 uur in de dokterskamer verenigde ik mij met de Heiland. Verlosser:

"Schrijf, mijn dochter, je moet naar de heer Dekan Enz gaan." Ik: "Mijn Heer en mijn God, mijn Jezus, mijn zielengids. Waarom?" Verlosser: "Je moet hem het belangrijkste vertellen wat ik je heb ingegeven." Ik: "Wat is dat bij jou, het belangrijkste?"

Verlosser: "Vertel hem dat over de oorlog, want de Kerk moet zich dringend verbeteren." Ik: "En wat zou die verbetering zijn?"

Verlosser: "Schrijf, liefste dochter. De communie in de hand moet dringend worden afgeschaft. En de Heilige Communie mag alleen worden doorgegeven via de gewijde handen van de priester

worden doorgegeven.

Ik: "Moet ik hem zeggen dat ik de Heilige Vader een brief heb geschreven?" Heiland: "Je mag hem die laten zien."

Ik vroeg nog hoe de Heiland het wilde hebben, hoe de gelovigen de Heilige Communie moesten ontvangen, staand of knielend.

Verlosser: "Mijn dochter, onthoud dit voor altijd. Ik ben de Heer en God, voor mij moet iedereen de diepste eer betonen."

Ik: "Heer, maar de diepste eerbied is wanneer men zich voor U buigt en knielt en U met een zuiver hart ontvangt."

Verlosser: "Ja, mijn dochter, je weet het."

Ik: "Heer, moet ik meteen naar de deken gaan of moet ik dominee Vogt hierover informeren, zodat hij een afspraak voor me regelt, want hij is mijn plaatselijke priester."

Heiland: "Ga naar dominee Vogt en zeg hem dat hij een afspraak moet maken met de heer decaan Enz regelen."

Ik: "En als dominee Vogt zegt dat ik dat zelf moet doen?" Heiland: "Doe dat dan op zijn verantwoordelijkheid."

Ik: "Wanneer moet ik dat doen?"

Verlosser: "Mijn dochter, doe dat zo snel mogelijk." Ik: "Mijn Heer, U bent vandaag een beetje streng."

Verlosser: "Mijn dochter, de kelk loopt al lang over."

Ik: "Lieve Heiland, ik begrijp dit niet zo goed. Vergeef mij, wat is dat: 'De kelk loopt over?'"

Verlosser: "Mijn dochter, de zonde is zo zwaar, ik kan haar niet meer dragen."

Ik: "Mijn Heer en God, heb medelijden met ons, red ons, wij zijn toch uw kinderen. Jezus, Zoon van de levende God, moet ik nog iets opschrijven?"

Verlosser: "Mijn lieve dochter, dat is genoeg. Ga heen in vrede."

Ik: "Mijn Heer en God, ik zal het doen. Heer, Uw wil geschiede. Ik dank U uit de grond van mijn hart voor Uw woorden."

Ik was ongeveer 30 minuten verenigd met de Verlosser.

12.00 uur in de kapel: Ik bad innig, daarna verenigde ik mij met de Verlosser. Ik: "Mijn Heer en God, ik heb woorden opgeschreven, wat zou U in mijn plaats schrijven?"

Verlosser: "Onthoud goed, mijn dochter, het is een boodschap voor de priesters."

Ik vroeg of ik nu, nog deze week, naar pater Gebhard Heyder moest gaan. Heiland: "Volgend weekend."

Ik vroeg vervolgens of ik naar de eerwaarde pastoor Vogt moest gaan, of dat ik hem moest bellen, want dan zou ik na mijn werk meteen naar de eerwaarde deken gaan.

Verlosser: "Bel hem op." (Eerwaarde pastoor Vogt) Ik: "Heb ik dat goed geschreven?"

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, je hebt het goed geschreven."

Ik: "Heer, als ze vragen hoe ik U hoor, dan kan ik dat helemaal niet goed uitleggen." Heiland: "Zeg hen dat je Mij hoort in het diepst van je hart en dat Ik daar bij je ben."

Ik: "Maar ik werk in de oor-neus-keelklinik en heb veel te maken met de gehoorgang, en ik hoor U niet via mijn oren."

Verlosser: "Dat is bovennatuurlijk."

Ik: "Maar ze zullen zeggen dat het bovennatuurlijke ook van de duivel kan komen." Verlosser: "Ze moeten bidden om onderscheiding van de geesten. Dan zullen ze herkennen of het bovennatuurlijke van de goede of de boze geest komt."

Rond 13.15 belde ik dominee Vogt op. Ik vertelde hem dat de Heiland mij had gezegd dat ik naar deken Enz moest gaan, en dat hij een afspraak met de deken moest maken. Hij was verbaasd en vroeg nogmaals om bevestiging.

Ik herhaalde het voor de tweede keer.

Pastoor Vogt zei dat ik zelf de afspraak moest maken. Ik bedankte hem. Pastoor Vogt was een beetje onvriendelijk.

14.00 uur in de kapel op mijn werk:

Ik huilde bitter, daarna bad ik kort en verenigde ik me met de Heiland.

Verlosser: "Ga na het werk persoonlijk naar hem toe (de heer decaan Enz), na het werk. Bel hem niet van tevoren."

Ik: "Zal hij thuis zijn als ik naar hem toe ga?" Verlosser: "Ja."

Ik: "Ik weet niet eens waar hij woont. En als hij niet naar me wil luisteren?" Verlosser: "Hij zal naar je luisteren."

Ik: "Mijn Heer en God, ik leg al mijn vertrouwen in Uw handen.

Heer, Uw wil geschiede. Ik dank U, ik zal doen wat U mij hebt gezegd." Ik was ongeveer 15 minuten in de kapel in de klinik.

Ik ontving genade, mijn ziel was onmiddellijk weer genezen en ik was gelukkig en kon weer aan het werk.

Onderweg naar Wiesloch, naar de heer deken Enz, bad ik een rozenkrans en andere gebeden voor de heer pastoor Erz. Kort na 17.00 uur was ik al in Wiesloch in de Sint-Laurentiuskerk. Ik bad daar even en zei tegen de Heiland: "Nu ben ik hier en weet ik niet eens waar de eerwaarde deken Enz woont."

Ik vroeg de Heiland om mij kracht en vrede te geven, en dat Hij mij zou ingeven wat ik allemaal moest zeggen als ik bij de eerwaarde deken Enz zou komen. En ik geloof dat de Heiland bij mij was. Ik ging de kerk uit en vroeg een oudere vrouw waar de eerwaarde deken Enz woonde. Zij vertelde het mij en als een bliksem stond ik voor de pastorie.

Een mooie vrouw deed open en ik zei haar dat ik met de heer Dekan moest spreken, omdat de Heiland mij hierheen had gestuurd.

Ze zei meteen dat de heer Dekan er niet was.

Ik vroeg of ze dat zeker wist, want de Heiland had me gestuurd.

Ze antwoordde dat hij in het decanaat op het Adenau-plein bezig was met de communiekinderen.

Ik vroeg wanneer hij terug zou komen. Ze zei dat ik het rond 19.00 uur nog eens moest proberen en ik zei haar dat ik hem zou zoeken.

Eerst ging ik naar het decanaat aan de Adenauplatz. Daar vertelde een man me dat de heer deken Enz al lang weg was. Toen ging ik weer naar de kerk en zei tegen de Heiland: "Lieve Heiland, je hebt me gezegd dat als ik naar de heer deken zou gaan, hij dan thuis zou zijn."

Verlosser: "Hij is thuis."

Ik: "Dan heeft die vrouw gelogen."

Heiland: "Ga het huis binnen."

Toen verliet ik de kerk en ging voor de deur van de pastorie staan. Ik wilde niet naar binnen gaan en begon te bidden, want innerlijk voelde ik ook dat de heer

deken Enz in huis was. Ik hield de rozenkrans in mijn handen en bad meerdere malen het Ave

Maria in het Latijn, het gebed tot de aartsengel Michaël, en meerdere malen het Sanctus in het

Latijn. Toen kwam er een jonge man aan die naar binnen ging. Hij zag dat ik de rozenkrans bad.

Daarna kwam er een oudere vrouw, de moeder van de huishoudster van de pastorie. Daarna kwam

er nog een klusjesman, die ik al in het decanaatshuis en in de kerk had gezien. De vierde man die

binnenkwam, ging recht voor me staan en schreeuwde en brulde luid: "Kan niemand me helpen?".

Zijn stem klonk wanhopig.

Ik voelde meteen de duivel in mij en gaf hem geen antwoord. Maar ik bleef aandachtig en

zachtjes het ene Weesgegroet na het andere bidden.

Maar HIJ kon mijn gebed horen. Hij werd boos en belde meerdere keren aan de deur, hij werd

onrustig en dreigde me dat ik moest stoppen met bidden.

Hij spotte met de rozenkrans, hief zijn hand tegen mij op en zei dat hij me zou slaan. Ik bewoog me

niet van mijn plaats en bleef bidden.

Toen belde hij weer aan en via de intercom klonk de stem van de huishoudster dat er niemand thuis

was. De man ging toen boos en woedend weg. Ik bleef bidden en even later riep ik de Moeder Gods

en de engelen aan en vroeg om hun hulp. Ik smeekte: "Moeder Gods, spreid uw mantel uit over dit

huis."

Plotseling ging de deur open en de vrouw zei tegen mij dat ik binnen mocht komen, de pastoor was

inmiddels gearriveerd. Ze keek onzeker en ik voelde dat ze niet eerlijk was.

Ik zei tegen haar: "Waar ik ben, is de duivel ook meteen achter me aan."

Ik had de rozenkrans nog in mijn hand toen ik bij de deken kwam en hem vertelde dat ik voor de

deur had gebeden, omdat de Heiland mij had gezegd dat de priester in huis was en dat ik daarom

ook niet wilde aanbellen. Hij keek me verbaasd aan.

Ik vertelde hem wat de Heiland tegen mij had gezegd, dat de heer decaan dit moest weten.

We hebben ongeveer 25 minuten met elkaar gesproken en ik las hem de laatste drie pagina's uit het dagboek voor en gaf hem ook de brief te lezen die ik aan de eerwaarde vader had gestuurd.

Hij zei me dat hij met dominee Vogt zou spreken.

Ik vroeg hem om zijn zegen en knielde voor hem op de grond. Hij gaf me een heel mooie zegen en ik ging weg.

Op de parkeerplaats, waar mijn auto stond, kwam ik de huishoudster van de pastorie tegen en zei haar dat ze moest gaan biechten. Ze antwoordde dat dit een leugentje om bestwil was. Ik zei haar nog dat God het gezien had. Toen lachte ze en liep verder.

Om 18.25 uur was ik al in de kerk in Rot. Ik offerde de Heilige Communie op voor de heer deken Enz en voor de heer pastoor Vogt.

Na de Heilige Communie, toen ik me met de Verlosser had verenigd, vroeg ik Hem of het allemaal goed was met de heer Dekan.

Verlosser: "Dat was allemaal goed."

Heiland: "Ik dank je... Na een tijdje sprak de Heiland verder: Heiland: "Ik hou van je, mijn lieve dochter, ga heen in vrede."

Na de kerk had ik een gesprek met een non (Steinhauser). Ik behoedde haar voor de ketterij en sprak meer dan 20 minuten met haar. Thuis maakte ik iets te eten en al was er weer bezoek. Ik sprak weer over God, want het bezoek wist niet of hij gedoopt was.

De duivel woedde in mijn man. De woede en haat hadden zich in hem geopenbaard, hij had zelfs zijn zieke been verstuikt. Daarna kwam ook nog Lucia.

Ze beloofde me dat ze voor me zou bidden en zei dat ze zich al verheugde op maandag, op de gebedsgroep. Ze komt hier graag om te bidden.

Om 22.45 uur ging ik naar bed.

Ik heb al zo vaak zo weinig geslapen, dat weet alleen de lieve God. En toch geeft de Heiland de kracht om door te werken.

Ik geloof dat deze dag een grote les voor mij was. Want de Verlosser bevestigde mij dat ik zijn stem hoor en tegelijkertijd liet hij mij zien hoe woedend Satan op mij is. Zonder de Verlosser zou ik hem zeker niet verslaan.

Ik dank U, mijn Heer en mijn God, voor deze grote genade die U mij vandaag hebt geschonken. Voor mij geldt: "Wie zoekt, die vindt" en voor de heer decaan geldt: "Waakt, want gij weet niet in welk uur Hij komt."

30-04-92 — donderdag

Vanmorgen heb ik veel gebeden. Samen met mijn collega heb ik daarna nog de rozenkrans gebeden. Om

10.00 uur was ik in de dokterskamer en aan het werk. Tijdens mijn werk kon ik goed bidden. Later bekeerde ik mijn patiënten die voor een röntgenfoto kwamen, de verloren schapen die denken geen zonde te hebben en niet biechten.

Een patiënt kwam uit Hongarije, een andere uit Italië, een derde kwam uit Roemenië en toen kwam er nog een Duitser uit Mauer. Het was een goede visvangst. Zo kreeg ik de boodschap van de Verlosser pas om 12.30 uur in de kapel van de kliniek.

Ik: "Toen ik gisteren voor de voordeur van de decaan bad en de man met de onreine geest voor mij stond, was je bij mij."

Verlosser: "Ja, ik was bij je."

Ik: "Daarom kon hij me niet aanvallen."

Ik: "Welke onreine geest was dat bij die man? Ik vraag het je omdat je mijn zielengids bent, en als ik dat moet weten, zeg het me dan, als je dat zo wilt."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, het was Lucifer." Ik: "Lucifer's demon of Lucifer zelf?"

Verlosser: "Lucifer zelf."

Ik: "Was hij daar alleen of waren er nog anderen bij?"

Heiland: "Er waren hele scharen bij."

Ik: "Mijn Heer en God, wat was zijn doel? Was het omdat ik voor de deur van de deken bad? Hij kwam juist nu, terwijl ik belangrijke zaken met de heer deken moest bespreken. Mijn Heer, zeg het mij, als dat belangrijk is voor de priesters."

(Satan was boos omdat ik met de heer decaan sprak over de afschaffing van de handcommunie en over de invoering van de mondcommunie, want de handcommunie is het werk van Satan.)

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, de priesters moeten mijn wil vervullen." Ik: "Maar wat is het doel van Lucifer?"

Verlosser: "Hij wil ze allemaal hebben."

Ik: "Mijn Heer, heb ik het goed geschreven?" Verlosser:

"Ja, zo is het juist."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, de priesters raken nu in verwarring." Ik:

"Waarom?"

Verlosser: "Omdat ze zich in de modder bevinden. Mijn dochter, blijf mij trouw en blijf standvastig."

Ik: "Verlosser, er staat mij iets te wachten. U kunt het mij vertellen, ik ben toch bij U en ik zal het geloven."

Verlosser: "Je wordt gezeefd."

Ik: "Lieve God, wat betekent 'gezeefd'?"

Verlosser: "Je zult door velen worden ondervraagd. Luister goed naar mijn stem."

Ik: "Mijn Heer en God, dat is echter niet eenvoudig."

Verlosser: "Ik heb je al gezegd, uiteindelijk zul je met mij overwinnen." Ik:

"Dank u, mijn Heer en God, het gebeurt zoals u het gezegd heeft."

Ik was in het rood in de kerk. Ik heb de heilige communie opgeofferd voor Marion. Ik heb speciaal voor haar gebeden.

De architect Wolfgang kwam langs om te kijken waar we de gebedsruimte willen bouwen.

Roswita was er ook bij.

's Avonds kwamen Marion, haar moeder en Erich. Terwijl ik met Marion het dagboek schreef, baden mijn man, Irma en Erich de rozenkrans.

Dank U, God, voor deze genade.

01-05-92 - vrijdag

Thuis om ca. 7.00 uur:

Na 45 minuten gebed verenigde ik me met de Verlosser.

Ik: "Mijn Heer en God, mijn Goede Vader en Verlosser, wat wil je me zeggen dat ik moet opschrijven? Heer, Uw wil geschiede. Mijn Heer, ik ben een niets. Ik durf je vandaag zelfs niets meer te vragen. Misschien wel, mijn Heer, omdat ik zo teleurgesteld ben in de priesters. Mijn hart doet pijn omwille van hen. Ja, Heer, ik huil om de priesters. Men wil hen uit de modder redden en zij luisteren niet."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter. Je moet de komende tijd voor mij spreken. Je wordt uitgenodigd bij de aartsbisschop."

Ik: "Bij wie? Aartsbisschop Saier?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter."

Ik: "Wat moet ik met hem bespreken?"

Verlosser: "Datgene wat ik je heb ingegeven."

Ik: "Wanneer zal ik met hem spreken, voordat ik naar de Heilige Vader ga of nadat ik met de Heilige Vader heb gesproken?"

Verlosser: "Voordat je met de Heilige Vader hebt gesproken."

Ik: "Mijn sterke, onsterfelijke en heilige God, moet ik me daarop voorbereiden?"

Verlosser: "Bid en vast."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik zal het doen. En U zult bij mij zijn." Verlosser: "Ja, ik zal bij je zijn."

Ik: "Moet ik nog iets opschrijven?"

Verlosser: "Ja. Schrijf nog iets op, mijn dochter. Alles wat ik je tot nu toe heb ingegeven, blijf daar standvastig en trouw aan."

Na een tijdje zei de Heiland:

"Ga heen in vrede."

Ik was ongeveer 30 minuten innig verbonden met de Heiland. Daarna bad ik nog, maar ik schreef niet alles op. Ik moet het kort houden, anders kan Marion het schrijven niet bijhouden.

's Avonds was ik in de kerk voor de rozenkrans. Het was toen de openingsviering van de Maria-mei-devotie. Het zou mooier zijn als er meer gebeden zou worden.

Marion was er vanmiddag en we schreven in ons dagboek.

Hilde en Hedwig kwamen na de kerk op bezoek en ik sterkte hen in het geloof. Ik bad voor juffrouw Wennebusch, opdat zij de Heilige Communie niet meer zou uitreiken.

De Heiland zei tegen mij: "Er moet voor deze zaak gebeden worden."

02-05-92 — zaterdag

Om 7.15 uur werd ik naar Waghäusel geleid voor de Heilige Mis, naar de eerste bank voor het tabernakel. De andere gelovigen die de Heilige Mis bijwoonden, zaten in het achterste, kleinere deel van de kerk, achter het altaar. Van daaruit kan men het tabernakel en de Moeder Gods van Waghäusel, de Moeder met het goedhartige hart, niet zien.

Ik kan helemaal niet beschrijven hoe ik op deze plek voor het tabernakel genade ontving, onmiddellijk.

De Heilige Mis werd opgedragen door drie paters. Ik nam geestelijk de communie en ik voelde dat de Verlosser naar mij was gekomen.

Daarna ging ik naar Marion en schreven we in ons dagboek.

Om 12.00 uur baden we de Angelus. Tijdens het gebed hoorde ik dat mijn schoonmoeder nog deze maand zou worden gehaald. Dat was me niet helemaal duidelijk en ik vertelde het aan Marion. Toen ik thuiskwam, heb ik het laatste stukje in de tuin gemaaid en daarna groenten gezaaid.

Om 16.25 uur ging ik in het rood naar de kerk, daar bleef ik tot ongeveer 20.00 uur.

Eerst bad ik met een paar vrouwen de rozenkrans. Daarna bad ik alleen verder tot ongeveer 17.25 uur. Toen verenigde ik me met de Heiland.

Ik: "Heiland, was het goed vanmorgen in Waghäusel dat ik de Heilige Mis voor het tabernakel heb meegevierd?"

Verlosser: "Ga zo door, mijn dochter."

Ik: "Pater Berthold wilde mij de Heilige Communie geven. Maar omdat ik aan de andere kant van de kerk knielde, dus niet bij de andere gelovigen, maar voor het tabernakel, was ik geestelijk zo diep verenigd met de Heiland, dat ik voelde dat Hij bij mij was.

En zo heb ik niet sacramentaal gecommuniceerd, hoewel pater Berthold een teken gaf dat ik zou kunnen communiceren. Heiland, was dat juist?"

Verlosser: "Als hij je de Heilige Communie wil geven, ga dan naar hem toe."

Ik: "Maar toen ik me geestelijk met U verenigde, was U toch bij mij. " Verlosser: "Ja, ik was bij je. "

Ik wilde niets meer vragen. Toen viel er een stilte.

Toen hoorde ik: "Schrijf, mijn dochter."

Toen was er weer stilte.

Ik dacht: wat zal er nu komen?

Toen hoorde ik verder: "Ik neem je schoonmoeder deze maand nog bij mij. Bid voor haar."

Ik: "Ja, Heer, ik zal voor haar bidden."

Ik: "Mijn Heer, ik kan U niets meer vragen. U bent goed en barmhartig. Ik houd meer van U dan van wat dan ook."

Er viel weer een stilte.

Plotseling rolde er een grote traan uit mijn rechteroog. Ik dacht: wat zou dit betekenen en wat zou er nu komen?

Toen hoorde ik:

"Schrijf, mijn dochter: 'Ook in Servië zal er oorlog zijn.' " Ik: "Maar dat is triest, mijn Heer."

Ik vroeg: "Wordt mijn vaderland verwoest?"

Daarbij dacht ik aan de twee grote steden Belgrado en Pančevo. Verlosser:

"Zo zal het zijn."

Ik: "Mijn Heer en God, wat moet ik doen?"

Verlosser: "Bid veel."

Ik: "Heer, ik weet niet meer hoe ik voor alles moet bidden. Er komt zoveel op me af." Ik:

"Wanneer zal dat zijn, mijn Heer en God?"

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, binnenkort." Verlosser:

"Mijn dochter, blijf sterk."

Ik: "Ja, Heer, ik zal sterk zijn, omdat U dat zo wilt." Ik: "Ik

dank U, mijn Heer en God."

Nadat ik tweeënhalve uur in de kerk had geknield en gebeden, bleef ik nog voor de Heilige Mis. Ik offerde de Heilige Communie op voor mijn schoonmoeder.

Toen ik thuiskwam, was mijn man boos omdat ik zo lang weg was geweest. Ik kon hem niet vertellen wat ik over zijn moeder had gehoord. Ik zweeg, want hij gelooft me niet en meestal vecht hij tegen mij.

03-05-92 — zondag

7.30 uur thuis:

Ik begon te bidden, daarna verenigde ik me met de Heiland.

Ik zei tegen de Verlosser: "Wat moet ik doen? " Als ik in mijn thuisland vertel wat er gaat gebeuren, zullen ze me geloven. "

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, ze zullen je niet geloven."

Verlosser: "De mensen die niet met God verzoend zijn, moeten zich dringend bekeren, alleen dan kunnen ze gered worden."

Ik: "Mijn Heer en God, als Belgrado en Pančevo worden verwoest, valt dat dan onder het strafgerecht?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter, zo is het."

Ik: "Heer, in deze stad zijn de meeste baby's geaborteerd." Verlosser: "Je hebt het geraden."

Ik: "Heer, kan ik iets voor deze mensen doen?"

Verlosser: "Hier helpt alleen vasten en bidden."

Na een tijdje hoorde ik de Verlosser zeggen:

"Mijn dochter, ik houd van je. Blijf mij trouw. Ga heen in vrede."

Ik: "Mijn liefhebbende Vader, genade en barmhartigheid en vergeving voor alle mensen die nog niet met U verzoend zijn. Mijn Heer en God, red hen, opdat zij niet verloren gaan. Ik dank U, mijn lieve Jezus, mijn zielengids, voor Uw levende woorden en de vele genaden die U mij hebt geschonken."

Om 10.00 uur woonde ik de Heilige Mis bij in Rot.

Ik leed tijdens de Heilige Mis. De kinderen en de priester toonden geen eerbied voor God. 's Middags was ik op bedevaart op de Letzenberg.

Ik ging weer teleurgesteld naar huis. De domkapittular preekte, maar niet wat de mensen vandaag de dag zouden moeten horen. Hij draaide steeds om de hete brij heen.

Toen ik na de gebedsdienst vanaf de Letzenberg, vanuit de kapel van de Smertige Moeder Gods, de wijngaard afliep, kwam ik voor de pastorie, zonder dat ik eraan dacht, de domkapittel tegen. Ik zei tegen hem dat ik de volgende keer zou preken, over Medjugorje. Hij keek me verbaasd aan. Ik zei dat ik binnenkort naar aartsbisschop Oskar zou gaan. Hij schudde me de hand en ik ging weg. Dat moest ik hem waarschijnlijk vertellen. Thuis bad ik de rozenkrans. Daarna kwam Marion en schreven we in ons dagboek. Terwijl wij schreven, baden mijn man, Irma en Hedwig Heger samen de rozenkrans. De duivel kwelde me ook vandaag weer met sterke steken in de rechterpols. Elke keer als ik er wijwater op doe en de pijn opoffer voor de redding van de zielen, is de pijn weg.

04-05-92 - Maandag

Tussen 10.00 en 11.00 uur bad ik innig op de tandartsstoel in de kliniek.

12.00 uur in de kapel van de kliniek:

Na het gebed bad ik het Fatima-gebed en nog andere gebeden innig.

Ik vroeg het aan de Verlosser, omdat ik gisteren in de kerk zo had geleden toen de kinderen rond het altaar dansten.

Verlosser: "Schrijf op, mijn dochter, dat hoort niet rond het altaar. Dat is een offeraltaar. Daarmee zal de priester de kinderen van eerbied afbrengen."

Ik: "Gistermiddag vond ik de preek op de Letzenberg ook niet mooi." Verlosser: "De preek past niet bij deze tijd."

Ik: "Wat ik heb gehoord, is voor mij genoeg." Toen was er een diepe stilte.

Toen hoorde ik de Verlosser zeggen:

"Schrijf, mijn dochter, -" Stilte "- Je zult moeten gaan," -Stilte- "je weet niet wat er nu komt, hè?"

Ik: "Mijn Heer en God, " -stilte- "Grote God, heilige God, waar moet ik heen, maar voordat U het mij zegt, neem mijn angst en mijn menselijke vrees weg en schenk mij de genade dat ik doe en vervul wat Uw wil is."

Verlosser: "Je moet naar bondskanselier Kohl gaan. Hij moet het volk oproepen tot gebed." Ik: "Wat moet ik hem zeggen als hij mij vraagt waarom?"

Verlosser: "Zeg hem dat de oorlog zal komen."

Ik: "Moet ik hem ook zeggen dat Belgrado en Pančevo verwoest zullen worden?"

Heiland: "Ja, schrijf het op, je moet hem dat zeggen."

Ik: "Mijn Heer, dat is echter een ernstige zaak." Heiland:

"Doe dat, mijn dochter."

Ik: "Ja, Heer, ik zal het doen. Heer, Uw wil geschiede." Ik:

"Wanneer moet ik gaan?"

Verlosser: "Ga zo snel als je kunt."

Ik: "Mijn Heer, als ik naar hem toe ga, zal hij dan naar mij luisteren?"

Verlosser: "Ja, hij zal naar je luisteren."

Ik: "Ik zal het doen, geef me alstublieft de genade en alles wat ik nodig heb om dit te doen."

Toen hoorde ik de Heiland zeggen: "Ik hou van je en dank je, mijn dochter. Ga in vrede."

Holger bad naast me in de kapel en keek toe hoe ik het opschreef.

Ik vertelde hem wat de Heiland mij had opgedragen en hij gaf me een idee hoe ik bij de bondskanselier terecht kon komen.

In Ludwigshafen is er een Mariaklooster, daar gaan ook zijn zonen naartoe. Ik dacht meteen ook aan pater Stefan, maar die is nu in de buurt van Keulen, ik weet alleen dat Fridolin zijn telefoonnummer heeft.

Daarna vroeg ik de Heiland of deze weg de juiste was.

Heiland: "Ja, mijn dochter, zo gaat het ook."

Ik: "Moet ik nog iets opschrijven, of is het zoals jij het wilt?" Heiland: "Mijn dochter, zo is het."

Mijn pauze was voorbij. Ik kwam niet in de frisse lucht en ging meteen weer aan het werk.

Om 18.15 uur kreeg ik van Fridolin, die in Landershofen was, het telefoonnummer van pater Stefan in Keulen: 0221—214535 - St. Columba.

Ik probeerde hem drie keer op dit nummer te bereiken. Maar er nam niemand op.

Om 18.40 uur kwamen zes mensen uit Pirmasens en omgeving naar mij toe. We gingen samen naar Mingolsheim, naar de Rochuskapel, en vierden daar de Heilige Mis mee, omdat er in Rot geen was. Ik zei tegen hen dat we allemaal de Heilige Mis moesten opofferen voor bondskanselier Kohl en zijn familie. We waren met zeven personen die dat deden.

Thuis kwam ik ongeveer 15 minuten later bij de gebedsgroep. Er waren nog nooit zoveel mensen als vandaag gekomen om te bidden. Ook de pater die op dat moment in de Rochuskapel was, was gekomen, pater Söllner.

We hebben veel gebeden. Aan het einde zijn de gelovigen blij vertrokken. De pater weigerde eerst de zegen te geven.

Toen stelde hij me een aantal vragen, pas daarna gaf hij ons allemaal een prachtige zegen.

Een gelovige, Toni, die bijna altijd naar de gebedsgroep komt, raakte hierdoor van streek en was een beetje beledigd, omdat de pater, toen we hem vroegen ons de zegen te geven, ons die eerst weigerde.

Hij zei dat de Moeder Gods ons de zegen al had gegeven. Ik zei: "Ja, dat geloof ik en dat klopt."

En toch wilde de pater ons niet zegenen, nadat ik hem er nogmaals om had gevraagd.

Toen zei Toni: "Dan is hij ook geen echte priester."

De pater vroeg wie er van bovenaf sprak, of dat een heilige was, want Toni zat op de trap naar boven omdat er geen plaats meer was. Toni antwoordde: "Ja, Antonius."

05-05-92 - dinsdag

10.00 uur in de dokterskamer:

Na het gebed verenigde ik me met de Verlosser. Ik vroeg naar de pater die gisteravond bij de gebedsgroep op bezoek was.

Verlosser: "Het was een verleiding."

Ik: "Wat bedoel je met verleiding? Want jij zegt dat de communie in de hand afgeschaft moet worden en de pater zegt dat hij naar de bisschoppen moet luisteren."

Verlosser: "Je moet vasthouden aan wat ik je heb ingegeven." Ik:

"Mijn Heer, het is zo onduidelijk."

Verlosser: "Mijn woorden, die ik je heb ingegeven, zijn levende woorden." Ik: "Wat betekent dat?"

Verlosser: "De woorden blijven en niemand mag ze schrappen."

Ik: "De bisschoppen zullen ze zeker schrappen."

Verlosser: "Maar niet de bisschoppen die in de genade van God leven." Ik: "Heeft Toni het goed gedaan?"

Verlosser: "Ik heb het toegestaan."

Ik: "Hoe moet ik dat begrijpen, mijn zielbegeleider?"

Verlosser: "Een priester moet altijd een zegen geven als daarom wordt gevraagd."

Ik vertelde dat ik pater Stefan niet telefonisch had kunnen bereiken.

Heiland: "Schrijf, mijn dochter, ga naar het klooster."

Ik: "Waar is dat, in Ludwigshafen of in Oggersheim?"

Heiland: "In Oggersheim."

Verlosser: "Daar zul je een pater ontmoeten die je het snelst in contact brengt met bondskanselier Kohl."

Ik: "Moet ik niet via de zonen van de bondskanselier gaan?"

Heiland: "Luister goed naar de pater."

Ik: "Zal deze pater weten dat ik kom?" Heiland: "Ja, hij zal het weten."

Ik: "Wanneer moet ik daarheen gaan?" Heiland: "Ga vandaag nog."

Ik: "Moet ik de pater vertellen waarom ik naar bondskanselier Kohl moet, of moet ik zwijgen?"

Verlosser: "Vertel hem waarom je met hem moet spreken."

Ik: "Mijn Heer en God. Ik zal doen zoals U hebt gezegd. Heer, Uw wil geschiede. Maar ik vraag U, mijn barmhartige God, leid mij, opdat ik niet verdwaal. En schenk mij alstublieft de genade dat ik Uw wil vervul."

Toen zei ik er nog aan toe: "Wat er verder gebeurt, leg ik in Gods handen. Daar maak ik me geen zorgen over."

Verlosser: "Nee. Mijn dochter, daar hoef je je geen zorgen over te maken."

Ik vroeg naar mijn man, omdat ik gisteren weer had gevoeld dat de onreine geest bij hem was.

Ik vroeg of ik me daarin had vergist, of dat ik het me misschien had ingebeeld.

Verlosser: "De onreine geesten zijn meer om je heen dan je denkt." Ik: "Ik word voortdurend aan verleidingen blootgesteld."

Verlosser: "Ja, je moet altijd waakzaam zijn."

Ik: "Mijn Heer, zonder U ben ik verloren."

Verlosser: "Dat klopt. Maar met mij zul je nooit verloren gaan."

Ik: "Moet ik nog iets opschrijven, nadat ik al zoveel heb gevraagd?"

Verlosser: "Ik dank je, mijn dochter, dat je mij hebt gevraagd. Ga heen in vrede, mijn lieve dochter."

12.15 uur in de kapel:

Voordat ik de kapel binnenkwam, werd ik op de proef gesteld. Ik dacht dat ik iets verkeerd had opgeschreven, namelijk dat het klooster in Ludwigshafen ligt. Ik was een beetje in de war, omdat de Heiland mij had gezegd dat het in Oggersheim was.

Toen ik de kapel binnenkwam, kwam Holger op hetzelfde moment ook binnen om te bidden.

Ik zei hem dat ik de Heiland nog eens moest vragen wat mij onduidelijk was. Toen vroeg ik hem of hij misschien precies wist waar het klooster zich precies bevindt.

Hij zei: "In Oggersheim."

Toen zei ik dat ik de Heiland dan niet meer hoefde te vragen. Deze verwarring kwam dus alleen van de onreine geest, die me altijd het tegenovergestelde wil influisteren van wat de Heiland me zegt.

Ik bad even en verenigde me met de Heiland.

Ik vroeg het aan de Heiland, omdat ik vaak een stekende pijn op de rug van mijn rechterhand heb, als een scherpe messteek.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, de onreine geest probeert, als je het toelaat, je de wondtekens in te prenten. Maar dat is niet mijn wil."

Ik: "Waarom doet hij dat?"

Verlosser: "Zodat je sneller toegeeft aan wat ik je ingeef." Ik: "Maar dat is een onaangename pijn, wat moet ik doen?" Verlosser: "Je hebt tot nu toe goed gehandeld, mijn dochter. Bid veel."

Ik: "Mijn Heer, als ik veel bid, zal hij me nog meer aanvallen." Verlosser: "Maar hij wordt zwakker."

Ik: "Ik dank U, mijn God, ik moet nu gaan werken." Heiland: "Ik houd van je, mijn dochter, ga in vrede."

16.00 uur: Ik reed naar Ludwigshafen, direct na het werk. Onderweg in de auto bad ik al de rozenkrans voor de pater die ik zou ontmoeten. Ik kende de weg helemaal niet, maar werd naar de kerk in Oggersheim geleid. In de kerk was slechts één man aanwezig, die voor het tabernakel aan het bidden was. Nadat ik kort had gebeden, vroeg ik de Heiland wat ik nu moest doen.

Verlosser: "Ga, ik zal het je laten zien."

Ik liep de kerk uit en de man die zojuist nog voor het tabernakel knielde, was al achter me. Ik vroeg hem of er hier een klooster was.

De man zei "hier" en wees naar het gebouw voor mij. Toen vroeg ik of het een vrouwen- of een mannenklooster was. De man zei alleen: "Mannen."

Ik ging het klooster binnen en zag in de voorkamer een afbeelding van de heilige Franciscus. Daar bad ik onmiddellijk tot de heilige Franciscus een Pater Noster, een Ave Maria en het Gloria Patri en vroeg hem of hij mij de juiste pater zou sturen.

Er kwam een pater en ik sprak hem aan. We gingen naar een vergaderruimte.

Eerst waren we allebei stil en ik verzonk even in gebed en onderzocht of dit de juiste pater was. Ik hoorde de stem van de Heiland: "Spreek met hem."

Ik kon vrijuit met hem praten, want hij was ook nederig en ik voelde de vrede die hij had. Ik bleef daar voor de Heilige Mis. Na de Heilige Communie hoorde ik de Heiland zeggen: "Het was juist, mijn dochter."

Ik offerde de Heilige Communie op voor deze pater, voor de bondskanselier, de heer Kohl, en voor mijn schoonmoeder.

Op weg naar huis bad ik in de auto opnieuw de rozenkrans voor de intenties van de pater.

Behalve om de hulp die ik deze pater had gevraagd, namelijk dat hij een afspraak voor mij zou regelen met de bondskanselier, sprak ik ook over de oorlog die uit Rusland komt en over de communie in de hand, die afgeschaft zou moeten worden.

06-05-92 — woensdag

Van 8.30 tot 11.30 uur lag ik de hele tijd in de tandartsstoel in de kliniek.

Mijn tanden werden gevuld. In gedachten bad ik onophoudelijk en ik bad met mijn hart. Ik had geen verdoving laten toedienen en offerde de pijn op voor vele intenties, in het bijzonder voor H. Dr. Ebert, die in deze KNO-kliniek had gewerkt en onlangs met de auto dodelijk verongelukt was.

De twee tandartsen die mij behandelden, zijn ook langzaam bekeerd. Een van hen had ik al eens vermaand dat hij moest gaan biechten.

Na de tandarts ging ik terug naar mijn werkplek en maakte ik twee uur lang röntgenfoto's van de patiënten.

Om 13.30 uur ging ik naar de kapel: ik wilde de Heiland geen vragen meer stellen, maar ik verlangde ernaar om me met de Heiland te verenigen.

Ik bad innig en hoorde de Heiland zeggen: "Schrijf, mijn dochter." Ik: "Ja, mijn Heer en God, mijn lieve Jezus, mijn zielengids, ik zal het opschrijven. Maar geef me alstublieft genade en bescherming, zodat ik doe wat U van mij verlangt.

Verlosser: "Je moet gaan" -stilte- "mijn dochter" -stilte-

Ik: "Grote God, Heilige God, waarheen?" (Innerlijk was ik zo benieuwd wat er nu zou komen.)

Verlosser: "Naar de bondskanselier, H. Kohl, zo snel mogelijk."

Ik: "Mijn Heer en God, ik heb al tegen pater Joachim gezegd dat ik met H. Kohl moet spreken."

Verlosser: "Hij zal je bellen."

Ik: "Moet ik dan wachten tot hij me belt?" Heiland:

"Ja, wacht."

Ik: "Moet ik nog iets anders zeggen?"

Verlosser: "Dat wat ik je heb gezegd." Ik:

"Dat de oorlog komt."

Verlosser: "Ja, dat de oorlog spoedig komt."

Ik: "En je hebt gezegd dat hij het volk oproept tot gebed." Heiland: "Ja, dat moet hij doen."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, jullie zijn in groot gevaar. Het gevaar komt uit de richting van Rusland."

Ik: "Wie zijn 'jullie'?"

Verlosser: "De mensen in Europa."

Ik: "Ik heb van u gehoord dat door deze oorlog alleen Duitsland in gevaar is." Verlosser:

"Iedereen is in gevaar."

Ik: "O, mijn Heer, ik kan dit niet opschrijven, het is zo ingewikkeld voor mij. Mijn Heer en mijn God, krijg ik een afspraak van pater Joachim, zodat ik met de bondskanselier, H. Kohl, kan spreken?"

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, je krijgt de afspraak van de pater, zodat je naar de bondskanselier, H. Kohl, kunt gaan."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik heb het begrepen. Heer, Uw wil geschiede."

Ik: "Mijn Heer en God, ik houd zo veel van U en ik ben bereid alles te doen wat U mij zegt."

Verlosser: "Mijn dochter, dat is genoeg voor vandaag. Ga heen in vrede."

's Middags rond 15.00 uur las ik voor het eerst de boodschap van 25 april 1992 uit Medjugorje, van de Koningin van de Vrede. Ik was verbaasd. Het heeft zo'n indruk op me gemaakt dat ik nu het laatste deel moet opschrijven:

"Medjugorje is een teken voor jullie allemaal en een oproep om te bidden en de dagen van genade te beleven die God jullie schenkt. Daarom, lieve kinderen, neem de oproep tot gebed serieus."

's Avonds ging ik naar Mingolsheim, naar de Rochuskapel. Daar heb ik gebiecht. Ik heb de Heilige Communie opgeofferd voor verschillende intenties.

07-05-92 - donderdag

De heilige mis bij de pater in Mingolsheim beviel me niet. Sommige dingen zijn in strijd met het ware geloof. Daarom vroeg ik de Heiland:

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op, wees voorzichtig met zulke priesters." Ik:

"Mijn lieve Vader, wat betekent dit woord 'zulke priesters'?" Verlosser: "Degenen die de leer van de Heilige Vader verdraaien."

Verlosser: "Schrijf op, mijn dochter, de priester moet de Heilige Vader gehoorzamen." Ik:

"Kom ik nog eens in gesprek met pater Söllner in de Rochuskliniek?" Verlosser: "Ja, je zult nog een gesprek met hem voeren."

Verlosser: "Mijn dochter, blijf mij trouw. Houd je aan wat ik je heb ingegeven."

Ik kan niet alles opschrijven wat ik allemaal bid en vraag aan de Heiland. Maar ik weet dat ik ook veel bid dat de Heiland mij zo'n geloof geeft, zoals bijvoorbeeld: toen Petrus over het water liep en de Heiland tegenover hem op het water stond.

Ik zei tegen de Verlosser dat ik niet in het water wil zinken als ik in twijfel raak. Ik wil zo'n geloof hebben dat ik over het water naar U toe kan lopen.

Verlosser: "Schrijf op, mijn dochter, ik schenk je het levende geloof." Ik: "Moet ik dat opschrijven?"

Verlosser: "Ja."

De Verlosser sprak verder: "Dit geloof is mijn geschenk voor jou."

Ik: "Mijn Heer, dat is echter het mooiste geschenk dat ik me kan wensen.

Daar kan ik je niet genoeg voor bedanken. Maar Heer, je vraagt vast veel van me als je me zoiets geeft?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter, ik zal het nog van je vragen."

Ik: "Mijn Heer en God, ik ben ook bereid om te doen wat U van mij vraagt. Heer, Uw wil geschiede."

Ik zei tegen de Heiland dat ik nu moest gaan werken. Heiland:

"Kom later naar mij toe, vraag het mij."

12.15 - 13.00 uur in de kapel in de kliniek:

Ik bad en verenigde me vervolgens met de Heiland. Ik:

"Wat is een levend geloof?"

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter. Je hebt mij en ik ben jouw geloof." Ik: "Dat is maar mooi. Ik dank je uit de grond van mijn hart."

Ik: "Mijn Koning der Koningen, mijn liefhebbende Vader, wat verlang je van mij?"

Ik weet dat je niets onmogelijks vraagt en ik zal het graag opschrijven, als je dat wilt."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter. Ik vraag je om je leven." Ik: "Mijn Heer en mijn God, mijn Jezus, ik geef het je."

Ik: "Waarom vraag je mijn leven, ik heb het je toch al gegeven?" Verlosser: "Je hebt het me gegeven, maar ik heb het nog niet van je gevraagd."

Ik: "Mijn Heer en God, ik wil je nu niets meer vragen, dit is moeilijk te begrijpen, zeg het me als ik hier iets over moet weten."

Verlosser: "Ik ben jouw leven. Schrijf, mijn dochter." Ik:

"Mijn Heer en God, wat moet ik schrijven?" Verlosser: "Ik

bepaal jouw leven."

Ik: "Ja, Heer. Het zal geschieden zoals U het wilt. Ik ben Uw niets en U kunt mij alleen hebben door de Heilige Moeder Gods Maria."

Verlosser: "Ja, mijn dochter, dat bevalt me."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, ga heen in vrede."

's Avonds was ik in de Rochuskapel in Mingolsheim voor de Heilige Mis.

Ik heb de Heilige Communie opgeofferd voor de arme zielen.

08-05-92 - vrijdag

10.00 uur in de dokterskamer:

Na het gebed verenigde ik me met de Heiland en vroeg:

"Gisteren zei je: 'Ik bepaal je leven', kun je me daar nog iets over vertellen, als je dat wilt?"

Verlosser: "Alles wat je doet, is mijn werk."

13.00 uur in de kapel van de kliniek:

Verlosser: "Schrijf op, mijn dochter."

Ik: "Ja, Heer, ik zal het opschrijven. Heer, Uw wil geschiede." Verlosser: "Je moet naar de pater gaan, naar Oggersheim."

Ik: "Misschien naar een andere pater?" Heiland:

"Naar Oggersheim, naar de pater."

Ik: "Ik wilde eerst naar Regensburg, naar pater Gebhard." Heiland:

"Ga eerst naar de pater in Oggersheim."

Ik: "Je hebt gezegd dat hij me zal bellen."

Verlosser: "Ja, dat zal hij doen."

Ik: "Nu blijft alleen nog de vraag: wanneer?"

Verlosser: "Dit weekend."

Ik: "Mijn Heer en God, ik zal gaan. Heer, Uw wil geschiede." Ik: "Moet ik nog iets opschrijven?"

Verlosser: "Mijn dochter, vraag het me later nog eens."

Toen ik vervolgens naar de klok keek die buiten de kapel in de hal hing, merkte ik dat ik mijn lunchpauze al een half uur had overschreden. De tijd vliegt voorbij als men verenigd is met de Heiland.

15.30 uur:

Ik: "Mijn Heer en God, zullen de paters mij geloven als ik naar hen toe ga?" Verlosser: "Nee, mijn dochter, zij twijfelen."

Ik: "Waarom zou ik naar hen toe gaan als ze twijfelen? Dat begrijp ik niet." Verlosser: "Mijn dochter, ze hebben niet zo'n open hart als jij, waarmee ze naar mij luisteren. Mijn dochter, luister goed naar mijn stem."

Ik: "Mijn Heer en God, wat ik tegen de paters zal zeggen, leg ik in Uw handen.

Verlosser: "Ja, mijn dochter, zo is het juist."

Ik: "Wat bereik ik als ik met de paters spreek?"

Verlosser: "Dat je zo snel mogelijk met bondskanselier Helmut Kohl spreekt." Ik: "Lieve Verlosser, moet ik nog iets opschrijven, of is dit genoeg?"

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, je zult de paters laten weten dat ik het serieus meen met de oorlog. Mijn dochter, blijf mij trouw. Ga heen in vrede."

09-05-92 — zaterdag

7.15 uur in de Heilige Mis in Waghäusel.

Daarna was ik tot 13.00 uur bij Marion, en we schreven in ons dagboek. Van

16.15 tot 17.30 uur bad ik in de kerk in Rot.

's Avonds woedde de duivel tegen mij, en wel via mijn man. Ik moest weer veel bidden. Toen was er rust.

10-05-92 — zondag

Voor de Heilige Mis heb ik gebeden.

Om 10.00 uur was de Heilige Mis in Rot, die ik bijwoonde.

Rond 14.30 uur had ik een kwelling. Ik wilde ongeveer 30 minuten bidden, maar het lukte me niet. Ik lag op de bank. Toen smeekte ik de Heiland om hulp. Toen hoorde ik: "Ga, mijn dochter, doe wat ik je zeg. Bid de Smerteloze Rozenkrans."

Ik kreeg heel plotseling kracht en bad meteen twee rozenkransen en een litanie. Rond 16.50 uur verenigde ik me met de Heiland.

Ik: "Je hebt gezegd dat ze zullen bellen."

Verlosser: "Dat heb ik gezegd."

Ik: "Wie ben jij, IK?"

Verlosser: "Je Jezus, mijn dochter. Satan heeft macht over het klooster. Wacht af tot ik je vertel hoe het verder gaat. Pater Joachim zal contact opnemen. Blijf voor hen bidden, mijn dochter."

's Avonds Mariadienst.

11-05-92 - Maandag

's Middags in de kapel om 12.00 uur:

Ik wilde weten of ik iets verkeerd had gehoord over de oorlog in Servië. Heiland: "Schrijf, mijn dochter, de oorlog in Servië zal komen en Belgrado en de omgeving zullen worden verwoest."

Toen wilde ik weten of de Boze zich ermee had bemoeid, vanwege mijn schoonmoeder.

Ik wilde dat nog eens controleren en vroeg het daarom aan de Heiland. Heiland: "Mijn dochter, je schoonmoeder zal deze maand naar huis gaan."

Verlosser: "Pater Joachim zal je bellen, wees voorbereid."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter. Ik moet de tuchtiging over de aarde brengen." Ik vroeg: "Wie ben jij, 'IK'?"

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, ik ben de Drie-eenheid, God de Vader, God de Zoon, God de Heilige Geest."

Ik: "Mijn Heer en God, wat bereik je daarmee?" (Met de tuchtiging)

Verlosser: "De zielen die mij trouw zijn."

Ik: "Moet ik nog iets opschrijven?"

Verlosser: "Mijn dochter, het is genoeg. Ga in vrede."

Er kwamen heel veel mensen naar de gebedsgroep. Pater Berthold uit Waghäusel heeft iedereen persoonlijk de eerste miszegen gegeven. Ons gebed duurde, inclusief de zegen, iets meer dan drie uur. Dank aan God voor deze onverwachte zegen.

12-05-92 - dinsdag

Dokterskamer:

Ik vroeg de Heiland nogmaals naar de tuchtiging.

Verlosser: "De tuchtiging is nodig, zodat de mensen inzien bij welke Vader ze horen, want ze moeten voor een Vader kiezen."

Ik had veel werk en kwam pas om 15.00 uur in de kapel.

Ik vroeg de Verlosser of ik naar pater Söllner in Mingolsheim moest gaan, want hij was plotseling ziek geworden.

Verlosser: "Ga, mijn dochter, ga naar hem toe." Ik:

"Wat moet ik zeggen?"

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op. Hij moet doen wat ik ook van de heer Dekan Enz verlang. Zeg hem dat hij mij daarmee veel vreugde zou schenken." Ik:

"Ja, mijn Heer en God, ik zal het hem doorgeven."

Heiland: "Ik hou van je, mijn dochter, ga in vrede."

Mijn man was vandaag jarig.

Ik heb de heilige mis bijgewoond in de kerk in Rot.

Mijn zoon is vandaag in Stuttgart geopereerd. Het was dringend.

We waren met zeven personen en hebben voor hem gebeden.

13-05-92 - woensdag

12.00 uur in de kapel:

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik zal het opschrijven."

Verlosser: "Het zal goed gaan met je zoon." Na een tijdje:

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, Slowakije is in gevaar. Het gevaar is heel dichtbij. De oorlog van Rusland zal over Slowakije komen."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter." Ik:

"Ja, mijn Heer en God." Verlosser:

"Ga."

- Er was stilte en rust. Ik: "Naar wie moet ik gaan?" Verlosser:

"Naar pater Joachim."

Ik: "Hij heeft me niet gebeld. Waarom heeft hij me niet gebeld, jij weet het, mijn Heer en God, mijn lieve Jezus en zielengids?"

Ik: "Maar als u de lieve God bent, zeg het me dan: 'Viva Jezus en Maria'." Verlosser:

"Schrijf het op: 'Viva Jezus en Maria'."

Ik: "Waarom heeft pater Joachim niet gebeld?" Verlosser:

"Omdat het hem aan levend geloof ontbreekt."

Verlosser: "Mijn dochter, je weet echter niet hoe je morgen zult zijn." Ik:

"Goed, wanneer moet ik naar de pater gaan?"

Verlosser: "Ga vandaag nog."

Ik: "Zal pater Joachim er zijn als ik kom?" Verlosser: "Ja, mijn dochter, hij zal er zijn."

Ik: "Mijn Heer en God, zal hij nog met mij spreken?"

Verlosser: "Ja, hij zal met je spreken."

Ik: "Wat moet ik tegen hem zeggen?"

Verlosser: "Zeg hem dat ik het serieus meen met de oorlog, en dat hij je dringend in contact moet brengen met bondskanselier Kohl, zodat je met hem kunt spreken."

Ik: "Waarom dringend?"

Verlosser: "De zonde weegt zwaarder." Ik: "En als hij zegt dat hij dat niet kan doen?"

Verlosser: "Dan heb je, mijn dochter, je werk gedaan."

Ik: "Mijn Heer en mijn God, mijn zielengids, maar u weet toch al van tevoren of hij dat zal doen."

Ik: "En je hebt gezegd dat de oorlog niet meer te stoppen is. En de oorlog komt eraan. Waarom moet ik dan naar hem toe gaan?"

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter. De zielen die mij toebehoren, moeten gered worden." Ik: "Lieve Verlosser, kunt u mij een teken geven dat van u is en dat aantoon dat u mij gezonden hebt?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter, ik zal het je geven."

Ik: "En wat zou dat zijn?"

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, pater Joachim zal je iets geven dat je zal verrassen."

Ik: "In positieve of in negatieve zin?" Verlosser: "In positieve zin."

Ik: "Mijn Heer en God, ik zal naar pater Joachim gaan. Heer, Uw wil geschiede."

Ik was met Verena in Oggersheim. Het was net als bij mijn bezoek aan de heer Dekan Enz in Wiesloch. Toen ik voor het klooster stond te wachten, stond er een man met de onreine geest voor me. Het liefst had hij me verscheurd.

Pas bij de derde rozenkrans ging de deur open.

Ik zei dat ik met pater Joachim wilde spreken. Eerst kwam er een andere pater, aan wie ik ook vertelde wat de Heiland wenst.

Pater Joachim kwam en we spraken met elkaar. Tot slot zei pater Joachim dat hij met hulp van de politie zou proberen ervoor te zorgen dat ik bij de heer Kohl terecht zou komen.

Ik verliet het klooster om 18.40 uur.

Om 19.25 uur was ik al in Mingolsheim in de Rochuskapel. Daar woonde ik de Heilige Mis bij, omdat er in Oggersheim geen meer was.

Om 21.30 uur 's avonds was Erich bij mij en vertelde hij me dat pater Söllner, de missionaris, die op dat moment ziek was, toen hij bij mij in de gebedsgroep was, twee keer had gevraagd waar hij hier terecht was gekomen.

Tijdens het gebed in de gebedsgroep was hij in slaap gevallen. Die avond baden we ook de litanie van de Heilige Maagd.

14-05-92 - donderdag

Ik vroeg naar de man die gisteren bij het klooster stond. Heiland: "Ja, mijn dochter, het was een onreine geest. "

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op. De paters zullen doen wat ik pater Joachim over jou heb aanbevolen."

Ik: "Zal ik dan met de bondskanselier, de heer Kohl, spreken?"

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter. In de komende dagen zullen er enkele rampen plaatsvinden."

Ik: "Vertel me er iets over." Heiland:

"Bid, mijn dochter."

Ik: "Ik zal bidden. Dank u, mijn Heer en God."

Ik woonde de heilige mis bij in Mingolsheim in de Rochuskapel

15-05-22 - vrijdag

10.30 uur in de dokterskamer:

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter. De oorlog is heel dichtbij. Ga naar de priester, naar pastoor Vogt. Ga nog een keer naar hem toe. Ga vandaag nog. De priesters moeten samen met de gelovigen de rozenkrans bidden."

Rond 11.20 uur vroeg ik het nogmaals.

Heiland: "Schrijf, mijn dochter."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, ik luister."

Verlosser: "Ga naar de priester, naar pastoor Vogt. Hij moet de rozenkrans bidden vóór de heilige mis."

Ik: "Lieve God, dat heb ik hem al gezegd."

Verlosser: "Ik weet het, mijn dochter. Je moet nog een keer naar hem toe gaan." Ik: "En als hij vraagt waarom."

Verlosser: "Zeg hem dat de oorlog heel dichtbij is." Ik:

"Mijn Heer en God, hij gelooft me niet." Verlosser: "En toch moet je naar hem toe gaan."

Ik: "Moet ik hem nog iets anders zeggen, behalve dat over de rozenkrans?"

Heiland: "Schrijf, mijn dochter, dat hij zich daarmee leed bespaart."

Ik: "Maar dat is hard om te zeggen. Kan ik niet iets anders zeggen? Maar als U het wilt, dan zal ik het hem zeggen."

Verlosser: "Ik wil dat je hem dat vertelt." Ik:

"Ja, mijn Heer, en wat zou dat dan zijn?"

Verlosser: "Ongehoorzaamheid jegens mij is het grootste kwaad dat een priester kan overkomen."

12.30 uur in de kapel:

Ik zei tegen de Heiland: "Lieve God, dat is nog moeilijker. En ik vind het moeilijk om naar de priester te gaan, omdat ik weet dat hij me niet gelooft."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, en zo moeilijk is het voor mij om de zonde te verdragen, omdat ik jullie allemaal liefheb."

Verlosser: "Doe het, mijn dochter, ga erheen."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik zal het doen, omdat het Uw wil is, maar ik vind het erg moeilijk." Verlosser: "Ik dank je, mijn dochter, ik hou van je. Ga in vrede."

14.30 uur: Ik wist niet hoe hij de rozenkrans moest bidden.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter. De priester moet de rozenkrans samen met de gelovigen bidden en voorgaan."

Ik: "Ga je met me mee?"

Verlosser: "Ja, ik zal met je meegaan."

Ik schrok een beetje en vroeg hoe hij naast me zou lopen. Ik schrok omdat ik dacht: hoe wil hij naast me lopen als ik hem niet zie?"

Verlosser: "Ik zal met je meegaan en bij je zijn." Ik:

"Dat begrijp ik niet."

Ik: "Mijn Heer, het is mij onbegrijpelijk dat ik naar de priester moet gaan, want U hebt gezegd dat hij niet in de genade van God is."

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op. Bij elke priester probeer ik zijn redding." Ik: "Lieve God, ik vraag U niets meer. Ik zal naar hem toe gaan."

In de kerk in Rood na het ontvangen van de Heilige Communie:

Verlosser: "Ga, mijn dochter, ga naar hem toe."

Rond 19.45 uur was ik bij pastoor Vogt. Ik vertelde hem wat de Heiland tegen mij had gezegd. Pastoor Vogt vroeg mij of ik dat moest opschrijven.

Ik: "Moet u de heilige mis opdragen?"

Pastoor Vogt: "Dat is mijn beroep." Ik:

"Voor mij is het de wil van God."

Pastoor Vogt vroeg of de Heiland had gezegd dat ik het moest opschrijven.

Ik zei tegen hem: "Ja, het staat allemaal in het dagboek, maar ze willen niet dat ik het voorlees."

"Dominee Vogt zei: "Hij kan mij ook iets influisteren."

Toen vroeg hij me of ik bij de deken was geweest. Ik

antwoordde: "Ja, heeft hij weer gelogen."

Dominee Vogt lachte.

Toen vertelde ik hem wat er was gebeurd toen ik bij deken Enz was. Dominee

Vogt luisterde ernaar.

Het leek me alsof ik weer voor niets bij dominee Vogt was geweest. Ik geloof dat er achter dat lachen iets ernstigs schuilgaat. Wat ik kon doen, heb ik gedaan, al het andere leg ik in Gods handen.

Toen ik de kamer uitliep en in de gang van de pastorie stond, zag ik dat de heks nog steeds als decoratie aan het plafond hing.

Ik herinnerde me dat toen ik twee jaar geleden in Kohlgrub op kuur was, er in de praktijk van een arts in ook een heks hing. Ik legde de arts in uit dat dat niet goed was en zij haalde de heks toen ook weg. Ze nodigde me zelfs bij haar thuis uit en ik vertelde over mijn bekering.

Ik vroeg me af of dominee Vogt de heks ook zou weghalen als ik hem dat zou vertellen.

16-05-92 — zaterdag

1.30 - 2.30 uur 's nachts heb ik gebeden.

7.15 uur: Heilige Mis in de kerk in Waghäusel.

16.00 uur: Ik bezocht mijn zoon in Stuttgart.

Om 18.30 uur was ik in Rot voor de Heilige Mis in de kerk.

Rond 18.40 uur wijdde ik mijzelf en mijn gezin aan het Heilig Hart van Jezus en Maria voor de intenties van de Moeder Gods.

17-05-92 — zondag

Ik bad van 7.15 tot 8.50 uur en verenigde mij met de Verlosser. Verlosser:

"Schrijf, mijn dochter."

Ik: "Ja, mijn Heer en God. Grote God en Heilige God, ik zal het opschrijven. Ik huil om de priesters en om zoveel doden en gewonden in de oorlog."

Ik ben nog nooit zo teleurgesteld geweest in de priesters als nu.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter."

Ik: "Ja, mijn Heer, wat moet ik opschrijven?" Na een tijdje:

Ik: "Ik weet nog steeds niet wat ik moet opschrijven." Verlosser: "Ik zal je een teken geven."

Ik: "Wanneer en waar?"

Verlosser: "In de kerk."

Ik: "Heb ik dat goed gehoord?"

Verlosser: "Ja, in de kerk."

Ik: "Zullen de gelovigen in de kerk zich hierdoor bekeren?" Verlosser:

"Ja, ze zullen zich bekeren."

Ik: "Maar in de kerk zijn ze toch al bekeerd."

Verlosser: "Nee, ze moeten zich allemaal bekeren." Verlosser: "Schrijf, mijn dochter."

Ik: "Ja, liefste Jezus."

Verlosser: "De priesters zijn momenteel door blindheid getroffen. Mijn dochter, er moet veel voor de priesters worden gebeden."

Ik: "Maar Heer, U weet dat ik al veel voor hen bid."

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op. Het is belangrijk. De oorlog is er al." Ik: "Mijn Heer, ik begrijp dit nu niet. Bedoel je de oorlog in Bosnië?" Verlosser: "De oorlog in alle harten."

Ik: "Dit is allemaal onbegrijpelijk voor mij. Kun je het me niet duidelijker uitleggen?"

Verlosser: "Bid om vrede."

Ik: "Alstublieft, leg het me nog eenvoudiger uit met die oorlog."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter. Waar geen liefde is, is alleen nog maar haat. Mijn kind, de oorlog begint eerst in het hart. Waar het hart van vervuld is, daar spreekt de mond over. Bid dat jullie harten zuiver worden."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, de priesters zijn vervallen tot het grote martelaarschap."

Ik: "Heb ik dat goed geschreven?"

Verlosser: "Ja."

Hij herhaalde dat meteen nog een keer.

Ik: "Mijn Heer, ik durf dit helemaal niet op te schrijven."

Verlosser: "Maar je hebt het opgeschreven."

Ik: "Wat is de belangrijkste reden voor hun martelaarschap?" Heiland: "Hun ongehoorzaamheid."

Ik: "Lieve God, ik kan niet meer schrijven, het is te zwaar voor mij."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter. De mensen bevinden zich in groot gevaar. Mijn volk heeft de maat overschreden. Ik kan niet langer toekijken hoe ze in deze grote modder verzinken."

Ik: "Lieve God, red ons alstublieft."

Verlosser: "Mijn dochter, geloof het, twijfel niet. Blijf mij trouw. Ga heen in vrede." Ik: "Mijn Heer en God, ik dank U. Ik zal U trouw blijven."

PS: Toen ik deze dag in mijn dagboek opschreef (ik schrijf alles eerst op een manuscript), werd ik 30 minuten lang geplaagd door een diepe slaap. Ik bad in gedachten voortdurend tot de Heiland, toen ging het weer. De Boze wil niet dat ik dit opschrijf.

Om 10.00 uur woonde ik de Heilige Mis bij in Rot.

Rond 15.00 uur kwam Marion, daarna kwam Adriane. We baden samen de rozenkrans. Later kwamen Fridolin en Claude uit Luxemburg.

Ik vertelde Claude over mijn bekering.

Daarna gingen we naar de Mariadienst in de kerk. Claude zat samen met Fridolin op het seminarie, maar heeft het seminarie nu verlaten omdat hij teleurgesteld was in de priesters.

Na de kerk vertelde ik weer over mijn ervaringen. Ik voelde bij Claude de onreine geest, maar merkte ook dat hij door mijn verhaal kracht putte.

Claude vertelde me dat hij vroeger veel had gebeden en dat priesters hem hadden gezegd dat hij te veel bad. Daarop was hij gestopt, maar sindsdien voelde hij een leegte en is hij nu uit het seminarie gestapt. Hij en Fridolin sliepen bij ons en op maandagochtend vertrokken ze weer. Claude vroeg mijn man of hij nog eens mocht komen.

Hij vertrok gelukkig en hij heeft hier veel genade ontvangen.

18-05-92 - Maandag

Vandaag acht jaar geleden verscheen de Moeder Gods aan mij in Medjugorje.

8.45 uur op het werk:

Omdat ik niet begreep wat de Heiland over de priesters had gezegd, vroeg ik het hem nogmaals. Ik vroeg wat het betekende dat de priesters in martelaarschap verkeerden.

Verlosser: "Zij luisteren niet naar mijn stem, maar naar de stem van de onreine geest." Ik: "Wat is de reden van hun martelaarschap?"

Verlosser: "Hun ongehoorzaamheid!" Ik ging verder met röntgenfoto's maken.

Toen ik weer alleen was, probeerde ik me in de röntgenkamer met de Heiland te verenigen. Heiland: "Schrijf, mijn dochter, je moet gaan."

Ik: "Waarheen, mijn Heer en God? Ik weet niet waarheen."

Ik voelde een warmte en een vrede in mij. Het was heel mooi op dat moment. Je gelooft dat je niet alleen bent. De liefde is er.

Ik: "Ik weet nog steeds niet waar ik heen moet."

De Verlosser aarzelde om het me te zeggen, ik was benieuwd waarheen.

Ik: "Heb ik me dat verbeeld toen ik hoorde: 'Je moet gaan'? Mijn hart brandt van liefde en ik wacht geduldig. De Boze is er ook. Hij is ongeduldig en laat zich gelden.

En de Verlosser zwijgt.

De Verlosser laat me zien hoe de Boze op de loer ligt. Een half uur later, rond 10.15 uur:

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, je moet gaan."

— weer geen antwoord —

's Avonds was ik in Rot in de kerk voor de heilige mis.

19-05-92 — dinsdag

Vandaag acht jaar geleden werd ik gedoopt.

Vandaag hoorde ik geen stem, niet tijdens het gebed en niet in de kerk.

20-05-92 — woensdag

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter."

Ik: "Jezus, barmhartige Liefde, wat moet ik opschrijven? Ik wil het U niet vragen, U weet alles. Alleen als het Uw wil is, zal ik het opschrijven, want ik ben een zondaar, ik voel dat ik niet het recht heb U te vragen, want ik ben stof voor U, verder niets."

Ik: "Mijn Heer en God, ik ben bereid om op te schrijven, omdat U gezegd hebt: "Schrijf, mijn dochter." Maar door Maria en onder de bescherming van de Heilige Maria, de Moeder Gods.

Verlosser: "Zo is het goed, mijn dochter."

Verlosser: "Mijn dochter, het was gisteren een grote aanval." Ik:

"Maar mijn Heer en God, dat weet ik."

Verlosser: "Ik heb het toegestaan. Satan wil alles vernietigen. Zelfs de Patris heeft hij ook."

Ik wilde de Heiland niets vragen. Heiland:

"Wacht nog even, mijn dochter!" Ik: "Maar

U weet alles van tevoren."

Verlosser: "Ja, ik weet alles, maar jij bent in de school van de liefde."

Ik: "Mijn Heer, vertel me welke onreine geest bij mijn man was. Dat was onmogelijk. Want ik had gewijd zout van pater Heyder gestrooid, daar waar mijn man zich bevond."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, mijn Jezus, mijn zielengids." Verlosser: "Het was weer Lucifer met zijn gevolg."

Ik: "Ik heb voortdurend gebeden, ik kreeg bijna geen lucht meer van al dat bidden." Verlosser: "Mijn dochter, geef niet toe, het moet doorgaan."

Ik: "Mijn Heer, stoort het Lucifer dat ik naar de bondskanselier moet gaan?" Verlosser: "Mijn dochter, vraag je zoiets nog?"

Ik: "Ja, mijn Heer, omdat ik een niets ben. Ik heb je alles gegeven en ik heb niets." Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, ik hou van je, mijn dochter, zoals je bent."

Ik: "Ik dacht al dat ik alles verkeerd deed vanwege de aanval van Lucifer."

Verlosser: "Mijn dochter, blijf mij trouw. De verleidingen moeten op je afkomen."

Ik: "Mijn Heer en God, ik wil graag een priester. Wat is er aan de hand met pastoor Vogt, die nu op retraite was?"

Verlosser: "Mijn dochter, de retraite is niet zoals ik het wil."

Ik: "Mijn Heer en God, ik leg alles in Uw handen, bescherm mij, leid mij en laat mij niet alleen, SeKinde. Ik leg al mijn vertrouwen in Uw handen en ik blijf U trouw, want ik houd van U, ook al laat U zulke verleidingen op mij toe."

Verlosser: "Mijn dochter, ik zal je later vertellen hoe het verder gaat, nu nog niet." Ik: "Mijn Heer, ik dank U, ik houd van U, en vergeef mij."

Verlosser: "Ga heen in vrede, mijn lieve dochter."

Ik woonde de heilige mis bij in de Rochuskapel. Ik nam geen communie.

De pater ging zitten en liet de heilige communie door leken uitdelen. Hij wilde het zo.

21-05-92 — donderdag

9.20 uur in de dokterskamer:

Ik vroeg de Heiland of het zo blijft dat Hij de schoonmoeder nog deze maand bij Zich neemt. (Dat was een beproeving, daar kom ik later op terug.)

Verlosser: "Ja, mijn dochter, ik neem de schoonmoeder deze maand bij Mij."

Ik: "De pater in Stift-Neuburg heeft gezegd dat de privé-openbaringen met de apostelen beëindigd zouden zijn."

Verlosser: "Alleen de wereldlijke priesters kunnen de privé-openbaringen afsluiten." Ik vroeg naar pater Söllner, omdat hij geen communie uitdeelde, maar dat aan twee communiehulpers overliet.

Verlosser: "De pater in Mingolsheim had de Heilige Communie niet door leken mogen laten uitreiken."

Ik: "Wat moest hij doen, hij voelde zich niet goed."

Verlosser: "Wachten. Dat hij zich niet goed voelde, kwam niet van mij."

Heiland: "Schrijf op, mijn dochter, luister goed. Je zult een verschijning in de kerk hebben." Ik vroeg of ik het goed had gehoord.

De Heiland herhaalde het nog eens.

Ik: "Lieve Heiland, bedoel je in Rot, in St. Leon-Rot?"

Heiland: "Ja, in Rot, in St. Leon-Rot."

Ik: "Ik vraag je, zeg me wanneer, mag ik dat weten?"

Heiland: "Binnenkort."

Ik: "Hoe zal ik weten of het de Moeder Gods is of de duivel?" Heiland: "Je zult haar herkennen."

Ik: "Zullen anderen in de kerk haar ook zien?" Heiland:

"Ja."

Ik: "Iedereen?"

Verlosser:

"Enkelen."

Ik: "Dank u, mijn Heer en God, Heer, uw wil geschiede."

Daarna heb ik de patiënten geröntgend. Toen ik klaar was, verenigde ik me met de Verlosser. Anderen gaan in deze tijd roken en ik zoek de nabijheid van God.

Toen ik verenigd was, hoorde ik de Heiland zeggen:

"Schrijf, mijn dochter, deze verschijning op." Ik

vroeg onmiddellijk: "Welke verschijning?"

Verlosser: "De verschijning van jullie hemelse Moeder zal een teken zijn dat zij er altijd is en bij jullie is."

Ik: "Barmhartige God, ik kan U hier niet genoeg voor bedanken. Ik verheug me er nu al op, maar dat betekent dat ik nu nog meer moet bidden en vasten. Mijn Heer en God, moet ik nog iets weten over de Mariaverschijning in de Rode Kerk?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter, je moet nog iets weten." Ik: "En wat zou dat zijn?"

Verlosser: "Blijf haar altijd trouw." (de Moeder Gods).

Ik: "Ja, Heiland, je weet dat we van haar houden. Ik beloof je dat ik trouw zal blijven aan de hemelse Moeder."

Ik: "Maar je zei: de verschijning van de hemelse Moeder. Ik vraag het je nog een keer, omdat de duivel de naam Maria niet kan uitspreken. Zou je dat nog eens willen zeggen?"

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, je zult de verschijning van de hemelse Moeder Maria hebben."

Ik: "Vergeef mij, mijn Heer en God, ik heb de stem nauwkeurig getoetst."

Verlosser: "Zo is het juist, mijn dochter."

Verlosser: "Ga heen in vrede, mijn lieve dochter."

's Avonds woonde ik de heilige mis bij in de Rochuskapel in Mingolshelm.

22-05-92 - vrijdag

In de kapel van de kliniek tussen 12.10 en 13.00 uur.

Ik: "Gisteren in de St. Rochuskapel bij de heilige communie aarzelde pater Söllner en liet hij me tot het einde wachten, ik knielde bij de communiebank. Hij had ook moeite om mij de heilige communie te geven. Het was alsof iemand zijn handen terugtrok."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, dat was de onreine geest bij de pater. De onreine geest wil niet dat je knielend en met de mond de Heilige Communie ontvangt."

Ik: "Je hebt gezegd dat hij met mij zal spreken."

Verlosser: "Hij zou al met je gesproken hebben, als Satan geen macht over hem had." Ik: "Kan ik hem niet helpen?"

Verlosser: "Laat het aan mij over, mijn dochter."

Verlosser: "De oorlog gaat door."

Ik: "Wat voor oorlog?"

Verlosser: "De oorlog in Joegoslavië. Er zal ook oorlog zijn in Macedonië en Servië." Ik: "Ik dacht dat het nu zou ophouden."

Verlosser: "De oorlogen breiden zich verder uit."

Ik: "Ik wilde weten of ik nog iets moet opschrijven?" Heiland: "Mijn dochter, ik wil dat je het opschrijft." Ik: "Ja, mijn Heer en God, mijn Jezus, en wat zou dat zijn?"

Verlosser: "Je moet de aankondiging van de verschijning van de Moeder Gods van gisteren aan de priester melden."

Ik: "Wanneer?"

Verlosser: "In de komende dagen."

Ik: "Lieve God, hij zal me niet geloven." Heiland:

"Doe dat, mijn dochter."

Ik: "Mag ik dit alleen aan de priester vertellen, of ook aan anderen die ik ken?" (Ik bedoelde de verschijning).

Verlosser: "Vertel het, mijn dochter, vertel het hen."

Toen vroeg ik naar de pater in Oggersheim, waarom hij me niet had gebeld. Heiland: "Als hij zijn hart niet voor mij had gesloten, zou hij hebben gebeld." Heiland: "Mijn dochter, de priesters zijn erg in de war."

Ik: "Mijn Heer en God, ik zal het aan de priester vertellen. Heer, Uw wil geschiede." Ik: "Aan wie moet ik het eerst vertellen?" (Ik bedoelde de verschijning.)

Verlosser: "Mijn dochter, je kunt het eerst aan de priester vertellen of aan de mensen, zoals je wilt. Het zal gebeuren. Ga heen in vrede, mijn dochter, Ik hou van je."

Ik: "Ik dank U, mijn lieve God, mijn lieve Jezus."

Ik woonde de rozenkrans en de Heilige Mis in het rood bij in de kerk.

23-05-92 - zaterdag

7.15 uur — Heilige Mis in Waghäusel.

Na het ontvangen van de heilige communie bleef ik voor het tabernakel staan en bad.

Eerst de litanie tot de Moeder Gods in het Latijn, daarna de rozenkrans en innige gebeden. Toen ik me even met de Verlosser verenigde, hoorde ik:

"Mijn dochter, schrijf op,"

Ik: "Ja, mijn Heer en God, maar neem eerst mijn twijfels weg en alles wat mij ervan weerhoudt te doen wat U mij zegt.

Verlosser: "De verschijning van de Moeder Gods vindt plaats."

Onmiddellijk vroeg ik: "Wanneer, mijn Heer en God, mijn zielengids, mijn lieve Jezus.

Bedoel je in de Rode Kerk?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter."

Ik: "Ik weet niet wanneer, mijn Heer en God."

Verlosser: "In deze dagen."

Ik: "Verlosser, zeg het me alsjeblieft nog een keer, je hebt niet 'Maria' gezegd."

Verlosser: "Schrijf op, mijn dochter, de verschijning van de hemelse Moeder Maria zal in deze dagen in de Rode Kerk plaatsvinden."

Ik: "Ik zal al mijn vertrouwen in jouw handen leggen. Heer, uw wil geschiede." Verlosser: "Ga heen in vrede."

Toen hoorde ik nog: "Ik houd heel veel van je, mijn dochter."

Ik: "Ja, Heer, ik zal doen wat U mij hebt gezegd. Ik dank U, mijn Heer en God."

Meteen daarna kwamen de beproevingen. Ik ging naar de Globus om boodschappen te doen. Normaal gesproken bid ik altijd in de auto, maar deze keer had ik niet gebeden. En meteen botste ik met de auto tegen een winkelwagentje.

Toen ik thuiskwam, wilde ik een kaars aansteken ter ere van God en de Moeder Gods. Bij het aansteken schoot er een grote vlam uit de kaars op mijn hoofd en mijn haar werd verbrand. De Boze wil de verschijning van de Moeder Gods verhinderen.

's Middags ging ik naar de kerk, van 16.30 tot 18.15 uur bad ik daar.

Tussendoor heb ik gebiecht en tegen de priester gezegd of hij zich kon voorstellen dat de Moeder Gods hier in deze kerk zou verschijnen. De priester ontkende en ik zei daarop: "Ik ook niet."

Ik zei dat ik onwaardig was om de Moeder Gods te zien, en dat ik ook in Medjugorje niet had gewild haar te zien.

De lieve God heeft ons beiden op de proef gesteld.

De priester zei me dat hij niet geloofde dat de Heiland tegen mij had gezegd dat hij de rozenkrans vóór de Heilige Mis moest bidden.

Ik kwam thuis en huilde. De hele nacht heb ik nauwelijks geslapen. Ik werd voortdurend door mijn man gewekt. Hij werd gekweld door onreine gedachten, het was ondraaglijk.

24-05-92 - zondag

Voor de Heilige Mis thuis.

Ik bad voordat ik me met de Heiland verenigde.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, de verschijning van de Heilige Maagd Maria zal plaatsvinden in de Rode Kerk in St. Leon-Rot."

Ik: "In Rot of in St. Leon, we hebben twee kerken."

Heiland: "In Rot, daar waar je altijd naartoe gaat."

Verlosser: "Je zult deze verschijning herkennen. Je hoeft niet bang te zijn. Na deze verschijning zal er veel veranderen."

Ik: "Mijn Heer en God, U hebt gezegd dat het in deze dagen zal gebeuren." Heiland: "Ik bepaal de tijd."

Ik: "Pastoor Vogt gelooft niet dat hij de rozenkrans vóór de Heilige Mis moet meebidden. Hij vindt dat men die ook op een ander tijdstip kan bidden."

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op, de priester, pastoor Vogt, is een ongehoorzame priester. Hij moet terugkeren en de leer van de Heilige Vader erkennen."

Ik: "Pastoor Vogt zegt dat wat ik hem over jou vertel, mijn wil is." Verlosser: "Schrijf op, mijn dochter, jouw wil is mijn wil."

Ik: "Toen heeft pastoor Vogt nog bevestigd dat wat de pater in Stift-Neuburg heeft gezegd, namelijk dat de privé-openbaringen met de apostelen zijn afgesloten, klopt."

Verlosser: "Dat is in strijd met de leer van de Heilige Vader."

Ik: "Wanneer zal de Moeder Gods verschijnen, voor of na de Heilige Communie?"

Verlosser: "De Moeder Gods Maria verschijnt na de Heilige Communie."

Ik: "Voor de zegen of na de zegen, dan zijn alle mensen buiten." Heiland: "Er zullen nog mensen binnen zijn."

Ik: "Moet ik nog iets weten?" Heiland: "Blijf mij trouw, mijn dochter."

Ik: "Mijn Heer en God, mijn lieve Jezus, ik zal U trouw zijn."

Verlosser: "Bid veel, mijn dochter. Ga heen in vrede, mijn dochter, mijn lieve kind." Ik: "Dank u, mijn Heer en God."

Ik woonde de Heilige Mis bij in Rot. 's Avonds was er een Maria-devotie. Daarvoor bad ik samen met de gelovigen de rozenkrans.

25-05-92 - Maandag

Vandaag had ik vrij.

Van 7.00 tot 9.30 uur bad ik en verenigde ik mij met de Verlosser. Verlosser:

"Schrijf, mijn dochter, schrijf het op."

Ik: "Mijn lieve Jezus, ik zal het opschrijven, want het is niet mijn wil maar de uwe. Want ik heb ingezien dat ik een niets ben en dit niets kan alleen maar als u het wilt. Verlosser: "Schrijf, mijn dochter. De verschijning van de Moeder Gods zal vanavond in de kerk in Rot plaatsvinden."

Ik wilde weten: "Heer, wie bent U, die tot mij spreekt, voordat ik het opschrijf?" Ik moet dit nagaan. "

Verlosser: "Ik ben je Heer en God, je Jezus, je Verlosser, je zielengids." Ik: "Ja, mijn Heer, als U het zegt, zo zal het geschieden."

Ik: "Herhaal alstublieft wat u mij zojuist hebt gezegd."

Verlosser: "Mijn dochter, de verschijning van de Moeder Gods vindt vanavond plaats in de kerk in Rot."

Ik: "Wat voor dag is het vandaag?"

Verlosser: "Vandaag is het 25 mei, de dag die mij behaagt."

Ik: "Maar anderen hebben U gezien met een kroon en sterren op het hoofd." Ik vroeg dit omdat ik de Moeder Gods alleen met de heilige glans zag. Heiland: "Je zult haar zien zoals het mijn wil is."

Ik: "Maar ik ben onwaardig om de Moeder Gods te zien."

Heiland: "Tot nu toe was niemand waardig om haar te zien."

Ik: "Moet ik opschrijven wat U zegt, of zal ik onthouden wat U zegt?" Verlosser: "Je zult onthouden wat Ik zeg."

Daarna vloeiden er tranen uit mijn ogen die niet van mij waren. Ik

vroeg: "Huil je, mijn Jezus?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter, op dit moment ben Ik alleen de lijdende Jezus. De gruweldaden zijn bovenmatig. Schrijf, mijn dochter, er moet zoveel gebeden worden als nog nooit. Mijn dochter, blijf mij trouw en standvastig. Ik moet de tijd verkorten." Ik: "Wat betekent dat?"

Verlosser: "Alles wat in mijn plan lag, moet ik naar voren halen."

Ik: "Jezus, U bent de Verlosser. U bent de Overwinnaar. U hebt alle zielen in Uw hand."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, schrijf het op. Dit zijn er maar heel weinig."

Ik: "Maar de priesters prediken dat je barmhartig bent, alsof iedereen in de hemel komt." Verlosser: "De priesters prediken niet naar mijn wil. Mijn dochter, dat was het voor vandaag. Ik hou heel veel van je, ga in vrede."

Ik: "Ik dank U, mijn Heer en God, Heer, Uw wil geschiede."

Ik voelde rust en vrede tijdens de vereniging.

Ik wilde niemand iets vertellen over vanavond, en ik voelde dat het ook niet Gods wil was. Ik werd gekweld door twijfels.

Voor de heilige mis bad ik de rozenkrans en besprenkelde de plek waar ik knielde met wijwater. Ik vroeg de Heiland om bij mij te blijven als de Moeder Gods zou verschijnen. Ik offerde de Heilige Communie vandaag niet op voor anderen, maar voor mijzelf, opdat ik kracht zou krijgen, mocht de duivel komen, zodat ik sterker zou zijn en de duivel niets zou kunnen doen, en aan het einde bad ik nog voor pastoor Vogt en voor de Heilige Vader, telkens een Pater noster, een Weesgegroet en het Gloria patri, het gebed tot de aartsengel Michaël, en daarna schonk ik de Moeder Gods nog drie Weesgegroeten. Daarna bad ik het Cor Jesu Sacratissimum.

Naast mij zat Roswitha en ik zei haar dat ze tot het einde moest blijven. Ik zei verder niets, omdat het midden in de heilige mis was. Ze bleef, maar wist niet waarom.

De Moeder Gods is niet verschenen.

Dus ging ik de kerk uit. Ik was niet verdrietig, dat was zeker een beproeving. 's Avonds om 20.00 uur in de gebedsgroep:

We hebben de Verlosser aanbeden.

Pastoor Dochart hield de biecht. Ik ging naar hem toe en vertelde over de verleiding. Ik huilde bij hem en wilde alles opgeven, niet omdat ik de Moeder Gods niet mocht zien, maar omdat de duivel zich ermee had bemoeid en ik het niet had gemerkt.

Want het was voor mij genoeg dat ik de Moeder Gods één keer had gezien op 18-05-1984. Ik was boos omdat de duivel me zo had verleid.

Nu is het me duidelijker. Pastoor Dochart was goed. Hij stelde me gerust en zei dat ook de heilige Theresia van Avila deze beproevingen had gehad. Hij sterkte me en ik was weer vrolijk en ging weer bidden in de gebedsgroep.

26-05-92 - dinsdag

's Ochtends bad ik een uur. Ik voelde me niet verbonden met de Verlosser.

Rond 16.30 uur belde pater Joachim uit Oggersheim. Hij sprak ongeveer 25 minuten met mij aan de telefoon. Hij vond dat ik de heer kanselier Kohl moest schrijven en om een gesprek moest vragen, net als bij de heilige vader.

Ik: "Ik zal doen wat de Heiland mij zegt."

18.30 uur: rozenkrans en Heilige Mis in het rood.

Opnieuw heeft de non de Heilige Communie uitgedeeld. Ik nam de Heilige Communie niet van haar aan en ging terug naar mijn plaats en communiceerde geestelijk.

27-05-92 - woensdag

Ik bad ongeveer 2 uur en verenigde mij met de Heiland. Heiland:

"Schrijf, mijn dochter."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, mijn Jezus, Zoon van Maria."

Verlosser: "Ik liet de onreine geest tot je spreken, zodat je weet hoe gevaarlijk het is als men niet naar de stem luistert. De verschijning van de Moeder Gods komt nog."

Ik: "Wanneer?"

Verlosser: "Dat bepaal ik."

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op, de onreine geest kan alles nabootsen." Ik: "Je hebt gezegd dat ik een brief van de Heilige Vader zal ontvangen en vervolgens dat mijn schoonmoeder deze maand naar huis zal gaan."

Verlosser: "Het komt allemaal nog."

Ik: "En dat pater Joachim een afspraak voor me regelt met de heer kanselier Kohl."

Verlosser: "Wacht nog even met die afspraak, het komt nog wel. Je hoeft je die afspraak niet te laten geven. Er is een andere manier."

Ik: "Mijn Heer, ik ben teleurgesteld over de paters in Oggersheim. Geen van de priesters wil iets doen. Zijn ze allemaal bang?"

Verlosser: "Mijn dochter, ze zien en zien toch niet, en ze horen en horen toch niet." Ik: "Mijn Heer, deze drie dagen, zaterdag, zondag en maandag, hebben mij geschokt, het leek alsof Satan mij overal over had voorgelogen. Het leek alsof de onreine geest in het hart tot mij had gesproken, en niet U."

Verlosser: "Deze beproevingen moet je doorstaan. De weg naar Mij is doornig, hij verschilt van de gemakkelijke weg die bijna iedereen bewandelt."

Ik: "En gisteravond heeft de non weer de heilige communie uitgedeeld. Ik heb die niet van haar ontvangen."

Verlosser: "Je hebt het goed gedaan."

Ik: "En ze gaat ermee door, ook al weet ze dat ze het niet mag doen, het uitreiken van de communie."

Verlosser: "Ze luistert altijd naar de onreine geest."

Ik: "Maar na de Heilige Mis zag ik haar in de auto. Ze zwaaide naar me alsof ze de gelukkigste mens ter wereld was."

Verlosser: "De onreine geest kan haar ook schijnbare vreugde geven, zodat ze denkt dat ze het goed doet. Deze schijnbare vreugde draagt geen vruchten."

Ik: "Mijn Heer, ik vraag je niets meer, als je het wilt, zeg het me dan." Verlosser: "Mijn dochter, heb vertrouwen in mij."

Ik: "Ik voel me nu zo slecht en onbekwaam. Het liefst zou ik me verstoppen en alleen in stilte bidden, zelfs de gebedsgroep wil ik niet meer hebben."

Verlosser: "Mijn dochter, opgeven is gemakkelijk, maar doorzettingsvermogen oefenen is moeilijker. Bid dat je in alles doorzettingsvermogen hebt. De boer wacht tot de oogst rijp is."

Verlosser: "Mijn dochter, bid veel. Laat je niet door anderen beïnvloeden." Ga heen in vrede. Ik hou van je."

Ik bad nog innig.

Ik dank U, mijn Heer en God, voor deze les, die ik zo hard nodig had. Ik heb geen twijfels, maar het is voor mij serieuzer geworden.

Ik woonde de Heilige Mis bij in de Rochuskapel. Daarvoor had ik 45 minuten gebeden, maar geen stem gehoord.

28-05-92 — Donderdag - Hemelvaartsdag

Heilige Mis en processie in Rot.

's Avonds — Maria-devotie. Daarvoor had ik de rozenkrans gebeden.

29-05-92 — vrijdag

Ik was thuis, ik heb nog vakantie tot woensdag 10-06-92.

's Ochtends vroeg bad ik eerst een uur, daarna nam ik geestelijk de communie.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, de wereld gaat ten onder. Ze gaat verloren."

Ik: "Dat kan ik niet schrijven, zeg het mij, geprezen zij Jezus Christus en Maria ." Ik hoorde dit: "Geprezen zij Jezus Christus en Maria."

Ik: "Maar jij bent de sterke en onsterfelijke God, je kunt niet toestaan dat de wereld verloren gaat."

Verlosser: "De modder is te groot."

Ik: "Lieve God, als een priester van mij hoort dat de wereld verloren gaat, dan zullen ze mij voor gek verklaren."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, de wereld wil zich niet bekeren. Ze zijn trouw aan de vader van de leugen. Iedereen die bij mij hoort, is al voor gek verklaard."

Ik: "En de anderen, die bij de vader van de leugen horen, zijn die dan niet gek?"

Verlosser: "Alleen totdat de brede weg ten einde loopt."

Ik vroeg naar de verschijning van de Moeder Gods, omdat de Boze zich op 25-05-92 ermee had bemoeid.

Verlosser: "Je zult de verschijning van de Moeder Gods meemaken, maar vraag niet wanneer."

Ik: "En wat moet ik tegen pastoor Vogt zeggen? (Ik dacht daarbij aan de verschijning van de Moeder Gods). Heiland: "Hij bidt veel te weinig met de gelovigen."

Ik: "Mijn Heer, kan het zijn dat de onreine geest nu naast mij is, want ik voel dat hij er is."

Verlosser: "Ja, hij is voortdurend om je heen. Bid zonder ophouden. Wees niet bang, ik ben bij je."

Ik: "Mijn Heer en God, het gaat slecht met de wereld, net als in Sodom en Gomorra."

Verlosser: "Dat kun je niet vergelijken. Sodom en Gomorra waren een waarschuwing voor de wereld. Maar de wereld wilde het niet horen."

Ik: "Moet ik nog iets opschrijven?" Heiland:

"Bid voor de redding van de zielen."

Ik: "Ik dank U, mijn Heer en God, geef mij alstublieft de kracht en liefde om te bidden, het doorzettingsvermogen, de geduld, en de genade, dat ik nooit bang ben voor de onreine geest en dat ik U altijd trouw ben. Heer, Uw wil geschiede."

's Middags heb ik ongeveer 2 1/2 uur in het bos gewandeld. Ik had veel kracht om te bidden en heb in het bos de psalmen gebeden.

's Avonds was ik bij de rozenkrans en bij de Heilige Mis in Rot in de kerk.

30-05-92 - zaterdag

Ik heb 's morgens vroeg ongeveer anderhalf uur gebeden.

Ik was niet in Waghäusel. Ik had de hele nacht nauwelijks geslapen. Ik was bij Marion en we schreven in ons dagboek.

Van 16.20 tot 20.00 uur bad ik in de kerk in Rot.

Ik bad de psalmen, de kruisweg en de zeven woorden van Jezus aan het kruis, daarna bleef ik nog bij de heilige mis en vierde mee.

31-05-92 — zondag

Ik bad voor de heilige mis. Ik woonde de heilige mis bij in Rot.

Tijdens een innig gesprek vroeg ik de Heiland of hij het was die tegen mij had gezegd dat hij mijn schoonmoeder nog deze maand zou komen halen?"

Verlosser: "Nee, ik was het niet. Schrijf, mijn dochter, wat ik je heb ingegeven, je herkent wat van mij is. Waak, bid, de Boze ligt op de loer. Je behoort helemaal aan mij, ik hou van je, schrijf, mijn dochter, je bent mijn kind."

Ik vroeg of Hij mij kon zeggen: "Geprezen zij Jezus Christus en Maria". Dat hoorde ik driemaal.

Toen hoorde ik: "Ga heen in vrede, mijn dochter." Dat was rond 8.30 uur 's ochtends.

Om 19.00 uur was de devotie, daarvoor werd de rozenkrans gebeden. De devotie was heel plechtig, omdat het vandaag de laatste dag was waarop de meidevotie werd gehouden. Er waren veel mensen gekomen. Rond 21.00 uur bad ik nog een rozenkrans.

01-06-92 Maandag

Ik had nog steeds vakantie en was thuis. Ik ging ook niet weg, om geld te besparen voor de gebedsruimte.

's Nachts tussen 3.00 en 4.00 uur bad ik de rozenkrans en de litanie tot het Heilig Hart van Jezus. Ook tussen 9.00 en 10.00 uur bad ik.

's Middags ging ik in het bos wandelen en bad daarbij twee rozenkransen. 's

Avonds woonde ik de rozenkrans en de Heilige Mis bij in de Rode de kerk.

Om 20.00 uur was er gebedsgroep.

Ik sprak vandaag iets over de eerbied en hoe men de Heilige Communie op de juiste manier ontvangt. Ik dacht vandaag hoe goed het is dat de Verlosser verleidingen toestaat, want mijn schoonmoeder zou nu al gestorven zijn na de verleidingen.

Dan zou de duivel gewonnen hebben. Mijn schoonmoeder is een goede vrouw, maar ze is koppig. In plaats van op zondag gaat ze altijd op zaterdagavond naar de Heilige Mis.

Op het feest van Sacramentsdag wilde ze ook niet meelopen in de processie. Ze geeft de voorkeur aan de communie in de hand en neemt die ook. Of ze de Heilige Communie nu van een leek of van de priester ontvangt, ze voelt geen verschil. Ze is een aanhangster van Hitler. Zelfs vandaag de dag is ze nog steeds dol op hem. Ze wil niet bij mijn gebedsgroep zijn. En als ze vanuit de kerk naar huis gaat, wil ze niet met mij meelopen.

Mijn schoonmoeder laat zich liever beïnvloeden door wat anderen over mij zeggen, in plaats van dat ze naar mij toe komt om zich een eigen beeld te vormen van mijn bekering en overtuiging. Maar ik houd toch van haar, want ze is mijn schoonmoeder. Ik ben dankbaar dat ze bij ons is, want ze neemt bijvoorbeeld het strijken van ons over.

Op zondag, als de hele familie bij elkaar is, eet mijn schoonmoeder ook bij ons aan tafel, dat is altijd al zo geweest.

De duivel zou alles voor mij verpest hebben als mijn schoonmoeder in mei echt was overleden. Dan had ik misschien geloofd dat de handcommunie ook juist was.

Maar de lieve God bepaalt het uur waarop iemand sterft.

Ik blijf niettemin trouw aan de Verlosser, want deze verleiding was niet de eerste en zal niet de laatste zijn.

02-06-92 — dinsdag

Ik woonde de vroege mis bij in Mingolsheim om 6.30 uur.

Na de heilige mis sprak ik met pater Söllner, een Steyler-missionaris die in Afrika was geweest en nu in St. Augustin, bij Bonn, woont. Tijdens dit gesprek was ik niet alleen, de Heiland was bij mij. De pater was blij toen ik hem vertelde wat de Heiland tegen mij had gezegd.

03-06-92 - woensdag

Van 8.00 tot 9.45 uur bad ik en verenigde ik mij met de Heiland. Ik huilde veel, omdat er beproevingen op mij afkomen.

Ik zei dat ik de stem moest toetsen en vroeg de Heiland mij zo te begroeten: "Geprezen zij Jezus Christus en Maria."

Verlosser: "Geprezen zij Jezus Christus en Maria."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter."

Ik: "Ja, mijn hemelse Vader, mijn Drie-eenheid, ik schrijf omdat U dat zo wilt." Verlosser: "De Heilige Moeder Gods Maria zal in uw kerk verschijnen."

Ik: "Wie is de Heilige Moeder Gods Maria?"

Verlosser: "Zij is mijn bruid, mijn dochter, mijn moeder en jullie moeder." Verlosser: "Mijn dochter, twijfel niet."

Ik: "Lieve God, vertel mij iets over deze verschijning, want ik durf het niet te vragen, omdat ik onwaardig ben. Ik ben een zondaar, Heer."

Verlosser: "Geloof je nu dat ik het ben?" Ik: "Ik geloof het, maar het is niet eenvoudig. "Wie ben je. "

Verlosser: "Ik ben jouw Jezus."

Ik: "Waarom is het niet uitgekomen, dat met de bisschop, de paus en bondskanselier Kohl?"

Verlosser: "Het komt nog."

Ik wilde nog iets weten over de Mariaverschijning en herinnerde de Heiland eraan dat hij mij nog niets had verteld."

Verlosser: "Zij zal verschijnen. De tijd is nog niet gekomen."

Ik: "Je hebt gezegd dat je een teken zult geven in de kerk."

Verlosser: "Dit teken zal komen vóór de verschijning van de Moeder Gods. Dit teken is ook voor de priesters, schrijf het op, mijn dochter. Je zult een brief ontvangen van de kerkelijke autoriteiten. Wees op je hoede en blijf mij trouw, en trouw aan de Heilige Vader. Wat in tegenspraak is met de leer van de Heilige Vader, daar hoef je niet naar te luisteren en dat hoef je niet te volgen."

Verlosser: "Mijn dochter, breng veel offers."

Ik: "Lieve God, ik zal het proberen, ik kan U niets beloven."

Ik: "Lieve Heiland, gisteren toen ik met pater Söllner sprak, was ik dat niet." Heiland: "Ik heb voor jou gesproken."

Ik: "Dat heb ik duidelijk gevoeld en dat heeft me gesterkt, en de pater was heel anders, alsof er iets met hem gebeurd was. Wat was dat?"

Verlosser: "Zie je, mijn dochter, mijn werk verandert een mens. En ik kan alleen door jullie werken."

Ik bad nog een tijdje innig om genade.

Toen hoorde ik: "Ga heen in vrede, mijn lieve dochter." Daarna sprak ik een dankgebed uit.

Toen ik meerdere gebeden tot de Heilige Geest sprak, voelde ik een heel bijzondere warmte en veel liefde in mijn hart. Ik voelde rust en vrede en had geen twijfels.

's Avonds woonde ik de Heilige Mis bij in de Rochuskapel.

04-06-92 — donderdag

's Nachts bad ik van 4.00 tot 5.00 uur, daarna weer van 8.10 tot 10.00 uur.

Na een uur gebed verenigde ik mij met de Verlosser.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter."

Ik: "Ja, lieve Jezus, Gij levend Woord."

Verlosser: "Je zult nog met de priester, pastoor Trunk, spreken."

Verlosser: "Het bevalt Mij niet dat hij de broeder de Heilige Communie in de hand heeft gegeven." Ik:

"Ja, Heer, ik heb het gezien. De broeder had de Heilige Communie gegeten voordat de priester zei: 'Heer, ik ben niet waardig...'"

Ik: "Heer, vergeef mij, want op dat moment moest ik inwendig lachen, hoewel het zeker triest is. Het kwam mij zo gulzig voor, hoe de broeder de Heilige Communie nam.

Verlosser: "Daarmee hebben jullie mij beiden beledigd."

Ik: "Maar Heer, als de priester de broeder de Heilige Communie niet in de hand had gegeven, hadden we U niet beledigd."

Verlosser: "Dat klopt. Bid voor deze zaak, opdat de priester de Heilige Communie niet in ongewijde handen geeft."

Ik: "Lieve God, ik ga biechten, omdat ik U beledigd heb." Heiland: "Schrijf, mijn dochter."

Ik: "Ja, mijn hemelse Vader, ik zal het opschrijven, want U hebt mij." U bent alles in mij.

U gebruikt ook mijn handen om te schrijven."

Verlosser: "Dat bevalt me, mijn dochter."

Ik: "Wat moet ik schrijven, lieve God, ik vraag U om genade en barmhartigheid, opdat ik alleen het juiste schrijf. Geef mij alstublieft een vast geloof."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, je wordt uitgenodigd." Ik: "Door wie?"

Ik hoorde niets en vroeg het nog een keer.

Ik: "Mijn Heer en God, naar wie?"

Verlosser: "Naar een commissie."

Ik: "Heb ik me dat verbeeld?"

Verlosser: "Je wordt uitgenodigd voor een commissie."

Ik: "Wanneer, waar en waarom?"

Verlosser: "Het komt nog, wees geduldig."

Ik: "Zul je bij me zijn, bij de commissie?" Verlosser: "Ja, ik zal bij je zijn."

Ik: "Mijn Heer, dan hoef ik me geen zorgen te maken over hoe het verder gaat. Ik leg alles in Uw handen."

Verlosser: "Zo zal het zijn."

Verlosser: "Mijn dochter, ik hou van je. Ga in vrede."

Ik was nog niet helemaal klaar met het gebed, toen er buiten al twee vrouwen op me stonden te wachten. De ene was de schoonzus van Roswitha en de andere was de zus van pater Ferdinand Thome, die in het Zwarte Woud woont.

Het was 10.00 uur en ik sprak ongeveer 45 minuten met hen over mijn bekering.

10.50 uur: Ik voelde dat ik me nogmaals met de Heiland moest verenigen.

Dit MOETEN was een beetje vreemd. Maar je moet ook leren van de beproevingen, als ze komen.

Ik geloof dat de visie van 1984 eenvoudiger was, vanwege het onderscheiden van de geesten. De Moeder Gods zie je, maar de stem hoor je alleen en je hebt meer tijd nodig om de stem te toetsen. Om het doorzettingsvermogen te behouden om de stem te toetsen, laat de Heiland mij de liefde voelen en ook de genade, en Hij laat ook de beproevingen toe, of men de stilte onderscheidt.

Omdat ik vanmorgen door de vrouwen werd gestoord, verenigde ik me om 10.50 uur weer met de Heiland.

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op. De verschijning van de Moeder Gods zul je over ongeveer vier weken hebben."

Ik: "Lieve God, lieve Jezus, hemelse Vader, herhaal dat alstublieft nog eens." De Heiland herhaalde het meteen nog eens.

Ik: "Waar?"

Verlosser: "In de kerk in Rot." Ik:

"Moet ik nog iets weten?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter, je hoeft niet bang te zijn, ik ben bij je. Mijn dochter, stel me niet teleur."

Ik: "Lieve God, ik wil altijd met U verenigd zijn, dan zal ik U niet teleurstellen." Verlosser: "Bid veel, mijn dochter, en vast."

Ik: "Lieve God, ik zal mijn best doen."

Ik dacht aan Claude van Luxemburg, maar ik wilde het niet vragen, toen hoorde ik:

"Je mag voor Claude schrijven. Hij kan nu geen priester worden. Jullie moeten voor hem blijven bidden." Ik: "Dank U, mijn Heer en God, dank U, lieve Jezus, dank U, lieve Heilige Geest. Heb ik Uw wil

vervuld toen ik me weer met U verenigde?"

Verlosser: "Ja, je hebt mijn wil vervuld. Ga heen in vrede, mijn geliefde dochter." 's Avonds was ik bij de rozenkrans en bij de Heilige Mis in het rood in de kerk.

05-06-92 - vrijdag - Hart-van-Jezus-vrijdag

Ik had nog vakantie en bad van 9.00 tot 11.00 uur thuis de Hart-van-Jezus-litanie, de litanie van de Heilige Maagd, gebeden tot de Heilige Geest enz.

Verlosser: "Schrijf op, mijn dochter, dit teken in de kerk zal aan jou gebeuren." Ik: "Mijn Heer, ik heb U alles gegeven. Maar als U het zegt, dan zal het zo zijn. Hoe moet ik herkennen dat het van U komt?"

Verlosser: "Ik zal bij je zijn. Laat dit teken dat komt in je werken." Ik: "Hoe moet ik weten dat je bij me bent?"

Verlosser: "Mijn genade zal je niet ontbreken. Blijf sterk en moedig en laat je niet door anderen beïnvloeden."

Ik: "Maar Heer, je weet dat ik zo zwak ben." Verlosser:

"Met mij ben je sterk."

Ik: "Wanneer zal dat komen?"

Heiland: "De tijd is van mij."

Ik: "Lieve Heiland, ik hou heel veel van je, laat me nooit van je gescheiden zijn."

Het is onbeschrijfelijk mooi om met de Verlosser verenigd te zijn. Men kan dit niet met woorden bedanken. Men moet de Heer voortdurend loven en prijzen, dag en nacht.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, de mensen bevinden zich op het verkeerde pad. Ze willen zich niet bekeren. Er zijn maar weinigen die hebben ingezien dat Ik er nog ben. Mijn dochter, blijf mij trouw, Ik ben jouw weg. Op deze weg kun je niet verdwalen. Mijn dochter, Ik geef je de genade om mij trouw te zijn."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, ik aanvaard de genade om U trouw te zijn, want U alleen volstaat mij, en U kunt alles. Ik heb op aarde ingezien dat U de gelukzaligheid bent en ik verwacht de gelukzaligheid nu voor alle eeuwigheid."

Verlosser: "Mijn dochter, je hebt mij vreugde geschonken met wat je hebt geschreven." Ik:

"Ja, lieve God, dat sprak mijn hart en niet mijn mond."

Verlosser: "Mijn dochter, je bent nog een knop van een geurige bloem, die nog moet opbloeien."

Daarna hoorde ik de Heiland zeggen: "Ga heen in vrede, mijn dochter."

Voor de rozenkrans en de heilige mis was ik in het rood in de kerk.

06-06-92 - zaterdag

Ik was om 7.00 uur bij de Heilige Mis in de St. Rochuskapel in Mingolsheim.

Na de mis sprak ik met een Duitse pater die als missionaris in Brazilië werkzaam is.

Hij vertelde me dat hij in China gevangen had gezeten. Ik sprak ongeveer 20 minuten met hem over de mondcommunie. Hij liep met twee krukken. Aan het einde kreeg ik nog de zegen van hem.

16.30 uur - 18.15 uur: Ik heb in de kerk gebeden. Vandaag heb ik ook gebiecht bij pastoor Vogt.

07-06-92 - Pinkstermaandag

Ik bad van 7.45 tot 9.05 uur.

Ik: "Mijn Heer en God, als U het wilt, spreek dan tot mij. Uw dienares luistert." Verlosser:

"Ja, mijn dochter, Ik spreek tot je. Je bent ongeduldig."

Ik: "Moet ik dat opschrijven?"

Verlosser: "Ja, schrijf het op. Heb vertrouwen in mij."

Niemand behalve God kon weten wat ik in mijn ziel wilde weten. Maar ik kreeg antwoord.

Verlosser: "De verschijning van de Heilige Moeder Gods zal binnenkort plaatsvinden." Ik: "Maar je hebt gezegd: over vier weken."

Verlosser: "Mijn dochter, je weet dat ze zal verschijnen."

Ik: "Waarom laat je de Heilige Moeder verschijnen in de Rode Kerk?"

Heiland: "Zodat er in jullie kerk veel gebeden wordt."

Ik: "Maar in onze kerk wordt er meer gebeden dan in andere kerken in de omgeving." Heiland: "Ik wil uit deze kerk veel moedige belijders hebben."

Verlosser: "Schrijf op, mijn dochter, het teken dat Ik je geef, is mijn teken. Mijn dochter, dit teken zal nog vóór de verschijning van de Heilige Moeder van God zijn."

Ik: "Hoe moet ik me bij dit teken gedragen? Moet ik zwijgen, is dit alleen voor mij, of ook voor anderen?"

Verlosser: "Het zal je niet aan genade ontbreken. Het zal zijn zoals het Mij behaagt." Ik: "Lieve God, dan zal ook Uw wil geschieden."

Verlosser: "De Heilige Geest zal je verlichting geven. Je hoeft je van tevoren geen zorgen te maken. Bid tot mijn Moeder. Zij houdt van je. Zij beschermt en leidt je.

Je bent haar lieve kind."

Ik: "Heer, dat kan ik niet opschrijven."

Verlosser: "Schrijf het op. Je moeder heeft je nog nooit in de steek gelaten. Stel haar niet teleur. Mijn dochter, blijf ons trouw."

Ik: "Ik zal jou en de Moeder Gods trouw blijven, want ik hou heel veel van jullie."

Heiland: "Mijn dochter, ik zeg je nu."

Ik knielde op de grond.

Ik hoorde: "De zegen van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest daal op je neer." Ik sloeg een kruis en zei eerbiedig: "Geprezen zij Jezus Christus en Maria."

Dat was de eerste keer dat de Heiland mij zegende.

Daarna zei de Heiland: "Ga heen in vrede, mijn dochter." Ik woonde de Heilige Mis in het rood bij.

08-06-92 - Pinkstermaandag

Ik bad 's nachts van 2.20 tot 3.20 uur voor de vrede en voor de arme zielen. Van 8.10 tot 9.10 uur bad ik verder.

Ik: "Mijn Heer en God, mijn geliefde Vader, ik dank U dat U mij terechtwijst en beproevingen toelaat. Daardoor houd ik niet minder, maar juist meer van U. Ik heb nu geen twijfels en geen angst. Ik weet dat U altijd bij mij bent en dat wat U toelaat, zo moet zijn, want het is Uw wil.

Vergeef mij dat ik U beledigd heb en ongeduldig was. Ik beloof U dat ik mij zal beteren. Ik heb gezien dat alles zijn tijd heeft en dat U deze tijd bepaalt, en zo is het goed. Ik verenig mij met de lieve Moeder Gods en met U, lieve Jezus, en ik dank de almachtige, barmhartige Vader dat we na Adam en Eva nu ook nog een hemelse Moeder en de Verlosser Jezus Christus hebben. "

Ik bad nog innig en zei tegen de Verlosser: "Ik hoef U niets te vragen, U weet alles." (Mijn gedachten waren bij het teken)

Verlosser: "Ja, Ik weet alles. Dit teken dat je ontvangt, is van Mij, voor iedereen. Je moet het teken aanvaarden."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik begrijp het beter, ik aanvaard het als het komt."

Verlosser: "De wereld is in groot gevaar. Al mijn kinderen zijn in gevaar. Wees te allen tijde gereed voor het uur dat komt."

Ik: "Wat voor uur?"

Verlosser: "Het oordeel. Iedereen draagt de verantwoordelijkheid voor zichzelf."

Ik: "Lieve God, moet ik nu al zo bang zijn voor het oordeel?" Verlosser: "Liefde! Nu al.

Liefde is de maatstaf waaraan jullie allemaal zullen worden beoordeeld. Vraag voortdurend om liefde. Ik ben de liefde, mijn kind. En iedereen kan zoveel putten als hij wil."

Ik: "En als de anderen niet komen om deze liefde te putten?" Verlosser: "Zij hebben hun Vader al gekozen."

Ik: "Lieve God, ik zal meer van deze liefde putten dan tot nu toe. En ik vraag U nu meteen: schenk mij veel liefde, zodat ik die ook aan anderen kan schenken."

Verlosser: "Mijn dochter, heb vertrouwen. Ik hou van je. Ga in vrede."

's Avonds in het rood tijdens de Heilige Mis. Om 20.00 uur was er gebedsgroep.

09-06-92 - Dinsdag

Vandaag was de laatste vakantiedag.

's Nachts van 4.00 tot 5.30 uur bad ik voor vrede, voor de priesters en het Vaticaan.

Verlosser: "Je hebt gisteren terecht gesproken in de gebedsgroep. Je hoeft niet bang te zijn, blij zo doorgaan. Ik ben bij je. Jullie gebeden hebben mij behaagd (van Pinkstermaandag). Ik: "Roswitha had de afgelopen nacht last van kwelling. Ze kon niet slapen." (Ik had haar de kopieën van het dagboek gegeven om te bewaren.)

Verlosser: "De onreine geesten willen niet dat zij te weten komt wat je hebt geschreven. Ze hoeft niet bang te zijn. Ze staat onder mijn bescherming."

Ik: "Mijn man heeft gezegd dat ik gisteren te lang heb gesproken." Heiland: "Dat heeft hij al eens gezegd. Luister niet naar hem. De vijand bevindt zich ook in jouw huis."

Ik: "Mijn Jezus, het is nu zo mooi in mij. Er is zo'n rust en vrede in mij."

Verlosser: "We zijn nu één."

Ik: "O, mijn Liefste, ik dank U. Wilt U mij nu nog iets zeggen?" Verlosser: "Mijn dochter, rust uit. Ga heen in vrede, mijn lieve dochter." Ik: "Ik dank U, mijn grote en barmhartige God. Ik ga weer slapen."

Om 10.40 uur bad ik weer. Het was de laatste dag van 10 dagen vakantie. Ik had veel gebeden, maar niet genoeg voor de Verlosser.

Verlosser: "Mijn lieve dochter."

Ik: "Moet ik schrijven?"

Verlosser: "Schrijf het op. Let op elk woord dat je uitspreekt.

De onreine geest zal je nabootsen. Hij wil alles vernietigen wat je nu hebt gedaan. Wat je hebt geschreven, probeert hij te vernietigen."

Ik: "Lieve God, laat U dat toe?"

Verlosser: "Ik zal je bescherming geven. Mijn dochter, je hebt hem herkend en je zult hem altijd herkennen, de onreine geest. Het zal je niet aan genade ontbreken. Mijn lieve dochter, ga heen in vrede."

Ik: "Lieve God, ik dank U uit de grond van mijn hart voor deze vele genaden."

's Avonds was ik in de kerk in Rot voor de rozenkrans en de heilige mis. Ik heb de heilige communie opgedragen aan pater Gebhard Heyder.

10-06-92 — woensdag

10.00 uur in de dokterskamer:

Verlosser: "De mensen zijn in groot gevaar." Ik: "Maar ik kan niets doen."

Verlosser: "Jawel, je kunt iets doen. Ga naar de priester, vertel het hem. De oorlog nadert." Ik: "Lieve God, ik heb het hem al verteld."

Verlosser: "Hij moet meer bidden met de gelovigen."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, jullie hebben weinig tijd."

Ik: "Naar welke priester moet ik gaan?"

Verlosser: "Naar dominee Vogt."

Ik: "Maar je hebt gezegd dat hij ongehoorzaam is."

Verlosser: "Hij moet er goed over nadenken. Mijn dochter, ga naar hem toe." Ik: "Heeft deze oorlog betrekking op Duitsland?"

Verlosser: "Iedereen."

Ik: "Kan ik hem iets zeggen, zodat hij weet dat het van jou komt?" Heiland:

"Zeg het hem, mijn schapen luisteren naar mijn stem."

Ik: "Lieve God, ik zal het hem zeggen. Heer, Uw wil geschiede. Mijn lieve Jezus, mijn Heer en God, ik dank U."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, ik houd van je. Ga heen in vrede."

Om 12.00 uur bad ik in de kapel op mijn werk de Engel des Heren. Holger bracht me boeken mee om te lezen.

16.00 uur: Ik was op weg naar huis en bad de smartelijke rozenkrans voor pastoor Vogt.

Rond 17.50 uur was ik in de kerk in Rot en bad ik even.

Van 18.00 tot 18.30 uur was ik bij pastoor Vogt. Ik las hem voor uit het dagboek, van 24-05-92, van 29-05-92, van 03-06-92, van 05-06-92, van 07-06-92, van 08-06-92 en van vandaag, 10 juni 1992. Hij lachte daarbij.

Uiteindelijk zei hij dat men gewoon meer moest bidden.

Ik vroeg hem om zijn zegen en ging toen weg. Toen ik hem verliet, zei ik nog tegen hem dat ik er mijn buik vol van had.

Daarop zei dominee Vogt: "Zeg dat maar tegen de Heiland. " Ik antwoordde: "Dat heeft Hij al gehoord ."

Ik zei dat omdat hij mij niet gelooft wat de Heiland mij zegt.

Om 19.00 uur ging ik in de Rochuskapel de rozenkrans bidden en woonde daar de heilige mis bij.

Daarna had ik een gesprek met pastoor Trunk.

Ik vroeg de Heiland of ik nu met pastoor Trunk moest gaan praten. De Heiland bevestigde dat.

Ik: "Zal hij met mij spreken?" Verlosser:

"Ja, hij zal met je spreken."

Ons gesprek duurde ongeveer 30 minuten. Ik vertelde pastoor Trunk wat de Heiland mij had gezegd.

11-06-92 — donderdag

11.30 uur in de dokterskamer:

Ik zei tegen de Heiland dat dominee Vogt gisteren had gezegd dat dit allemaal dreigementen waren.

Verlosser: "Laat het maar aan mij over, alles komt op zijn tijd." Toen vroeg ik naar dominee Trunk.

Verlosser: "Het was goed dat je naar hem toe bent gegaan."

Ik: "Maar hij heeft gezegd dat bisschop Oskar Saier hem heeft gezegd dat hij de communie in de hand moet geven."

Verlosser: "Hij doet dat niet uit eigen wil."

Ik: "Lieve God, U hebt gezegd dat men niet hoeft te luisteren naar en te volgen wie de leer van de Heilige Vader verdraait."

Heiland: "Dat klopt."

Ik: "Hoe zit het nu, moet de priester nu naar de bisschop luisteren als die hem zegt dat hij de communie in de hand moet geven?"

Verlosser: "Nee."

Ik: "Zeg me alsjeblieft iets anders dan nee."

Verlosser: "Deze priester is in mijn ogen ongehoorzaam."

Ik: "Hij heeft gezegd dat de paus ook de communie in de hand geeft."

Verlosser: "De Heilige Vader wordt gedwongen. Niet alle bisschoppen luisteren naar de Heilige Vader." Ik: "Hij heeft gezegd dat hij naar het Engelwerk wil gaan, maar dat de bisschop hem daarvoor geen toestemming geeft. Kun je me daar iets over vertellen, of gaat mij dat niets aan?"

Verlosser: "Jawel, dat gaat je wel aan. De priester H., pastoor Trunk, moet naar het Engelwerk gaan. Je moet hem zeggen dat hij meer vertrouwen in mij moet hebben."

Ik: "Hij heeft gezegd dat hij de bisschop moet gehoorzamen."

Heiland: "Maar hij is ongehoorzaam tegenover mij."

Ik: "Lieve God, is het zijn wil of jouw wil dat hij naar het Engelswerk moet gaan?" Heiland: "Mijn dochter, dat is mijn wil, al geruime tijd."

Ik: "Moet hij de bisschop vertellen wat ik heb geschreven?"

Verlosser: "Dat zal hij niet doen, want de bisschop gelooft niet in privé-openbaringen."

Ik: "Ik begrijp dat niet, hoe zit dat, als de Heilige Vader gedwongen wordt om de communie in de hand te geven, dan kan de priester ook zeggen dat hij gedwongen is."

Verlosser: "Mijn dochter, de Heilige Vader is mij gehoorzaam. Hij wordt geleid door mijn Geest."

Ik: "Lieve God, ik wil U nooit meer vragen stellen."

Verlosser: "Mijn dochter, het bevalt mij zoals je hebt gevraagd. Ga heen in vrede, mijn lieve dochter."

Tussen 12.05 en 13.00 uur in de kapel:

Verlosser: "Mijn dochter, let goed op: ik ben de liefde, de nederigheid, de zachtmoedigheid, de vrede, de rust, het geduld, de vreugde, de waarheid, het licht, de weg; ik ben jouw leven.

Alles wat hiermee in tegenspraak is, is een onreine geest. Onthoud goed: na mijn gesprek bewaar je rust en liefde. De onreine geest laat geen goede vruchten na."

Ik: "Lieve God, de onreine geest is weer terug."

Verlosser: "Mijn dochter, ik ben er ook."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, wat je vandaag schrijft, bewaar je in stilte."

Ik: "En Marion, zij moet schrijven en Roswitha moet het bewaren, klopt dat?" Verlosser: "Maar verder niemand."

Ik: "Maar ik heb een priester nodig."

Verlosser: "Ik zal je een priester geven. Wacht nog even."

Ik: "Hoe moet ik weten dat jij het was die tot mij sprak? Zeg me er alsjeblieft nog een woord over."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, wat ik tot je heb gesproken, zal je hart vervullen."

Ik: "Met wat?"

Heiland: "Met liefde."

Ik: "Dan zal dat ook gebeuren. Moge mijn hart niet alleen nu, maar altijd vervuld zijn met liefde."

Rozenkrans en Heilige Mis in het rood.

12-06-92 — vrijdag

10.00 uur in de dokterskamer:

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, mijn hemelse Vader, Jezus, barmhartige God, wat moet ik schrijven?"

Ik wachtte op de stem, maar er kwam niets. Ik zei tegen mezelf: uit mezelf kan ik mezelf niets zeggen.

Ik: "Lieve God, laat de Boze zich er niet mee bemoeien." Verlosser:

"Zie je, dat kan hij alleen als ik het toesta."

Ik: "Er is een sterke warmte in mij, rust en vrede. Mijn hart brandt van liefde. Dat is een prachtig gevoel dat niet met woorden te beschrijven is."

Verlosser: "Mijn dochter, je zult veel beproefd worden."

Ik: "Maar zonder U kan ik de beproevingen niet doorstaan."

Verlosser: "Ja, daarom heb je mij nodig. De beproeving komt van de autoriteiten."

Ik: "Ik ben toch zo slecht in examens. (Ik dacht aan de examens op school) Verlosser: "Ik zal bij je zijn."

Ik vroeg naar mijn schoonmoeder, omdat ze in de maand mei niet was overleden. Heiland: "Dat heb ik toegestaan. De onreine geest heeft daarmee bevestigd dat hij de communie in de hand goedkeurt en ook dat leken de Heilige Communie uitreiken. Als ze was overleden, dan zou je geloven dat de communie in de hand juist is."

Ik: "Maar dat is moeilijk te herkennen als de onreine geest zich ermee bemoeit."

Verlosser: "Let op elk woord. Ik ben de zachtmoedigheid."

Ik: "En hoe zit het met Belgrado? Heeft hij zich daar ook bemoeid?"

Verlosser: "Nee, dat moet nog komen."

Ik: "Ik heb tot nu toe gemerkt dat de onreine geest zich heeft bemoeid, twee keer bij het overlijden van mijn schoonmoeder en op 25-3-92 bij de aankondiging van een verschijning van de Moeder Gods en bij de aankondiging dat het over vier weken zou zijn."

Verlosser: "Dat zijn alleen de momenten waarop hij zich ermee heeft bemoeid. Je moet deze ervaring opdoen."

Ik: "Wat is een beproeving?"

Verlosser: "Verdedig mijn leer, blijf mij trouw, maak je geen zorgen van tevoren. Ik zal voor je spreken."

Ik: "Dank u, mijn Heer en God, nu begrijp ik het beter."

Ik: "Vanmorgen botste ik met de auto bijna tegen een tram. Het scheelde niet veel en ik had een ongeluk veroorzaakt. Tijdens het rijden bad ik de litanie van de Moeder Gods. Toen ik net aan het bidden was, Virgo Prudentissima - ora pro nobis, werd ik verblind en zag ik de tram niet. Mijn voet stond al op de rem voordat ik de tram met mijn ogen had waargenomen. Ik geloof dat dat de beschermengel was."

Verlosser: "Bid zonder ophouden. De onreine geest wil je vernietigen, maar dat kan hij niet, ik ben bij je."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, er zal oorlog komen in Slowakije." Ik: "En hoe zit het met Montenegro?"

Verlosser: "Montenegro zal spoedig verwoest worden."

Ik: "Lieve God, ik wil liever niets meer weten. Het is toch verschrikkelijk. Vergeef mij, mijn Heer en God, ik zal meer bidden. Geef mij alstublieft de genade dat ik veel kan bidden.

HI. Ik heb de mis en de rozenkrans bijgewoond in de kerk in Rot.

13-06-92 — zaterdag

Voor de vroege mis was ik in Mingolshelm in de Rochuskapel (7.00 uur).

Daarna bad ik twee rozenkransen voor mijn familie, die nog niet gedoopt is. Om 14.00 uur was ik uitgenodigd bij mijn broer, die ook in Rot woont.

Het was het verjaardagsfeest van mijn broer Paul.

Mijn jongste broer Vladimir was er ook, evenals mijn zus Sonja en vele anderen, neven en nichtjes enz.

Niemand van hen spotte, ze waren allemaal heel aardig tegen me.

Van 16.30 tot 18.30 uur ging ik toen naar de kerk en bad. Bij de Heiland is het mooier dan bij het barbecuefeest.

Ik biechte bij pater Vogt. Tijdens de biecht vertelde ik hem ook wat hij in de kerk niet goed doet, bijvoorbeeld dat hij zich tijdens de geloofsbelijdenis niet naar het tabernakel wendt, maar naar de gemeente kijkt, want hij hoort immers een voorbeeld te zijn in het geloof in de Drie-eenheid in het tabernakel.

14-06-92 — zondag

Ik bad van 7.10 tot 8.25 uur thuis. Bij de vereniging:

Verlosser: "Mijn dochter, je hebt uitstekend gesproken in de biechtstoel. Ik heb voor je gesproken. De priester heeft het bij bijna alles wat jullie hebben gezegd bij het verkeerde eind."

Ik: "Lieve God, vergeef hem. Het verbaast me niet dat de kerken leeg zijn." Ik: "Lieve Heiland, wat moet ik weten?"

Verlosser: "Schrijf op, mijn dochter, de oorlog breidt zich verder uit. De oorlog in Bosnië zal erger worden. Bid voor vrede."

Ik: "Lieve God, ik ben vergeten U iets te vragen wat voor mij heel belangrijk is."

Ik: "**Ben je aanwezig in de kleine deeltjes van de Heilige Hostie?**"

Verlosser: "**Ja, ik ben ook aanwezig in de kleine deeltjes.**"

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, als de oorlog daar ophoudt, begint hij ergens anders. Mijn dochter, de mensen zijn ontevreden, dat komt niet van Mij."

Na een tijdje hoorde ik:

"Mijn dochter, ik hou van je."

Ik vroeg of ik dat moest opschrijven.

Heiland: "Ja, schrijf het op."

Ik: "Ik voel een diepe vrede en een warmte. Mijn Heer en God, ik dank U voor deze genade die U mij zojuist hebt geschonken.

Het spijt me dat ik dit niet mooier kan beschrijven. Ik voel dat ik niet in staat ben om zoiets te schrijven. Ik ben ook geen dichter."

Verlosser: "Mijn dochter, blijf mij trouw, ga in vrede."

10.00 uur - Heilige Mis in het rood.

13.00 uur Rozenkrans en gebedsmoment.

's Middags kwam Marion en schreven we in het dagboek. Daarna bad ik de rozenkrans.

15-06-92 — Maandag

In de dokterskamer:

Ik bad innig en klaagde. Verlosser: "Ik hou van je, mijn dochter." Ik: "Dat heb ik goed gehoord."

Verlosser: "Je hebt het tot nu toe goed gedaan. Maak je geen zorgen over wat er nog komen gaat."

Ik: "Mijn Heer, het doet me pijn dat ze de communie in de hand blijven geven."

Verlosser: "Schrijf op, mijn dochter, de communie in de hand is een gruwel. Mijn dochter, alles zal binnenkort veranderen. Het is jouw taak om de priesters erop te wijzen dat ze de gelovigen alleen de communie in de mond mogen geven."

Ik: "Maar iedereen zegt dat ze de bisschoppen moeten gehoorzamen." Verlosser: "Zeg hen dat ik het niet toestaat."

Ik: "Dan zeggen ze dat ze de privé-openbaringen niet hoeven te geloven."

Verlosser: "De priesters die niet in de erkende privé-openbaringen geloven, leven niet in de genade van God."

Ik: "Mijn Heer, heb ik dit goed opgeschreven?"

Verlosser: "Mijn dochter, het bevalt Mij zo. Ga heen in vrede."

18.30 Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

20.00 uur Gebedsgroep: pastoor Dochart en pater Berthold uit Waghäusel waren aanwezig. Er waren heel veel mensen gekomen. Er was geen plaats meer vrij.

16-06-92 - Dinsdag

10.00 uur in de dokterskamer:

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, Satan wordt sterker. Jullie moeten nog meer bidden. De oorlog wordt erger."

Ik: "Hoe bedoel je dat, lieve God, erger?" Heiland: "De oorlog is in alle harten."

Ik: "Is er nog zoveel haat?" Heiland:

"Bijna alleen nog maar haat."

Ik: "Moet ik nog iets opschrijven?"

Verlosser: "Je moet opschrijven. De kapel wordt goedgekeurd. Er komt een donatie."

Ik: "Lieve Heiland, ik dank U. Dat is een grote vreugde voor mij. Want U hebt gezien dat we geen plaats meer hebben en dat er zoveel mensen komen bidden."

Verlosser: "Mijn dochter, ik hou van je, ga in vrede."

Tijdens de vereniging had ik veel warmte en een diepe vrede gevoeld.

Ik: "Lieve Heiland, U kent mijn hart en mijn liefde voor U. Dat hoef ik U niet te zeggen. Ik blijf U trouw."

Om 18.30 uur woonde ik de rozenkrans en de Heilige Mis in het rood bij.

Ik offerde de Heilige Communie op voor mijn overleden ouders en broers en zussen.

Na de Heilige Communie vroeg ik de Heiland of dat juist was, of ik het vanmorgen in de kapel goed had begrepen.

Verlosser: "Je kunt het geloven, het klopt."

17-06-92 — woensdag

10.00 uur in de dokterskamer:

Ik aarzelde om te schrijven, ik dacht dat de Heiland misschien niet wilde dat ik schreef. Toen hoorde ik: Heiland: "Mijn dochter, ik wil dat je schrijft."

Ik: "Mijn Heer en God, ik geef mij geheel over aan Uw wil."

Verlosser: "De wereld is in groot gevaar. De valse profeten zijn onderweg." Ik: "Lieve God, leg het me duidelijker uit met betrekking tot de profeten."

Verlosser: "Dat zijn parasieten voor de mensen."

Ik: "En wat is het geneesmiddel?"

Verlosser: "Trouw blijven aan de ware leer van Christus."

Ik: "Hoe moet ik herkennen dat het een valse profeet is?"

Verlosser: "Zij worden niet door mijn Geest geleid."

Ik: "Hoe moet ik merken dat hij door een onreine geest wordt geleid?"

Heiland: "De valse profeet heeft veel volgelingen, sympathisanten." Ik:

"En de anderen, die door jouw Geest worden geleid?" Heiland: "Dat zijn er maar heel weinig." (De volgelingen)

Ik: "Lieve God, dit is voor mij echter niet voldoende. Wat moet ik nog meer weten over de valse profeten?"

Verlosser: "Mijn dochter, het ontbreekt hen aan liefde. Een valse profeet spreekt nooit over de ware leer van Christus. Geloof hen niet. Je zult met mij overwinnen."

Ik: "Heer, ik kan dat alleen met U, dat onderscheiden." Verlosser: "Mijn dochter, alleen met Mij."

Ik: "Zal ik binnenkort met zo'n profeet spreken?"

Verlosser: "Ja, met meerdere. Mijn dochter, heb geduld. Blijf mij trouw. Ga heen in vrede." Toen hoorde ik nog: "Heb mij lief."

Ik woonde de heilige mis bij in de St. Rochuskapel in Mingolsheim.

18-06-92 — Sacramentsdag — donderdag

Ik bad van 7.45 tot 8.45 uur en verenigde mij met de Heiland.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, Mensen gaan momenteel de afgrond in." Ik: "Wat is dat, de afgrond, ik weet het niet precies."

Verlosser: "Naar de hel, mijn dochter. Ze hebben er allemaal vrijwillig voor gekozen."

Ik: "De anderen zullen mij zeggen dat U goed en barmhartig bent, lieve God, en dat dit niet kan."

Verlosser: "De zielen leven niet meer. Ze hebben hun vader gekozen." Ik:

"Lieve God, hoe noem je deze vader?"

Verlosser: "De vorst van de wereld." Ik: "Waarom noem je hem vorst?"

Verlosser: "Aan zijn trots herkent men zijn kinderen."

Ik: "Lieve God, vandaag is het feestdag, het Sacramentsfeest. Vanmorgen was er een processie. Kunt u mij daar iets over vertellen?"

Verlosser: "Op deze feestdag word ik heel weinig vereerd. Mijn dochter, de harten van de mensen zijn koud geworden. De zuivering van de zielen moet spoedig komen. De tuchtiging is noodzakelijk, anders zullen nog meer zielen naar de hel gaan."

Ik: "Moet ik nog iets opschrijven?" Verlosser: "Mijn dochter, ik verlang van jou..."

Ik: "Maar lieve God, zeg het me eerst. Geprezen zij Jezus Christus en Maria en Viva Jesu e Maria."

Ik hoorde dat, en toen vroeg ik: "Wat vraag je van mij?"

Verlosser: "De volledige overgave aan mij."

Ik: "Mijn Drie-eenheid, mijn Koning der Koningen, mijn Verlosser. Ik geef mij geheel aan U over. Lieve God, ik kan dit niet zo in het Duits opschrijven, maar U weet wat ik bedoel."

Ik: "Mijn Heer en God, U hebt mij helemaal. Mijn Verlosser, ik houd meer van U dan van wat dan ook. Doe met mij wat U wilt. Laat mij altijd beseffen dat ik van U ben.

Lieve God, waarom wil je alles weer hebben, ik heb je al alles gegeven."

Verlosser: "Dat weet je, mijn dochter. Je krijgt weer een taak. Nu nog niet, mijn dochter. Blijf mij trouw en standvastig."

Het was 8.45 uur. Ik was mezelf vergeten. Mijn man riep me en zei dat het al te laat was voor de kerk. De mis begon vandaag al om 9.00 uur. Ik stond op en was zo snel klaar dat ik nog drie minuten voor 9.00 uur in de kerk was. In de kerk bad ik uit de grond van mijn hart dat de gelovigen de Heilige Communie niet onwaardig zouden ontvangen. Er hebben er toen ook maar weinig de communie gedaan. In de kerk was ook een bezetene. Voor de consecratie verliet hij de kerk. De Heilige Communie offerde ik op voor mijn zoon.

Bij de processie waren veel mensen aanwezig.

Om 13.00 uur ging ik naar de rozenkrans in de kerk en bleef daarna voor de gebedsbijeenkomst.

19-06-92 — vrijdag

Geen stem. Ik woonde de Heilige Mis en de rozenkrans bij in de kerk in Rot.

20 juni 1992 — zaterdag

Ik bad thuis van 7.00 tot 8.45 uur, ongeveer 45 minuten.

Tijdens de vereniging zei ik tegen de Verlosser: "Als U het wilt, mijn Heer en God, dan zal ik schrijven."

Verlosser: "Ja, ik wil het, mijn dochter, schrijf het op."

Ik was teleurgesteld over wat er op televisie werd uitgezonden over de Katholiekendag. Ik had er bij mijn schoonmoeder naar gekeken. De vrouwen willen dat het celibaat wordt afgeschaft en erger nog, ze willen de Heilige Mis vieren.

Verlosser: "Ze noemen zichzelf katholiek, maar dat zijn ze niet. Er zijn er maar weinig die mijn hart lijken. Het is niet mijn wil dat een vrouw de Heilige Mis viert.

Schrijf, mijn dochter, het is het werk van Lucifer."

Ik: "En het celibaat?"

Verlosser: 'Een priester moet naar mijn voorbeeld een priester zijn en trouw blijven aan de traditie. Katholiek zijn betekent ook trouw zijn aan de Heilige Vader.'

Ik: "Waarom wendt pastoor Vogt zich bij de geloofsbelijdenis niet naar het tabernakel of naar de Heiland, wanneer het Allerheiligste is uitgestald? Waarom staat hij naar het volk toe?"

Verlosser: "Omdat er nog zoveel trots is."

Ik: "Mijn Heer, U spreekt altijd over gevaren die de mensen betreffen. Maar ik heb geen priester aan wie ik dit kan vertellen."

Verlosser: "Mijn dochter, er komt een priester. Het duurt niet lang meer."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, Ik houd van je en je stelt me teleur, omdat je niet gelooft wat Ik tot je spreek."

Ik: "Omdat de onreine geest zich ermee heeft bemoeid."

Heiland: "Dat moet ook zo zijn."

Ik: "Lieve God, ik wil het geloven, maar pastoor Dochart, pastoor Vogt en mijn man brengen me in verwarring."

Verlosser: "Dat weet ik. Je moet hen bewijzen dat ik het ben." Ik: "Hoe dan?"

Verlosser: "Je hebt mij."

Ik: "Ja, mijn Heer en God. Ik zal het doen. Heer, Uw wil geschiede." Verlosser:

"Mijn lieve dochter, ga heen in vrede."

Rond 9.00 uur kwam ik bij Marion in Wiesental. Er waren jongeren bij haar. Ik sprak over mijn belevissen en over mijn bekering. Tijdens het vertellen voelde ik sterke aanvallen van de onreine geest. De onreine geest was behoorlijk sterk, hij blokkeerde mijn verhaal meerdere malen.

Tegen een jongen die naast me zat, zei ik: "Je hebt niet gebiecht." Ik besprenkelde hem met wijwater. 's Middags heeft deze jongen in Karlsruhe, tijdens de Katholiekendag waar ik vandaag ook was, gebiecht. Hij was vijf jaar geleden voor het laatst gebiecht en toen ik hem 's middags weer zag, leefde hij weer en zag hij er zo gelukkig uit.

Tijdens deze Katholiekendag heb ik veel interessante gesprekken mogen voeren. Ik moest de paus en de mondcommunie vaak verdedigen. Daarna sprak ik voor drie televisiecamera's.

Ik heb ook bisschop Wolfgang Kirchgässner aangesproken, de hulpbisschop van Freiburg. Ik heb hem gevraagd wat hij vindt van de vruchten van Medjugorje en waarom hij er nog niet was geweest. Hij zei: "Ja, God is overal."

Ik zei: "Ja, hier ook."

Hij was niet enthousiast om met mij te praten. Toch vroeg ik hem om zijn zegen. Marion was erbij.

Na de vermoeiende Katholiekendag moest ik uiteindelijk ook biechten. Ik leerde een nederige priester kennen, pater Engelbert Recktenwald. Ik hoop dat ik hem ooit nog eens zal ontmoeten, hij is een goede biechtvader.

Toen ik voor de televisiecamera's sprak, was Beate Hambsch er drie keer bij. Ik geloof dat Beate op deze Katholiekendag in Karlsruhe echt wakker is geworden om voor de Verlosser te werken. Ze ervoer dat wanneer men werkt voor de redding van de zielen, men dan veel genade van de Verlosser ontvangt. Marion was ook ijverig. Ze sprak veel over het katholieke geloof, want er waren veel verloren zonen naar dit evenement gekomen. Dank aan God voor deze genade, dat we het Woord van God konden doorgeven.

21-06-92 — zondag

Ik bad van 7.45 tot 9.00 uur en huilde vanwege de Katholiekendag.

Ik was teleurgesteld en vroeg me af of het wel juist was geweest wat ik gisteren de hele dag tegen de mensen had gezegd en vervolgens voor drie camera's.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, wat je gisteren hebt gedaan was goed. Ik heb door jou gesproken."

Ik: "En Marion en Beate?"

Verlosser: "Zij zijn mijn instrumenten, mijn dochter, blijf mij trouw."

Ik: "Mijn Heer en God, u hebt gelijk. Men kan snel opgeven als men heeft gezien wat er allemaal op de Katholiekendag is gebeurd. Men zou kunnen zeggen dat de katholieken niet meer katholiek zijn."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, om liefde moet worden gesmeekt. Mijn dochter, ik zal altijd bij je zijn."

Ik: "Maar ik voel dat de onreine geest er nu ook is. Hij maakt zich opgemerkt en ik voel een trilling in mijn hand."

Verlosser: "Hij is ook boos, omdat hij mij niet kan vinden."

Verlosser: "Met mij zul je hem altijd overwinnen. Waar ik ben, is hij ook."

Ik: "Maar in mijn hart is er rust en stilte en vrede, ik voel het onbeschrijfelijk mooi." Verlosser: "Daar kan de onreine geest niet binnendringen, want je hebt mij gekozen."

Ik: "Zeg me, wie ben je?"

Verlosser: "Mijn dochter, ik ben je Heer en God, je zielengids." Ik: "Lieve God, vergeef me dat ik het nogmaals vraag."

Verlosser: "Mijn dochter, ik houd van je, ga in vrede."

13.00 uur — Rozenkrans in de kerk in Rot.

22-06-92 — Maandag

In de dokterskamer:

Op dat moment hield ik zo veel van de Heiland dat de tranen uit mijn ogen stroomden. Ik bad innig. Toen ik me met de Heiland verenigde, was er zoveel liefde.

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op. Alles wat je schrijft, wordt in een boek gedrukt."

Voor het drukken wordt het gecontroleerd door een priester.”

Ik: “Wil je dat, Heer, of moet ik misschien in stilte, in het verborgene blijven?” Verlosser: “Ik wil dat het boek onder de mensen komt.”

Ik: “Er moeten sommige dingen uit worden gehaald, wat te veel is.” Verlosser: “Dat doet de priester.”

Ik: “Lieve God, ik heb geen priester. Heiland: “Ik zal je een priester geven.

Ik: “Mijn Heer en God, als het boek wordt gepubliceerd, zullen ze mij uit de kerk verwijderen.”

Verlosser: “Mijn dochter, je hebt de waarheid geschreven. Ik ben bij je.” Verlosser:

“Schrijf, mijn dochter, het boek moet spoedig gedrukt worden.”

Ik: “Lieve God, geef ons alstublieft genade, zodat we sneller kunnen schrijven.”

Verlosser: “Ja, dat kun je doen.”

Ik: “Heer, Uw wil geschiede met het boek.”

Ik: “Moet ik 11-06-92 voorlezen aan de eerwaarde pastoor Trunk?”

Heiland: Ja, doe dat.”

Ik: “Moet ik nog iets opschrijven?”

Verlosser: “Ik dank je, mijn dochter, dat je mijn wil volgt.” Ik: “Ik doe dat omdat ik van je houd, lieve God, boven alles.”

Verlosser: Ga heen in vrede, mijn lieve dochter.”

18.30 uur Rozenkransgebed

Heilige Mis in Rot

20.00 uur Gebedsgroep

23-06-92 — Dinsdag

10.00 uur in de dokterskamer:

Vanmorgen heb ik ongeveer een uur gebeden.

Tijdens de vereniging met de Verlosser werd ik meerdere keren gestoord door artsen. Verlosser: “Schrijf, mijn dochter.”

Ik: “Ja, mijn lieve Jezus, wat wilt u dat ik opschrijf?”

Verlosser: “Mijn dochter, er zal een nieuwe oorlog in Europa komen. De oorlog in Rusland breidt zich verder uit.”

Rond 10.55 uur heb ik een 12-jarige jongen geröntgend. Hij had een bloedneus en een gebroken neus. Ik zei tegen hem dat men ook moet bidden als men 's morgens opstaat. Hij zei dat hij dat niet had geleerd en dat hij uit de voormalige DDR kwam. Ik gaf hem gebedsbriefjes en hij was blij. Toen vertelde ik hem nog een paar woorden over mijn volwassenendoop.

Na een tijdje (na de röntgenfoto) wendde ik me weer tot Jezus. Het was als een leiding, ik moest me weer verenigen met de Verlosser. Verlosser: “Schrijf, mijn dochter, het is belangrijk.”

Ik: “Mijn Heer en God, en wat zou dat dan zijn?”

Ik vroeg ook nog of ik wel aankon wat ik moest opschrijven. Verlosser: “Roep ze allemaal op tot gebed.”

Ik: “Heb ik dat goed gehoord?”

Verlosser: “Mijn dochter, je hebt het goed gehoord.”

Verlosser: “Roep iedereen op tot gebed.”

Ik: “Hoe moet ik dat doen? De priesters luisteren niet. Naar de heer Kohl kan ik niet gaan. Velen die ik aanspreek, schelden op de paus. Velen zijn uit de kerk getreden of schelden op het geloof. Het is momenteel zo erg met de mensen.”

Ik: "Lieve God, geef me alstublieft advies. Hoe moet ik de mensen oproepen tot gebed?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter, ga zelf naar bondskanselier Kohl."

Ik: "Wanneer wil je dat ik naar hem toe ga?" Verlosser:

"Zo snel mogelijk."

Ik: "Mijn Heer en God, ik zal het doen. Heer, Uw wil geschiede. Ik vraag U, leid mij, begeleid mij en blijf bij mij."

Verlosser: "Mijn dochter, zo zal het zijn."

Ik: "Lieve God, ik houd meer van U dan van wat dan ook, ik

dank U." Verlosser: "Lieve dochter, doe dat spoedig."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik zal naar de bondskanselier gaan."

Verlosser: "Deze oorlog zal meer doden en meer schade met zich meebrengen."

Ik: "Ik voel dat de aasgieren (demonen) weer om me heen zijn, hoewel ik gewijd zout heb gestrooid."

Verlosser: "Mijn dochter, voor hen is dit een kwelling, maar door wat je schrijft, zijn ze gedwongen bij je te zijn. De Allerhoogste dwingt hen."

Ik: "Dus dat is dan Lucifer."

Verlosser: "Ja, mijn dochter, je hebt het geraden."

Ik: "Lieve Heiland, na de gebedsgroep kon ik niet in slaap vallen. Het was 1.00 uur 's nachts. Ik voelde een onrust, het was onaangenaam, alsof ik overal wormen onder mijn huid had die onder mijn huid kropen en bewogen. Ik dacht meteen aan demonen en stapte meteen uit bed. Ik besprenkelde mezelf en het bed met wijwater en bad het korte exorcisme, en alles was weer weg. Ik heb zoveel wijwater gespoten dat het bed waarin ik in slaap viel nat was."

Verlosser: "Ja, het waren er veel, als je ze had gezien, was je gestorven." Ik:

"Lieve God, zal iemand mij dit geloven?"

Verlosser: "Ze geloven het pas als het te laat is."

Ik: "Ik denk dat ik dit niet snel zal vergeten. Ik walg ervan, hoe moet het dan pas in de hel zijn.

Lieve God, red alstublieft de mensen."

Verlosser: "Mijn dochter, ga heen in vrede." Rozenkrans en Heilige Mis in het rood.

24-06-92 - woensdag

10.00 uur in de dokterskamer:

Ik bad innig, daarna zei ik: "Heer, als U wilt dat ik het opschrijf, dan geschiede Uw wil, Heer."

Verlosser: "Ja, mijn dochter, schrijf het op."

Ik: "Het is zo mooi om de warmte, de liefde van de Heiland en de diepe vrede te voelen. Je zou hier urenlang zo kunnen doorbrengen.

Verlosser: "Ik wil de tijd voor mijn mensen verkorten."

Ik: "Lieve God, zeg me nog eens wat, het is me niet duidelijk." Verlosser:

"De mensen moeten eerder sterven." (dan in Gods plan)

Ik werd weer gestoord. Veronika riep me, ik kreeg bezoek. Het was een jonge man die 10 jaar geleden bij mij als dienstplichtige werkte en nu bijna klaar was met zijn studie geneeskunde.

Destijds wilde hij protestants predikant worden, niet omdat hij geloofde, maar omdat hij dacht daar goed geld te kunnen verdienen. Ik heb hem daaraan herinnerd en hem vervolgens verteld over mijn geloof vandaag. Andreas was nu 30 jaar. Hij zei opnieuw dat als hij klaar was met zijn studie, hij naar Zwitserland zou gaan, omdat je daar beter verdient, ze betalen daar meer geld.

12.00 uur in de kapel. Ik ben altijd in de kapel. Ik vermeld het alleen niet meer in het dagboek, zodat het niet te veel wordt.

19.30 uur in de Rochuskapel — HI. Mis.

25-06-92 — donderdag

Geen stem — Ik was in de kerk in Rot voor de rozenkrans en de HI-mis.

26-06-92 — Hart-van-Jezus-feest

Gebedsvereniging:

Verlosser: "De mensen moeten zich bekeren, want er wacht een groot gevaar op hen. Jullie hebben nog zo weinig tijd."

Ik: "Lieve God, ik durf U niet te vragen. Help mij alstublieft. U weet alles. Wat wilt U van mij?"

Verlosser: "Dat je mij trouw blijft. Ga in vrede, mijn dochter." Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

27-06-92 - zaterdag

Om 7.15 uur was ik in de kerk in Waghäusel voor de Heilige Mis.

Daarna schreef ik samen met Marion een dagboek en een brief aan de bondskanselier, H. Kohl.

Tussen 16.30 en 18.15 uur was ik in de kerk in Rot, waar ik bad en biechtte. 's Avonds kwamen twee theologiestudenten uit Lantershofen, Matthias en Fridolin. Tot diep in de nacht las ik hen voor uit het dagboek.

28-06-92 - zondag

Thuis heb ik ongeveer een uur gebeden. Fridolin zong in de badkamer. Mijn man stoorde ook. Het was moeilijk om me te verenigen met de Heiland.

Fridolin, Matthias en ik gingen naar de kerk in Waghäusel. Na de heilige communie bevestigde de Heiland mij de boodschap. Ik huilde. Het papier waarop ik 's ochtends had geschreven, had ik verscheurd; ik wilde het niet geloven. En nu herhaalde de Heiland het. Ik moest zo veel huilen en toch gingen we naar pater Aemilian.

Ik sprak ongeveer 20 minuten met pater Aemilian.

Fridolin en Matthias hadden meegeluisterd. Ik voelde dat ik niet alleen was. De Heiland was bij me. Ik zei dat de mondcommunie de juiste weg was. Pater Aemilian meende dat de Heiland uit de kleine stukjes van de hostie zou gaan. Na het gesprek vroeg ik hem nog om de zegen.

We hadden toen nog maar een uur en een kwartier tot de lunch. Fridolin bad en Matthias hielp me met koken.

Daarna gingen we om 13.30 uur naar de kerk voor de gebedsdienst.

Toen we weer thuis waren, baden we in het Latijn de smartelijke rozenkrans voor de vrede.

29-06-92 - Maandag

10.00 uur Dokterskamer:

Ik was gisteren ontevreden na het gesprek met pater Aemilian. Daarom vroeg ik de Heiland of Hij in de kleine deeltjes van de hostie aanwezig was.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, ook in de kleine deeltjes ben Ik aanwezig. Luister goed, mijn dochter, de pater verdraait de leer van de Heilige Vader. Bid voor hem."

De Verlosser sprak verder: "Schrijf, mijn dochter, de oorlog breidt zich zeer snel uit. Iedereen zal meevuchten."

Ik: "Wie zijn 'iedereen'?"

Verlosser: "Iedereen die haat in zijn hart heeft." Ik:

"En degenen die liefde hebben?"

De Heiland: "Zij hoeven niet te vechten."

Ik: "Maar degenen die haat koesteren, zijn in de meerderheid, ze zijn met meer dan degenen die liefde hebben." Verlosser: "Bij die weinigen ben Ik aanwezig, zij zullen overwinnen."

Ik: "Het lijkt me net als David en Goliath."

Verlosser: "Zo is het, mijn dochter."

Verlosser: "Jij behoort tot de weinigen die liefde hebben."

Ik: "Moeten de anderen dan bang zijn?"

Verlosser: "Als ze van Mij houden, zullen ze geen angst hebben." Ik vroeg het niet, maar dacht alleen maar of Hij ook mijn Bruidegom was.

Verlosser: "Ja, Ik ben jouw Bruidegom."

Ik: "Maar ik begrijp het nog niet helemaal."

Verlosser: "Mijn dochter, jij bent mijn bruid."

Ik: "Lieve Heer Jezus Christus, leg het me alstublieft duidelijker uit, wat is een bruid?"

Verlosser: "De bruid is degene die mij al alles heeft gegeven."

Ik: "Lieve God, maar ik denk dat ik een zondares ben en kan niet begrijpen dat ik uw bruid ben."

Verlosser: "Tot nu toe heeft niemand dat begrepen."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, blijf mij trouw. Laat je niet door anderen beïnvloeden. Ga heen in vrede."

Ik: "Lieve God, ik houd van U en dank U, en ik heb geen andere wens dan U trouw te zijn."

Hl. Mis en rozenkrans in het rood.

Een pater uit India was als vervanger gekomen, pastoor Vogt was op kuur.

20.00 uur Gebedsgroep: Pastoor Dochart nam de biecht af.

30-06-92 — Dinsdag

10.00 uur in de dokterskamer:

Ik bad innig en beval de Heiland vele mensen aan, en tot slot nog alle zielen. Heiland: "Mijn dochter, het bevalt mij wat je hebt gezegd. Schrijf, mijn dochter, je bent vermoeid, rust uit."

Ik: "Maar morgen wil ik naar Rodalben rijden, bij Pirmasens. Daar bevindt zich een groot teken voor de wereld."

Verlosser: "Ja, ga daarheen, mijn dochter, dit teken is mijn teken." Ik: "Dit teken moet zeker in de kerk worden vereerd."

Waarom doen ze dat niet?"

Verlosser: "Omdat de priesters niet in de genade van God leven."

Ik: "Maar het is nu al 40 jaar geleden. Er moet toch iets gebeuren." Heiland: "Er zal iets gebeuren. Nu nog niet."

Verlosser: "Schrijf het op. Ik hou van je, mijn dochter." Na een tijdje:

Verlosser: "Het teken zal komen." (Het teken dat de Verlosser mij al had beloofd.)

Ik: "Moet ik me daarop voorbereiden?"

Heiland: "Blijf altijd in mij."

Ik: "Ja, mijn Heer, mijn enige wens is om altijd bij U te zijn, want er is niets mooiers."

Verlosser: "Dit teken zal in de kerk plaatsvinden." Verlosser:

"Wil je dat dit teken aan jou gebeurt?"

Ik: "Ja, mijn Heer en God, mijn Bruidegom, maar ook dat ik niet van U gescheiden ben, en dat ik U loof en prijs met de heiligen in alle eeuwigheid. Want er is niets mooiers dan in Uw liefde te zijn."

Verlosser: "Zo zal het zijn, mijn dochter."

Verlosser: "Je krijgt een opdracht van mij om de andere zielen te helpen redden." Ik: "Wie zijn de anderen?"

Verlosser: "De zielen die twifelen."

Ik: "O mijn Heer, dat zijn er echter veel. Maar ik zal het doen zoals U het wilt, want ik houd meer van U dan van wat dan ook."

Verlosser: "Mijn bruid, ga heen in vrede."

Ik: "Lieve God, heb ik dat goed gehoord, zeg het me alstublieft nog eens." Verlosser:

"Ja, mijn dochter, jij bent mijn bruid."

Ik: "Mijn Heer en God, mijn Bruidegom, ik dank U voor alles."

Rozenkrans en Heilige Mis in het rood.

01-07-92 - woensdag

10.00 uur in de dokterskamer:

Na het ongeveer 10 minuten durende innige gebed was er ongeveer 15 minuten stilte, toen hoorde ik de Verlosser: "Mijn dochter, de grote oorlog begint al. Alle mensen op aarde zijn verantwoordelijk. Ik wens dat er veel gebeden wordt. Doe boete en vast. Ik hou van je, mijn dochter, ga heen in vrede."

Ik: "Ik dank U, mijn Heer en God, dank U, mijn lieve Heer Jezus. Wees barmhartig voor alle mensen. Red ons, Heer, laat ons niet verloren gaan, wij zijn Uw kinderen."

's Middags leidde ik het gebed in het huis van de familie Wafzig. Er waren meerdere gelovigen aanwezig, beide kamers waren vol. Daarna gingen we naar de heilige mis.

Pastoor Weber celebreerde de Heilige Mis. Ik geloof dat dit de laatste was die ik bij hem heb gevierd. Pastoor Weber gaat binnenkort met pensioen.

Daarna gingen we naar Brigitte en Franz. Fridolin was er ook, samen met drie studenten, Josef, Markus en Matthias.

Er waren nog veel andere mensen bij Brigitte en Franz en ik sprak over mijn belevenissen, ervaringen en mijn geloof.

02-07-92 - donderdag

10.00 uur Werkplek-dokterskamer:

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter."

Ik: "Ja, mijn Heer, wat wilt u dat ik schrijf?" Heiland: "Geef mij je toekomst."

Ik: "Mijn Heer en God, mijn Jezus, ik geef het je, want ik heb mijn leven en mijn toekomst in jouw handen gelegd en het is van jou."

Verlosser: "Mijn dochter, het bevalt me hoe je dat hebt gezegd."

Ik: "Ja, mijn Heer, Jezus, want ik weet dat U zo goed bent en dat er bij U alleen maar goeds is.

Ik kan me niets anders voorstellen dan altijd bij U te zijn. Ik ben de rank van de wijnstok."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, ik bepaal de toekomst." Ik: "Hoe moet ik dat herkennen, als jij het bepaalt?" Verlosser: "Wat ik van je vraag, dat moet je gewoon doen." Ik: "Hoe moet ik weten dat het van jou komt?"

Verlosser: "Ik laat het je weten."

Ik: "Lieve God, moet ik nu al iets doen?" Verlosser: "Ja, mijn dochter."

Ik: "Wat, mijn Heer en God, mijn Bruidegom?" Verlosser: "Geloof vast in wat ik je zeg."

Ik: "Mijn Heer, mijn lieve en barmhartige God, ik zal er vast in geloven, want U hebt mij al het levende geloof gegeven."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, de toekomst zal zijn zoals ik het wil." Ik: "Bedoel je mijn toekomst?"

Verlosser: "Ja, jouw toekomst, die behoort mij toe."

Ik: "Het zal zijn zoals U het wilt, mijn Heer en God. Ik houd heel veel van U, mijn Heer en God."

Verlosser: "Mijn dochter, het bevalt mij hoe je het hebt gezegd."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, ik houd van je, mijn bruid, ga in vrede." Ik: "Mijn Heer en God, ik dank U."

Ik herinnerde me dat de Verlosser tegen mij had gezegd dat Hij mij wilde dragen.

Verlosser: "Ik wil je dragen, naar waar Ik wil. Je zult op twee plaatsen tegelijk zijn."

Ik: "Maar Heer, ik ben maar één persoon." Verlosser: "Ik kan vermenigvuldigen."

Ik: "Lieve God, ik begrijp dit niet, maar ik geloof dat U dit kunt." Ik: "Heer, waarom heeft U mij op twee plaatsen nodig?"

Verlosser: "Om de ongelovigen te overtuigen. Mijn lieve dochter, het is mooi dat je dat gevraagd hebt. Mijn dochter, blijf mij trouw."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, ik zal U trouw zijn. Ik dank U, mijn liefhebbende Vader."

02-07-92 - Donderdag

Rozenkrans en HI-mis in het rood.

03-07-92 — vrijdag

10.00 uur in de dokterskamer:

Ik bad innig, ik wilde alleen schrijven als het Gods wil was. Verlosser:

"Schrijf, mijn dochter."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik zal het opschrijven, omdat U het wilt."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, ik wil de tijd veranderen." Ik: "Hoe kan men de tijd veranderen?"

Verlosser: "Ik zal haar verkorten."

Ik: "Lieve God, ik ben zo dom, ik begrijp het niet, leg het me eenvoudiger uit." Verlosser: "De plaag komt over jullie."

Ik: "Mijn Heer en God, dat is weer een dreigende boodschap."

Verlosser: "De mensen willen zich niet bekeren."

Ik: "Lieve God, mag ik weten wat U een plaag noemt?"

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, er komt een droogte-ramp."

Ik: "Lieve Verlosser, ik voel nu weer de onreine geest. Hij trekt aan mijn rechterhand. Is het er één, of heb ik me dat verbeeld?"

Verlosser: "Ja, het zijn er meerdere."

Ik: "Ik heb vanmorgen al zo veel gebeden." Verlosser: "Blijf bidden."

Ik: "Lieve God, ik dank U dat ik geen angst heb." Heiland: "Met Mij hoeft je geen angst te hebben."

Ik: "Hoe weet ik of je altijd bij me bent?" Heiland: "Ik ben altijd bij je."

Ik: "Eigenlijk heb ik het gevoel dat ik nooit alleen ben. Moet ik nog iets opschrijven?"

Verlosser: "Schrijf het op. Je bent mijn lieve dochter."

Ik: "Ik hou van je, mijn Heer en God, boven alles en ik hoop dat ik nooit zal ophouden van je te houden."

Verlosser: "Ga heen in vrede, mijn dochter."

Tussen 16.00 en 17.00 uur gaf ik de tuin water. Na de tiende emmer water werd ik misselijk, voelde ik me duizelig en kreeg ik hevige pijn in mijn hart.

Ik kon nauwelijks ademen. Langzaam ging ik naar bed. Ik dronk onmiddellijk door pater Gebhard Heyder gewijd wijwater en spoot Nitrolingual-spray 04 in mijn mond.

Mijn zoon wilde de dokter bellen. Toen kreeg ik ook pijn in mijn bovenbuik.

De hartpijn duurde ongeveer 15 minuten. Ik zei tegen de Heiland dat ik niet mocht sterven, want ik moest het dagboek nog afmaken. Ik dronk nog een keer van het gewijde water. Ik voelde me beter. Daarna ging ik naar de kerk. Na de Heilige Communie voelde ik me nog beter. Mijn Heiland is de beste dokter.

Daarna kwamen Fridolin uit Lantershofen en Erich uit Rot. We lazen voor uit het boek van Barbara Weigand. Een boek dat iedereen zou moeten lezen.

04-07-92 - zaterdag

Na een uur gebed vroeg ik de Heiland tijdens de vereniging of Hij wilde dat ik vandaag zou schrijven.

Verlosser: "Ja, mijn dochter, ik wil dat je schrijft."

Ik: "Ik word gestoord door mijn man en mijn schoonmoeder. Ik kan helaas niet opschrijven."

Als men verenigd is met de Heiland, doet de duivel niets liever dan storen, zodat men niets opschrijft.

Mijn schoonmoeder is momenteel ziek. Ze is de afgelopen dagen niet eens naar de kerk geweest en ze kan nauwelijks lopen. Maar nu ik thuis de boodschap schrijf, stofzuigt ze met de zware stofzuiger het trappenhuis, alsof ze de gezondste persoon ter wereld is.

Ik zet God op de eerste plaats. Als je eerst bidt, kun je later met liefde veel beter schoonmaken of werken, en krijg je veel meer en beter gedaan.

Nauwelijks had ik me weer verenigd, of mijn man stoorde me.

Niemand houdt er rekening mee dat de Heiland met mij spreekt. Op het werk is het bijna beter dan thuis. De hond van de buurman blaft nu, de auto's op straat rijden voorbij.

"Lieve Verlosser, ik probeer met U te praten."

Ongeveer 15 minuten later: mijn man was weg en ik was alleen. Ik heb de telefoonhoorn op zijn kant gelegd, zodat hij niet zou rinkelen.

Ik werd door een verleiding overvallen. Ik huilde een tijdje.

Ik vroeg me af of het wel de Heiland was die tot mij sprak. Het viel me zwaar. Ik zei tegen de Heiland dat ik liever meteen zou sterven als de duivel tot mij sprak en niet de Heiland. Want ik heb alles aan de Heiland gegeven en niet aan de duivel.

Toen hoorde ik:

"Schrijf, mijn dochter, de weg naar mij is steil en smal. Er zijn maar weinig mensen die deze weg bewandelen. Ja, mijn dochter, ook jij bevindt je op deze weg. Hoe steiler de weg, hoe meer verleidingen je te wachten staan."

Ik: "Lieve Heiland, het valt me zwaar om dit te schrijven, omdat ik geen priester heb die kan horen wat U tegen mij zegt. Ik ben zo onervaren en ik voel me zo dom om te schrijven en ik maak veel fouten. Ik ben onwaardig om jouw stem te horen. Maar één ding kan me niet misleiden, en dat is mijn liefde voor jou. Verlosser, ik kan nu niet meer schrijven."

Verlosser: "Ga heen in vrede, mijn dochter."

Ik: "Lieve God, vergeef me alstublieft. Ik dank U ook voor deze beproevingen, die mij zo zwaar vallen. Ik ben toch maar een zwak mens, een stofdeeltje."

16.30 - 19.45 uur: In deze tijd was ik in Rot in de kerk. Ik offerde alles, ook de Heilige Communie, op aan de Moeder Gods. Daarna biechtte ik nog bij pater Paul Adambukulam, de plaatsvervanger van pastoor Vogt.

05-07-92 — Zondag

7.30 - 9.15 uur: Ik bad thuis voor de Heilige Mis en verenigde mij.

Verlosser: "Schrijf het op, mijn dochter, ik geef je tijd voor de taak die je moet uitvoeren." Ik: "Heer, welke taak moet ik uitvoeren? Heeft dat te maken met de kerk?"

Verlosser: "Ja, deze taak is voor de kerk."

Ik: "Kan ik deze taak vergelijken met het evangelie?" Heiland: "Ja, dat kun je."

Ik: "Ik wil het niet raden, vertel het me alstublieft."

Heiland: "Schrijf, mijn dochter."

Ik wachtte even en zei: "Ik weet het niet, mijn Heer, het is me onduidelijk en ik kan me ook niet voorstellen wat voor taak het zal zijn."

Verlosser: "Dat komt nog wel. Deze taak die ik je geef, moet je uitvoeren."

Ik: "Maar ik kan niets doen als ik niet weet wat."

Verlosser: "Geef de brief aan de Heilige Vader aan de pater die hier als vertegenwoordiger is, en hij moet hem persoonlijk aan de Heilige Vader geven."

Ik: "Wilde je dat deze pater naar onze kerk zou komen?" Verlosser:

"Ja, dat was mijn wil."

Ik: "Wil hij dat ook doen?" Heiland:

"Ja, hij zal dat doen."

Ik: "Ik ben blij dat ik een kopie van de brief aan de Heilige Vader heb. Ja, mijn Heer, ik zal het doen. Uw wil geschiede."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, ik houd van je, ga in vrede."

Ik heb nog een dankgebed gebeden.

Om 13.30 uur was er de rozenkrans, geen gebedsdienst. Maar Hedwig H. heeft na de rozenkrans nog de litanie van het Heilig Kostbaar Bloed voorgelezen.

Voor de kerk stonden twee daklozen die dekens zochten om te slapen. Ik nodigde hen bij mij thuis uit. Hedwig ging ook mee.

Ik gaf de twee te eten en daarna bad ik met Hedwig H. de rozenkrans. Een van de twee daklozen viel meteen in slaap en de andere bad mee. We gaven hen twee slaapdekens en ze gingen weg.

18.30 uur: Ik woonde in Mingolsheim in de Rochuskapel de rozenkrans en de Heilige Mis bij. Hedwig was er ook bij.

06-07-92 - Maandag

10.00 uur Dokterskamer:

God zij dank waren er niet zoveel patiënten. In de zomer zijn het er minder dan in andere seizoenen. Daardoor kan ik meer bidden, want ik houd niet van nutteloze gesprekken. Het eeuwige leven begint niet pas na de dood, maar nu hier op aarde.

Daarom zijn het eerste en het tweede gebod zo belangrijk. Waar geen eer aan God is, is ook geen liefde.

Na het gebed verenigde ik mij met de Verlosser.

Verlosser: "De tijd is gekomen dat jullie allemaal gezeefd zullen worden. Let op, Satan is sterk.

Velen slagen niet voor deze beproeving. Het ontbreekt hen aan liefde. Bid zonder ophouden. De geest is gewillig, het vlees is zwak. Gods Geest rust in jullie. Jullie moeten Hem de eer bewijzen."

Verlosser: "Mijn dochter, twijfel niet, ga heen in vrede."

Ik: "Ik voel nu veel warmte en liefde in mij, maar het spijt me dat ik de stem alleen maar 'stem' noem, want het is een innerlijk gesprek.

Een stem, zegt men, als men die luid hoort, of als men spreekt. Ik hoor dit vanuit een diepte die zo onbegrijpelijk is. Daarom vraag ik U, mijn Heer en God, vergeef mij.

Ik twijfel niet aan uw liefde en uw aanwezigheid, maar ik verbaas me erover dat andere mensen zoiets niet horen. In het begin dacht ik dat iedereen het hoorde, net als ik. Maar als je dan hoort dat het niet zo is, dan heb je zeker tijd nodig om te begrijpen dat dit een grote genade van u is en niet van mijzelf. Ik dank U, mijn Heer, mijn lieve Jezus, voor deze grote genade.

Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

20.00 uur Gebedsgroep: We hebben twee uur gebeden.

07-07-92 - Dinsdag

10.00 uur Dokterskamer:

Ik bad en verenigde mij.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, ik heb nodig..."

Ik: "Heer, wie bent u, als u zegt: 'schrijf, mijn dochter'? " Verlosser: "Je mag Jezus schrijven. "

Verlosser: "Ik heb de komende tijd sterke belijders nodig. Je bent nog niet zo sterk, mijn dochter."

Ik: "Lieve God, lieve Jezus, wat moet ik doen om sterk te zijn?" Verlosser:

"Vertrouw volledig op Mij."

Ik: "Mijn Heer en God, schenk mij alstublieft deze genade, dat ik volledig vertrouwen in U heb."

Verlosser: "Mijn dochter, ik geef het je."

Ik: "Mijn Heer en God, U bent mijn liefhebbende Vader. U hebt mij al het levende geloof gegeven, daarna de trouw aan U en nu het vertrouwen in U.

Zijn dat deugden?"

Verlosser: "Ja, dat zijn de deugden die je nu hebt."

Ik: "Mevrouw Becker gaf me een briefje, waarop stond dat een jonge man, R. Denninger, een ziekte heeft, de ziekte van Crohn."

Verlosser: "Deze man moet dit kruis met liefde dragen." Ik:

"Heb ik 'kruis' goed geschreven?"

Verlosser: "Ja, dit kruis dat ik hem heb gegeven." Daarna:

Heiland: "Mijn dochter, het doet me deugd dat het boek van Barbara Weigand je vreugde schenkt en je helpt."

Ik: "Ja, mijn lieve Jezus, het is ook een van de beste boeken. Dat zouden ze allemaal moeten lezen."

Ik vroeg de Heiland naar mijn vakantie, omdat ik immers alles aan de Heiland heb gegeven. Ik:

"Wat zou jij in mijn plaats doen?"

Verlosser: "Blijf thuis, mijn dochter."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, dat zal ik doen. Dank u voor het goede advies." Ik:

"Moet ik nog iets opschrijven?"

Verlosser: "Ik hou van je, mijn dochter, ga in vrede."

18.30 uur Rozenkrans en Heilige Mis in het rood.

08-07-92 - woensdag

10.00 uur in de dokterskamer:

Veronika en ik baden samen de smartelijke rozenkrans, daarna de litanie van het Kostbaar Bloed en nog andere gebeden.

Ik: "Lieve God, het is mooi als je alles aan U geeft, dan ben je vrij van problemen, ergernis, twijfel en angst. Zoals U zegt, zo zal het zijn. Alles moet gebeuren zoals U het wilt." Verlosser:

"Er zal binnenkort een grote ramp plaatsvinden."

Ik: "Waar?"

Verlosser: "Iedereen is mijn kind, er moet gebeden worden."

Verlosser: "Een van de kerncentrales zal veel mensen vernietigen. Schrijf op, mijn dochter, alles omwille van het geld. Duitsland zal meedoen aan deze oorlog tegen Servië." Ik: "Dus dan komt er toch oorlog in Servië?"

Verlosser: "Ja, binnenkort."

Ik: "Lieve Heiland, uw geest is verenigd met mijn geest, zo spreekt u tot mij." Heiland: "Ja, zo is het."

Verlosser: "Wees op je hoede, de verleidingen zijn sterker. Mijn dochter, houd mijn hand stevig vast."

Ik: "Mijn lieve en barmhartige God, dat zal ik doen. Moge mijn beschermengel mij hieraan herinneren en mij beschermen, en ik vraag dat de Heilige Moeder Gods haar beschermende mantel over al haar kinderen en mij uitspreidt."

Verlosser: "Mijn dochter, ga heen in vrede."

Om 15.45 uur belde pater Joachim uit Oggersheim me op. Ik sprak ongeveer 10 minuten met hem. Hij wilde weten of ik met bondskanselier H. Kohl had gesproken. Ik vertelde hem dat ik de bondskanselier had gezien, samen met zijn vrouw, toen ze net naar ballet keken in München. (Ik zag hen beiden op televisie, in het nieuws, dat ik bij mijn schoonmoeder had bekeken.)

Misschien is dat belangrijker dan de brief te lezen en te doen wat Gods wil is. Tijdens de vakantie was er bij ons op woensdag ook de Heilige Mis, ik hoefde niet naar de Rochuskapel te gaan.

18.30 uur rozenkrans en hoogmis in het rood.

09-07-92 - donderdag

Vanmorgen heb ik meer dan een uur gebeden. Bij de vereniging:

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, je wordt uitgenodigd door de paus."

Ik: "Voor Veronika's vakantie, of erna. En krijg ik een audiëntie bij de Heilige Vader?"

Verlosser: "Ja, je zult met hem spreken."

Ik: "Mijn Heer, ik geloof wat U gezegd hebt. Ik geloof nu dat het zo zal gebeuren."

Verlosser: "Mijn dochter, je hoeft niet te weten wat er in de nabije toekomst op je afkomt. Je toekomst is van mij."

Ik: "Ja, mijn Heer, zo zal het zijn."

Ik: "Dat betekent dat ik me geen zorgen hoef te maken over hoe het verder gaat. Jij neemt die zorg van me over."

Verlosser: "Je hebt het goed geschreven, het bevalt me. Zo zal het zijn."

Verlosser: "Mijn dochter, ik hou van je, ga in vrede."

18.30 uur Rozenkrans en Heilige Mis in het rood.

Even na de Heilige Communie bad ik dat pater Adambukulam mij zou aanspreken, zodat ik hem kon vertellen wat de Heiland wil.

Toen ik de kerk uitliep, sprak de pater me aan en vroeg of ik morgen naar Heidelberg zou gaan. Ik kon hem nog zeggen dat ik een boodschap van de Heiland voor hem had.

Hij zei me dat als hij morgen om 6.45 uur niet voor de kerk zou staan, hij niet mee zou gaan naar Heidelberg. Hij nam vriendelijk afscheid van mij.

Anton, een communiehulp, zag dat ik met hem sprak.

10-07-92 - vrijdag

10.00 uur in de dokterskamer:

Ik vertelde de Heiland dat ik vanmorgen omstreeks 6.50 uur voor de kerk in Rot was en dat pater Paul er niet was.

Mijn man en ik baden toen samen tijdens de rit naar Heidelberg. In de kliniek had ik toen met Veronika gebeden.

De Verlosser wilde dat ik dit zou opschrijven.

Verlosser: "De mensen moeten dekking zoeken voor het vliegtuig." Ik:

"Geldt dat voor de Bondsrepubliek Duitsland?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter."

Ik: "Wordt de Bondsrepubliek bedreigd door vliegtuigen?"

Verlosser: "Ja, binnenkort. De vliegtuigen komen uit het oosten."

Ik: "Mijn Heer, dat is echter erg zwaar, wat ik daar moet schrijven."

Verlosser: "Mijn dochter, ze moeten allemaal bidden."

Verlosser: "Mijn dochter, de mensen zijn in groot gevaar geraakt. Roep ze op tot gebed. Ik moet de tijd weer inkorten. Iedereen heeft nog zo weinig tijd."

Ik: "Moet ik nog iets opschrijven, lieve God?"

Verlosser: "Ja, alles wat je schrijft, moet spoedig worden gedrukt."

Ik: "Lieve God, ik vraag U om genade, opdat Marion en ik sneller kunnen schrijven, want we hebben zoveel storingen bij het schrijven dat we niet zo snel vooruitkomen." Verlosser: "Mijn dochter, jullie moeten je best doen."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, ik zal mijn best doen om te schrijven." Verlosser: "Mijn dochter, ik hou van je, ga in vrede."

Tijdens de vereniging voelde ik warmte en veel liefde en kreeg ik zoveel genade, vooral rust en vrede. Ja, ik voelde dat de Heiland in mij aanwezig was.

Hij sprak als een Redder die al zijn kinderen wil redden.

15.00 uur: Ik opende een pakketje van de Miriam-uitgeverij. In een nieuwsbrief las ik dat H. Josef Künzli was overleden. Ik had al lange tijd voor hem gebeden, want hij zou het boek drukken en nu was hij overleden.

Ik begon te huilen, stak een kaars voor hem aan, sprenkelde wijwater voor hem en begon onmiddellijk voor hem te bidden.

18.30 uur: Rozenkrans en Heilige Mis in het rood.

Na de Heilige Mis gaf ik de brief voor de Heilige Vader, de eerwaarde pater Paul Adambukulam, en zei ik hem dat hij die persoonlijk aan de Heilige Vader moest overhandigen. Daarna nodigde ik hem uit om

19.45 uur uit om uit mijn dagboek voor te lezen wat de Heiland voor hem had gezegd. Ik nodigde hem ook uit voor de gebedsgroep om 20.00 uur, zodat hij zou zien wat en hoe we bidden. Hij zei dat hij naar mijn huis zou komen.

Daarna kwam Marion en schreven we in ons dagboek.

11-07-92 - zaterdag

Ik kwam om 8.15 uur in de kerk in Waghäusel aan in plaats van om 7.15 uur en had het helemaal niet gemerkt. Irma sprak me aan en vroeg me of ik wist hoe laat het was.

Toen ik "7.15 uur" zei, lachte ze en legde ze me uit dat het al 8.15 uur was. Zoiets is me nog niet eerder overkomen.

Daarna ging ik naar Marion en schreven we in ons dagboek.

's Middags ging ik naar de kerk tussen 16.30 en 19.45 uur. Ik bad voor veel zaken.

12-07-92 - zondag

7.50 - 9.00 uur: Na het gebed had ik me verenigd.

Verlosser: "De wereld verkeert in zeer groot gevaar. Europa heeft weinig tijd om het goed te maken. Bijna alle mensen zullen verloren gaan. Ze zijn niet voorbereid op het eeuwige leven.

De mensen hebben hun wil aan Satan gegeven." Ik:

"Maar er zijn er zoveel die naar de kerk gaan."

Verlosser: "Daarvan zullen er nog velen afvallen."

Ik: "Is dat het 'zeven'?" Heiland: "Ja,

Satan zeeft al."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, de wereld is nog nooit zo zondig geweest als nu.

De oorlog zal zich net zo snel verspreiden als alle oorlogen tot nu toe. Mijn dochter, bid, bid veel. Jullie kunnen door het gebed veel goedmaken."

Ik: "Moet ik nog iets opschrijven?"

Verlosser: "Ik heb heel veel gebedsgroepen nodig."

Ik: "We hebben in onze omgeving veel gebedsgroepen." Verlosser:

"Niet genoeg om het grote aantal mensen te redden."

Verlosser: "Mijn dochter, er gaan elke dag zoveel zielen verloren. De gebedsgroep die jij leidt, draagt veel vruchten, maar die moeten nog rijpen."

Ik: "Wat moeten ze doen om te rijpen?" Heiland: "Ze moeten liefhebben."

Ik: "Ik durf het niet te vragen, het klinkt allemaal als een dreigende boodschap."

Verlosser: "Bijna de hele Apocalyps is een dreigende boodschap. Mijn kinderen, ik kan jullie niet troosten. Jullie moeten veel bidden en vasten. Zij die mij liefhebben, zullen worden gered. En zij die mij niet liefhebben, hebben hun vader al gekozen, de vorst van de wereld." Ik: "Lieve Jezus, u bent de overwinnaar en redder van de wereld, u kunt hen allemaal redden. "

Verlosser: "Mijn dochter, de vrije wil van de mensen brengt hen in de afgrond. Mijn dochter, ik houd van jou en ik houd nog steeds van alle mensen. Ga heen in vrede."

Ik: "Lieve God, vergeef ons allen. Ik houd ook van U voor degenen die U niet liefhebben.

Wees ons genadig en red ons alstublieft, zodat we niet ten onder gaan. Ik dank U voor deze pijnlijke woorden, die een dreigende boodschap voor de wereld zijn."

10.00 uur: Ik bezocht de Heilige Mis in Rot.

13.30 uur Rozenkransgebed zonder overdenking in Rot in de kerk. Pater Paul houdt geen overdenking.

13-07-92 - Maandag

10.00 uur Dokterskamer:

Ik bad innig en verenigde me vervolgens met de Verlosser.

Verlosser: "Mijn dochter, luister goed. Alle gedrukte bladen zal een priester meenemen en laten controleren en drukken. Welke uitgeverij het zal drukken, dat zal de priester bepalen. Dat hoeft jouw zorg niet te zijn."

Toen zei de Verlosser:

"Bewaar je dagboek in stilte, want Satan is sterk. Hij wil alles vernietigen wat Ik heb geschreven. Pas als het boek klaar is, mag het worden gelezen."

Ik: "Moet ik nog iets opschrijven?"

Verlosser: "Ja, je moet opschrijven. Mijn geest is verbonden met de jouwe, dan hoor je mij duidelijker."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, de oorlog zal de komende dagen heviger worden." Ik:

"Welke bedoel je, in Bosnië of in Rusland?"

Verlosser: "Aan beide kanten, dat kun je opschrijven, mijn dochter. Bid voor de stervenden." Ik:

"Moet ik nog iets weten?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter, ga niet alleen, zonder mij."

Ik: "Lieve God, ik wens altijd bij U en met U te zijn." Heiland: "Dat bevalt Mij, mijn dochter, ga heen in vrede."

Ik: "Mijn Heer en God, ik houd van U en dank U."

14-07-92 — dinsdag

10.00 uur in de dokterskamer:

Tijdens de vereniging:

Verlosser: "Schrijf op, mijn dochter." Ik:

"Weer vanwege de oorlog?" Verlosser:

"Ja, bid voor Servië."

Ik: "Ik dacht dat H. Panić alles goed zou regelen?"

Verlosser: "Het is een valstrik van Satan."

Ik: "Dus is dat niet de juiste man voor Servië?" Verlosser:

"Nee, het is een wolf in schaapskleren."

Ik: "Kan deze oorlog worden voorkomen als je zegt: bid voor Servië?" Heiland: "Er zouden veel zielen gered kunnen worden. Door de oorlog in Servië zullen er meer zielen verloren gaan dan in Bosnië en Kroatië samen.

Na een tijdje hoorde ik:

"Schrijf, mijn dochter: de verschijning van de Moeder Gods zal spoedig plaatsvinden." Ik: "Waar?"

Verlosser: "In de Rode Kerk. Bid en vast. Het teken zal spoedig komen, in de nabije toekomst."

Ik: "Waarom zeg je 'binnenkort'?"

Verlosser: "Omdat ik de tijd bepaal. In deze kerk moet er gebeden worden."

Verlosser: "Mijn dochter, luister goed. Stel me niet teleur."

Ik: "Nee, mijn Heer en God, ik zal U niet teleurstellen. Geef mij alstublieft de genade om moedig te zijn."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, ga in vrede."

18.30 uur Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

Rond 21.00 uur kwam pater Paul Adambukulam bij me langs. Hij beloofde me dat hij maandag weer naar de gebedsgroep zou komen.

15-07-92 — woensdag

10.00 uur in de dokterskamer:

Ik bad en verenigde mij met de Verlosser.

Verlosser: "De mensen bevinden zich in de strik van Satan." Ik: "Lieve God, als U 'de mensen' zegt, dan denk ik aan iedereen." Verlosser: "Het is slechts een klein aantal dat zich daar niet bevindt."

Ik: "Dat klinkt als in het visioen van Don Bosco."

Verlosser: "Mijn dochter, je hebt gelijk. Ze moeten zich allemaal bekeren. Voor velen is het al te laat."

Ik: "Moet ik nog iets opschrijven?" Heiland: "Ja, schrijf het op, het is zelfs heel belangrijk." Ik: "Ja, mijn Heer en God, en wat zou dat zijn?"

Verlosser: "Dit jaar zal de oorlog uitbreken in Servië. Schrijf op, mijn dochter, de grote modder in de kerk is medeschuldig. De bisschoppen moeten terugkeren naar de ware leer van de Kerk."

Ik: "Wat is nu het ergste in de kerk, waarom is er modder in de kerk?" Verlosser: "De ontheiliging van mijn lichaam. De communie in de hand moet dringend worden afgeschaft."

Ik: "Ik ben zo hulpeloos."

Verlosser: "Dat klopt. Maar bij mij ben je niet hulpeloos." Ik: "Wat moet ik dan doen?"

Verlosser: "Blijf er steeds weer over spreken. Zo snel als het is ingevoerd, moet het ook weer worden afgeschaft. Schrijf, mijn dochter, als ze dat niet doen, zal er een straf over hen komen. De ongehoorzaamheid jegens mij is het grootste kwaad dat alle mensen kan treffen."

Verlosser: "Blijf erover praten. Ik zal bij je zijn als je erover spreekt. Mijn dochter, blijf mij trouw. Ik hou van je, ga in vrede."

16-07-92 — donderdag

10.00 uur in de dokterskamer:

Na het gebed verenigde ik mij met de Heiland. Heiland:

"Schrijf, mijn dochter."

Ik: "Ja, mijn Heer. Ik dank U dat U tot mij spreekt en ik houd boven alles van U, want bij mij gaat het niet om nieuwsgierigheid naar wat U tot mij zult zeggen, maar het gaat om de redding van de zielen, en dat ik Uw wil vervul, omdat U zegt dat ik Uw dienaar ben. Omdat ik mijn geest verenig met Uw Heilige Geest, hoef ik niet te vrezen dat een ander zich ermee bemoeit. Alleen als U het toestaat, is dat mogelijk."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, iedereen moet zich van de brede weg afkeren, want ze hebben niet veel tijd. Aangezien ik de tijd moet verkorten, moet de bekering snel plaatsvinden. Er zijn zoveel doden en geen enkele priester kan hen begraven, bid voor hen."

Ik: "Is wat ik geschreven heb genoeg of moet ik nog iets opschrijven?" Verlosser: "Je moet zo snel mogelijk de kapel bouwen."

Ik: "Lieve God, schenk architect Wolfgang de genade om het ontwerp sneller af te ronden, want ik heb ook nog niet genoeg geld."

Verlosser: "Alles zal op het juiste moment aanwezig zijn."

Ik: "Lieve God, stuur me alstublieft ook arbeiders die me helpen de kapel te bouwen." Verlosser:

"Mijn dochter, we hebben weinig tijd."

Ik: "Waarom zeg je 'we'?" Heiland:

"Ik ben bij jullie."

Ik: "Heer, Uw wil geschiede. Ik zal mijn best doen om Uw wil te vervullen. Ik vraag U om de genade daarvoor."

18.30 uur Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

17-07-92 - vrijdag

10.00 uur in de dokterskamer:

Ik bad en verenigde mij met de Verlosser.

Verlosser: "Mijn dochter, ik heb veel gebeden nodig. De oorlog is begonnen." Ik:

"Je hebt gezegd dat de oorlog op 01-07-92 is begonnen."

Verlosser: "De Russische oorlog."

Ik: "Lieve God, waarom noem je deze oorlog de Russische oorlog?"

Verlosser: "Omdat ze achter de Serviërs staan. Deze oorlog zal men niet kunnen stoppen." Ik:

"Moet ik nog iets opschrijven?"

Verlosser: "Ja. Er zullen in de komende tijd veel doden

vallen." Verlosser: "Mijn dochter, ik heb sterke bidders

nodig." Ik: "Verlosser, wat noem je sterke bidders?"

Verlosser: "Degenen die met hun hart bidden. Schrijf op, mijn dochter, je zult spoedig een verschijning van de Moeder Gods hebben."

Ik: "Maar dat heb je me al verteld." Heiland: "Het nadert."

Ik: "Wat betekent 'het nadert'?"

Heiland: "Heb haar lief."

Ik: "Houd ik niet genoeg van haar?"

Heiland: "Je praat te weinig met haar."

Ik: "Lieve Jezus, ik beloof je dat ik in de toekomst meer met onze Moeder Gods zal praten en meer van haar zal houden."

Verlosser: "Mijn dochter, het bevalt me wat je hebt geschreven. Mijn dochter, ik houd van je, ga in vrede."

's Middags zag ik dat ik post had ontvangen van het bondskanselarij (AZ: 012—K—0007772/92/0(01). — zie kopie, pagina - 155 -

Om 18.30 uur bad ik in deze intentie de rozenkrans in de kerk en bleef ook voor de Heilige Mis.

Na de heilige communie vroeg ik de Heiland wat ik moest doen. Het was ongeveer 19.40 uur.

Verlosser: "Geloof je dat je met hem zult spreken?" Ik:

"Ja, ik geloof het."

Verlosser: "Bid voor hem, je krijgt nog een brief van de bondskanselier." Ik: "Ja, mijn Heer, ik zal voor hem bidden en voor deze zaak."

18-07-92 — zaterdag

Om 7.15 uur was ik in de kerk in Waghäusel, daarna bij Marion, zoals bijna elke zaterdag na de Heilige Mis, omdat we dan nog in ons dagboek schrijven. Vandaag heb ik Monika Hamsch het boek van Barbara Weigand cadeau gegeven en ik zei haar dat als ze het gelezen had, ze me beter zou begrijpen.

16.30-18.30 uur in Rot in de kerk: ik bad en ging daarna biechten bij pater Paul Adambukulam.

Ik was nog maar net thuis of ik werd weer aangevallen. Deze keer richtte de demon zich op Hedwig H. en mijn man. Hedwig wil absoluut dat ik een hoofddoek draag in de kerk, omdat een begenadigde dat ergens heeft gezegd.

Ik zei tegen haar: "Ik geloof wel dat we een hoofddoek moeten dragen, maar je hoeft niet te spotten als je er zelf geen draagt. Ik geloof dat het voor de Heiland vandaag belangrijker is om een zuiver hart te hebben dan 1000 vrouwen die een hoofddoek dragen, maar een onzuiver hart hebben. Als de Heiland wil dat ik in deze zinderende hitte een hoofddoek draag in de kerk, dan ben ik bereid om morgen meteen een hoofddoek te dragen."

Ik pakte toen meteen de rozenkrans en bad. Daarna werd het stil. Vreemd, deze verleidingen komen direct na de biecht.

19-07-92 — zondag

Ik bad 's nachts van 4.20 tot 5.20 uur en 's ochtends van 8.00 tot 9.15 uur.

Omdat ik gisteravond, vannacht en vanochtend door de onreine geest werd gekweld, vroeg ik na het gebed bij de vereniging aan de Verlosser:

Ik: "Wil je dat ik schrijf, of wil je dat ik niet schrijf?" Verlosser: "Ja, ik wil dat je verder schrijft."

Ik: "Ik geloof dat je tot mij spreekt en ik heb ingezien dat de onreine geest niet wil dat ik schrijf."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, de mensen hangen aan een touw en ze wankelen."

Ik: "Lieve God, zeg me nog eens wat, dit is me zo onduidelijk."

Verlosser: "De mensen zijn niet meer in staat om te geloven."

Ik: "Waarom zijn ze zo onbekwaam om te geloven?"

Verlosser: "Omdat ze Hem niet liefhebben die hen heeft verlost." Ik wist niet wat ik moest zeggen.

Verlosser: "Vraag het mij, mijn dochter."

Ik: "Het valt me zwaar, want ik heb nog geen priester die doorleest wat ik schrijf."

Verlosser: "Er komt nog een priester. Hij zal het doorlezen en zo snel mogelijk laten drukken."

Daarna:

Verlosser: "De oorlog zal in de nabije toekomst erger worden."

Ik: "Ik dacht dat de politici vrede hadden gesloten?"

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, ze hebben geen vrede met mij gesloten. Ik ben de Koning van deze vrede. Behalve ik kan niemand vrede geven. De wereldse vrede is slechts een schijnbare vrede. Deze houdt niet lang stand. Ik heb het in mijn plan voorspeld."

Ik: "Wat is dat, jouw plan?"

Verlosser: "Ik heb voorspeld dat de tijd van de antichrist zal komen. En die tijd is al aangebroken. Ik: "Mijn Heer en God, dat is maar heel erg."

Verlosser: "De sterken zullen worden gezeefd."

Ik: "Alstublieft, Heiland, help ons, want wij zijn zo zwak."

Verlosser: "De trots van de mens moet worden uitgeroeid. De mensen moeten weer liefhebben, zodat ze hun Verlosser herkennen. Mijn dochter, heb mij lief, ga heen in vrede."

Om 10.00 uur was ik in de kerk in Rot voor de Heilige Mis, en om 13.30 uur voor de rozenkrans. Vandaag was er geen gebedsbijeenkomst.

20-07-92 - Maandag

10.00 uur In de dokterskamer:

Zoals elke ochtend bad ik ook vandaag, daarna verenigde ik me. Verlosser:

"Schrijf, mijn dochter, het is belangrijk."

Vanaf dat moment werd ik vier keer gestoord door dr. Arndt. De arts was nogal onrustig. Hij liep steeds haastig in en uit. Dat gebeurt heel vaak als de Heiland met mij spreekt. De artsen blijven niet lang in de kamer. Normaal gesproken schrijven ze in deze kamer de bevindingen van de patiënten op of bellen ze voor hun werk en privé, en dat is niet weinig. Als ze nutteloze gesprekken voeren, bid ik voor hen, omdat ik tijdens mijn werk in deze kamer kan bidden en werken. Hier ben ik meestal een half uur. Verder ben ik in de röntgenkamer, een kamer zonder daglicht, waar ik de patiënten röntgenfoto's maak.

Toen de kamer leeg was, vroeg ik de Verlosser wat het belangrijke was dat Hij mij wilde zeggen.

Verlosser: "Mijn dochter, twijfel niet."

Ik: "Mijn Heer, ik zal niet twifelen. Ik zal vast geloven wat U mij zegt en ik zal het opschrijven."

Verlosser: "Er zal een grote aardbeving komen. Iedereen zal het voelen. Het zal heel hevig zijn."

Ik: "Maakt dat deel uit van de straf?"

Verlosser: "Ja, voor de ongehoorzaamheid van de mensen. Ongehoorzaamheid tegenover mij." Ik: "Wat kan ik doen?"

Verlosser: "Je kunt iets doen. Bid."

Ik: "Ik heb het gevoel dat niemand naar mij luistert."

Verlosser: "Zo is het, mijn dochter."

De Heiland vertelde me iets wat ik niet wilde opschrijven. Heiland:

"Blijf mij trouw, ga in vrede."

Toen besloot ik toch op te schrijven wat de Heiland tegen mij zei: "De priesters en de politici werken samen."

Omdat ik dat nu toch had opgeschreven, hoorde ik:

"Dank je wel, mijn dochter."

18.30 uur Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

20.00 uur Gebedsgroep: pater Paul Adambukulam heeft meegebeden, daarna heeft hij nog de biecht afgenomen. Fridolin was er ook, en nog vele anderen die er al lang niet meer waren geweest.

21-07-92 — dinsdag

10.00 uur in de dokterskamer:

Ik bad innig en verenigde mij met de Verlosser.

Verlosser: "Ik hou ook van jou. Je bent helemaal van mij. Ik ben je leven. Omdat je mij alles hebt gegeven, zorg ik voor je."

Verlosser: "Mijn dochter, er zijn veel problemen die opgelost moeten worden." Ik: "En wat zijn die?"

Verlosser: "Een daarvan is: de priesters moeten mij toebehoren. Ze moeten het wereldse verafschuwen. Ze moeten trouw zijn aan de Heilige Vader en de traditie. Een afwijkende weg van de Heilige Vader betekent afwijken van mij. De priesters moeten terugkeren naar de ware leer van de Kerk, anders is de priester niet de tweede Jezus."

Verlosser: "Schrijf op, mijn dochter, allen die jou bespotten, bespotten mij. Die moet je aan mij aanbevelen."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, ik zal het doen."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter. De werking van mijn teken op jou nadert. Blijf mij trouw en blijf standvastig."

Ik: "Lieve God, ik moet het toch een keer vragen, want ik heb Holger en Fridolin iets over het dagboek verteld, was dat goed?"

Verlosser: "Blijf dat doen, mijn dochter."

Verlosser: "Mijn dochter, het bevalt mij als je vragen stelt."

Ik: "Waarom zeg je altijd dat ik je trouw moet blijven? Ben ik je niet trouw?" Heiland:

"Jawel, maar je weet niet wat er morgen met je zal gebeuren."

Ik: "Mijn Heer, wat bedoel je daarmee?"

Verlosser: "Omdat je een vrije wil hebt en die kan ik je niet afnemen." Ik: "Maar ik stem mijn wil altijd af op de jouwe."

Verlosser: "En toch kun je de volgende dag anders beslissen."

Ik: "Lieve God, dan wil ik liever nu sterven dan dat ik een andere beslissing neem. O, lieve God, ik weet dat U alles van tevoren weet. Laat nooit toe dat ik mij van U afkeer. Ik ben Uw kind en dat wil ik altijd blijven."

Verlosser: "Wat je hebt geschreven, was belangrijk voor mij. Ik hou van je, mijn dochter. Ga heen in vrede."

18.30 uur Rozenkrans en Heilige Mis in het rood.

22-07-92 — woensdag

8.15 uur in de dokterskamer:

Verlosser: "Mijn dochter, Ik wil dat je schrijft."

Ik: "Mijn lieve Jezus, het valt me zo zwaar, niemand neemt serieus wat ik schrijf." Heiland: "Er komt een tijd dat ze wat je schrijft serieuzer zullen nemen." Heiland: "Schrijf, mijn dochter, de oorlogsschepen aan de Adriatische Zee staan klaar om de oorlog te beginnen, met Montenegro."

Ik: "Monte Negro en Servië hebben momenteel vrede." Heiland:

"Maar niet de vrede in hun harten."

Ik: "Moet ik nog iets weten?"

Verlosser: "Ja, de nieuwe priester in het rood zal spoedig komen." Ik: "Is dat de wil van Freiburg of de uwe?"

Verlosser: "Dat is mijn wil. De nieuwe priester zal de Heilige Rozenkrans bidden vóór de Heilige Mis. De mensen in het rood zullen inzien dat zij zich in grote zonde bevinden. Ik wil jullie allemaal redden."

Ik wilde weten of ik naar pater Gebhard Heyder moest gaan. Heiland:

"Ga naar hem toe, ga. Praat met hem."

Verlosser: "Mijn dochter, ik hou van je, bid veel. Ga in vrede."

's Middags was ik boodschappen doen bij Globus. Toen ik klaar was en voor mijn auto stond, zag ik dat er onder het toiletpapier in het winkelwagentje nog shampoo en een kam lagen, die allebei niet bij de kassa waren afgerekend. Ik ging meteen terug en betaalde dat. De kassière zei tegen me dat dit tegenwoordig zelden voorkomt. Ik wist dat dit een beproeving voor mij was. Vroeger zou ik zoiets zeker niet hebben gedaan, maar nu, na de doop, wil ik een goede christen zijn, omdat mijn geweten dat vereist.

Als mij 5 DM te veel in rekening was gebracht, zou ik ook teruggedaan zijn om hierover te klagen. Daarom zeg ik: als het in mijn voordeel is, ga ik ook terug, want God ziet alles en de duivel valt in de kuil die hij voor mij heeft gegraven.

18.30 uur H. Mis en rozenkrans in Rot.

23-07-92 — donderdag

Van 9.30 tot 10.30 uur was ik in de dokterskamer.

Verlosser: "Hoor je me, mijn dochter?"

Ik: "Ja, ik hoor u, mijn Heer."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, de wereld verkeert in groot gevaar. Satan toont zijn grootste macht. De wereld is door hem verblind. Hij neemt deze keer een grote buit mee. Bijna iedereen gehoorzaamt hem."

Ik: "Moet ik iets weten of doen?"

Verlosser: "Ja, doe iets voor mij. Schrijf het alstublieft op, mijn dochter. Alles wat je schrijft, moet je laten drukken."

Ik: "Je hebt gezegd dat een priester dat zal doen."

Verlosser: "Ja, er zal ook een priester komen. Hij zal dat doen."

Ik: "Heer, ik ben bang dat hij het gedeelte over de afschaffing van de communie in de hand eruit zal halen, en ook dat leken de Heilige Communie niet mogen uitreiken. Ik ben bang dat hij het niet zal laten drukken."

Verlosser: "Mijn dochter, dat zal hij niet doen." (Hij zal er niets uit halen.)

Ik: "Dan zal deze priester een levend geloof hebben en in de genade van God zijn." Heiland: "Ja, mijn dochter."

Ik: "Ik dank U, mijn Heer en God, al bij voorbaat voor deze priester. Ik zal veel voor hem bidden en vasten."

Verlosser: "Mijn dochter, doe dat. "

Ik: "Mijn Heer, ik wil U vragen of ik daarheen moet gaan, naar de plaats waar Josef en Gisela wonen, om daar een lezing te houden. Is dat ook Uw wil?"

Verlosser: "Mijn dochter, ik zal er erg blij mee zijn als je daarheen gaat en een lezing houdt." Ik: "Heer, zult u bij mij zijn?"

Verlosser: "Ja, ik ben altijd bij je."

Ik: "Lieve God, ik dank U uit de grond van mijn hart."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, wat denk je dat er nu komt?" Ik: "Ik ben benieuwd."

Ik wachtte vol verbazing af wat de Heiland nu zou zeggen.

Heiland: "Het teken zal komen."

Ik: "Mijn Heer en God, ik vraag nu niet wanneer. Maar Heer, Uw wil geschiede. Want ik wil nooit van U gescheiden zijn. Ik houd zo veel van U dat ik U, de levende en liefdevolle, drie-enige God, op de eerste plaats in mijn leven zet."

Daarna werd ik gestoord door dr. Arndt. Hij boekte telefonisch zijn privé-vakantiereis per vliegtuig. Terwijl hij aan de telefoon was, bad ik voor hem en plakte ik de nummers op de röntgenzakjes. Zo werd mijn gesprek met de Verlosser onderbroken.

12.00 uur in de kapel in de kliniek.

Na het gebed voegde ik me bij de Verlosser:

Ik: "Je vertelde me vanmorgen iets over het teken. Moet ik daar nog iets over weten?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter, het gebeurt bij jou."

Ik: "Heer, ik maak me daar geen zorgen over. Ik behoor helemaal aan U."

Verlosser: "Mijn dochter, dat bevalt Mij."

Verlosser: "Mijn dochter, blijf mij trouw, ga in vrede."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, ik houd van U, ik zal U trouw blijven. Ik dank U dat U weer met mij gesproken hebt."

Bij de röntgenfoto: een jonge vrouw was gevallen en op haar gezicht terechtgekomen. Ik moest een röntgenfoto van haar maken. Ik zei haar dat men 's ochtends moest bidden.

Zij: "Ik bid 's morgens en 's avonds." Ik:

"Maar u moet gaan biechten." Zij: "Maar ik ben protestants."

Ik keek haar aan en ze huilde. Ik gaf haar gebedsbriefjes en ze ging vrolijk weg.

De volgende patiënt was een jonge man. Iemand had tijdens een vrijgezellenfeest zijn hele gezicht ingeslagen. Ik vertelde hem hoe de onreine geest door mensen werkt. Ik zei hem ook dat hij die persoon moest vergeven en voor hem moest bidden en God moest danken voor deze beproeving. Ik gaf hem gebedsbriefjes en stuurde hem naar de biecht. Hij was blij en ging voor verder onderzoek weer naar de dokter.

18.30 uur Rozenkrans en Heilige Mis in het rood.

24-07-92 - vrijdag

9.00 uur in de dokterskamer:

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, ik heb veel belijders nodig die mijn geloof verdedigen."

Ik: "Maar lieve God, de mensen hebben mensenvrees en bovendien angst."

Verlosser: "Zie je, mijn dochter, met mensenschrik komt niemand tot mij. Bid, mijn dochter, opdat je bevrijd wordt van mensenschrik. De onreine geest veroorzaakt de mensenschrik. Men kan niet twee heren dienen. Mijn dochter, schrijf.

Je hebt tot nu toe alles goed opgeschreven."

Ik: "Maar ik heb zoveel fouten."

Verlosser: "Het gaat er niet om hoeveel fouten je hebt, maar om wat ik tegen je zeg."

Ik: "U bent mijn zielbegeleider, mag ik pater Gebhard in Regensburg voorlezen uit mijn dagboek?"

Verlosser: "Dat mag je."

Ik: "Moet ik nog iets doen?"

Verlosser: "Ja, je kunt iets doen." Ik: "Wat?"

Eerst hoorde ik niets.

Na een tijdje:

Verlosser: "Zie je wel, je kunt niet over jezelf praten."

Ik: "Ja, dat heb ik al meerdere keren ingezien. Maar de anderen zien het niet. Ze denken dat ik tegen mezelf praat."

Verlosser: "Je moet toch meer naar God luisteren dan naar de anderen."

Ik vroeg de Heiland of Beate het dagboek mocht proeflezen, vanwege de fouten. Heiland: "Dat mag je doen. Mijn dochter, ik hou van je, ga in vrede."

18.30 uur Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

25-07-92 — zaterdag

Ik was naar de vroege mis in Waghäusel. Toen Beate de biechtstoel inging, bad ik voor haar en pater Werner Egon, omdat ze ongeveer een uur in de biechtstoel zat. 's Avonds wilden we weg, naar Regensburg, maar de camper werkte niet. Dus besloten we de volgende dag met de auto weg te gaan.

26-07-92 — zondag

Rond 9.45 uur waren mijn man en ik in Regensburg in het Karmelietenklooster, in de kerk. Daarna bracht ik de tijd van 10.45 — 15.45 uur door met pater Gebhard Heyder. Een geweldige leraar. Hij bekeek enkele dagen uit het dagboek.

Hij keek wat de Heiland mij ingeeft en zei dat het overeenkomt met de Bijbel. Pater Gebhard kent de Bijbel goed, want hij is ook bijbelwetenschapper en heeft zelf de Bijbel vertaald en toegelicht.

Ik heb hem veel uit het dagboek voorgelezen en bij sommige dagen zei hij meteen welke bijbelpassage daarbij hoorde, bijvoorbeeld: het dagboek van 03-07-92 komt overeen met het Evangelie volgens Johannes, hoofdstuk 14, vers 23.

Toen ik pater Gebhard vertelde dat mensen me voor gek zouden verklaren, citeerde pater Gebhard weer een zin uit het evangelie...

En zo ging het verder, enkele uren met hem.

Ik dank God dat ik de eer had om met deze priester te spreken. Tot slot zegende hij water, kaarsen, zout en afbeeldingen voor mij.

Daarna heb ik bij hem gebiecht.

Wat vooral indruk op me maakte, was dat pater Gebhard al op de hoogte was van wat de Verlosser mij al eerder over de wereld had verteld, en wat er met haar zal gebeuren.

Zodat deze boodschappen voor hem een bevestiging waren en tegelijkertijd ook voor mij.

Pater Gebhard is zeer nauwkeurig in zijn spreken en zeer correct.

Toen we van Regensburg naar huis reden, werd mijn man weer aangevallen door de onreine geest.

Dus moest ik ongeveer 200 km alleen rijden en sliep hij naast me in de auto.

In die tijd bad ik de rozenkrans en andere gebeden, de hele tijd door. Mijn man had in Regensburg ook gebiecht en toch werd hij gekweld. Ik vraag me nu niet meer af waarom. Ik offer alles op aan de Verlosser.

Toen we thuiskwamen, wilde ik schrijven en me verenigen met de Verlosser.

Maar dat was helaas onmogelijk. Er waren vrouwen gekomen die nutteloze gesprekken voerden. Zo werd ik gestoord. Ik voelde hoe de onreine geest via deze vrouwen werkte. Het was niet moeilijk om de onreine geest te herkennen.

Ik ging rond middernacht slapen, zonder dat ik woorden van de Verlosser had gehoord.

27-07-92 - Maandag

10.30 uur in de dokterskamer:

Na het gebed verenigde ik me met de Verlosser.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, de oorlog zal in de nabije toekomst erger worden. Bid veel. Er zal een oorlog komen in Irak. Deze oorlog zal zich wijd verspreiden. Mijn dochter, ik hou van je, ga heen in vrede."

18.30 uur Rozenkrans en Heilige Mis in het rood.
20.00 uur gebedsgroep. Pastoor Dochart nam de biecht af.

28-07-92 — dinsdag

10.00 uur thuis:

Ik bad en verenigde mij met de Verlosser. Verlosser:

“Schrijf, mijn dochter.

Ik: “Ja, mijn Heer en God.”

Verlosser: “Je kunt ook niet weten wat je nu moet opschrijven.” Toen hoorde ik lange tijd niets.

Ik: “Ja, Heer, ik weet niet wat ik moet opschrijven. Ik geloof wat U zegt, ik twijfel niet meer.”

Verlosser: “Ben je bang?”

Ik: “Ik ben niet bang. Maar als de angst komt, na het gesprek met U, dan was U het niet, want U maakt de mensen niet bang.”

Verlosser: “Ja, mijn dochter, schrijf het op: De mensen...”

Op dat moment verzette ik me ertegen om verder op te schrijven wat ik hoorde. Ik wilde niet meer verder schrijven, omdat ik dacht aan wat er zou komen.

Verlosser: “Schrijf woord voor woord

op.” Ik: “Ja, dat zal ik doen, mijn Heer.”

Verlosser: “De mensen worden bedreigd door vele rampen. Een daarvan is heel dichtbij.” In gedachten vroeg ik me af waar.

Verlosser: “Vraag je waar? Mijn kinderen zijn overal. Er moet voor iedereen gebeden worden.” Ik: “Mijn Heer, ik zal voor iedereen bidden.”

Ik dacht nu aan Wolfram en bad voor zijn noden. Heiland:

“Het komt goed.”

Ik: “Kun je me daar iets over vertellen?” Heiland:

“Het is mijn wil wat hij doet.”

Verlosser: “Je kunt nog iets opschrijven. Maar wat je moet opschrijven, is niet goed.” Ik: “Maar Heer, alles wat van U komt, is goed.”

Verlosser: “Dat klopt, mijn dochter.” Ik:

“Moet ik dat dan doorstrepen?” Verlosser:

“Nee.”

Ik: “Verwacht U iets van mij?”

Verlosser: “Ja.”

Ik: “Mag ik weten wat, alstublieft?”

Verlosser: “Je gezondheid.”

Ik: “Pardon, dat begrijp ik niet, zeg het me alstublieft nog eens, misschien heb ik het me verbeeld.”

Verlosser: “Mijn dochter, ik wil jouw gezondheid hebben.”

Ik: “Mijn Heer en God, ik begrijp het niet, maar ik geef je mijn gezondheid. Want jouw liefde is sterker dan mijn gezondheid. Laat me alsjeblieft nooit van je gescheiden zijn.”

Verlosser: “Mijn dochter, het bevalt mij wat je hebt geschreven. Ik houd van je, mijn dochter, ga heen in vrede.”

Ik: “Ik dank U, mijn lieve Jezus, mijn zielengids, dat U tot mij gesproken hebt en dat U mij, een zondaar, liefhebt.”

18.30 uur Rozenkrans en Heilige Mis in het rood.

Na de Heilige Communie vroeg ik aan de Heiland: “Lieve Heiland, heb je vanmorgen gezondheid van mij gevraagd? Heb ik dat goed begrepen? Vergeef me alstublieft dat ik het nog eens vraag.

Verlosser: “Ja, mijn dochter, ik heb van jou gezondheid gevraagd en je hebt die aan mij gegeven

.”

Ik: “Ik dank U, mijn Heer en God.”

29-07-92 - woensdag

10.05 - 11.45 uur thuis:

Ik bad innig en concentreerde me.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, je begrijpt niet wat het betekent dat ik je gezondheid wil hebben. Ik beschik over je gezondheid zoals ik dat wil."

Ik: "Ja, mijn Heer, U kunt doen wat U wilt."

Er vloeiden tranen uit mijn ogen, op een heel bovennatuurlijke manier, zonder dat ik er iets aan deed. Ik vroeg: "Huil je, mijn Heer?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter, mijn tranen zijn lijden. Die uit jouw ogen komen, zijn mijn tranen."

Ik: "Het is alsof ik één met U ben. Dat betekent dat ik niet alleen ben. Er is ook een heel bijzondere vrede in mij. Het is zo mooi, ik ben innerlijk zo vrij, alsof alle problemen en zorgen weg zijn. Ik heb geen angst, geen twijfels, geen last in mij."

Ik: "Ik wilde je nog iets vragen over de gezondheid die ik je heb gegeven. Ik wil weten of ik het goed heb begrepen. Ik weet niet of het klopt wat ik denk."

Verlosser: "Zeg wat je denkt."

Ik: "Ik bedoel, als je mij een ziekte, een lijden geeft, dan zeg je niet wanneer, maar je geeft het wanneer jij dat wilt."

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op, dat zijn verzoeningspijnen." Ik: "Wat bereik ik met deze verzoeningspijnen?"

Verlosser: "Eerst lijd je met mij mee. Je helpt mij het kruis te dragen. Daardoor worden vele zielen gered."

Ik: "O, mijn Heer, kan ik dit kruis dragen, want U weet het van tevoren. Ik maak me van tevoren zorgen dat ik me niet van U afkeer, want ik ben toch zo'n zwak mens."

Verlosser: "Zonder mij zou je je zeker afkeren, maar met mij niet." Ik: "Wat moet ik doen om altijd bij U te zijn?"

Verlosser: "Mij trouw zijn."

Ik: "Heer, ik ben U nu trouw, maar ik weet niet hoe het morgen zal zijn." Verlosser: "Denk niet aan morgen, schenk deze morgen aan mij."

Ik: "Ja, mijn Heer, dat zal ik doen."

Verlosser: "Je krijgt mijn teken. Mijn wondtekens." Ik: "Waar, thuis?"

Verlosser: "In de kerk."

Ik: "Op welke delen van het lichaam?"

Verlosser: "Alle vijf. Op het hart, op handen en voeten."

Verlosser: "Ja, mijn dochter, de zichtbare, die niet etteren." Ik: "Dat betekent dat je opnieuw gekruisigd wordt, in mij."

Verlosser: "Ja, mijn dochter, je hebt het geraden."

Ik: "Lieve God, zal ik met de wondtekens in de kliniek moeten werken?" Verlosser: "De toekomst is van mij, mijn dochter."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik heb U mijn toekomst al gegeven. Lieve God, maar de wondtekens doen het meest pijn."

Verlosser: "Ja, mijn dochter, dat zijn ze. Maar met deze pijn kun je vele zielen redden."

Ik: "Heer, Uw wil geschiede, ik ben helemaal van U."

Verlosser: "Mijn dochter, het kruis met Mij is zoet."

Ik: "Wat betekent zoet?"

Verlosser: "Je zult het met mij tot het einde dragen."

Ik: "Heer, zijn dat wondtekens zoals bij de heilige Franciscus en bij pater Pio?" Verlosser: "Ja, het zijn dezelfde als bij de heilige Franciscus en bij de zalige pater Pio." Ik: "Maar dan moet pater Pio ook heilig zijn."

Verlosser: "Ja. Dat zal hij spoedig zijn."

Ik: "En als ik sterf met de wondtekens?" Heiland: "Mijn dochter, ik ben onsterfelijk."

Ik: "Mijn Heer en God, ik houd oneindig veel van U."

Verlosser: "Liefde kent geen grenzen en geen maat."

Ik: "Dat is mooi om te horen. Ik dank U, ik heb nu zo lang met U gesproken. Men kan geen einde vinden met U."

Verlosser: "Ik ben het begin en het einde."

Ik: "Mijn Heer en God, mijn lieve Jezus, mijn Bruidegom, mijn zielengids, ik ben bereid het kruis met U te dragen. Maar voor welke zielen?"

Verlosser: "Voor de zondaars die in de duisternis leven en op elk moment naar de hel kunnen gaan." Ik: "Kunnen priesters ook in de hel terecht komen?"

Verlosser: "Ja, dat kunnen zij ook."

Verlosser: "Mijn dochter, je zult lijden voor alle zielen." Ik: "Maar dat zijn er veel."

Verlosser: "Mijn dochter, ik houd van hen allemaal."

Ik: "Dat is mooi en zo moeten wij mensen ook allemaal liefhebben."

Verlosser: "Met mij kunnen jullie dat doen. Zonder mij kunnen jullie niet liefhebben. Mijn dochter, ik houd van je en ik dank je. Ga heen in vrede."

's Avonds was ik in de Rochuskapel voor de Heilige Mis, die werd opgedragen door een priester uit Zaïre werd opgedragen. Hij was een beetje snel bij het voorlezen van de Heilige Mis. Bij het uitreiken van de Heilige Communie had hij mij niet gezien, omdat ik op de communiebank knielde.

Een zuster moest hem een teken geven dat ik de Heiland wilde ontvangen. Hij stond ongeveer een meter van mij vandaan en toch zag hij mij niet.

De St. Rochuskapel is een kapel in een kuurklinikgebouw. Ongeveer om de vier weken wisselen de priesters daar. Meestal zijn de priesters daar voor een kuur en zijn ze gedurende die tijd pastoraal actief. Vaak zijn de priesters van de Steyler Missionarissen en daarom komen er ook veel priesters uit vele landen.

30-07-92 — donderdag

9.00 - 10.45 uur thuis:

Ik bad eerst, daarna verenigde ik mij. En toen huilde ik zo hard, omdat ik bang was geworden of ik het wel zou volhouden als ik de vijf wonden zou krijgen. Ik was bang dat ik het niet tot het einde zou volhouden en me misschien van de Verlosser zou afkeren.

Toen vroeg ik de Verlosser om mij de genade daarvoor te geven, dan zou ik bereid zijn te lijden voor de redding van de zondaars.

Ik houd zo veel van de Verlosser dat ik me niet kan voorstellen dat ik Hem zou verliezen. Dat zou het allerergste zijn wat me zou kunnen overkomen.

Ik zou willen dat iedereen nadenkt over hoe het staat met zijn nabijheid en liefde voor God en de naaste. Ik kan nu al zeggen dat God werkelijk Liefde is en zonder deze liefde kan ik niet meer leven.

Ik ben bereid om samen met Hem de vijf open wondtekens te dragen, zodat ik de liefde niet verlies en verbonden blijf met de Verlosser om de zondaars te redden. In mijn eentje kan ik niets.

Op dit moment ben ik niet meer bang en huil ik ook niet meer. Het is van mij weggenomen.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, ik houd heel veel van je. De wonden die je zult dragen, zijn mijn wonden."

Verlosser: "Dat betekent dat je bij mij zult zijn en dat ik je niet zal verlaten. We zullen één zijn." Ik: "Mijn Heer en God, ik kan dit niet bevatten, maar ik geloof het."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter."

Ik: "Ja, mijn lieve barmhartige God."

Verlosser: "De verzoeningspijnen die je zult ondergaan, zullen zeer spoedig komen." Ik: "Moet ik iets doen of me voorbereiden?"

Verlosser: "Zoals je nu bent, is voor mij genoeg. Blijf bij je woord, wat je hebt gezegd."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, ik beloof het U, geef mij alstublieft Uw genade, zodat ik me hieraan houd en mezelf niet tegenspreek."

Verlosser: "Je zult de genade daarvoor hebben. Mijn dochter, blijf mij trouw, blijf van mij houden. Ga heen in vrede."

Sinds enkele weken heb ik pijn in mijn linkerschouder en bovenarm. Het is een botontsteking. Ik heb de pijn opgeofferd voor de redding van de zielen.

18.30 uur Rozenkrans en Heilige Mis in het rood.

Eerwaarde pastoor Vogt was weer terug van zijn kuur.

Na de Heilige Communie zei ik tegen de Heiland: "Je weet wat ik je wil zeggen. Ik twijfel niet en ik geloof het, maar ik wil zeker zijn."

De Heiland wist wat ik wilde vragen en zei daarover:

Verlosser: "Je krijgt de vijf wonden. Het duurt niet lang. Geloof het. Je hebt je niet vergist."

Ik: "Ik dank U, mijn Heer en God, dat U mij dit na de heilige communie hebt bevestigd." De hele dag voelde ik zoveel vreugde en liefde. Dit is niet te beschrijven.

31-07-92 — vrijdag

9.00-11.00 uur thuis:

Ik bad en verenigde mij met de Heiland.

Ik: "Mijn oneindige Liefde, mijn lieve Jezus, als U het wilt, ben ik bereid om te schrijven."

Verlosser: "Ja, mijn dochter, schrijf, ik heb veel zielen nodig die mij trouw zijn, die mijn toorn verzachten."

Ik: "Bent U God, ook met toorn?"

Verlosser: "Mijn dochter, de mensen zijn ongehoorzaam." Ik:

"De priesters spreken niet over Gods toorn."

Verlosser: "De priesters die in mijn genade zijn, prediken al wat Ik hen ingeeef. Mijn dochter, maar het zijn er maar heel weinig. Bid dat er meer goede priesters zullen zijn. De priesters prediken vandaag de dag niet meer. Ze hebben hun hart voor mij gesloten."

Ik: "Moet ik vertellen dat ik de vijf wondtekens van U zal ontvangen?" Heiland: "Mijn dochter, bewaar het nog in stilte."

Ik: "Waarom mag ik dat nog niet zeggen? Mag ik dat weten?"

Verlosser: "De vijf wonden die je zult ontvangen, zijn mijn wonden, en dat kan nog niemand van hen begrijpen."

Ik: "Hebben de anderen die jouw wonden droegen het begrepen, zoals bijvoorbeeld bij de heilige Franciscus en nog anderen?"

Verlosser: "Ja, de Kerk wel, maar zij (de priesters) bespotten het voortdurend." Ik:

"Kun je me een ander woord voor bespotten noemen?"

Verlosser: "Ze zijn onverschillig geworden bij de consecratie."

Ik: "Lieve God, ik kan dat over de heilige wonden ook niet begrijpen." Verlosser: "Dan ben je niet jezelf, maar ben ik in jou."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, ik begrijp het nu beter. Ik ben toch maar een stofdeeltje tegenover U."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, de wereld verkeert in een crisis. Ze kan er niet meer uitkomen."

Ik: "Wat noem je een crisis, lieve God?"

Verlosser: "De crisis is het volledig afkeren van hun God." Ik: "Is dat de belangrijkste reden voor deze toorn?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter, je hebt het geraden."

Ik: "Maar mijn God, er zijn er nog zoveel die u trouw blijven."

Verlosser: "Mijn dochter, zij zitten in het net van Satan."

Ik: "Lieve God, voor wie zal ik dan met U boetedoening lijden?"

Verlosser: "Voor degenen die in het net van Satan zitten."

Ik: "Lieve God, dan moet men een grote strijder zijn."

Verlosser: "Mijn dochter, bij mij ben je al groot. Ik heb de mensen de vrije wil gegeven en de mensen zullen behoren tot datgene wat zij hebben gekozen en waar zij willen behoren."

Ik vroeg of ik het goed had opgeschreven. Verlosser:

"Het is genoeg voor mij."

Verlosser: "Mijn dochter, ik hou van je, blijf mij trouw. Ga in vrede."

Toen ik klaar was met schrijven, deed ik de grote metalen schuifdeur naar het balkon dicht. En meteen zat mijn vinger klem tussen de deur. Het deed erg pijn en ik bloedde.

Bij de dokter kreeg ik een tetanusinjectie. Ik offerde de pijn op ter ere van God.

18.30 uur Rozenkrans en Heilige Mis in het rood.

01-08-92 - zaterdag

Om 7.15 uur was ik in de kerk in Waghäusel. Van

13.20 tot 14.10 uur thuis:

Verlosser: "Mijn dochter, ik ben bij je. Ik hou van je." Ik:

"Moet ik dat opschrijven?"

Verlosser: "Dat mag je opschrijven."

Ik: "Ik dank U voor Uw liefde, die ik al enkele uren zo sterk heb gevoeld."

Ik dacht dat het alleen mijn wil was dat ik me zo verlangend met de Heiland wilde verenigen, zodat ik het nauwelijks kon afwachten.

Verlosser: "Mijn dochter, het was mijn wil om mij met jou te verenigen."

Ik: "Lieve God, staat mij iets te wachten, omdat U zich met mij wilde verenigen?"

Verlosser: "Ja, er staat je iets te wachten."

Ik: "Mag ik dat weten, mijn Heer en God? Ik vraag U om de genade dat ik alles kan verdragen wat op mij afkomt. Mijn Heer en God, ik aanvaard het ook, hoewel ik niet weet wat er op mij afkomt. Heer, Uw wil geschiede en niet de mijne.

Verlosser: "Mijn dochter, je bent uitverkoren, twijfel je, mijn dochter?" Ik: "Nee, mijn Heer."

Daarna gebeurde er lange tijd niets en ik dacht na over wat er op mij af zou komen.

Verlosser: "Je kunt niet zeggen dat het van jou komt."

Ik: "Nee. Ik weet niet wat er komt. Moet ik huilen om wat er op me afkomt?" Verlosser: "Je mag je verheugen."

Ik: "Wat zal het zijn, dat ik me zal verheugen? Ik kan me niets voorstellen waarover ik me nu zou moeten verheugen.

Verlosser: "Je zult altijd verbonden zijn met de Heilige Moeder Gods Maria."

Ik: "Was ik niet met haar verbonden?"

Verlosser: "Je kunt ook tegen haar spreken."

Ik: "Ik heb al tegen haar gesproken."

Verlosser: "Zij zal ook tegen jou spreken."

Ik: "Dat betekent dat ik haar zal horen, net zoals jou?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter, je zult haar horen, net zoals mij." Ik:

"Hoe kan men het onderscheiden als zij spreekt?"

Verlosser: "Zij zal zich aan jou voorstellen, je zult haar stem herkennen."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik verheug me er nu al op. Wanneer zal dat zijn?"

Verlosser: "Zodra het teken komt."

Ik: "Maar je hebt gezegd dat ze in de kerk in St. Leon-Rot zal verschijnen." Verlosser:

"Ja, dat zal ze."

Ik: "Eén keer?"

Heiland: "Meerdere

keren."

Verlosser: "Bewaar alles in stilte."

Ik: "Heer, geef mij alstublieft de genade dat ik dit alles in stilte kan bewaren. U zegt dat waar het hart vol van is, daar spreekt de mond over. Geef mij alstublieft de genade dat mijn tong hierover zwijgt."

Verlosser: "Ja, mijn dochter, je zult die krijgen."

Verlosser: "Mijn dochter, je Heilige Moeder Maria en ik houden van je. Ga heen in vrede."

Ik: "Mijn Heer en God, ik dank U voor zoveel genade. Ik dank de lieve Moeder Gods dat zij ook met mij, zondares, wil spreken. O, Moeder van Barmhartigheid, toevlucht van de zondaars, leid mij en bescherm mij.

15.30 - 18.15 uur: Ik bad in de kerk in Rot en biechtte bij pastoor Vogt.

02-08-92 — Zondag

8.00 - 9.20 uur:

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, je houdt van mij met mijn liefde. Deze liefde is een geschenk van mij voor jouw 'ja' tegen mij. En deze liefde is het grootste geschenk dat ik je heb gegeven." Ik: "Ik voel dat ik altijd met jou verbonden moet zijn. Het trekt me voortdurend naar jou toe. Men wacht zo verlangend om zich met jou te verenigen."

Verlosser: "Omdat je helemaal van mij bent."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, ik wil van jou je zelfbewustzijn." Ik: "Alstublieft, geef me er een ander woord voor."

Verlosser: "Je kunt zelf niets, ik handel voor jou."

Ik: "Lieve God, hoe moet dat werken of gebeuren, ik begrijp het niet. Mijn Heer, help mij, opdat ik dit beter begrijp."

Verlosser: "Alles wat je doet, doe ik."

Ik: "Dus ik ben het niet, maar jij bent het die dat doet." Ik:

"Hoe moet ik herkennen dat jij dat doet?"

Verlosser: "Zeg, voordat je iets doet: 'Doe jij dat, Heer, zoals U het wilt.'" Ik:

"Dan ben ik Uw instrument, waarvan U gebruikmaakt."

Verlosser: "Ja, mijn dochter, zo is het."

Ik: "Mijn Heer en God, ik zal het doen zoals U het wilt. Geef mij alstublieft de genade dat ik dat ook kan, want dat is zeker niet gemakkelijk."

Ik dacht daarbij aan de nederigheid.

Verlosser: "Zeg het maar, mijn dochter, het klopt, daarvoor heb je nederigheid nodig."

Ik: "Heer, ik vraag elke dag om nederigheid, **dat is de moeilijkste deugd.**"

Verlosser: "Die bereik je alleen als je bij mij bent. En als je beseft dat jij niets bent en dat ik alles ben in jou, en als je beseft dat je uit jezelf niets kunt, dan heb je de nederigheid bereikt die mij zo bevat."

Ik wilde me haasten, zodat ik op tijd in de kerk zou zijn voor de Heilige Mis. Verlosser: "Ja, mijn dochter, ik heb je daar ook nodig. Ik hou van je, mijn dochter, ga in vrede."

10.00 uur Heilige Mis in Rood.

13.30 uur Rozenkrans – Daarna bad ik tot de Heilige Wonden. Om 19.00 uur bad ik thuis de smartelijke rozenkrans.

03-08-92 - Maandag

8.00 - 10.00 uur in de dokterskamer:

Nadat ik innig tot de Verlosser had gebeden.

Verlosser: "Mijn dochter, ik heb je goed gehoord. Wat er met je zal gebeuren, dat is mijn zorg, en wat er nog komen gaat. Het is jouw taak, mijn dochter, om mij te dienen zoals ik dat wil."

Ik: "Heer, maar laat me alstublieft weten wat U wilt. Zeg me wat U wilt dat ik doe." Verlosser: "Je moet volledig op Mij vertrouwen."

Ik: "Ja, mijn Heer, dat zal ik doen."

Ik: "Lieve God, nu ik me met Uw Heilige Geest heb verenigd, laat alstublieft niet toe dat mijn geest zich met het schrijven bemoeit, dat zou me onzeker maken."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, ik heb een plan voor je gemaakt, dit plan moet vervuld worden."

Ik: "Lieve God, dan word ik bang als het niet wordt vervuld."

Verlosser: "Het zal worden vervuld als je altijd bij mij bent."

Ik: "Lieve God, ik wil altijd bij U zijn. Laat mij alstublieft nooit van U gescheiden zijn. Lieve God, ik durf U nu niet meer iets te vragen. Zeg het mij als ik nog iets moet opschrijven. Doe met mij wat U wilt. Ik ben helemaal van U."

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op. Maak je er geen zorgen over, ik heb iemand die dit werk zal volbrengen."

Ik: "Heer, ik begrijp niet waarom dit een werk wordt genoemd."

Verlosser: "Mijn dochter, dit werk is van mij en het gaat om de redding van de zielen. Het is een werk ter redding van de zielen. We hebben heel weinig tijd, mijn dochter."

Ik: "Mijn Heer, als U zoiets tegen mij zegt, dan vraagt U iets van mij." Verlosser: "Ja, mijn dochter, het verzoeningslijden."

Ik: "Mijn Heer en God, mijn Drie-eenheid, mijn barmhartige Jezus, ik ben bereid met U te lijden voor de redding van de zielen uit liefde voor U en voor de mensen. Lieve God, ik ben niet van mening veranderd, want Uw mening is nu mijn mening. Want wat U bedoelt, is juist en niet wat ik bedoel."

Verlosser: "Dat bevat me, mijn dochter, wat je hebt geschreven." Ik:

"Ik heb geen wens meer."

Verlosser: "Heb je echt geen wens?"

Ik: "Ik durf niets te wensen, omdat ik zo onwaardig ben." Verlosser: "Wens maar, mijn dochter, ik wil het."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, dan wens ik dat ik het kruis dat U mij geeft met liefde en trouw samen met U tot het einde toe kan dragen en dat de kerk in St. Leon-Rot een voorbeeldige kerk wordt naar de mening van de Heilige Vader, zodat andere kerken hier een voorbeeld aan nemen.

Ik wens dat de Heilige Communie knielend wordt uitgereikt, met uitzondering van degenen die niet kunnen knielen, en dat zij als mondcommunie met een pateen wordt uitgereikt.

Ik wens dat U ons priesters schenkt die elke dag beschikbaar zijn voor de heilige biecht, het biechtgesprek, en dat de heilige communie in eerbied alleen door de gewijde handen van de priester wordt uitgereikt.

En dat de Moeder Gods, de heilige Jozef en de heilige engelen en heiligen in de kerk weer meer worden vereerd.

Ik wens dat de priester samen met de gelovigen vóór de heilige mis de rozenkrans bidt en dat de priester zich tijdens de heilige mis samen met de misdienaars naar het tabernakel wendt, met uitzondering van de preek.

- Dat er in de kapel die thuis wordt gebouwd, altijd wordt gebeden voor de redding van de zielen. Vooral moeten je heilige wonden worden vereerd.
- Dat in deze kapel mensen lichamelijk en geestelijk genezen worden door de voorspraak van de Moeder Gods en de heilige Jozef.
- Dat niemand verloren gaat die in deze kapel bidt.
- Dat mijn familie, de huidige en de drie generaties daarvoor, gered worden.
- Ik vraag om een bijzondere bescherming voor deze kapel en dat er na mijn dood verder in gebeden wordt.
- Dat in deze kapel, o God, meer eer, lof en dank aan U wordt gegeven dan tot nu toe in welke kapel dan ook

Mijn Heer, het is veel wat ik heb opgesomd. Maar Heer, ik zeg: als U het wilt, zal het geschieden, niet omdat ik iets ben, maar omdat U alles in mij bent."

Verlosser: "Mijn dochter, zo zal het zijn." Ik:

"Mijn Heer, heb ik het goed gehoord?"

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op, het zal gebeuren zoals je het hebt opgeschreven." Ik: "Ik dank U, mijn Heer en God, DANK U."

Op dit moment onweert en regent het buiten heel hard, het is net een storm. Mijn ziel is in rust, vrede en grote liefde voor de lieve God en voor de Heilige Moeder Gods.

In Rot was er geen HI-mis, ik ging om 19.30 uur naar de Rochuskapel.

20.15 uur gebedsgroep. De gebedsgroep bestaat al vijf jaar.

04-08-92 - dinsdag

Thuis tussen 10.55 en 11.55 uur. Eerst bad

ik, daarna verenigde ik me.

Verlosser: "Er zijn veel dingen die mij niet bevallen."

Ik: "Mijn Heer en God, wat bevalt U niet?"

Verlosser: "Dat Matthias met Andreas (André van België) is gaan vasten." Ik: "Maar vroeger deden de apostelen dat ook."

Verlosser: "Mijn dochter, het is niet mijn wil." Ik: "Moet ik nog iets weten over Matthias?" Verlosser: "Bid voor hem."

Ik: "En hoe zit het met Beate?"

Verlosser: "Ze mag je dagboek niet meer lezen." Ik: "Maar je hebt gezegd dat ze het mag corrigeren."

Verlosser: "Maar niet veranderen."

Ik: "Hoe zit het met Fridolin, mag hij de pastoor Stefan vertellen over de wondtekens die ik zal krijgen?"

Verlosser: "Hij moet dat in stilte bewaren."

Ik: "Wil je dat ik binnenkort op retraite ga?" Heiland: "Nog niet."

Verlosser: "Ik ben je zielbegeleider, je behoort helemaal aan mij." Ik vroeg de Verlosser naar die vrouw met de kraan.

Verlosser: "Zeg tegen Fridolin dat hij op zijn hoede moet zijn voor deze vrouw. Bid voor Fridolin."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, ik zal voor al deze zaken bidden. En voor Fridolin zal ik extra bidden."

Verlosser: "Het doet me deugd dat Fridolin de wens heeft om op maandag naar de gebedsgroep te komen." Ik: "Dan ben ik bang dat Marion niet verder schrijft in het dagboek."

Verlosser: "Ze zal verder schrijven."

Ik: "Wat zou je in mijn plaats doen voor de moeder van Matthias?" Heiland:

"Mijn dochter, laat het maar aan mij over."

Ik: "Wil je dat ik nog iets opschrijf?" Heiland: "Ja, ik wil dat je nog iets opschrijft." Ik: "Ja, mijn Heer en God."

Ik dacht aan de burgemeester.

Verlosser: "Praat met hem, ik zal je ingeven wat je tegen hem moet zeggen."

Ik: "Lieve God, ik heb toch nog een vraag: moet ik in augustus naar Schio gaan?" Verlosser: "Je moet daar niet heen gaan. Blijf mij gehoorzaam."

Verlosser: "Mijn dochter, wat nu komt, moet je opschrijven. De wondtekens die je zult krijgen, dat zal nog dit jaar gebeuren."

Ik: "Wat noem je dit jaar?" Verlosser:

"1992. "

Ik: "Ja, mijn Heer, mijn goede Jezus, het zal gebeuren zoals U het gezegd hebt."

Verlosser: "Mijn dochter, stel mij niet teleur."

Ik: "Heer, schenk mij de genade dat ik U nooit teleurstel."

Verlosser: "Luister alleen naar mij, laat je niet door anderen beïnvloeden. Dit teken dat je van mij krijgt, zal een getuigenis zijn voor alle blinden, opdat zij weer kunnen zien, en voor doven, opdat zij weer kunnen horen. Schrijf op, mijn dochter, dit teken, mijn wondtekens in jou, zal grote opschudding veroorzaken in de wereld."

Ik: "Heer, dat begrijp ik niet helemaal, kunt u mij alstublieft iets anders vertellen."

Verlosser: "Het zal een zuurdesem zijn. Door jouw boek zal het zich snel verspreiden. Tegen de wondtekens op jou, die je krijgt, kunnen ze niet op, want ze zullen van mij zijn. Mijn dochter, ik hou van je, ga heen in vrede."

's Avonds was ik in de kerk in Malsch. Eerst ging ik naar Mingolsheim, maar daar was geen mis. Dus reed ik naar Malsch om de Heilige Mis niet te missen.

05-08-92 - woensdag

Thuis tussen 10.45 en 12.45 uur.

Ik bad en voegde me vervolgens bij de Verlosser. Ik voelde een diepe berouw over al mijn zonden en huilt. Ik voelde me een zondaar en de Here God had mij uitverkoren om zijn instrument te zijn. O, wat voel ik me onwaardig voor God. Hoeveel nederigheid is er nodig om de zonden te erkennen. Ik ga bijna elke week biechten, heb elke dag berouw over de en val toch steeds weer in de zonde. Voor sommigen zijn de zonden waar ik berouw over heb geen zonden, maar voor mij is de kleinste zonde de grootste. Dat zullen zeker maar heel weinigen begrijpen, zelfs pastoor Vogt niet.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, zul je geloven wat ik je zeg?"

Ik: "Lieve Verlosser, U hebt mij al het geloof geschonken, dus ik kan toch geloven." Verlosser: "Maar je twijfelt nog steeds."

Ik: "Kun je alsjeblieft mijn twijfel wegnemen?" Verlosser:

"Maar ze komen steeds weer terug."

Ik: "Ik vraag je, neem ze weer bij me weg."

Verlosser: "Mijn dochter, de twijfel komt niet van mij. Men moet steeds weer bidden:

'Bewaar ons voor twijfel.'

Ik: "Ja, mijn Heer, bewaar mij alstublieft voor twijfel, opdat mijn geloof rotsvast is." Verlosser:

"Schrijf, mijn dochter, oefen geduld."

Ik: "Geduld is een grote deugd, ik dacht dat je die van jou kreeg." Verlosser: "Je krijgt het, maar nu nog niet."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik zal geduld oefenen. Vergeef mij alstublieft mijn ongeduld. Reinig alstublieft mijn ziel, opdat ik geheel rein ben en heilig kan worden, zodat ik U altijd zal loven en prijzen met alle heiligen in de hemel."

Ik: "Mijn Heer, was dit wat U mij wilde zeggen, of zal ik het geloven?" Verlosser: "Er komt iets heel anders. Schrijf het op, woord voor woord."

Verlosser: "Ik wil je hele wezen van je."

Ik: "Mijn Heer en God, mijn goedhartige Jezus, ik geef het U, mijn hele wezen." Ik:

"Kunt U mij daar iets over vertellen?"

Verlosser: "Mijn dochter, de verzoeningspijnen die je krijgt, zijn mijn lijden." Ik: "Maar dat heb je me al verteld."

Verlosser: "Dan ben je in mij."

Ik: "Wat gebeurt er dan met mijn lichaam?"

Verlosser: "Je lichaam is het zichtbare teken voor de mensen." Ik:

"Ik ben zo dom dat ik dat niet kan begrijpen."

Verlosser: "Als je het zou kunnen begrijpen, dan zou het niet van mij zijn. Zelfs voor de theologen is het moeilijk, omdat ze het niet kunnen begrijpen."

Ik: "Mijn Heer, als ik een teken voor de mensen ben, wat bereiken de mensen dan door mij?"

Verlosser: "Het licht dat uit de duisternis zal komen." Ik: "Betekent dat dat de blinden weer zullen zien?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter. Je open wondtekens zullen voor iedereen stralen. Zelfs de blinde zal weer zien. Vanwege deze wondtekens die je zult krijgen, zul je veel bespot en verhoond worden. Aanvaard het allemaal, daarmee zullen vele zielen gered worden van de verdoemenis."

Ik: "Mijn Heer, heb ik het zo goed geschreven? Moet ik doorstrepen wat niet klopt?"

Verlosser: "Nee, ik heb het geschreven, niet jij. Jouw handen zijn mijn instrument. Mijn dochter, ik houd heel veel van je, blijf mij trouw. Ga heen in vrede."

Rozenkrans en Heilige Mis in het rood.

06-08-92 — donderdag

Ik bad een uur lang innig, voordat ik me met de Heiland verenigde. Ik gaf Jezus alles.

Verlosser: "Ja, mijn dochter, zo was het goed."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, de mensen moeten dringend bekeren. Ze hebben nog maar weinig tijd. Satan is sterk. Hij moet met gebeden worden onderworpen. De mensen bidden tegenwoordig heel weinig. Zeg het tegen de burgemeester, hij moet proberen je in contact te brengen met de heer bondskanselier Kohl in contact te brengen. Hij moet niet aarzelen om dat te doen." Ik: "Moet ik hem de brief van de heer bondskanselier Kohl laten zien?"

Verlosser: "Ja, dat mag je. Als hij wil, moet hij de bondskanselier schrijven dat je met hem moet spreken. Zeg hem dat de burgemeester ook een verantwoordelijkheid draagt, dat de mensen in vrede leven."

Ik: "Mag ik hem dat voorlezen?"

Heiland: "Ja, dat mag je, maar verder niets."

Ik: "Ik vraag je niet wat ik moet schrijven, zeg het alsjeblieft. Misschien is dat genoeg."

Verlosser: "Het is niet genoeg, mijn dochter, schrijf het op. De wereld is nog nooit zo onrustig geweest als nu. Iedereen staat voor een groot gevaar. Ik zou ze bijna allemaal kunnen uitspuwen, maar ik houd nog steeds van ze. Het zijn allemaal mijn kinderen. Maar slechts een klein aantal zal gered worden!"

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, Ik wil dat je nog schrijft. Mijn dochter, vervul mijn wens."

Ik: "Welke? Ik heb je alles gegeven, ik kan toch niets." Heiland: "Jawel, met mij kun je alles."

Ik: "Heer, wat is uw wens, en als ik bij u ben, zal ik elke wens van u vervullen."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, mijn wens is om jou bij mij te dragen."

Ik: "Hoe moet ik dat begrijpen? Maar als het je wens is, dan vervul ik die wens voor je, dan kun je me dragen waar je maar wilt."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, je kunt tegelijkertijd daar zijn en daar, waar Ik wil."

Ik: "Mijn Heer, ik zal doen wat U wilt, want ik weet dat alles wat U doet goed is, en daarom houd ik meer van U dan van wat dan ook, en ik dank U voor alles."

Toen werd ik gestoord door mijn man. Ik reageerde niet, want de Heiland was nu belangrijker voor mij.

Verlosser: "Mijn dochter, je hart wordt doorboord."

Ik: "Mijn Heer en God, het zal zijn zoals U het wilt."

Verlosser: "Je hart zal dan mijn hart zijn. Het bloed dat uit je hart zal vloeien, is mijn bloed. Dit bloed wordt vergoten voor de redding van de zielen. Elke druppel bloed is kostbaar."

Ik: "O, mijn Heer, ik kan dit zo niet begrijpen. Leg het mij eenvoudiger uit." Verlosser: "Mijn bloed is jullie redding."

Ik: "O, Heer, hoe erg moet het zijn als men U in de Heilige Hostie met de hand ontvangt, als de heilige deeltjes op de grond vallen. O, hoe blind moeten de priesters zijn. Heer, vergeef hen alstublieft, ze weten niet wat ze doen als ze de Heilige Hostie in de hand geven."

Verlosser: "Ja, mijn dochter, zo is het."

Ik: "Mijn Heer, het valt me erg zwaar om te schrijven. Men zou bloedtranen moeten huilen vanwege deze heiligschennis, eerbiedeloosheid en onverschilligheid jegens U, de Drie-eenheid. Laat Uw Heilig Licht schijnen, opdat zij uit de duisternis komen en opdat zij door Uw kostbare Bloed gered worden."

Verlosser: "Mijn dochter, zo zal het gebeuren. Mijn lieve dochter, het heeft mij verheugd dat je verder hebt geschreven. Heb mij lief, ga heen in vrede."

Rond 16.15 uur was ik bij de burgemeester, de heer Martin. Ik sprak met hem over bondskanselier Kohl. Hij zei me dat hij zou proberen mij in contact te brengen met bondskanselier Kohl. Tot slot zei ik hem nog dat hij de kerk niet moest verzuimen.

18.30 uur Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

07-08-92 - vrijdag - Hart-van-Jezus-vrijdag

10.00 - 11.30 uur thuis:

Ik bad innig en zei tegen de Verlosser: "Ik zal alles doen wat U wilt, maar voor één ding ben ik bang, namelijk dat ik tijdens het lijden van U gescheiden ben,"

Verlosser: "Als je lijdt, ben ik bij je. Ik lijd met je mee." Na een tijdje stilte.

Ik huilde.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, **het Woord is vlees geworden**, jouw hart zal van mij worden. De woorden die uit jouw hart zullen komen, zullen mijn woorden zijn."

Ik: "Zal de Heilige Geest dan door mij spreken?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter, de Heilige Geest zal door jou spreken."

Ik: "Lieve Verlosser, zullen de anderen dat merken?"

Verlosser: "Niet allemaal. Alleen degenen die in de genade van God zijn."

Ik: "En hoe zit het met de anderen, die dat niet herkennen?"

Verlosser: "Die zullen je bespotten en uitlachen en voor gek verklaren." Ik: "Wat moet ik dan doen?"

Verlosser: "Niet jij zult iets doen, maar ik zal iets doen. Mijn dochter, jij bent dan mijn instrument."

Ik: "Zal ik herkennen dat jij het bent?" Heiland:

"Ja, je hebt het al vaker herkend."

Ik: "Mijn Heer en God, staat mij nog iets te wachten? Hoe zit dat, als U bij mij bent, zal ik dan kunnen eten? Ik bedoel, als ik de wondtekens van U krijg? Maar ik zeg van tevoren, Heer, zoals U het wilt, zo zal het zijn."

Verlosser: "Mijn dochter, de toekomst behoort mij toe."

Ik: "Ja, Heer, ik ben het weer vergeten. Vergeef me alstublieft." Ik:

"Moet ik nog iets opschrijven?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter, ik heb nog iets van je nodig." Ik:

"Lieve God, je mag het hebben."

Verlosser: "Schrijf het op, ik heb je volledige toewijding aan Mij nodig."

Ik: "Mijn Heer, ik heb je al alles gegeven. Ik geef je weer alles. Doe met mij wat je wilt. Ik ben helemaal van jou."

Verlosser: "Mijn dochter, ik hou van je, blijf Mij trouw, ik zal doen wat ik wil. Ga in vrede, mijn dochter."

18.30 Rozenkrans en Heilige Mis in het rood.

08-08-92 - zaterdag

11.00 - 12.45 uur: Na het gebed verenigde ik mij met de Heiland.

Ik vroeg de Heiland of ik het aan pastoor Vogt moest vertellen dat ik de vijf wondtekens zou krijgen en dat mijn hart doorboord zou worden.

Verlosser: "Ja, vertel het aan je priester, pater Vogt, dat je van Mij de vijf wondtekens krijgt en dat je hart doorboord wordt."

Ik: "Maar Heer, hij zal het vast weer niet geloven. Wat moet ik dan doen?" Verlosser:

"Mijn dochter, hij zal het geloven als het te laat is."

Ik: "Lieve God, dan heeft het geen zin om het hem te vertellen."

Heiland: "Jawel, het heeft zin, mijn dochter."

Ik: "Wat voor zin heeft dat dan?"

Verlosser: "Hij kan dan niet meer zeggen dat hij van niets wist."

Ik sprak nog een tijdje met de Verlosser, maar schreef niets op. Verlosser:

"Schrijf nu, mijn dochter. Luister goed."

Ik: "Ja, Heiland, ik luister goed. Ik weet dat mijn verstand dit niet zal begrijpen, maar mijn hart zal het herkennen en voelen, want mijn hart weet wat je van mij wilt, maar de mensen weten het niet. Daarom zal ik altijd eerst naar jou luisteren, want jouw liefde heeft me nog nooit bedrogen."

Verlosser: "Bewaar alles wat je opschrijft goed." Ik: "Maar dat heb je me al eens eerder gezegd."

Verlosser: "Satan doet niets liever dan wat je schrijft te vernietigen via goede mensen." Ik: "Lieve Jezus, ik zal het beter bewaren."

Na een tijdje, waarin er rust en stilte was, vroeg ik of het voldoende was wat ik had geschreven. Heiland: "Nee, mijn dochter, alles wat je hebt geschreven, is ook belangrijk voor latere tijden." Heiland: "Mijn werk zal voltooid worden. De groten zullen zich nog verbazen."

Ik: "Wie zijn de groten?"

Verlosser: "De bisschoppen. Aan dit werk zullen zij de vruchten herkennen. Ik ben de wijnstok van dit werk. Ik zal mijn bloed vergieten voor iedereen, d.w.z. de grootste zondaar kan zich bekeren als hij dat wil. Ik ben in de wereld gekomen voor de zondaars. Elke zondaar is mij even dierbaar als de rechtvaardigen. Mijn dochter, het werk, de redding van de zielen, zul je samen met mij volbrengen. Wat ik begonnen ben, zal ik voltooien. Ik red mijn kinderen, degenen die nog te redden zijn. Jouw weg, mijn dochter, is mijn weg."

Ik: "Dan zal ik mij op deze weg niet verliezen."

Verlosser: "Je zult je niet op deze weg verliezen. Je bent bij mij. Mijn geliefde dochter, dank je dat je naar mij bent gekomen. Ga heen in vrede."

16.30 uur In Rot in de kerk: Ik bad de rozenkrans. Omdat er vandaag in Rot geen biecht werd gehouden, ging ik rond 17.45 uur biechten in de Rochuskapel.

19.00 uur bezocht ik de Heilige Mis in de kerk in Mingolsheim.

09-08-92 — Zondag

8.15 - 9.45 uur: Na het gebed verenigde ik mij met de Verlosser.

Als ik me met de Heiland verenig, doe ik altijd geestelijke communie en bid ik innig. Heiland: "Schrijf, mijn dochter."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik zal het opschrijven."

Verlosser: "Ik hou van je, mijn dochter, Ik moet mijn kinderen tot het uiterste op de proef stellen, want de taak die ik hen geef, moet worden vervuld. Voor alles wat je hebt opgeschreven, heb ik er al voor gezorgd dat alles in vervulling gaat."

Ik vroeg me af of de Verlosser dat van tevoren had gedaan.

Verlosser: "Ja, van tevoren. Maak je daarom geen zorgen over wanneer iets gebeurt. Jouw taak is om van mij en de mensen te houden en mijn wil te vervullen. De liefde die je nog van mij ontvangt, is als een kostbaar juweel dat aan alle kanten schittert. En waar het schittert, zal de liefde stromen."

Ik: "Heer, krijg ik nog meer liefde?"

Verlosser: "Ja, als je met Mij lijdt, zul je meer liefde ontvangen en geven. Je zult veel liefde kunnen schenken. Mijn dochter, schrijf dit ook op: de wondtekens die je krijgt, zullen lang blijven bestaan, zodat vele zielen gered worden. Gisteren heeft de priester (in de Rochuskapel) je gezegd dat de wondtekens een genadegeschenk zijn. Je mag opschrijven dat het een zeldzaam groot genadegeschenk is. Ik geef het aan wie ik wil. Schrijf op dat je met de wondtekens zult kunnen werken, en dat je ze lang zult moeten dragen. Zo lang als ik dat wil." Ik: "Ja, mijn Heer en God, mijn liefhebbende Vader. Ik dank U nu al voor dit zeldzaam grote genadegeschenk dat ik zal ontvangen. Ik ben er klaar voor en ik wens dat ik de wondtekens samen met U kan dragen en verdragen, zolang U dat wilt."

Verlosser: "Mijn dochter, je maakt je zorgen over de wondtekens. Leg deze zorg in mijn handen. Het moeten mijn zorgen zijn en niet langer die van jou."

Ik: "O, mijn Heer, ik dorst nu zo naar Uw liefde. Geef mij alstublieft veel liefde."

Verlosser: "Ik zal je veel liefde schenken, maar nu nog niet. Zou je het nu kunnen verdragen?" Ik: "Moet ik nu niets meer opschrijven?"

Verlosser: "Jawel, je moet nog iets opschrijven." Ik: "Ja, mijn Heer, wat dan?"

Verlosser: "De pijn die je in je hart voelt, is mijn pijn."

Ik: "Ik dacht dat het misschien door de hitte kwam. Het is een brandende pijn." Verlosser: "Ik sta het een beetje toe, zodat je mijn liefde voelt."

Ik: "Zijn uw lijden liefde?"

Verlosser: "Ja, de ware liefde voor jullie, mijn kinderen."

Ik: "Mijn Heer, ik dank U voor alle lijden dat U mij geeft, ik wens U altijd te liefhebben. Laat mij ook door zwaar lijden nooit van U gescheiden zijn, alstublieft."

Verlosser: "Mijn dochter, het bevalt me hoe je hebt geschreven. Ik dank je. Het is mijn wens om bij jou en met jou te zijn. Mijn lieve dochter, ga heen in vrede."

13.30 uur Rozenkrans in het rood in de kerk. Er was vandaag geen gebedsbijeenkomst, ik bleef in de kerk bij de doop van een kind.

19.00 uur, ik woonde de Heilige Mis bij in de Rochuskapel.

10-08-92 - Maandag

Na het gebed:

Ik wilde de Heiland niets vragen, want ik ben onwaardig.

Ik: "Lieve Verlosser, wilt u dat ik iets opschrijf?" Verlosser: "Ja, ik wil dat je schrijft, mijn dochter." Daarna viel er een stilte.

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf, woord voor woord."

Ik: "Ja, mijn Heer."

Verlosser: "Alles wat je lijdt, offer je aan mij op voor de zware zondaars. Ik heb je angst weggenomen."

Ik: "Ik dank U, mijn Heer en God."

Ik: "Lieve God, ik voelde het toen ik daarnet huilde en bang was dat ik de wondtekens niet zou kunnen verdragen. En toen was het huilen plotseling weg en was ik niet meer bang." Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op, de oorlog in Bosnië-Herzegovina wordt nog heviger. De buurlanden zijn in gevaar."

Ik: "Mijn Heer, ik wilde je toch iets vragen: of ik bondskanselier Kohl een fax moet sturen, als je dat zo wilt."

Verlosser: "Ja, doe dat." Ik:

"Zul je bij mij zijn?"

Verlosser: "Mijn dochter, ik wil volledige discretie, je mag het aan niemand vertellen."

Ik: "En aan dominee Dochart?"

Verlosser: "Aan hem wel, maar verder aan niemand. Als je de wondtekens hebt, zullen ze die allemaal zien. Mijn dochter, blijf van mij houden zoals tot nu toe. Het is mijn wil en jouw wil dat we altijd verenigd zijn. Niemand kan je deze wil afnemen, die heb je mij gegeven."

Ik: "O, mijn Heer en God, dat doet me goed, wat U mij nu hebt gezegd. Ik dank U, mijn grote Liefde.

Mijn lieve Jezus, moet ik me nog voorbereiden op het verzoeningslijden?"

Verlosser: "Mijn dochter, blijf waakzaam en sluit je hart nooit voor mij af."

Ik: "Heer, ik begrijp het niet zo goed als U zegt: 'sluit je hart niet voor mij', vertel het me alstublieft, wat bedoelt U daarmee, vertel het me alstublieft met andere woorden."

Verlosser: "Ik wil bij jou binnenkomen wanneer ik dat wil en niet wanneer jij dat wilt in je hart."

Ik: "Maar mijn Heer, U kunt dat op elk moment doen en ik wens dat U altijd bij mij blijft en mij nooit verlaat."

Verlosser: "Ik zal altijd bij je blijven, geloof dat." Ik:

"Maar sommigen hebben gezegd dat ze verlaten zijn."

Verlosser: "God verlaat zijn kinderen nooit."

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf nog iets."

Ik: "Maar Heer, ik wil dat U het mij zegt als ik mijn hart heb gesloten." Verlosser: "Dat doe je vaak."

Ik: "Maar dat weet ik niet. Hoe moet ik herkennen dat U voor de deur van mijn hart staat?"

Verlosser: "Geef mij de voorkeur boven het wereldse."

Ik: "Maar ik weet nog niet wanneer U voor de deur staat." Verlosser:

"Laat je hart zijn waar je schat is."

Ik: "Dat begrijp ik ook niet helemaal."

Verlosser: "Mijn dochter, heb mij lief zoals je bent."

Ik: "Heer, vergeef mij, je wilde me nog iets zeggen."

Verlosser: "Vervul mijn wens."

Ik: "Ja, o, mijn Heer en God, ik vraag U om genade, opdat ik vervul wat U van mij wenst, zonder dat ik van tevoren weet wat mij te wachten staat. Laat Uw wens in vervulling gaan met Uw medewerking."

Verlosser: "Ik wens dat je de wondtekens die je van mij krijgt, zonder handschoenen draagt."

Ik: "Lieve God, mijn Jezus, mijn zielengids, hoezo? Misschien heb ik het niet goed begrepen of heeft mijn geest zich ermee bemoeid. Zeg het me alstublieft nog eens."

De Heiland herhaalde het nogmaals, ik mag geen handschoenen dragen. Ik:

"En als de artsen zeggen dat ik ze moet dragen?"

Verlosser: "Zeg dan wat ik heb gezegd."

Ik: "En als de anderen zeggen dat ik wil opscheppen?"

Verlosser: "Luister niet naar wat de anderen zeggen."

Ik dacht aan aids of infecties. Heiland:

"Deze wonden gaan niet etteren."

Ik: "Moet ik ze helemaal open dragen, helemaal open?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, ik zal het doen zoals U het wilt."

Ik: "Mijn Heer en God, val ik dan flauw als ik de wondtekens krijg?" Verlosser: "Je krijgt ze bij bewustzijn."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, ik heb het begrepen."

Ik: "Krijg ik ze allemaal tegelijk, of eerst aan de handen?" Verlosser: "Laat het aan mij over."

Ik: "Ja, mijn Heer, het zal zijn zoals U het wilt." Verlosser: "Mijn dochter, ik houd van je, ga in vrede."

Die anderhalf uur met de Heiland leken me wel vijf minuten.

Rozenkrans en Heilige Mis in het rood in de kerk.

20.00 uur - Gebedsgroep

11-08-92 - Dinsdag

Van 9.00 tot 10.00 uur bad ik met Fridolin.

Van 11.00 tot 13.00 uur bad ik alleen en verenigde ik mij. Heiland:

"Mijn liefste, schrijf het op."

Ik dacht: vandaag zegt hij niet 'mijn dochter'.

Heiland: "Mijn liefste, zo moet je schrijven." Ik:

"Dank u, mijn Heer en God."

Verlosser: "Alles wat je schrijft, wordt zo snel mogelijk gedrukt, zoals ik het wil. Laat het over aan de priester die ik je geef. Hij zal het doen zoals ik het wil. Schrijf, mijn dochter, let niet op je fouten. Ze laten het belangrijkste buiten beschouwing."

Ik: "Heer, waarom haast U zich met dit schrijven en moet dit een boek worden?"

Verlosser: "Ik moet de tijd weer verkorten. De mensen willen zich niet bekeren tot hun Vader, die hen liefheeft."

Ik: "Zal het boek de mensen helpen, zodat ze zich bekeren?"

Verlosser: "Ze zullen het weten. Het andere komt nog. Wees ervan overtuigd dat dit boek velen zal helpen."

Ik: "Heer, ik wil me daar niet over uitspreken. Het moet zijn zoals U het wilt." Daarna: Ik dacht aan Fridolin.

Verlosser: "Het beviel me dat jullie samen gebeden hebben. Ik ben altijd bij jullie." Ik dacht dat het bij Fridolin ook een beetje nieuwsgierigheid was.

Verlosser: "Mijn dochter, hij wordt priester. Blijf met hem bidden." Ik:

"Dank u, mijn Heer, ik zal dat blijven doen."

Daarna moest ik aan pastoor Dochart denken en vroeg ik me af of het wel volgens de wil van de Heiland was.

Verlosser: "Het deed me deugd dat je hem dat verteld hebt."

Toen dacht ik aan Fridolin, omdat ik hem had verteld dat ik de wondtekens zou krijgen. Ik was bang of het wel goed was dat ik hem dat had verteld.

Verlosser: "Dat mag je hem vertellen, dat weet je, mijn dochter."

Ik: "Ja, Heer, dat hebt U mij al eens gezegd, maar ik was er niet zeker van." Ik vroeg de Heiland verder:

"Waarom wil je, als ik de wondtekens krijg, dat ik geen handschoenen draag?" Verlosser: "Ik heb grootmoedige belijders nodig en daarom moet het licht schijnen voor hen die in duisternis zijn."

Het was 12.00 uur en ik onderbrak het gesprek om het gebed tot de Engel des Heren te bidden. Na het gebed zei ik tegen de Verlosser:

"Je bent blij als ik tot de Moeder Gods bid." Verlosser: "Ik ben er ook bij."

Ik: "Ja, mijn Heer, dat klopt. Heer, het is zo'n mooi gevoel in mijn hart, ik voel me zo vrij en kan dat niet in woorden beschrijven."

Verlosser: "Mijn dochter, je hebt mij alles gegeven, zelfs de dag van vandaag en de dag van morgen die op je afkomt. Zo moet het ook zijn."

Ik: "Ja, Heer, doe het zoals U het wilt."

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf nog even op. Ik geef je nog wat tijd om na te denken over wat ik van je heb gevraagd. Deze tijd is beperkt."

Ik: "Mijn Heer en God, ik zeg nu al 'JA'. Ik ben uw wijnstok. Ik kan alleen vruchten voortbrengen als ik aan de wijnstok blijf. Doe met mij wat u wilt, zodat ik goede vruchten kan voortbrengen. En dat, Heer, kan ik alleen met u."

Verlosser: "Mijn dochter, dan word je gesnoeid, zodat je goede vruchten kunt geven." Ik: "Wat moet ik doen?"

Verlosser: "Leg je ijdelheid af. Kleed je bescheidener. Schenk je kleren aan de armen. Je zult met weinig rondkomen. Schenk je schoenen aan de armen."

Ik dacht erover na hoeveel ik ervan zou moeten houden, misschien twee paar.

(Dat van de schoenen wilde ik niet opschrijven. Later heb ik het toch opgeschreven, omdat ik voelde dat ik het moest opschrijven.)

Ik: "Ik wil je iets vragen wat ik nog nooit heb gevraagd. Vind je het goed dat ik een doek of een sjaal op mijn hoofd draag? Maakt dat iets uit, omdat ik je bruid ben?"

Verlosser: "Ja, dat speelt een grote rol voor mij." Verlosser:

"Draag het, mijn dochter, de hoofdbedekking." Ik: "In de kliniek of in de kerk?"

Verlosser: "Overal."

Ik: "Maar het zal me moeilijk vallen om een hoofdbedekking te dragen. Ik: "Waarom?"

Verlosser: "Zodat je niet ijdel wordt en bovendien, mijn uitverkorenen hebben altijd al een hoofdbedekking gedragen."

Ik: "Is dat vanwege de traditie, of omdat jij dat zo wilt?" Heiland: "Omdat ik dat zo wil."

Ik: "Maar dominee Vogt zal dat niet begrijpen." Heiland: "Ben jij mijn bruid?"

Ik: "Hoe zit het met de anderen? Moeten zij ook een hoofddeksel dragen?" Verlosser: "Ja, maar ik eis het niet van iedereen."

Ik: "Als ik dat doe, zullen de anderen zeggen dat ik gek ben."

Verlosser: "Doe dat, mijn dochter."

Ik: Ja, mijn Heer, ik zal een hoofdbedekking dragen, omdat U dat zo wilt en uit liefde voor U."

Verlosser: "Mijn dochter, doe wat ik van je vraag."

Ik: "Lieve God, ik vraag U om de genade dat ik altijd mag herkennen wat U van mij wilt."

Verlosser: "Mijn dochter, je bent mijn parel, waar ik voor moet zorgen. Blijf mij trouw. Ga heen in vrede."

Om 18.30 uur was ik met Fridolin in Rot in de kerk, voor de rozenkrans en de Heilige Mis. Voor en na de Heilige Communie zei ik tegen de Heiland dat ik goed had nagedacht over wat Hij van mij vraagt en gaf ik mijn "JA" daarvoor. En toen vroeg ik de Heiland of de Moeder Gods mij zou helpen het kruis te dragen en of zij mij een troosterin in het lijden zou zijn.

Ik zei Hem dat ik nooit van Hem gescheiden wil zijn.

Ik herhaalde dat ik uit liefde voor Jezus en voor de mensen, voor de redding van de zielen en de bekering van de zondaars, bereid ben deze boetedoeningen met Hem te dragen. Na de Heilige Communie zei de Heiland tegen mij bij de vereniging:

Verlosser: "Dank je wel, mijn dochter, ik hou van je, blijf mij trouw. Ik aanvaard het."

12-08-92 - woensdag

Ik bad 's nachts van 2.30 tot 3.30 uur en 's ochtends van 9.30 tot 11.30 uur. 's

Ochtends bad ik en verenigde ik mij:

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op."

Ik: "Ja, lieve barmhartige Vader, lieve Jezus, lieve Heilige Geest."

Verlosser: "De wondtekens die je van mij ontvangt, zullen in je handen, voeten en in je hart worden ingeprent. Er zal veel bloed vloeien voor de zielen die van goede wil zijn. Het zal mijn bloed zijn, mijn dochter, voor de redding van de zielen. Mijn bloed moet zeer vereerd worden. Het is jouw taak om mijn wil te vervullen wanneer ik dit bloed zal vergieten. Het zal een grote pijn zijn. Er zal je zoveel worden toegestaan als je kunt verdragen. Ik ken de maat die je kunt verdragen. Heb vertrouwen in mij. Ik ben je Bruidegom. Het is ook mijn wil om altijd met jou verenigd te zijn. Het zal je aan niets ontbreken met mij."

Ik: "Heer, hoe bedoel je dat, dat het mij aan niets zal ontbreken?"

Verlosser: "Ik bezit alles wat je nodig hebt."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik geloof het. Lieve God, ik wil je zeggen dat ik nu zo veel van je houd dat ik alles wil doen wat je wilt."

Verlosser: "Mijn dochter, de wondtekens zullen bloeden, eerst op vrijdag. Dan hoef je niet te werken. Ze zullen je vrijstellen van je werk."

Ik: "Zal ik dan kunnen bidden?"

Verlosser: "De anderen zullen veel moeten bidden. Mijn dochter, wees ervan overtuigd dat ze dat zullen doen."

Verlosser: "Ik houd van alle mensen."

Ik dacht aan de doornenkroon.

Verlosser: "Dat komt nog. De doornenkroon hoort erbij. Je krijgt eerst de geseling, daarna de doornenkroning. Het gebeurt zoals ik heb geleden op Golgotha. Het is mijn kruisiging in jou. Jouw pijn zal de mijne zijn. Deze verzoeningspijnen zijn mijn verzoeningspijnen. Ik ben in jou en jij bent in mij. We zijn dan één."

Ik: "Alstublieft, mijn Heer en God, neem alleen de angst bij mij weg en zorg ervoor dat ik niet bang ben voor de duivel en dat hij mij niets kan aandoen. Als hij mij iets aandoet, dan zullen ontelbare zielen van de verdoemenis worden gered."

Verlosser: "Mijn dochter, daar zal ik voor zorgen."

Verlosser: "Je wordt meer beproefd dan de andere zielen. Daarom zal er ook veel voor je gebeden worden. Het is mijn wil dat er veel gebeden wordt."

Verlosser: "Het is nog jouw taak om mij altijd trouw te blijven."

Ik: "Dat ik je trouw ben, daarvoor heb je me al de genade gegeven."

Verlosser: "Ja, dat heb ik al gedaan."

Ik: "Maar ik heb een priester nodig."

Verlosser: "Er zal er een komen. Aan een priester zal het je niet ontbreken."

Verlosser: "Lieve dochter, dat is genoeg voor vandaag. Ga heen in vrede."

19.00 uur Rozenkrans en Heilige Mis in Mingolsheim in de Rochuskapel.

13-08-92 — donderdag

9.50 - 11.00 uur thuis:

Ik bad innig en verenigde mij.

Verlosser: "O, mijn dochter, schrijf het op. Alles wat je schrijft, is mijn wil. Zonder mij ben je niets en kun je niets. Daarvoor heb je mij in alles nodig. Ik ben de Heer en God voor iedereen. Alles moet zich naar mij richten. Jullie zondige mensen moeten wakker worden. De tijd is gekomen dat jullie worden beoordeeld op wat jullie mij hebben gebracht.

Iedereen moet verantwoording afleggen voor mij. Jullie kunnen niets voor mij verbergen. Ik heb jullie ogen gegeven om te zien en oren om te horen. Wat doen jullie, jullie zien noch horen. Alles is slechts waanzin. Mijn toorn zal over iedereen komen. Mijn ongehoorzame kinderen, word wakker! Ik ben een God van het licht en niet van de duisternis. Blijf in mijn licht. Vraag om het licht dat jullie verlicht. Want als de duisternis komt, kunnen jullie niet meer vragen. En dan behoren jullie toe aan de God van de duisternis. Dan zal hun kwelling eeuwig zijn. Mijn dochter, roep hen allen op tot gebed. Mijn Moeder en jullie Moeder houdt van jullie allemaal en is jullie genegen, keer jullie allemaal tot haar terug. Zij wacht op jullie met uitgestrekte armen. Heb haar lief. Zij zal jullie gebeden (voorspraak) aan mij voorleggen. Van haar zal ik geen voorspraak afwijzen. Mijn dochter, leg alles wat op je afkomt in het onbevleete hart van Maria, want haar hart is ook mijn hart. Daar moet de vijand zich terugtrekken. Lieve dochter, schrijf verder. "

Ik: "Ja, mijn Heer en God, mijn liefhebbende Vader."

Verlosser: "Maak je niet zo veel zorgen over je boetedoeningen. Dat is mijn probleem, niet het jouwe. Ik dank je voor je "ja" en ik heb het aanvaard. Het zal je aan niets ontbreken. Heb vertrouwen. Ik ben je leven, mijn dochter. Ik ken je zwakheid.

Ik zal je op het juiste moment alles geven wat je nodig hebt. Maak je geen zorgen voor de toekomst. De boetedoeningen die je te wachten staan, staan voor de deur. Ik zal aankloppen als het uur gekomen is. Bij mij gebeurt alles op het juiste moment.

Mijn dochter, Ik hou heel veel van je en Ik zegen je nu." Ik knielde op de grond om de zegen te ontvangen.

Verlosser: "Ik zegen je, mijn dochter, in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Ga heen in vrede."

Ik zei: "Amen."

Daarna: "Geprezen zij God, de Heer."

Ik wist niet of ik dat goed had gezegd. Verlosser:

"Mijn dochter, het bevalt me."

Vlak voor de lunch zei ik tegen mijn zoon dat hij alles met God serieuzer moest nemen. Ik zei hem ook dat hij moest gaan biechten.

Hij zei: "Ik kan je toch niet geloven."

Toen zei ik tegen hem dat hij, net als Thomas, pas zou geloven als hij de wondtekens zou zien. Ik merkte al lang dat hij de gebedsgroep uit de weg gaat, hoewel hij er soms bij zou kunnen zijn.

Op dit moment luistert mijn hele familie naar wat de onreine geest hen influistert. Ik blijf trouw aan onze Heer en God, ook al sta ik er alleen voor.

18.30 uur Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

Ik had geen idee dat er vandaag in het evangelie over Thomas werd gesproken, die niet geloofde dat Jezus was opgestaan toen de andere discipelen hem dat vertelden.

Na de Heilige Communie vroeg ik de Verlosser of ik naar pastoor Vogt moest gaan en hem moest vertellen dat ik de wondtekens van de Verlosser zou krijgen.

Verlosser: "Ga naar hem toe, spreek met hem."

Dus ging ik na de kerk naar pater Vogt en vertelde het hem. Hij glimlachte een beetje en zei: "U gelooft het."

Ik: "Ja, ik geloof het."

Toen vertelde ik hem nog dat de Heiland had gezegd dat hij het pas zou geloven als het te laat was. Ik vroeg hem nog om zijn zegen en ging vrolijk naar huis.

14-08-92 - vrijdag

10.00 - 11.45 uur thuis:

Gebed - Vereniging

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, Ik wil dat je schrijft." Ik: "Ja, lieve Jezus, mijn zielengids."

Verlosser: "Mijn dochter, de oorlog wordt heviger. Er heerst chaos in de wereld. De vijand heeft al een grote buit weggenomen. De mensen wachten te lang met zich te verzoenen met hun God. De oorlog heeft al genoeg schade aangericht, maar hij zal nog meer schade aanrichten. Roep de politici op tot bekering. Ze zijn verblind door de sluier van Satan. Ze zullen voor Mij een grote verantwoordelijkheid moeten afleggen. Geen enkele politicus zal hiervan worden vrijgesteld. Ik zal velen moeten uitspuwen."

Verlosser: "Mijn dochter, het bevalt Mij dat je alles opschrijft. Ik zal dit werk bijzonder belonen."

Ik: "Heer, ik wil U nog iets vragen over de wondtekens. U hebt gezegd dat U voor de deur staat en pastoor Vogt heeft zich niet goed uitgelaten. Moet ik nog iets weten of herkennen voordat U aan de deur van mijn hart klopt, want men moet oppassen dat de onreine geest zich er niet mee bemoeit."

Verlosser: "Schrijf op, mijn dochter, de wondtekens die je krijgt, zijn van mij en gemakkelijk te herkennen."

Ik: "Hoezo, lieve Drie-eenheid?"

Verlosser: "Het bloed dat uit de wonden zal vloeien, is mijn bloed. De mens heeft niet zoveel bloed dat daaruit zal vloeien."

Ik: "Maar dat is voor de wetenschappers niet voldoende."

Verlosser: "Deze wonden genezen niet en gaan niet etteren. Deze wonden zullen het licht uitstralen dat blinden weer ziende maakt. Dit bloed, dat Ik door jou zal vergieten, zal hun redding zijn. Mijn dochter, als iemand het dan nog niet gelooft, kan hij het later ook niet geloven.

Schrijf, mijn dochter, voor sommigen ben Ik tevergeefs gekruisigd en voor sommigen zal Ik tevergeefs gekruisigd worden. Deze zielen hebben hun Vader al gekozen."

Ik sprak nog een tijdje met de Verlosser. Toen:

Verlosser: "Schrijf het op, mijn dochter. Je zult luid schreeuwen wanneer de wondtekens in de kerk worden ingeprent. De schreeuw van pijn moet er zijn."

Ik: "Heer, doet dat zo erg pijn?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter, dat is de grootste pijn." Ik: "Zullen velen dan schrikken?"

Verlosser: "Mijn dochter, schrikken is niet erg, vergeleken met de pijn die je zult voelen. Deze helse pijn is een druppeltje vergeleken met de hel."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik heb het begrepen. Zoals U wilt, zo zal het gebeuren." Ik dacht of er nu nog iets zou komen en of de Heiland mij nog iets zou zeggen.

Verlosser: "Ja, er komt nog iets. Ik zal je de wondtekens zo snel mogelijk inprenten."

Ik: "Mijn Heer en God, ik geef me over aan Uw wil. Laat me U alleen maar liefhebben en bij U zijn, nu en in alle eeuwigheid."

Verlosser: "Mijn dochter, ik heb jou uitgekozen. Jij bent mijn allerliefste, nu en in eeuwigheid."

Ik: "Lieve God, moet ik 'mijn allerliefste' doorstrepen?"

Verlosser: "Mag ik niet zeggen wie ik wil?"

Ik: "Dank u, mijn Heer en God."

Ik: "Ik voel me zo onwaardig voor het woord 'geliefde'."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, ik zegen je nu."

- Ik knielde neer -

Verlosser: "Ik zegen je in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Ga heen in vrede, mijn dochter."

Ik: "Dank zij God de Heer. Geprezen zij Jezus Christus, nu en in alle eeuwigheid. Amen."

Zoals gewoonlijk bad ik een dankgebed en offerde ik de geestelijke communie op voor alle mensen en alle arme zielen in het vagevuur.

18.30 Rozenkrans en Heilige Mis in het rood.

Na de Heilige Communie vroeg ik de Verlosser of ik dan een fax naar bondskanselier H. Kohl moest sturen.

Verlosser: "Doe dat, mijn dochter, ik wil het."

Laat in de avond ging ik toen naar Roswitha. Haar zoon hielp mee om een brief naar de bondskanselier te faxen.

Rond 23.30 uur bad ik nog een rozenkrans.

15-08-92 — zaterdag - Maria-

Tenhemelopneming Om 4.15 uur 's ochtends

begon ik te bidden. Ik verenigde mij met de Heiland.

Verlosser: "De brief was juist. Maak je geen zorgen over de brief." De tranen stroomden uit mijn ogen, heel vrij, zonder mijn medewerking.

Verlosser: "Schrijf het op, mijn dochter, de oorlog wordt heviger. De Duitsers mogen zich niet in deze oorlog mengen."

Ik: "Moet ik dat zeggen?"

Verlosser: "Als je erom gevraagd wordt. Het volk moet worden opgeroepen tot gebed. Door het gebed kan ik veel veranderen. Mijn dochter, bid veel. De Satan is sterk. Veel goede christenen zullen in zijn valkuil terechtkomen.

Bewaar alles wat je nu opschrijft goed. Ik zal je een bijzondere bescherming geven. Mijn dochter, ik hou van je, ga in vrede."

Van 10.30 tot 12.30 uur was ik bij Marion en hebben we geschreven.

Van 16.30 tot 19.45 uur was ik in de kerk in Rot. Daar heb ik gebiecht en ben ik ook gebleven voor de Heilige Mis om 19.00 uur.

16-08-92 - zondag

Van 8.30 tot 10.00 uur heb ik gebeden.

Ik beval de Heiland vele zielen aan via het Onbevleete Hart van Maria, evenals de arme zielen.

Ik huilde uit het diepst van mijn hart en zei tegen de Heiland:

"Lieve Jezus, ik ben bereid om boete te doen voor alle zielen."

Plotseling vloeiden er grote, zware tranen uit mijn ogen. Ja, het waren niet mijn tranen. Het waren de tranen van de Verlosser die ik vergiet.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, je zult lijden voor alle zielen. Ik houd van hen allemaal. Ze zijn allemaal mijn kinderen. Niet iedereen wil mijn wil vervullen. Je boetedoeningen zijn heel dichtbij."

Verlosser: "Mijn dochter, ik houd heel veel van je. Schrijf het op. De liefde die ik je geef en die ik je zal geven, is mijn liefde en mijn geschenk aan jou."

Ik: "Heer, maar dat is de grootste deugd."

Verlosser: "Ja, schrijf het op. Deze deugd krijgen maar weinigen. Ik kan die geven aan wie ik wil. Met deze liefde overwin je alles."

Ik: "Mijn Heer en God, hoe kan ik U bedanken voor dit grote geschenk?"

Verlosser: "Mijn dochter, je hebt me al bedankt door mij alles te geven. Je kunt deze liefde van mij doorgeven, als je dat wilt. Aan liefde zal het je niet ontbreken. Bij jou kunnen vele zielen putten. Mijn dochter, jij bent mijn tabernakel."

Ik: "O, mijn Heer, ik kan dit allemaal niet bevatten."

Verlosser: "Als je het zou begrijpen, zou het niet van mij zijn.

Schrijf, mijn dochter, ik ben ook onbegrijpelijke liefde. Je hebt tegen je priester gezegd dat je hart het kan begrijpen. Het verstand kan niet begrijpen wat het hart begrijpt. Ik bevind mij in je hart, mijn dochter. Zonder mij kunt u niets.

Alleen de liefde kan alles. Zonder haar kunnen jullie niet leven. Alleen ik kan liefhebben. Mijn dochter, de priester die je verwacht, komt nog. Maak je daar geen zorgen over. Maak je niet van tevoren zorgen."

Ik: "Mijn Verlosser, laat mij alstublieft niet van U gescheiden zijn in het grote leed." Verlosser: "Niemand kan je van Mij scheiden, want je behoort geheel aan Mij."

Ik dacht eraan of ik mezelf van U zou kunnen scheiden.

Verlosser: "Uit jezelf kun je niets."

Ik: "O, mijn Heer, nu ben ik gerustgesteld en opgelucht."

Verlosser: "Zo is het, mijn dochter."

Ik: "Laat mij dan zo lang als U wilt met U boete lijden voor de redding van de zielen." Verlosser: "Mijn dochter, wat je geschreven hebt, bevat mij bijzonder."

Het is mijn wil dat je dat doet. Bij mij zal het je aan niets ontbreken. Alles wat je spreekt, ben ik.

Ja, mijn dochter, ik ben je Heer en God. Je lichaam is mijn lichaam. Je wil is mijn wil. Je zegen is mijn zegen."

Ik: "Heer, mag ik dan zegenen?"

Verlosser: "Mijn dochter, je moet veel zegenen." Ik zei dat zegenen iets heel groots is. Verlosser: "Ik ben ook groot."

Ik: "Hoe moet ik zegenen?"

Verlosser: "Ik zal je hand wel leiden."

Ik: "O, mijn Heer, nu ben ik klaar. Moet ik nog iets opschrijven? Wilt u dat? Verlosser: "Mijn lieve dochter, heb mij meer lief in je naaste.

Ik: "Ja, mijn Heer, dat zal ik doen."

Verlosser: "Mijn dochter, ik zegen je nu. In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest."

Ik: "Amen. Dank zij God de Heer. Geprezen zij Jezus Christus en Maria, nu en in alle eeuwigheid. Amen."

Ik: "Lieve God, was het juist dat ik dat ook tegen Maria heb gezegd?"

Verlosser: "Het doet me deugd dat te horen."

13.00 uur Rozenkrans en gebedsdienst in Rot.

19.00 uur Heilige Mis in de Rochuskapel in Mingolsheim.

17-08-92 - Maandag

10.00 uur in de dokterskamer:

Verlosser: "Mijn dochter, ik hou meer van jou dan van wat dan ook." Ik: "Heer, dat kan ik toch niet opschrijven."

Verlosser: "Schrijf het op. Mijn dochter, het bevat me hoe je handelt. Ga zo door. Wees niet bang dat je te weinig liefde krijgt. Ik ben de God van de liefde. Geef de liefde die je van mij krijgt steeds weer door. Aan liefde zal het je niet ontbreken. Wees nederig en zachtmoedig. Ik ben bij je."

Ik: "Heer, ik dacht dat ik pas bij U was als ik de wondtekens zou krijgen?" Verlosser:

"Mijn dochter, je bent nu al bij Mij. Ik ben alles in jou."

Ik: "Heer, ik voel een vuur in mijn hart."

Verlosser: "Ik ben het vuur van de liefde. Niemand kan dit vuur blussen. Het brandt waar ik dat wil."

Ik: "Mijn Heer, ik zou nu kunnen huilen. Hoezeer ik van U houd, dat weet alleen U. Lieve Verlosser, moet ik nog iets weten?"

Verlosser: "Laat het op je afkomen. Maak je geen zorgen van tevoren."

Ik: "Mijn Heer, ik geloof dat er niets mooiers is dan met U in liefde te zijn.

O, mijn lieve Jezus, en U komt naar het universitair ziekenhuis, naar deze dokterskamer, en verlaagt U tot zo'n armzalige röntgenassistente.

Dat had ik me vroeger nooit kunnen voorstellen, dat zoiets bestaat. Mijn Heer, ik kan U niet met woorden bedanken. Ik bedank U met mijn liefde voor U en voor mijn naasten."

Ik: "O, mijn Heer, U bent de bron van de liefde. Ik voel die nu zo sterk." Verlosser: "Mijn dochter, wees bereid tot wat ik van je vraag."

Ik: "Mijn Heer en God, ik ben bereid, als ik U zo volsta." Verlosser: "Mijn dochter, het volstaat mij, zoals je bent."

Ik: "Mijn lieve Jezus, aarzel dan niet lang. Ook ik dorst." Verlosser: "Het heeft mij verheugd dat van je te horen."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, ga heen in vrede." Ik: "Dank zij God, de Heer."

Rozenkrans en Heilige Mis in het rood.
20.00 uur Gebedsgroep.

18-08-92 — dinsdag

10.00 uur in de dokterskamer:

Na een diep en innig gebed komen de tranen weer bij me op.

Verlosser: "Mijn dochter, ik hou van je, schrijf het op. De tijd is gekomen dat ik mijn werk zal volbrengen. Je bent helemaal van mij."

Er vloeiden tranen uit mijn ogen die niet van mij waren. Ik vroeg:

"Zijn dat jouw tranen?"

Verlosser: "Ja, het zijn mijn tranen. Het zijn de lijden voor jou. Mijn dochter, laat mijn werk in jou werken."

Ik: "Heer, wat noem je je werk?"

Verlosser: "Mijn dochter, het is mijn kruisiging in jou." Ik:

"Hoeveel uren zal dat duren?"

Verlosser: "Net als op Golgotha."

Ik: "Zal de Moeder Gods daarbij zijn?"

Verlosser: "Uw hemelse Moeder is bij elke kruisiging aanwezig. Zij zal u troost schenken. Heb haar lief, net zoals mij."

Ik: "Zal ik veel bloed vergieten bij de kruisiging?" Verlosser: "Bijna alles."

Ik: "Kan ik dan nog leven?"

Verlosser: "Mijn dochter, dat is voor jullie onbegrijpelijk."

Verlosser: "Ik kan alles vervangen wat ontbreekt. Het zal je aan niets ontbreken. Ik ben jouw leven."

Ik: "Dan worden door dit vergoten bloed zielen gered."

Verlosser: "Ja, mijn dochter, heel veel en heel veel zullen zich daardoor bekeren. Er zullen genezingen plaatsvinden."

Ik: "Wie kan er dan genezen worden?"

Verlosser: "Iedereen."

Ik: "Heer, maar ze zijn toch niet allemaal ziek."

Verlosser: "Jawel. De grootste ziekte is dat bijna niemand van mij meer houdt." Ik:

"Lieve God, ik houd toch van u."

Verlosser: "Dat weet ik, mijn dochter."

Verlosser: "Schrijf op, mijn dochter, de wondtekens die je zult krijgen, het zal de komende dagen gebeuren. Wees gereed, mijn dochter."

Ik: "Lieve Jezus, ik vraag U om genade, dat ik alles volhoud en standvastig en trouw blijf en dat ik U, nadat dit is gebeurd, nog veel meer zal liefhebben."

Verlosser: "Mijn dochter, wees ervan overtuigd dat je daarna nog meer van mij zult houden." Ik: "Gebeurt dat in de kerk?"

Verlosser: "Ja, het gebeurt in de kerk."

Verlosser: "Mijn dochter, laat alles aan mij over, jij bent mijn instrument."

Ik: "Mijn Heer en God, mijn liefhebbende Vader, het zal geschieden zoals U het wilt." Heiland:

"Mijn dochter, ik zal je met veel genade begiftigen. Mijn lieve dochter, ga heen in vrede."

Ik: "Geprezen zij God, de Heer."

18.30 Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

19-08-92 — woensdag

10.00 uur - Dokterskamer:

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, woord voor woord. De wondtekens die je van mij krijgt, zullen elke vrijdag bloeden, behalve op grote feestdagen. Het bloed dat zal vloeien, is heilig bloed."

Ik: "Heer, maar ik ben niet heilig."

Verlosser: "Dan ben jij het niet. Ik ben het. De wondtekens die je krijgt, zullen diep zijn."

Ik: "Mijn Heer en God, ik begrijp het woord 'diep' niet, hoe bedoel je dat?"

Verlosser: "Het zijn geen oppervlakkige wondtekens. Schrijf, mijn dochter, daarom zal er veel bloed vloeien. Je hoeft niet bang te zijn voor deze hoeveelheid bloed die vergoten wordt."

Verlosser: "Mijn dochter, ik heb de dag voor jou bepaald waarop je de wondtekens zult krijgen. Het is de dag die mij en mijn en jullie moeder behaagt."

Ik: "Heer, ik wil niet weten wanneer. Of moet ik dat weten, ik laat het aan U over. Ik vraag U, schenk mij veel genade wanneer die dag komt, opdat ik moedig ben en niet bang ben en niet twijfel en dat de onreine geest niet in mijn nabijheid is."

Verlosser: "Mijn dochter, zo zal het zijn."

Ik: "Mijn allerliefste Jezus, ik weet niet of ik nog iets moet opschrijven." Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, ik wil dat je alles nog in stilte bewaart." Ik: "Mag ik weten waarom?"

Verlosser: "Bij gebrek aan ruimte en omdat de nieuwsgierigen er als eerste zijn." Ik: "Ja, mijn Heer, ik zal Uw wil gehoorzamen."

Ik: "Heer, hoef ik nu niets meer te weten?"

Verlosser: "Jawel, mijn dochter, je moet alles geduldig en met liefde verdragen."

Ik: "Lieve God, daaraan zal het mij niet ontbreken, want U hebt mij de deugd van geduld gegeven, en de liefde zult U mij nog geven. Ik geloof en ik wens dat ik dat zal doen."

Verlosser: "Mijn dochter, ik ben en zal altijd bij je zijn."

Ik: "Heer, als dat komt (wondtekens), zal ik daar dan van tevoren iets van merken?"

Verlosser: "Je zult mijn liefde voelen. Ik ben de liefde, mijn dochter."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik heb het begrepen. Ik dank U, mijn Heer en God." Verlosser: "Mijn lieve dochter, ik draag je bij mij."

Ik: "Ja Heer, je mag me dragen waar je maar wilt."

Ik: "O, mijn Heer, mijn lieve Jezus, ik hou zo veel van U. Ik ben altijd zo gelukkig met U."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, ga in vrede." Ik:

"Geprezen zij God de Heer."

Rozenkrans en heilige mis in Mingolsheim in de Rochuskapel.

20-08-92 - donderdag

10.00 uur in de dokterskamer:

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, ik wil je beweging."

Ik: "Lieve God, dat hebt U mij al in het begin gevraagd, maar ik begrijp het nog niet helemaal, en toch geef ik U mijn beweging."

Verlosser: "Ik bepaal waar je heen moet gaan."

Ik: "Heer, ik zal gaan waar U wilt. Laat mij alstublieft inzien dat ik dat ook doe."

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op. Ik ben de Heer en God voor alles wat beweegt. Wie mij toebehoort, moet zich naar mij richten."

Schrijf, mijn dochter, ik wil dat je je strikt naar mij richt."

Ik: "Lieve God, ik wil het doen, help me er alstublieft bij. Ik ben zo zwak en laat alstublieft mijn tong zwijgen als ik moet zwijgen."

Verlosser: "Mijn dochter, je spreekt wanneer ik dat wil. Maak je daar geen zorgen over." Ik: "Maar Heer, dat 'strikt' begrijp ik niet. Vertel me daar iets over."

Verlosser: "Wat ik begonnen ben, zal ik voltooien."

Ik: "Nu ben ik bang dat ik iets verkeerd zal doen." Verlosser: "Mijn dochter, met mij zal je dat niet doen."

Ik: "Kun je me nog iets vertellen over het 'streng ordenen'." Heiland: "Je 'ja' betekent 'ja', en je 'nee' betekent 'nee'."

Ik: "Lieve God, vandaag heb ik meer het gevoel dat U ook een strengere Vader bent dan anders. Heb ik me dat verbeeld?"

Verlosser: "Mijn dochter, de gruweldaden zijn groot in de wereld. Ik heb de tijd verkort. De vijand is overal. De mensen weten niet wat ze doen. Ik zal veel toestaan wat de vijand wil. De mensen moeten zich bekeren."

Ik: "Lieve God, alstublieft, genade en barmhartigheid voor iedereen. Ik ben bereid om samen met U de zielen te redden. U hebt mij helemaal. Doe met mij wat U wilt en wanneer U het wilt. Ik houd heel veel van U, mijn goede en barmhartige Drie-eenheid."

Verlosser: "Mijn dochter, heb nog een beetje geduld tot de juiste tijd daar is. Ik ben bij je, maak je daar geen zorgen over. Houd je stevig vast aan mijn hand."

Ik: "Jezus, Koning der koningen, ik zal het doen." Verlosser:

"Mijn dochter, ik houd van je. Ga heen in vrede." Ik: "Geprezen zij God, de Heer."

12.00 uur in de kapel van de kliniek.

Verlosser: "Ik wil dat je iets opschrijft. Ik wil dat je mijn wil vervult." Ik: "Mijn Heer en God, wat is uw wil?"

Verlosser: "Dat je de wondtekens die je krijgt tot het einde toe draagt."

Ik: "Mijn Heer, ik zal dat met U doen, omdat ik van U houd, omdat het Uw wil is en omdat ik wil dat de zielen gered worden van de verdoemenis."

Verlosser: "Schrijf op, mijn dochter, de wondtekens zullen je veel problemen en ergernis brengen. Geef alle problemen en alle ergernis aan mij, ik zal alles oplossen. Onderneem niets alleen. Je moet mij gehoorzamen. Mijn dochter, je moet eerst naar mij luisteren.

Mijn dochter, ik wil dat je mij gehoorzaamt."

Ik: "Mijn Heer en God, ik vraag U om de genade dat ik gehoorzaam mag zijn. Het is een grote deugd die ik zo hard nodig heb."

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op, je krijgt vandaag al de gedund. Het is mijn wens om die aan jou te geven."

Ik: "Ik dank U, mijn Heer en God, ik dank U." Verlosser:

"Mijn lieve dochter, ga heen in vrede."

18.30 uur Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

21-08-92 - vrijdag.

10.00 uur in de dokterskamer:

Gisteren wilde ik bijna helemaal stoppen met schrijven. Ik was boos omdat ik zo slecht schrijf en begrijp. Uit liefde voor Jezus schrijf ik verder.

Verlosser: "Het is mijn wil dat je schrijft. Mijn dochter, het zal niet lang meer duren voordat je verder schrijft. Iemand anders zal voor jou schrijven. Tot die tijd moet je nog geduld hebben."

Schrijf, mijn dochter, ik zal je man kruislijden geven." Ik: "Moet ik dat opschrijven?"

Verlosser: "Ja, schrijf het op. Hij moet het aanvaarden en heeft geen andere keuze."

Ik: "Heer, ik wil niet weten welke beproevingen hij te verduren krijgt. Ik weet alleen dat als U hem die oplegt, het goed voor hem is. Laat alstublieft niet toe dat hij verloren gaat. Ik weet dat hij onbezonnen is."

Verlosser: "Mijn dochter, ik geef hem een tijd waarin hij zich kan bekeren."

Ik: "Ik dank U, mijn Heer en God."

Verlosser: "Je man zal doen wat ik wil. De tuchtiging is noodzakelijk." Ik:

"Verlosser, ik werd gisteren niet begrepen."

Verlosser: "Mijn dochter, je behoort mij toe. Er zullen maar weinigen je begrijpen, want niet jij bent het, maar ik ben het en zij willen mij niet begrijpen. Niet iedereen verdraagt de waarheid. Schrijf, mijn dochter, Ik ben de waarheid. Verwonder je niet als de mensen zo met je omgaan.

Zo hebben ze mij destijds ook behandeld. Blijf nederig en zachtmoedig." Ik: "Heer, ik vraag U om nederigheid en zachtmoedigheid. Ik heb er niet genoeg van. Schenk mij alstublieft veel liefde, zodat ik die kan doorgeven. Alleen met Uw liefde lukt mij alles."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, het bevalt mij hoe je handelt. Maak jezelf geen verwijten dat dit niet juist is. Ik doe met jou wat ik wil. Dat zal de anderen niet bevallen. Iedereen moet zich naar mij richten. Het is ook mijn wil."

Ik: "Mijn Heer en God, doe wat U wilt." Na een tijdje:

Verlosser: "Ja, mijn dochter, schrijf het op. Ik heb besloten om mijn plan te verwezenlijken. Je krijgt de vijf wondtekens van mij. Mijn 'JA' is een 'JA'. Het zal je niet ontbreken aan pijn en genade. Waak en wees gereed."

Ik: "Lieve God, ik hou nu zo veel van U. Ik werp me nu in Uw armen en ik wil altijd in Uw hart blijven."

Verlosser: "Mijn dochter, je bent voor altijd van mij. Niemand kan ons meer scheiden. We zijn nu onafscheidelijk. Ik stort nu mijn liefde over je uit, zodat je alles kunt doorstaan wat op je afkomt. Met deze liefde overwin je alles.

Ik: "Heer, ik voel in mijn hart dat het heet is en het wordt steeds heter." Ik: "Hoe doe je dat toch?"

Verlosser: "Ik ben de God van de liefde."

Ik: "Het is zo prachtig. Je denkt niet meer aan ergernis. Ik geloof dat de liefde de ergernis heeft uitgewist."

Verlosser: "Zo is het, mijn dochter."

Ik: "Ik dank U, mijn Heer en God, voor deze grote genade." Verlosser:

"Ga heen in vrede, mijn lieve dochter."

Ik bad zoals altijd een dankgebed.

18.30 uur Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

22-08-92 — zaterdag

7.30 uur - 9.00 uur Gebed - Vereniging.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, woord voor woord."

Ik: "Ja, mijn edele Liefde."

Verlosser: "Mijn dochter, Ik wil je volledige toewijding."

Ik: "Heer, ik heb U al alles gegeven. Is er nog iets dat ik U nog niet heb gegeven?"

Verlosser: "Schenk mij je zintuigen."

Ik: "Mijn Heer en God, ik schenk het U. Het zal allemaal van U zijn."

Verlosser: "Ik zal voor jou zien en horen."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, je krijgt van mij andere zintuigen. Je ziet en hoort wat anderen niet zien en niet horen."

Ik: "Heer, hoort dit bij de mystiek?"

Verlosser: "Ja, dat hoort bij de mystiek."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, Ik verlang nog van jou je instemming met de wondtekens."

Ik: "Mijn Heer en God, mijn lieve en barmhartige Jezus, mijn onbegrijpelijke en oneindige Liefde, ik geef je mijn toestemming dat je de wondtekens in mijn lichaam mag inprenten, mijn lichaam is nu jouw lichaam. En dat is voor de redding van alle zielen en de bekering van de zondaars die van goede wil zijn."

Verlosser: "Mijn dochter, het is genoeg voor mij."

Verlosser: "Ik moest dit nog eens controleren."

Verlosser: "Je bent mijn allerliefste dochter."

Ik: "Heer, moet ik dit opschrijven?" Verlosser:

"Ja, schrijf het op."

Ik: "Heer, ik kan niet begrijpen dat ik de allerliefste voor U ben." Verlosser:

"Dat ben je, mijn dochter."

Ik: "Heer, ik ben bang dat ik de grootste zondaar ben."

Verlosser: "Dat denk je omdat je zo klein bent."

Ik: "O, mijn Heer, ik dorst weer naar Uw liefde, ik ben zo onverzadigbaar. Dompel mij alstublieft onder in Uw bron van liefde, zodat ik nooit meer dorst."

Verlosser: "Dat je volmaakt bent en nooit dorst hebt, dat zul je pas in het paradijs zijn." Ik:

"Heer, ik dacht dat het op aarde al het paradijs was, als men U alles geeft." Verlosser: "Mijn dochter, je hebt je gewaad nog."

Ik: "Wat noem je een gewaad?"

Verlosser: "Je lichaam. Je bevindt je in een voorfase van het paradijs, net zoals er ook een voorfase van de hel bestaat."

Ik: "Dat betekent dat ik nog naar het vagevuur kan gaan?"

Verlosser: "Mijn dochter, laat dat aan mij over. Verheug je erop bij mij te zijn."

Verlosser: "Tot nu toe heb je mijn wil vervuld. Blijf in mij en bij mij, dan zul je ook het andere vervullen wat op je afkomt."

Ik: "Mijn Heer, mijn Liefdevolle Vader, ik houd zo veel van U dat ik geen andere wens heb dan Uw wil te vervullen en altijd in U en met U te zijn." Verlosser: "Ik zegen je, mijn dochter, in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Ga heen in vrede, mijn lieve dochter."

Ik: "Dank zij God de Heer. Geprezen zij Jezus en Maria, nu en in alle eeuwigheid. Amen."

Tussen 16.30 en 17.15 uur bad ik in de kerk in Rot en biechtte ik bij pastoor Vogt.

Om 18.15 uur woonde ik de Heilige Mis bij in de kerk in Mingolsheim. Adriana was erbij. Ze beleefde iets moois toen ik op de grond knielde en de Heilige Communie ontving van pastoor Kesenheimer.

Rond 21.00 uur bad ik de smartelijke rozenkrans.

23-08-92 - zondag

8.20 uur: Zoals altijd bad ik voordat ik me verenigde.

Verlosser: "Mijn lieve dochter, schrijf het op. Het is jouw taak om vele zielen naar Mij te leiden. Heb ze allemaal lief. Elke ziel is Mij dierbaar, de ene evenzeer als de andere. Oordeel niemand."

Ik vroeg naar gisteren, toen ik voor de pastoor van Mingolsheim knielde en aanvallen kreeg.

Voor de Heilige Communie had ik vrede en pas na de ontvangst en na de vereniging had ik de vrede weer.

Verlosser: "De onreine geesten zijn altijd om je heen en je zult altijd door hen worden aangevallen. Dat zal je niet bespaard blijven. Je hoeft niet bang te zijn, ik ben bij je."

Ik: "Heer, als U bij mij bent, waarom hebt U het dan toegestaan dat de onreine geesten mij aanvielen toen ik knielde?"

Verlosser: "Zodat je ziet hoe de onreine geesten strijden wanneer iemand voor mij knielt."

Ik: "Dank u, mijn Heer, ik hoop dat de anderen deze leer aanvaarden en offers brengen, voor u knielen bij het ontvangen van de Heilige Communie."

Verlosser: "Mijn dochter, ik wil iets van je."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik geef het u, zonder te weten wat u wilt." Heiland:

"Ik wil dat je ja zegt tegen alles."

Ik: "Heer, heb ik dat goed gehoord?"

Verlosser: "Ja, schrijf het op."

Ik: "Mijn Heer en God, mijn liefdevolle Drie-eenheid, ik geef U mijn 'ja' tegen alles." Ik: "Lieve God, maar laat mij alstublieft ook herkennen dat U het bent, wanneer ik dat 'ja' zeg. Daarvoor moet ik ook het onderscheidingsvermogen hebben."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, de genade om de geesten te onderscheiden krijg je, het duurt niet lang meer."

Verlosser: "Mijn dochter, je hebt mij werkelijk alles gegeven." Ik wilde dat niet opschrijven.

Verlosser: "Schrijf het op. Mijn werk kan beginnen."

Ik: "Mijn Heer, kunt U mij nog liefde schenken? Mijn ziel hunkert naar meer liefde. Ik heb veel liefde nodig, dit is niet genoeg voor mij. Ik voel me als een bedelaar die om brood bedelt. U bent de brandende haard van de liefde. Ik dompel mij in deze liefde"

Verlosser: "Dat kun je nog niet verdragen. Als je de verzoeningspijnen krijgt, zal ik dat doen. Mijn dochter, het ontbreekt je niet aan liefde, ik ben bij je."

Ik: "Ja, mijn Heer. Men moet tevreden zijn met wat men heeft." Ik: "Wat moet ik doen met de brief van de heer bondskanselier Kohl?"

Verlosser: "Mijn dochter, wacht nog even. Ik zal je nog ingeven wat je moet doen. Blijf bidden voor politici."

Verlosser: "Mijn dochter, ik houd van je. Ga heen in vrede." Ik:

"Dank u, mijn Heer en God, voor alles."

10.00 uur Heilige Mis in het rood.

13.00 uur Rozenkrans en gebedsmoment.

's Middags had ik hevige hoofdpijn, maar voelde daarbij veel liefde voor de Heiland."

24-08-92 - Maandag

9.45 uur:

Ik: Lieve God, ik had gisteren en vanochtend tussen 3.00 en 6.00 uur nog stekende en hevige hoofdpijn.

Verlosser: "Mijn dochter, het waren verzoeningspijnen van mij."

Ik: "Lieve Verlosser, ik heb vannacht 2 1/2 uur geslapen, nu moet ik werken en vanavond is er nog gebedsgroep. Op dit moment ben ik zo fit alsof ik de hele nacht heb geslapen. Is dat genade van U?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter, anders zou je het niet volhouden."

Ik: "Ik wil je vragen of ik dit weekend naar pater Gebhard Heyder moet gaan, is dat jouw wil?"

Verlosser: "Mijn dochter, ga naar pater Gebhard, ga naar hem toe."

Ik: "Mag ik hem vertellen over de wondtekens die ik van U zal krijgen?" Heiland: "Je moet het hem vertellen of voorlezen wat je hebt geschreven."

Ik: "Heer, wanneer moet ik mijn vakantie opnemen?"

Heiland: "Je moet hem in september laten inschrijven."

Ik: "Ik maakte me gisteren zorgen of het wel juist was wat ik Claudius uit Luxemburg vertelde (over de wondtekens)."

Verlosser: "Dat was niet jij, maar ik was het die dat zei. Maak je daar geen zorgen meer over. Je bent slechts mijn instrument."

Ik: "Lieve Verlosser, was dat gisteren het begin van het verzoeningslijden?"

Verlosser: "Ja, dat was het begin."

Ik: "Lieve Heiland, moet ik nog iets weten?"

Verlosser: "Schrijf op, mijn dochter, de wondtekens die je van mij zult ontvangen, het zal zeer spoedig gebeuren."

Ik: "Heer, dat hebt U mij al gezegd."

Verlosser: "Ik wil dat je gereed bent." Ik:

"Wat noemt U gereed?"

Verlosser: "Dat ik kan werken, op het moment dat mij

uitkomt." Ik: "Lieve God, wat noem je zo snel mogelijk?"

Verlosser: "Dat kan elk moment, elk uur of elke dag gebeuren." Ik: "Je zei tegen mij 'klaar zijn', wat noem je nog meer 'klaar zijn'?"

Verlosser: "Je moet grootmoedig zijn."

Ik: "Mijn Heer en God, ik vraag U om de genade dat ik grootmoedig ben en dat ik zo gereed ben, zoals U het wilt."

Verlosser: "Mijn dochter, ik schenk je die genade nu al. Maar er zijn er maar weinig met grootmoedigheid."

Ik: "Mijn Heer en God, ik dank U voor deze grote genade."

Ik: "Mijn lieve Jezus, het brandt in mijn hart als vuur. O, mijn brandende liefde, ik houd meer van U dan van wat dan ook. Ik geloof dat de liefde alle lijden overwint."

Verlosser: "Ja, mijn dochter, dat zal ze."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, ik verwacht van jou geduld en liefde voor alles. Daaraan zal het je niet ontbreken, je hoeft ze alleen maar verder te schenken."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik zal het doen."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, ik heb gisteren vreugde gehad om met jou te lijden." Ik: "En ik, Heer, ik hield zo veel van U tijdens het lijden, dat is voor mij onbegrijpelijk."

Verlosser: "Ja, mijn dochter, zo is het. Mijn lieve dochter, ik dank je. Ga heen in vrede."

Ik: "Geprezen zij God, de Heer."

Ik heb een patiënt uit Kroatië geröntgend. We kregen allebei genade toen ik hem over God vertelde. De patiënt huilde en ging gelukkig weg.

Een andere patiënt kwam uit Hamburg, geboren in 1909.

Hij zei me dat God niet bestond en hij scheldde over het verleden. Ik besprenkelde hem met wijwater en zegende hem, zonder dat hij het zag. Toen scheldde hij nog verder, vooral over de Heilige Vader.

Ik zei hem dat als hij nu voor het oordeel van God zou staan, hij dan naar de hel zou gaan. Toen zei ik hem dat hij moest bidden.

Daarop zei hij dat hij liever in zijn neus zou bijten dan te bidden. Ik zei tegen hem dat hij in zijn neus moest bijten en dan weg moest gaan.

Kort daarvoor had ik al voor hem gebeden, daarna dacht ik aan de Bijbel: "Werp uw parels niet voor de zwijnen."

Weer een andere patiënt kwam uit Rusland, van de Wolga. Hij had jarenlang in Siberië gewerkt. Hij was nederig en verheugde zich over de gebedsbriefjes die ik hem gaf.

18.30 uur - Rozenkrans en Heilige Mis.

20.00 uur Gebedsgroep.

25-08-92 - dinsdag

26-08-92 - woensdag

10.00 uur Dokterskamer:

Ik: "Ik vraag u, mijn Heer en God, kunt u mij een ander woord voor 'snelste tijd' noemen? In de Duitse taal bestaat dat niet."

Verlosser: "Mijn dochter, maar jij hebt het begrepen. " Ik:

"Ja, maar de anderen begrijpen het niet. "

Verlosser: "Mijn dochter, als ik het je zo zou ingeven dat de anderen het begrijpen, dan zou jij het niet begrijpen. Ik spreek tot jou en niet tot de anderen."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik zal het aannemen zoals U het gezegd hebt."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, je hebt niet veel tijd meer totdat je de wondtekens krijgt. Mijn dochter, luister goed naar mij. Ik ben je Heer en God. De anderen zullen proberen je van alles af te brengen. Luister niet naar hen. Met mij zul je hen allemaal herkennen. De ware liefde is in mij. Mijn lieve kind, schrijf het op, je zult zoveel jaloeerse mensen hebben als nog nooit iemand."

Ik: "Heer, en dat moet ik allemaal verdragen."

Verlosser: "Dat kun je toch niet, mijn dochter, ik zal het samen met jou verdragen." Ik: "Mijn Heer, neem dat 'ik' van mij weg."

Verlosser: "Mijn dochter, jouw ik ben Ik."

Ik: "Dat is nog steeds mijn gewoonte, die ik me moet afleren."

Ik: "Mijn Heer, ik heb nu een tijdje gewacht, er kwam niets, U zei niets, moet ik nu weer aan mijn werk gaan?"

Verlosser: "Mijn dochter, Ik heb je ziel gesterkt, zodat je de moed hebt voor alles." Ik: "Dat betekent dat ik nu moedig ben."

Verlosser: "Ja, mijn dochter. Mijn dochter, ik houd vooral van moedige mensen. Ik houd van je, ga in vrede."

Ik: "Dank u, mijn Heer en God."

19.00 uur — Heilige Mis in de Rochuskapel.

27-08-92 — donderdag

10.00 uur Dokterskamer bij de vereniging:

Verlosser: "Mijn dochter, hoor je mij?" Ik:

"Ja, mijn Heer, ik hoor u."

Toen hoorde ik even niets, want dr. Hermann kwam binnen. Later:

Ik: "Lieve Heiland, staat mij iets te wachten?"

Heiland: "Ja, de geseling, aanvaard alles." Ik: "Ja, mijn Heer, dat zal ik doen."

Ik: "Hoe moet ik herkennen dat het van U komt?"

Verlosser: "Aan liefde zal het je niet ontbreken. Offer het op voor de zware zondaars."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik zal het opofferen voor de zware zondaars."

Verlosser: "Wees gereed, mijn dochter."

Ik: "Gebeurt het overdag of 's nachts?"

Verlosser: "'s Nachts, mijn dochter."

Ik: "Zal de geseling zonder bloed zijn of een bloedige geseling?" Heiland:

"Het zal een bloedige geseling zijn."

Verlosser: "Verdraag de pijn."

Ik: "Ja, ik zal het doen, lieve God, omdat ik zo veel van U houd. Mijn Heer en God, de dag na de geseling leg ik in Uw handen. Ik maak me geen zorgen over wat er verder en zal gebeuren."

Verlosser: "Mijn dochter, ik heb de zorg voor jou op me genomen."

Ik: "Ja, mijn Heer, het zal gebeuren zoals U het wilt. Ik houd van U, mijn Heer en God, meer dan ik dacht dat ik van U kon houden."

Verlosser: "Mijn dochter, ik word in jou gezeseld. De pijn zullen we samen voelen. Ik zal zoveel toestaan als je kunt verdragen. Mijn dochter, mijn juk is zoet."

Ik: "Moet ik nog iets schrijven?"

Verlosser: "Het is genoeg. Mijn lieve dochter, ga in vrede." Ik:

"Dank u, mijn Heer en God."

18.30 uur Rozenkrans en Heilige Mis in het rood.

28-08-92 - vrijdag

10.00 uur:

Verlosser: "Mijn lieve dochter, schrijf het op."

Ik: "Mijn Heer en God, ik zeg nu al, want ik weet niet wat U van mij wilt, of dat ik iets moet doen, ik zeg hierop 'JA'. Mijn Heer, het zal geschieden zoals U het wilt. Alles ter ere van U en ter redding van de zielen."

Verlosser: "Mijn dochter, ik ken je verlangens. Ze bevallen me goed. Het is mijn wil om je in mij te dragen. Je hebt tot nu toe de beproevingen doorstaan. De andere komen nog."

Ik: "Heer, moet ik bang zijn dat ik ze niet zal doorstaan?"

Ik: "O, mijn Heer en God, ik heb nu maar één enkele wens, namelijk dat ik nooit van U gescheiden word, ook niet bij de grote lijden."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, schrijf het op. De grote lijden zijn mijn lijden. Je krijgt de verzoenende lijden, de vijf wondtekens in één keer. Laat ze op je inwerken." Ik: "Ja, mijn Heer en God, ik laat ze op me inwerken."

Verlosser: "Ik zal in je zijn, bij je zijn en met je zijn. De onreine geest zal niet in je nabijheid zijn."

Ik: "Staat deze gebeurtenis heel dichtbij?"

Verlosser: "Zo dichtbij dat het elk moment kan gebeuren."

Ik: "Heer, U hebt gezegd dat het in de kerk in Rot zal gebeuren."

Verlosser: "Door de tijd te verkorten kan ik bepalen hoe ik het wil." Ik: "Ja, mijn Heer, ik begrijp het. Mijn Heer, u hebt altijd gelijk." Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, in mij is er niets onrechtvaardigs."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, alles wat je met mij moet doorstaan, zal je grote beloning in de hemel zijn."

Ik: "Lieve God, ik wil U nogmaals vragen of ik de wondtekens openlijk moet dragen en of ik het de vorige keer goed begrepen heb. (Ik bedoelde zonder handschoenen of bedekking.)"

Verlosser: "Ja, mijn dochter, als je ze krijgt, draag ze dan openlijk. Het is mijn wil dat je ze zo draagt."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik heb het begrepen, ik zal het doen." Ik: "En als ze op vrijdag bloeden?"

Verlosser: "Dan zul je doen wat Ik je ingeef. Maak je geen zorgen over wat anderen zeggen, doe altijd wat Ik je zeg."

Ik: "Lieve God, moet ik nog iets opschrijven, of kan ik naar achteren gaan voor de röntgenfoto?"

Verlosser: "Ga, doe je plicht, Mijn lieve dochter, Ik ben met je. Ik ben je vrede." Ik: "Mijn lieve Jezus, dan gaan we aan het werk."

Ik: "Ik dank U uit de grond van mijn hart voor alles."

18.30 uur Rozenkrans en Heilige Mis in het rood.

Na de Heilige Communie vroeg ik de Heiland naar pater Gebhard Heyder, of ik naar hem toe moest gaan.

Verlosser: "Ga naar hem toe, mijn dochter, ga."

Ik: "Zal hij mij ook ontvangen?" Verlosser: "Hij zal je ontvangen."

29-08-92 — zaterdag

7.15 uur in Rot, thuis:

Ik wilde eigenlijk naar pater Gebhard in Regensburg rijden, maar ik voelde dat ik eerst moest schrijven. Buiten stormde het. Het onweerde en er was een hevig onweer, en dat al vroeg in de ochtend.

Verlosser: "Ja, mijn dochter, schrijf het op. Er komen veel moeilijkheden op je af. Een van die moeilijkheden is dat je nog geen priester hebt die achter je staat. Pater Gebhard is de enige. Het doet me deugd dat je naar hem toe gaat. Luister goed naar hem. Ik zal via hem tot je spreken. Pater Gebhard is de juiste priester voor jou."

Ik: "Lieve God, mag ik voorlezen wat U hebt gezegd?" Heiland: "Ja, dat mag je."

Ik: "Welke moeilijkheden zijn er nog?"

Verlosser: "De mensen zijn ongelovig. Ze hebben een schijnbaar geloof. Je hebt veel vijanden om je heen."

Verlosser: "Ik zal je niet verlaten. Met mij zul je ze allemaal overwinnen. Mijn dochter, schrijf woord voor woord op."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik zal het doen."

Stem: "De wondtekens die je krijgt, dat kan op elk moment gebeuren, maar het uur bepaal ik."

Ik: "Wie ben jij nu, 'ik'?"

Stem: "Schrijf, mijn dochter, God de Vader spreekt nu tot je."

Ik: "Mijn Heer en mijn God, ik kan dit niet bevatten, maar ik geloof wat U zegt." God de Vader: "Je bent uitverkoren door Mij, door Mijn Zoon en door de Heilige Geest. En je behoort toe aan de Drie-eenheid. Je Hemelse Moeder zal je bijstaan en bij je blijven, zolang je met Mijn Zoon boete lijdt. Ik en mijn Zoon en de Heilige Geest zijn bij je. Mijn dochter, de moeilijkheden die op je af zullen komen, zul je allemaal, een voor een, met ons wegnemen. Jouw kruisweg is ook mijn kruisweg. Je zult die tot het einde toe moeten gaan."

Ik: "Dank U, mijn Heer en God, ik zal de kruisweg met U tot het einde toe gaan." Ik: "Ik vraag U om geduld, volharding en doorzettingsvermogen en veel liefde."

God de Vader: "Mijn dochter, daar zal het je niet aan ontbreken."

Ik: "Lieve God, ik dacht dat Jezus het uur had uitgekozen voor de wondtekens." God de Vader: "Wat ik ben, dat is ook Jezus en de Heilige Geest. Wij zijn één. Wij zijn onafscheidelijk."

Ik: Ik dacht bij mezelf dat ik tijdens het lijden weinig liefde zou ontvangen.

God de Vader: "Ik ben liefde, het lijden is de verzoening. Je zult lijden voor de zondaars, mijn dochter."

Ik: "Ik heb het begrepen, mijn Heer en God. O, mijn grote Liefde, laat mij nooit van U gescheiden zijn."

God de Vader: "Mijn dochter, het zal je niets ontbreken met de Drie-eenheid. Ik zegen je nu, mijn dochter:

God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest zegenen je. Ga heen in vrede, mijn uitverkoren dochter."

Ik: "Dank zij God de Heer. Geprezen en verheerlijkt zij de almachtige en barmhartige Drie-eenheid."

-Regensburg-

Na het schrijven reden we naar Regensburg. Onderweg werd mijn man gekweld door de onreine geest. Ik moest veel bidden. Buiten woedde een storm. Toen we in Regensburg aankwamen, ging het weer goed met mijn man en was de storm voorbij.

Ik ontmoette pater Gebhard en we spraken eerst een half uur met elkaar.

Daarna ging ik naar de kerk, die bij het klooster hoort. Het Allerheiligste werd tentoongesteld en aanbeden. De priester leidde het rozenkransgebed. Daarna was er stilte.

's Avonds om 17.15 uur in het karmelietenklooster hoorde ik de Verlosser en schreef ik vervolgens op voor het Allerheiligste.

Verlosser: "Ik zal via pater Gebhard tot je man spreken, zodat je de wondtekens van Mij ontvangt. Wees gerust, het komt goed, je hoeft niet bang te zijn."

Ik: "Heer, hoe zit het met mijn zoon?"

Verlosser: "Je man zal het aan je zoon vertellen als de wondtekens er zijn." Verlosser: "Ik dank je dat je hierheen bent gekomen."

Ik: "Wilde je dat ik hierheen kwam?" Heiland: "Ja, ik wilde dat je hierheen kwam." Ik: "Dan heb ik je wil vervuld."

Verlosser: "Dat heb je gedaan, mijn dochter. Je bent een juweel." Ik wilde dit niet opschrijven.

Verlosser: "Schrijf het op."

Ik: "Heer, waarom noem je mij een juweel?"

Verlosser: "Een juweel is kostbaar, men moet er zorgvuldig mee omgaan."

Ik: "Heer, ik sta onder Uw bescherming en die van de Moeder Gods."

Verlosser: "Schrijf dat op. Ja, dat ben je, mijn dochter. Ga heen in vrede."

Ik: "Dank U, mijn Heer en God."

Omdat ik mezelf in de kerk van het klooster was vergeten, moest mijn man meer dan een uur op me wachten. Ik haastte me om naar hem toe te gaan.

We hadden de camper op de parkeerplaats aan de Donau geparkeerd. Ik had rond 18.30 uur een afspraak met pater Gebhard.

Pater Gebhard kwam en we praatten wat. Daarna ging pater Gebhard voor ongeveer twee uur naar zijn kamer in het klooster.

Toen hij terugkwam, bracht pater Gebhard ons een groot beeld van de Moeder Gods mee, dat bestemd was voor onze kapel. Pater Gebhard had mijn man verteld wat hij over mij en wat mij te wachten stond moest weten. Mijn man heeft ook bij pater Gebhard gebiecht.

Toen mijn man weg was, spraken pater Gebhard en ik over religie en las ik verder uit het dagboek voor. Rond 21.00 uur begeleidden mijn man en ik pater Gebhard terug naar het klooster.

Bij pater Gebhard vond ik Jezus, en voor mij is het een genade dat ik weer bij hem mocht zijn. Hij is een nederige priester, vol liefde en rust. Hij spreekt de waarheid helder en duidelijk, nauwkeurig in alles, een goede bijbelonderzoeker die de Bijbel goed kan uitleggen. Nu ik zo hard een goede priester nodig heb, is hij er om mij te helpen.

De moderne priesters kunnen helaas niet helpen, daarom moet ik naar

pater Gebhard Maria Heyder gaan. Dank God dat Hij mij deze priester heeft gegeven.

30-08-92 - zondag

In de camper "Salve Regina" in Regensburg, op de parkeerplaats aan de Donau:

7.45 uur 's ochtends, gebedsvereniging:

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, schrijf het op." Ik voelde plotseling warmte en liefde.

Verlosser: "Ik ben de liefde. Mijn dochter, ik heb je niet verlaten, ik ben bij je." Ik: "Blijf je bij me?"

Verlosser: "Je bent van mij."

Ik: "O, mijn Heer, het is zo mooi met U."

Verlosser: "Mijn geliefde dochter, schrijf het op. Wat je gisteren met pater Gebhard hebt besproken, was juist. De wondtekens die je van mij zult ontvangen, zullen zeer binnenkort plaatsvinden. Het is zo dichtbij, alsof het al gebeurd is. Ik ben bij je, maak je nergens zorgen over." Ik: "Lieve God, kan het gebeuren dat ik de geseling later zal krijgen?" Heiland: "Ik kan het doen zoals ik wil."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, ik wil dat je de wondtekens aan je handen open draagt en niet gebonden. Ik eis het van je."

Ik: "Maar waarom is dat zo belangrijk?"

Verlosser: "Ik zal het licht uit de wondtekens laten stralen." Ik: "Heer, is dat zichtbaar licht?"

Verlosser: "Zij die in de duisternis zijn, zullen het zien. O mijn dochter, er zijn er zo velen in de duisternis. Zij hebben dit licht nodig om weer te kunnen zien."

Ik: "En hoe zit het met de kou?"

Verlosser: "Ik ben het brandende vuur van de liefde. Bij mij zul je het niet koud hebben."

Verlosser: "Mijn dochter, ik wil dat je nog iets opschrijft. Laat in het begin geen verslaggever foto's maken. Dan vermijd je veel nieuwsgierigheid. De nieuwsgierigheid komt van de onreine geest. Ik zal mensen naar je toe leiden, zonder verslaggevers. Laat je niet beïnvloeden door nieuwsgierigen.

Vergeet niet, ik ben de Heer aan wie de wondtekens toebehoren. Jij bent mijn instrument. Mijn dochter, met mij hoef je niet bang te zijn. Ik houd van je, en ik zal je waarschuwen voor gevaren.

Luister goed naar mijn stem. Mijn schapen kennen mijn stem."

Ik: "Mijn lieve Jezus, ik heb het begrepen. Ik dank U voor alle bekeringen en de vele genaden die U mij tot nu toe al hebt geschonken."

Verlosser: "Mijn dochter, wees voorzichtig, ga in vrede." Ik:

"Geprezen zij God de Heer."

Om 9.30 uur bad ik bij de expositie van het Allerheiligste Sacrament.

Om 9.45 uur was er de Heilige Mis in het Karmelietenklooster, die we meevierden. Na de lunch kwam pater Gebhard weer naar ons toe in de camper.

Hij schonk ons een kruisbeeld. De tranen liepen me over de wangen. Thuis hadden we een ongeveer even groot kruisbeeld hangen en dat moest ik teruggeven, het was niet van ons. Ik was aan dit kruis gehecht geraakt en gaf het met pijn in het hart af.

En nu krijgen we binnen 24 uur een ander kruis, waarop de vijf heilige wondtekens rood zijn gemarkeerd.

Voordat we naar Regensburg vertrokken, vroeg ik de Heiland, als Hij dat wilde, om mij een klein teken te geven of ik op de goede weg was. Nu weet ik het, ik kreeg een kruisbeeld.

Ik mocht weer bij pater Gebhard biechten. Hij luisterde naar wat ik hem uit mijn dagboek voorlas en gaf me onderricht, kracht, moed en troostte me vanwege het lijden dat mij te wachten stond. Zijn troost was voor mij bemoedigend.

Pater Gebhard is goed thuis in de mystiek en ik ben dankbaar dat hij mij onderwees. Het was alsof de Heiland door hem sprak en de woorden prenten zich diep in mijn hart.

Pater Gebhard heeft veel kaarsen en wijwater voor ons gezegend.

Op de terugweg naar huis reed mijn man de hele route alleen, zonder last. Hij was gelukkig en blij.

31-08-92 - Maandag

10.00 uur - dokterskamer:

Verlosser: "Mijn lieve dochter, schrijf dit op."

Ik: "Ja, mijn Drie-eenheid, mijn lieve Jezus."

Verlosser: "De wondtekens die je zult krijgen, zijn deze dagen te verwachten. Mijn dochter, wees gereed. Het gebeurt immers in de kerk. Het is mijn wil. Maak je geen zorgen over hoe het verder gaat."

Ik heb alle zorgen op mij genomen. Jij bent mijn instrument. Bewaar alles wat je hebt opgeschreven goed."

Ik: "Lieve God, wat moet ik weten, wat is het allerbelangrijkste bij de wondtekens?"

Verlosser: "Van Mij houden. Door de liefde zul je alles aankunnen. Aan liefde zal het je niet ontbreken. Ik ben bij je, met je en in je. Je bent helemaal in Mij."

Verlosser: "Je zult de komende dagen een groot vuur in je hart voelen. Het is het vuur van mijn liefde. Velen van mijn uitverkorenen hebben dit vuur niet kunnen verdragen." Ik: "Lieve God, maar zal ik dit vuur kunnen verdragen?"

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf dit op. Na de eerste keer zul je een tijdje in bed moeten blijven (lijden – misschien de wondtekens, dacht ik)."

Ik: "En de gebedsgroep?" Verlosser:

"Er wordt gebeden."

Ik: "Ben je bij me, ook als ik in bed blijf?" Verlosser: "Ik ben altijd bij je."

Ik: "Mijn Heer, het zal zijn zoals U het wilt. Ik hou zo veel van U."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, ik hou ook zo veel van je, ga in vrede." Ik: "Is het goed zoals ik het heb geschreven?"

Verlosser: "Ja, ik dank je."

18.30 uur Rozenkrans en Heilige Mis.

20.00 uur Gebedsgroep

01-09-92 — Dinsdag

in de dokterskamer:

Verlosser: "Mijn dochter, gisteren heb je alles goed gedaan, laat je niet door anderen beïnvloeden."

Ik: "Ik dank U, mijn Heer en God."

Verlosser: "Deze verleidingen, zoals gisteren, zul je vaker hebben. Blijf sterk. Geef deze personen altijd aan mij."

Ik: "Ja, mijn Heer, dat zal ik doen."

Ik: "Heer, ik wil opschrijven wat U wilt en niet wat ik wil." Verlosser: "Mijn dochter, het bevalt mij wat je hebt gezegd."

Verlosser: "Mijn dochter, ik wil dat je in de toekomst alles met mij overlegt. Bespreek het eerst met mij. Klacht je bij mij. Wat je niet bevalt, vertel je eerst aan mij. Als je iets nodig hebt, vraag het dan eerst aan mij. Ik kan je alles geven en vervangen. Het zal je aan niets ontbreken. Met deze verzoeningspijnen worden vele zielen gered.

Wees altijd vrolijk, mijn dochter."

Ik: "Mijn Heer, geef mij alstublieft de genade dat ik altijd vrolijk ben."

Verlosser: "Mijn dochter, deze genade zul je krijgen. Mijn dochter, ik ben bij je. Ga heen in vrede."

Ik: "Ik dank U, mijn grote Liefde."

18.30 uur Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

Rond 20.30 uur belde pater Gebhard Heyder en ik vertelde hem over het geheim dat de Heiland mij vanmorgen had gegeven en dat alleen voor mij bestemd was. (De Heiland had mij dit om 12.15 uur en na de Heilige Communie in de kerk nogmaals bevestigd, het geheim.)

Pater Gebhard troostte me toen ik hem het geheim had toevertrouwd.

02-09-92 — woensdag

10.00 uur in de dokterskamer:

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Ik wil dat je het opschrijft." Ik: "Ja, mijn Heer, wat dan?"

Verlosser: "Ik heb gewild dat pater Gebhard je belt om je te bewijzen dat hij mijn stem hoort. Hij zal je weer bellen. Luister goed naar hem.

Mijn dochter, schrijf op dat de verzoeningspijnen vandaag al zullen beginnen. Je zult ze herkennen, want Ik ben bij je."

Ik: "Hoe zullen de lijden zijn? Bloederig of anders?" Heiland: "Laat ze op je afkomen."

Ik: "Kan ik dan morgen en overmorgen gaan werken?" Heiland: "Ja, dat kan je."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, ik heb het begrepen." Ik: "Kan ik vandaag nog gaan zwemmen?" Verlosser: "Ga zwemmen."

Verlosser: "Mijn dochter, ik moet je nog iets zeggen." Ik: "Ja, mijn Heer en God."

Verlosser: "Laat datgene wat Ik je schenk, op je inwerken." Ik: "Heer, wat schenk je me alstublieft?"

Verlosser: "Mijn vijf heilige wondtekens."

Ik: "Heer, ik laat ze in mij inwerken. Geef me alstublieft kracht en moed, liefde en alles wat ik nodig heb, zodat U in mij kunt inwerken, want ik ben zwak en kan zelf niets."

Verlosser: "Mijn dochter, je zult dit alles krijgen."

Ik: "Heer, ik heb geen angst, geen twijfels en ik geloof. Ik heb groot vertrouwen in U. Ik blijf U trouw, omdat ik weet dat U met mij bent, bij mij bent en in mij bent. Ik dank U met mijn liefde voor U."

Verlosser: "Mijn dochter, blijf zo. Je vervult mijn wil."

Verlosser: "Ik zegen je, mijn dochter. Je mag nu blijven zitten."

(Misschien kon ik daarom blijven zitten, omdat er net een arts binnenkwam die zich zeker zou hebben afgevraagd wat ik op de grond deed.)

Verlosser: "God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest zegenen u. Ga heen in vrede, mijn lieve dochter."

Ik: "Dank aan God de Heer, geprezen zij de Drie-eenheid." HI. Mis in de Rochuskapel in Mingolsheim.

03-09-92 - donderdag

Röntgenafdeling —Archief tussen 10.30 en 11.05 uur:

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter,

Ik: "Ja, mijn Heer en God, mijn zielengids.

Verlosser: "Je moet iets voor mij doen, mijn dochter. Alles wat je van mij krijgt, verdraag geduldig. Het begin is erg moeilijk. Niemand van mijn uitverkorenen heeft het gemakkelijk gehad. Allen zijn dezelfde weg gegaan als jij nu. Je krijgt mijn vijf wondtekens, je weet wanneer.

Ik: "De dag wel, maar niet wanneer. 's Ochtends of 's avonds."

Verlosser: "Na de Heilige Communie. Je krijgt alle vijf de wondtekens in één keer. Ik:

"Dan sterf ik van de pijn."

Verlosser: "Je gaat niet dood. Ik ben bij je. Ik zal zoveel pijn toestaan als je kunt verdragen."

Ik: "Moet ik nog naar de dokter?"

Verlosser: "Nee, je kunt daarna naar bed gaan." Ik:

"Kan ik dan nog lopen?"

Verlosser: "Ja, je kunt nog lopen."

Ik: "Heb ik tot nu toe iets verkeerd gedaan?" Verlosser:

"Nee, ga zo door als tot nu toe."

Ik: "Mag ik het aan sommigen vertellen, zodat ze naar de kerk komen?"

Verlosser: "Ja, maar vertel niet wat er gebeurt. Vertel het slechts aan enkelen. Je zult vandaag weer boetedoening lijden. Ze zullen vandaag bloederig zijn."

Ik: "Bedoel je de geseling?" Heiland:

"Ja, mijn dochter."

Ik: "Geef me alstublieft de genade om alles te doorstaan."

Verlosser: "Mijn dochter, daar zal het je niet aan ontbreken. Ik ben bij je, mijn dochter. Ik hou heel veel van je, blijf mij dierbaar."

Ik: "Ja, mijn lieve Jezus, ik hou ook heel veel van U. Ik blijf U trouw."

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf verder. Ik heb een mooie woning in de hemel voor je gereedgemaakt."

Ik: "En moet ik dat opschrijven?" Verlosser:

"Ja, schrijf dat op."

Verlosser: "Daarom vraag ik je: loop deze kruisweg tot het einde. Met mij zul je het redden."

Ik: "Lieve Jezus, ik zal alles doen wat U wilt, maar alleen als ik altijd bij U ben."

Ik vroeg de Heiland of ik het goed had begrepen, dat ik de wondtekens moest onthouden en in bed moest blijven.

Verlosser: "Je moet een bepaalde tijd in bed blijven. Er moet veel gebeden worden."

Verlosser: "De Heilige Communie zul je thuis ontvangen. Daar zal ik voor zorgen." Ik: "Alstublieft, schenk mij veel liefde vóór het inprenten van de wondtekens."

Verlosser: "Dat zal ik doen."

Verlosser: "Ik zegen je nu, mijn dochter." Ik

knielde op de grond.

Verlosser: "God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest zegenen u. Ga heen in vrede. Ik: "Dank zij God de Heer."

Ik: "Geprezen zij Jezus Christus en Maria. Dank u voor alles, mijn Heer en God, mijn lieve Jezus."

04-09-92 — vrijdag

Ik: "Mijn Heer en God, mijn lieve Jezus, mijn zielengids. Ik wil nu opschrijven wat mij na aan het hart ligt. Gisteren hebt U van mij een offer gevraagd, dat ik 's nachts bloedig zou worden gegeteld. Ik was bereid om mij te laten geselen, maar U hebt het niet toegestaan en vandaag zou ik de heilige wonden moeten krijgen. Hoe moet ik dat begrijpen? Ik smeed U, help mij. Ik houd daarom niet minder van U en wil U trouw blijven."

Ik dacht aan Abraham en Job en toen werd me iets duidelijk.

Ik: "Je hebt me de boetedoeningen niet bespaard. Zo'n hevige hoofdpijn, die zo lang aanhield, ken ik niet. Ik heb die opgeofferd en heb niet geweigerd om die weer te krijgen. Een moderne priester zou misschien gezegd hebben dat deze beproeving van de duivel kwam, maar dat geloof ik niet, want jouw liefde en jouw vrede ontbraken niet. Ik was niet bang voor wat er zou komen. Wat zul je mij, mijn Heer en God, hierover zeggen?"

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op. Hoor je mij?" Ik:

"Ja, mijn Heer en God."

Verlosser: "Alles wat je hebt opgeschreven, is juist. Alles wat je hebt verwacht, komt nog. Ik bepaal de tijd. : Mijn dochter, schrijf het op. Allen die vanavond in de kerk zullen zijn, zullen zich verbazen over wat er gebeurt. Ze zijn bijna allemaal blind. Er zal een licht voor hen schijnen. Blijf je plicht doen, zoals tot nu toe.

Ze zullen de vruchten plukken van mijn werk. Ik ben de levende boom, jij bent mijn vrucht. Mijn dochter, ik hou van je, ga in vrede."

18.30 Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

05-09-92 - zaterdag

8.00 uur — Gebedsvereniging

Verlosser: "Mijn dochter, ik houd van je. Ik heb mijn plan gewijzigd. Het gaat verder zoals ik het wil.

Ik: "Ik dacht dat ik iets verkeerd had gedaan, want ik was er klaar voor dat alles zou gebeuren wat je had gezegd."

Verlosser: "Mijn dochter, je hebt alles goed gedaan. Ik bepaal de tijd." Ik: "Je hebt gezegd dat het na de Heilige Communie zou gebeuren."

Verlosser: "Ik kan dat veranderen."

Ik: "Lieve God, ik kan het U nu niet meer vragen. Zeg U maar wat U wilt. Ik begrijp dit allemaal niet, daarom laat ik alles aan U over."

Verlosser: "Mijn dochter, er zal een tijd komen waarin jullie geen uitweg hebben en moeten doen wat ik wil."

Ik: "Lieve Jezus, kunt u mij dat duidelijker uitleggen, ik begrijp het niet." Verlosser: "Er komen ergere tijden."

Ik: "Zeg me alstublieft, lieve God, wat is het ergste dat er gaat komen?"

Verlosser: "De grote oorlog in Europa."

Ik: "Dan hoef ik geen kapel te bouwen?"

Verlosser: "Bouw hem toch. Hij zal gespaard blijven. De oorlog nadert en breidt zich sterk uit."

Ik dacht eraan of ik de wondtekens nog zou krijgen." Verlosser: "Je vraagt het. Ja. Je krijgt ze. Ik bepaal de dag." Ik: "Mijn Heer en God, Uw wil geschiede."

Verlosser: "Bid veel, mijn kinderen, bid. De macht van Satan is onschatbaar. Ik heb het zo toegestaan. Hij zal alles wegnemen wat zich van mij heeft afgekeerd. De mensen willen het zo hebben. Ze hebben hun brede weg gekozen. Blijf mij trouw, mijn dochter, zoals tot nu toe. Ik heb mijn trouwe kinderen de bescherming van jullie hemelse Moeder Maria gegeven. Zij staan onder haar beschermende mantel, daar heeft de vijand geen plaats. Bid tot jullie Moeder, veel. Ik zal haar voorspraak niet afwijzen. Zij laat haar kinderen niet in de steek."

Ik: "Maar deze oorlog kan worden gestopt."

Verlosser: "Alleen met vasten en gebed."

Ik: "Moet ik iets doen?"

Verlosser: "Maak je geen zorgen voor de toekomst. Alles komt op het juiste moment."

Ik: "Ik dank U, mijn Heer, voor de liefde en Uw raad en het bericht over wat ons te wachten staat."

Verlosser: "Ik zeg je, mijn dochter." Ik knielde neer.

Verlosser: "God zegene je, mijn dochter, God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest. Ga heen in vrede."

Ik: "Ik dank U, mijn Heer en God. Geprezen zij Jezus Christus, nu en in alle eeuwigheid.
Amen.

Van 16.30 tot 19.45 uur bad ik in de kerk en deed ik biecht. Daarna bleef ik nog voor de Heilige Mis.

06-09-92 - zondag

7.30 - 9.20 uur:

Ik bad en kreeg weer een beetje twijfel. In gedachten had ik veel vragen. Daarna bad ik innig.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, de wondtekens die je krijgt, zullen nog deze dagen plaatsvinden. Ik bepaal het uur."

Ik: "Heer, wie bent u nu?"

"Ik!" Mijn dochter, God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest spreken nu tot jou. Twijfel niet, mijn dochter, je beledigt mij. Je behoort helemaal aan mij toe. Je hoeft niet bang te zijn. Blijf mij trouw en standvastig.

Ik: "O, mijn Heer en God, vergeef mij alstublieft, ik zal U nooit kunnen begrijpen, maar ik werp mij in Uw armen en omhels U als een klein kind. Mijn Liefhebbende Vader, het zal verder gebeuren, zoals U het wilt."

Verlosser: "Mijn dochter, de vijf wondtekens krijg je van mij."

Ik: "Ik dacht van een engel, net als bij de heilige Theresia van Avila. Misschien omdat een pater me dat verteld heeft."

Verlosser: "Ik kan dat doen zoals ik het wil."

Ik: "Mijn Heer en God, het is me veel duidelijker geworden. Men mag niet vertrouwen op wat er in sommige boeken staat. U doet het toch zoals U het wilt." Verlosser: "Ja, zo is het, mijn dochter."

Ik: "Moet ik nog iets opschrijven?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter. Je hart zal worden doorboord met een licht dat uit mij zal komen. Dit licht zal je hart doordringen. Er zal een vuur ontstaan in je hart. Dit vuur is mijn liefde. Je kunt dan niet meer doen wat je wilt. Ik ben alles in jou. Je doet alles wat ik wil."

Ik: "Dat klinkt als bij de heilige Paulus."

Verlosser: "Mijn dochter, ik herhaal wat al gebeurd is. Ik ben dezelfde God als toen. Mijn dochter, je bent en zult alleen mijn instrument zijn, waarvan ik gebruik zal maken."

Ik: "Heer, moet ik nu naar de kerk gaan?"

Verlosser: "Ja, doe dat, mijn dochter."

Ik: "Het is al 9.15 uur."

Verlosser: "Ik zegen je, mijn lieve dochter." Ik knielde neer.

Verlosser: "God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest zegenen u. Ga in vrede, mijn geliefde dochter."

Ik: "Geprezen zij Jezus Christus. Dank zij God de Heer. Amen."

10.30 uur Heilige Mis in het rood.

13.00 uur Rozenkrans en gebedsdienst.

07-09-92 - Maandag

Ik heb drie weken vakantie.

8.30 uur:

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter."

Ik: "Ja, mijn Liefhebbende Vader, mijn Bruidegom.

Heiland: "Je verzoeningslijden zal spoedig komen."

Ik: "Wat is dat, SPOEDIG, mijn Heer?"

Verlosser: "Dat 'BINNENKORT' bepaal ik zelf, wanneer de juiste tijd daar is. Mijn dochter, het zal zijn zoals ik het wil."

Ik: "Heer, wat zal er zijn zoals U het wilt, mag men dat weten?"

Verlosser: "Je toekomst."

Ik: "Mijn Heer en God, het zal zijn zoals U het wilt en zoals het U behaagt."

Ik: "Lieve Jezus, ik heb het op dit moment moeilijk, want dit is onbegrijpelijk en ik voel me de domste van allemaal. Ik heb het gevoel dat ik niet in deze wereld thuishoor. Het lijkt wel alsof iedereen slimmer is dan ik, alsof ik in de eerste klas zit. Ik zou wel kunnen huilen. Ik voel me door iedereen in de steek gelaten. Zelfs door jou voel ik me in de steek gelaten. De artsen zouden nu zeggen: 'Die hoort bij de psychiater', maar ik ben nuchter en wacht af wat je van me wilt.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, het is jouw taak om mij te volgen en te doen wat ik wil, ook al lijkt het er anders op. Mijn dochter, ik vind het fijn bij jou, alles wat je doet. Leg de zorgen die je nu hebt in mijn handen."

Ik: "Dit is allemaal moeilijk te begrijpen. Ik leg alles wat onbegrijpelijk is in jouw handen." Heiland: "Mijn lieve dochter, schrijf het op. Ook deze beproeving die je nu doormaakt, moet zijn. Het is allemaal mijn wil. De vijf wondtekens die je krijgt, zullen jou en anderen licht geven, zodat je mij beter begrijpt. Zonder mijn licht zijn jullie nog in duisternis. Als het licht de duisternis doordringt, zullen jullie zien. Ik ben het licht en de waarheid.

Mijn lieve dochter, ik dank je dat je vandaag toch hebt geschreven. Ik zegen je, mijn dochter. Ik knielde...

18.30 uur Rozenkrans en Heilige Mis in het rood.

20.00 uur Gebedsgroep.

08-09-92 - Dinsdag

Ochtend: Na het gebed - vereniging

Verlosser: "De vijf heilige wonden zullen zeer spoedig worden ingeprent, wees daarom te allen tijde gereed. Mijn dochter, ik heb de tijd veranderd, het moest zo zijn.

Alles gebeurt zoals ik het wil. Aan liefde zal het je niet ontbreken."

Ik: "Lieve Heiland, als mensen mij vragen of ik Uw stem hoor, mag ik dat dan tegen hen zeggen?"

Verlosser: "Je mag het zeggen, je hoeft het niet te ontkennen. Mijn dochter, ik spreek niet alleen tot jou, maar ook tot anderen."

Ik: "Mijn Heer, als ik de wondtekens zal hebben en ik heb geen priester, kom je dan ook geestelijk naar mij toe?"

Verlosser: "Ik ben altijd bij je, mijn dochter. Ik ben dan alles in jou, jij bent dan niets meer."

Ik: "Lieve God, maar ik leef nog." Heiland:

"Jouw leven is mijn leven."

Ik: "Mijn Heer, ik zal dat aanvaarden, maar ik kan het niet begrijpen. Heer, Uw wil geschiede. Ik ben toch slechts Uw instrument."

Daarna heeft de Heer mij gezegend.

9.00 uur: Ik was in Waghäusel met Fridolin bij de Heilige Mis.

18.30 uur Rozenkrans en heilige mis in Rot, ik heb in Rot niet de communie ontvangen, omdat ik vanmorgen in Waghäusel al de Heiland had ontvangen.

20.30 uur: Pater Gebhard heeft gebeld, precies zoals de Heiland had gezegd. We hebben ongeveer 25 minuten gebeld. Ik dank God voor dit telefoontje.

09-09-92 - woensdag

Thuis — Gebed — Vereniging

Heiland: "Schrijf, mijn dochter." Ik:

"Ja, mijn Liefdevolle Jezus."

Verlosser: "Alles wat je hebt geschreven, is mijn verdienste. Je spreekt zoals ik het wil. Het is jouw taak om verder te schrijven, zelfs als je zoveel fouten maakt, het bevalt me.

Je fouten zijn onschuldig in vergelijking met de fouten van theologen, want de fouten van theologen leiden de mensen naar de afgrond. Mijn dochter, schrijf verder.

Ik ken je moeilijkheden. Ik ken je liefde voor mij. Beide bevallen mij bij jou. Het verzoeningsleed dat je ondergaat, dat is mijn liefde voor jou. Zoveel leed als je van mij ontvangt, zoveel liefde ontvang je ook. In het lijden ligt de redding van de zielen. Ik zal in jou veel leed moeten ondergaan, omdat ik vele zielen wil redden."

Ik: "Mijn Heer en God, ik begrijp het beter. Heer, doe wat U wilt."

Verlosser: "Schrijf nog een beetje. De vijf HI. Wondtekens die je van mij krijgt, het zal binnenkort gebeuren. Laat ze inwerken, als het lijden er is."

Ik: "Zal ik van tevoren weten wanneer het lijden er is?"

Verlosser: "Ik bereid je er al op voor, zodat je het weet. Mijn geliefde dochter, het bevalt me zoals je bent. Blijf nederig, zodat ik je met vele genaden kan overladen. Blijf van mij houden, zoals tot nu toe. Jouw liefde is mijn liefde. Het bevalt me dat je steeds meer van mij wilt houden. Ik ben altijd bereid je meer liefde te schenken."

Ik: "Wat moet ik nu doen?"

Verlosser: "Doe je plicht, datgene wat je nu moet doen. Ik zegen je, mijn lieve dochter."

Ik knielde neer en vroeg de Heiland ook de twee vrouwen te zegenen die nu zouden komen, Marianne en mevrouw Müller.

Verlosser: "Ja, ik zegen hen ook." De

Verlosser gaf de zegen.

HI. Mis in de Rochuskapel in Mingolsheim.

10-09-1992 - donderdag

10.30 uur thuis:

Gebed Vereniging.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter. Ik wil dat je schrijft. Er zal veel onrust zijn, totdat dit alles gebeurt."

Ik: "Wat gebeurt er, mijn Heer en God?" Verlosser:

"Datgene wat ik met jou wil volbrengen."

Ik: "Heer, wat wilt U? Wat moet ik met U volbrengen?"

Verlosser: "De hele kruisweg tot het einde."

Ik: "Moet ik deze ellende aanvaarden?"

Verlosser: "Deze ellende is niet voor jou, maar voor mij, maar mijn toorn zal op hen inwerken. Het bloed dat je zult vergieten, is voor hen die van goede wil zijn, maar niet voor de lasteraars." Ik: "Maar Heer, U hebt Uw bloed vergoten voor iedereen."

Verlosser: "Toen, mijn dochter, maar vandaag niet meer; zij hebben hun vader al gekozen. Met lasteraars hoef je niet te spreken."

Ik: "Hoe moet ik herkennen dat het lasteraars zijn?"

Verlosser: "Ik zal hen herkennen, niet jij. Mijn dochter, schrijf nog iets op. De wondtekens die je zult krijgen, zullen in deze dagen plaatsvinden."

Ik: "Heer, het zal gebeuren zoals en wanneer U het wilt, ik heb geen angst en geen twijfel, ik behoor helemaal aan U."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter. Je mag niet luisteren als anderen je berispen. Je herkent hun zwakheden niet. Luister goed naar mij, ik ben je zielengids, ook al doe je iets verkeerd en merken de anderen dat aan je, dan is het voor mij toch juist. Zo wil ik het hebben. De meesten zien hun eigen fouten over het hoofd. Als je je door iedereen laat onderwijzen, dan keer je je van mij af. Satan is sluw, let op: als je iets slechts doet en dit bevalt de anderen niet, dan is dit van mij. Je hoeft de nieuwsgierigen niet om je heen te hebben. Stuur de nieuwsgierigen eerst allemaal bidden om hun zonden te berouwen, daarmee bespaar je jezelf veel ergernis."

Ik: "Lieve God, daar heb ik nederigheid voor nodig. Schenk mij alstublieft de genade dat ik nederig ben."

Verlosser: "Mijn dochter, je zult nederig en zachtmoedig zijn, net zoals ik dat ben. Want dan ben je helemaal in mij."

Ik: "Maar dan is het erg als de priesters nog niet geloven."

Verlosser: "Elke priester is een tweede Christus, er moet voor elke priester gebeden worden. Ik houd van hen allemaal, mijn dochter."

Ik: "Maar Heer, ik houd ook van u allen, maar u houdt niet allemaal van mij."

Verlosser: "Zo is het, mijn dochter, u houdt ook niet allemaal van mij."

Ik: De Heiland zegende mij...

Rozenkrans en de heilige mis in het rood

11-09-1992 - vrijdag

7.40 uur tot 8.30 uur

Mijn man had het me moeilijk gemaakt.

Er zijn veel bijbels van pater Gebhard Heyder binnengekomen.

Verlosser: "Ik wil dat je schrijft. Ik houd heel veel van je. Je zult de komende tijd vaker te maken krijgen met aanvallen van Satan. Wat je familie betreft, geef ik je gelijk. Hij zoekt de kortste weg, net zoals jullie de kortste weg via Maria naar mij zoeken, zo zoekt de onreine geest de kortste weg naar jullie. Mijn dochter, je hebt gisteren juist gehandeld. Mijn dochter, de onreine geesten zijn bijzonder boos op je, maar met mij zul je ze allemaal overwinnen. Mijn dochter, bid voor je man, hij heeft je hulp nodig."

De Verlosser sprak tot mij: "Schrijf verder, mijn dochter. Er zal een brandend vuur over je komen."

Ik: "Dat schrijf ik niet op. Dat komt zeker niet van U, lieve God." Verlosser:

"Jawel! Een brandend vuur van liefde."

Ik: "Mijn Heer, ik ben nu bang dat ik mezelf zal verbranden." Verlosser: "Je zult branden in mijn liefde. Met dit vuur zul je helemaal rein zijn."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, maak mij alstublieft rein, zodat ik altijd bij U ben en nooit van U gescheiden ben."

Verlosser: "Mijn geliefde dochter, ik zegen je." Ik:

"De Verlosser zegende me..."

Rozenkrans en heilige mis in het rood

12-09-1992 zaterdag

7.30 uur tot 9.00 uur

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf. Ik wil dat je doet wat ik wil. Waar ik je leid, daar moet je heen gaan."

Ik: "Heer, hoe moet ik weten dat U mij leidt?"

Verlosser: "Je kunt het mij vragen! De weg naar mij wordt steiler."

Ik: "Heer, wat betekent dat, steiler?"

Verlosser: "Het wordt zwaarder en vergt veel kracht. Die kracht kun je alleen van mij krijgen. Vraag voor jezelf en je medemensen dat zij samen met jou de weg gaan. Anders kun je hen kwijtraken op de steile weg."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik zal in de toekomst meer kracht vragen voor mijzelf en mijn medemensen."

Verlosser: "Jouw hart is al mijn hart. Ik moet het richten zoals het mij behaagt. Uit dit hart zal veel genade stromen en dit gewonde hart zal een bron van liefde worden."

Ik: "Mijn Heer en God, mijn geliefde Jezus, hoe moet ik weten dat het nu al jouw hart is?"

Verlosser: "Dit brandende gevoel dat je in je hart voelt, is het vuur van mijn liefde; het wordt sterker wanneer ik dat wil."

Ik: "Mijn Heer en God, ik voel dit vuur, maar ik wist niet wat dit voor mij betekent. Ik besepte dat ik met dit vuur meer van U kan houden. Mijn ziel verlangt er intens naar om bij U te zijn. Ik heb gevoeld dat mijn hart op dit moment als een brandende oven is en dat dit vuur nooit dooft. Nu begrijp ik meer wanneer ik lees in de "Litanie van het Heilig Hart van Jezus":

Gij brandende haard van liefde.

Tot nu toe was dit mij onduidelijk, maar nu begrijp ik het. Ik dank U, mijn Heer en God, voor deze grote genade en verlichting.

Ik wil hier nog aan toevoegen, mijn Heer en God, dat Uw hart een levende, brandende haard van liefde is. O, moge dit vuur nooit doven, want dan weet ik dat U altijd bij mij bent. Jezus, ik houd van U met heel mijn hart en met al mijn kracht, ik houd meer van U dan van wat dan ook.

Verlosser: "Mijn geliefde dochter, het verheugt mij dat je dit hebt ingezien, blijf zoals je bent, houd je stevig vast aan mijn hand." Ik: De Verlosser zegende mij...

16.30 uur tot 19.45 uur Gebed en heilige mis in de kerk in Rot.

13-09-1992 - zondag

9.30 uur tot 11.15 uur thuis

Vannacht van 2.30 uur tot 3.30 uur was er onrust voor mijn huis. Dronkaards hebben tegenover mijn huis geparkeerd. De politie moest komen.

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, ik ben bij je, in je en met je, je behoort helemaal aan mij. Laat je niet door anderen beïnvloeden. Je hebt het gezien, gisteren en vannacht. Satan probeert met alle middelen je van mij af te keren. Hij is sterk, mijn dochter, maar jij bent met mij nog sterker. Mijn dochter, blijf trouw aan je gebedsgroep, net zoals tot nu toe. Satan wil niets liever dan je gebedsgroep uit elkaar drijven."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, de brandende pijn die je gisteren had, was mijn pijn."

Ik: "Ik voelde ze de hele dag zo brandend en stekend, en nu heb ik ze niet meer." Verlosser: "Ik bereid je voor op wat er in deze dagen zal gebeuren. Je voelt nu een brandend gevoel in je hart."

Ik: "Maar die is niet sterk."

Verlosser: "Maar die zal heel sterk worden."

Ik: "Zal ik dat aankunnen?"

Verlosser: "Dat zul je."

Ik: "Moet ik dan een dokter halen?"

Verlosser: "Dat hoeft niet, je weet wel wat je moet doen." Ik: "Ja, mijn Heer, ik zal doen wat U wilt."

Verlosser: "Schrijf op, mijn dochter, de wondtekens krijg je in de kerk." Ik: "In het rood?"

Verlosser: "Ja, in het rood."

Ik: "Zal ik je dan zien?"

Verlosser: "Je zult mij zien. Met het licht dat uit mij komt, zul je de wondtekens ontvangen en dit licht zal bij je blijven, zolang ik dat wil. Ik ben het licht en verdrijf de duisternis. Mijn dochter, de wondtekens die je krijgt,

zijn mijn wondtekens."

Ik: "Maar dat heb je me al eens verteld."

Verlosser: "Dit kan de wereld je niet nadoen. Zelfs de bisschoppen kunnen dit niet meer verklaren, omdat het licht hen ontbreekt. Wees daarom nederig, want zij moeten in dit licht verlicht worden.

Mijn dochter, ik houd van hen allen."

Ik: "Mijn Heer, wat als ze hierover lasteren?"

Verlosser: "Ook de lasteraars kunnen nu gered worden." Ik:

"Hoe dan, mijn Heer en God?"

Verlosser: "Door hen de liefde te schenken die hen ontbreekt."

Ik: "Hoe kan ik hen de liefde schenken?"

Verlosser: "Ik ben de liefde." Ik:

"Dat zal ik doen."

Verlosser: "Jij bent mijn instrument, dat ik gebruik."

Ik: "O mijn Heer en God, dat is erg moeilijk te begrijpen."

Verlosser: "Ik zal degenen verlichten die van goede wil zijn. Zij zullen in hun hart erkennen, net zoals jij het hebt erkend, dat ik de liefde ben."

Ik: "Ja, mijn Heer, nu begrijp ik het. De wetenschap kan het met haar verstand niet bevatten. De liefde in ons hart gaat boven de wetenschap. Lieve Heiland, hoe nietig moet de wereldse wetenschap wel niet zijn, vergeleken met het hemelse dat ons te wachten staat."

Verlosser: "Mijn dochter, het bevalt mij wat je hebt geschreven. Ik zegen je nu." Ik: "Ik zei: Alstublieft, de hele wereld."

Verlosser: "God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest zegenen u. Ga heen in vrede, mijn geliefde dochter."

Ik: "Dank zij God de Heer. Geprezen zij Jezus Christus en Maria, nu en in alle eeuwigheid. Amen."

Om 12.45 uur bad ik de rozenkrans en de devotie in het rood.

Om 14.30 uur bad ik samen met Hetwig de smartelijke rozenkrans en woonde ik de heilige mis bij in de Rochuskapel in Mingolsheim. Na de heilige mis sprak ik ongeveer 30 minuten met pater Steiler, een missionaris.

14-09-1992 - Maandag

Thuis:

2.10 uur tot 3.05 uur 's nachts gebeden

9.30 uur tot 11.15 uur gebedsvereniging

Ik huilde! Een pater in de Rochuskapel heeft me gisteravond in verwarring gebracht. Hij verdedigde de communie in de hand. Ik vroeg de Heiland of Hij, als Hij dat wil, mij een antwoord zou geven. Want ik ben er zeker van dat de juiste manier de communie in de mond is.

Ik kon deze priester niet geloven. "Lieve Heiland, heb ik me vergist?"

Verlosser: "Mijn dochter, je hebt je niet vergist, het is een grote zonde bij priesters die nog steeds de communie in de hand geven. Omdat jullie dit nog steeds verdedigen, moeten jullie aan de verantwoordelijkheid onderwerpen. Iedereen die nog steeds de communie in de hand geeft, laat mij koud. Mijn dochter, wat je tot nu toe hebt gedaan, is juist. Schrijf op, mijn dochter, de wondtekens die je zult krijgen, zullen veel pijn doen."

Ik: "Ik word nu al bang als ik dat hoor." Verlosser: "Mijn dochter, ben je nu bang?"

Ik: "Nee."

Verlosser: "Bij mij zul je geen angst hebben. De pijn die je zult hebben, zal sterker zijn als er weinig gebeden wordt."

Ik: "O mijn Heer, wie zal mij dan horen en bidden?"

Verlosser: "Mijn dochter, degenen die gered willen worden, zullen bidden. Ik word in jou gekruisigd voor de redding van de zielen. Mijn dochter, iedereen heeft een korte tijd voor zichzelf. Zij zullen bidden. Schrijf op, mijn dochter, slechts een klein aantal zal gered worden."

Ik: "Ik zal lijden voor alle zielen."

Verlosser: "Mijn dochter, bijna niemand wil zich bekeren." Ik: "Dan hoef ik niet voor iedereen?"

Verlosser: "Jawel, anders kan ik niet zeggen dat ik niet voor hen heb geleden." Ik: "Lieve Jezus, het is erg moeilijk voor mij om te schrijven, het is pijnlijk."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, ik zegen je. Ik sluit de hele wereld, in het bijzonder alle zieken en stervenden, in de zegen."

18.30 uur Rozenkrans en heilige mis rood

20.00 uur Gebedsgroep Rood.

De eerste drie jaar werd er ongeveer een uur gebeden. Sinds twee jaar bidden we ongeveer twee tot tweeënhalf uur.

De Heiland had van mij gevraagd dat er veel gebeden moest worden.

15-09-1992 - dinsdag

10.30 uur tot 13.00 uur

Daarvoor heb ik samen met Fridolin gebeden. Daarna alleen en ik verenigde me met de Verlosser.

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, de pijn die je zult hebben, verenig die met de pijn van Maria. De pijn van Maria is ook mijn pijn. Offer alles op aan de hemelse Vader. Door jullie offers worden vele zielen genezen."

Ik: "Mijn lieve Jezus, ik hou zo veel van je, ik zal doen wat je wilt. Je hoeft het me alleen maar te zeggen, zodat ik het weet. Ik heb nu een diepe vrede die niet te beschrijven is. In deze vrede is zoveel liefde en ik heb de wens om me niet te hoeven scheiden. Ik voel me niet in mijn lichaam. Ik voel me onbegrijpelijk licht en vrij, zonder zorgen en pijn. Het wereldse is als weg van mij. Ik ben n i e t s.

Alles in mij is God. Dank u, mijn Heer en God, voor deze overtuiging en genade. Ik heb nu een wens, en die schrijf ik u nu op, omdat hij zo mooi voor mij is:

Jezus, laat me op je borst leunen, zoals Johannes. En nu wil ik je omhelzen, omdat mijn hart zo van je houdt. Dat kan ik aan niemand uitleggen, want de liefde is er gewoon. Ik krijg tranen in mijn ogen, omdat ik van je houd."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, zoals je nu bent, wil ik je altijd hebben. Zie je, aan liefde ontbreekt het je niet. Je krijgt er juist veel meer van door het lijden. De vijf wondtekens zijn heel dichtbij.

Ik: "Lieve God, dat heb je al eens gezegd."

Verlosser: "Maar toen wist je nog veel niet. Wees bereid voor elk uur dat nu komt. Je zult zwaar op de proef worden gesteld, mijn dochter."

Ik: "O Heiland, ik ben al zo vaak op de proef gesteld."

Heiland: "Niet genoeg."

Ik: "En als de theologen niet geloven?"

Verlosser: "Je offert jezelf niet op voor theologen, maar voor alle zielen. Er zullen wel theologen zijn die in het licht staan en zullen geloven. Mijn lieve dochter, ik hou heel veel van je. Schrijf het op, het verzoeningslijden zal al beginnen."

Ik: "Wat hoort bij verzoeningspijn?"

Verlosser: "De hoofdpijn en de hartpijn, dat zijn de voorbereidende lijden. Hier helpt geen medicijn je. Deze lijden zijn van Mij. Je lijdt voor de redding van de zielen, daarom helpt geen medicijn je. Je moet alles met liefde geduldig verdragen. Ik zal je zoveel liefde geven dat je het kunt verdragen. Ik zal alles in jou zijn. Je ziel is met mij verenigd, en je zult slechts een deel van mijn lijden hebben. Zo ben je, mijn dochter, niet meer jij. Ik ben het. Heiland: "Ik zegen jou en allen die je na staan."

De Verlosser zegende ons.

Om 18.30 uur was ik bij een pater uit Peru in Mingolsheim. Ik schonk hem een bijbel van pater Gebhard Heyder. Ik heb bij hem gebiecht. Hedwig was met mij bij deze pater en ze maakte me zwart. Ik moest me vernederen. Ik heb haar vergeven.

18.30 uur Rozenkrans en heilige mis in Rot

16-09-1992 - woensdag

9.30 uur tot 10.20 uur

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter." Ik:

"Ja, mijn lieve Jezus."

Verlosser: "De kruisweg die naar mij leidt, is in het licht. Al mijn kinderen herkennen hem. Dit licht dat u verlicht, ben ik. Mijn dochter, niemand kan u van deze weg afbrengen. Als iemand de verlichte weg herkent, wil hij niet meer

de duistere weg bewandelen. De anonieme brief die je hebt ontvangen, is een valstrik van Satan.

Hij wil je van de verlichte weg afbrengen, maar dat kan hij niet, omdat ik bij je ben. Heb hen allen

lief, net zoals tot nu toe. Mijn lieve dochter, wees bereid alles te aanvaarden wat op je afkomt.

Wat je te veel wordt, geef het aan mij. De vijf heilige wondtekens krijg je van mij, wees daar zeker en overtuigd van."

Verlosser: "Ik kom niet terug op mijn woord. De beproevingen die voor je liggen, moet je doorstaan. Ik ben je zielengids en je zult ze doorstaan. Mijn dochter, het bevalt mij wat je doet en hoe je met mensen omgaat.

De anderen die je de les willen lezen, zijn jaloers. Wees waakzaam. Mijn dochter, je hebt veel vijanden om je heen. Wees zuinig met je woorden tegenover hen. Van één woord maken ze tien woorden om je te bespotten. Mijn dochter, geef al je zorgen altijd aan mij."

Ik: "Moet ik nu nog iets schrijven?"

Verlosser: "Nee, mijn dochter, ga daarheen waar je heen moet. Ik zegen je, mijn geliefde dochter."

Ik: "Ik zei tegen de Heiland dat ik de zieken, de stervenden, de arme zielen in het vagevuur en mijn vijanden in de zegening opneem."

Ik: De Heiland zegende mij...

Om 12.00 uur heb ik in de dom van Speyer het Angelusgebed en andere gebeden gebeden.

19.30 uur heilige mis in de Rochuskapel.

20.30 uur samen met Marion het dagboek geschreven.

17-09-1992 - donderdag

Thuis van 10.30 uur tot 11.30 uur;

ik ben momenteel nog met verlof.

Vannacht gebeden van 20.30 uur tot 03.30 uur

Gebedsvereniging:

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, de vijf heilige wonden zullen in je geheugen gegrift worden. Er zal een teken aan de hemel zijn voor de kerk, je moet ernaar kijken. Dat zal mijn bevestiging zijn voor wat er gebeurt."

Ik: "En als ik het niet zie, is je plan dan veranderd?" Verlosser: "Je zult het zien, mijn dochter."

Ik: "Mijn Heer en God, ik geloof dat het zal gebeuren. Ik heb een rotsvast geloof, daarom geloof ik."

Verlosser: "Mijn dochter, laat het in jou werken. Ik hou zo veel van je, mijn dochter. Ik heb jou uitgekozen. Ik wil samen met jou veel zielen redden! Dat is al heel lang mijn wens. De tijd is gekomen en niemand kan mijn tijd veranderen!

Ik ben de eeuwigheid. Mijn geliefde dochter, alles komt op het juiste moment.

Ik dank je, mijn dochter, voor je ja. Je ja is vast als een rots in de zee. Je 'ja' is mijn 'ja' en niemand kan het je afnemen.

P. Heyder: Hierover zegt pater Gebhard Heyder in Regensburg, na het dagboek te hebben bekeken, dat ik verder moet schrijven, want dit is een genadegeschenk van de Verlosser.

Ik: "Ik dacht net: Jezus, ik hou zo veel van je."

Verlosser: "Jouw liefde is mijn liefde. Deze liefde kun je doorgeven aan degenen die naar liefde verlangen."

Ik: "Heer, alles wat ik nu van harte met U heb besproken, zal gebeuren zoals U het wilt en zoals het U behaagt. Het is mij helder en duidelijk en ik heb nu begrepen dat ik dit moet begrijpen en dat U mij de rest nog zult leren. Ik vertrouw op U en ik blijf U trouw. Met de deugden die U mij geeft en die U mij al gegeven hebt."

Verlosser: "Mijn geliefde dochter, ik dank je, het doet me grote vreugde wat je hebt geschreven. Ik zegen je en stort genade over je uit, zoveel als je nodig hebt. Ik schenk je zoveel liefde dat je kunt volhouden wat ik je zal schenken."

Ik: De Heiland zegende mij...

Ik: "Ik dank U, mijn Heer en God. Dank U, mijn grote Liefde. Geprezen zij Jezus Christus en Maria, nu en in alle eeuwigheid. Amen.

18.30 uur Rozenkrans en heilige mis in Rot.

18-09-1992 - vrijdag

thuis,

van 4.00 uur tot 5.30 uur gebeden.

Gebed ter verering van de Moeder Gods!

Heilige Wonden vereerd, gebeden voor vijanden, daarna verenigd met de Verlosser.

Verlosser: Mijn dochter, ik heb plannen voor jou. Ik doe wat ik wil. Heb geduld. Alles komt zoals ik heb beloofd. Ik bepaal de tijd. Alles moet gebeuren zoals ik het wil.”

Ik: “Heer, ik dacht dat ik iets verkeerd had gedaan.”

Verlosser: “Mijn lieve dochter, je bent een edele roos, de vijand houdt niet van haar geur. Blijf te allen tijde voor mij beschikbaar. Je moet op de proef worden gesteld, mijn dochter. Mijn dochter, ik hou van je, slaap verder.”

11.45 uur tot 12.45 uur Gebedsvereniging!

Ik bad innig en aarzelde om dit op te schrijven. Maar de Verlosser wil dat ik dit opschrijf. Verlosser: “Schrijf, mijn dochter, jouw liefde voor mij is oprecht. Ik ken mijn kinderen die van mij houden. Maar het zijn er maar heel weinig. Jij dorst samen met mij naar de zielen, omdat je van hen houdt zoals ik van hen houd. Je houdt van mij, maar je hebt mij nog niet van dichtbij gezien. Maar dit is des te waardevoller, dat je mij niet ziet en toch van mij houdt. Dat is de ware en edele liefde, die niet kan bedriegen. Ik dank je dat je mij op de eerste plaats hebt gezet. Deze ziel zal ik in de hemel heel bijzonder belonen.”

Verlosser: “Mijn geliefde dochter, het ziet er niet goed uit in de wereld. Alles hangt aan een draadje en dat kan elk moment breken. Ik houd dit draadje nog stevig vast, zodat het niet breekt. De oorlog wordt nog heviger. Bid voor vrede in alle kerken en huizen, opdat de vrede in alle harten terugkeert. De tijd voor de redding van de zielen is kort en niemand kan die verlengen behalve ik. Bid dat nog vele zielen gered worden. Ik ben jullie Redder en Remedie.

Alleen met mijn geneesmiddel kunnen jullie gered

worden.” Ik: “Wat is jouw geneesmiddel, mijn Heer en

God?” Verlosser: “De liefde. Zij is alles, mijn dochter.”

Ik: “Ik heb weer zoveel geschreven. Moet ik echt zoveel schrijven?” Verlosser: “Schrijf het elke dag.”

Ik: “Ja Heer, ik dank U.”

Van 13.45 uur tot 15.45 uur heb ik in het bos de psalmen gebeden.

18.30 uur heilige mis en rozenkrans in Rot

19-09-1992 - zaterdag

8.00 uur tot 10.00 uur

Gebedsvereniging!

Verlosser: “Schrijf, mijn dochter, ik w i l het!

Jij bent mijn geliefde dochter. Jouw pijn is mijn pijn. Ik zal de zielen samen met jou redden. De tranen die je hebt vergoten, offer ze aan mij op.”

Ik: “Ja, mijn Heer, ik offer het U op, opdat de zielen niet in de verdoemenis terechtkomen. Het is zo zwaar voor mij, wetende dat zoveel zielen verloren gaan en dat de mensen lauw zijn en door blindheid getroffen. Ze zien en toch zien ze niets. Hoe groot moet de zonde zijn.” Verlosser: “Mijn geliefde dochter, alles zal anders worden.”

Ik: “Hoe, Heer, hoe zal alles anders worden?”

Verlosser: “De laatsten zullen de eersten zijn. Zij zullen mijn volk zijn. Ik ben de Vader van de armen. Mijn dochter, ik wil van jou wat je bezit.”

Ik: “Ik heb niets en ik ben niets, alles is van U.” Ik: De

Heiland zegende mij...

Om 14.30 uur kwam pater Buran bij me langs en ik vertelde hem over de wondtekens die ik zou krijgen. Ik was niet tevreden met zijn leer. Hij sprak tegen wat de Verlosser mij had verteld.

Van 16.15 uur tot 19.45 uur was ik in de kerk in Rot om te bidden. Het eerste uur was erg vermoeiend, omdat er op dat moment een koor in de kerk aan het repeteren was. Het deed me pijn dat het koor juist nu moest oefenen, terwijl er nu biecht en rozenkransgebed plaatsvinden. Ik bad voor deze intenties, voor priesters en voor vrede voor de hele wereld.

Ik ben niet weggegaan uit de kerk vanwege het koor. Ik bleef in de kerk en bleef bidden.

20-09-1992 zondag

Thuis van 7.45 uur tot 8.50 uur

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Mijn lieve dochter, de wondtekens die je krijgt, zullen pijn doen. Deze pijn is verbonden met mijn liefde. Je krijgt de genade om nederig te zijn. Wat de priester uit Mannheim, pater Buran, tegen je heeft gezegd, heb je zelf gevoeld, dat is niet de waarheid. Het bloed dat uit je zal vloeien, is mijn bloed. Voor deze priester moet je veel bidden. Gelooft wat ik je ingeef om te schrijven. Ik ben je zielengids."

Ik: "Na het gesprek met de priester had ik enkele uren hartpijn. Wat betekent dit?"

Verlosser: "Deze pijn is mijn pijn. Als een priester onwaarheden spreekt, zul je de pijn sterker voelen."

Ik: "Misschien is het dan beter om voor hen te zwijgen. Dan zullen ze je niet zo beledigen."

Verlosser: "Je zult spreken wanneer ik dat wil."

Ik: "Mijn Heer en God, spaar mij voor priesters die niet geloven dat U in de heilige hosties waarlijk, wezenlijk, werkelijk aanwezig bent in vlees en bloed, lichaam en ziel, goddelijkheid en menselijkheid."

Verlosser: "Jij zult het licht zijn. Schrijf nog iets, mijn dochter, de wondtekens krijg je zodra de juiste tijd voor jou is gekomen. Wees er zeker van, je zult ze krijgen. Heb mij lief, mijn dochter. Het bevat mij hoe je van mij houdt. Mijn lieve dochter, heb nog een beetje geduld, aan liefde zal het je niet ontbreken. Ik schenk je liefde wanneer ik dat wil, het is mijn recht om het juiste moment te kiezen."

Ik: "Mijn lieve Jezus, ik dank U uit de grond van mijn hart."

Verlosser: "Wees voorzichtig met degenen die jaloers op je zijn. Met deze mensen moet je bijzonder goed kunnen opschieten."

Ik: "Hoe dan, Heiland?"

Verlosser: "Laat hen spreken en zwijg zelf. Ze zullen dan inzien dat ze ongelijk hebben."

Ik: "Ja, lieve Jezus, ik heb het begrepen." De

Heiland zegende mij.

13.30 uur Rozenkrans en gebed.

15.30 uur thuis de rozenkrans en andere gebeden gebeden voor de zaligverklaring van pater Pio.

18.30 uur Rozenkrans en heilige mis in de Rochuskapel. Aan het einde van de mis sprak de missionaris niet goed. Ik was teleurgesteld en ben met veel pijn naar huis gegaan.

21-09-1992 - Maandag

8.15 uur tot 9.45 uur

Gebedsvereniging!

Ik: "De missionaris las gisteravond aan het einde van de heilige mis een brief voor, die zogenaamd door een bisschop en door pastoor Kessenheimer was bevestigd. De brief bevatte dat de gelovigen die alleen van priesters de heilige communie willen ontvangen en de leken afwijzen, in de dwaling verkeren.

Het was een flinke klap in het gezicht, die me pijn deed en in onrust bracht.

Ik: "Lieve Verlosser, toen ik je na de heilige mis vroeg of de priester de waarheid had gesproken, zei je tegen mij dat dit onzin was.

Ik wil je nogmaals vragen of het juist is dat leken de heilige communie uitreiken."

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op. Ik wil en eis dat de heilige communie door de gewijde handen van de priester wordt ontvangen. Dit is de juiste manier om de heilige communie aan de gelovigen te geven. Wie zich hier niet aan houdt, moet zich voor mij verantwoorden. Mijn dochter, ga door zoals tot nu toe, ook al ben je alleen. Ik ben bij je, mijn dochter."

De Heiland zegende mij.

Rozenkrans en heilige mis in het rood omstreeks 18.30 uur.

20.00 uur gebedsgroep.

22-09-1992 Dinsdag

8.30 uur tot 9.45 uur

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter! De wondtekens die je zult ontvangen zijn er bijna, ik heb de tijd weer verkort. Wees gereed, mijn dochter."

Ik: "Lieve God, wat betekent het dat ze er spoedig zijn?"

Heiland: "Het kan niet lang meer duren."

Ik: "Moet ik nog iets opschrijven?"

Verlosser: "Schrijf iets heel anders op. Ik wil dat je alles aanvaardt, zoals ik het wil." Ik: "Mijn Heer en God, wat is het dat U wilt?"

Verlosser: "Alles wat op je afkomt."

Ik: "Hoe moet ik herkennen dat het van U komt?"

Verlosser: "Je herkent het aan mijn liefde, mijn dochter, je moet het aanvaarden, of het je nu bevalt of niet.

Ik: "Mijn lieve Jezus, mijn Bruidegom, als U het zegt, dan zal ik het doen! Ook datgene wat mij niet bevalt, maar ik moet er zeker van zijn dat het van U komt."

Ik: "Heer, hoe lang moet ik nog schrijven?"

Verlosser: "Nog een beetje, mijn dochter. Schrijf nog wat!" Ik: "Ja, mijn Heer."

Verlosser: "Je wordt nog op de proef gesteld."

Ik: "Mijn Heer en God, mijn lieve Jezus, waarom huil je? Uit mijn rechteroog stroomden de tranen zo snel, het is bovennatuurlijk. Wat betekent dit?"

Verlosser: "Er dreigt gevaar voor jullie. De oorlog in Europa breidt zich uit. Er zullen veel zielen verloren gaan. Voor hen was mijn kruisiging tevergeefs. Ook jij zult voor velen tevergeefs lijden. Het doet mij veel pijn om de ziel te verliezen vanwege hun ongehoorzaamheid.

Bid, mijn dochter, dat wanneer zij voor mijn oordeel komen, zij diepe berouw zullen krijgen, omdat zij nog eenmaal de kans krijgen om gered te worden. Ik schenk hen nog zoveel tijd, zodat zij zich nog kunnen beslissen. De hel is wreed, mijn dochter, en toch gaan er zo velen naar binnen."

Ik: "Lieve God, ik kan niet meer schrijven, heb medelijden met mij." Verlosser: "Je voelt de pijn met mij. Ik zegen je, mijn lieve dochter."

De Verlosser zegende mij.

Rozenkrans en mis rond 18.30 uur in Rot.

23-09-1992 - woensdag

8.00 uur tot 12.30 uur thuis

Ik: "Ik bad innig, anders dan anders."

Verlosser: "Mijn dochter, ik wil dat je schrijft. Je moet vandaag niet naar het Cenakel gaan. Ik ben jouw Cenakel."

Ik: "Moet ik dat opschrijven?" Heiland:

"Ja, schrijf het op."

Ik: "Ik dacht aan het bedrijfsuitje."

Verlosser: "Je moet daarheen gaan. Maar wees alsjeblieft zachtmoedig en nederig, verheug je met hen." Ik: "Lieve God, als ik U zo verschillend aanspreek, is dat dan juist?"

Verlosser: "Het bevalt me hoe je me noemt. Mijn dochter, schrijf het op, de pijn die je krijgt, moet je met liefde verdragen."

Verlosser: "Dat heb je me al eens eerder gezegd."

Ik: "Die kunnen je niet worden weggenomen. Zelfs het heilige water kan je niet helpen. Probeer geen geneesmiddel te zoeken."

Ik: "En als de artsen zich ermee gaan bemoeien?"

Verlosser: "Ze hebben jouw toestemming nodig." Ik: "En als ze die hebben?"

Verlosser: "Ze kunnen je toch niet helpen. Integendeel, want dan wordt de pijn erger. Je zult lijden voor de zondaars. Wat ik van je vraag, moet je doen."

Ik: "Lieve God, ik ben bang dat ik in de war raak en niet genoeg vertrouwen en doorzettingsvermogen heb. Zal ik mensenvrees krijgen?"

Verlosser: "Dat alles schenk je steeds weer aan mij."

Ik: "Lieve God, het brandt alweer in mijn hart."

Verlosser: "Het is het brandende vuur van mijn liefde. Niemand kan dat blussen behalve ik."

Ik: "Ik was de hele ochtend zo gelukkig, en ik kon zo innerlijk bidden als nooit tevoren. Ik kreeg de juiste woorden, als een priester."

Verlosser: "Mijn dochter, dat was ik. Jouw Jezus. Niet jij bent het, maar ik ben het."

Ik: "Het is zo'n mooi gevoel als je zo diep van binnen kunt bidden, vooral tot de hemelse Vader, en dat wordt zo vaak door de mensen vergeten. Ik heb me ook verbaasd dat er zo'n waardevol gebed uit mijn diepste hart komt. Ik geloof dat de hemelse Vader dit gebed heeft verhoord."

Verlosser: "Mijn dochter, je hebt mij met liefde alles gegeven."

Ik: "Mijn Heer, ik mag niemand vertellen dat ik nu al vier uur met U verbonden ben, en ik merk niet dat dit te veel is. Jammer dat mijn vakantie niet langer duurt. Ik dank U dat U mij hebt gezegd dat ik niet op vakantie moet gaan."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, schrijf het op. Vervul een wens van mij."

Ik: "O mijn Heer, U hebt een wens! Ik zal deze wens vervullen, omdat U bij mij bent en omdat ik van U houd."

Verlosser: "Ja, ik zal bij je zijn."

Ik. Lieve Drie-eenheid, je hebt mijn ja, hoewel ik nog niet weet welke wens ik voor je moet vervullen. Mijn hart beeft niet, maar verheugt zich op wat je me nu zult zeggen. Mijn Heer en God, ik vertrouw erop dat je wens in vervulling gaat."

Het is 12.00 uur, ik bad devotievool het Angelus en het Onze Vader met uitgestrekte armen, dit doe ik vaak als ik alleen bid.

Na het gebed verenigde ik me weer met de Verlosser. Ik: "Heer, welke wens moet ik voor U vervullen?"

Ik verbleef in stilte en hoorde niets.

Ik: "Wat moet dat zijn? Ik verenigde me weer en bad tot de Heilige Geest. Laat alsjeblieft niet toe dat een andere geest zich ermee bemoeit, want ik heb vertrouwen in U. Zeg me wat ik moet schrijven."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter! Ik kan alles in jou bewerkstelligen wat ik wil."

Ik: "Mijn Heer en God, U kunt alles in mij bewerkstelligen wat U wilt en deze wens zal voor U in vervulling gaan. O mijn lieve Vader, kan men zich tegen liefde verzetten?"

Heb je geweigerd je enige Zoon voor ons zondaars op te offeren? Heb je geweigerd je voor onze redding te laten kruisigen? Heb je geweigerd met vurige tongen op de apostelen neer te dalen? Jij bent de Liefde en ik geef me aan jou over, want jij bent mijn eeuwig leven en de gelukzaligheid."

Verlosser: "Je hebt mij vreugde geschonken, zodat ik alles in jou kan bewerkstelligen."

De Verlosser zegende mij.

Ik ben de tijd uit het oog verloren; met de Heiland zijn de vier en een half uur die ik met hem doorbracht, zo

zo snel als de bliksem, en dat is onbegrijpelijk.

Nu begrijp ik het als iemand klaagt dat een uur in de kerk te lang voor hem is, en dat komt alleen omdat het hem aan liefde ontbreekt.

19.00 uur Rozenkrans en heilige mis in de Rochuskapel

24-09-92 - donderdag

8.30 - 9.45 uur Vereniging

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, ik wil dat je ....."

Ik dacht dat ik in de war was.

Verlosser: "Mijn dochter, je bent niet in de war. Ik wil dat je iets voor mij doet. Geef mij al je moeilijkheden."

Ik huilde van verdriet en gaf de Heiland mijn moeilijkheden. Ik schudde mijn problemen van me af en gaf ze aan de Heiland. Het is onbegrijpelijk, ik voelde een opluchting. Heiland: "Zie je, mijn dochter, je moet mij altijd je moeilijkheden geven. Ik los ze allemaal voor je op."

Ik vroeg om een teken in de kerk om een bepaalde reden. Verlosser: "Ik geef het je, mijn dochter, een teken dat je de wondtekens zult krijgen."

Ik: "Heer, zullen de anderen het ook zien, of alleen ik?"

Verlosser: "De anderen zullen het ook zien. Het zal in de kerk gebeuren." Ik: "Wanneer?"

Verlosser: "Wees gereed, mijn dochter."

Ik: "Mijn Heer en God, hoe zal ik weten dat dit een teken is voor de wondtekens?"

Verlosser: "Het zal aan jou gebeuren."

Ik: "Zal ik daarbij pijn hebben, angst of vreugde voelen?"

Verlosser: "Mijn dochter, je zult meer van mij houden. Wees gerust, mijn dochter. Ik zegen je." De

Verlosser zegende mij

18.30 Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

25-09-92 vrijdag

De laatste dag van mijn vakantie. Gebedsvereniging

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, ik wil ....."

Ik onderbrak hem onmiddellijk en vroeg:

"Maar alstublieft, laat me zien dat u het bent. "

Verlosser: "Mijn dochter, ik ben het, jouw Jezus ." Ik:

"Ja, mijn Heer, wat wilt u?"

Verlosser : "Ik wil beginnen met je verzoeningslijden. Wees gereed. De tijd is al gekomen."

Ik: "Moet ik nu naar het bedrijfsuitje gaan?"

Verlosser: "Je moet naar het bedrijfsuitje gaan."

Ik: "Maar ik moet volgende week werken en mijn collega is nu ziek." Verlosser: "Maak je geen zorgen over morgen."

Ik: "Mijn Heer, bedoel je met verzoeningslijden de hoofdpijn?"

Verlosser: "Ik bedoel de wondtekens die je zullen worden ingeprent. Je hebt heel weinig tijd."

De Heiland sprak verder:

"Schrijf, mijn dochter, je krijgt nog de andere deugden." Ik: "Lieve Heiland, welke?"

Verlosser: "Volharding in het lijden, om de pijn te verdragen. Ik schenk je mijn licht, zodat ook de blinden kunnen zien. Je krijgt de genezende kracht."

Ik wilde het eerst niet opschrijven, maar toen hoorde ik:

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op. Je krijgt de genezende kracht. Door het kostbare bloed worden zielen gered. Offer het altijd op aan de Hemelse Vader. Dat zal het grootste reddingsmiddel voor de zielen zijn. Mijn kostbare bloed zal uit je wonden vloeien.

Mijn dochter, stel mij niet teleur. Ik ben jouw Heer en God. Ik zal je voor jouw lijden veel vreugde en liefde schenken. Laat je niet door anderen beïnvloeden. Je bent volledig met mij verbonden door het kostbare bloed. Niemand kan ons scheiden."

Ik: "Mijn Verlosser, moet ik nog iets schrijven?"

Verlosser: "Mijn dochter, de revolutie zal komen. In Europa zullen de politici worden omvergeworpen. De hongersnood zal de grootste zijn van de zware rampen die zullen uitbreken."

Verlosser: "De tuchtiging is er. De mensen hebben het gewild."

Ik: "Mijn Heer en God, wie wenst de tuchtiging?" Verlosser: "De mensen die de vader van de leugen hebben gewild."

Ik: "Mijn Heer en God, ik ben er klaar voor, het lijden ter verzoening kan beginnen. Maar Heer, niet mijn wil geschiede, maar de Uwe. Doe het, Heer, zoals U het wilt."

Verlosser: "Mijn dochter, ik hou zo veel van je, blijf mij trouw."

Ik: "Mijn liefhebbende Vader, ik houd meer van U dan ooit. Ik houd mij heel stevig aan Uw hand vast."

Verlosser: "Ik zegen u, mijn lieve dochter."

De Heiland zegende mij.

18.30 uur Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

26-09-92 — zaterdag

Thuis - Gebed - Vereniging -

Verlosser: "De tranen die je laat, dat zijn mijn tranen. Je houdt van mij met mijn liefde. Je bidt om liefde en je krijgt die. Mijn dochter, schrijf het op. Alles wat je hebt geschreven, is een document voor de ongelovigen. Bewaar het goed, totdat de juiste priester het zal publiceren. Maak je daar geen zorgen over.

Mijn dochter, je moet nog iets opschrijven." Ik: "Ja, mijn Heer en God."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, wees altijd blij."

Ik: "Als men pijn krijgt, kan men dan vrolijk zijn?" Verlosser: "De liefde die je ontvangt, moet je doorgeven."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, dat zal ik doen." Ik: "Lieve God, schenk mij alstublieft de zachtmoedigheid."

Verlosser: "Die schenk ik je nu, schrijf het op." Ik: "Mijn Heer en God, ik dank U."

Verlosser: "Ik hou van je, mijn dochter, en ik zegen je. Ik sluit alle zielen in de zegen in."

16.33 - 19.45 uur - Gebed - Biecht - Heilige Mis in het rood in de kerk.

27-09-92 - zondag

6.30 - 8.15 uur volgens de nieuwe tijd.

(Vannacht zijn de klokken een uur teruggezet.)

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter."

Ik: "Ja, mijn lieve zielengids, mijn lieve Jezus."

Verlosser: "Gisteren waren er bij je man meerdere onreine geesten."

Ik: "Heer, men had kunnen denken dat het een hartaanval was. Maar ik kon het onderscheiden toen ik hem wijwater gaf, hem zegende en over hem bad. Het zweet stond op zijn gezicht.

Toen ging het beter met hem. Meteen daarna lachte hij zo lelijk, zoals soms in een droom, zoals ik dat al eerder had gehoord. Het was ook al meerdere keren tijdens het rijden gebeurd, maar ik heb vast en uit de grond van mijn hart gebeden. Nu zat hij nog achter het stuur in de auto en was net de oprit opgereden en kon niet meer uitstappen. Ik herinnerde mijn man eraan dat hij moest gaan biechten, maar hij wilde niet."

Verlosser: "Ik heb deze aanvallen toegestaan. Je man wil zich niet bekeren." Ik: "Wie zal mij dat geloven, als hij op zondag naar de kerk gaat?"

Verlosser: "Er zijn er veel die op zondag naar de kerk gaan. Mijn dochter, laat alles aan mij over."

Ik: "Lieve Heiland, pastoor Vogt kan me niet helpen. Na het biechtgesprek van gisteren was het erg moeilijk voor me. Pastoor Vogt denkt dat ik boeken lees. Ik zei hem dat er in elk boek iets anders staat en dat ik tijdens de vereniging nooit een boek bij me had, noch thuis, noch op het werk. Ik zou me ook hoeden om dat te doen.

Ik heb ook tegen pastoor Vogt gezegd dat het bloed dat uit de wondtekens zal vloeien, het bloed van de Verlosser zal zijn. Hij gelooft dat niet, net zo min als pater Buron uit Mannheim. "

Ik: "Vertel me er alsjeblieft iets over, misschien heb ik toch iets verkeerd geschreven." Verlosser: "Mijn dochter, het bloed dat uit de vijf wondtekens bij jou zal vloeien, zal mijn bloed zijn. Dat is het geheim dat ik niet aan iedereen openbaar.

Dat is mijn bloed, dat ik voor jullie zal vergieten. Mijn dochter, het onbegrijpelijke hier is van mij. Zo is het. Zo blijft het. Zo zal het zijn.

Als pastoor Vogt je alles zou kunnen uitleggen, dan hoefde ik niet je zielbegeleider te zijn. Mijn lieve dochter, geloof het. Het is mijn wil dat je aandacht schenkt aan alles wat op je afkomt." Ik: "O mijn Heer en God, ik ben toch maar een zwak mens. Ik ben zo onervaren.

De Satan zit achter me aan als een bijtgrage hond. Ik dank U, mijn Heer en God, dat hij niet kan doen wat hij wil, maar alleen wat U toestaat, anders zou hij de wereld volledig in zijn macht hebben, maar de wereld behoort U toe."

Verlosser: "Mijn dochter, dat heb je goed geschreven. Je ziel is klaar voor mijn werk. Je hoeft alleen nog maar even te wachten. Heb vertrouwen in mij. Je staat onder mijn bescherming." Ik: "En de Moeder Gods?"

Verlosser: "Waar ik ben, is zij ook." Ik: "Mijn lieve God, ik dank U."

Verlosser: "O, mijn lieve dochter, hoe erg is het op dit moment. Nog nooit in geen enkele eeuw waren er zoveel blinden als nu. De ketterij heeft de zielen verblind. De ketterij is het gif van de slang. Het tegengif voor dit gif ben alleen ik, mijn kind. Mijn lieve dochter, je moet nog iets opschrijven. Ik heb van je nodig..."

Ik: "Lieve God, wat dan?"

Ik: "Mijn Heer en God, mijn lieve Jezus, ik geef U mijn vrijheid. Maar laat mij nooit van U gescheiden zijn. Lieve God, ik heb U mijn vrijheid gegeven, maar ik begrijp het niet helemaal. Kunt U mij daar iets over vertellen?"

Verlosser: "Je bent alleen vrij in mij!"

Ik: "Ja, mijn Heer, ik begrijp het nu."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, ik zegen je nu."

Ik knielde op de grond en de Verlosser zegende mij.

10.00 uur Heilige Mis in het rood.

13.00 uur Rozenkrans en gebed.

Vanaf 16.00 uur Bijbel gelezen.

Rond 17.00 uur kwam Hedwig naar me toe. Ze vertelde me "haar geheim", dat me erg schokte. Ze vertelde me dat pastoor Vogt de misdienaars, allemaal jongens, naakt van achteren had gefotografeerd. Deze foto's hangen naar verluidt in de sacristie en staan privé in het album van een jongen. De moeder van de jongen vindt dit niet goed en is geschokt, maar ze zwijgt.

Toen vertelde ze nog dat pastoor Vogt bij het Baggersee was gezien terwijl hij aan de borst van een misdienaar zoog en zijn oren kuste.

Vervolgens klaagde de moeder dat pastoor Vogt de kinderen niet op tijd naar huis stuurde. Ze blijven te lang bij hem. Voor zover ik weet, heeft hij de meeste misdienaars in de hele omgeving heeft.

Omdat ik weet dat pastoor Vogt erg verlegen en erg onzeker is, heb ik voor hem gebeden en ik bid elke dag dat hij een goede priester wordt.

Hedwig vertelde me dat ze het ook van Zita had gehoord.

Toen Hedwig weg was, bad ik 50 keer het Sanctus op de kleine kralen, en op de grote het gebed tot de aartsengel Michaël, het Magnificat, het Gloria in excelsis Deo, het Pater noster, het Ave Maria en het Gloria Patri, daarna het gebed voor de vijanden en het exorcisme.

Ik was verdrietig over dit nieuws en huilde toen.

Het liefst was ik meteen gestopt met naar de kerk te gaan.

Ik leg alles in Gods handen. Het is mogelijk dat dit het werk van Satan is.

Om 21.00 uur reed ik naar Wiesental en schreef samen met Marion in het dagboek. In vertrouwen vertelde ik Marion over pastoor Vogt. Ze zei dat ik dit aan niemand mocht vertellen.

28-09-92 - Maandag

10.00 uur Dokterskamer

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf op: dominee Vogt zal vertrekken." Ik: "Uit St. Leon-Rot?"

Verlosser: "Mijn dochter, er nadert iets op jou af!" Ik: "Heer, hoe moet ik dat begrijpen?"

Verlosser: "Mijn werk in jou."

Ik: "Mijn Heer en God, ik ben klaar voor Uw werk en zeg ja;

ik hou zo veel van U, geef me alstublieft de genade dat ik nooit nee tegen U zeg, ook al bevalt me iets niet. Laat me alstublieft alleen maar inzien dat dit alles van U komt. Ik wil alles doen voor de redding van de zielen."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, je zult altijd mijn liefde herkennen." Ik: "Mijn Heer en God, hoe dan?"

Verlosser: "Ik draag je daarheen waar ik het wil. Mijn dochter, schrijf dit op." Ik: "Ja, mijn Heer en God."

Verlosser: "De lijden die je van mij krijgt, moet je zeer serieus nemen. Met dit lijden moet je leven. Ik zal het je niet afnemen, ook al vraag je erom."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik heb het begrepen, maar de liefde blijft toch in mij?" Heiland: "Mijn lieve dochter, zij blijft voor eeuwig bij jou."

Ik: "Ik dank U, mijn Heer en God. Doe met mij wat U wilt, ik behoor U toe. Heer, Uw wil geschiede."

Verlosser: "Ik zegen je, mijn lieve dochter." De

Verlosser zegende me.

Vanaf vandaag is de rozenkrans al rond 18.00 uur, de heilige mis rond 18.30 uur en ik bezocht beide in het rood.

20.00 uur gebedsgroep.

Er komen steeds meer mensen om te bidden. De ruimte is al bijna op. Aan het einde biechtte ik bij pastoor Dochat over pastoor Vogt. Tijdens mijn biecht vroeg ik wat ik moest doen, ik wil hem helpen, er werd over hem verteld.

Pastoor Dochat zei dat ik met pastoor Vogt over de situatie moest praten.

Voordat ik met pastoor Vogt ga praten, wil ik eerst met de Heiland spreken, want ik moet er zeker van zijn dat wat pastoor Dochat mij heeft gezegd, juist is.

Als de Heiland het met me eens is, zal ik doen wat pastoor Dochat me heeft aangeraden. Na de gebedsgroep bleef de heer Schmidt Roland bij ons om met mijn man te praten. Ik voelde dat mijn man werd aangevallen door een onreine geest. Mijn man heeft me verteld dat hij stiekem mijn dagboek had gelezen. Ik was geschokt toen ik dat hoorde. Ik zei meteen tegen hem dat dit een zonde is en dat je zoiets niet doet. Dat is niet alleen nieuwsgierigheid, maar ook ongehoorzaamheid tegenover God. Ik leg deze problemen in Gods handen.

Vanaf vandaag ga ik voorzichtiger om met mijn dagboek. Ik wil niet verbergen wat de Heiland mij zegt, maar het moet eerst door een priester worden gecontroleerd voordat het gedrukt wordt. Roland heeft de boeken van pater Johannes uit Rotenberg al naar Oekraïne gebracht. Dat zijn de boeken waarvan de Heiland zei dat ze

niet kloppen. Dit heb ik pater Johannes al verteld, maar hij geloofde me niet. Roland doet wat pater Johannes hem zegt.

29-09-1992 - dinsdag

10.00 uur in de

dokterskamer

Gebedsvereniging!

Heiland: "Mijn lieve dochter, schrijf: Je moet niet naar pastoor Vogt gaan, want ik bepaal het moment waarop iets gebeurt. Ik ken de harten van iedereen. Bid veel voor de priesters. De Satan is nu bijzonder sterk en veel priesters vallen voor zijn verleiding. Laat het hele verhaal dat over pastoor Vogt wordt verteld, aan mij over."

Ik: "Ik dacht aan Rodalben!"

Op 1 oktober wordt het hemelse teken opgericht.
Het kostbare bloed wordt daar vereerd.

Verlosser: "Je bent overbelast."

Ik: "Dus deze keer ga ik niet naar Rodalben, ik moet zoveel schrijven." Verlosser: "Ja, schrijf, mijn dochter."

Ik: "Gisteren heb ik niet gesproken in de gebedsgroep. Sommigen hebben gevraagd waarom ik vandaag niet heb gesproken."

Verlosser: "Als je moet spreken, zal Ik je de woorden ingeven. De mensen moeten nu veel bidden. Gebruik de tijd om te bidden. Het gebed is noodzakelijker dan ooit tevoren. Mijn dochter, jullie hebben gisteren goed gebeden. De hemel heeft zich met jullie verheugd. Er zullen nog veel meer mensen komen om te bidden. Mijn dochter, het bevalt Mij hoe je met de gelovigen bidt. Ik dank je voor je inzet."

Ik: "Liefhebbende Vader, ik voel nu een vuur in mijn hart. Het is een heel mooi gevoel."

Verlosser: "Mijn dochter, het is mijn liefde."

Ik: "Ik dank U, mijn Heer en God, voor Uw liefde." Verlosser:

"Je verdraagt veel, mijn dochter."

Ik: "Wat betekent het dat ik veel verdraag?"

Verlosser: "Dat betekent dat je ook veel lijden kunt verdragen." Ik: "O, mogen er maar veel zielen gered worden."

Verlosser: "O, mijn dochter, het verzoeningsleed is al begonnen." Ik: "Maar ik begrijp dat niet."

Verlosser: "Je draagt al alles met mijn liefde. Wees gereed voor de vijf heilige wondtekens die je zult ontvangen."

Ik: "Mijn Heer en God, ik ben er klaar voor dat U mij de wondtekens inprent, wanneer U maar wilt. Laat mij niet lang dorsten. Ik heb grote dorst. Les alstublieft mijn dorst."

Verlosser: "Mijn geliefde dochter, ik zal je dorst lessen, de vastgestelde tijd is gekomen. Mijn dochter, ik dorst met jou!"

De Heiland zegende mij.

18.00 uur Rozenkrans en heilige mis in Rot.

30-09-1992 - woensdag

10.00 uur in de dokterskamer

Gebedsvereniging!

Ik dank de Heiland dat ik gisteren de hele dag zoveel liefde heb mogen ontvangen. Ik voelde de liefde tot nu toe. Het is zo mooi zonder zorgen en problemen. Ik wil echt vrij zijn met God.

Grote God, ik loof en prijs U en dank U voor Uw Rijk dat tot mij is gekomen.

In zo'n situatie houd je van alles. Zelfs dit sombere weer buiten was voor mij mooi. De liefde kent geen haat, bij haar is er niets lelijks. O mijn Jezus, het is mooi om van U te houden. Mijn Heer en God, wat is dit voor een teken dat ik zoveel liefde van U ontvang?" Verlosser: "Deze liefde die je ontvangt, is een voorteken van het lijden dat je zult ondergaan. Je moet eerst de liefhebbende God leren kennen, dan zul je ook de lijdende God leren kennen, beide zijn goed."

Ik: "Ik aarzelde om te schrijven."

Verlosser: "Schrijf het op. De zonde is groot en zwaar, ze heeft de maat van de aarde overschreden. Vele zielen zullen boeten voor de zonden van de wereld. Zo ben je niet alleen, mijn dochter. Elke ziel heeft een kruisweg te volbrengen. Slechts weinigen hebben een kruisweg zoals jij.

Mijn dochter, je hebt de bijzondere genade ontvangen voor deze kruisweg. Het is niet jouw verdienste, het is mijn wil. En wat ik wil, zal ik volbrengen bij degene bij wie ik het wil. Alles wat je tot nu toe voor mij hebt gedaan, waardeer ik zeer en zal ik belonen aan het einde van de kruisweg. Je beloning zal groot zijn, als je volhoudt tot het einde."

Ik: "En als ik niet volhoud tot het einde?"

Verlosser: "Je zult volharden tot het einde. Niemand kan ons meer scheiden."

Ik: "O mijn Liefste, ik hou zo veel van je. Is er iets mooiers dan bij jou te zijn? Verlosser: "Zo moeten allen spreken. Jij bent mijn verzoenende ziel, die ik heb uitverkoren."

De Heiland zegende mij.

12.00 uur. Ik bad innig in de kapel en huilde, omdat zoveel zielen verloren gaan. Heiland: "Geef mij je hele hart."

Ik: "Ik geef je mijn hele hart, mijn Heer en God." Verlosser: "Je bevalt me."

Ik: "Lieve God, U ziet mij, maar ik zie U niet, en toch bevalt U mij, omdat ik de liefde ben."

Verlosser: "Mijn dochter, de weg die je met mij bewandelt, zal voor ongelovigen een offer zijn, omdat zij geen liefde kennen."

Ik: "Heer, schenk alstublieft de ongelovigen de genade dat zij van U houden."

Verlosser: "Als ze die willen ontvangen. Ze schenken mij hun hart niet zoals jij." Ik: "Ik vroeg om genade voor Veronika, die met mij samenwerkt."

Verlosser: "Zeg haar dat ze mij ook haar hart moet geven."

Ik: "Ja Heer, ik zal het haar zeggen. Dank U, mijn Heer en liefhebbende Vader."

18.00 uur Rozenkrans en heilige mis in Rot. Pater Ferdinand celebreeerde de heilige mis.

01-10-1992 - donderdag

10.45 uur in de dokterskamer

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, ik verlang van jou strikte stilte over de vijf wondtekens."

Ik: "Lieve God, er weten er toch al zo veel van."

Verlosser: "Maar ze weten niet wanneer je ze zult krijgen." Ik: "Lieve God, ik weet het zelf ook niet."

Verlosser: "Maar je zult het weten."

Ik: "Ik zal erover zwijgen. Geef me alstublieft de genade om te zwijgen. Ik wil alles doen zoals U het wilt."

Verlosser: "Je krijgt de wondtekens vannacht." Ik: "Moet ik dan morgen gaan werken?"

Verlosser: "Nee."

Ik: "Hoe zal ik herkennen dat ze van U zijn?" Verlosser:

"Je zult ze herkennen als ze er zijn."

Ik: "Zal ik een teken van U krijgen als het vannacht gebeurt? Eigenlijk hebt U mij al een teken gegeven, de brandende liefde die ik nu voel en een aangename rust en vrede die ik nu heb. Ik ben het ermee eens, als U het wilt, dat vannacht de wondtekens worden ingeprent. Laat me alsjeblieft niet dorsten. Ik heb het gevoel alsof ik van binnen brand. Ik heb ingezien dat het jouw liefde is. Je wilt door mij net zo bemind worden als ik door jou. Mijn Heer, het zal gebeuren zoals jij het wilt."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, het bevalt me hoe je hebt geschreven. Ik kan dit ook veranderen wanneer en hoe ik dat wil. Mijn dochter, laat alles aan mij over."

15.00 uur

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf op: wat je vannacht met mij moet doorstaan, offer dit aan de hemelse Vader op voor de redding van de zielen. Schrijf, mijn dochter, woord voor woord.

De pijn die je vannacht zult krijgen, zal hevige pijn zijn. Dat moet je doorstaan."

Ik: "Mijn Heer, bent U nog bij mij?"

Verlosser: "Ja, ik ben nog bij je, ik hou van je."

Ik: "Jezus, levende Zoon van God, moet ik nog iets weten?" Heiland:

"Lijden betekent 'liefhebben'."

Ik: "Mijn Heer, zal ik dat kunnen?"

Verlosser: "Met mij, ja."

Ik: "Schenk mij alstublieft veel genade, zodat ik kan liefhebben."

Verlosser: "Als je bij mij bent, zal het je niet aan liefde ontbreken. Mijn dochter, ik geef je zoveel liefde, zodat je kunt lijden."

De Verlosser zegende mij en zei: "Ga heen in vrede, mijn lieve dochter."

18.00 uur Rozenkrans en heilige mis in Rot.

02-10-1992 Vrijdag - "Hart van Jezus"

10.00 uur Dokterskamer

Gebedsvereniging I

Ik: "Mijn Heer en God, toen ik vanmorgen wakker werd, dacht ik meteen dat er niets met mij was gebeurd. Enerzijds was ik blij, anderzijds dacht ik: was dit niet de onreine geest die mij dit gisteravond heeft ingefluisterd? Toen dacht ik weer: waar liefde is, kan toch geen onreine geest zijn. Ofwel is God bij mij, ofwel de onreine geest, want God deelt een hart niet met anderen. God wil het hart helemaal voor zichzelf hebben. Zo kwam ik tot een besluit: dat was Gods wil en zo is het gebeurd."

Ik verenigde me nu met de Verlosser. Ik voelde nu een warmte, rust en ik voelde dat de Verlosser bij me was.

Verlosser: "Mijn lieve dochter, schrijf dit op: ik heb de wondtekens naar een later tijdstip verschoven. Dat was mijn bedoeling. Maak je geen zorgen omdat het zo is gegaan. Ik kan doen wat ik wil. Jij was er klaar voor, maar de tijd was nog niet rijp. Het was weer eens een beproeving. Geef niet op, alles komt op het juiste moment."

Ik: "Mijn Heer, ik had ook kunnen geloven dat dit de onreine geest was, want er is immers niets gebeurd."

Verlosser: "Jullie zijn allemaal te snel met zulke dingen. Jullie geloven alleen wat jullie zien en over de rest maken jullie je geen zorgen."

Ik: "Maar wat is dat andere?"

Verlosser: "Wat de duivel van plan is, kunnen jullie niet zien. Mijn dochter, ik zie alles. Ik ken elk hart, hoe ver het is, zodat ik er iets mee kan doen."

Ik: "Mijn lieve Jezus, betekent dat dat ik niet goed of niet rijp was voor dit lijden?"

Verlosser: "Dat ligt niet aan jou, mijn dochter. Het ligt allemaal in mijn wil. Wees gerust, je zult de wondtekens wel krijgen."

Ik: "Ik bad: laat me alstublieft in uw hart blijven, want vandaag is het Hart-van-Jezus-vrijdag. Ik wil in de bron van de liefde blijven, in de brandende haard van de liefde."

Verlosser: "Mijn dochter, jouw hart is nu mijn hart. Je bent in mij. Heb mij lief, mijn dochter." Ik: "Ik hou toch van je, mijn Heer. Ik voel ook het vuur van de liefde in mij. Ik dank je voor deze genade."

Verlosser: "Ga heen in vrede, mijn dochter." In

gedachten dacht ik: vandaag geen zegen.

Verlosser: "Jawel, ik zegen je, mijn dochter." En

de Verlosser zegende me.

18.00 uur Rozenkrans en heilige mis in Rot.

Pastoor Vogt en pastoor Ferdinand vierden samen de mis.

03-10-1992 - zaterdag

8.00 uur tot 10.00 uur thuis

gebedsvereniging!

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, alles wat je schrijft, wordt gedrukt. Alles wat je schrijft, is mijn werk. Je kunt niets uit jezelf doen. Twijfel niet, mijn dochter. Daarmee beledig je mij."

Ik: "Mijn Heer en God, ik vraag je om vergeving, wees mij, arme zondaar, genadig en barmhartig. Je voelt je door iedereen in de steek gelaten, alsof ik een leugenaar ben.

En toen kwamen er gedachten bij me op alsof ik op een dwaalspoor was geraakt en een slecht mens was geworden. Hoewel ik elke dag met U verenigd ben en elke week ga biechten.

Ik voelde dat iedereen beter is dan ik. Toen kwam ik weer bij U terug, want Uw liefde is sterker en zonder die kan ik niet bestaan, en ik verlang er steeds meer naar om die liefde te hebben. Ik heb een groot verlangen naar deze liefde. En ik vraag steeds weer om deze liefde.

Deze liefde is als een verslaving of als opium.

Geneeskunde en wereldse rijkdom kunnen dit niet vervangen.

Vaak voel ik een vuur in mijn hart. Ik voel hoe ik zo veel van je houd en het wereldse is helemaal van me verdwenen.

Dan vraag ik me af: waarom ben ik dan niet meteen in de hemel?

Omdat ik heb ingezien dat jij de liefde bent, zou ik zo graag willen dat andere mensen dit ook inzien. Ik ben ook bereid voor hen te lijden, zodat zij niet verloren gaan.

Mijn Heer en God, niet mijn wil, maar Uw wil geschiede. Doe met mij wat U wilt.

Laat mij niet van Uw liefde gescheiden worden.

Verlosser: "Mijn lieve dochter. Je liefde voor mij is groot. Dat waardeer ik in jou. Je liefde voor mij is standvastig. Maak je geen zorgen over de mensen, over wat ze zeggen. Voor alles wat ze zeggen, zullen ze zich voor mijn rechtbank moeten verantwoorden. Elk woord dat uit het hart komt, zijn woorden die zij hebben gezaaid. En wat zij hebben gezaaid, zullen zij oogsten.

Daarom, mijn dochter, zorg ervoor dat je goed kunt oogsten. Uiteindelijk zal men zien wat van mij is en wat van de onreine geest is.

Mijn lieve dochter, ik houd van je zoals je bent. Het deed me deugd dat je eerst tot mijn en jouw moeder hebt gebeden. Ik heb alles ontvangen wat je tegen haar hebt gezegd. Ze houdt heel veel van je. Ze laat je niet alleen. Vertrouw meer op haar."

Ik: "Dank je wel, mijn Jezus, ik zal in de toekomst meer tot haar bidden en meer vertrouwen in haar hebben. Ik wil ook van haar houden zoals van jou. Schenk mij alstublieft de genade, zodat ik net zo van haar kan houden als van jou. Want zij is mijn moeder en koningin."

Verlosser: "Mijn dochter, je bent oprecht. Dat bevalt me goed bij jou. Ik zal je de genade schenken, zodat je van haar houdt zoals van mij. Mijn lieve dochter, ik zegen je nu."

De Heiland zegende mij nu.

10.15 uur: een jonge man uit Plankstadt belde me. Hij was maandag in mijn gebedsgroep. Hij vertelde me dat hij 's nachts door de duivel werd gekweld. Hij sprak zijn wens tegen mij uit! Hij wil katholiek worden. Momenteel is hij nog protestants. Ik gaf hem een goed advies. Hij moet alsjeblieft naar pater Switbert in Stiftneuburg gaan om te biechten.

16.30 uur tot 19.50 uur gebeden in de kerk in Rot.

Ik heb gebiecht bij pastoor Vogt. Hij zegt me dat ik het goed doe, maar dat hij me niet kan helpen. Ik was dankbaar voor de absolutie en ik begrijp dat hij me niet kan helpen.

Daarna heb ik de hele rozenkrans voor hem gebeden.

Om 21.15 uur belde pater Gebhard Heyder uit Regensburg. Ik heb ruim 30 minuten met hem gesproken. Ik was er erg blij mee. Ik dank God dat hij mij had gebeld. Ik heb met hem afgesproken om over acht dagen tegen 18.30 uur in Regensburg. Tot slot zegende hij mij en mijn familie. Ik bad meteen voor hem, omdat mijn hart zo veel vreugde voelde.

04-10-1992 - zondag

7.30 uur - 9.00 uur

Gebedsvereniging!

Eerst gebed voor het beeld van de Moeder Gods. Daarna weer vereniging in de keuken, waar ik toen de boodschap van de Verlosser ontving:

Verlosser: "Mijn dochter, ik wil dat je schrijft. Ik heb je liefde voor mij aanvaard. Het is geen vleiende liefde."

Ik: "Moet ik dat opschrijven?"

Verlosser: "Ja, schrijf. Het beviel me hoe je vandaag gebeden hebt. Ga zo door. Het verheugt me dat je naar pater Gebhard gaat. Dat is ook mijn wens. Ik zal weer via hem tot je spreken. Heb vertrouwen in hem. Mijn dochter, het verheugt me heel bijzonder dat je deze lijden hebt aanvaard. De beproeving loopt ten einde."

Ik: "Lieve God, leg me dat wat nader uit."

Verlosser: "Je wordt beproefd, mijn dochter, voor de lijden die je zult krijgen. Mijn dochter, blij van mij houden zoals tot nu toe. Ik zal je nog meer van mijn liefde schenken. Je vraagt steeds meer en ik zal je steeds meer geven."

Ik: "Lieve God, ik wil je nog iets vragen: ik heb al enkele maanden pijn aan mijn schouder en mijn linkerarm. Geen zalf en geen zoutbaden helpen. Zijn deze kwalen van jou, of kan ik ze in een ziekenhuis door artsen laten behandelen?"

Verlosser: "Ook in het ziekenhuis kan niemand je helpen. Deze kwalen komen van mij. Ze zijn de voorbode van de kwalen die je nog zult krijgen."

Verlosser: "Je hebt mij je gezondheid gegeven, mijn dochter."

Ik: "Het zal zijn zoals U het wilt. Ik offer U de kwalen op voor de bekering van de zondaars en voor de redding van de zielen."

Verlosser: "Mijn dochter, de stormen die nog zullen komen, zullen grote schade aanrichten. Bid voor deze zaken. Er zullen veel nieuwe oorlogen komen. De mensen zijn lauw geworden. Ze hebben hun Vader niet herkend. Ze hebben de voorkeur gegeven aan het wereldse, maar het wereldse kan hen niet redden. De natuur verzet zich tegen haar zondaars. Mijn dochter, de grote ziekte die zal uitbreken, staat aan het begin. Deze ziekte zal de landen meesleuren. Er is geen medicijn voor deze ziekte. Ze neemt rijken en armen, slechten en goeden met zich mee.

Ze overvalt de mensen plotseling. Niemand kan zich ervoor verbergen

of zich ertegen beschermen. Ze komt waar ik het wil. Ze zal vele naties op aarde meesleuren.

Ik: "Heeft deze ziekte een naam?"

Verlosser: "Het is een nieuwe ziekte. Ze heeft nog geen naam, maar ze zal er een krijgen. Mijn dochter, je moet veel bidden."

Ik: "Mag ik dit voorlezen aan mijn gebedsgroep?"

Verlosser: "Het boek moet zo snel mogelijk worden geschreven, dan kunnen ze het allemaal lezen. Als je ze nu iets vertelt, geloven ze je niet. Ze luisteren alleen naar wat de meerderheid van de mensen zegt; ze geloven het pas als ze het zien. Het geloof is oppervlakkig en het heeft geen wortels."

Ik: "Lieve God, ik kan nu niet meer schrijven. Vergeef me alstublieft." De Heiland zegende mij.

10.00 uur heilige mis in Rot, er waren maar weinig mensen in de kerk

13.00 uur rozenkrans en gebedsdienst.

05-10-1992 - Maandag

9.00 uur in de

dokterskamer

gebedsvereniging!

Ik heb sinds vanmorgen hevige hoofdpijn. Ik zei tegen de Heiland dat ik deze opoffer voor de bekering van de zondaars en de redding van de zielen. Ik zei verder dat Hij de pijn niet van mij hoeft weg te nemen.

Daarna verenigde ik me met de Heiland. Ik voelde nu een warmte in mijn hart. Het is een aangenaam gevoel. Je voelt dat de Heer bij me is.

Verlosser: "Ja, mijn dochter, ik ben bij je. Er moet veel verzoend worden voor de zielen. Mijn dochter, ik heb van jou nodig..."

Ik: "Mijn Heer en God, mijn lieve Jezus. Ik geef je wat je nodig hebt, hoewel ik niet weet wat je van mij nodig hebt."

Verlosser: "Mijn dochter, ik heb je gezichtsvermogen nodig."

Ik: "Wat betekent dat?"

Verlosser: "Je zult een tijdje niet kunnen zien." Ik:

"Lieve God, zal ik dan blind zijn?" Verlosser: "Niet geestelijk blind."

Ik: "O mijn Heer, dat moet wel erg zijn." Verlosser: "Ik zal bij je zijn."

Ik: "Ja, mijn Heer, je mag mijn gezichtsvermogen hebben. Wanneer zal dat gebeuren? Zal het vóór of na het aanbrengen van de wondtekens zijn? Mag ik dat weten?"

Verlosser: "Mijn dochter, het gebeurt wanneer ik het wil."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, het zal gebeuren wanneer U het wilt." Ik dacht dat ik niemand had die voor mij zou zorgen.

Verlosser: "Je zult iemand hebben."

Ik: "Zal deze blindheid lang duren?" Verlosser:

"Een bepaalde tijd."

Ik: "Maar U vraagt veel van mij." Heiland:

"Het is voor jouw vooruitgang."

Ik: "Lieve God, als U bij mij bent, hoef ik me geen zorgen te maken. U zorgt dan voor mij."

Verlosser: "Dat is juist."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik ben het ermee eens."

Heiland: "Ik zegen je, mijn dochter."

De Heiland zegende mij.

11.45 uur – Lieve God, neem alstublieft mijn zorgen weg als ik blind word. Ik wil er niet aan denken hoe het zal zijn.

Verlosser: "Mijn lieve dochter, ik zal dat van je overnemen." Ik:

"Mijn Heer en God, ik dank U."

18.00 uur Rozenkrans en heilige mis in Rot.

20.00 uur Gebedsgroep!

06-10-1992 - dinsdag

9.00 uur in de

dokterskamer

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Schrijf, mijn lieve dochter, ik wil dat je schrijft. Het doet me deugd dat je tot mij hebt gesproken. Je hart is nu vol liefde. Mijn dochter, niemand kan je deze liefde afnemen, tenzij je daar zelf toestemming voor geeft. Wees voorzichtig."

Ik: "Mijn liefhebbende Vader, mijn lieve Heilige Geest, mijn lieve Jezus. Ik vraag U om genade.

Bewaar de liefde die U mij gegeven hebt. Laat mij geen nutteloze gesprekken voeren. Laat mij

spreken en zwijgen wanneer U dat wilt. Laat mij liefhebben, ook daar waar mijn geest zich verzet.

Laat mij iedereen liefhebben met jouw hart, dat zo'n brandend vuur van liefde is. Laat mij eerst de

fouten bij mijzelf zoeken, voordat ik over anderen oordeel."

Verlosser: "Mijn dochter, je spreekt vanuit een vrij hart, dat mij toebehoort. Mijn lieve dochter, er staat je iets te wachten."

Ik: "Mijn Heer en God, zal ik daarover bedroefd zijn? Maar ik weet niet wat. Zeg het me alstublieft. " Ik bad toen: "Kom Heilige Geest, kom door het onbevleete hart van Maria, je zo geliefde bruid, en vertel me wat ik moet schrijven. Ik ben bereid te schrijven wat je me ingeeft. Of ik nu bedroefd zal zijn of niet, ik zal doen wat je wilt."

Ik hoorde nog steeds niets.

Ik: "Spreek, mijn Heer en God, uw dienaar luistert."

Verlosser: "Er komt veel verdriet op je af."

Ik: "Mijn lieve God, wat betekent veel?"

Verlosser: "Mijn dochter, je moet alles verdragen. Bid voor je familie."

Ik: "Mijn Heer en God, red hen allen, ik houd van hen. Laat alstublieft niemand verloren

gaan." Verlosser: "Mijn dochter, zij willen zich niet bekeren."

Ik: "Mijn Heer, ik ben bereid voor hen te lijden, maar alleen als U dat wilt. Want U kent hun harten, ik echter niet."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, het bevalt mij wat je hebt gezegd. Het zal gebeuren zoals ik het wil. Mijn lieve dochter, schrijf nog iets op. De oorlog in Servië zal spoedig komen. Bid dat de vijand verzwakt."

Ik: "Ik zal voor deze zaken bidden."

Ik: "Mijn Heer en God, toen ik gisteren in de gebedsgroep voor U knielde en tot U bad, voelde ik een voortdurend vuur in mijn hart. Het was behoorlijk sterk. Ik dacht dat ik van binnen in brand stond."

Verlosser: "Mijn dochter, dat was ik."

Ik: "Lieve God, heeft dit een betekenis voor mij?"

Verlosser: "Zodat je het verdriet kunt verdragen dat op je afkomt. Ik beloon mijn kinderen met een goede beloning voor goede werken."

De Heiland zegende mij.

18.00 uur Rozenkrans en heilige mis in Rot.

07-10-1992 - woensdag

8.15 uur in de

dokterskamer

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Je bent mijn juweel, mijn dochter."

Ik: "Heer, dat heb ik al eens geschreven."

Verlosser: "Schrijf het op, jouw zorgen zijn mijn zorgen, mijn dochter." Ik:

"Is mijn ziel zo zuiver dat je haar een juweel kunt noemen?" Verlosser: "Ja, mijn dochter."

Ik: "Het is zo'n mooi gevoel in mij. Ik geloof dat de zuiverheid van de ziel het Rijk van God is." Verlosser: "Met een zuivere ziel kan ik doen wat ik wil."

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf op: zo is het met de blindheid. Je zult zien met je hart. Je zult meer zien dan de andere mensen met hun ogen.

Het gezichtsvermogen is werelds, het hartlicht is hemels. Alleen ik kan dit licht geven. Daarom zal geen enkele arts je geloven. Alles wat je zult zien, moet je vertellen.

Een priester zal dat opschrijven. Niet jij zult spreken, maar ik zal voor jou spreken. Mijn dochter, wees ervan overtuigd dat het licht in het hart meer waard is dan het gezichtsvermogen."

Ik: "Mijn Heer, ik begrijp het nu beter. Ik dank U dat U mij dit hebt verteld." Verlosser: "Mijn dochter, ik heb nog iets van je nodig."

Ik: "Ja, mijn Heer, als ik het je kan geven, mag je het hebben."

Verlosser: "Ik heb je handen nodig. Ik zal met je handen de zielen genezen." Ik: "O mijn Heer, wat doe je allemaal met mij. Zoiets kan ik me niet voorstellen.

Maar als U in mij bent, dan geloof ik dat zoiets kan gebeuren. Heer, niet mijn wil, maar Uw wil geschiede. Als het om het heil van de zielen gaat, hebt U mijn handen nu al."

Verlosser: "Mijn dochter, dat was wat ik nog van je nodig had. De gezangen zullen plaatsvinden wanneer ik dat wil. Niet wanneer de mensen dat willen."

De Heer zegende mij en zei:

"Ga in vrede, mijn dochter, en vertrouw op mij."

19.00 uur Rozenkrans en heilige mis in de Rochuskapel.

08-10-1992 - donderdag

Archief 10.15 uur

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, er heerst stilte."

Ik: "Jezus, Zoon van de levende God, mijn Bruidegom, wat moet ik schrijven?" Heiland: "Schrijf, mijn dochter, woord voor woord."

Ik: "Ja, mijn Heer."

Verlosser: "De wondtekens die je zult ontvangen, zullen onverwacht komen." Ik: "Ik zal dus niet weten op welke dag of op welk uur ze zullen komen?" Verlosser: "Mijn dochter, dat bepaal ik."

Ik: "Kan ik dan nog naar Regensburg gaan?"

Verlosser: "Ja, je kunt nog gaan. Mijn dochter, de Satan is nu erg sterk. Hij kan je niets aandoen als je sterk blijft. Hij zal er alles aan doen om te voorkomen dat je schrijft. Mijn dochter, doe je best en schrijf door. Hij zal spoedig verslagen worden. Niet al mijn kinderen luisteren naar hem.

Dit kleine aantal van mijn kinderen zal hem verslaan.”

Ik: “Moet ik nog iets opschrijven?”

Verlosser: “Ja, schrijf nog iets op. De autoriteiten zijn bereid met je te praten. Luister goed naar mijn stem. Mijn dochter, blijf bij wat je hebt geschreven. Ik ben bij je. Ik zal de groten te schande maken. De groten zullen worden gezeefd.”

Ik: “Wie zijn de groten?”

Verlosser: “De politici en bisschoppen, zij zijn verantwoordelijk voor de chaos in deze wereld. Schrijf, mijn dochter, ik verlang van je dat je naar priester Vogt gaat. Zeg hem dat hij met de gelovigen voor de heilige mis de rozenkrans moet bidden. Zeg het hem, ik heb het gevraagd.”

Ik: “En als hij zegt dat hij dat niet kan?” Heiland:

“Laat dat maar aan mij over.”

Ik: “Lieve God, wanneer wilt U dat ik naar hem toe ga?” Heiland

: “Ga vandaag nog naar hem toe.”

Ik: “Moet ik hem nog iets anders zeggen, behalve dat hij de rozenkrans moet bidden?” Ik kreeg geen antwoord.

Ik: “Ja, mijn Heer en God, ik zal vandaag nog naar hem toe gaan en zeggen wat U mij hebt gezegd.”

Onderweg naar Rot bad ik de rozenkrans voor de priester.

Om 16.10 uur heb ik kort gebeden in de kerk van Rot.

Om 16.15 uur was ik bij pastoor Vogt.

Ik vertelde hem wat de Heiland van hem verlangde.

Hij zei weer hetzelfde: “Hoe moet ik dat met de misdienaars voor elkaar krijgen?”

Ik zei tegen hem: “Bij God is alles mogelijk.”

Ik zei nog tegen hem: “Als ik in hun plaats was, zou ik doen wat de Heiland van hen vraagt.” Hij was innerlijk onrustig. Hij voelde zich er niet goed bij. Dat kon je ook aan zijn gezicht zien. Ik vroeg hem nog om de zegen en ging daarna weg.

18.00 uur Rozenkrans en heilige mis in Rot.

Pastoor Vogt heeft aan het einde van de mis een reeks van de rozenkrans voor het Allerheiligste gebeden.”

09-10-1992 - Vrijdag in

de dokterskamer

Gebedsvereniging!

Verlosser: “Mijn dochter, let op, alles wat je hebt geschreven, geef dit aan geen enkele bisschop om te lezen. Je kunt het hen vertellen, maar de geschriften moet je bewaren. Als het boek gedrukt is, dan kunnen ze het lezen. Schrijf, mijn dochter, pater Gebhard Heyder zal tot je spreken, wat ik hem ingeef. Doe wat hij je zegt. Het is mijn wil.

Ik: “Ja, mijn Heer en God, ik zal het doen. Lieve God, ik wil je nog vragen of het juist was wat ik tegen pastoor Vogt heb gezegd?”

Verlosser: “Mijn dochter, het begin is goed.”

Ik: “Ik vroeg de Heiland of hij mij niets te zeggen had wat ik aan pastoor Gebhard Heyder moest doorgeven.”

Verlosser: “Jawel! Je kunt hem zeggen dat alles wat hij tot nu toe heeft gedaan mijn wil was. Zeg hem nog iets: zijn werk bevalt mij. Het werk dat hij tot nu toe heeft verricht, is goed.”

Ik: “Ik dank U, mijn Heer en God, ik zal hem alles doorgeven.”

Ik: “Lieve God, ik voel iets heel warm in mijn hart. Heb ik me dat alleen maar verbeeld?”

Verlosser: “Nee, mijn dochter, dat is mijn genade. Het is mijn geschenk voor jou.”

Ik: “Lieve God, als U mij zo'n geschenk geeft, staat mij zeker iets te wachten. Mijn Heer, ik wil nog meer van deze liefde voor de priesters.”

Verlosser: “Mijn dochter, het bevalt me wat je hebt gezegd.

Vraag om veel liefde voor de priesters. Mijn dochter, ik hou van je, schrijf het op.”

Ik: Mijn lieve Jezus, ik houd nu zo veel van U. De liefde is sterker in mij dan anders. Dank U, mijn Heer en God, voor zoveel genade die U mij geschonken hebt. De Verlosser zegende mij en zei verder: Ga heen in vrede, mijn lieve dochter.

18.00 uur Rozenkrans en heilige mis in Rot.

10-10-1992 Zaterdag

07.00 uur Heilige Mis in de Rochuskapel

11.30 uur tot 12.00 uur thuis

gebedsbijeenkomst!

Verlosser: "Luister goed, mijn dochter, ik schenk je voor een bepaalde tijd mijn genade om te genezen." Ik: "Nee Heer, heb ik iets verkeerd gehoord? Zeg het me alstublieft nog eens."

De Heiland herhaalde voor de tweede keer hetzelfde. Ik begrijp het niet. Het bevalt me niet, want ik ben een niets."

Verlosser: "Ik zal in jou genezen."

Ik: "Mijn Heer en God, wat voor genezing zal dat zijn?"

Verlosser: "Laat deze genezingen aan mij over. Jij bent mijn instrument, mijn dochter. Schrijf, mijn dochter, de manier waarop je met mensen omgaat, bevalt me zeer."

Ik: "Lieve God, sommige mensen zeggen tegen mij dat ik streng ben."

Verlosser: "Mijn dochter, luister niet naar anderen, ik wil dat je blijft zoals je bent." Ik: De

Verlosser zegende mij.

11-10-1992 zondag

8.00 uur Parkeerplaats Donau — Regensburg in de camper" Salve Regina.

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter. Ik wil dat je schrijft."

Ik: "Ik weet niet wat de Heiland me nu wil zeggen. Ik wacht op het woord. Het woord komt niet meteen.

Ik heb een tijdje in stilte doorgebracht."

Verlosser: "Pater Gebhard Heyder is vandaag nog bij je. Daarna komt hij naar mij."

Ik: "Ben ik dan voor de laatste keer bij hem?"

Verlosser: "Ja."

Ik: "Dat raakt me echter heel erg. Ik huilde. Mijn Heer en God, dan heb ik geen priester meer."

Verlosser: "Mijn dochter, er zal er een naar Rot komen."

04-10-1992 - zondag

7.30 uur - 9.00 uur

Gebedsbijeenkomst!

Eerst gebed voor het beeld van de Moeder Gods.

Daarna weer bijeenkomst in de keuken, waar ik vervolgens de boodschap van de Verlosser

ontving: Verlosser: "Mijn dochter, ik wens dat je schrijft. Ik heb je liefde voor mij aanvaard. Het is geen vleiende liefde."

Ik: "Moet ik dat opschrijven?"

Verlosser: "Ja, schrijf maar. Het beviel me hoe je vandaag hebt gebeden. Ga zo door. Het doet me deugd dat je naar pater Gebhard gaat. Dat is ook mijn wens. Ik zal weer via hem tot je spreken. Heb vertrouwen in hem. Mijn dochter, het doet me bijzonder veel deugd dat je deze beproevingen hebt aanvaard. De beproeving loopt ten einde."

Ik: "Lieve God, leg me dat eens wat nader uit."

Verlosser: "Je wordt beproefd, mijn dochter, voor de lijden die je zult krijgen. Mijn dochter, blij van mij houden zoals tot nu toe. Ik zal je nog meer van mijn liefde schenken. Je vraagt steeds meer en ik zal je steeds meer geven."

Ik: "Lieve God, ik wil je nog iets vragen: ik heb al enkele maanden pijn aan mijn schouder en mijn linkerarm. Geen zalf en geen zoutbaden helpen. Zijn deze kwalen van jou, of kan ik ze in een ziekenhuis door artsen laten behandelen?"

Verlosser: "Ook in het ziekenhuis kan niemand je helpen. Deze kwalen komen van mij. Ze zijn de voorbode van de kwalen die je nog zult krijgen."

Verlosser: "Je hebt mij je gezondheid gegeven, mijn dochter."

Ik: "Het zal zijn zoals U het wilt. Ik offer U de kwalen op voor de bekering van de zondaars en voor de redding van de zielen."

Verlosser: "Mijn dochter, de stormen die nog zullen komen, zullen grote schade aanrichten. Bid voor deze zaken. Er zullen veel nieuwe oorlogen komen. De mensen zijn lauw geworden. Ze hebben hun Vader niet herkend. Ze hebben de voorkeur gegeven aan het wereldse, maar het wereldse kan hen niet redden. De natuur verzet zich tegen haar zondaars. Mijn dochter, de grote ziekte die zal uitbreken, staat aan het begin. Deze ziekte zal de landen meesleuren. Er is geen medicijn voor deze ziekte. Ze neemt rijken en armen, slechten en goeden met zich mee.

Ze overvalt de mensen plotseling. Niemand kan zich ervoor verbergen

of zich ertegen beschermen. Ze komt waar ik wil. Ze zal vele naties op aarde meesleuren. Ik:

"Heeft deze ziekte een naam?"

Verlosser: "Het is een nieuwe ziekte. Ze heeft nog geen naam, maar ze zal er een krijgen. Mijn dochter, je moet veel bidden."

Ik: "Mag ik dit aan mijn gebedsgroep voorlezen?"

Verlosser: "Het boek moet zo snel mogelijk geschreven worden, dan kunnen ze het allemaal lezen. Als je ze nu iets vertelt, geloven ze het niet. Ze horen alleen wat de meerderheid van de mensen zegt, ze geloven het pas als ze het zien. Het geloof is oppervlakkig en het heeft geen wortels."

Ik: "Lieve God, ik kan nu niet meer schrijven. Vergeef me alstublieft." Ik: De

Heiland zegende mij..

10.00 uur heilige mis in Rot, er waren maar weinig mensen in de kerk

13.00 uur rozenkrans en gebedsdienst.

05-10-1992 - Maandag

9.00 uur in de

dokterskamer

gebedsvereniging!

Ik heb sinds vanmorgen hevige hoofdpijn. Ik zei tegen de Heiland dat ik deze opoffer voor de bekering van de zondaars en de redding van de zielen. Ik zei verder dat Hij de pijn niet van mij hoeft weg te nemen.

Daarna verenigde ik me met de Heiland. Ik voelde nu een warmte in mijn hart. Het is een aangenaam gevoel. Je voelt dat de Heer bij me is.

Verlosser: "Ja, mijn dochter, ik ben bij je. Er moet veel verzoend worden voor de zielen. Mijn dochter, ik heb van jou nodig..."

Ik: "Mijn Heer en God, mijn lieve Jezus. Ik geef je wat je nodig hebt, hoewel ik niet weet wat je van mij nodig hebt."

Verlosser: "Mijn dochter, ik heb je gezichtsvermogen nodig."

Ik: "Wat bedoel je daarmee?"

Verlosser: "Je zult een tijdje niet kunnen zien." Ik:

"Lieve God, zal ik dan blind zijn?" Verlosser: "Niet geestelijk blind."

Ik: "O mijn Heer, dat moet wel erg zijn." Verlosser: "Ik zal bij je zijn."

Ik: "Ja mijn Heer, je mag mijn gezichtsvermogen hebben. Wanneer zal dat gebeuren? Zal het vóór of na het inprenten van de wondtekens zijn? Mag ik dat weten?"

Verlosser: "Mijn dochter, het gebeurt wanneer ik het wil." Ik: "Ja, mijn Heer en God, het zal gebeuren wanneer U het wilt."

Ik dacht dat ik niemand had die voor mij zou zorgen.

Verlosser: "Je zult iemand hebben."

Ik: "Zal deze blindheid lang duren?" Verlosser:

"Een bepaalde tijd."

Ik: "Maar U vraagt veel van mij." Heiland:

"Het is voor je vooruitgang."

Ik: "Lieve God, als U bij mij bent, hoef ik me geen zorgen te maken. U zorgt dan voor mij."

Verlosser: "Dat is juist."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik ben het ermee eens."

Heiland: "Ik zegen je, mijn dochter."

Ik: De Verlosser zegende mij...

11.45 uur – Lieve God, neem alstublieft mijn zorgen weg als ik blind word. Ik wil er niet aan denken hoe het zal zijn.

Verlosser: "Mijn lieve dochter, ik zal dat van je overnemen." Ik:

"Mijn Heer en God, ik dank U."

18.00 uur Rozenkrans en heilige mis in Rot.

20.00 uur Gebedsgroep!

06-10-1992 - dinsdag

9.00 uur in de

dokterskamer

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Schrijf, mijn lieve dochter, ik wil dat je schrijft. Het doet me deugd dat je tot mij hebt gesproken. Je hart is nu vol liefde. Mijn dochter, niemand kan je deze liefde afnemen, tenzij je daar zelf toestemming voor geeft. Wees voorzichtig."

Ik: "Mijn liefhebbende Vader, mijn lieve Heilige Geest, mijn lieve Jezus. Ik vraag U om genade.

Bewaar de liefde die U mij gegeven hebt. Laat mij geen nutteloze gesprekken voeren. Laat mij spreken en zwijgen wanneer U dat wilt. Laat mij liefhebben, ook daar waar mijn geest zich verzet. Laat mij iedereen liefhebben met jouw hart, dat zo'n brandend vuur van liefde is. Laat mij eerst de fouten bij mijzelf zoeken, voordat ik over anderen oordeel."

Verlosser: "Mijn dochter, je spreekt vanuit een vrij hart, dat mij toebehoort. Mijn lieve dochter, er staat je iets te wachten."

Ik: "Mijn Heer en God, zal ik daarover bedroefd zijn? Maar ik weet niet wat. Zeg het me alstublieft. " Ik bad toen: "Kom Heilige Geest, kom door het onbevleete hart van Maria, je zo geliefde bruid, en vertel me wat ik moet schrijven. Ik ben bereid te schrijven wat je me ingeeft. Of ik nu bedroefd zal zijn of niet, ik zal doen wat jij wilt."

Ik hoorde nog steeds niets.

Ik: "Spreek, mijn Heer en God, uw dienaar luistert."

Verlosser: "Er komt veel verdriet op je af."

Ik: "Mijn lieve God, wat betekent veel?"

Verlosser: "Mijn dochter, je moet alles verdragen. Bid voor je familie."

Ik: "Mijn Heer en God, red hen allen, ik houd van hen. Laat alstublieft niemand verloren gaan." Verlosser: "Mijn dochter, zij willen zich niet bekeren."

Ik: "Mijn Heer, ik ben bereid voor hen te lijden, maar alleen als U dat wilt. Want U kent hun harten, ik echter niet."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, het bevalt mij wat je hebt gezegd. Het zal gebeuren zoals ik het wil. Mijn lieve dochter, schrijf nog iets op. De oorlog in Servië zal spoedig komen. Bid dat de vijand verzwakt."

Ik: "Ik zal voor deze zaken bidden."

Ik: "Mijn Heer en God, toen ik gisteren in de gebedsgroep voor U knielde en tot U bad, voelde ik een voortdurend vuur in mijn hart. Het was behoorlijk sterk. Ik dacht dat ik van binnen in brand stond."

Verlosser: "Mijn dochter, dat was ik."

Ik: "Lieve God, heeft dit een betekenis voor mij?"

Verlosser: "Zodat je het verdriet kunt verdragen dat op je afkomt. Ik beloon mijn kinderen met een goede beloning voor goede werken."

Ik: De Heiland zegende mij...

18.00 uur Rozenkrans en heilige mis in Rot.

7 oktober 1992 - woensdag

8.15 uur in de

dokterskamer

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Je bent mijn juweel, mijn dochter."

Ik: "Heer, dat heb ik al eens geschreven."

Verlosser: "Schrijf het op, jouw zorgen zijn mijn zorgen, mijn dochter." Ik:

"Is mijn ziel zo zuiver dat je haar een juweel kunt noemen?" Verlosser: "Ja, mijn dochter."

Ik: "Het is zo'n mooi gevoel in mij. Ik geloof dat de zuiverheid van de ziel het Rijk van God is." Verlosser: "Met een zuivere ziel kan ik doen wat ik wil."

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf op: zo is het met de blindheid. Je zult zien met je hart. Je zult meer zien dan de andere mensen met hun ogen.

Het gezichtsvermogen is werelds, het hartlicht is hemels. Alleen ik kan dit licht geven. Daarom zal geen enkele arts je geloven. Alles wat je zult zien, moet je vertellen.

Een priester zal dat opschrijven. Niet jij zult spreken, maar ik zal voor jou spreken. Mijn dochter, wees ervan overtuigd dat het licht in het hart meer waard is dan het gezichtsvermogen."

Ik: "Mijn Heer, ik begrijp het nu beter. Ik dank U dat U mij dit hebt verteld." Verlosser: "Mijn dochter, ik heb nog iets van je nodig."

Ik: "Ja, mijn Heer, als ik het u kan geven, mag u het hebben."

Verlosser: "Ik heb je handen nodig. Ik zal met je handen de zielen genezen." Ik: "O mijn Heer, wat doe je allemaal met mij. Zoiets kan ik me niet voorstellen.

Maar als U in mij bent, dan geloof ik dat zoiets kan gebeuren. Heer, niet mijn wil, maar Uw wil geschiede. Als het om het heil van de zielen gaat, hebt U mijn handen nu al."

Verlosser: "Mijn dochter, dat was wat ik nog van je nodig had. De gezangen zullen plaatsvinden wanneer ik dat wil. Niet wanneer de mensen dat willen."

De Heer zegende mij en zei:

"Ga heen in vrede, mijn dochter, en heb vertrouwen in mij."

19.00 uur Rozenkrans en heilige mis in de Rochuskapel.

08-10-1992 - donderdag

Archief 10.15 uur

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, er heerst stilte."

Ik: "Jezus, Zoon van de levende God, mijn Bruidegom, wat moet ik schrijven?" Heiland:

"Schrijf, mijn dochter, woord voor woord."

Ik: "Ja, mijn Heer."

Verlosser: "De wondtekens die je zult ontvangen, zullen onverwacht komen." Ik: "Ik zal dus niet weten op welke dag of op welk uur ze zullen komen?" Verlosser: "Mijn dochter, dat bepaal ik."

Ik: "Kan ik dan nog naar Regensburg gaan?"

Verlosser: "Ja, je kunt nog gaan. Mijn dochter, de Satan is nu erg sterk. Hij kan je niets aandoen als je sterk blijft. Hij zal er alles aan doen om te voorkomen dat je schrijft. Mijn dochter, doe je best en schrijf door. Hij zal spoedig verslagen worden. Niet al mijn kinderen luisteren naar hem. Dit kleine aantal van mijn kinderen zal hem verslaan."

Ik: "Moet ik nog iets opschrijven?"

Verlosser: "Ja, schrijf nog iets op. De autoriteiten zijn bereid met je te praten. Luister goed naar mijn stem. Mijn dochter, blijf bij wat je hebt geschreven. Ik ben bij je. Ik zal de groten te schande maken. De groten zullen worden gezeefd."

Ik: "Wie zijn de groten?"

Verlosser: "De politici en bisschoppen, zij zijn verantwoordelijk voor de chaos in deze wereld. Schrijf, mijn dochter, ik verlang van je dat je naar priester Vogt gaat. Zeg hem dat hij met de gelovigen voor de heilige mis de rozenkrans moet bidden. Zeg het hem, ik heb het gevraagd."

Ik: "En als hij zegt dat hij dat niet kan?" Heiland:

"Laat dat maar aan mij over."

Ik: "Lieve God, wanneer wilt U dat ik naar hem toe ga?" Heiland

: "Ga vandaag nog naar hem toe."

Ik: "Moet ik hem nog iets anders zeggen, behalve dat hij de rozenkrans moet bidden?" Ik kreeg geen antwoord.

Ik: "Ja, mijn Heer en God, ik zal vandaag nog naar hem toe gaan en zeggen wat U mij hebt gezegd."

Onderweg naar Rot bad ik de rozenkrans voor de priester.

Om 16.10 uur heb ik kort gebeden in de kerk van Rot.

Om 16.15 uur was ik bij pastoor Vogt.

Ik vertelde hem wat de Heiland van hem verlangde.

Hij zei weer hetzelfde: "Hoe moet ik dat met de misdienaars voor elkaar krijgen?"

Ik zei tegen hem: "Bij God is alles mogelijk."

Ik zei nog tegen hem: "Als ik in hun plaats was, zou ik doen wat de Heiland van hen vraagt." Hij was innerlijk onrustig. Hij voelde zich er niet goed bij. Dat kon je ook aan zijn gezicht zien. Ik vroeg hem nog om de zegen en ging daarna weg.

18.00 uur Rozenkrans en heilige mis in Rot.

Pastoor Vogt heeft aan het einde van de mis een reeks van de rozenkrans gebeden voor het Allerheiligste."

09-10-1992 - Vrijdag

In de dokterskamer

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Mijn dochter, let op, alles wat je hebt geschreven, geef dit aan geen enkele bisschop om te lezen. Je kunt het hen vertellen, maar de geschriften moet je bewaren. Als het boek gedrukt is, dan kunnen ze het lezen.

Schrijf, mijn dochter, pater Gebhard Heyder zal tot je spreken, wat ik hem ingeef. Doe wat hij je zegt. Het is mijn wil."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, ik zal het doen. Lieve God, ik wil je nog vragen of het juist was wat ik tegen pastoor Vogt heb gezegd?"

Verlosser: "Mijn dochter, het begin is goed."

Ik: "Ik vroeg de Heiland of hij mij niets te zeggen had wat ik aan pastoor Gebhard Heyder moest zeggen."

Verlosser: "Jawel! Je kunt hem zeggen dat alles wat hij tot nu toe heeft gedaan, mijn wil was. Zeg hem nog iets: zijn werk bevalt mij. Het werk dat hij tot nu toe heeft verricht, is goed."

Ik: "Ik dank U, mijn Heer en God, ik zal hem alles doorgeven."

Ik: "Lieve God, ik voel iets heel warm in mijn hart. Heb ik me dat alleen maar verbeeld?"

Verlosser: "Nee, mijn dochter, dat is mijn genade. Het is mijn geschenk voor jou."

Ik: "Lieve God, als U mij zo'n geschenk geeft, staat mij zeker iets te wachten. Mijn Heer, ik wil nog meer van deze liefde voor de priesters."

Verlosser: "Mijn dochter, het bevalt me wat je hebt gezegd. Vraag om veel liefde voor de priesters. Mijn dochter, ik hou van je, schrijf het op."

Ik: "Mijn lieve Jezus, ik hou nu zo veel van je. Er is meer liefde in mij dan anders. Dank je wel, mijn Heer en God, voor zoveel genade die je me hebt geschonken."

Ik: De Heiland zegende mij en zei verder: "Ga heen in vrede, mijn lieve dochter."

18.00 uur Rozenkrans en heilige mis in Rot.

10-10-1992 - zaterdag

07.00 uur Heilige Mis in de Rochuskapel

11.30 uur tot 12.00 uur thuis

gebedsbijeenkomst!

Verlosser: "Luister goed, mijn dochter, ik schenk je voor een bepaalde tijd mijn genade om te genezen." Ik: "Nee Heer, heb ik iets verkeerd gehoord? Zeg het me alstublieft nog een keer."

De Heiland herhaalde voor de tweede keer hetzelfde.

Ik: "Ik begrijp het niet. Het voelt niet goed voor mij, want ik ben een niemendal."

Heiland: "Ik zal in jou genezen."

Ik: "Mijn Heer en God, wat voor genezing zal dat zijn?"

Verlosser: "Laat deze genezingen maar aan mij over. Jij bent mijn instrument, mijn dochter. Schrijf op, mijn dochter, de manier waarop je met mensen omgaat, bevat me erg goed."

Ik: "Lieve God, sommige mensen zeggen tegen mij dat ik streng ben."

Verlosser: "Mijn dochter, luister niet naar anderen, ik wil dat je blijft zoals je bent." Ik: De

Verlosser zegende mij...

11-10-1992 - zondag

8.00 uur Parkeerplaats Donau - Regensburg in de camper "Salve Regina".

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter. Ik wil dat je schrijft."

Ik: Ik weet niet wat de Heiland me nu wil zeggen. Ik wacht op het woord. Het woord komt niet meteen.

Ik heb een tijdje in stilte doorgebracht.

Verlosser: "Pater Gebhard Heyder is vandaag nog bij je. Daarna komt hij naar mij."

Ik: "Ben ik dan voor de laatste keer bij hem?"

Verlosser: "Ja."

Ik: "Dat raakt me echter erg. Ik huilde. Mijn Heer en God, dan heb ik geen priester meer."

Verlosser: "Mijn dochter, er zal iemand naar Rot komen."

Ik: "Dat hoef ik pater Gebhard Heyder niet te zeggen, dat je hem meeneemt." Verlosser: "Nee, hij weet het."

Ik: "Lieve Heiland, ik voelde gisteravond dat er zoiets op hem afkomt. Lieve God, wil je dat ik nog iets opschrijf?"

Verlosser: "Ja, schrijf nog iets op: alles wat pater Gebhard je vandaag nog zegt, moet je goed onthouden. Twijfel niet, mijn dochter. Schenk pater Gebhard een vriendelijk gezicht."

Ik: "Hoe moet ik dat doen als ik moet huilen?" Verlosser:

"Ik zal je daarvoor de genade geven."

Ik: "Ik heb met hem afgesproken hier in de camper Salve Regina om 13.30 uur. Hij heeft me beloofd dat hij zal komen."

Verlosser: "Ik heb het zo gewild. Mijn dochter, het doet me deugd dat je pater Gebhard zo graag mag. Zeg hem dat ik van hem houd."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, ik zal het hem zeggen." De

Heiland zegende me daarna.

Pater Gebhard kwam zoals afgesproken. Ik heb meer dan vier uur met hem in de camper doorgebracht. Aan het einde heb ik bij hem gebiecht. Ik las hem het dagboek voor dat de Heiland mij had ingegeven. Hij bevestigde mij dat dit van de Heiland komt en dat ik beslist moet doorgaan met schrijven wat de Heiland mij ingeeft. Ik vind het erg moeilijk om afscheid van hem te nemen. Ik zei hem dat ik hem niet meer zou zien en dat ik daarom vanmorgen al in de kerk had gehuild. Ik heb hem gesterkt, net zoals hij mij. We hebben op pijnlijke wijze afscheid van elkaar genomen.

Het voelde alsof iemand een stukje van mijn hart had weggerukt. De hele weg naar huis heb ik voor hem gebeden.

Ik woonde de heilige mis bij in de Karmelietenkerk, de preek was goed.

12-10-1992 - Maandag

8.30 uur in de

dokterskamer

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op, ik hou van je. Niets was gisteren verkeerd, alles was juist. Wees onbezorgd, want ik was bij jullie. Pater Gebhard komt de komende dagen nog naar mij toe. Het is mijn wil. Het heeft me blij gemaakt wat je tegen hem gezegd hebt. Hij zal er vandaag over nadenken en het begrijpen. Hij mag je erg graag. Je hebt hem gisteren veel vreugde bezorgd."

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf verder. De volgende grote ramp staat voor de deur. Veel mensen zullen erdoor getroffen worden. Niemand kan deze ramp tegenhouden. Ze laat verwoestingen achter. Bid veel voor de stervenden. Mijn dochter, er staat je iets te wachten."

Ik: "Mijn lieve Jezus, ik luister."

Verlosser: "De wondtekens zullen in je worden gegrift. Wees gereed, ze zijn heel dichtbij. Je moet bevalt me. Het is mijn genade, mijn dochter."

Ik: "Mijn Heer en God, ik dank U voor deze genade. Kunt U mij alstublieft iets vertellen? Wat bedoelt U als U tegen mij zegt: Wees gereed!"

Verlosser: "Je moet veel boeten, zodat vele zielen gered worden."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik heb het begrepen. Met uw genade zal ik het doen."

Verlosser: "Het boetedoeningleed zal in het begin ondraaglijk zijn. Dat moet zo zijn. Niemand kan zich beroemen op de wondtekens en niemand heeft ze graag gehad. Alleen mijn liefde kan ze verdragen.

Je hoeft niet naar anderen te luisteren als velen je zeggen dat je je met de wondtekens beroemt, omdat je geen handschoenen zult dragen. De onreine geest is degene die deze woorden ingeeft."

Verlosser: "Pater Gebhard heeft ingezien dat je de wondtekens krijgt, omdat ik hem mijn licht heb gegeven. Zonder mijn licht kan niemand iets inzien."

Ik: "Mijn Heer en God, alles wat mij te wachten staat, leg ik via het onbevleete Hart van Maria in Uw handen. Doe wat U wilt, ik ben Uw dienstmaagd, het geschiede mij zoals U het gezegd hebt."

Verlosser: "Ik zegen je, mijn dochter."

De Heiland zegende mij.

18.00 uur heilige mis en rozenkrans in Rot

20.00 uur gebedsgroep

13-10-1992 - dinsdag

8.30 uur Dokterskamer

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Mijn lieve dochter, schrijf het op, je moet de wondtekens die je krijgt in het begin in stilte bewaren. Ik zal de mensen naar je toe leiden. Niet iedereen die naar je toe komt, is een bidder. Velen zullen afvallen. Mijn schapen luisteren naar mijn stem, maak je geen zorgen als er een tijdje minder mensen in je gebedsgroepen zullen zijn."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik zal doen wat U in het begin hebt gezegd. Ik zal de wondtekens in het begin in stilte bewaren."

Verlosser: "Je hebt in het begin veel rust nodig. De onrust van mensen kan je schade berokkenen. Mijn dochter, wees voorbereid op wat er op je afkomt. Mijn liefde voor mij bevalt me.

Schrijf nog iets op, mijn dochter. De wondtekens zijn mijn tekenen en alleen ik kan ze inprenten.

Niemand kan ze namaken. Ze kunnen verdwijnen wanneer ik dat wil, ze kunnen ook blijven zolang ik dat wil. De wondtekens die je krijgt, zullen blijven zolang ik dat wil. De wondtekens hebben een bepaalde grootte en diepte.

Ze komen overeen met die van mij op Golgotha. Bij het aanbrengen zal er grote pijn ontstaan. Bid dat je deze pijn kunt verdragen. Heb geduld met alles wat op je afkomt. Geduld is een grote deugd."

Ik: "Heer, schenk mij alstublieft grote genade, het geduld en het doorzettingsvermogen om u en andere mensen te verdragen.

De Heiland zegende mij.

18.00 uur heilige mis en rozenkrans in Rot.

14-10-1992 - woensdag

8.30 uur in de

dokterskamer

gebedsvereniging!

Verlosser: "Mijn dochter, je verlangt naar veel liefde en ik zal je die geven. Veel liefde betekent veel lijden. Wil je dat, mijn dochter?"

Ik: "Mijn grote Liefde, met U ja, want ik houd meer van U dan van wat dan ook en omdat U alles in mij bent.

Ik heb een grote dorst naar de redding van de zielen. De weg naar U leidt via het kruis naar het licht. In het kruis is heil, hoop en leven. In het kruis is de redding van de wereld.

Heer, ik ben helemaal van U, doe met mij wat U wilt."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, je zult veel lijden."

Ik: "Mijn Heer en God, mijn geliefde Bruidegom, ik zal ook veel van U houden. Want het lijden met U zal veranderen in liefde en de liefde is sterker dan alle lijden van de wereld!"

Verlosser: "Mijn dochter, er zal een tijd komen waarin mensen lijden zonder dat zij dat willen. De mens die zich verzet tegen het aanvaarden van mijn kruis, kan niet mijn leerling zijn. Alleen door mijn kruis hebt gij het eeuwige leven. Heb elk kruis lief, opdat gij het zult ontvangen. Gij zult vele kruisen moeten ontvangen."

Ik: "Ik dacht nu aan mijn pijn in mijn linkerarm en aan mijn schouder."

Verlosser: "Dat zijn verzoeningspijnen van mij. Elk lijden kun je aan mij opofferen, en wel zo vaak als je wilt. Het brengt vruchten met zich mee. Jullie moeten veel aan mij opofferen, opdat jullie veel vruchten mogen hebben."

Ik: "Moet ik nog iets opschrijven, mijn God?" Verlosser: "Ja, de kwalen die je krijgt, zijn ongeneeslijk." Ik: "Hoe bedoel je dat, Heer?"

Verlosser: "De artsen kunnen ze niet genezen. Zonder lijden zul je in de andere wereld zijn." Ik: "Dat betekent dat je met mij en in mij lijdt. Daardoor zal ik niet van je gescheiden zijn. Dan ben jij de lijdende Jezus in mij!"

Verlosser: "Mijn lieve dochter, zo is het. De Verlosser zegende mij."

19.00 uur Rozenkrans en heilige mis in de Rochuskapel

15-10-1992 - donderdag

In de dokterskamer

Gebedsvereniging!

Ik bad innig en zei tegen de Heiland:

Ik: "Heer, ik wil hen allen met Uw liefde liefhebben."

Verlosser: "De liefde is er, jullie moeten dit doen. Jullie zouden veel liefde kunnen putten. De bron is nog niet opgedroogd, iedereen kan putten zoveel hij wil. De liefde kent geen maat."

Ik: "O mijn Heer, geef mij veel liefde, zodat ik die kan doorgeven. Ik voel nu een vuur in mijn hart."

Verlosser: "Het is mijn liefde."

Ik: "Dit brandende vuur heb ik de laatste tijd vaker gevoeld. De Heiland komt naar mij toe wanneer hij wil. Dit vuur van liefde voel ik ook als ik niet met de Heiland verenigd ben. Dan voel ik dat de Heiland er is. Het is belangrijk dat de ziel altijd zuiver is."

Verlosser: "Mijn bruid, ik houd van je. Niets kan ons meer scheiden. Je bent in mij, mijn dochter. Ik kan met je doen wat ik wil."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, je mag met mij doen wat je wilt, daar heb je mijn toestemming voor."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, schrijf op: de bloedende lijden beginnen. Ik moet nu beginnen, want ik heb dorst. Jij bent mijn instrument, waarvan ik gebruik maak. Blijf mij alsjeblieft trouw."

Ik: "O mijn Heer, schenk mij alstublieft de genade dat ik U trouw kan blijven. Want uit mijzelf kan ik niets. Zonder Uw genade ben ik niet in staat U trouw te zijn. Mijn Heer, tot nu toe ben ik U trouw geweest. Want U hebt mij de deugd van de trouw gegeven.

Verlosser: "Ja, mijn dochter, ik wilde weten of je dat al vergeten was."

Ik: "Maar Heer, Uw woord leeft in mij. Uw levende woord kan niet worden uitgewist als men altijd bij U is."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, zo is het. Heb mij meer lief, mijn dochter."

Ik: "Ik zal het doen, mijn lieve Bruidegom. Het is mijn wens om veel van U te houden. De Heiland zegende mij.

19.00 uur Rozenkrans en heilige mis in de Rochuskapel.

16-10-1992 - vrijdag

8.30 uur in de

dokterskamer

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op, het is belangrijk."

Ik: "Ja, mijn lieve en barmhartige God."

Verlosser: "Mijn dochter, ik wil dat je alle lijden dat je zult ondergaan aan mij opoffert voor mijn verdwaalde kinderen, zodat zij de weg terug naar het huis van de Vader mogen vinden."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, ik zal het doen."

Verlosser: "Het lijden is al zo dichtbij, alsof het al gebeurd is. Mijn dochter, wees gereed, want het kan elk uur komen."

Ik: "Maar Heer, ik ben nu op mijn werk. Ik begrijp er nu niets meer van. Hoe moet ik dat ook begrijpen?"

Verlosser: "Mijn dochter, je hoeft niets te begrijpen. Het is voor mij genoeg dat je van mij houdt. Jouw verstand is mijn verstand."

Ik: "Ja, mijn Heer, één ding weet ik, dat ik heel veel van U houd."

Verlosser: "Schrijf het op, ik schenk je veel liefde. Deze liefde zal je sterken en je zult geen angst hebben. Mijn dochter, wat ik begonnen ben, zal ik ook voltooien. Het is mijn wil om in jou te zijn en ik zal in jou blijven en zo zul je niet alleen zijn. Ik zal je niet verlaten. Ik zal in jou blijven en met jou lijden. Heb groot vertrouwen in mij." Ik: "Lieve God, ik weet niet wat ik moet zeggen."

Verlosser: "Zeg niets, ik weet wat je denkt."

Ik: "Het zal heel moeilijk voor me zijn, want ik heb nu geen priester en ik zal pater Gebhard niet meer zien. En iemand als pater Gebhard heb ik niet meer. Maar ik heb jou. Jij alleen volstaat. Jij bent de grootste boven alle priesters.

Daarmee zal ik mij troosten."

Verlosser: "Ik heb al een priester voor je. Hij zal komen wanneer ik dat wil en wanneer de tijd daar is."

Verlosser: "Het is mijn wil dat je een zielbegeleider hebt die voor je zorgt."

Ik: "Mijn Heer en God, ik dank U dat ik toch een zielbegeleider zal hebben." Verlosser: "Mijn lieve dochter, hoor je mij?"

Ik: "Ja."

Verlosser: "Schrijf verder. Het vuur van mijn liefde zal je zuiveren. Laat dit vuur branden. Dat is het vuur van mijn liefde."

De Heiland zegende mij.

De hele dag had ik zoveel vreugde. Mijn hart brandde van pure liefde. Zoveel genade schonk de Verlosser mij. Maar de onreine geest probeerde mij meerdere malen in verleiding te brengen.

18.00 uur Rozenkrans en heilige mis in Rot.,

17-10-1992 - zaterdag

7.00 uur bezocht ik de heilige mis in de Rochuskapel. Na de heilige mis bad ik nog ongeveer een half uur.

16.30 uur tot 17.45 uur gebeden in de rode kerk.

Vandaag geen boodschap geschreven.

10 oktober 1992 - zondag

6.30 uur tot 9.00 uur

gebedsvereniging!

Verlosser: "Ik dank je, mijn dochter, dat je zo lang met mij hebt gesproken. Wat je aan je hemelse Moeder hebt aanbevolen, heb ik allemaal van haar aangenomen."

Via haar is het de snelste weg naar mij. Zij was degene die mij het snelst aan jullie heeft gegeven. Heb haar veel lief, want zij wordt weinig door haar kinderen bemind.”

Verlosser: “Mijn lieve dochter, schrijf.”

Ik: “Jezus, Zoon van de levende God, wat moet ik schrijven? Nu geloof ik alles, omdat ik weet dat ik in U ben. Het is een oneindige rust, vrede, ja, de warmte straalt in mijn hart. Ik weet echt niet wat ik nu ga schrijven. Ik wacht op de stem die ik in mijn hart ontvang, want dit heeft niets met mijn verstand te maken. Want ik concentreer me volledig op wat ik in mijn hart ontvang. Ik wacht zo lang tot ik weer iets hoor.”

Verlosser: “Ja, mijn dochter, zo is het, wat je hebt geschreven. Je kunt niets uit jezelf. Mijn dochter, schrijf: Mijn dochter, er komen zware tijden op jullie af.

De vijand wil veel meer zielen meenemen dan tot nu toe. De grote rampen naderen. Duitsland wordt bedreigd door een grote ramp. Deze keer zullen veel zielen verloren gaan. Bijna iedereen zal verloren gaan. Want ze bidden niet meer. De zielen zijn koud. Zelfs de bisschoppen zullen verloren gaan.

Ik: “Lieve God, dat heb ik vast verkeerd opgeschreven.”

De Verlosser herhaalde en zei hetzelfde nogmaals. Hij maande me nogmaals dat ik dit moest opschrijven.

Verlosser: “Zij hebben mijn kerk in verwarring gebracht. En mijn schapen verstrooid. Zij slagen er niet meer in, ze weer bijeen te brengen. De verdwaalde kinderen gaan de brede weg, zij haasten zich snel vooruit. Satan heeft hen allen gevangen. De brede weg is de weg van de verderf. Mijn dochter, heb geduld met het lijden. Het juiste uur is nog niet aangebroken, maar het staat voor de deur. Wees gereed voor mijn werk. Het moet zo gebeuren, voor mijn Vader, zoals mijn Vader, Ik en de Heilige Geest het willen. Niets gebeurt zonder onze wil. Het verheugt mij, mijn dochter, dat je ernaar verlangt om met mij te lijden. Dat komt door de liefde die je van mij hebt ontvangen. En met deze liefde heb je mij lief.”

Verlosser: “Mijn dochter, schrijf nog iets. Je zult niet lang meer in de psychiatrische kliniek werken. Dat is mijn wil. Je zult thuis met pelgrims te maken krijgen. Velen zullen je om raad vragen. Wees aardig en lief voor iedereen. De meesten van hen zijn hulpeloos. Velen hebben het vertrouwen in priesters verloren. Ze moeten weer terugkomen naar een kerk. Naar de kerk van Petrus. Vraag voor hen om veel liefde. Alleen de liefde kan hen redden.”

Ik: “Mijn Heer en God, ik heb het begrepen. Ik dank U. Ik zal alles doen met Uw genade en kracht die U mij geeft.”

Verlosser: “Mijn lieve dochter, ik houd van je. Je wordt door een grote bescherming omringd. Vertrouw op deze bescherming.

Ik: De Verlosser zegende mij.

10.00 uur heilige mis

13.00 uur Rozenkrans en gebedsdienst.

19-10-1992 - Maandag

In de dokterskamer

Gebedsvereniging!

Verlosser: “Mijn lieve dochter, schrijf op: de lijden die je ondergaat, hebben alleen grote waarde als je met mij verenigd bent.”

Ik: “Heer, maar ik ben dan altijd met U verenigd.”

Verlosser: “Maar je kunt je van Mij afkeren. Mijn dochter, je hebt de vrije wil.”

Ik: “Maar Heer, als ik U mijn wil geef, kan ik mij niet van U afkeren.” Heiland: “Als je mij je wil geeft, dan niet.”

Ik: “Mijn Heer en God, mijn Drie-eenheid, mijn lieve Jezus. Ik geef U mijn wil, opdat ik mij nooit van U afkeer, verbonden ben in Uw liefde en altijd Uw wil vervul. Dat is mijn wens en zo geloof ik dat ik mijn lijden met U zal verenigen.”

Verlosser: “Mijn lieve dochter, het verheugt mij wat je hebt geschreven.

Schrijf het op, de Drie-eenheid houdt van je.”

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, alles wat er gebeurt, moet je eerst aan mij vertellen." Ik: "Ja, mijn Heer, dat zal ik doen."

Verlosser: "Schrijf het op, mijn dochter, het is belangrijk. Mijn lieve dochter, je moet het lijden verdragen zoals ik het wil."

Ik: "Mijn Heer, dat begrijp ik helemaal niet."

Verlosser: "Er zullen dagen zijn waarop je meer of minder pijn zult hebben. De pijn wordt door mij geleid, daarom hoef je niet op verzachting te wachten."

Ik: "Lieve God, nu begint het me langzamerhand serieus te worden. Geef me alstublieft de genade, als het zover is, dat ik goed kan lijden en daarvoor het doorzettingsvermogen krijg. O mijn Heer en God, doe het zoals U het wilt. Ik hou zo veel van U. Ik kan het niet meer in woorden uitdrukken, maar dat weet U zelf ook wel. Ik ben bereid om met U te lijden. Ik heb grote hoop. In de hemel is er geen lijden. Het doet mij grote vreugde dat ik hier op aarde met U mag lijden."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, het deed me deugd dat van je te horen." Ik:

De Verlosser zegende me.

18.00 uur Rozenkrans en heilige mis Rood

20-10-1992 - Dinsdag

In de dokterskamer

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Mijn dochter, alles wat je tot nu toe hebt geschreven bevalt me.

Mijn dochter, je schrijft niet wat je wilt, maar je schrijft wat ik wil. De stem die je hoort, is mijn stem. Mijn dochter, je zult de mensen niet

overtuigen, omdat zij zelf niets horen, maar door de woorden die je spreekt, zullen zij herkennen dat ik het ben. Dat zullen zij niet kunnen ontkennen. Mijn dochter, wees gereed, want het uur is niet ver meer voor het voortdurende lijden dat je op aarde zult ondergaan. Ik ben de Heer en God. Ik zal mijn werk voltooien. Jij bent mijn instrument, waarvan ik gebruik maak. Mijn dochter, je zult mijn liefde in overvloed ontvangen, want ik ben de liefde. Jouw lijden zal mijn liefde zijn."

Ik: "De Heiland zegende mij."

18.00 uur Rozenkrans en heilige mis Rood

21-10-1992 -

woensdag In de

dokterskamer

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Ik wil dat je dit opschrijft, want je zult het later nodig hebben." Ik: "Mijn lieve Jezus, wat moet ik opschrijven?"

Verlosser: "Mijn dochter, er is nog zoveel om op te schrijven."

Ik: "Heer, ik zal het opschrijven, maar schenk mij alstublieft de genade dat ik meer kan schrijven, en ook voor Marion, want wat wij schrijven is heel weinig."

Verlosser: "Mijn dochter, jullie moeten je best doen om te schrijven, want het is mijn wil dat er snel geschreven wordt. De genade om te schrijven hebben jullie al ontvangen. Mijn dochter, ik heb iets van je nodig."

Ik: "Alweer? Ik dacht dat ik je al alles had gegeven. Mag ik weten wat?"

Verlosser: "Je moet mij alle zielen aanbevelen. Ze moeten allemaal gered worden. Je zult lijden voor alle zielen."

Ik: "Mijn Heer en God, je hebt gezegd dat veel zielen niet meer leven."

Verlosser: "Mijn dochter, schenk mij ook deze zielen. Mijn dochter, ik kan hen uit de dood opwekken."

Ik: "Maar ze hebben toch de vader van de leugen gekozen."

Verlosser: "In het kruis is heil, in het kruis is leven."

Ik: "Door jouw kruisiging in mij kunnen ook de grote zondaars gered worden!" Verlosser: "Ja, mijn dochter, zo is het."

Ik: "Mijn Heer en God, dan word ik bang voor het lijden." Verlosser: "Met mij zul je geen angst hebben."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, ik zal doen wat U wilt. Heer, Uw wil geschiede." Verlosser: "Doe alles zoals ik het wil."

Ik: "Ja, ik zal het doen met uw genade."

Ik dacht aan die zondag, toen de Verlosser mij daar zei dat bijna alle zielen door een ramp verloren zullen gaan.

Verlosser: "Maak je geen zorgen of er iets gebeurt. Dat is mijn zorg. Het is jouw taak om dit alles op te schrijven. Ik kan veranderen wat ik wil. Ik heb macht over alles. Jullie kunnen niets doen zonder mij. Mijn dochter, blijf mij trouw. Ik heb mijn plan voor jou al voorbereid. Het moet vervuld worden."

Ik: De Heer heeft mij gezegend.

12.00 uur Kapel

Verlosser: "Mijn liefde is eeuwig. Het lijden op aarde is kort. Mijn dochter, schrijf op dat het een grote genade is om met mij te lijden. Offer jezelf daarom op om met mij te lijden. Dit lijden zal verbonden zijn met mijn liefde."

Om 16.30 uur was ik in de KNO-kliniek; ik was uitgenodigd door O-arts Meier.

Er waren meerdere lezingen. De lezing van O-arts Meier was rond 19.10 uur afgelopen. Ik verliet de collegezaal en snelde met grote snelheid naar de Rochuskapel in Mingolsheim.

Om 19.35 uur was ik al in de kapel. De weg was nat en ik bad de hele weg erheen. Ik verlangde er zo naar om de Heiland te ontvangen. Na de heilige mis heb ik ongeveer 30 minuten met de nieuwe priester gesproken. Deze pater uit de Filipijnen was er vandaag voor het eerst. Ik geloof dat het de wil van de Verlosser was dat ik met hem sprak. De collegezaal van de KNO-kliniek ligt op ongeveer 30 km afstand van de Rochuskapel in Mingolsheim/Bad Schönborn.

22-10-1992 - donderdag

8.30 uur in de

artsenkamer

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Het is mijn wil dat wat je schrijft, wordt gedrukt. Ik wil dat je afstand houdt tot al diegenen met wie je in gesprek raakt. Iedereen zal proberen je te beïnvloeden, zodat je denkt dat deze stem die je hoort niet van mij is. Spreek met hen wat nodig is. Heb hen allen lief. Mijn dochter, er zal een tijd komen dat iedereen je zal verlaten. Dan zullen ze ook Mij verlaten. Maar jij bent bij Mij. Heb altijd vertrouwen in Mij.

Ik en mijn moeder zullen je niet verlaten. Blijf bij wat je hebt geschreven." Ik: "Mijn Heer en God, maar deze verlatenheid is zo zwaar."

Verlosser: "Mijn dochter, hierdoor worden vele zielen gered. Elk offer draagt vrucht."

Ik: "Mijn Heer, ik voel nu een brand in mijn hart. Betekent dit iets wat ik moet weten?"

Verlosser: "Ja, mijn dochter. Dat is mijn liefde voor jou. Met dit vuur zal ik je altijd kracht geven. Mijn dochter, je bent nooit alleen. Je behoort helemaal aan mij."

Ik: Ik vroeg me af of de wondtekens nog dit jaar zullen plaatsvinden.

Heiland: "Schrijf op; het zal nog dit jaar gebeuren."

Ik: "Wat gebeurt er? Ik denk aan twee dingen!"

Verlosser: "De wondtekens! Daar word je niet van bevrijd. Het is een genadegeschenk voor jou. Daarmee ben je in mij. Mijn ja blijft een ja."

Ik: "Mijn lieve Jezus. Ik hou nu zo veel van je. Ik wil altijd zo van je houden. Behalve jouw liefde heb ik niets meer nodig."

Verlosser: "Wie bij mij is, heeft niets anders meer nodig dan mij. Ik vervang alles."

Ik: "Lieve God, laat deze rampen niet over Duitsland komen. U kunt ze voorkomen."

Verlosser: "Mijn dochter, ze zullen komen. Want de mensen willen zich niet bekeren. Mijn dochter, ik zeg je nu."

Ik: De Heiland zegende mij.

18.00 uur Rozenkrans en heilige mis in Rot

23-10-1992 - vrijdag

8.30 uur en 9.30 uur in de dokterskamer

Tijdens de tweede vereniging zei de Heiland tegen mij:

Verlosser: "Mijn lieve dochter, het doet mij deugd dat je weer tot mij spreekt. Het was mijn wil." Ik:

"Ja Heer, iets leidde mij, iets dat mij naar U toe trok."

Verlosser: "Je leven behoort helemaal aan mij."

Ik: "Ja Heer, dat is mij duidelijk, want ik heb U alles gegeven."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, ik wil dat je alles wat je vandaag hebt gezegd aan mij opoffert."

Ik: "Eigenlijk spreek ik de hele dag over U. Ik zal het doen, mijn Heer en God." Verlosser: "Schrijf verder, mijn dochter. Wat de priester Abbe Wodke op een cassette over Monsieur Mat jo uit Canada had gezegd, zal nog dit jaar gebeuren. De ramp die over Duitsland komt, zal nog dit jaar plaatsvinden. De wondtekens die je zult krijgen, zullen ook dit jaar plaatsvinden. Bid veel, mijn kinderen. Jullie hebben heel weinig tijd." Ik: "Zal de ramp of zal mijn lijden eerst komen?"

Verlosser: "Wil je dat weten, mijn dochter?"

Ik: "Ja, mijn Heer, als U denkt dat het goed is."

Verlosser: "Je zult eerst het lijden ondergaan voordat de ramp komt."

Ik: "Ja, mijn Heer, ik heb het begrepen. Ik dank U. Maar Heer, kan ik niemand hiervoor waarschuwen?"

Verlosser: "Mijn dochter, zal iemand van hen je iets geloven?"

Ik: "Ik heb het gevoel dat iedereen luistert, maar niemand zal me geloven." Verlosser:

"Mijn dochter, het zijn allemaal mensen met weinig geloof."

Ik: "Lieve God, sommigen raken van streek als je zegt dat er een ramp komt." Verlosser: "Ja, zodat ze niet hoeven te bidden. Ze zullen het geloven als het te laat is. Mijn dochter, bij de kleingelovigen speelt ook trots mee. Ze moeten zich bekeren. De nederigen aanvaarden het geloof, de hoogmoedigen kunnen het niet bevatten. Het geloof is mijn geschenk aan jullie."

Ik: De Verlosser zegende mij opnieuw.

18.00 uur Rozenkrans en heilige mis in Rot.

24-10-1992 - zaterdag

11.00 uur thuis

7.15 uur in Waghäusel in de kerk.

Bij het begin van de mis zijn we de kerk uitgegaan. Fridolin en ik zaten voor het tabernakel en baden.

Toen pater Werner Egon ons zag, zei hij tegen ons: "Wilt u de heilige mis meevieren?" Toen zei ik "ja". Hij zei toen: "Komt u alstublieft naar de andere kant".

Dat is de kant waar je het tabernakel niet ziet. Want 's ochtends wordt de heilige mis altijd aan deze kant gevierd. Hij vroeg me voor de tweede keer: "Wilt u de heilige mis meevieren?" Ik zei: "Ja, maar hier voor het tabernakel."

Hij zei voor de derde keer hetzelfde. Daarop hebben we ons voor het tabernakel gebogen en zijn we vervolgens de kerk uitgegaan. We zijn naar een meer gewandeld en hebben daarbij de rozenkrans en andere gebeden gebeden voor pater Werner Egon en voor de gelovigen die in de kerk waren gebleven.

Want de Heiland zei me dat ik aan de kant van het tabernakel moest blijven. Alle paters waren het tot nu toe eens, alleen pater Egon Werner niet.

11.00 uur Gebedsvereniging!

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, het was uitstekend wat jullie beiden vandaag hebben gedaan. Mijn dochter, ik ben de Heer en God, ik heb de macht over alles."

Ik Ik: "Lieve God, nu zullen ze zeker slechte dingen over ons vertellen."

Verlosser: "Mijn dochter, allen die kwaad over jullie zullen spreken, zullen zich voor mij moeten verantwoorden. Want jullie hadden gelijk."

Ik: "Ik heb gevraagd voor Claude uit Luxemburg."

Verlosser: "Mijn dochter, Satan is nog sterk, bid voor Claude."

Ik: "Ik vroeg de Verlosser iets over de man van Hedwig, omdat ze zo vaak huilt en over hem klaagt."

Verlosser: "Mijn dochter, Satan heeft bezit van hem genomen. Er moet voor hem een exorcisme worden gebeden."

Ik: "Moet ik dat tegen Hedwig zeggen?"

Verlosser: "Ja, je moet altijd de waarheid zeggen. Mijn dochter, schrijf het op. Bid veel in de komende tijd. De grote ramp nadert."

Ik: "Dan zijn mijn lijden ook nabij?"

Verlosser: "Mijn dochter, je lijden staat voor de deur."

Ik: "Ik vroeg de Heiland nog of het klopte dat mijn zoon van Fridolin had gehoord dat ik de beproevingen zou krijgen."

Verlosser: "Mijn dochter, het was mijn wil dat hij het te weten kwam. Mijn lieve dochter, laat je niet beïnvloeden door de mensen. Doe alles wat ik je zeg. Ik ben je zielengids. Je behoort helemaal aan mij toe. Ik ben altijd bij je, mijn dochter. Blijf zoals je tot nu toe bent geweest. Ik houd van je en ik zal je altijd met mijn genade begiftigen. Ik zegen je."

Ik: Ik knielde op de grond. De Heiland zegende mij.

16.30 uur

Fridolin en ik hebben verder gebeden in de kerk in Rot. Ik heb gebiecht bij pastoor Vogt.

19.00 uur

Fridolin en ik hebben de heilige mis in Mingolsheim bijgewoond. Bij het ontvangen van de heilige communie zijn we allebei op de grond geknield. Na de heilige mis sprak een vrouw ons aan: ze was blij iemand te zien die knielend de heilige communie ontving. Ze zei dat ze dat ook graag had willen doen, maar dat ze het niet durfde. Ik zei tegen haar dat ze moest bidden dat God haar van mensenschrik zou bevrijden.

21.00 uur

Pater Gebhard Heyder uit Regensburg heeft me gebeld en me getroost en gesterkt

25-10-1992 - zondag

7.30 - 10.30 uur thuis - gebedsvereniging!

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf op: je kunt uit jezelf niets doen. Wees je daarvan bewust." Ik:

"Ja, mijn Heer, dat heb ik ingezien. Maar de verleidingen zijn er altijd."

Verlosser: "Zolang je bij mij bent, zul je in verleiding worden gebracht. Iedereen die bij mij hoort, zal in verleiding komen. Het is belangrijk dat je de verleiding weerstaat.

Het bevalt Mij dat je steeds weer gaat biechten. Daardoor wordt de vijand steeds verzwakt en herken je zijn sluwheid. Mijn dochter, de vijand is in deze tijd bijzonder sterk.

Ik kan je de beproevingen met hem niet besparen. Al mijn uitverkorenen hebben tegen hem gestreden. Met mij kun je hem altijd overwinnen.

Mijn dochter, schrijf verder. Ik wil dat de dagen en nachten aan mij toebehoren." Ik: "Mijn Heer en God, mijn lieve Jezus, mijn zielengids, elke dag en elke nacht moet aan U toebehoren. Want wat zouden al deze dagen en nachten mij baten, als ik U niet had. Mijn liefhebbende Vader, laat mij alleen in Uw liefde zijn."

Verlosser: "Je bent mijn lieve dochter en je bevindt je in mijn liefde." Ik: "Moet ik Fridolin hier iets van vertellen?"

Verlosser: "Mijn dochter, je hebt hem gezegd wat ik hem wilde zeggen." Ik: "Dank u, mijn Heer en God."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, schrijf; ik schenk je iets."

Ik: "Ik ben niet nieuwsgierig naar wat je me schenkt, maar ik zal het van je aannemen. Maar zeg me alsjeblieft dat ik moet opschrijven wat je me schenkt."

Verlosser: "Ik schenk je mijn volharding in het lijden."

Ik: "Ik ben daar erg blij mee en ik dank U, mijn barmhartige God. O mijn Heer, hierdoor zullen vele zielen gered worden. Het doorzettingsvermogen in het lijden heeft voor mij een grote betekenis, want dit is een grote genade van U."

Verlosser: "Schrijf op wat mij zo aan jou bevalt."

Ik: "Wat is dat, Heer?"

Verlosser: "Je vertelt de mensen wat ik in je hart leg." Ik: "Wat is het dat je in mijn hart legt?"

Verlosser: "De woorden van het leven. Het bevalt mij dat je deze woorden aan de mensen schenkt." Ik: "Maar Heer, ik spreek zo slecht Duits, eigenlijk beheers ik geen enkele taal goed."

Verlosser: "Maar deze woorden komen uit het hart en niet uit de wereld."

Ik: "Mijn Heer, ik zal met Uw genade spreken en de Heilige Geest zal mij de juiste woorden geven."

Verlosser: "Het is mijn wil dat je spreekt. Mijn priesters moeten het ook horen. Zij zullen de genade ook ontvangen door te luisteren. Ik kan de genade schenken wanneer ik dat wil. Mijn woorden zijn leven, liefde en licht."

Ik: "Lieve God, ik kan niet meer schrijven."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, het heeft mij verheugd dat je hebt geschreven. Ik zegen jou en allen die je mij vandaag hebt aanbevolen."

Ik: De Heiland zegende mij.

Rond 16.00 uur werd ik uitgenodigd voor koffie. Ik heb weer in twee talen over God gesproken.

18.30 uur Rozenkrans en heilige mis in Mingolsheim. Ik was samen met mijn man. De preek was goed!

26-10-1992 - Maandag

8.30 - 9.30 uur thuis

gebedsbijeenkomst!

Verlosser: "Mijn lieve dochter, ik heb alles gehoord wat je hebt gezegd.

De boetedoeningen die je nu hebt, komen van mij. Dit genadegeschenk kan ik geven aan wie ik wil."

Ik: "Maar dat zijn hevige hoofd- en schouderpijnen in mijn linkerarm."

Heiland: "Mijn lieve dochter, schrijf het op."

Het was een hele tijd stil.

Toen zei de Heiland: "Nu moet je schrijven."

Verlosser: "Ik wil je ja horen, zodat ik de vijf wondtekens in je kan laten werken." Ik:

"Maar Heer, dat heb ik je al gegeven. Dat heb je al eens gezegd." Verlosser: "Ik controleer het nogmaals, mijn dochter."

Ik: "Mijn Heer en God, ik geef je nu onmiddellijk mijn ja en je mag de wondtekens in mij inwerken ter redding van de zielen."

Ik: "Mijn liefhebbende Vader, mijn ja is nu jouw ja en ik herhaal het nogmaals: laat mij nooit van U gescheiden zijn, want ik houd meer van U dan van wat dan ook en ik wil U toebehoren, want U bent mijn Drie-eenheid, mijn liefhebbende Vader, mijn Jezus, Heilige Geest van God en eeuwige vlam van liefde."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, ik zal mijn liefde in grote mate in jou uitstorten, zodat je de wondtekens kunt verdragen. Wijs deze liefde niet af. Je moet ze verdragen, zodat je goed kunt lijden. Mijn lieve dochter, wees gereed voor de vijf heilige wondtekens."

Ik: "Moet ik dit opschrijven?" Verlosser:

"Dat moet je opschrijven."

Ik: "Mijn lieve Jezus, ik heb nog geen priester."

Verlosser: "Mijn dochter, ik ben je zielbegeleider, heb meer vertrouwen in mij. Met mij zal het je aan niets ontbreken. Mijn dochter, jouw lijden zal ook mijn lijden zijn."

Ik: "Ik vraag: moet ik nog iets opschrijven?" Verlosser:

"Nee."

Ik: De Heiland zegende mij.

18.00 uur Rozenkrans en heilige mis in Rot.

20.00 uur Gebedsgroep:

Er waren veel gelovigen aanwezig. Pater Berthold uit Waghäusel was er ook.

Hij is een goede pater. Ze hebben hem al overgeplaatst van Waghäusel naar Darmstadt. Jammer, want hij is een Mariapriester. Pastoor Dochat was er ook. Hij nam de biecht af. Na de gebedsgroep sprak ik met pastoor Dochat in aanwezigheid van Josef en Giesela uit Neu-Ulm en mijn man.

Ik vond het niet leuk wat pastoor Dochat over bisschop Lefebvre zei. Het oordeel over bisschop Lefebvre heeft me veel pijn gedaan.

27-10-1992 - dinsdag

11.55 - 13.15 uur

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Mijn lieve dochter, schrijf dit op. Door de communie in de hand ontstaan er kleine deeltjes die op de grond vallen en door de mensen worden vertrapt; deze deeltjes ben IK.

Ik: "Lieve Heiland, ik stelde gisteren een vraag aan pastoor Dochat: wat is erger, de wijding van bisschoppen door aartsbisschop Lefebvre of de deeltjes die op de grond vallen en die bij de communie in de hand ontstaan?"

Pastoor Dochat zei:

'De wijding van bisschoppen door aartsbisschop Lefebvre is erger.'

Mijn Heer, dat was voor mij een grote pijn en daar kan ik niet mee omgaan." Verlosser: "Mijn lieve dochter, schrijf dit op. Deze priester moet zich bekeren."

Ik: "Maar hij viert de heilige mis."

Verlosser: "Als deze priester zich niet bekeert, moet hij zich aan een grote verantwoordelijkheid jegens mij onderwerpen."

Ik: "O mijn Heer, dat is een schok voor mij."

Ik: "Lieve Jezus, zou U hem in mijn plaats willen zeggen dat hij zich moet bekeren?"

Verlosser: "Mijn dochter, laat dat maar aan mij over. Ik geef hem nog wat tijd om na te denken. Mijn dochter, je moet steeds weer over de mondcommunie spreken, zodat de blinden weer kunnen zien en de doven weer kunnen horen."

Ik: "Ik vroeg de Heiland of ik naar de lezing van Deris moest gaan. Daar zal ook pastoor Dochat zijn."

Verlosser: "Bid voor deze zaken."

Ik: "Lieve Heiland, ik wil je vragen voor pastoor Vogt, omdat hij zaterdag bijzonder aardig tegen me was in de biechtstoel, heel anders dan anders. Ik was daarna zo gelukkig."

Verlosser: "Pastoor Vogt zal doen wat ik hem zeg."

Ik: "Mijn Heer en God, de hele ochtend tot 12.00 uur had ik hoofdpijn en nu ik met U spreek, heb ik die niet meer."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, ik kan de pijn geven wanneer ik wil." Ik: "Moet ik nog iets opschrijven? Want ik kan niet meer schrijven." Verlosser: "Je bent moe en dat is genoeg."

Ik: De Heiland heeft mij gezegend.

18.00 uur Rozenkrans en heilige mis in het rood

Ik ging naar de communie, maar omdat een zuster deze uitdeelde, boog ik me voorover zonder de communie te ontvangen en ging terug naar mijn plaats. Ik voelde dat de Heiland geestelijk tot mij was gekomen en ik ontving zelfs meer genade dan bij de sacramentele communie. Want de Heiland wil niet dat ik de communie ontvang door ongewijde handen!

28-10-1992 - woensdag

11.00 - 12.30 uur

Gebedsvereniging!

Ik: "Ik vroeg nu aan de Heiland of het juist was wat ik gisteren in de kerk had gedaan, of had ik iets anders moeten doen?"

Verlosser: "Het was mijn wil, wat je hebt gedaan. Het was juist."

Ik: "Vandaag tussen 8.30 en 9.00 uur verscheen de duivel voor mij voor een afbeelding van Jezus.

Het beeld is gewijd en is van Margaret uit België. Ik ben erg dol op dit beeld en ik kus het vaak. Ik zag alleen het hoofd van de duivel voor het beeld. Hij lachte lelijk naar me.

Maar hij had valse tanden, je zou kunnen denken dat hij er een uit de tandheelkundige kliniek had gehaald. Vrij harig in het gezicht. De linkerwang had grote krassen, die bloederig waren. Het haar was kroezig. Hij was maar kort te zien, daarna verdween hij. Hij wilde Jezus nadoen, maar dat is hem niet gelukt.

Ik vroeg de Heiland of ik me dat alleen maar had verbeeld?

De Heiland: "Hij wilde je alleen maar plagen."

Ik: "Voordat de duivel aan mij verscheen, las ik een boek over heiligen. Hij stoorde me al tijdens het lezen van dit boek."

Verlosser: "Mijn dochter, ik wil dat je schrijft. Ik wil van jou de toestemming, het juiste moment, zodat ik je de wondtekens kan inprenten."

Ik: "Heer, U kunt de tijd kiezen wanneer U maar wilt." De Heiland

zegende mij.

18.00 uur Rozenkrans en heilige mis in Rot.

29-10-1992 - donderdag

8.00 uur tot 10.00 uur thuis

gebedsvereniging!

Ik was erg teleurgesteld over de pater uit de Filippijnen (Steiler-missionaris), hij verdedigde de communie in de hand. Ik heb voor hem gebeden, want hij is te gast in het Kurhaus Rochus in Mingolsheim. Heiland: "Mijn dochter, schrijf, je moet steeds weer zeggen dat de communie in de hand een gruweldaad is. Iedereen die de communie in de hand verdedigt, doet wat Satan wil. Deze priester bevindt zich in de duisternis. De priester uit de Filippijnen is mijn probleem, laat hem maar aan mij over. Blijf standvastig in wat je hebt geschreven."

Verlosser: "Mijn dochter, de moeilijke tijden komen."

Ik: "Lieve God, mijn lieve Jezus, wat bedoel je met de moeilijke tijd?"

Verlosser: "Er komt een grote hongersnood. Schrijf, mijn dochter, mijn toorn over de aarde zal niet worden getemperd. De mensen moeten zich bekeren. Er zijn nog nooit zoveel mensen naar de hel gegaan als nu. Ze hebben de duivel geloofd en hem gekozen. Mijn dochter, er is slechts een klein aantal dat mij toebehoort. Mijn toorn zal over allen komen. Dan zullen ze weten bij wie ze horen. Mijn dochter, blijf uit de buurt van nutteloze gesprekken, want die schaden je vooruitgang. De tijd is kort. Jullie moeten voorrang geven aan het gebed.

Ik: "Wat moet ik nog schrijven?"

Verlosser: "Blijf mij trouw."

Ik: De Verlosser zegende mij.

19.00 uur Rozenkrans in de Rochuskapel.

30-10-1992 - vrijdag

8.30 uur tot 11.20 uur

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Mijn lieve dochter, ik heb naar je geluisterd, je bent mijn dienaar. Dat je met de priesters spreekt, is mijn wil. Ze luisteren niet naar je, maar ze denken erover na. Hoe dieper een priester in de modder zit, hoe minder hij luistert. Mijn lieve dochter, wees niet verdrietig over de priesters, want zij zijn momenteel in de war. Het ergste is dat zij niet merken dat zij in de war zijn. Daarom vraag ik je om met hen te spreken."

Ik: "O mijn Heer, dat is echter een klap voor mij, want ik voel zoveel trots bij hen." Verlosser: "Bid dat zij nederig zijn. Er moet veel voor de priesters worden gebeden. Zij moeten de verdwaalde kinderen terugbrengen."

Ik: "Maar Heer, als de verdwaalde priesters de verdwaalde kinderen leiden, vallen ze toch allebei in de kuil."

Verlosser: "Zo is het."

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op. Jouw liefde voor mij is oprecht. Je houdt van mij met mijn liefde. Je verlangt ernaar om met mij te lijden en ik wacht smachtend op het uur, omdat ik meer van jou houd dan jij van mij. Alleen degene die echt van mij houdt, begrijpt wat het is om met mij te lijden. Mijn dochter, ik dank je dat je met mij wilt lijden. De vrijwillige lijden zijn een grote beloning voor degenen die met mij lijden. Mijn dochter, ik moet je nog reinigen."

Ik: "Mijn Heer en God, hoe dan?" Verlosser:

"Met het vuur van mijn liefde." Ik: "O Heer, reinig mij alstublieft nog."

Verlosser: "Je krijgt weer pijn in je hart." Ik: "O mijn Heer, dat begrijp ik nu niet."

Verlosser: "Het zal een brandend vuur zijn. En met dit vuur word je gereinigd. Dat ken je al, mijn dochter."

Ik: "Ik dank U."

Verlosser: "Mijn dochter, ik wil dat je je pijn opoffert voor de redding van de zielen. Elke pijn die zo met mij verenigd is, draagt vruchten."

Ik: "Mijn liefhebbende Vader, ik heb geen wensen. Vraag van mij wat U wilt." Verlosser: "Ja, mijn dochter, ik heb een wens van jou. En dat is dat je de kruisweg met mij tot het einde toe bewandelt."

Ik: "Heer, je wens zal in vervulling gaan. Mijn lieve Jezus, ik wil nu niet stoppen met schrijven. Ik wil in jou blijven. Het is zo mooi. Ik hou van je, mijn Heer en God. Ik kan het niet beschrijven. Ik kan niet begrijpen hoe mensen je kunnen afwijzen."

Verlosser: "Iedereen die mij heeft afgewezen, heeft de vader van de leugen gekozen. Men kan niet twee heren dienen. Mijn dochter, blijf van mij houden zoals tot nu toe."

Ik: "Ik bad innig en offerde aan de hemelse Vader op, via het Onbevleete Hart van Maria, alle lijden van Jezus Christus, de kruisweg, alle bloeddruppels die Hij sinds Zijn kruisiging had verloren, Zijn vijf heilige wonden, Zijn verdiensten en Zijn sterven. Daarna offerde ik de zeven smarten van onze lieve Moeder Gods op, haar bloedtranen die zij tot nu toe voor ons heeft vergoten, alle gebeden die zij met mijn gebeden heeft verenigd, alles voor de redding van de zielen, opdat het slijk uit de Kerk wordt verwijderd en de ware Kerk van Petrus weer tot stand komt. Heer, Uw wil geschiede."

Verlosser: "Mijn dochter, het heeft mij verheugd wat je hebt geschreven.

Moge de almachtige en barmhartige God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest je zegenen. Ga heen in vrede, mijn lieve dochter."

Ik: "Dank zij God de Heer. Geprezen, bemind, aanbeden en verheerlijkt zij de Drie-eenheid, nu en in alle eeuwigheid. **Amen.**

18.00 uur Rozenkrans en heilige mis in Rot.

31-10-1992 - zaterdag

7.00 uur Heilige Mis in de Rochuskapel.

Na de heilige mis heb ik een half uur gebeden. Ik zit in de kapel direct voor het tabernakel en ben erg blij dat ik hier mag bidden. Bijna iedereen is vanmorgen voor de heilige communie geknield, behalve de religieuzen en een paar zieken. Het deed me veel deugd dat te zien. Vaak knielde ik alleen, omdat de anderen het niet durfden. Ooit zal elke knie zich buigen voor onze Heer God.

Om 11.20 uur, na het gebed, verenigde ik me.

Verlosser: "Mijn lieve dochter, schrijf."

Ik: "Jezus, lieve God, wat moet ik schrijven?"

Verlosser: "De wondtekens die je van Mij krijgt, zijn heel dichtbij. De tijd is gekomen. Heb vertrouwen in Mij. De beproevingen voor de wondtekens lopen ten einde."

Ik: "Moet ik nog iets weten over de wondtekens, als je iets weet wat ik nog zou moeten weten?"

Verlosser: "Ja, je moet nog iets weten. Je moet lezingen houden over de wondtekens.

Ik: "Waar, mijn Heer en God?"

Verlosser: "Overal waar je nodig bent."

Ik: "En als de bisschoppen mij dat verbieden?"

Verlosser: "Ik zal voor je spreken, overal waar je heen gaat. Als ze je afwijzen, dan hebben ze mij ook afgewezen. Je zult gaan waar ik je naartoe zal leiden."

Ik: "Mijn Heer en God, uit liefde voor U en voor de redding van de zielen zal ik alles doen wat U wilt. Heer, Uw wil geschiede. Mijn Heer en mijn Koning, mijn liefdevolle, barmhartige Vader, ik zal alles doen, omdat ik zo veel van U houd / van U, de Drie-eenheid."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, schrijf. De vijf heilige wondtekens die je van mij krijgt ingeprent, zijn een teken voor de hele wereld, want je zult lijden voor de zielen van de hele wereld. Alle zielen die je afwijzen, schenk ze aan mij. Elke ziel moet voor mij verschijnen en moet voor mij de verantwoordelijkheid dragen. Heb ze daarom allemaal lief, ook degenen die jou niet zullen liefhebben. Want ook voor deze zielen zul je mijn bloed vergieten. Mijn lieve dochter, we hebben een grote taak voor de boeg."

Ik: "O mijn Heer, ik dacht dat mijn werk nu al ten einde was."

Verlosser: "Dit is het begin, mijn dochter. Wanneer wij verheven worden, zullen wij allen die van goede wil zijn, tot ons trekken. Mijn bloed is jullie redding en geneesmiddel. Het bevrijdt jullie van de eeuwige dood. Alleen mijn bloed kan jullie zonden reinigen, als mijn heilig bloed veel wordt vereerd. Jij zult de bron van het heilig bloed zijn, waaruit elke vrijdag bloed zal vloeien. Mijn lieve dochter, ik dank je voor je geduld."

Ik: "Moet ik dat opschrijven?"

Verlosser: "Ja, dat moet je schrijven?"

Ik: "Mijn Heer, ik heb alles begrepen en aanvaard alles, om samen met U Uw wil te vervullen. Zo zal het geschieden, zoals U het gezegd hebt, want ik heb mijn wil aan U gegeven."

De Heiland zegende mij.

12.45 uur – Roswitha heeft me gebeld; als ik dat wil, zal haar zoon Wolfram samen met mij mijn dagboek schrijven. Ik was daar erg blij mee, omdat de Heiland me al had aangespoord om sneller te schrijven. Ik zei haar dat ik het eerst aan de Heiland zou vragen.

12.55 uur – Ik vroeg de Heiland of het goed was dat Wolfram zou schrijven. Heiland: "Ja, mijn dochter, hij moet schrijven."

Van 13.30 uur tot 18.00 uur heb ik samen met Wolfram aan het dagboek geschreven. Hij was erg ijverig en schreef 8 A4-pagina's. Dank God voor deze genade.

18.15 uur tot 21.30 uur deed ik mijn huishoudelijke taken.

22.30 uur schreef ik mijn dagboek over van het kladpapier naar het schrift, zodat Wolfram morgenochtend na de heilige mis weer kan schrijven.

Om 23.30 uur heb ik de smartvolle rozenkrans gebeden. Daarna ben ik twee keer naar de sauna geweest.

Om 01.15 uur heb ik innig gebeden. Tot 02.30 uur las ik een boek. Ik sliep ongeveer drie uur en stond toen rond 05.50 uur op. Ik bad eerst en ontving daarna de boodschap van de Verlosser.

1 november 1992 - zondag

thuis

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Mijn lieve dochter, schrijf het op. Het grote gevaar staat voor de deur. De oorlog breidt zich steeds verder uit."

Ik: "Heer, wordt de Bondsrepubliek ook bedreigd?"

Verlosser: "Mijn dochter, heel Europa wordt bedreigd."

Ik: "Mijn Heer en God, red ons, want U kunt alles nog tegenhouden. Laat Uw toorn alstublieft niet op ons neerkomen. Heer, spaar ons alstublieft."

Verlosser: "Mijn dochter, er komen zware dagen op jullie af." Ik: "O

Verlosser, moet ik dan überhaupt de kapel bouwen?"

Verlosser: "Bouw hem zo snel mogelijk. Mijn dochter, schrijf op: de revolutie nadert. Ze brengt chaos met zich mee. De christenen zullen zich vermengen met de vrijmetselaars."

Er zal een grote afvalligheid onder de christenen plaatsvinden. Bid veel, mijn dochter. Mijn dochter, het was goed wat jullie gisteren hebben gedaan.”

Ik: “Bedoel je het schrijven met Wolfram?”

Verlosser: “Ja. Jullie hebben mijn wil vervuld. Blijf schrijven, want ik zal dit werk rijkelijk belonen. Mijn dochter, ik zal jullie met mijn genade begiftigen.”

Ik: “Moet ik nog iets opschrijven?”

Verlosser: “Schrijf, mijn dochter. Eerst zal je hart doorboord worden.”

Ik: “Lieve God, je hebt gezegd dat ik de vijf wondtekens allemaal tegelijk zal krijgen.”

Verlosser: “Ik kan later anders beslissen.” Ik:

“Heer, Uw wil geschiede.”

Verlosser: “Mijn dochter, zo moet het zijn. Wees gereed, mijn dochter. Ik houd van jullie, mijn kinderen.” Ik: “Ik ben nu alleen.”

Verlosser: “Schrijf het zo op. Mijn dochter, ik zegen jou en allen die je na staan.” Ik: De

Verlosser zegende mij.

Om 8.00 uur woonde ik de heilige mis bij.

Van 9.30 uur tot 12.30 uur schreef ik samen met Wolfram het dagboek.

13.30 uur: gebedsmoment.

19.00 uur tot 20.00 uur - Gebedsvereniging!

Verlosser: “Mijn dochter, ik ben blij met je te spreken. Mijn dochter, ik schenk je iets.”

Ik: “Nu of als ik de beproevingen krijg?” Heiland: “Nu.”

Ik: “Mag ik me daarover verheugen?”

Verlosser: “Je mag je erover verheugen, want ik schenk je mijn liefde.”

Ik: “Dat is een prachtig geschenk. Ik dank U daarvoor, mijn Heer en God.”

Verlosser: “Mijn lieve dochter, schrijf het op. Deze liefde die je van mij ontvangt, zal het vuur in je hart zijn.”

Ik: “Laat dit vuur alstublieft branden.”

Verlosser: “Ik laat het branden. Mijn dochter, je moet ook mijn liefde verdragen.” Ik: “Dat zal ik doen, mijn Heer en God. Is dit een voorteken dat mijn hart doorboord zal worden?”

Verlosser: “Ja, mijn dochter, je hebt het begrepen. Alleen met mijn liefde kun je de pijn verdragen.”

Ik: “De Verlosser zegende mij.

02-11-1992 - Maandag

10.45 uur in de

dokterskamer

Gebedsvereniging!

Verlosser: “Mijn lieve dochter, je moet schrijven.” Ik:

“Mijn lieve Jezus, wat moet ik schrijven?”

Verlosser: “Alles wat je schrijft, moet je goed bewaren. Satan is woedend over wat ik je ingeef. De tijd zal komen dat dit alles in vervulling zal gaan. Je werk beviel me vandaag. Ik: “Heer, bedoel je dat ik vandaag bijna alle patiënten over U heb verteld, gebeden aan hen heb uitgedeeld, de Wonderwerkende Medaille heb geschonken of dat ik ze allemaal naar de biecht heb gestuurd?”

Heiland: “Ja! Mijn dochter, je was een goede werkster in mijn wijngaard. Mijn lieve dochter, ik verlang iets van je.”

Ik: “Lieve God, ik ben bereid je alles te geven, ook al weet ik nog niet wat!” Verlosser: “De tijd.”

Ik: “Lieve God, de tijd heeft altijd al aan U toebehoord.”

Verlosser: “Mijn dochter, dat heb je goed gezegd. Mijn dochter, ik verlang van jou je taal.”

Ik: "Ik schenk je mijn taal. Maar hoe moet ik dat begrijpen? Hoe moet ik dan spreken? Eigenlijk heb ik je toch al alles gegeven. Je maakt gebruik van mijn taal. Als je me deze woorden niet had gegeven, had ik toch niets tegen de patiënt kunnen zeggen. Mijn taal is toch jouw taal."

Verlosser: "Mijn dochter, dat is ook juist. Zie je, mijn dochter, ik werk in jou." Ik: "Dank je wel, mijn Jezus, want nu begrijp ik het werken in mij, wat je bedoelt."

Verlosser: "Zo zal ik verder in jou werken, mijn dochter. Alleen zal dit werk pijnlijker zijn."

Ik: "Bedoel je met mijn hart, lieve God?" Verlosser: "Ja, dat bedoel ik."

Ik: "Mijn hart behoort helemaal aan U toe. We zullen dan allebei pijn hebben."

Heiland: "Ja, mijn dochter, zo is het."

Ik: "Lieve Verlosser, werk in mijn hart, opdat de zielen gered mogen worden. Lieve God, ik heb een heel grote wens."

Verlosser: "En wat is dat?"

Ik: "Dat ik altijd bij U ben, want U bent de Liefde."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, je bent in en met mij. Je kunt niet meer zonder mij zijn, want anders zou je verdorsten. Je voorbeden bevallen mij. Blijf alstublieft onophoudelijk bidden. Mijn dochter, ik zal je een donateur voor de kapel sturen."

Ik: "Moet ik dat opschrijven?"

Verlosser: "Ja, schrijf het op."

Ik: "Mijn Heer en God, dat is een grote vreugde voor mij, want ik wens dat er elke dag in deze kapel gebeden wordt. Mijn Heer en God, ik dank U al bij voorbaat."

Verlosser: "Marion moet het opschrijven. Jullie moeten het allebei opschrijven."

Ik: "Ik dank U, mijn Heer en God, ik zal het haar en hem zeggen. En als ze niet meer verder wil schrijven?"

Verlosser: "Ze wil verder schrijven."

Ik: "Dat doet me deugd, lieve Jezus, want ik wil haar niet kwijtraken. Dus, lieve Heiland, je hebt drie personen nodig om verder te schrijven."

Verlosser: "Er moet snel geschreven worden."

Ik: "Ja, lieve God, we zullen met uw genade schrijven. Schenk ons alstublieft veel genade om te schrijven."

Verlosser: "Ik zegen jou, Marion en Wolfram."

Ik: "Dank aan God de Heer. Geprezen zij Jezus Christus en Maria."

Ps.: De Heiland zei: God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest zegenen je. In gedachten vroeg ik me af waarom hij bij de zegen niet "jullie" zei.

Verlosser: "Ik heb haar gezegend, mijn dochter."

12.30 uur – ik bad innig in de ziekenhuiskapel:

Verlosser: "Ik houd meer van jou, mijn dochter, dan jij van mij."

Ik: "Er rolden tranen uit mijn ogen, omdat ik dorst had naar liefde. Hoe meer men uit deze bron drinkt, hoe groter de dorst wordt."

Verlosser: "Ik schenk je iets, mijn dochter. De genade om te genezen." Ik: "Hoe?"

Verlosser: "Je kunt genezen, zowel geestelijk als lichamelijk." Ik:

"Ik kan toch niets!"

Verlosser: "Ik zal in jou genezen." Ik:

"Wanneer, lieve God?"

Verlosser: "Je kunt beginnen."

Ik: "Lieve God, mijn zielengids, ik zal het doen met uw genade. Heer, uw wil geschiede."

Verlosser: "Schrijf op wat ik je over de genezing heb verteld."

13.45 uur Veronika en ik hebben koffie gedronken en van Roswitha's taart gegeten.

Een arts-assistent kwam langs en bracht ons een patiënt voor een röntgenfoto. Ik heb de arts een stukje van de taart gegeven. Hij vroeg me of ik de taart had gebakken?

Ik zei: "Dat is Gods voorzienigheid. Je moet gewoon op God vertrouwen." Hij zei: "Daar heb je gelijk in."

Ik zei tegen hem: "Ik bid voor jullie, dat jullie allemaal in de hemel komen."

Hij zei: "De hemel is al vol."

Ik zei: "Niet de hemel, maar de hel." Hij lachte.

Ik liet hem de gebeden zien die op de kast waren geplakt. En als hij dienst heeft, moet hij de tijd nemen en een paar minuten aan de gebeden besteden. Hij ging vrolijk weg.

03-11-1992 - Dinsdag

in de dokterskamer

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Mijn lieve dochter, schrijf het op, want het beviel mij hoe je gisteren hebt gehandeld." Ik:

"Ik was het niet, jij hebt in mij gehandeld."

Verlosser: "Je hebt mijn wil herkend. Mijn dochter, je moet mij altijd je lijden opofferen."

Ik: "Ik dacht aan de hemelse Vader."

Verlosser: "Ik ben de Drie-eenheid. Je bidt tot God in drie personen. Offer mij alles op." Ik: "Ik heb je al alles gegeven. Wat heb ik je nog niet gegeven?"

Verlosser: "Je liefde."

Ik: "Heer, ik offer U mijn liefde op voor de redding van de zielen." Ik

dacht dat dit alles voor mij onbegrijpelijk was.

Verlosser: "Mijn dochter, het bevalt mij dat je niet alles begrijpt. Een klein kind aanvaardt alles, niet omdat het alles begrijpt."

Verlosser: "Schrijf, mijn dochter, de lijden die je zult ondergaan, zullen veel mensen in verwarring brengen, omdat hun mijn licht ontbreekt, maar zij liever in de duisternis blijven, opdat hun slechte daden niet ontdekt worden. Een varken wentelt zich graag in zijn vuiligheid."

Ik: "O Heer, dat kan ik niet opschrijven."

Verlosser: "Schrijf het toch. Wees gerust, mijn dochter, sommige dieren zijn beter dan sommige mensen zonder mij."

Ik: "O, ik kan niet meer schrijven, Heiland."

Verlosser: "Mijn dochter, ik neem je vermoedheid weg." Ik: "Ik dank u, mijn Heer en God."

Verlosser: "Ik kan alles vervangen wat je mist. Mijn dochter, er zal een burgeroorlog komen in Servië. Er zal veel verwoesting zijn. Er zal een aardbeving komen in de Balkan. Er zullen veel doden vallen. Mijn dochter, niemand zal aan mijn toorn ontkomen. Iedereen draagt verantwoordelijkheid voor wat er in de wereld gebeurt.

Blijf mij trouw, mijn dochter. Uw liefde voor mij bevalt mij. Blijf van mij houden, mijn dochter." Ik: De Heiland zegende mij.

18.00 uur Rozenkrans, heilige mis in het rood.

22.30 uur keek ik in de kamer van mijn schoonmoeder naar het nieuws, daarna naar een speelfilm. Ik had al lang geen film meer gekeken. Maar na de film kreeg ik een kwelling / beproeving. Ik huilde uit de grond van mijn hart. Ik dacht dat God me in de steek had gelaten. Ik heb God zoveel dingen verweten, dat ik Hem alleen hoor, maar niet zie. Ik dacht dat misschien ook de duivel tegen me sprak. Ik voelde me zo alleen en door iedereen in de steek gelaten. Ik huilde en wilde alles opgeven, maar toen knielde ik voor het grote kruis in mijn slaapkamer.

Ik omhelsde het kruis en huilde. Er vloeiden tranen zoals ik al lang niet meer had gehuild. Na een tijdje kon ik niet meer huilen. De Verlosser nam het huilen van me weg. Ik ging rustig slapen.

04-11-1992 - woensdag

8.30 uur

Gebedsvereniging!

Gisteren laat in de avond had ik beproevingen. Ik heb vandaag veel offers gebeden. Toen verenigde ik me met de Verlosser:

Verlosser: "Je liefde voor mij is goed." Ik:

"Hoe goed?"

Verlosser: "Waar. Ik zal je meer liefde schenken. Schrijf het op, mijn dochter: jouw hart is mijn hart."

Ik: "Maar dat heb je me al gezegd." Verlosser: "Je voelt mijn pijn in het jouwe."

Ik: "Ik heb het gevoel dat ik ziek word in mijn hart."

Verlosser: "Ik ben je dokter. Ik kan genezen zonder medicijnen. Met mijn vuur van liefde doof ik alle pijn. Mijn dochter, ik heb de beproevingen van gisteren toegestaan. Je mag geen televisiefilm kijken. Je behoort helemaal aan mij."

Ik: "Mijn Heer en God, vergeef me alstublieft. Ik zal er geen meer kijken." Verlosser:

"Schrijf, mijn dochter. Ik heb iets van je nodig."

Ik: "Ja, mijn Heer en God. Ik geef het je, hoewel ik je niets meer kan geven, want alles is al van jou."

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het woord voor woord op. Ik heb jouw 'ja' nodig om de wondtekens in te prenten."

Ik: "Mijn Heer en God, ik geef U mijn ja, zodat U de vijf heilige wondtekens in mij kunt drukken. Ik houd van U, mijn Heer en God. Ik kan niet anders antwoorden."

Verlosser: "Mijn dochter, je bent mijn liefhebbende kind. Ik zal je nog dit jaar de wondtekens inprenten."

Ik: "Dat betekent nog in het jaar 1992."

Verlosser: "Ja! Zo is het. Je zult mij zien wanneer de wondtekens worden ingeprent."

Ik: "Hoe zal ik herkennen dat jij het bent?"

Verlosser: "Ik ben de liefde. Ik ben het licht dat de duisternis verdrijft. Doe alles wat ik je zeg. Mijn lieve dochter, heb meer vertrouwen in mij. Blijf uit de buurt van werelds geklets. Het kan je alleen maar schaden. Je staat onder mijn bescherming en die van de hemelse Moeder.

Je beschermengelen waken voortdurend over je. Wees niet ongelovig. Wees

gelovig." Ik: "Lieve God, ik kan niet meer schrijven."

Verlosser: "Dat weet ik, mijn dochter."

Ik: De Heiland zegende mij. In die zegen heb ik alle zielen van de wereld opgenomen.

19.00 uur Rozenkrans en heilige mis in de Rochuskapel.

05-11-1992 - donderdag

In de dokterskamer

Om 7.55 uur heb ik samen met Verena de ingezamelde kleding en schoenen naar mijn auto gedragen om deze aan de daklozen te geven.

8.30 uur - Na het innige gebed en de voorbeden, ook voor het universitair ziekenhuis (personeel en patiënten), vroeg ik de Verlosser: "Wil je dat ik schrijf?"

Verlosser: "Ja! Alsjeblieft, mijn dochter."

Ik: "Barmhartige God, wat moet ik schrijven?"

Verlosser: "Je hoeft niet bang te zijn voor wat je schrijft. Het is mijn wil wat je schrijft. Schrijf verder, mijn dochter, het is jouw taak om alles te doen wat ik je ingeef."

Ik: "Ook al keren de priesters zich tegen mij?"

Verlosser: "Mijn dochter, ik ben de waarheid. Mijn werk in jou is nabij. Maar er zijn nog eerst ongemakken."

Ik: "Vertel me daar iets over."

Verlosser: "Er zullen ongemakken zijn van de kant van de kerk." Ik: "Lieve God, dat is maar erg voor mij. Wat moet ik doen?"

Verlosser: "Spreek alleen wat ik je heb ingegeven. Laat de rest aan mij over."

Ik: "Zal ik worden ondervraagd, Heiland?"

Verlosser: "Mijn dochter, je hebt de duivel al veel zielen afgenomen. Hij is woedend op je. Hij zet mensen in om het je moeilijk te maken. Wees voorzichtig! Niet zo gehaast! Hij verdraagt je geduld niet. Je zult hem overwinnen, mijn dochter. Wees moedig en sterk.

Mijn dochter, schrijf nog iets. De priester die je verwacht, is er spoedig. Wees er zeker van dat hij zal komen. Je zult niet zonder priester zijn. Je hebt een nederige priester nodig. Hij herkent mijn wil. Mijn dochter, schrijf verder. Je bent moe en hebt rust nodig. Het schrijven zal spoedig ten einde zijn. Ik waardeer je ijver. Ook die van degenen die je helpen. Ik zal jullie daar allemaal rijkelijk voor belonen. Dit werk zal honderdvoudig worden beloond. Wees daar zeker van." Verlosser: "Mijn dochter, je moet nog zuiverder worden. Ik zal je met mijn vuur van liefde nog zuiverder maken. Dit vuur, dat je zult voelen, is mijn werk in jou."

Ik: "O Heer, dan ben ik gerustgesteld. Ik dacht soms dat mijn hart in brand stond." Verlosser: "Met dit vuur van liefde red ik vele zielen. Velen kunnen dit vuur niet meer verdragen."

Ik: "O mijn Heer, ik laat dit vuur van liefde in mij werken. Maak mij alstublieft rein, zodat er geen smet in mij is."

Verlosser: "Zo zal het zijn. Je zult zo zuiver zijn als ik het wil.

Ik: "Mijn Heer en God, ik dank U al bij voorbaat uit de grond van mijn hart voor deze reinheid." De

Verlosser zegende mij zoals altijd en zei: "Ga heen in vrede, mijn lieve dochter."

18.00 uur Rozenkrans en heilige mis in Rot.

20.30 uur tot 23.15 uur met Wolfram het dagboek geschreven. Dank U, God, voor zoveel genade, dat we zoveel konden schrijven.

06-11-1992 - vrijdag - Hart van Jezus

8.45 uur Dokterskamer

Vanmorgen heb ik al meer dan anderhalf uur gebeden.

Verlosser: "Mijn lieve dochter, schrijf. Ik heb nodig..." Ik:

"Wat heb je nodig?"

Verlosser: "Alles wat je hebt geschreven, moet in orde worden gebracht. Wat je hebt geschreven, moet nog worden gedrukt."

Ik: "Mijn Heer, schenk ons de genade dat we snel kunnen schrijven, want we worden veel gestoord door het kwade."

Verlosser: "Mijn dochter, ik heb jullie de genade gegeven."

Ik: "Ik vroeg de Heiland of het klopt wat Wolfram heeft geschreven."

Verlosser: "Mijn dochter, hij schrijft zoals ik het wil. Mijn dochter, wees gereed, de wondtekens zijn in aantocht."

Ik: "Lieve God, ik begrijp dit niet. Vertel me, hoe bedoelt U dit?"

Verlosser: "Mijn dochter, je hebt weinig tijd. Bijna al mijn kinderen willen zich niet bekeren. Ik moet hen tuchtigen. Mijn toorn valt op hen. Alle kinderen behoren mij toe."

Ik: "Je bent vandaag niet zoals anders. Je komt op mij over als een straffende God."

Verlosser: "Er wordt niets goeds voor mijn rechtbank gebracht.

Ze zijn als droog hout, dat alleen maar verbrand kan worden. Bid, mijn dochter, dat mijn toorn wordt gestild."

Ik: "Lieve hemelse Vader, laat Uw toorn alstublieft niet over de aarde komen. Vader, zij weten niet wat zij doen. Vergeef ons alstublieft. Stort Uw genade over ons uit, opdat de kinderen van Eva allen kinderen van Maria worden, want zij is onze Moeder en Koningin van alle kinderen op aarde.

Heilige Moeder, wees de toevlucht van de zondaars en onze voorspreekster bij God. Wij, uw kinderen, houden van u.

Bedek ons allen onder uw beschermende mantel.

Verlosser: "Mijn lieve dochter, bid onophoudelijk, de zonde is te groot. Mijn dochter, doe alles zoals ik je tot nu toe heb gezegd. Verdedig mijn waarheid. Ik ben bij je."

Ik: De Verlosser zegende mij.

18.00 uur Rozenkrans en heilige mis. Het Heilig Hart werd niet gevierd en het Allerheiligste werd niet uitgesteld, omdat er een zielenmis was.

07-11-1992 - zaterdag

12.10 uur tot 13.10 uur

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf."

Ik: "Wat wil je dat ik schrijf?"

Verlosser: "Schrijf, het is belangrijk. Mijn dochter, het is jouw taak om mij trouw te blijven, ook al wordt de pijn niet minder."

Ik: "Lieve God, U hebt mij al de genade geschonken dat ik het doorzettingsvermogen zal hebben om te lijden."

Verlosser: "Mijn dochter, als je het je nog herinnert, is het nog beter." Ik:

"Mijn Heer en God, wat noem je belangrijk?"

Verlosser: "Dan ben je helemaal in mij."

Ik: "O mijn Liefste, dan ben ik in Uw rijkdom. Meer kan ik niet wensen en dat is voor mij belangrijk, dat ik altijd bij U ben."

Verlosser: "Mijn dochter, het is belangrijk dat ik je Heer en God ben en dat je ja een ja blijft."

Ik: "Mijn Heer en God, schenk mij alstublieft de genade dat mijn ja, dat ik U gegeven heb, standvastig blijft zoals U het wilt."

Verlosser: "Ik wil iets van je, mijn dochter."

Ik: "Alweer? Vergeef me alstublieft. Ja, mijn lieve Jezus."

Verlosser: "Ik wil je hart, je handen en voeten, zodat ik kan beginnen."

Ik: "Dat heb ik je al gegeven. Ik verander niet van gedachten. Je kunt beginnen wanneer je maar wilt."

Verlosser: "Je hebt me veel vreugde geschonken." Ik:

De Verlosser zegende me.

Van 13.35 uur tot 17.05 uur heb ik samen met Wolfram het dagboek geschreven.

Om 17.20 uur kwam ik in de kerk om te biechten. Het was donker en er was niemand binnen. Ik ging de biechtstoel in, omdat ik dacht dat er niemand in zat.

Toen meldde pastoor Vogt zich.

Ik biechte eerst mijn zonden op en vertelde hem daarna wat me zo irriteerde aan de kerk. Ik vroeg de pastoor of hij na de heilige mis het licht vijf minuten langer kon laten branden. Hij zei dat de misdienaar naar huis moest. Ik zei tegen hem dat hij haar de sleutel moest afnemen, zodat hij zelf kon afsluiten. Toen heb ik hem gezegd dat hij niet meteen na de heilige mis met de misdienaars op de klokken moest oefenen, want er zijn nog meerdere mensen in de kerk die willen bidden.

Ik zei hem dat we niet de broodjes hadden ontvangen, maar de Drie-eenheid.

Ik klaagde bij hem dat de Hart-van-Jezus-vrijdag niet gevierd werd en dat hij het Allerheiligste niet had uitgesteld. Hij zei dat het vanwege de zielenmis niet mogelijk was.

Daarop zei ik hem dat, net zoals hij de zaterdag naar de zondag verplaatst, hij ook de Hart-van-Jezus-vrijdag kan verplaatsen.

Toen heb ik hem gezegd dat het niet mooi is dat het koor op zaterdag tijdens de rozenkrans zijn repetities in de kerk houdt. Hetzelfde gebeurde tijdens de biecht. Na de biecht heb ik voor hem de smartvolle rozenkrans gebeden.

Van 19.00 uur tot 20.00 uur heb ik in mijn dagboek geschreven.

Om 20.45 uur kwam Fridolin.

Ik heb met hem over religie gesproken. Hij vertelde me ook over de problemen met de communie in de hand in Speyer.

Van 11.00 tot 11.45 uur weer in mijn dagboek geschreven.

08-11-1992 - zondag

Van 6.30 uur tot 7.45 uur thuis
gebedsvereniging!

Verlosser: "Mijn dochter, het is goed hoe je hebt gebeden. Je liefde voor mij is oprecht. Vraag om ware liefde voor je medemensen. Mijn lieve dochter, schrijf dit op: pastoor Vogt is mijn priester. Hij heeft nog wat tijd nodig om te begrijpen wat jij nu al begrijpt.

Blijf voor hem bidden. Er wordt heel weinig voor de priesters gebeden. Een priester heeft een grote verantwoordelijkheid tegenover mij. Bid voor hen.

Mijn dochter, pastoor Vogt heeft aanvaard wat je hem gisteren in de biechtstoel hebt verteld. Laat de rest aan mij over."

Ik: "Ik vroeg voor een bisschop in Speyer, die een jonge priesterkandidaat heeft gedwongen de Heilige Hostie zelf te nemen."

Verlosser: "De bisschop doet niet mijn wil. Hij doet de wil van de vader van de leugen." Ik: "Wat moet de student doen als een bisschop zoiets doet?"

Verlosser: "Mijn dochter, ze moeten bidden voor deze zaken." Ik: "Lieve God, wil je dat ik nog iets opschrijf?"

Verlosser: "Mijn lieve dochter, schrijf op dat jouw liefde voor mij volharding heeft. Deze volharding in liefde voor mij is een genade van mij. Bewaar deze volharding in mijn liefde. Dat is een grote deugd, mijn dochter."

Ik: "Hemelse Vader, ik dank U uit de grond van mijn hart en ik zal het bewaren als een parel."

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf nog iets op. De grote oorlog staat voor de deur. Hij zal uit het oosten komen, mijn dochter. De mensen haasten zich in hoog tempo de afgrond in. De Satan heeft hen in zijn net. Ze zijn blind, ze merken het niet. Ze willen zich niet bekeren, omdat deze weg te comfortabel voor hen is.

Aanvaard al het lijden dat op jullie afkomt. Het is mijn wil. Daarmee kunnen jullie redden wat er nog te redden valt."

Ik: "O mijn Heer, dit is erg moeilijk om op te schrijven."

Verlosser: "Veel moeilijker voor mij is het om toe te kijken hoe mijn kinderen de afgrond in rennen, waaruit er nooit meer een terugkeer is. Ja, mijn dochter, dat was het voor vandaag."

Ik: De Heiland zegende mij.

8.00 uur heilige mis in Rot.

9.30 uur tot 11.30 uur met Wolfram het dagboek geschreven.

13.00 uur rozenkrans en gebedsdienst. Ik was verrast dat pastoor Vogt het Hart van Jezus vierde en het Allerheiligste uitzette.

In het kerkblad stond gebedsdienst met zegen.

Om 14.15 uur kwam Erich bij me.

Mijn man vertelde me dat een vrouw in een uur tijd wel vier keer had gebeld en had verteld dat pastoor Dochat een vriendin heeft en dat zijn auto momenteel voor haar huis staat. Ik dacht dat Satan mij ook nog eens de priester van de gebedsgroep wilde afnemen. Ik geloofde deze vrouw niet, omdat ze bezeten zou kunnen zijn door de duivel.

09-11-1992 - Maandag

5.15 uur tot 6.15 uur thuis
gebedsvereniging!

Verlosser: "Mijn lieve dochter, schrijf het op. De wondtekens die je krijgt, zul je in de kerk ontvangen. Je hart zal eerst doorboord worden."

Ik: "Maar je hebt gezegd dat ik de wondtekens allemaal tegelijk zal krijgen."

Verlosser: "Ik kan doen wat ik wil. Ik kan mijn plan veranderen. Je zult veel bloed verliezen door de wond in je hart. Offer dit bloed op voor alle zielen van de wereld."

Ik: "En de arme zielen?"

Verlosser: "Ook voor de arme zielen in het vagevuur."

Ik: "Ik vroeg de Heiland of het juist was dat ik 'vagevuur' had geschreven?"

Verlosser: "Het is een plaats van zuivering.

Je zult veel pijn hebben bij het inprenten van de wondtekens. Deze pijn is niet te vergelijken met de pijn die je tot nu toe hebt gehad. Het zal mijn pijn in jou zijn."

Ik: "Ik kreeg na de biecht bij pastoor Vogt grote hartpijn. Het deed me pijn dat pastoor Vogt het Heilig Hart niet vierde. Was deze pijn ook van jou?"

Verlosser: "Mijn dochter, je zult altijd pijn hebben wanneer de priesters Mij beledigen."

Ik: "Lieve God, ik heb de laatste tijd altijd zo'n misselijkheid na het eten. Ik werd zelfs misselijk in de kerk."

Verlosser: "Als ik in je ben, hoef je niets te eten." Ik: "Heer, daar begrijp ik nog niet veel van."

Verlosser: "Ik ben jouw leven. Ik kan alles vervangen." Ik:

"Maar de duivel kan ook kwaad veroorzaken."

Verlosser: "Maar hij kan je bezit niet afnemen, omdat ik bij je ben. Je misselijkheid is het wereldse in je."

Ik: "Wat is dat?"

Verlosser: "Je draagt de zonden van de wereld met je mee. De zonde is een grote last en is het kwaad." Ik: "Maar in de kerk ben ik al vaak misselijk geworden."

Verlosser: "Het kwaad in de kerk is erger dan daarbuiten. Bid dat het kwaad uit de kerk wordt verwijderd."

Ik: "Bedoel je het Lichaam van Christus, wanneer de hosties bij de communie op de grond vallen en vertrapt worden?"

Verlosser: "Dat ook, mijn dochter."

Ik: "Of dat sommigen je met een onzuiver hart ontvangen?" Verlosser:

"Ja, daarmee brengen ze de straf over zichzelf."

Ik: "Of omdat niet-gewijde handen je uitreiken. Is deze onverschilligheid ook een kwaad?" Heiland: "Ja, mijn dochter, zo is het."

Ik: "Dan moet dit kwaad toch snel uit de kerk worden verwijderd."

Verlosser: "Mijn dochter, ik eis van alle priesters dat zij dat doen, anders zal mijn toorn over hen komen."

Ik: "Ja, mijn Heer en God, ik heb het begrepen."

Verlosser: "Het deed me deugd dat je zo vroeg bent opgestaan om te schrijven. Je bent door niemand gestoord."

Ik: De Heiland zegende mij.

12.15 uur in de kapel van de KNO-kliniek

Na het Angelusgebed bad ik tot de Heiland. Ik wilde weten of ik tegen pastoor Dochat moest zeggen dat een vrouw anoniem had gebeld en kwaad over hem had gesproken.

Verlosser: "Zeg het hem, hij moet voor deze vrouw bidden."

Ook vanmorgen had ik meerdere aanvallen van het kwade. Dank God voor de genade om het kwade te herkennen wanneer het binnensluipt. Deze keer ging het kwade via de schoonmoeder.

18.00 uur Rozenkrans en heilige mis in het rood.

De religieuze zuster was ongehoorzaam en bood me weer de communie in de hand aan.

Ik boog voor de Heiland en ging, zonder het aan te nemen, terug naar mijn plaats. De Heiland kwam geestelijk naar mij toe. Ik kreeg heel veel genade.

20.00 uur Gebedsgroep

Er waren er twee of drie die zich voor het Allerheiligste beklagden, omdat we vandaag zoveel in het Latijn hadden gebeden.

10-11-1992 - Dinsdag

8.00 uur

Gebedsvereniging!

Voor het eerst hebben we in de gebedsgroep veel in het Latijn gebeden. Na 23.00 uur heb ik gebiecht bij pastoor Dochat. Ik zag een gruwelijke starheid in zijn ogen.

Verlosser: "Ik heb het toegestaan, het was Satan. Mijn priesters worden bedreigd, zoals je weet."

Ik: "Mijn Heer en God, ik heb het alleen in de ogen gezien. Ik word er nu nog misselijk van als ik aan gisteren denk. Het liefst was ik nooit meer naar de kerk gegaan. Maar omdat ik van U houd en U trouw ben, ben ik bereid om samen met U tegen de duivel te strijden."

Verlosser: "Het doet me deugd dat je dat hebt ingezien. Mijn dochter, het moet doorgaan, want je hebt de genade gekregen om dit te overwinnen. Met mij zul je hem verslaan."

Ik: "Ik vroeg of het gisteren juist was dat we de rozenkrans in het Latijn hebben gebeden." Verlosser: "Schrijf, mijn dochter. Er moet veel in het Latijn worden gebeden. Ik heb het Latijn voor mijn volk gekozen. De kerk moet in het Latijn blijven bidden. Ik zal mijn kinderen die in het Latijn bidden, bijzonder belonen. Mijn dochter, ga door zoals gisteren."

Ik: "Maar Heer, ze hebben geklaagd omdat ze er niets van begrijpen."

Verlosser: "Mijn dochter, ik eis het."

Ik: "Lieve God, de bisschoppen hebben het vele Latijn afgeschaft."

Verlosser: "Er zal weer in het Latijn in de kerk gebeden worden." Ik: "Ja, mijn Heer, ik zal doen wat U zegt."

Verlosser: "Ik zal de gelovigen naar je toe leiden, zij zullen in het Latijn bidden. Ook de paar mensen die klagen, moeten zich aan jou aanpassen en niet jij aan hen. De smalle weg die naar mij leidt, vereist een gezamenlijk gebed voor alle kinderen. Men hoeft niet alle gebeden in het Latijn te bidden, het volstaat mij wat altijd al gebeden is."

Verlosser: "Mijn dochter, ik heb iets van je nodig."

Ik: "Mijn Heer, ik zal het u geven en ja zeggen, ook al weet ik niet wat het zal zijn." Verlosser: "Ik heb van jou de toestemming nodig, zodat de arme zielen aan jou mogen verschijnen."

Ik: "Dat maakt mij niet uit. Maar als ik samen met U hen kan helpen, en zij daardoor sneller uit de zuiveringsplaats worden bevrijd, geef ik U onmiddellijk mijn toestemming. Mijn Heer en God, niet mijn, maar Uw wil geschiede. U moet ze mij echter herkenbaar maken, anders kan de duivel zich ook als een arme ziel voordoen."

Verlosser: "Mijn dochter, je zult elke arme ziel herkennen die van mij komt. Daarvoor zal ik je mijn genade schenken. Je hebt de arme zielen al heel veel geholpen."

Ik: "Heer, ik heb vele heilige missen voor hen opgeofferd, ik brand voortdurend de goed gewijde kaars voor hen, vaak per dag geef ik de arme zielen het gewijde water en schenk ik hen vele aflaatgebeden. Bedoel je dat?"

Verlosser: "Daarmee heb je hen veel geholpen."

Ik: "Lieve God, neem alstublieft mijn angst weg wanneer de arme zielen aan mij verschijnen."

Verlosser: "Je zult geen angst hebben, want de arme zielen bidden veel voor jouw intentie."

Ik: "O mijn Heer en God, zegen hen allen, ik zal in de toekomst meer voor hen bidden. Ik houd van hen allen, want zij zullen allen eens in de hemel zijn en U loven en prijzen en U eren."

Verlosser: "Mijn dochter, het heeft mij bijzonder verheugd wat je hebt geschreven. Ik, de Verlosser, zegende mij."

18.00 uur Rozenkrans en heilige mis in Rot.

Ik wilde vandaag rond 21.30 uur naar bed gaan. Maar op het moment dat ik naar bed wilde gaan, gooide de duivel met volle kracht het grote kruis van twee meter en de tafel op de grond. Op de tafel stond het hemelse teken van het kostbare bloed uit Rodalben.

Er stond ook een afbeelding van de altijd durende hulp van de Moeder Gods en een afbeelding van de barmhartige Jezus van zuster Faustina. Hij heeft alles op de grond gegooid.

De afbeelding van het kostbare bloed is niet kapot gegaan. Hij heeft weer laten merken dat hij weer om me heen is.

Ik heb daarna gewijd zout door de hele kamer gestrooid. Ik heb de hele nacht geslapen.

Jezus is bij mij, hij kan mij niets aandoen.

11-11-1992 - woensdag

8.30 uur tot 9.20 uur

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Mijn lieve dochter, schrijf het op. Ik wil dat je schrijft." Ik:

"Jezus, Zoon van de levende God, wat moet ik schrijven?" Verlosser:

"Mijn dochter, ik wil iets van je!"

Ik: "Wat wil je van mij? Is er nog iets dat ik je nog niet gegeven heb? Heer, ik zal niets weigeren, want ik houd heel veel van je: en als mijn liefde niet echt voor jou is, geef me dan alstublieft de genade dat ik nooit nee tegen je zal zeggen. Want ik zal alles doen wat je van mij wilt. Uw wil geschiede voor wat je van mij wilt. En nu mag ik dat weten, aangezien ik je mijn ja al heb gegeven."

Verlosser: "Mijn dochter, ik wil je toestemming. Ik wil je helemaal nieuw maken." Ik: "Heer, alstublieft, maak me nieuw. Vertel me er alstublieft iets over, want ik begrijp het niet."

Verlosser: "Het oude zal in je sterven. Je hebt de oude zonden niet meer."

Ik: "Heer, maakt U mij vrij van alle zonden die ik heb begaan?" Verlosser: "Mijn dochter, je zult vrij zijn van alle zonden."

Ik: "O mijn Heer, wat betekent dat?"

Verlosser: "Ik kan dat doen, mijn dochter. Niemand kan je je zonden verwijten. Ik heb je vernieuwd."

Ik: "Heer, maar ik heb vóór de doop veel gezondigd."

Verlosser: "Mijn dochter, ik heb je vernieuwd." Ik: "Lieve God, is er nog een ander woord voor nieuw?"

Verlosser: "Mijn dochter, je hebt de oude mens afgelegd. In jou is de nieuwe mens, met wie ik kan doen wat ik wil."

Ik: "Heer, doe met de nieuwe mens in mij wat U wilt, want ik ben als nieuwe mens geheel in en met U."

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op. Het bevalt mij zo goed. Ik zal met de nieuwe mens beginnen wat ik wil. Mijn dochter, je begrijpt het nog niet. Maar de tijd zal komen waarin je alles zult begrijpen.

Het onbegrijpelijke is het, pas in de hemel te begrijpen.

Het volstaat mij, jouw liefde voor mij. Mijn dochter, wat je geschreven hebt, was al belangrijk."

Ik: "Mijn Heer en God, mijn zielengids. Ik dank U dat U een nieuw mens van mij hebt gemaakt. Ik geef mijzelf aan U, als nieuw mens."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, dat was het." Ik:

De Verlosser zegende mij.

Van 17.55 uur tot 19.05 uur heb ik samen met Wolfram het dagboek geschreven.

19.30 uur heilige mis in de Rochuskliniek met Roswitha.

Van 20.30 uur tot 22.00 uur heb ik weer samen met Wolfram het dagboek geschreven.

12-11-1992 - donderdag

8.00 uur

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Mijn lieve dochter, schrijf dit op." Ik:

"Ja, mijn Heer en God.

Verlosser: "De wondtekens die je zult ontvangen, zullen veel mensen ervan overtuigen dat ik het ben. Er zullen zich veel priesters bekeren.

Er zal een nieuwe lichtung van vele priesters komen die aan mij zullen toebehoren.

Ik heb mijn apostelen de macht gegeven om priester te worden, en niet de vrouwen. De vrouw is niet uitverkoren voor het priesterschap. Mijn dochter, het is de wil van Satan dat de vrouw de priesterlijke taak op zich neemt. Deze vrouwen zullen een grote verantwoordelijkheid voor mij moeten dragen. Zij vervullen niet mijn wil, maar die van Satan.

Wees op uw hoede voor deze vrouwen.

Mijn dochter, van de afgedwaalde priesters zullen velen de weg terug naar het huis van de Vader vinden. Verheug je met hen!"

Verlosser: "De tuchting zal nog groter worden, opdat mijn kinderen beseffen dat ik nog steeds besta. Allen die mij ontrouw zijn, zijn mijn verraders.

Mijn dochter, ontrouw aan hun God, die hen kan redden, is een groot kwaad. Dat kwaad moet dringend worden uitgeroeid."

Ik: "Lieve God, ik kan niet meer schrijven. Het valt me zo zwaar om te schrijven, omdat er zoveel ontrouw aan U is in deze wereld."

De barmhartige God zegende mij.

Het was voor mij onmogelijk om verder te schrijven. De Verlosser vertelde me nog veel, maar ik kon niets meer opschrijven omdat de zonden van de wereld me zo zwaar maakten. Ik voel me zo misselijk dat ik meteen zou kunnen overgeven.

Om 10.30 uur verliet ik mijn werkplek. Ik ging met de pijn naar de dokter.

Dr. Staufer zei dat deze pijn van de wervelkolom kwam. Ik had ook een scherpe steek aan de rechterkant, vlakbij de nieren. Deze pijn straalde uit naar mijn hele rug. De misselijkheid bleef. 's Middags was de pijn zo hevig dat ik niet meer kon lopen.

Tegen de avond werd de pijn minder.

Om 18.00 uur ben ik met mijn pijn naar de kerk gegaan, want mijn echte dokter is de Verlosser.

Vandaag was ik blij dat het licht na de heilige mis langer brandde. Pastoor Vogt heeft aanvaard wat ik hem in de biechtstoel heb verteld.

Dank aan God voor deze genade.

Van 19.45 uur tot 22.45 uur schreef ik samen met Wolfram verder aan het dagboek. Van 23.00 uur tot 23.45 uur schreef ik mijn aantekeningen in het dagboek.

13-11-1992 - vrijdag

10.30 uur tot 13.00 uur thuis
gebedsvereniging!

Eerst heb ik voor het beeld van de Moeder Gods gebeden. Ik sprak tot de Moeder Gods en huilde.

Door Maria beveel ik mij aan de Verlosser aan. Ik verenigde mij met het hart van Maria en de Verlosser. Daarna bad ik innig tot de Verlosser.

Verlosser: "Mijn dochter, schrijf het op. Ik wil vandaag nog van je dat je mij alles schenkt wat je bezit."

Ik: "Mijn Heer en God, ik heb niets. Alles is van U. U bent alles in mij. Ik heb niets meegebracht naar deze aarde. En ik zal niets kunnen meenemen. Was het goed of slecht, wat ik tot nu toe heb gedaan? Ik verwacht mijn beloning in de hemel. Ik heb groot vertrouwen in deze beloning. Ik verheug me er nu al op. Ik verheug me elke dag, omdat ik met elke dag een stukje dichter bij de hemel ben. Zodat ik U daar verder kan liefhebben, loven en prijzen met de Heilige Maagd, de heilige Jozef, alle engelen, beschermengelen en heiligen.

Het is fijn om te weten waarvoor je op deze aarde leeft."

Verlosser: "Mijn lieve dochter, Ik ben jouw bezit. Jij bent alles in Mij. Ik ben jouw toekomst, Ik ben jouw eeuwigheid. Mijn dochter, het bevalt Mij hoe je vandaag hebt geschreven. Mijn lieve dochter, het schrijven loopt ook ten einde. Men zou nog veel kunnen schrijven, maar wat je hebt geschreven is voor Mij genoeg. Het heeft Mij verheugd. Je was ijverig. Je hebt veel offers gebracht.

Mijn dochter, rust nu even uit."

Ik: "Hoe zit het nu? Mijn Heer en God, mijn lieve zielengids, hoef ik morgen niet meer te schrijven?"

Verlosser: "Je kunt met mij spreken, maar je hoeft het niet meer op te schrijven. Mijn lieve dochter, blijf mij trouw."

Ik: "Lieve God, ik heb nu hartpijn, pijn in mijn hart."

Verlosser: "Het is mijn werk in jou. Ik ben mijn werk in jou begonnen. Mijn lieve dochter, ik ben in jou en ik zal altijd in jou zijn.

Onthoud dat goed. Je zult nooit alleen zijn, zelfs als je je verlaten voelt.”

Ik: “Mijn Heer en God, ik geloof wat U mij hebt gezegd. Het zal ook gebeuren zoals U het hebt gezegd. Ik ben Uw kind, Uw dochter, bruid, zuster, dienaar en Uw instrument waarvan U gebruikmaakt. Mijn Heer en God, dit alles is uit liefde voor U, tot Uw grote eer en ter redding van de zielen.”

Verlosser: “Mijn lieve dochter, ik dank je. Je zult onder mijn bescherming blijven. Ik zegen je, mijn dochter.”

Ik: “Heer, ik sluit alle zielen hierin, ook die in de zuiveringsplaats, zodat niemand kan zeggen dat hij deze zegen niet heeft ontvangen.”

Verlosser: “God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest zegenen u. Ga heen in vrede, mijn lieve dochter.”

Ik: “Dank zij God de Heer. Geprezen, bemind, aanbeden en dankbaar geprezen zij de Drie-eenheid. Geprezen zij Jezus Christus en Maria, nu en in alle eeuwigheid. **Amen.**”

Van 13.30 uur tot 16.00 uur schreef ik mijn aantekeningen in het dagboek.

Van 17.00 uur tot 18.15 uur schreef ik samen met Wolfram het dagboek.

18.30 uur heilige mis in Rot.

Van 19.30 uur tot 21.00 uur heb ik samen met Wolfram verder aan mijn dagboek geschreven.

Om 21.30 uur belde pater Gebhard Heyder uit Regensburg me op.

Hij vertelde me dat hij vandaag zijn grote werk had voltooid. En dat ik ook moest stoppen met schrijven, want het zou voldoende zijn. Ik zei dat de Heiland mij dat vanochtend al had gezegd. Daar was pater Gebhard Heyder blij mee, omdat ik het al van de Heiland wist. Want dit was een bevestiging dat de Heiland door hem had gewerkt.

Ik zei tegen hem dat vandaag ook mijn laatste dag zou zijn waarop ik zou schrijven. Pater Gebhard zegende mijn man en mij via de telefoon. Het deed me deugd dat hij mij de zegen in het Latijn gaf.

Ik heb afscheid van hem genomen. Dank God ook voor deze genade, dat pater Gebhard Heyder mij heeft gebeld en nog een keer met mij heeft gesproken.

Ik heb bij het schrijven van het dagboek nooit een bijbel of een ander religieus boek gebruikt. Ik heb een zeer beperkte Duitse woordenschat. Ik gebruikte ook nauwelijks vreemde woorden, omdat ik het heel eenvoudig wilde schrijven, zodat het voor iedereen begrijpelijk is.

Dit dagboek is vandaag, 14-11-1992, voltooid. get. Julijana E b e r t

Dit dagboek is door Marion Hamsch en Wolfram Bellemann getypt.

Twee aanvullingen op het dagboek:

5 november 1993 – Hart-van-Jezus-vrijdag

Julijana had de avond ervoor (4 nov.) een telefoontje gekregen van een man die tegenover een pater uit Waghäusel (bedevaatskerk) had gezegd dat de Moeder Gods de mondcommunie wil.

De pater had hem geantwoord: "Dat is de duivel die uit u spreekt!"

Tot slot zei de pater tegen de man, die uit Bruchsal komt, dat hij gerust geknield de communie mocht ontvangen.

Julijana kreeg daarop de juiste woorden: als de duivel uit de man sprak, hoe kan de priester hem dan toestaan wat hij heeft gezegd?!

Julijana vroeg het op 5 november omstreeks 10 uur aan de Moeder Gods.

Daarbij bad ze tot de Moeder Gods dat zij, als het Gods wil en haar eigen wil is, haar zou zeggen wat zij wil in de kwestie van de mondcommunie.

Moeder Gods: "Ik zeg het je, mijn dochter! Ik eis in alle kerken de mondcommunie, net als de Vader."

Julijana: "Lieve Moeder Gods, ik dank U dat U mij dit hebt gezegd!"

Ze vraagt dan, met betrekking tot Marpingen, of Thomas moet schrijven; ze vraagt het aan de Verlosser.

Verlosser: "Het is goed als je schrijft! Alles wat van God komt, moet worden verspreid, zodat het plan van God wordt verwezenlijkt."

Julijana vroeg nu aan de Heiland: "Wat is de reden dat de priesters die in Medjugorje waren, medeschuldig zijn? (aan de oorlog, vgl. 04 nov.).

Verlosser: "In het begin was er in Medjugorje nederigheid, daarna niet meer. Jullie hebben Mijn Lichaam in de handen van de mensen gegeven.

Mijn dochter, schrijf: van de priesters eis Ik dat zij prediken over de grote eerbied voor Mijn Lichaam. Waar eerbied is, daar is liefde.

Waar liefde ontbreekt, oogsten zij alleen maar haat.

Schrijf, Mijn dochter: Ik schenk de priesters de bekering. Zij moeten de gelovigen de mondcommunie toedienen. Mijn dochter, Ik schenk Mijzelf aan de zielen."

Julijana vraagt de Heiland of zij de mondcommunie moeten of mogen toedienen. Heiland:

"Zij moeten, want Ik ben die Ik ben. Daarom heb Ik dit alleen aan Mijn priesters toegestaan.

(Zijn allerheiligste Lichaam met de handen aanraken).

Ik zal elke priester belonen die nu al begint met het niet meer toedienen van de communie in de hand.

Mijn liefde en genade zullen overvloedig op hen neerdalen. Zij moeten Mij al hun trots schenken. Mijn lieve dochter, Ik dank je dat je dit hebt opgeschreven!

5 november 1994 - maandag

21.45 uur

Moeder Gods: "Mijn kinderen, ik houd van jullie. Jullie hebben allemaal genade ontvangen van de Heer. Ook al valt het jullie zwaar om deze rozenkrans ter ere van de Heilige Wonden van de Heer te bidden, bid hem elke dag.

Niet iedereen kan deze rozenkrans bidden. Door hem worden vele zielen gered.

Ik dank jullie, mijn kinderen, voor het krachtige gebed.

www.gnadenvolle-gebete.de

11-03-2026

Overgenomen uit het originele dagboek - Bernhard

**Het beste gebed vol genade – Onze Vader –
voor alle mensen –**

dat elk hart verblijdt en vele zielen worden gered

(Duits)

† (Wij bidden in naam van en voor alle mensen)

19-06-2025

† In de naam van de almachtige Heilige Drie-eenheid, de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, vragen wij en nodigen wij uit om met ons te bidden en te beschermen: Heilige Maagd Maria, onze Moeder en Koningin, Heilige Jozef, alle heiligen, heilige engelen in het paradijs – de hemel en de heilige beschermengelen, die ook altijd bij ons zijn. Wij vragen de arme zielen in het vagevuur om onze voorsprekers te zijn en voor ons te bidden.

Heilige Drie-eenheid, † Vader, Zoon en Heilige Geest, U bent één, onscheidbare, goede, almachtige en alomtegenwoordige God.

Uw koninkrijk is onder ons. U heerst in de hemel – het paradijs – en op aarde. Uw wil geschiede, zoals in de hemel – het paradijs, zo ook op aarde.

Barmhartige, levende God, vergeef ons alstublieft onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaren vergeven. Wij vragen U nederig: leef en blijf in onze harten met Uw licht, kracht en liefde.

Schenk ons en alle mensen de genade dat Uw vrede leeft in onze harten en in de harten van de mensen, opdat wij U toebehoren, U dienen, U trouw zijn en voor eeuwig bij U blijven.

Onze Vader, wij smeken U nederig;

reinig en verlos ons van alle zonden.

Geef ons alstublieft ons dagelijks brood, dat door rooms-katholieke priesters wordt omgevormd tot de levende Heilige Hostie. Na de consecratie is de Hostie onze aanwezige, levende Heilige God, Koning en Verlosser voor alle mensen. Die wij in de kerk in nederigheid met een zuiver hart ontvangen en eeuwig leven verwachten.

Machtige Heilige God, wij smeken U,

stort de duivels voor eeuwig in de hel, opdat de mensen en wij niet naar hen luisteren, hen dienen, zondigen, opdat zij ons niet aanvallen, oorlog voeren, kwellen, moorden, ons niet in verleiding brengen, verstoren, beïnvloeden en **ons en de mensen niet** in de hel werpen.

Heilige God, sta alstublieft niet toe dat wij ons en de mensen van U afkeren en in doodzonde blijven, maar wij willen volgens Uw wil nu en voor eeuwig samen met U zijn.

Heilige Drie-eenheid, met Uw genade en Uw wil zullen wij gelukkig zijn in het paradijs.

Eeuwige, trouwe Heilige God, wij eren, loven, beminnen en aanbidden U, vertrouwen op U en danken U voor alles, nu en altijd en in eeuwigheid. Amen.

Heilige van de dag – H. Juliana van Falconieri

D-Forbach, Erbersbronn

Julijana Ebert, Bernhard Kopenhagen

Postscriptum (PS) – belangrijk om te lezen en te doen wat Gods wil is: (Duits) Rooms-katholieke priester verwijst niet naar de Romeinen, maar naar de eerste paus, de heilige Petrus in Rome.

We kunnen maar zoveel schrijven als we aankunnen. Daarom geeft de Verlosser ons krachtigere woorden,
als de oorlog zich verder uitbreidt en veel mensen sterven.

Betekenis – Transformāta – Verandering. Consecrata – Wijding of Heiliging. Belonen – praemium dare

In het klassieke Latijn bestaat de letter **J** niet. De naam Julijana wordt met een "I" geschreven, waarbij de "I" voor **J** staat, vandaar Julijana!

Giuliana – Julijana wordt in het Italiaans uitgesproken als het Engelse **Juliana** (Dsch)

Heilige Juliana van Luik – België. De profetes van het Sacramentsfeest, zij had een grote liefde voor het Heilig Sacrament. Paus Urbanus IV heeft in het jaar 1264 het Allerheiligste Sacramentsfeest voor de hele Kerk ingevoerd. Juliana van Luik wordt samen met de Italiaanse Juliana Falconieri op 19 juni vereerd,

zij kan voorbidster zijn. Juliana van Nicomedia wordt in de katholieke kerk op 16 februari vereerd.

Het Onze Vader gewijzigd op het Feest van het Heilig Sacrament – (19 juni 2025):

Beproevingen - Tribulationes

leid ons niet in bekoring – ne inducas in tentationem

en ons niet in de hel werpen – et ne nos in infernum praecipites

Koning en Verlosser voor alle mensen – Rex et Salvator pro omnibus hominibus in

het paradijs – hemel

Heilige beschermengelen, die altijd bij ons zijn

caelum et Sancti Angeli custodes, qui semper apud nos sunt.

(19-06-2025) **Keulen – tijdens de Heilige Mis:**

de gele en rode paraplu's bij het uitreiken van de communie, dat is ketterij – Häresie – De Verlosser maakt de mensen niet ziek, Hij is ook een genezer.

Iedereen die de communie in de hand ontvangt of heeft ontvangen, moet gaan biechten!

Want communie in de hand is een gruwel in Gods ogen, want het is geen gewoon brood – na de consecratie in de hostie is God, de Heilige Jezus Christus, onlosmakelijk verbonden met God de Vader en God de Heilige Geest – met vlees en bloed, lichaam en ziel, goddelijkheid en menselijkheid, werkelijk, waarachtig, wezenlijk, levend aanwezig en almachtig.

(Joh. 14, 8-11: Filippus zei tegen Jezus: toon ons de Vader en dat is voor ons genoeg.

Jezus Christus antwoordde: „Wie mij gezien heeft, heeft de Vader gezien”, en: „...de Vader veeleer, die in mij blijft...”).

De juiste weg is dat de mondcommunie alleen door de priester wordt gegeven.

(19-06-2025 – 14.10 uur) **Het Onze Vader-gebed is voltooid**

Het Onze Vader is vandaag voltooid en het hele paradijs – de hemel – verheugt zich erop om met ons te bidden. In meer dan 30 jaar in de school van de Verlosser hebben we geleerd hoe we het

Onze Vader beter kunnen bidden. We moeten voor de mis en na de mis bidden en als we meerdere keren per dag bidden, worden er meer zielen gered! De Heiland zei: "Het is mijn wil dat dit gebed wordt gebeden"! We vragen jullie om mij, Julijana en Bernhard, ook in het gebed te betrekken, we danken jullie – de Heilige God zal jullie belonen.

Moge de Heilige Drie-eenheid,

† Vader, Zoon en Heilige Geest!

19-06-2025

www.gnadenvolle-gebete.de

www.gnadenvolle-gebete-und-erlebte-wunder.de

www.vater-unser.net

Sancta Diei – Sancta Iuliana Falconieri

Festivitate Corporis Christi

D-Forbach, Erbersbronn

Julijana Ebert, Bernhard Koppenhagen

(Latin)

(Oremus in nomine omnium et pro omnium hominum)

† In de naam van de Heilige Drie-eenheid, de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, nodigen wij uit om met ons te bidden en ons te beschermen: de Heilige Maagd Maria, onze Moeder en Koningin, de Heilige Jozef, alle heiligen, de heilige engelen in het paradijs – de hemel en de heilige beschermengelen, die ook altijd bij ons zijn. Opdat de arme zielen in het vagevuur onze voorsprekers mogen zijn en voor ons bidden.

Heilige Drie-eenheid, God, † Vader, Zoon en Heilige Geest, U bent één, onscheidbaar, almachtig en alomtegenwoordig God.

Uw koninkrijk is onder ons. U regeert in de hemel – het paradijs – en op aarde. Uw wil geschiede, zoals in de hemel – het paradijs, zo ook op aarde.

Barmhartige, levende God, wij smeken U, vergeef ons onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaren vergeven; wij vragen U nederig: leef en blijf in onze harten met Uw licht, kracht en liefde. Schenk ons en alle mensen de genade dat Uw vrede moge leven in de harten van de mensen die U toebehoren, U dienen, U trouw zijn en voor eeuwig bij U blijven.

Onze Vader, wij smeken U:

zuiver ons en red ons van al onze zonden.

Geef ons alstublieft ons dagelijks brood, dat door de rooms-katholieke priester wordt omgevormd tot het heilige, levende offer.

Na de transformatie is het offer onze Heilige God

levend en aanwezig, Koning en Verlosser voor alle mensen.

Wij ontvangen Hem in de Kerk in nederigheid en met een zuiver hart en verwachten het eeuwige leven.

Heilige, sterke God; wij smeken U: werp de duivels voor eeuwig in de hel, opdat wij en de mensen hen niet horen, hen dienen, noch zondigen; opdat zij ons niet aanvallen, oorlogen ontketenen, beproevingen veroorzaken en doden, opdat Gij ons niet in verzoeking brengt, verontrust, beroert en **ons en de mensen** niet in de hel werpt.

Heilige God, ik smeeek U, sta niet toe dat U zich van ons en de mensen afkeert en dat wij in doodzonde blijven, maar wij willen volgens Uw wil nu en voor eeuwig bij U zijn.

Heilige Drie-eenheid, door Uw genade en Uw wil zullen wij gelukkig zijn in het paradijs. **Eeuwig, Heilige God**, wij eren, prijzen, liefhebben en aanbidden U, wij vertrouwen op U en danken U voor alles, nu en altijd en in eeuwigheid. **Amen.**

Sancta Diei – Sancta Iuliana Falconieri 19.06.2025

Postscriptum (PS) – grave ad legendum et ad faciendum
quod voluntas Dei est:

(Latijn)

Een rooms-katholieke priester is niet verantwoording verschuldigd aan de Romeinen, maar aan de eerste paus, de heilige Petrus in Rome. We kunnen alleen schrijven wat we kunnen verdragen.

Daarom geeft de Verlosser ons krachtigere woorden, als er oorlog uitbreekt en veel mensen sterven.

Het Onze Vader gewijzigd op het Feest van het Heilig Sacrament (19-06-2025)

Plaag - Beproevingen

leid ons niet in verzoeking – ne inducas in tentationem

en ons niet in de hel werpen – et ne nos in infernum praecipites

Koning en Verlosser voor alle mensen - Rex et Salvator pro omnibus hominibus

Paradijs, hemel en bij ons - Paradiso - caelum et apud nos

(19-06-2025) Keulen – in de heilige mis:

Gele en rode paraplu's zijn ketterij.

De bisschop zei tijdens de mis op het feest van Corpus Christi: Jezus Christus is lichaam en bloed! Hij is God en mens, waarlijk, werkelijk, levend, aanwezig en almachtig, de ene Drie-eenheid – Vader, Zoon en Heilige Geest.

Communie in de hand – ik smeed u, belijd het!

(19 juni 2025 – 14:10 uur) Het Onze Vader is voltooid. Het Onze

Vader is vandaag voltooid en de hele hemel – het paradijs – verheugt zich met ons in het gebed.

Al meer dan dertig (30) jaar leren we in de school van de Verlosser hoe we beter kunnen bidden. We moeten bidden voor de mis en na de mis, en als we meerdere keren per dag bidden, zullen meer zielen gered worden!

De Verlosser heeft gezegd: Het is mijn wil dat dit gebed wordt gebeden!

Wij vragen u, neem mij, Julijana en Bernhard op in uw gebed, wij danken u – de Heilige God zal u belonen.

Moge de Heilige Drie-eenheid, de ene God,
† de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

www.gnadenvolle-gebete.de

www.gnadenvolle-gebete-und-erlebte-wunder.de

www.vater-unser.net

D-Forbach, Erbersbronn
Julijana Ebert, Bernhard
Kopenhagen

Wij eren de Heilige Moeder Gods en
gedenken haar geboortedag

09.09.2025

In de naam van de Heilige Drie-eenheid, de † Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen.

Heilige Moeder Gods Maria, Koningin van de Vrede, wij houden van u en prijzen u,
U bent onze Onbevleete Ontvangenis, Moeder van God, ontvangen zonder erfzonde,
die ons liefhebt en in ons werkt met Gods liefde uit het paradijs.

Alstublieft, Heilige Moeder van de Kerk, spreid uw armen uit en omhul ons met uw heilige engelen.

Leid ons en verzoen ons met uw Zoon, onze Koning en Verlosser, opdat wij mogen leven in het licht van de Heilige Geest.

Heilige Moeder, vraag voor ons om nederigheid, zachtmoedigheid, trouw en volharding in het gebed, opdat vrede en liefde heersen in alle harten van de mensen.

Wij danken u, machtige Heilige Maagd, u bent de toevlucht van de zondaars,
hulp van de christenen, grote bemiddelaarster van alle genaden.

Met jouw geboortedag begint voor ons een beter leven met jouw licht, bescherming en geborgenheid bij jou.

Moge uw Zoon, onze Heilige God, met u aan onze zijde altijd bij ons zijn, ons zegenen, verlossen en voor zonden behoeden.

Eeuwige, almachtige, Heilige Drie-eenheid, Vader, Zoon en Heilige Geest, wij loven, danken en prijzen U, nu en in eeuwigheid.

Amen.

Maspalomas - Gran Canaria - 09-09-2025
Julijana, Samuel, Bernhard